

b11776122

L 13066249

CB 0000450325

R. 139.228

BID. 7762(1)

**LA DESAMORTITZACIO I ELS SEUS BENEFICIARIS A
LES COMARQUES CENTRALS DEL PAIS VALENCIA. UN PROCES
DE CANVI DE PROPIETAT (1855-1867).**

TESI DE DOCTORAT PRESENTADA PER:

Anaclet Pons Pons

DIRIGIDA PEL DR. :

Joan Brines Blasco

FACULTAT DE GEOGRAFIA I HISTORIA

VALENCIA

1987

UMI Number: U607286

All rights reserved

INFORMATION TO ALL USERS

The quality of this reproduction is dependent upon the quality of the copy submitted.

In the unlikely event that the author did not send a complete manuscript and there are missing pages, these will be noted. Also, if material had to be removed, a note will indicate the deletion.

UMI U607286

Published by ProQuest LLC 2014. Copyright in the Dissertation held by the Author.
Microform Edition © ProQuest LLC.

All rights reserved. This work is protected against
unauthorized copying under Title 17, United States Code.

ProQuest LLC
789 East Eisenhower Parkway
P.O. Box 1346
Ann Arbor, MI 48106-1346

D. 450305
L. 450125

En una bona història, la qualitat més excel·lent ha de ser el judici, per tal com la bondat rau en el mètode, en la veritat i en la selecció de les accions més dignes d'ésser conegudes. La imaginació no hi té lloc escaient si no és per adornar-ne l'estil.

(Thomas Hobbes, *Leviatan*,
Primera part, cap. VIII).

INDEX

fulles

	<u>fulles</u>
INTRODUCCIO.....	10
METODE I FONTS.....	27
1. Algunes qüestions de mètode.....	28
2. Les fonts emprades.....	36
A) Butlletí Oficial de Vendes.....	36
B) Els expedients judicials de subhasta.....	39
C) Registres d'expedients de vendes.....	39
D) Llibres de compte corrent.....	40
E) Els protocols notariais.....	42
F) Altres fonts.....	44
3. Altres consideracions.....	46
CAPITOL I. Una llei general i una reacció ferma...	52
1. Algunes qüestions legals.....	53
1.1. L'organització del procés.....	54
1.2. La qüestió de la hisenda.....	60
1.3. La protecció del comprador.....	66
2. La reacció a la llei.....	73
2.1. La pressió del clergat.....	76
2.2. Les institucions de beneficència...	81
2.3. El cas del Col·legi del Patriarca..	87
2.4. Altres afectats.....	95
2.5. Rècapitulació.....	97
CAPITOL II. Els antics propietaris: la reconstrucció de llurs bens.....	107
1. Els inventaris.....	112
1.1. El clergat secular.....	112
1.2. El clergat regular.....	137
1.3. La beneficència.....	140
1.4. La instrucció pública.....	147
2. Els patrimonis desamortitzats.....	150
2.1. El clergat secular.....	151

2.2. El clergat regular.....	165
2.3. La beneficència.....	169
2.4. La instrucció pública.....	172
3. Balanç.....	174
CAPITOL III. Els trets de l'oferta desamortitzadora: les vendes.....	193
1. Les vendes de finques rústiques.....	194
1.1. Valors de la propietat venuda.....	194
1.2. Característiques de la propietat...	199
1.2.1. El tipus de terra.....	200
1.2.2. El tamany.....	211
2. El mercat de la terra.....	224
2.1. Els arrendaments.....	231
2.1.1. L'estructura dels contractes	233
3. Les vendes de finques urbanes.....	245
4. Els resultats i la cronologia.....	255
CAPITOL IV. Els beneficiaris del procés: rematants i compradors.....	268
1. l'Emissió de deute: una demanda forçosa...	269
2. La dinàmica múltiple de les rematades.....	273
3. Els compradors de la terra.....	281
4. Els compradors de la propietat urbana.....	317
5. Un balanç: entre l'especulació i la inversió.....	326
5.1. La inversió.....	330
5.2. l'Especulació.....	341
CAPITOL V. Alguns aspectes sobre les conseqüències.	366
1. El canvi en les institucions.....	367
2. La qüestió de l'urbanisme.....	385

3. Els trets de l'estructura agrària: Propietat i explotació.....	397
3.1. Alguns aspectes teòrics sobre la petita propietat.....	405
4. La desamortització: una inversió qüestionada.....	417
CONCLUSIO.....	442
FONTS I BIBLIOGRAFIA.....	452
I. Fonts.....	453
II. Bibliografia.....	459
APENDIX.....	488
1. Compradors de propietat rústica.....	495
2. Compradors de propietat urbana.....	728

ABREVIATURES MES EMPRADES.

FONTS.

ADPV: Arxiu de la Diputació de València.
AGPV: Arxiu General de Protocols de València.
AHN: Arxiu Històric Nacional.
AHPM: Arxiu Històric de Protocols de Madrid.
AMG: Arxiu Municipal de Gandia.
AMV: Arxiu Municipal de València.
ARCC: Arxiu del Col·legi del Corpus Christi.
ARV: Arxiu del Regne de València.
BOPV: Butlletí Oficial de la Província de València.
BUV: Biblioteca Universitària de València.
HMV: Hemeroteca Municipal de València.

COMARQUES.

VA: La Vall d'Albaida.
SA: La Safor.
RB: La Ribera Baixa.
RA: La Ribera Alta.
CU: La Costera.
HO: L'Horta.
CT: El Camp de Túria.
CM: El Camp de Morvedre.
RD: El Racó d'Ademús.
SE: Els Serrans.
FB: La Foia de Bunyol.
PU: La Plana d'Utiel.
VC: La Vall de Cofrents.
CN: La Canal de Navarrés.

RAMS.

BE: Beneficència.
CR: Clergat Regular.
CS: Clergat Secular.
ES: Estat.
IP: Instrucció Pública.

MAPA DE LES COMARQUES CENTRALS DEL PAÍS VALENCIÀ.

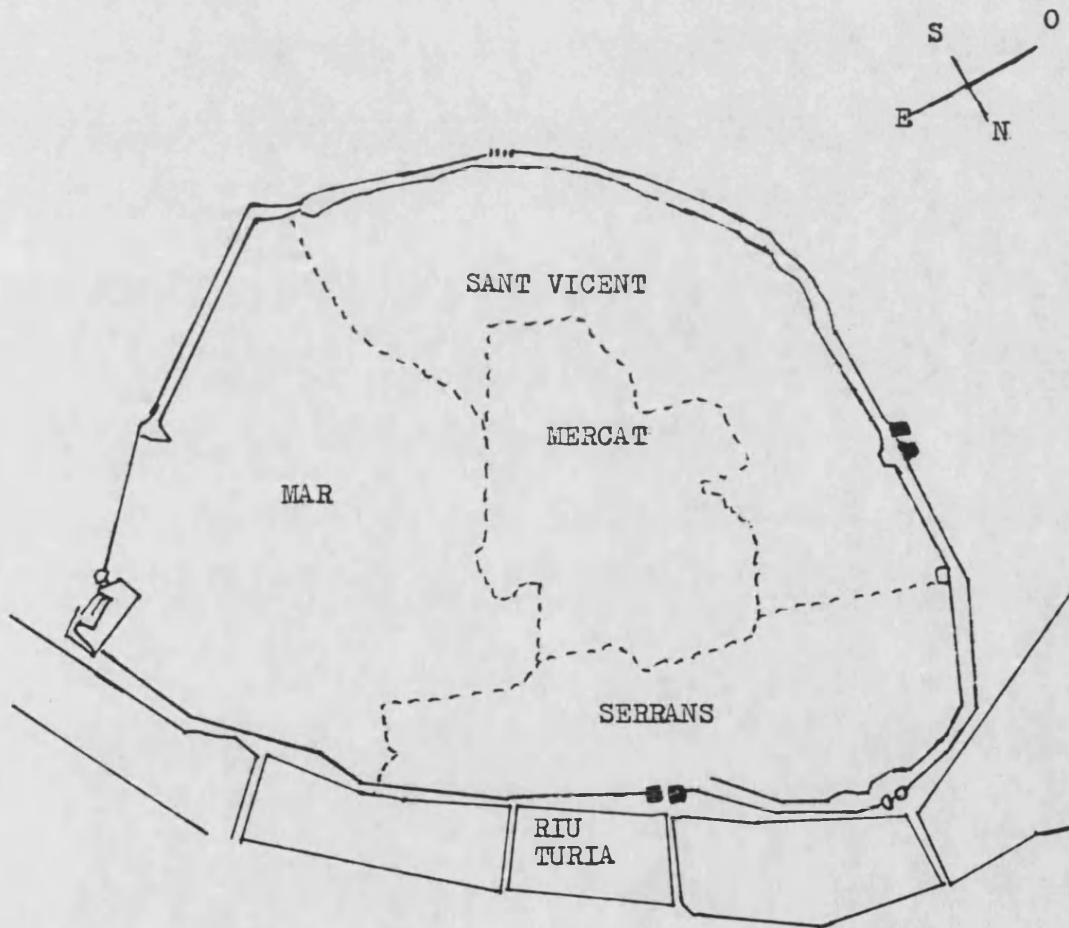

COMARQUES

1. Racó d'Ademús.
2. Els Serrans.
3. El Camp de Túria.
4. El Camp de Morvedre.
5. L'Horta.
6. La Foia de Bunyol.
7. La Plana d'Utiel.
8. La Vall de Cofrents.
9. La Canal de Navarrés.
10. La Ribera Alta.
11. La Ribera Baixa.
12. La Costera.
13. La Vall d'Albaida.
14. La Safor.

MAPA DE LA CIUTAT DE VALENCIA PER QUARTERS.

FONT: Elaboració pròpia a partir de Valencia en la mano, ó sea manual de forasteros. València, 1852.

INTRODUCCIO

I N T R O D U C C I O

INTRODUCCIO

No fa massa anys, el fet que un investigador es decidira pel tema de la desamortització era una cosa habitual. Gairebé no calia explicar aquesta decisió, estava de moda i tots se n'adonaven. Els estudis eren tan nombrosos que, fins i tot, es va publicar un mapa de l'Estat on s'assenyalava la intensitat dels treballs a cada zona (1). La situació, però, ha canviat bastant i l'encís que semblava provocar quasi ha desaparegut.

El meu interès per la desamortització té també aquest origen, i és un bon reflex del caire que aleshores havia pres la historiografia. Quan jo encetava els meus estudis universitaris Jordi Nadal acabava de publicar el seu treball sobre la industrialització. Aquesta qüestió adquiria així una importància palesa per tot arreu. Això tenia per al País Valencià una significació addicional. Aquest llibre, reprenent una de les suggerents hipòtesis que havia donat Emili Giralt uns anys abans, donava a la desamortització un paper cabdal en el fet de la no industrialització (2). Calia, doncs, anar a la pràctica i comprovar si realment les coses havien estat d'aquesta manera. Els primers fruits van quedar exposats ben aviat a l'estudi de Joan Brines sobre el trienni (3), el qual, malgrat estar circumscrit en un període molt determinat, ens va donar els primers trets característics del procés. Aquesta preocupació, i el fet d'haver tingut el propi Joan Brines com a professor, va ser el que finalment em decidí a engegar aquesta tasca.

Els primers resultats del meu treball van quedar reflectits en una tesi de llicenciatura, presentada el 1981, sobre la desamortització dels propis (4), després de la qual, i tot seguit, vaig començar el que ara presente. La intenció inicial s'inseria, com he dit, dins d'unes preocupacions historiogràfiques. N'hi havia més, però. Hi havia sobretot la voluntat de completar amb l'estudi d'un període posterior --és a dir, el de la desamortització general-- les valoracions que en feia Joan Brines, per tal d'esbrinar amb fiabilitat tot el procés. Quan el professor Brines ens puga oferir els resultats del període de Mendizábal, de segur, les coses estaran molt més clares.

INTRODUCCIO

Entretant, la realització constant d'estudis sobre el tema anà canviant algunes de les afirmacions més esteses. Així, almenys per al País Valencià, ja es deia el 1982 que l'efecte de la desamortització sobre el procés industrialitzador no es podia considerar negatiu. La inversió no era tan gran com hom havia pensat i, si més no, era una mesura que esdevenia indispensable per al desenvolupament del capitalisme (5). Així, desapareixia, progressivament, aqueixa mena d'obsessió de relacionar ambdues qüestions.

El que s'aconseguí fou que el tema s'obriera molt més a aspectes sobre els quals la desamortització podia tenir una influència més directa i que, a vegades, restaven un poc marginats. Em referesc, sobretot, a la qüestió de l'estructura de la propietat. No vull dir que aquest assumpte no estigués present anteriorment, però és clar que el problema de la hisenda sempre ha assolit un paper més destacat. Una de les raons potser rau en què les conseqüències del procés semblaven prou clares en aquest sentit. La tradició historiogràfica acceptava allò que Pascual Carrión havia escrit en temps de la II República: "La desamortización (...) es el hecho más transcendental después de la Reconquista como creador de nuevos latifundios" (6). Més tard, a les primeries dels seixanta, Tuñón de Lara encara mantenia aquest principi (7). Tanmateix, no fou fins ben avançada aqueixa dècada quan els estudis sobre la desamortització comencen a aparèixer, tot palesant encara que "tanto la eclesiástica como la civil contribuyeron a aumentar y a consolidar el latifundismo" (8). Així doncs, la major part dels historiadors avalaren aquesta hipòtesi (9), i gairebé sols el professor Miguel Artola advertí que el procés del qual es tractava no tenia l'abast suficient perquè se li atribuïra l'aparició d'una estructura "que en unos casos existia con anterioridad, o surgió posteriormente por la eliminación de los propietarios marginales" (10).

Ahora que s'obria la discussió sobre la influència de la desamortització en la configuració de l'estructura de la propietat, la importància del tema en aquesta vessant també va anar minvant: aquella estructura, a la fi, no depenia del procés desamortitzador. Per això,

INTRODUCCIO

ben aviat s'acceptà que aquest havia servit sols per a solventar els problemes de la hisenda i per a transformar el règim jurídic de la propietat (11). Si la distribució de la propietat no s'hi veia afectada era perquè el beneficiari fonamental era la burgesia, i això tan sols suposava un canvi de propietaris. Es clar que així estem confonem el que és una estructura de l'explotació, que, sovint, continua, i una estructura de la propietat, que canvia. Sols això darrer ja és suficientment important, i demostra que no és un transformació estàtica. Aquest canvi jurídic de la propietat, però, té noms, cognoms i classes socials. A més, no es tracta solament d'una finca a les mans d'un comprador, sinó que cal parlar d'una parcel·la que s'afegeix, generalment, a una propietat que augmenta. El canvi, doncs, és important.

D'altra banda, i lligat amb tot això, està la qüestió de la sociologia dels compradors. A vegades, els investigadors del procés desamortitzador agrupem els beneficiaris amb tanta amplitud que, per exemple, la burgesia, sens dubte la principal beneficiària, pot ser-ho tot. Un burgès pot ser un propietari agrícola o un comerciant o un notari, però caldria veure l'actitud particular de cadascú.

Així doncs, la validesa d'una classificació dels compradors de la desamortització, no està en funció de què els incloga tots en uns grups homologables als de altres llocs de l'Estat. Es tracta, si més no, d'avaluar el que representen dins de la societat tractada. Després, caldrà reunir globalment els casos particulars per oferir una realitat general. Hom creu que això sols és funcional quan parlem dels grups que estan en torn de la terra. Potser, en aquests compradors és més evident: quan parlem de gran propietat al País Valencià no la podem equiparar, per exemple, a la de Andalusia; perquè el nivell de concentració de superfície agrícola a que ens referim és molt distint. Això val també, per a els altres tipus de propietaris o llauradors que hi ha en l'estructura de la agricultura. Hom sap que, fins i tot, al País Valencià encara no tenim un límit d'hectàrees que ens indique, si més no per al segle passat, quan un propietari és petit, mitjà o, per

INTRODUCCIÓ

contra, cal classificar-lo com llaurador.

Si parlem dels sectors no agraris la situació tampoc no és massa fàcil. De fet, no es tracta de si un comprador és o no un burgès o un petit comerciant o un professional liberal. Hom pot definir cada apartat i agrupar els propietaris de forma ajustada. Però, no crec que això tinga massa vàlua si no anem més lluny. No es tracta, al capdavant, de veure quin percentatge de terra adquireix la burgesia a València, Lleida o Terol. Caldrà, més aviat, veure si la desamortització representa el mateix per a les distintes classes socials en cada zona, i com responen aquestes.

Si no anem més enllà, doncs, tots podem estar d'acord en què, a grans trets, la desamortització manté l'estructura de l'explotació que hi ha anteriorment, i fins i tot la de la propietat. En realitat sols es tracta de substituir el clergat per una representació dels sectors socials que ja hi eren presents a la terra. Tanmateix, hi ha més vessants que cal esbrinar en funció de algunes variables, com ara del mateix procés, del mercat de la terra, de la conjuntura i, àdhuc, de la dinàmica de cada classe social implicada. Tots aquests aspectes determinen, no sols el comportament dels compradors, sinó que qualifiquen també el caire de la nova estructuració de la propietat.

Comptat i debatut, el canvi produït en el sòl agrari és tan palés que, a vegades, s'oblida. Abans de la desamortització parlem de mà morta i d'unes poques institucions. Després, parlem de propietaris i de relacions capitalistes.

Aquesta problemàtica que tothom ja coneix, i que per això mateix he exposat d'una manera esquemàtica, donà lloc a situacions poc afortunades que han acabat per relegar la desamortització a un pla secundari. Una de les primeres conseqüències fou negar-li el caracter revolucionari. La qüestió de si la desamortització és o no una mesura que defineix un tipus de revolució burgesa "considerado con rigor resulta artificial o, mejor, nominalista" (12). Així sols s'hi valorava la vessant econòmica --la distribució de la riquesa, la renda, la

INTRODUCCIO

producció i la productivitat-- oblidant que es tractava d'una mesura lligada a uns interessos de classe molt concrets i, sobretot, que suposà "la expropiació de un baluarte feudal como la iglesia --prácticamente dueña de la tercera parte de la tierra peninsular-- a la vez que la transformación en propiedad libre y burguesa de esa tierra y la consiguiente proletarización del antiguo campesinado feudal" (13). Val a dir així, que si oblidem això no podem arribar a comprendre el que significa la desamortització.

Altrament, tot això jugà en favor de considerar a les altres mesures burgeses --la desvinculació i la dissolució del règim senyorial-- com a més importants, atès que el seu abast era major de cara a les transformacions de l'agricultura contemporània. Es clar que d'aquesta manera s'hi amagaven els trets que diferenciaven el procés desamortitzador dels altres dos. De fet, aquest és l'única mesura de la revolució burgesa que possibilita, almenys teòricament, la transferència de propietat d'unes mans a altres. Les altres fan del noble feudal un propietari burges, però aquesta compleix un objectiu distint: "dotar de riqueza rústica a una burguesia liberal desheredada por el proceso de privatización de los señorios" (14). És ben cert que això no sempre és així: ni els nobles palesen per tot arreu aquesta favorable transformació, ni la burguesia ha estat marginada amb la dissolució del règim feudal, almenys al País Valencià. De tota manera, els estudis de Joan Brines han demostrat, precisament, que alguns dels burgesos valencians més importants formaren els seus patrimonis agraris en les primeres desamortitzacions (15). Tampoc vull que s'entenga que els burgesos es converteixen en propietaris agrícoles amb la desamortització, però almenys la possibilitat hi és molt més palesa. Si ho fan o no, i per què actuen de determinada manera, són qüestions que cal anar esbrinant cada cop i que depenen del conjunt del procés burges. El mateix cal dir, també, per a altres classes socials.

El més important, doncs, és que la transferència de propietat a la desamortització no depèn dels problemes de l'antic propietari per mantenir-la (desvinculació), ni de si la llei li és més o menys favorable (dissolució

INTRODUCCIO

del règim senyorial), sinó que és gairebé total i directa.

Aquesta situació general s'acobla perfectament dins de la historiografia valenciana. La visió que es té, des del segle XX, és la d'una economia fonamentalment agrària basada en una estructura de la propietat minifundista. Aleshores, si la desamortització no havia assolit un paper destacat en aquesta transformació, l'origen s'havia de cercar anteriorment. La preocupació per la qüestió de la revolució burgesa, lligada si es vol a una conjuntura política determinada, hi ajudà bastant. La solució raïa en veure els trets del sistema feudal i, sobretot, la descomposició d'aquest a l'antic règim. Aquest corrent d'investigació, potser un dels més valuosos dins l'estat i que ha donat treballs capdavanters (16), deixà establert el tipus i els trets de les relacions feudals al camp valencià. Així mateix, permeté de trobar en l'emfiteusi un dels trets més específics del feudalisme valencià i l'explicació de l'evolució vers la petita propietat com a forma d'explotació predominant, tot i establint que no tots els emfiteutes eren pagesos..

Nogensmenys, l'evolució d'un aspecte tan important com la propietat no és gaire senzilla. En realitat, dins de la historiografia valenciana semblava haver un pont que lligava els principis de la revolució burgesa amb èpoques bastant posteriors --la Restauració i el segle XX-- tot passant per damunt d'unes dècades que són determinants i coincideixen, junt amb altres qüestions, amb les successives desamortitzacions anomenades de Mendizabal i Madoz. Això vol dir, també, que els estudis sobre aquest període perdien, a vegades, el contacte amb el que havia passat anteriorment. Es evident que la solució dels problemes que ens plantejem els historiadors valencians es fa així més difícil. La revolució burgesa és una mena de programa universitari on cal que es donen totes les assignatures, i la comprensió final depèn que siga així i què s'hi donen amb una consideració conjunta. Com ha assenyalat el professor Fontana, en un altre dels seus suggerents articles, la metamorfosi de la propietat sols es comprén si ajuntem desamortització amb desvinculació, abolicció

INTRODUCCIÓ

del règim senyorial, delmes, etc. (17). Es a dir, en l'evolució de l'agricultura valenciana van comptar totes aquestes fites d'una forma conjunta, i així cal que la estudiem.

Així doncs, la meua preocupació inicial rau en el fet que la desamortització assoleisca al País Valencià la importància que li cal, tot i que el grau dependrà de les dades que aquest i altres estudis proporcionen.

A més, és clar que, d'altra banda, les propostes de treball definitives han evolucionat alhora que ho han fet les preocupacions historiogràfiques que he descrit mínimament: des de la consideració del procés vers l'assumpte de la industrialització i els problemes hisendístics, fins a una visió que intenta sobretot incloure la desamortització com un altre colp en la configuració de l'estructura de la propietat al llarg del segle XIX. En tot cas, el que puga aportar permetrà, si més no, d'enriquir les hipòtesis de treball. Aquesta tesi intenta precisament plantejar-se'n unes quantes i donar algunes respostes.

En primer lloc clarificar un aspecte evident, la mateixa desamortització. Hom pot llegir qualsevol llibre que estudie la història del segle XIX d'alguna zona de l'Estat i veure com el tema es tracta gairebé sempre fent referència al període de Mendizabal. Així les coses, cal diferenciar els distints períodes perquè cadascun té uns trets molt particulars. D'entrada, el fet que el pagament es faça o no en deute condiciona en bona mesura els resultats. Però, no sols es tracta d'això, sinó que el patrimoni amortitzat que es ven també és molt distint. Hom sap perfectament que el clergat regular actuava efectivament com un altre senyor feudal, mentre que el secular posseïa un tipus de propietat que no hi tenia res a veure. Es a dir, les conseqüències que les subhastes poden tenir sobre l'estructura de la propietat depenen substancialment del tipus de patrimoni enagenat. De tota manera, això és el que jo intentaré esbrinar abans d'oferir les dades del procés que ens ocupa. Si no tenim aquestes en compte, els balanços no poden oferir gaire fiabilitat, sobretot si s'atén al fet que la desamortització encetada el 1855

INTRODUCCIO

és la més important.

Pense que aquí rau, en bona mesura, la consideració del procés desamortitzador com a agent que no influeix massa en l'estructura de la propietat. Quan diguem això estem pensant que les lleis de Mendizabal afavoreixen els sectors socials amb deute, i això manté una estructura molt semblant a la que hi havia abans d'encetar-se el procés. Cal veure, però, que passa en períodes posteriors i que passa amb els rematants nominals de les subhastes. Efectivament, al País Valencià, el predomini de la petita propietat no es conjuga amb aquest tipus de conclusions. Deu haver-hi, per tan, més del que sembla. En primer lloc, no pot ser que els beneficiaris es troben quasi exclusivament als sectors burgesos i, en tot cas, caldrà esbrinar que és el que fan aquests amb l'explotació. Es clar, doncs, que la línia que travessa tot el treball és veure quin tipus de propietat hi ha abans i després de la desamortització i quins han estat els beneficiaris d'aqueix procés.

A més, tot i que es tracta d'una operació molt específica, la desamortització no pot extreure's d'un context determinat. Això vol dir que és un reflex d'una situació social concreta. Si determinats grups socials són, o no, presents a les subhastes, això deu estar lligat tan als trets de la propietat que es ven com a la demanda que hi ha al mercat i les condicions que aquest imposa --en qüestió d'arrendaments, per exemple--. Encara més, les compres de determinades persones, com ara un noble o un burgés destacat, deuen valorar-se no sols en funció d'allò que adquireix, sinó també tenint en compte el que això suposa dins del seu patrimoni personal. Així, adquirir una casa és un fet intrínsec que sempre vol dir el mateix, però la significació canvia en funció que el comprador en tinga ja moltes o no cap. Per això, i a un altre nivell, una cosa és l'estructura de l'explotació --que la desamortització manté-- i una altra la de la propietat --on potser no passa el mateix--.

A la fi, doncs, no es tracta sols de veure qui compra, sinó per què ho fa, i aquesta és una qüestió que depèn tan del tipus d'oferta de béns de l'Estat com de

INTRODUCCIO

la demanda del mercat. Açò, més que una hipotesi de treball, és un aspecte ineludible si hom vol comprendre el resultat del procés. Vull dir que no és el mateix comprar el domini senyorial d'un monestir que la parcel·la d'1 hectàrea d'una parròquia, com tampoc ho és pagar amb deute o en metàl·lic. Aquestes variables, i d'altres --com la conjuntura, per citar-ne una--, han de determinar per força el resultat final. Al capdavant, allò que es diu de si l'Estat liberal eixampla, o no, la seua base tot creant una xarxa de petits propietaris, no té una contestació lineal, sinó que cal cercar-la en funció de totes aquestes qüestions. Així, el resultat dependrà de la zona a la qual ens referim i del període que tractem. Tot això no és més que una altra de les vessants de la revolució burgesa a l'Estat. Tot el que aquesta suposa depèn de com s'ha dut a terme. Ja he palesat abans la diferència de la desamortització respecte de les altres mesures que afecten la propietat, però totes elles actuen segons la situació prèvia i en funció de la seua conjunció temporal. Es a dir, la participació dels nobles dependrà de com els hi haja anat la revolució. Si han hagut de desvincular força, la burgesia ha pogut crear-se ja un patrimoni i pot desinteressar-se de la desamortització. En resum, no és aquest procés el que ha de determinar la base social de la revolució, puix sols n'es una part. A més, la desamortització no podia ser --i hom ja ho sap-- una distribució de la propietat, perquè era una necessitat econòmica i burgesa.

La presència final, però, de determinades classes socials entre els beneficiaris també respon a altres variables. Potser una de les més importants, tret de les ja anomenades, és la de la conjuntura. Al capdavant, la burgesia cerca el benefici i aquest s'aconsegueix en funció de les distintes alternatives d'inversió. Ningú no pot dubtar que la llei de bancs del 1856 i la inversió en obres públiques creà des del bienni progressista unes expectatives sensiblement distintes a les que hi havia el 1836 o les que suposarà la crisi de la meitat dels seixanta. Això uneix dos aspectes: d'una banda, el d'inversió en béns desamortitzats, i d'altra, la qüestió de la industrialització.

INTRODUCCIO

Al País Valencià hom disposa de treballs que ajusten el nivell d'estalvi emprat al sector no agrari. Sabem, doncs, que els ferrocarrils, el port i els bancs han suposat despeses molt més voluminoses que les de la desamortització (18). Aquesta, doncs, no hi actua com a descapitalitzadora, almenys des d'un punt de vista global. Un altre aspecte és si parlem de l'esforç inversor dels compradors. Potser, açí si que podríem referir-nos, a vegades, a una descapitalització per part del qui ha de treballar la terra. Tanmateix, això dependrà del nombre de llauradors i petits propietaris que compren terres desamortitzades i de la inversió que hi facen. Pel meu compte, i atés que es tracta d'una situació difícilment constatable, pense que hi ha suficients recursos a l'abast del propietari; i, també, per a l'arrendatari, sobretot una vegada que hi ha un contracte. Les quantitats que es paguen per les finques venudes i els terminis que es donen no indiquen despeses massa voluminoses. Fins i tot, cal recordar que la modernització de l'agricultura valenciana es feu en una línia de desenvolupament concreta --la de l'especialització en determinats conreus--. Això suposava explotacions on "és molt difícil la mecanització o no necessiten una massa important de capital, i sobretot demanen treball" (19).

Però el que sí cal veure és si aquest procés significa inversió o especulació, si hi ha un interès real per la terra o es tracta d'un valor de refugi davant la crisi. Açí, hi ha un altre aspecte que sempre apareix en qualsevol estudi de la desamortització: el dels intermediaris i el negoci fàcil. Aquest treball també vol incidir en la problemàtica, per tal de veure si els comportaments són semblants en períodes distints i qui són els protagonistes. En principi, l'especulació és molt més segura quan es compra en deute molt devaluat i la propietat rematada té garanties de trobar comprador. Però ja ho sabem, les coses a la desamortització general no són així. De tota manera, no es tracta de veure sols l'actuació dels especuladors sinó de resseguir, en la mesura del que siga possible, la mobilitat de les finques, un dels trets més característics de la propietat capitalista.

INTRODUCCIO

Comptat i debatut, la hipòtesi central del treball intenta arribar a comprendre quins són els trets de la transferència de propietat que caracteritza la desamortització. Això significa sobretot conèixer els beneficiaris. Tanmateix, no voldria que la investigació es considerara com a purament quantitativa. Per tal d'esmenar aquesta tendència, on es més fàcil caure en estudis d'aquesta mena, m'he proposat d'eixamplar fins on he pogut el marc en el qual s'insereix. Des del mateix procés legislatiu, fins l'actuació concreta dels grups socials més importants, sense oblidar els condicionants i les conseqüències que hi juguen. Amb tot això, espere que els distints processos desamortitzadors s'avaluen pel que realment han estat, i no pel que se'n suposa. En són una part més, i bastant important, del que ha estat la revolució burgesa a l'Estat espanyol.

De tota manera, perquè això succeeasca, no sols és necessari que la desamortització tinga el paper que li correspon. També cal que els investigadors que se dediquen al seu estudi, oferesquen uns resultats més implicats dins de de l'evolució econòmica, tant de la zona on s'insereixen com de la del Estat. Això vol dir conjuguar els resultats del procés en funció de les altres realitats que són presents en un moment determinat. Potser sempre reclamem una homogeneïtat en la metodologia emprada, per tal d'unificar les dades que cada investigador proporciona. En canvi, no se n'adonem que allò més interessant és la peculiaritat de cada cas. La llei és general, però el seu funcionament i els seus resultats s'acoblen a realitats distintes. Si no ho tenim sempre present, acabarem per obtenir un programa d'ordinador que farà més fàcil un treball de desamortització i que servirà per a qualsevol època i zona. Així, canviant l'any i la província, tindrem un estudi intercambiable. Però, el que interessa no és això, ni de bon tros. Una cosa és que intentem unificar certes qüestions de mètode --com ara la sociologia dels compradors o la cronologia-- i una altra és que aïllem la desamortització d'allò que hi ha al seu entorn.

D'altra banda, sóc conscient que moltes qüestions no han estat tractades. La manca de fonts i l'amplitud del treball hi impedeixen la profunditat necessària.

INTRODUCCIO

Aspectes importants com el tipus d'explotació concreta de la propietat venuda, la inversió necessària per adequar-la a un mercat que ja és capitalista, el volum de producció, i molts d'altres, no s'hi trobaran -- alguns, com ara els conreus, per deficiències de les fonts--. Potser, la desamortització afecta tantes coses, que hom no pot parlar-ne sense ressentir-se'n la intensitat que l'estudi d'aquesta necessita. Pense, però, que el procés en sí està complet. De tota manera, és una elecció que assumesc.

De tot això, la mancança més greu, i no sols en aquest treball, és la que fa referència a les conseqüències sobre el creixement agrari i al desenvolupament econòmic. Es tracta de qüestions que s'haurien d'aclarir resseguint l'evolució de les finques i el comportament dels seus propietaris. Hom pot comprendre que això és ben difícil, tot i que defineix l'èxit o fracàs del procés. La desamortització va acomplir perfectament allò que volien els qui la van impulsar. Haurem d'acostumar-nos, però, a cercar el que això suposà per al creixement econòmic.

Comptat i debatut, la feina per a dur a terme aquesta tasca m'ha semblat prou feixuga. Han estat prop de set anys amb més o menys intensitat. De fet, sols la beca de formació de personal investigador ha permès que hi hagués un termini raonable. Això i a d'altres motius cal agrair bona part del resultat. En primer lloc, a cadascun dels membres del Departament d'Història Contemporània. Hom sap que aquí la comunicació va més enllà del treball, articulant una línia comuna tot i que les investigacions concretes siguen distintes. A més, la professora Carmen Garcia Monerris ha dedicat bona part del seu temps a llegir-se aquestes fulles i fer-me arribar unes suggerències sempre interessants. Amb Justo Serna tinc un deute encara més gran --que només jo puc valorar justament--, perquè no sols ha llegit la tesi, sinó que l'ha escoltada. En realitat, molt del que s'inclou a les fulles següents s'hi deu al debat que hi mantenem tot l'any davant un període que ens interessa tots dos. Però, qui la ha soferta quan el treball era més intens és Maria Jesús, qui ha sabut comprendre la tasca i ajudat a fer-la més lleugera. Això darrer han

INTRODUCCIO

fet també Jesús Pons, Josep Martínez, Maria Oltra i Josep Antoni Server, els quals han intentat que la sintaxi fóra el més acurada possible. Finalment, qui ha evitat que la feina no se m'escapara de les mans i ha redreçat molts dels errors, ha estat Joan Brines. No sols és el director de la tesi, sinó el qui ha hagut de lluitar perquè tot tingués el tractament més acurat. Si ho he aconseguit, tan ell com els altres mereixen que se'ls hi reconega, però la responsabilitat final, i sobretot les mancances, em corresponen.

INTRODUCCIO

(1) Em referesc a l'estudi de RUEDA, G., "Bibliografía sobre el proceso desamortizador en España", a Agricultura y Sociedad, n. 19 (1981), pp. 215-247. Aquest mateix any es publicà un altre intent de síntesi del procés donada la gran quantitat de treballs que havien vist la llum: PONSOT, P., "Revolution dans les campagnes espagnoles au XIXe siècle: les desamortissements", a Etudes sur le dix-neuvième siècle espagnol. Córdoba, 1981, pp. 11-42. No fa molt de temps --l'estiu del 1982-- l'organització d'unes jornades sobre el tema encara van reunir un bon grapat d'investigadors: Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, 2 vols. Al País Valencià comptem amb l'article de Joan Brines: "Els estudis sobre la desamortització al País Valencià: estat de la qüestió", a Estudis d'Història Contemporània del País Valencià, n. 5 (1984), pp. 81-92.

(2) NADAL, J., El fracaso de la revolución industrial en España, 1814-1913. Barcelona, 1975, p. 83. Vegeu també GIRALT, E., "Antecedents històrics", a L'Estructura econòmica del País Valencià. València, 1970, pp. 17-36.

(3) BRINES, J., La desamortización eclesiástica en el País Valenciano durante el Trienio Constitucional. València, 1978.

(4) PONS, A., La desamortización de propios en las comarcas centrales del País Valenciano (1855-1867). València, 1981, tesi de licenciatura inèdita.

(5) BRINES, J., "Desamortización e industrialización en el País Valenciano", a Jornadas sobre Desamortización y Hacienda Pública. Santander, 1982, comunicació inèdita.

(6) CARRIUN, P., Los latifundios en España. Barcelona, 1975 (1932), p. 289.

(7) TUSON DE LARA, M., La España del siglo XIX. Barcelona, 1975 (1961), vol. 1, p. 200.

(8) Aquesta afirmació l'expressa ANES, G., "La

INTRODUCCIO

agricultura española desde comienzos del siglo XIX hasta 1868: algunos problemas", a Ensayos sobre la economía española a mediados del siglo XIX. Madrid, 1980, p. 255. Aquesta imatge era la comuna per tot arreu de l'Estat i també la que es tenia a l'extranger: GARRABOU, R., "las transformaciones agrarias durante los siglos XIX y XX", a NADAL, J. I TORTELLA, G., (eds.), Agricultura, comercio colonial y crecimiento económico en España. Barcelona, 1974 (1972), p. 215; CAMERON, R., "Por qué fue tan desigual la industrialización europea", a La industrialización europea. Estadios y tipos. 1981 (1971), p. 316.

(9) Vegeu, entre altres, FERNANDEZ DE PINEDU, E., Crecimiento económico y transformaciones sociales del País Vasco, 1100-1850. Madrid, 1974, p. 267; FONTANA, J., Cambio económico y actitudes políticas en la España del siglo XIX. Barcelona, 1975 (2a. ed.), pp. 184-185; TOMAS Y VALIENTE, F., "Recientes investigaciones sobre desamortización" intento de síntesis", a Moneda y Crédito, n. 131 (1974), p. 159.

(10) ARTOLA, M., La burguesía revolucionaria (1808-1874). Madrid, 1974 (1973), p. 149.

(11) TOMAS Y VALIENTE, F., "El proceso de desamortización de la tierra en España", a Agricultura y Sociedad, n. 7 (1978), pp. 11-33, especialment pp. 14-15. Una crítica molt acurada sobre els plantejaments d'aquest autor i els de Richard Herr, així com altres qüestions sobre el tema, la teniu a GONZALEZ DE MOLINA, M., Desamortización, deuda pública y crecimiento económico. Andalucía, 1820-1823. Granada, 1985, pp. 13-31.

(12) TORTELLA, G., "La economía española, 1830-1900", a TURUN DE LARA, M., (dir.), Revolución burguesa, oligarquía y constitucionalismo (1834-1923). Barcelona, 1981, vol. 8, p. 31.

(13) PEREZ GARZON, J.S., "La revolución burguesa en España. Los inicios de un debate científico: 1966-1979", a TURUN DE LARA, M., ET AL., Historiografía española contemporánea. Madrid, 1980, p. 124.

INTRODUCCIO

(14) VILLARES, R., La propiedad de la tierra en Galicia, 1500-1936. Madrid, 1982, p. 161. Una conclusió semblant a FERNANDEZ DE PINEDO, E. I BILBAO, L.M., "Factores que condicionaron la evolución del régimen de la propiedad en el País Vasco continental", a La economía agraria en la historia de España. Propiedad, explotación, comercialización, rentas. Madrid, 1979, p. 155.

(15) Vegeu la nota 3. S'hi poden trobar noms com els Caruana, Belda, garcia Gimenez, Bordalonga, Lozano, Stárigo, tots al trienni, i altres com Trénor a l'època de Mendizabal.

(16) Per citar-ne els més destacats: RUIZ TORRES, P., Señores y propietarios. Cambio social en el sur del País Valenciano: 1650-1850. València, 1981; MILLAN, J., Rentistas y campesinos. Desarrollo agrario y tradicionalismo político en el sur del País Valenciano: 1680-1840. Alacant, 1984; GARCIA MONERRIS, C., Rey y señor. Estudio de un realengo del País Valenciano (La Albufera, 1761-1836). València, 1985.

(17) FONTANA, J., "La desamortización de Mendizabal y sus antecedentes", a GARCIA SANZ, A., I GARRABOU, R., (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. I. Cambio social y nuevas formas de propiedad (1800-1850). Barcelona, 1985, pp. 219-244, especialment p. 243.

(18) RODENAS, C., Banca i industrialització. El cas valencià, 1840-1880. València, 1978; HERNANDEZ SEMPERE, T.M., Ferrocarriles y capitalismo en el País Valenciano, 1843-1879. València, 1983; DIAZ, A., ET. AL., La construcción del puerto de Valencia. Problemas y métodos (1283-1880). València, 1986.

(19) GARRABOU, R., Un fals dilema. Modernitat o endarreriment de l'agricultura valenciana. 1850/1900. València, 1985, p. 124.

METODE I FONTS

METODOLOGIA I FONTS.

METODE I FONTS

1. ALGUNES QUESTIONS DE METODE.

Metodològicament la desamortització, com a un dels temes més estudiats del segle XIX espanyol, no sembla presentar cap tipus de problema. Les coses, però, no han estat tant senzilles. Si hom es decideix a revisar les distintes obres que s'han publicat sobre determinades zones de l'Estat, veurà com cadascú presenta el treball i els resultats d'una manera distinta, tot emprant fonts més o menys equiparables. Si haguerem de posar-ne un exemple, no en trobariem de millor que el de les agrupacions que es fan a l'hora de parlar de la sociologia dels compradors, de manera que el que un investigador denomina propietaris no té massa a veure amb el que un altre defineix dins el mateix concepte. D'antuvi, això em va suposar una preocupació constant, però és clar que la solució no era al meu abast. Per això, he intentat d'escollir el que em semblava millor de les distintes aportacions de cada autor; amb això i junt a les meves experiències he articulat allò que amb més funcionalitat podia ser aplicat a la realitat valenciana, tant des del punt de vista de les fonts de què disposava com de la situació econòmica i social que aquestes descrivien.

Inicialment, hi ha un aspecte que gairebé tothom tracta en parlar de la desamortització i que en aquest cas no m'ha semblat escaient fer-ne una anàlisi exhaustiva. Em referesc a la qüestió de la legislació, un tema que és ja un lloc comú en els distintes estudis i que, fins i tot, ha gaudit de tractaments exclusius en alguns treballs, cosa que el fa bastant conegut, si més no, en els seus trets més fonamentals: la llei d'1 de maig i la instrucció de 31 de maig, ambdues del 1855. Es només això el que m'ha fet deixar fora d'aquesta tesi els aspectes més generals i coneguts, tot tenint en compte que el seu coneixement és cabdal i que determinats punts necessitaven potser una atenció especial. Cavia la possibilitat d'anar incloent-hi, quan fóra adient, distintes aspectes legals que eren necessaris per a comprendre certs fenòmens que altrament no podien ser aclarits. Això és una vessant que sempre he tingut present i que he dut a terme, però també hi

METUDE I FONTS

ha d'altres peculiaritats de la legislació que devien presentar-se anticipadament perquè alguns plantejaments de conjunt restaren clars. Què és el que calia introduir-ne en aquest capítol, i què és el que podia restar-ne exclòs, és una qüestió discutible de la qual jo assumesc tota la responsabilitat. Si m'he decidit per uns aspectes concrets, això ha estat en funció del què he dit adés i en funció d'aquelles qüestions concretes que dins el treball tenien una importància rellevant i que requerien un aclariment en aquest nivell. Tant en aquest tema com en d'altres, he intentat sempre que en cada capítol hi haguera una mena de reflexió metodològica, és a dir, explicar la presa de determinades decisions. Això no m'estalvia ara de presentar els trets genèrics del mètode emprat, però n'hi ha altres aspectes més minuciosos que s'hauran de tractar a alguns capítols específics.

En canvi, les reaccions que provoca l'aplicació de la llei, tot enmarcant-se dintre d'una problemàtica global a nivell d'Estat, sí que presenten particularitats que calia exposar per entendre precisament com s'acompleix aqueixa estructura general. Es a dir, els entrebancs amb què s'hi troba el govern per aplicar la llei tenen per tot arreu els mateixos motius, però és a cada zona concreta on cal cercar-los. Però, a més a més, hi ha determinades institucions afectades que tenen uns trets molt peculiars i que no sempre poden generalitzar-se, tot i que ajuden a comprendre determinades situacions genèriques. Per això, el cas del Col·legi del Patriarca sempre m'ha interessat força. La seua actuació, la d'un organisme potent econòmicament, podia mesurar el grau de compliment d'una llei que s'anomenava general, i també podia explicar en part per què determinades legislacions anteriors no havien aconseguit totalment els seus propòsits o per què per a complir-los s'havien pres determinades mesures. Així, es comprén perfectament que sense l'exclaustració d'èpoques anteriors, els regulars hagueren disposat de la força necessària per a paraitzar el procés, i potser el 1855 encara restaren intactes.

Evidentment, tot això naix de la creença que la desamortització no sols té uns beneficiaris, sinó que

METODE I FONTS

afecta els que detentaven fins aqueix moment la propietat en qüestió. Des d'aquest tractament, no podia estructurar el treball sense compondre els trets dels patrimonis abans que foren alienats. La importància de veure-ho resta fora de debat, perquè pot permetre d'estudiar com estava repartida la propietat, les formes d'explotació, els rendiments, etc. Ací rau, però, el principal entrebanc amb el qual he hagut d'enfrontar-me. Fer una anàlisi de tot això haguera representat un treball paral·lel, però alhora les fonts escaients per a fer-la possible s'estenien encara més. Com veurem després, vaig intentar prendre'n un cas concret i analitzar-lo per tal de veure si era possible dur a terme una investigació en profunditat sobre les institucions afectades, sobretot el clergat secular, però la tasca era veritablement massa feixuga. Al capdavant, l'única actitud funcional dins de la tesi ha estat intentar reconstruir, si més no a nivell quantitatiu, els patrimonis venuts, i tractar així de poder presentar que és el que hi havia i quina part se'n va vendre. No cal dir, doncs, que aquesta part resta mediatitzada en funció dels capítols posteriors. De tota manera, aquesta part, basada sobretot en uns inventaris dels béns a desamortitzar als que potser s'ha donat més importància de la que tenen (1), pense que pot servir com a petita aportació sobre el nombre de corporacions que hi havia a València i la importància que aquestes podien representar en el marc de l'economia valenciana de l'antic règim. Alguns autors ja ens han donat proves de que el seu pes hi era fort (2), però encara resta un treball que ens oferesca una visió global del poder real del clergat.

D'altra banda, coses que els inventaris no presenten amb la suficient claredat, ens vénen aportades per fonts que són pròpies del procés desamortitzador. Efectivament, a partir d'aquestes, podem reconstruir, i així ho he fet, tots els trets dels patrimonis eclesiàstics. De tota manera, això suposa entrar ja en un altre capítol de la tesi: el de les vendes. Aquest inclou, també, una petita qüestió de mètode. Generalment, hom sol presentar aquests resultats amb més o menys detall, però com una part paral·lela a la dels compradors. Jo he pensat que, més aviat, les xifres del

METODE I FONTS

procés de venda podien ajudar a comprendre el que determinats compradors participaren o no en les subhastes. Així, he articulats el capítol com si es tractara d'una simple confrontació entre oferta i demanda. Evidentment, és el primer terme el que s'intenta d'esbrinar ara introduint totes aquelles dades que podien jugar un paper més o menys important dins de la configuració del mercat de la terra desamortitzada. Tot i que convenia veure, també, alhora la relació que s'establiria entre aquestes xifres i les que podia donar l'economia valenciana en el seu desenvolupament dins de l'àmbit privat. Es a dir, conèixer les alternatives hipotètiques en què es trobaria aquell qui volgués comprar determinada propietat: que li oferia el mercat lliure i que el mercat de la desamortització. També m'ha semblat escaient aprofundir en un aspecte que és cabdal en l'evolució de l'agricultura valenciana: els arrendaments. Això, permetia de suposar determinats trets del procés estudiat, pel que fa a la possibilitat d'una renda més a menys elevada havia de condicionar d'alguna manera els resultats finals. Es clar, tanmateix, que tots aquests elements tenen una doble lectura que s'hi troba interrelacionada i que he intentat de no separar en cap moment. D'una banda, ens aporten les condicions --preu, estructura de l'explotació, localització, etc.--de l'oferta de propietat. Però, de l'altra, no és pot amagar que són els autèntics resultats en determinats aspectes -- gairebé tots, llevat de l'estructura de la propietat final--, i això deu ser explicat des d'una altra vessant. Es a dir, si tenim un determinat preu de rematada en una finca qualsevol, aquesta xifra pot dir-nos quins grups socials podien accedir a llur adquisició, però també cal explicar perquè assoleix aqueix nivell de cost. Fins i tot, la pròpia cronologia no sols estableix els ritmes del procés, sinó que inclou també alguns elements que palesen l'actuació dels protagonistes: la pressió del clergat per retardar les vendes, i el ritme intern del mateix mercat, entre d'altres.

Tot just hem establert quins són els disints trets que articulen l'oferta de la propietat, és clar que cal passar a l'altra vessant: la de la demanda. Ací també hi

METODE I FONTS

ha dos aspectes: els resultats com a tals i les condicions en què es produeixen en base a l'actuació interna dels grups que hi participen. Aquestes qüestions sí que pense que calia presentar-les amb una mica de separació perquè es comprengueren millor. La primera no fóra sinó descriure la configuració final de les subhastes des de distints àmbits: fallides, pagaments, anul·lacions, beneficiaris, etc. Pel que fa a aquest darrer element també hi havia distintes possibilitats de presentació: parlar de cadascú d'ells, fer-ho sols dels grups socials, etc. He optat, com es veurà, per una via intermèdia, és a dir, presentar els resultats totals per comarca i incidir en cadascuna en aquells rematants que podien ser una mica més representatius. Adhuc, hi ha una altra elecció encara més problemàtica: agrupar-los o no pel desemborsament que hi fan. Inicialment, havia pensat que això era precis fer-ho per comprendre millor la resultant del procés, però en la pràctica no m'ha semblat viable, perquè, atesa l'estructura de la propietat ofertada, això no es corresponia amb l'actuació dels distints grups i podia disfressar la realitat. Es a dir, exposar que els pagaments més grans corresponen a les classes socials altes, i a l'inrevés, no haguera suposat res de nou. A més, fet i fet, amb una propietat molt fragmentada, els preus sempre es mouen entre uns marges bastant ajustats. Així, si el que hi predomina són les rematades de devers 20.000 rs., això no vol pas dir que siguin els sectors més baixos de la societat els que les compren, sinó que les parcel·les que es venen són tan reduïdes que no poden assolir preus més elevats. Si el que interessa, però, es veure el volum d'inversió de cada grup i les quantitats mitjanes pagades, això sí apareix. Així, una representació pel desemborsament no equival al tipus de comprador --hi ha llocs on els més rics paguen menys que els més pobres--, cosa que si sol passar en altres processos desamortitzadors anteriors quan la superfície de les finques és molt més variada. En canvi, sí que m'ha semblat d'un nivell representatiu conèixer el nombre de finques rematades per cada comprador, per tal com aquest punt emmarca el grau de concentració de la propietat. A més, donat el que he dit abans, una despesa més o menys gran depèn a la fi del nombre de finques rematades en funció d'aqueixa

METODE I FONTS

ha dos aspectes: els resultats com a tals i les condicions en què es produeixen en base a l'actuació interna dels grups que hi participen. Aquestes qüestions sí que pense que calia presentar-les amb una mica de separació perquè es comprengueren millor. La primera no fóra sinó descriure la configuració final de les subhastes des de distints àmbits: fallides, pagaments, anul·lacions, beneficiaris, etc. Pel que fa a aquest darrer element també hi havia distintes possibilitats de presentació: parlar de cadascú d'ells, fer-ho sols dels grups socials, etc. He optat, com es veurà, per una via intermèdia, és a dir, presentar els resultats totals per comarca i incidir en cadascuna en aquells rematants que podien ser una mica més representatius. Adhuc, hi ha una altra elecció encara més problemàtica: agrupar-los o no pel desemborsament que hi fan. Inicialment, havia pensat que això era precis fer-ho per comprendre millor la resultant del procés, però en la pràctica no m'ha semblat viable, perquè, atesa l'estructura de la propietat ofertada, això no es corresponia amb l'actuació dels distints grups i podia disfressar la realitat. Es a dir, exposar que els pagaments més grans corresponen a les classes socials altes, i a l'inrevés, no haguera suposat res de nou. A més, fet i fet, amb una propietat molt fragmentada, els preus sempre es mouen entre uns marges bastant ajustats. Així, si el que hi predomina són les rematades de devers 20.000 rs., això no vol pas dir que siguin els sectors més baixos de la societat els que les compren, sinó que les parcel·les que es venen són tan reduïdes que no poden assolir preus més elevats. Si el que interessa, però, es veure el volum d'inversió de cada grup i les quantitats mitjanes pagades, això sí apareix. Així, una representació pel desemborsament no equival al tipus de comprador --hi ha llocs on els més rics paguen menys que els més pobres--, cosa que si sol passar en altres processos desamortitzadors anteriors quan la superfície de les finques és molt més variada. En canvi, sí que m'ha semblat d'un nivell representatiu conèixer el nombre de finques rematades per cada comprador, per tal com aquest punt emmarca el grau de concentració de la propietat. A més, donat el que he dit abans, una despesa més o menys gran depèn a la fi del nombre de finques rematades en funció d'aqueixa

METODE I FONTS

homogeneïtat de les parcel·les venudes.

Al voltant d'aquests resultats, s'havia de palesar també en quines condicions actuava la demanda. Això, ho he intentat dur a terme des de dos aspectes que l'emmarquen a l'inici i a la fi del capítol. D'una banda, es tractava de veure la reacció que a priori suposà el procés desamortitzador sobre les classes socials que disposaven de més capacitat econòmica, és a dir, aquelles a les quals anava destinada l'emissió dels 230 milions de deute del 1855. D'altre cantó, s'havia d'esbrinar a posteriori les raons del comportament de cada grup social a les subhastes. Això inclou alhora determinats aspectes que no podien restar exclosos, com ara la mesura en què la desamortització suposà a determinats nivells un interès inversionista o una actuació purament especulativa, i veure com s'acomplí una i altra qüestió.

En aquest apartat, hi ha un aspecte que cal precisar una mica referit als compradors. S'ha de tenir sempre present que els noms que hi apareixen no són els qui rematen la finca en qüestió, sinó els qui finalment se la queden des de la documentació emprada. Això no vol dir que el procés finalitze en els compradors presentats, perquè la mobilitat de la propietat és tant gran que ningú no pot assegurar que passarà un any després del moment en què es suposa que ha pres possessió el darrer beneficiari. De fet, molts dels cognoms que presente són el tercer, el quart o el cinquè dels que han tingut a les seues mans la finca en qüestió. Per altra banda, la presència dels intermediaris és una bona prova de que no he pogut constatar totes les cessions o vendes que aquests fan, o be es produeixen tant tard que ultrapassen el meu camp d'acció. Un altre entrebanc, i pense que bastant greu, és com agrupar els compradors, sobretot els vinculats a la terra. En molts treballs, se'ns diu que hi ha jornalers sense terra, jornalers amb terra, petits propietaris, mitjans propietaris, etc. He de dir, que al meu cas, les fonts només traeixen si es tracta d'un camperol o d'un propietari i de vegades si és hisendat, tot i que aquesta darrera distinció confon més que no aclareix. Aleshores, per a saber quan es tracta d'un camperol amb o sense terra o d'un petit o

METODE I FONTS

mitjà propietari, tenint present que hi ha varis milers de compradors, hom hauria de fer un esforç desproporcionat. Ara bé, mitjançant vies indirectes, com ara les llistes electorals, els càrrecs municipals, etc., es pot articular una distinció un poc menys meticulosa, però també vàlida: camperols, petits i mitjans propietaris, i grans propietaris. La qüestió és saber què representa exactament cada grup, i és un aspecte que la documentació no permet de donar una resposta adequada, però tot admetent la meua responsabilitat, basada en part en aqueixa limitació de les fonts --que potser caldrà anar solventant en el futur amb estudis concrets i emprant-ne altres--, no crec que supose una variació dels resultats finals. Això significa a la pràctica, que sols d'un poc més de la meitat dels compradors podria donar una visió ajustada, mentre que a la resta, tot i sabent exactament el grup a que pertanyen, no resta clar per exemple si es tracta d'un llaurador més o menys acomodat o si és un petit o mitjà propietari. Hi ha també altres capes socials que hom esperarà veure i que hi manquen, com ara els militars, els clergues, etc., però, en aquest cas, he de dir que la seva presència és tant escassa que realment no podia donar-los una representació pròpia, i que finalment he decidit d'incloure'ls dins el grup de les professions liberals. De la resta, pense que he procurat seguir les divisions que més sovintegen en els treballs d'aquest tipus per intentar almenys una mínima homogeneïtat en aquest apartat, cosa que realment caldria augmentar molt més per tenir una visió més sincrònica del conjunt.

Finalment, i tenint en compte que l'àmbit d'influència del procés desamortitzador és molt ample, no podia evitar fer algunes aportacions, o més aviat formular unes mínimes propostes, sobre la valoració dels seus efectes. Pense, des de les distintes possibilitats que s'ofereixen, que l'estructuració que he fet pot ser la més ajustada a la realitat i a les fonts consultades: les institucions afectades; el problema de l'urbanisme; l'estructura agrària; i la qüestió de la inversió. Evidentment, cadascun d'aquests punt mereix una reflexió individual que va més enllà dels objectius de la tesi i que potser no resta en

METODE I FONTS

aquest moment al meu abast. He intentat donar sols les línies generals perquè no semblara que li donava a la desamortització un paper que no li correspon pel seu pes real, i si de vegades he eixamplat l'anàlisi és perquè el procés estudiat no pot separar-se del que són els trets de les distintes situacions en les quals s'inserta.

En resum, el que pretenc d'analitzar és quines foren les institucions afectades, quants i quins tipus de béns es vengueren, quin fou el ritme del procés i quins foren els compradors. Es clar, i això es veurà aviat, que no he pogut esgotar tots els aspectes que s'hi veuen immersos i que l'anàlisi tampoc no ha anat tant lluny com haguera desitjat, atesa la densitat del tema tractat i les limitacions de les fonts. Però, si l'aportació és, doncs, bastant modesta, encara ho és més pel marc temporal i espacial que l'acompanya. Aquest aspecte és un altre sobre el qual els investigadors de la desamortització han debatut amb intensitat. Pel que fa a la zona descrita, les comarques centrals del País Valencià, no tinc cap dubte de que l'opció presa és l'adequada. Si hom vol conèixer amb profunditat les conseqüències del procés, necessita saber la societat a què afecta, i si haguera inclòs altres zones això no hauria estat possible de cap manera. Això val també, en principi, per a la cronologia, perquè tenir elements que configuren la València del 1855-1868 no suposa un mateix nivell de coneixement de la situació als anys 1870-1900. No sols es tracta de conjuntures distintes, sinó que el caire del procés investigat també canvia en alguna mesura després de la revolució del 1868. Ningú no pot dubtar que el millor és presentar conclòs tot el procés, però, fins i tot així, s'han de fer valoracions parcials, perquè no és el mateix una despesa de 10.000 rs. el 1860 que el 1880. A més, hi ha una qüestió de fonts que fa que el 1868 siga una fita en molta de la documentació emprada, i per això molts estudis sobre aquest període utilitzen la mateixa cronologia, cosa que permet de fer comparacions sempre positives. A la fi, qualsevol ampliació sobre la zona o els anys tractats, be hauria minvat la cura necessària, be hauria fet tan inabastable el tema que, potser, per a mantenir el tractament necessari, caldria el concurs d'altres

METODE I FONTS

investigadors o dedicar-li uns quants anys més. Fet i fet, la validesa d'una història local depèn de si el tractament és o no el correcte, i de si ha tingut present o no el marc general sobre el qual es desenvolupa, però ningú no pot deixar d'acceptar que és necessària per a esmenar o verificar les hipòtesis interpretatives generals.

2. LES FONTS EMPRADES.

Si hi ha un tema d'investigació on l'estudi de les fonts és fonamental, aquest és, sens dubte, la desamortització. La manca o no d'algunes d'elles a les distintes zones és el que fa que uns autors s'hagen de basar en els butlletins de venda, altres en els protocols, altres en els llibres de compte corrent, etc. (3). Però, no es tracta sols d'exposar les que hi ha al País Valencià, sinó que s'ha d'aprofundir en la vàlua de cadascuna, les dificultats que presenten i la fiabilitat que poden tenir. És evident, que atés que el que interessa és oferir el volum total de béns i els destinataris d'aquests, s'ha de tenir present la capacitat de les fonts perquè no es produeixen interpretacions errònies.

A) BUTLLETÍ OFICIAL DE VENDES.

La font bàsica per a saber el volum total de béns posats en circulació és, inicialment, el "Butlletí Oficial de Vendes de Béns Nacionals". En el cas de València, però, no podem comptar amb ell d'una forma separada (4). En canvi, al "Butlletí Oficial de la Província" apareixien els anuncis de les subhastes, inclosos, els primers anys, dins del mateix Butlletí i, posteriorment, en uns fullets separats que se li afegien. En el primer cas, si la col·lecció està completa, no hi ha cap entrebanc per a trobar totes les subhastes anunciades, però quan apareixen les separades, que s'ajunten al Butlletí en enquadrar-lo, no es té la seguretat que s'incloguen totes. Una vegada vaig concloure l'estudi d'aquesta font, m'en vaig adonar

METODE I FONTS

efectivament que no disposava de totes les finques. Per a saber-ho, sols s'ha de tenir present que les subhastes tenien una numeració correlativa per a cada ram: el clergat, la beneficència i la instrucció pública. És evident, que si hom no té tots els números dels expedients no té tampoc totes les finques. Aquesta és la via per mitjà de la qual he comprovat la quantitat total de finques. Aleshores, en aquesta font, i atés que algunes separates havien desaparegut, vaig haver de consultar les dues col·leccions completes que existeixen (Hemeroteca Municipal i Arxiu de la Diputació) i una altra on manquen alguns anys (Biblioteca Universitaria).

S'han de fer, però, algunes puntualitzacions al que acabe d'esmentar. En primer lloc, m'en vaig adonar aviat que en els darrers anys la numeració dels expedients ja no significava el mateix. Com que la quantitat de subhastes era molt elevada, hi havia finques que es remataven de seguida, però altres no ho feien fins mesos després. Per això, algunes subhastes de la segona meitat del 1867 no es rematen fins el 1868, i la correlació d'expedients es perd. Així, la finca inventariada amb el número 7.000 podia ser rematada el 1867 i la 6.900 ho era el 1868. Un altre aspecte que em va suposar bastants entrebancs, atés el mètode numèric seguit, fou la paralització del procés el 1856. Quan recomença la desamortització no se segueix el mateix sistema de numerar cada ram per separat, almenys no es fa amb els béns de l'estat. A partir del 1858, en número 1 correspon a una finca de l'estat i aquest ram continua la numeració següent fins que s'acaben les seues finques. Després se segueix amb les finques del clergat sense començar des de l'1. Això provocà, fins que me'n vaig adonar, un conflicte angoixós, perquè no sols tenia numeracions dobles --les encetades el 1855 i el 1858-- sinó que pensava que els números que ocupava l'estat --al qual atribuïa una numeració pròpia com a la resta dels rams-- eren béns del clergat que em mancaven.

Les dades concretes que ofereix aquesta font són les següents: l'escrivà davant qui s'ha de fer la subhasta; el dia en que se celebra; el tipus de la finca, rústica o urbana; el conreu; la cabuda, en fanecades i hectàrees per a les primeres, i en metres o

METODE I FONTS

pams per a les cases; la renda, la taxació i la capitalització; el nom de l'arrendatari; el lloc on està situada; i la institució a què pertanyia. Teòricament, almenys, la realitat és aquesta, però no sempre apareixen tots els elements exposats. El que més sol manca és el nom de l'arrendatari, cosa que priva d'un element bastant important. D'altra banda, el fet que la cabuda no sempre s'expressi de la mateixa manera dificulta un poc la recopilació: fanecades, hectàrees, cafissades, jovades, jornals, bancals, barcelles, almuds, tafulles, etc. Tampoc no hi ha homogeneïtat a l'hora d'expressar el conreu, puix mentre en uns casos hi ha una descripció aclaparadora, en altres sols s'hi esmenta que es tracta d'horta, secà, vinya, arrossar o mont. És això, el que m'ha fet mantenir aquesta divisió al llarg del treball.

Pense que totes aquestes dades fan del Butlletí una font que no cal menysprear, sobretot si no s'en disposa d'altra semblant. Es de veres, però, que no es pot intentar basar tot l'estudi de la desamortització en aquesta font única, puix aleshores pràcticament no passariem pràcticament dels trets de la finca. De vegades, això sí, apareixen al Butlletí Oficial de la Província les dades completes d'algunes subhastes amb el nom del millor postor però ni hi surten totes ni mereixen, sobretot a la vista de d'altres fonts, la fiabilitat necessària. En canvi, el Butlletí assoleix una gran importància a altres nivells, perquè, a banda de publicar les lleis, instruccions, ordres, decrets, etc., apareixen també moltes circulars de la Direcció General, del Govern Civil o de la Diputació al voltant de totes elles. Per tant, es converteix en una font bàsica per al coneixement de certes particularitats que envolten les vendes. A més, apareixen els càrrecs dels ajuntaments, les llistes de jutges de pau i les dels qui poden participar a les eleccions. Açò darrer és un dels aspectes que més he emprat per a definir la sociologia dels compradors.

En resum, aquesta font cobreix parcialment la primera part del treball, però cal comparar-la amb altres per tenir la seguretat que no hi ha errors. D'altra banda, se'n necessiten altres per a veure qui

METODE I FONTS

són els compradors.

B) ELS EXPEDIENTS JUDICIALS DE SUBHASTA.

Aquesta font, en cas que existesca, és, sens dubte, la més fiable per a trobar el millor postor de cada finca. Les subhastes es feien fins 20.000 rs. a la capital de la província i al partit judicial que li corresponia, i si la taxació era major n'hi havia una altra a Madrid. Es a dir, que no sols sabem qui paga més de les dues o tres diligències, sinó que podem veure quins són els qui en resten fora. Fins i tot, també s'expressa com ha anat la licitació. Això, em sembla important, perquè es pot donar el cas que un comprador sols remate 5 finques, però haja estat present en altres tantes, o que fins i tot es puge ell mateix per tal d'conseguir el preu que li convinga.

Pel que fa a les dades concretes, no hi ha més ni menys que al Butlletí, però permet algunes correccions, i sobretot ens diu quines subhastes han estat rematades i quines no, malgrat haver estat anunciades. Pel que fa als compradors, els jutges i escrivans que en participen en la confecció solen dir-nos el nom i primer cognom, així com la residència. De vegades, s'afegeix la professió, però açò no és el més corrent; també apareix ocasionalment si és "para ceder" o si la remata "a nombre de", però sols expressa una mínima part de les finques que realment acabaren cedides.

Al cas de València, aquests expedients passaren a la delegació d'hisenda, i d'aquesta a l'Arxiu del Regne de València (ARV) on es conserven més o menys complets al llarg de 65 lligalls de la secció de Propietats Antiques (PP.AA.). El problema fonamental és que no sempre inclouen el que se'ls hi suposa, i a la fi tampoc no estan totes les subhastes. Es tracta, doncs, d'una font valuosa, però que està bastant lluny de ser completa, tot i que la catalogació de vegades afirma el contrari.

C) REGISTRES D'EXPEDIENTS DE VENDES.

METODE I FONTS

Si no estiguera a l'abast de l'investigador la documentació dels Butlletins, potser el punt de partida més recomanable serien aquests registres. L'interés és, de qualsevol manera, indubtable per la quantitat de dades: procedència, cabuda, situació, taxació, rematada, comprador. L'avantatge inicial és que inclou per ordre numèric rigorós totes les finques que foren anunciades per a subhasta, i que en conèixer els compradors --dels quals, això si, no se'ns diu massa-- hom pot saber les finques que no foren rematades i perquè: anul·lades, exceptuades, etc. Jo tenia el convenciment que pel que feia al volum de vendes totals, els distints filtres del procés, per mitjà dels tres tipus de fonts consultades, havien conduït a conèixer perfectament el balanç definitiu, i així fou realment.

A més de tot això, la conservació i catalogació es perfecta; i també aquests es troben a l'ARV per provenir d'hisenda. S'hi conserven distribuïts en forma de llibres distingint els rams: del 30-44 per al clergat; del 25-28 per a la beneficència; i el 50 per als de l'estat. Com que sempre hi ha entrebancs, ara manquen els corresponents a l'Instrucció pública. Però, si podem comptar amb altres addicionals: uns registres de millors postors declarats en fallida, als llibres 56, 57 i 59.

D) LLIBRES DE COMPTE CORRENT.

Un cop més enllà en la documentació és el que representa aquesta font, amb un contingut que no pot assolir-se en cap altra. Hi ha una primera part, referent a la descripció de la finca, que no aporta res de nou i que, fins i tot, com a font per a veure el volum i el tipus de les subhastes és bastant deficitària. Però, dóna una informació complementària molt important (6): el número de l'expedient; el jutjat; l'escrivania; la data en que s'han d'acomplir els venciments dels terminis; la data en què es fa cada pagament; la data de la rematada; i la data d'adjudicació. A més a més, té una rellevància especial el fet que es facin constar totes les variacions de comprador i el notari davant el qual s'han fet; en funció, es clar, del qui haja de fer-se'n càrrec del

METODE I FONTS

pagament. També s'inclouen les distintes incidències: anul·lacions, excepcions, fallides, etc.

D'antuvi, doncs, permet de treballar amb algunes variables que no s'hi troben generalment. Per exemple, podem saber quins són els compradors que paguen al comptat, quins els que segueixen els terminis, quins els que n'avançen i quants en són. Però, la dada que més ha cridat l'atenció ha estat la de les variacions dels compradors. Teòricament, el que hi ha en aquesta font, pel fet que abarca la durada del pagament (10-20 anys), deuria ser el definitiu per a saber qui compra finalment la propietat en qüestió. Hi ha, però, un petit problema, atesa la seua finalitat. Com que es tracta d'una font de l'administració per a conèixer qui ha de pagar, quan en una cessió o revenda hi ha un pacte perquè el millor postor original es faça càrrec dels terminis, l'autèntic beneficiari no apareix. Aleshores, i a banda que també hi ha errors --com veurem més endavant--, hom ha de tenir la cura adequada. No vull dir, ni de bon tros, que no siga una font essencial, però sí que pot ser escaient filtrar-la amb altres alternatives.

El cas valencià és un dels que tenen la sort de disposar de la font, d'un origen i localització idèntica a les dues anteriorment esmentades. Tenim catorze llibres per al clergat (n. 95-108), quatre per a la beneficència (n. 122-124 i 126), un per a la instrucció pública (n. 135) i un altre per a l'estat (n. 144). L'únic que cal lamentar és que alguns llibres no estan complets, però és una proporció mínima. En canvi, hi ha a l'abast tot un grapat de llibres de distint caire que completen diversos aspectes del procés. Així, n'hi ha referits a les liquidacions que es feien amb les institucions de beneficència i d'instrucció pública, tot i que bastant parcials. Més complets ho són els que inclouen els registres de pagarés de compradors, els registres de censos, o els de finques exceptuades. N'hi ha altres més particularitzats: "Registro de fincas del Clero y del Estado, 1865" (llibre n. 60) on les finques van dividides per parròquies, però sols s'expressa el tipus, el poble i l'expedient; "Subastas celebradas en 1866" (n. 61), amb el número d'expedient, el dia, la procedència, el preu de la rematada i el comprador.

METODE I FONTS

E) ELS PROTOCOLS NOTARIALS.

Des d'un temps enrera, parlar de protocols és fer-ho de la solució a tots els problemes de fonts, i realment és així (7). L'entrebanc, però, és que mentre a l'època de Mendizabal hi havien uns notaris determinats que s'encarregaven de la protocolarització, a l'època de Madoz no passa el mateix. Efectivament, malgrat que l'article 102 de la Instrucció de 31/5/55 deia que s'en designarien uns quants, la R.O de 8/7/55 especificava que "intervinieran y actuaran todos los escribanos de número de los Juzgados", és a dir, tots. Cal pensar, que sols als dictrictes de la ciutat de València n'ni havien més de setanta, i una quantitat semblant podien sumar els de les comarques, sense oblidar que a Madrid també hi ha subhastes. Si hom ha treballat amb aquest tipus de font, pot veure de seguida que la consulta es converteix en una tasca impossible d'acomplir totalment, perquè, a la fi, s'ha de multiplicar el nombre de notaris pel d'anys a consultar.

De tota manera, he intentat d'analitzar el màxim possible de notaris entre els més representatius. La solució és un poc parcial, si és vol, però era la única mesura que m'ha semblat viable. D'una banda, he treballat tot el període en els més importants, mentre que a la resta sols he consultat els anys 1855-1856 i els 1866-1868, atés que aquests són els de més intensitat en les vendes. D'altra banda, he decidit d'abandonar un estudi semblant a les comarques. Això tampoc no ha estat una elecció a l'atzar. Com al cas dels patrimonis amortitzats que he explicat fulles enrera, vaig triar els notaris d'una zona molt important, l'àrea de Gandia, i vaig treballar amb tots els notaris per veure si els resultats aconsellaven entrar en una tasca tant complexa per tot arreu de les comarques centrals del País. A la fi, tot i que hi havia algunes dades, la quantitat no compensava un esforç que haguera allargat nassa aquest treball. En realitat, i ho esperava, la major part de les cessions i revendes es produïen en la capital de la província, perquè aquesta era la residència dels intermediaris

METODE I FONTS

capdavanters. Això val també per als protocols de Madrid, on la recerca es faria encara molt més difícil, i per això sols he consultat aquells que per distintes referències els suposava una utilitat real.

Pel que fa al material que es pot trobar, si ens fixem solament en l'escriptura notarial, aquesta aporta una part impresa amb la llei en qüestió i les fórmules legals, i un altra manuscrita amb la descripció de la finca, la taxació i capitalització, la data de la subhasta, la quantitat de la rematada i el nom del comprador. La importància de la font és, però, relativa en aquest punt. Es cert que, com que se solia fer més tard que els expedients esmentats anteriorment, té un percentatge més alt de possibilitats que el comprador siga el definitiu, en incloure les cessiones que es fan els primers mesos, tot i que els llibres de compte corrent són molt més fiables. Per això, em sembla fals dir que és una font totalment fidel. Una altra cosa és si ens referim a tot el protocol. Efectivament, si hom es decideix a consultar-lo tot, i això és el que entrebanca una consulta de tots els notaris, pot trobar-hi cessions i revendes fora de l'acte formal. Però, és evident que als índexs no se'ns diu si la finca té aquesta procedència, i aleshores hom ha de llegir, almenys, qualsevol tipus de transacció sobre finques urbanes o rústiques. Això ens pot dir tant si s'hipoteca una finca desamortitzada, com si s'arrenda, si es ven, etc. D'aquesta manera, que és la que he intentat dur a terme, es pot tenir una visió més ajustada de la sociologia real dels compradors, fins al punt que sense haver-ho fet, un 10-20 % dels resultats no seria correcte. Més encara, no sols es tracta de saber qui és el beneficiari final, sinó que també ens interessa conèixer en quins termes s'ha fet la transacció. Sempre s'ha dit que la desamortització va ser un bon negoci, sobretot per als qui actuaven com a agents especulatius, però no se solen aportar dades concretes que ho confirmen, almenys en aquest període. Per això, el fet que haja vist tantes pèrdues en traspasar aqueixes finques i el fet de que alguns intermediaris apareguen més aviat arruinats, no sols ha resultat una sorpresa, sinó que m'ha fet anar amb compte a l'hora de creure tot el que realment no puga

METODE I FONTS

comprovar-se d'una o altra manera. Això val també per als protocols, on no hi ha cap cessió que supose un benefici declarat per al millor postor original, cosa bastant dubtosa que no passa, però, quan es tracta d'una venda.

Si parlem de les professions, no hi ha altra font comparable per a definir un comprador, però això també s'ha de fer fora de les escriptures. Aquestes no sempre en parlen, però el nom pot repetir-se en una altra escriptura privada on les dades personals estan ben definides. A més d'això, hom pot trobar els inventaris o la divisió de béns de persones que hi participen. Evidentment, es tracta d'una qüestió d'atzar que sols depèn de la intensitat de la consulta. Jo he tingut la sort de poder-ne trobar bastants, fins i tot el de de l'intermediari més important, i per això em sembla cabdal fer tot el possible perquè els protocols constitueixen una de les parts més importants en la documentació emprada, però tenint present que l'escriptura de la venda no aporta res de nou i és la resta de la font la que interessa.

El haver fet tot això, m'ha servit alhora per a estudiar el mercat de la terra a nivell privat, una qüestió de mètode que em sembla important, amb les dades dels preus de les vendes i dels arrendaments, i per a trobar infinitat d'aspectes que de forma directa o indirecta estan relacionats amb el procés estudiat i que aniran apareguent al llarg de la investigació. Repetesc, però, que l'avantatge fonamental és el de poder reconstruir la gran mobilitat de la propietat des del moment en què és rematada. Amb altres fonts no tan completes es pot deformar "nuestra óptica de tal manera que las conclusiones estadísticamente válidas de un investigador no tengan nada que ver con lo que realmente ocurrió" (8).

F) ALTRES FONTS.

Es pot dir que tota la documentació esmentada fins ara forma l'esquelet fonamental de la investigació, és a dir, el capítol de les vendes i el dels compradors. Tot

METODE I FONTS

això ha suposat una tasca concretada en prop de 7.000 fitxes cada una de les quals ha pasat almenys per quatre filtres distints, treball que de vegades no apareix reflexat al paper. Però, a més, he investigat altres fonts que pogueren ser complementàries per avaluar-ho més correctament. Això s'ha dut a terme als fons de l'Arxiu Històric Nacional, on he consultat registres de vendes, llibres d'adjudicacions, llibres d'incidències i llibres d'excepcions. De tota manera, potser perquè el material ja tenia una configuració, aquesta documentació no sols no m'ha aportat res de nou, sinó que en els casos en què esperava trobar qüestions no incloses a la documentació bàsica, això no ha estat possible. Per exemple, els llibres d'incidències o els d'excepcions no van més enllà d'un registre que inclou distintes peticions, però sense aclarir la resolució final dels conflictes suscitats.

La resta de fonts es correspon pràcticament amb els capítols en què s'ha dividit la tesi. Així, pel que fa a la reacció de les institucions afectades front a la llei, he intentat trobar tot el que hi havia als seus arxius, sobretot en el cas del Col·legi del Corpus i en el de la Diputació, a la qual passaren les institucions de beneficència més importants (9). Això val també per al capítol darrer quan parle de les conseqüències que pateixen. Les fonts impreses també tenen aquí un paper descatat, sobretot la premsa local que hi ha a l'Hemeroteca Municipal. A això, cal afegir els llibres capitulars de la ciutat de València, on la qüestió de la beneficència i la instrucció pública té un tractament que calia recollir, així com l'assumpte de l'urbanisme. Finalment, un punt bàsic n'és la correspondència entre el ministeri d'Hisenda i el Governador Civil de València al voltant de l'oposició del clergat, fons que s'hi troba al Històric Nacional.

La part dedicada als patrimonis de les institucions s'ha basat en el fons de lligalls de Propietats Antiques de l'ARV, una vegada rebutjades altres alternatives fora del meu abast, tal com he explicat a l'inici d'aquest capítol. Com hom veurà més endavant, les relacions de béns fetes el 1845 en tornar a l'església els béns, complementades per altres tipus de fonts més variades

METODE I FONTS

que s'hi troben també el mateix lloc, han estat la documentació més important.

Bàsicament, això és tot, encara que la descripció no és totalment completa. Per exemplificar-ho, cal dir que l'esmentat fons de Propietats Antigues ha estat consultat intensament i ofereix moltes altres qüestions no assenyalades anteriorment: reclamacions de tot tipus, actuació dels distints comissionats, registres de pagaments i deutors, registre de drets pericials a les subhastes, etc., però no hi ha una continuïtat suficient en la font com per a què assoleisca un paper important en l'estructuració de la investigació, tot i que de vegades poden assolir certa importància.

Nogensmenys, també hi ha documentació important que haguera pogut consultar, sobretot per a conèixer la professió dels compradors: registre d'hipoteques, amillaraments, matricules, etc. (10). Pense, però, que l'opció dels protocols és la que m'ha fet rebutjar-la, cosa que evidentment és discutible. De tota manera, he intentat treballar alguns amillaraments i padrons, però els noms que hi apareixien eren els del primer comprador, la qual cosa dona certa validesa a l'opció dels notaris tenint en compte que el tema a tractar no era l'estructura de la propietat, per l'estudi de la qual si que hauria d'haver consultat tot això. Sí que era important, però, per a l'estructura urbana alguna consulta més concreta (11), que a la fi ha estat la informació inclosa al padró de carrers i de riquesa urbana que hi ha a la secció d'hisenda de l'ARV.

3. ALTRES CONSIDERACIONS.

Finalment, sols em resta esmentar dues qüestions que no són purament de mètode, és a dir, que no han estat definides a partir d'aqueixa relació sincrònica i diacrònica que ha d'existir entre les propostes de treball originàries, d'una banda, i els entrebancs pràctics i el tipus de fonts, d'altra.

La primera fa referència a allò que ha quedat fora de la tesi: els béns de propis i els censos. La raó

METODE I FONTS

lògica que els béns dels pobles no s'incloguen ha estat el fet que els vaig estudiar a la meua tesina, i em sembla que seria repetitiu tornar a incidir-ne. Evidentment, tenen una forta importància pel que fa a l'extensió desamortitzada, i per això els he inclòs de vegades per a no perdre la visió del conjunt. De tota manera, hom ha de tenir en compte que el nombre de finques no és comparable a l'estudiat (400 front a més de 6.000), i que el seu tractament és bastant distint del que faig ara, sobretot perquè són els monts els que dominen. Pel que fa als censos, no he gosat d'incloure'ls-hi perquè la tasca era massa feixuga, i això hauria necessitat un altra tesi si es volia mantenir un nivell d'investigació semblant. Generalment, la resta d'estudis sobre el tema també exclouen llur tractament, i els que ho fan aporten més aviat una descripció que no pas un estudi complet, tot i que hi hagen algunes excepcions. Pense que es tracta, a la fi, d'una qüestió de plantejament, de veure si es possible un tractament homogeni de les dues vessants del procés d'alienació i venda i de si això té viabilitat dis del treball engegat. En el meu cas, haguera suposat almenys dos anys més de feina i una quantitat de fulles semblant a la que hi ha. Però, el més important, és que em sembla una qüestió distinta en molts aspectes i que té una dinàmica pròpia que cal veure separatament.

L'altre assumpte és la utilització de l'ordinador, que té precisament en la desamortització el seu camp per excel·lència: "Dame un ordenador y un archivo y te daré una tesis doctoral, sobre la desamortización, naturalmente" (12). És clar que això provoca reaccions enfrontades entre els qui anuncien els perills d'una història quantitativa (13), i els qui són partidaris entusiastes d'emprar-lo (14). I és clar també que l'ús de la informàtica té el risc que hom renunciï a historiar el que no és quantificable, i sota la bandera d'una imparcialitat asèptica la història de la desamortització es confonga amb la seua comptabilitat:

"La atracción por los hechos trasladables a fichas perforadas nos está haciendo perder atención hacia algunos de los grandes problemas del proceso desamortizador que exigen un tratamiento técnico

METODE I FONTS

más clásico y que requieren una actitud más comprometida, esto es, más valorativa por parte del historiador. (...), las claves interpretativas de la desamortización, precisamente porque no caben en un ordenador, corren el riesgo de ser omitidos por el historiador actual " (15).

Però, si hi ha un fet bàsic en la desamortització aquest ho és, precisament, el de la quantificació. Així, l'ordinador es converteix en una eina essencial, puix que permet d'estalviar una dedicació que pot anar cap a altres fonts que possibiliten un major esforç analític sobre el que hi ha quantificat. El que compta és, doncs, si els resultats són estàtics o si s'integren dins d'un marc interpretatiu dinàmic. Jo he intentat que així fos i he de dir que la utilització de l'ordinador és el que m'ha permès d'aprofundir més en altres fonts, com ara els protocols. Si hom ha de jugar amb les variables que ofereixen prop de 7.000 fitxes, comprendrà que la tasca manual pot allargar-ho bastant. De tota manera, el meu coneixement de la tècnica és tan escàs que m'ha impedit de fer tot el que és possible, i per això m'he limitat a l'arxiu "Filing Assistant" d'IBM, que a la fi és un ajut mínim. Comptat i debatut, però, l'experiència és positiva i crec que hauria de generalitzar-se, perquè el tractament erroni no el fa l'eina emprada sinò qui interpreta els resultats, que és l'autèntica tasca de l'investigador. Una cosa són els mitjans utilitzats i l'altra la finalitat, i això no s'ha de confondre.

NOTES

(1) MUTILOA, J.M., "Metodología para el estudio de las fuentes de la desamortización", a Actas de las I Jornades de Metodologia Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago, 1975, vol. 4, pp. 101-110. Aquest autor fou un dels primers en adonar-se del profit que podia tenir l'estudi dels inventaris. Vegeu la p. 105.

(2) Pel que fa al clergat secular, el llibre de Joan Romero presenta dades bastant significatives: Propiedad agraria y sociedad rural en la España mediterránea. Los casos valenciano y castellano en los siglos XIX y XX. Madrid, 1983, pp. 13-171; més palés és encara el cas del Patriarca que ha gaudit de diversos estudis que citaré a un altre capítol en parlar-ne més concretament.

(3) BRINES, J., "Fuentes y metodología para el estudio de la desamortización en el País valenciano", a Actas... op. cit., vol. 4, pp. 11-120. Joan Brines planteja la varietat de fonts segons les zones a estudiar, i dintre de cadascuna una altra distinció segons l'etapa desamortitzadora elegida.

(4) El mateix passa a molts llocs: MURO, J.M., La desamortización en Asturias. Oviedo, 1981, pp. 24-28.

(5) La primera constatació explícita de què els fons d'hisenda eferents a la desamortització havien passat a l'arxiu esmentat la feu: CUEVES, M.D., "Fondos de Hacienda, actualmente en el Archivo del Reino, relativos a la desamortización", a I Congrés d'Història del País Valencià. València, 1973, vol. 1, pp. 279-288.

(6) Són distints els autors que han destacat aquest fet: RUEDA, G., "La desamortización del siglo XIX en una zona de Castilla la Vieja", a Hacienda Pública Española, n. 38 (1976), p. 201; FERRER, A., Paisaje y propiedad en la tierra de Alhama (Granada, siglos XVIII-XIX). Granada, 1982, p. 415.

(7) De tota manera, la importància d'aquesta font ve d'antic: LAZO, A., "La desamortización eclesiástica en la provincia de Sevilla: estudio de las fuentes", a Moneda y Crédito, n. 100 (1967), pp. 91-104. Més tard

NOTES

han vingut altres autors a confirmar-ho: GAY, J.C., "Los protocolos notariales como fuente de la desamortización en la provincia de Jaén. Problemas metodológicos", i SOLA, A., "Una fuente para el estudio de la desamortización eclesiástica: los protocolos notariales, abds. treballs a Actas... op. cit., vol 4, pp. 73-78 i 79-82 respectivament.

(8) MARTELES, P., "Estudio de las ventas de la desamortización como un proceso dinámico. Análisis de un partido judicial", a La economía agraria en la historia de España. Propiedad, explotación, comercialización y rentas. Madrid, 1978, pp. 157-180.

(9) La informació sobre el que hi havia va sortir de diversos articles al respecte: CASTELL, V., "El Archivo del Colegio del Corpus Christi (Patriarca) y la historia socio-económica de Valencia", i CASAL, F., "Noticia de los fondos documentales existentes en el Archivo del Hospital General", ambdós a I Congrés... op. cit., vol 1, pp. 383-398 i 411-427 respectivament.

(10) MOLI, M., "metodología para el estudio de los compradores de bienes nacionales", a Actas... op. cit., pp. 97-100.

(11) TATJER, M. i LOPEZ GUALLAR, M., "Las fuentes fiscales y registrales y el estudio de la estructura urbana", a Urbanismo y historia urbana del mundo hispano. Madrid, 1985, vol.1, pp. 445-493.

(12) TOMAS Y VALIENTE, F., "Reflexiones finales: entre el balance, la crítica y las sugerencias", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, p. 781.

(13) Ibid., pp. 781-785.

(14) MARTELES, P., "Para un método de estudio de la desamortización en España", a NADAL, J. i TORTELLA, G., (eds.), Agricultura, comercio colonial y crecimiento económico en la España contemporánea. Barcelona, 1974, pp. 90-99; RODRIGUEZ RODRIGUEZ, V., "Empleo de programas "BMDP" en el tratamiento de datos sobre la

NOTES

desamortización", a Desamortización, op. cit., vol. 1, pp. 113-136.

(15) TOMAS Y VALIENTE, F., op. cit., p. 783.

Capítol 1r.

CAPITOL 1r. :

Una llei general i una reacció ferma.

Capítol 1r.

1. ALGUNES QÜESTIONS LEGALS.

A hores d'ara sembla reiteratiu reprendre l'estudi de la legislació desamortitzadora arran l'1 de maig del 1855. La importància d'aquesta és inqüestionable i sens dubte s'ha de tenir sempre present alhora d'enllestir una tasca com aquesta, però ja han estat molts els autors que han comentat i analitzat el que va suposar aquest procés, tot indicant les seues distintes vessants (1). Per això mateix, jo no vaig a assenyalar allò que tothom coneix i que pot trobar a qualsevol d'aquests treballs. De tota manera, tampoc vull menysprear el valor d'una llei tan important com ho fou la de desamortització del 1855, la primera amb caràcter general i la definitiva.

La importància rau precisament en la determinació dels legisladors per cloure un dels trets fonamentals de la revolució burgesa. La dissolució del conjunt de les relacions productives de l'agricultura feudal havia estat lligada, fins el 1836, a determinades situacions revolucionàries com les de 1808 i 1820. Però, amb la consecució de la revolució s'havia convertit en una necessitat, en una qüestió de classe, que no podia estar condicionada per situacions conjunturals. El que passà fou que, en la pràctica, la revolució assolí el caire d'una reforma agrària liberal que ajornà algunes de les mesures a prendre. Es bastant sintomàtic, doncs, que el clergat secular mantenia encara pràcticament tot el seu patrimoni, malgrat que a un país catòlic l'alienació de totes les propietats de l'església hauria d'haver estat el primer efecte del procés racionalitzador burgès. No fou així totalment el 1836, però tampoc no podia retardar-se massa, perquè la burgesia havia lliurat el seu ascens lluitant contra els vincles corporatius i feudals de l'Estat absolutista i adoptant, per oposició, un individualisme força marcat (2). Així, el bienni progressista fou, en bona mesura, l'epíleg de la revolució burgesa.

Des d'aquest punt de vista, les mesures del 1855 venien a solucionar definitivament l'enfrontament entre l'acumulació de capital i el règim d'amortització de la

Capítol 1r.

terra. No vull dir amb això que un grapat de lleis fóra bastant per a canviar totalment les relacions de producció i suposar una vertadera transformació econòmica. Es clar que la reforma que es dugué a terme estava condicionada pel seu caire jurídic i polític i per les necessitats econòmiques, però no podem oblidar que es tractava d'una determinació estructural que afectà el sector de la producció més important (3).

Tot just ha quedat palesa la significació global del procés, potser el més adient siga veure com es dugueren a la pràctica les distintes mesures legals, és a dir, quins foren els entrebancs fonamentals amb què es trobaren els organismes encarregats de fer-les funcionar, i quins foren els interessos immediats de l'Estat. S'ha dit, de vegades, que l'estudi de la desamortització no pot restringir-se sols als aspectes econòmics, sinó que ha d'anar també a l'anàlisi dels mecanismes jurídics d'un fenomen que té uns trets socials i polítics (4). Això és ben cert, però potser cal filar més prim i anar al propi desenvolupament de la llei quan s'enfronta des del primer moment a la realitat. També és clar que aquesta opció depén en part dels interessos concrets de cadascun dels investigadors que tracta el tema. En el meu cas, jo he volgut incidir en tot allò que repercuteix sobre les qüestions que s'han de veure al llarg del treball. Conèixer, per exemple, la resposta a l'oposició constant dels antics propietaris, o les mesures preses per tal de pal·liar el problema dels intermediaris i de les fallides, o esbrinar com es conjugaren les necessitats econòmiques amb les d'aconseguir interessar els compradors.

1.1. L'ORGANITZACIO DEL PROCES.

Si la llei era ferma en els seus principis, no ho fou menys en la seua aplicació (5). A València, i també a tot arreu, l'establiment de la comissió de vendes es feu ben aviat. Tot i que la documentació d'aquest organisme no s'ha conservat, sabem que l'1 de juliol ja s'havia format sense esperar que tots els seus membres foren anomenats (6). De tota manera, ben aviat ja estava completa: Antoni Ripollés, com a Governador; Aleix

Capítol I r.

Santillan, com a comptador provincial; Joaquim Català, com a comissionat principal de les vendes; Fèlix Gomez La-Casa, com a representant de la corporació municipal; i Marià de Cabrerizo i Vicent Piño Ansaldo, com a representants dels contribuents. El tarannà de la junta era també bastant clar, des del moment que s'havia posat com a comissionat un home del partit demòcrata, tot i que això, com veurem més endavant, tampoc no era massa significatiu, però almenys pretenia assegurar d'antuvi una actitud ferma per part de l'organisme clau (7). Els nomenaments de rang inferior tardarien un poc més, però a darreries de setembre ja s'havien designat els comissionats subalterns a totes les comarques.

L'actuació de les autoritats provincials fou en tot moment dictada per les instàncies superiors, sobretot per la Direcció General de Vendes, però això no obsta per a què adoptaren postures pròpies. En principi, la primera preocupació estigué centrada en fer que les propietats que hom sabia que anaven a vendre's foren respectades. La conservació dels béns era un element clau front al possibles abusos que podien cometre's. Com que aquesta decissió fou bastant ràpida, tingué que ser la Diputació Provincial qui prenguera les mesures adients. Per això, a principis de juny, el president de la corporació, Ramón de Keiser, deixava aquesta tasca a les mans dels alcaldes dels pobles tot exigint la seua responsabilitat front al que pogués passar. En realitat, en aquells moments, aquests eren els únics que podien garantir-ho, puix la burocràcia que s'havia de crear a l'efecte encara no estava disposta. Al cap i a la fi, la qüestió no era insignificant, perquè com reconeixia la Direcció General en una circular de l'1 de juny, la venda d'unes finques en condicions havia de produir "cuantiosos rendimientos al Estado".

Una vegada instal·lada la comissió abans esmentada, aquesta es feu càrrec de tot. La primera mesura presa per Joaquim Català fou la més lògica. Des de l'1 de juliol tots els arrendataris i censataris dels béns que passaven a mans de l'Estat haurien de fer el seus pagaments en aquest organisme, que a aquest efecte ja havia obert una oficina al segon pis de l'edifici del Temple, que funcionava des de les nou del matí fins les

Capítol 1r.

tres de la vesprada. Però, no sols era això, sinó que la mesura intentava també racionalitzar els arrendaments. Els afectats, al llarg d'un termini de quinze dies, havien de palesar la seua condició d'arrendataris. Això volia dir que havien de portar el darrer rebut on constara el pagament fet com a tals, així com la institució que rebia aqueix arrendament. L'Estat, doncs, volia saber no sols el que podia desamortitzar, sinó també el que podia recaptar com a nou propietari. A més, també se'ls hi feia constar que l'import de les contribucions imposades sobre aquests béns serien satisfetes pels colons. L'entrebanc potser ara era més greu pel que suposava de canvi front a la situació anterior.

Les institucions que havien estat propietàries dels béns en qüestió portaven una administració bastant acurada, però el control i les exigències que es demanaven ara eren prou distintes. Tant per als arrendataris com per als censataris resultava moltes vegades força difícil tenir al seu abast els rebuts que justificaren que estaven al corrent dels pagaments, però l'oposició del clergat a la llei i la pressió que podia exercir els creava una situació força confusa que, a sovint, sols conduïa a deixar de pagar. De fet, aquesta qüestió seria molt problemàtica durant molts anys. A finals de juliol ja s'hi troben oficis que intentaven cercar les finques de l'Estat que produïen qualsevol tipus de renda, però no sembla que els resultats foren els desitjats. Així, i fins i tot amb la desamortització paralitzada, un ofici de l'administrador dels béns alienats insistia en aquest punt per tal de veure "los nombres de los expresados arrendatarios, y conocer al propio tiempo la diferencia de rentas entre el padron, reparto del próximo pasado año y la adjunta relación" (8). Si no es tractava de vendre, sí almenys de fiscalitzar la propietat, aspecte aquest que també té la seua importància dins del procés desamortitzador.

La situació era suficientment important com perquè el 16 d'abril del 1856 apareguera una Instrucció sobre la qüestió dels arrendaments i dels deutes. Amb aquesta legislació, les autoritats provincials elaboraren anys després, concretament el 1859, una relació dels deutors

Capítol 1r.

per arrendaments de finques alienades a corporacions eclesiàstiques (9). Les dades que s'aconseguien foren molt poques i bastant defectuoses, però almenys hi ha una cosa que resta clarament reflexada: a partir del 1855 els arrendataris deixen de pagar en una proporció bastant elevada. La solució, set anys després, encara semblava llunyana. Així, l'administrador de les propietats es queixava en una circular de l'1 de juliol de 1862 de "los insignificantes resultados obtenidos en la recaudación por arriendos de fincas y pensiones de censos en el presente mes", malgrat que havia previngut als alcaldes "que por cuantos medios estuvieren a su alcance, contribuyeran a facilitar la recaudación de las rentas indicadas por medio de bandos". No cal recordar que el pagament es feia, precisament, a darreries de juny, sobretot a sant Joan, i que aquesta circular es referia al pagament anyal. Es ben cert, que la situació ara no era la mateixa del 1855, i que moltes vegades el problema eren les males collites i no un una qüestió més general de desconeixement de qui eren els arrendataris o que aquests es negaren sempre a pagar, però és clar que les relacions de propietat a l'antic règim no s'acobraven als nous temps.

La posada en marxa del procés suposà alhora, i també des de primers de juliol del 1855, un cridament constant a tots els qui fins aqueix moment havien estat encarregats de l'administració dels béns que anaven a ser desamortitzats. Es tractava d'una qüestió paral·lela a l'anterior i fonamental, perquè per a vendre necessitaven saber primer quin era exactament el patrimoni de què podien disposar. Els problemes no van ser massa greus pel que fa a les corporacions civils, perquè la comissió tenia al seu abast una xarxa d'intermediaris que s'encarregaven d'aquesta tasca. Em referesc, és clar, als alcaldes, a les comissions d'instrucció primària i a les juntes de beneficència. Però, com veurem després, no succeí el mateix amb el clergat que s'enfronta a les pretensions de l'Estat.

Tant la qüestió dels patrimonis com la de les rendes que produïen eren una mateixa cosa. Per això, les mesures que el president de la Diputació prengué el 28 de juliol incloïen ambdós aspectes. En primer lloc

Capítol 1r.

deixava ben palés que els arrendaments que es pagaren als administradors diocesans serien totalment anul.lats. A més, encarregava als alcaldes una doble funció. D'una banda, haurien de trametre en un termini de vuit dies una relació de totes les finques que pertanyien al clergat i que estaven radicades dins del seu terme municipal. D'altra, haurien d'exigir als arrendataris una relació jurada on es palesara el tipus de propietat que tenien, els seus trets, i la incorporació a què pertanyia. Per damunt de tot, i com es deia al preàmbul de la circular, "he procedido... a declarar hecha dicha incautación, y a tomar a nombre del Estado posesión real, corporal vel cuasi de una de las fincas en nombre de todas las demás del clero, con lo cual queda de hecho y de derecho verificada la posesión". Es tractava d'un ritual molt vell, però implicava una decisió ferma; de fet, uns dies abans ja havia estat nomenat l'investigador de béns de la província en la persona d'un propietari, Josep Bau. Això no feu que els arrendataris dels béns del clergat anaren a declarar les finques que treballaven. Així, al cas de Requena, l'Alcalde assenyalava el següent:

"Observo que por más que al público se ha hecho ver las ventajas de la desamortización y la necesidad y conveniencia de que cada uno manifieste lo que tenga, gente ignorante la generalidad no comprende el valor de estas cosas y miran con tal desden cualquiera prevención que sobre el particular se hace que ni aún de enterarse tratan". (10).

La qüestió fonamental era, com es veu, la postura del clergat i el mateix Alcalde ja deia : "parece que cierta clase de la Sociedad trata de mofarse y de despreciar al Gobierno de S.M. y de las Cortes". Si els seus administradors no deixaven de rebre les rendes i no presentaven les relacions de béns, la solució es complicava bastant. Per això, el Ministeri d'Hisenda va haver d'emetre una R.O. el 13 d'agost on exposava que els administradors diocesans havien d'haver deixat llurs funcions a finals de juny, perquè els comissionats s'hi feren càrrec. La Direcció General afegí un termini de quinze dies per als deutors, però el nou president de

Capítol 1r.

la Diputació, Doménech Mascarós, anà més enllà. Es tractava d'una mesura que ja havia estat esmentada pel ministre en una R.O. de 19 de juliol, tot i que no de forma executiva: l'ocupació dels arxius parroquials. A nivell central, l'administrador diocesà havia de trametre una relació completa dels deutors, o els llibres passarien directament a la comissió de vendes. Per la seua banda, els alcaldes, juntament amb els comissionats subalterns, haurien de fer el mateix a cada parròquia.

Finalment, els alcaldes compliren la tasca que se'ls havia encarregat, encara que com veurem no sense dificultats. De fet, a primers d'octubre hi restaven quaranta-cinc pobles per contestar, mentre que els que havien presentat les relacions ho havien fet d'una manera tan parcial que era força difícil donar-los validesa (11). Tanmateix, els administradors del clergat no acompliren amb la seua part, i el propi D.Mascarós reconeixia en una circular del 17 de novembre que:

"...esta es la hora en que no sólo se ha faltado por muchos a la presentación de aquellas, negándose a hacerlo otros, a quienes directamente se les han reclamado bajo pretextos diferentes y de ningún valor; si que ha llegado por otra parte a mi noticia, que por varios colectores del clero, administradores y encargados de fundaciones perpétuas de obras pias, y por consiguiente correspondientes a manos muertas, se continua con el cobro de las rentas atrasadas y corrientes con notoria infracción de la ley y de las instrucciones y órdenes vigentes."

Com el president de la corporació provincial reconeixia al mateix text, hi havia una "tenaz desobediencia a la autoridad" que evidentment es basava en un "decidido empeño de cierta clase de personas en contradecir las disposiciones del Gobierno". Nogenysmenys, les mesures que es prengueren ara foren les mateixes dels mesos anteriors. En realitat, no podia ser d'una altra manera, perquè com veurem el problema sols es solventaria amb el Concordat del 1859 i l'acord posterior de l'any següent.

Capítol 1r.

Així doncs, la marxa regular de la desamortització sols fou possible després de 1860. Fins aleshores, com veurem, l'Estat s'hagué de servir d'inventaris de finques fets amb anterioritat i de l'ajut dels alcaldes com a representats municipals de l'administració central. De fet, el paper d'aquest era fonamental no sols en la recerca de les finques alienables, sinó també en moltes altres qüestions. Per exemple, foren molt importants en aconseguir que les redempcions de censos es dugueren a terme. La Direcció General de Propietats els encomanava aquesta tasca puix tot i que "son tan evidentes las favorables prescripciones legislativas para la desamortización que la Ilustración de V.S. no ha de menester demostrárselas; pero no así suceda tal vez de muchos de los interesados". Això feia "indispensable que por todos los medios posibles hagan comprender estas ventajas a los censatarios". Però, els camps d'acció, des dels ajuntaments, encara eren més grans, sobretot si tenim en compte que d'ells depenia la inversió del deute que rebien per les vendes dels béns de propis i de la beneficència.

1.2. LA QUESTIO DE LA HISENDA.

Un dels aspectes que diferencia la desamortització d'aquests anys de la de Mendizabal és, sens dubte, el pagament en metàl·lic. Del que es tractava en realitat era de no admetre un paper amb un valor molt més baix del que se li reconeixia nominalment, però el problema que hi havia al darrere era el mateix: un greu dèficit hisendístic. L'amortització del deute no es faria ara canviant-lo per béns nacionals, sinó amb una part dels ingressos que les noves alienacions suposarien. De tota manera, el pagament en deute acabà introduint-se, tot i que el seu caire no és comparable al de la desamortització anterior.

Efectivament, l'article 12e. del títol III de la llei d'1 de maig establí que els ingressos de béns de l'estat --clergat, fonamentalment-- es destinarien a cobrir el dèficit presupostari. Tot just fet això, la resta es dividia en dues parts: un 50 % es dedicaria a

Capítol 1r.

l'amortització de deute seguint la llei d'1 d'agost del 1851; i l'altre 50 % aniria a obres públiques. Així les coses, una llei d'11 de juliol del 1856 i la instrucció que l'acompanyava traslladaren açò als compradors. D'aquesta manera, se'ls permetia que pagaren el 50 % en deute, admés però "por el cambio medio del valor a que se coticie el dia anterior", i se'ls descomptava un 2 %. D'altra banda, l'altre 50 % es podia pagar amb accions de carreteres de la darrera emissió. Fet i fet, no es tractava de valors nominals, sinó que s'admetia el mateix que hom haguera obtingut per altres vies. Això fa que teòricament no hi haja massa diferència entre pagar en paper o en metàl·lic. Potser per això els estudis realitzats fins ara no assenyalen cap valoració d'aquest fet, i jo mateix tampoc no he trobat cap tipus d'operació d'aquesta mena a les fonts emprades, tot i que caldria esbrinar quina fou la incidència d'aquesta mesura a nivells de tresoreria de l'Estat.

Nogensmenys, si el nivell de deute en circulació era problemàtic, hi havien necessitats que estaven més a prop, al mateix dèficit pressupostari del 1855. No deu extranyar-nos que per tal de cobrir-lo es tornara al recurs de les emissions. Així fou. El ministre d'hisenda, J. Eruil, n'autoritzà una de 230 milions de rals en bitllets del tresor.

La situació no era ni molt menys la mateixa que anys enrera, però aquesta llei de 14 de juny tenia altres significats. Es tractava també d'interessar els compradors en una política de govern, perquè la seua aplicació era, únicament i exclusiva, servir de pagament per a la compra de béns nacionals i per a la redempció de censos. Com deia un Alcalde, l'anunci s'havia fet demostrant la conveniència de "la doble utilidad que se obtenia haciéndose con papel para esto (la redemció) i para la compra de otros bienes" (12). Les condicions eren també beneficioses, puix que el tipus d'emissió era del 90 % i gaudien d'un 5 % d'interés anual, a més d'un 10 % de descompte sobre la quantitat subscripta. Semblava que amb aquests avantatges i amb una xifra total no massa gran, el repartiment que s'havia fet provincialment no tardaria en cobrir-se. Per això, el decret que acompanyava la llei disposava que els

Capítol 1r.

sobrants de l'emissió es tornarien amb un 6 % de premi. També podia succeir el contrari, i en aquest cas la previsió era fer un repartiment forçós entre els contribuents de més de 500 rs. Amb aquesta finalitat, la Direcció General de Contribucions manà fer registres municipals de tots els propietaris inclosos en aquest segment, que a més tenien preferència a l'hora de demanar la subscripció.

La divisió territorial dels 230 milions ja és coneguda, però el que ens interessa és que a València li'n correspongueren 8.067.000 rs., una quantitat realment baixa front al que podia suposar la desamortització en el seu conjunt, però que podia convertir-se, si no es cobria, en una mena d'impost, i més si es té en compte que el termini era sols de trenta dies que finalitzaven el 18 d'agost. Malgrat les mesures que les autoritats provincials prengueren, la marxa del procés no fou gens satisfactòria.

Els entrebancs de l'emissió no foren exclusius de València, sinó més aviat generals. Una prova d'això ho fou el R.D. de 7 d'agost que eixamplava el termini fins el dia 31 d'aqueix mes. El ministre d'hisenda creia veure la raó en "los estragos que el cólera viene causando en varias provincias de la Monarquia", i reconeixia que el millor hagués estat suspendre l'exacció forçosa i esperar que milloraren les condicions i que aixó "colocase a los contribuyentes en condiciones más favorables para el pago". Però, tot seguit ho rebutjava, puix "las apremiantes obligaciones del Tesoro hacen totalmente imposible esta medida". Ara semblava ja clar que molts contribuents serien obligats a subscriure'n una part. Aixó feu que determinats col·lectius reclamaren ser exclosos de la mesura. En concret, foren els súbdits francesos els qui més lluitaren per aconseguir-ho. Finalment, una R.O. d'11 de agost així ho dictaminava. La raó era ben senzilla, puix que l'emissió no era "un impuesto, préstamo, donativo o contribución ordinaria u extraordinaria" a la qual sí hi estarien obligats tots. Més aviat, es tractava d'una subscripció voluntària amb l'objecte d'interessar "al país en la adquisición de los bienes desamortizados, en cuyo interés no pueden entrar los

Capítol 1r.

extrangeros". Ja he dit abans que no estem davant una qüestió exclusivament hisendística, tot i que aquesta és la part fonamental, sinó que també s'intentava d'assegurar un bon inici per al procés encetat, perquè, de fet, aquests bitllets no servien per a res més. Tampoc no es volia que fóra una nova font d'especulació, i per això s'havia decretat la preferència de les aportacions dels contribuents front a les demandes de subscriptors particulars (bancs, intermediaris, etc.).

Aquestes qüestions afectaven en gran mesura a València, on hom sap que, a més d'haver-hi un bon grapat de comerciants estrangers, el còlera es deixà sentir amb força. Així, a l'hora de fer el primer balanç, el president de la Diputació, tot celebrant els "resultados tan ventajosos" que havia tingut l'acompte, deixava palesa la situació de calamitat soferta. Però l'optimisme no era real i per això s'acompanyava amb l'anunci de possibles "medidas coercitivas" per tal de cobrir l'emissió en el nou termini. La situació era que sobre la quantitat assenyalada no havia arribat al 40 %, concretament 3.108.810 rs. El percentatge no sols es baix, sinó que està per sota del que es va cobrir a la resta de l'Estat, on la mitjana arribà al 60 % dels 230 milions. Finalment, la quantitat subscrita voluntàriament suposà 5.293.230 rs., és a dir, el 65 %. Després de les dificultats, el resultat semblava tot un èxit al president de la corporació provincial per a qui la xifra havia "sobrepujado a mis más halagüeñas esperanzas". Es cert també que aquests anys estigueren presidits per l'esmentada epidèmia i per unes condicions climàtiques bastant roïnes que feren perdre algunes collites (13).

L'entrebanc ara era fer el repartiment entre els contribuents, puix com reconeixia l'administrador d'hisenda molts ajuntaments "ni aún por deferencia han acusado el recibo de los registros de contribuyentes que esta administración les dirigió". En realitat, els pobles estaven aclaparats per les dificultats d'aquests anys i el que demanaven era acomptes d'altre tipus que els hi foren negats sistemàticament (14). Això els feu deixar de banda moltes vegades la qüestió de l'emissió, i a la fi una trentena d'ajuntaments foren multats entre

Capítol I r.

200 i 500 rs. puix "han mirado con abandono e indiferencia el servicio del anticipo".

A mesura que la subscripció anà cobrint-se es veié clar que els principals elements retardadors eren els contribuents de les zones rurals, on l'agreujament de les condicions econòmiques i socials els afectava més. Això no vol dir que la burgesia urbana acollira amb optimisme l'emissió, però almenys no s'hi oposà. Tot depenia bastant de l'oferta de béns que feia la desamortització. Com que no es tractava d'unes finques tan atractives com les que s'havien desamortitzat al trienni o amb Mendizabal, almenys pel que fa a l'extensió, tampoc no hi havia un interès especial. Com veurem més avant, amb la compra de les propietats subhastades ara hom no podia fer patrimonis comparables als de les èpoques anteriors (15), en tot cas serien rematades més sel.lectives.

Així, inicialment sembla una contradicció que els més afavorits per la desamortització --mitjana burgesia i propietaris rurals-- foren els menys interessats en la subscripció. Als llistats publicats el 27 de novembre dels darrers morosos, aquests eren majoria, mentre que de les classes altes sols hi havia sis noms, els del marquesos de Boils i Saavedra, N. Carriquiri, B. Lassala, F. Merle, i J.B. Vallier: dos nobles, un contractista de les obres del port, i tres comerciants-propietaris. Però, a més, la contribució forçosa que els corresponia era tan baixa que es convertia pràcticament en un impost, puix per exemple B. Lassala havia de pagar 280 rs., quantitat que de segur no garantia que fóra utilitzada per a comprar finques. Per altra banda, els intermediaris tampoc no participaren de forma rellevant, tot i que l'emissió els hauria permés almenys de fer el primer pagament amb deute i revendre la propietat assegurant-se el 10 %. Això no obsta, és clar, que alguns que ja havien decidit de participar a les subhastes se n'aprofitaren d'aquest marge, però fou una part mínima. La comparació entre el llistat de subscriptors i el de compradors així ho demostra, sense que a la consulta de protocols haja trobat cap tipus de contracte per a negociar aquests billets. La pregunta és, potser, que passà amb aquests 230 milions, i la

Capítol 1r.

resposta deu ser que en part foren utilitzats i en part acabaren sense valor en mans dels subscriptors. Aquesta darrera hipòtesi sembla, però, un poc arriscada, ateses les possibilitats que hi havia de negociar el paper amb els compradors reals.

El lligam més evident entre desamortització i deute fou el que acabe d'analitzar, però també n'hi hagué d'altres. Així, per exemple, l'article 7é. de la llei d'1 d'abril del 1859 autoritzà emetre bitllets del tresor que serien pagats amb obligacions de compradors de béns de corporacions civils. Una d'aquestes emissions es feu a octubre del 1861 amb un total de 200 milions, al 98 % del valor nominal, que es cobririen amb les esmentades obligacions vençudes a partir del 1863. Una altra llei de 26 de juny del 1864 que autoritzava l'amortització de 600 milions efectius de deute, permetia alhora crear bitllets hipotecaris sobre els productes de la desamortització. En total, fins 1866, se n'havien emprat per un valor proper als 1.000 milions. Es clar que això creà un problema de futur evident, puix es tractava d'una realització anticipada dels productes de la desamortització.

Tot això fou possible mentre determinades situacions conjunturals ho permeteren. En realitat, els pressupostos anuals sempre eren deficitaris, però la bona marxa de l'activitat econòmica i l'abondó dels capitals estrangers ho pal·liaren durant algun temps. La crisi del anys 60 acabà amb aquests factors i agreujà la situació de la hisenda. Com reconeixia l'exposició que acompanyava el decret del ministre d'hisenda de 20 de juny de 1866, la desamortització havia estat, fins aleshores, una font molt important de recursos, "más como eran tantas las necesidades vivamente sentidas que el país anhelaba ver satisfechas, y se contaba con recursos del porvenir, se elevaron determinados gastos a cifras tan exageradas, que crearon por este concepto un descubierto considerable". Les solucions eren ara molt més restringides, puix "ni puede ni debe pensarse hoy en emisiones de deuda". A la fi, la mesura legal venia a decretar l'acompte en els terminis de pagament de les contribucions territorial i industrial, que així serien pagades en dos trimestres i no en quatre.

Capítol 1r.

La connexió d'aquesta mesura amb la desamortització també és evident, perquè el canvi de propietaris permetia d'assegurar les càrregues. Però, l'Estat prompte se n'adonà que el procés d'altres i baixes als amillaraments no era tot l'curat que es necessitava per augmentar les contribucions, encara que el president de la Diputació de València manifestava el 16 de febrer del 1867 "que tan luego como un comprador hace suyos los productos de la cosa que adquiere, suyas son tambien las obligaciones y cargas que sobre ella pesan". Com que, almenys a València, bona part de les vendes es feren els 1866-1867, la rectificació del registres era important no sols per a la llei anterior, sinó per a dur una fiscalitat correcta. A València, la situació sols es pogué solventar per als repartiments posteriors al 1867. El 20 de febrer del 1867 es publicava al butlletí de la província una ordre de la Diputació amb la finalitat de regularitzar els padrons, sense que això impedira reclamar les quantitats corresponents a anys anteriors, puix, almenys, restava clar que no s'havien fet "las bajas correspondientes en la masa imponible de las fincas que han pasado a poder de particulares a consecuencia de su enajenación por el Estado".

1.3. LA PROTECCIO DEL COMPRADOR.

Una de les vessants més clares del procés encetat a maig del 1855 és la voluntat de l'Estat de garantir al rematant una compra avantatjosa i una propietat consolidada. La primera mesura que ho reflecteix és, sens dubte, el fraccionament en els terminis de pagament. Tot i que la llei d'1/5/1855 en fixava quinze, a més d'un guany del 5 % pels acomptes, la situació definitiva vindria exposada per la llei d'11/7/56. Arran d'aquí, les vendes es dividien segons foren de corporacions civils o de l'estat, cosa que suposaria 10 o 20 terminis respectivament, i un interès del 5 % per a les primeres i del 3 % per a les altres. Aquests nivells encara s'augmentarien més endavant quan els problemes de la hisenda s'agreujaren. Així, un R.D. de 26/2/1864 faria pujar els descomptes al 7 % en tots

Capítol 1r.

els casos, sempre que els acomptes correspongueren als pagaments que havien de fer-se entre l'1 de juliol del 1865 i el 31 de desembre de 1870. Féu-se'n càrrec, a més, que es tracta d'un interès anual, i això vol dir que si un comprador paga al comptat una finca de corporacions civils el darrer pagament té un interès acumulat del 45 %, mentre que si es tracta d'una propietat del clergat seria del 57 %. Això, sobre una finca rematada per 20.000 rs., suposaria un estalvi, segons fóra un o altre cas, d'entre 4.500 rs. i 11.400 rs., xifres bastant considerables, sobretot a la finca del clergat.

Una altra qüestió essencial era la dels arrendaments. Gairebé totes les finques alienades es treballaven amb aquest tipus de tinença i fins i tot l'Estat continuà amb la mateixa pràctica. Per al comprador, mantenir els contractes anteriors, suposava un greu entrebanc que calia solventar aviat. Així, una R.O. de de 27 de setembre del 1855 establí que els contractes finalitzarien en acabar l'any o una vegada feta la recollida dels fruits. Això seria modificat parcialment per una altra R.O. de 30 d'abril del 1856. Aquesta, en primer lloc, distingia les finques rústiques de les urbanes. Per a la propietat agrària es mantenia el decret del 1855, però s'introduïa la possibilitat que el comprador poguera, una vegada feta la venda, rescindir el contracte mitjançant una indemnització per adobs i millores segons el costum de cada lloc i l'avaluació d'uns perits. La modificació més important, però, raïa a la propietat urbana, on els contractes sols es mantenien quaranta dies després de la presa de possessió del nou comprador.

Es clar, doncs, que la transformació de la propietat duta a terme per l'Estat burgés s'acomplia totalment, deixant als nous propietaris unes finques lliures de qualsevol càrrega i passant per damunt d'uns contractes vàlids que havien servit fins a la venda per assegurar-se una renda. Però, a més, del que es tracta amb aquesta desamortització és d'aconseguir una consolidació definitiva de la nova propietat. Per això, s'ha dit que aquest procés tanca, sense que siga precis esperar al codi civil, "no tanto el deseo de adquirir la

Capítol 1r.

propiedad, sinó el afan de consolidar la ya adquirida" (16). No cal oblidar que tot això s'assolirà totalment amb la publicació de la llei hipotecària del 8 de febrer del 1861, però partint del nou concepte de propietat afavorit per la desamortització. Aquest procés, com acabem de veure, no sols acaba amb l'amortització i aconsegueix una propietat lliure, sinó que assegura també tant la consolidació d'aquesta com la del propietari.

Tanmateix, la llei hipotecària esdevindrà l'instrument legal per excel·lència de garantia i salvaguarda de tot això. En definitiva, el nou comprador ha de poder actuar amb la seua propietat amb total llibertat i ha de tenir la seguretat que ningú dret anterior no pot perjudicar-lo. Així, l'article 34é. d'aquesta llei dóna total validesa a les adquisicions un colp inscrites al registre de la propietat, tot i que després foren anul·lades per qualsevol títol anterior no inscrit o per qüestions alienes al propi registre, fins i tot la suspensió de la llei de desamortització. Per tal que la cobertura fóra més completa, l'article 307 del reglament donava a les inscripcions de les antigues comptadores d'hipoteques els mateixos efectes que a les fetes davant del Registre, organisme de creació recent (17). Aquestes mesures provocarien algunes friccions mínimes entre l'Estat i els compradors a l'hora de veure la capacitat de maniobra de què gaudia el primer quan hi havia certes irregularitats. Finalment, dos decrets del 15 de juny i de 20 d'agost del 1868 establien que la jurisdicció de l'Administració era plena fins transcórrer un any i un dia des de l'adjudicació, mentre que després ja era qüestió dels tribunals ordinaris de justícia.

La raó d'aquestes diferències raïa en certes pràctiques dels compradors que perjudicaven els interessos de la hisenda. Per això, aquest termini d'un any era fonamental. Així, una circular de la Direcció General de Propietats de gener del 1863 denunciava els abusos a què donaven lloc les indemnitzacions per "desperfectos ocurridos en las fincas con posterioridad a su tasación, o por merma de cabida o arbolado". Adhuc, la Direcció reconeixia que hi havia mancances, però que en molts casos "no llegando la falta a la mitad de la

Capítol 1r.

cabida, y siendo, por consiguiente, indemnizable, asciende la indemnización a mucho más de la mitad del valor en que fue rematado el predio, porque la parte que se segrega suele estar roturada y plantada de viñedo o arbolado".

El que es recordava en aquesta circular era la possibilitat de no admetre les reclamacions dels compradors i triar un recurs més senzill: la nul·litat de la venda. Aquesta situació no era gens estranya al procés desamortitzador, però gairebé sempre era demanada pels compradors que ho aconseguien si hi havia errors a la descripció de la finca i fins i tot, com assenyalava una sentència del Consell d'Estat de 30 de juny del 1868, quan "existe desacuerdo entre comprador y vendedor respecto a la cosa vendida". De vegades, els errors afavorien els compradors i aleshores era l'Estat l'interessat en la anul·lació, cosa que va estimar escaient una altra sentència del Tribunal Suprem de 6 de maig del 1871 "cuando se tase una finca y salga a subasta por mucho menos precio del que en realidad valga". De tota manera, la capacitat d'acció de l'Estat tenia un límit posat en el moment en què el comprador prenia total possessió de la finca, perquè arran d'això, i com finalment regularia un R.D. de 2 de desembre del 1876, les mesures contra el nou propietari "no pueden dar lugar a la nulidad de la subasta, y contra ellas tiene el amparo de los Tribunales de Justicia". En resum, tot el que pretén la legislació desamortitzadora i la que hi ha al seu voltant se centra en les necessitats de la nova societat burgesa. Aquestes han estat paralitzades pel ritme d'una revolució feble, però poc a poc van aconseguint-se.

Però, els avantatges de què disposava el comprador estaven també dins del mateix funcionament pràctic de l'operació desamortitzadora. Així, per exemple, les reclamacions davant els acords presos per la Junta Superior de Vendes podien fer-se sense cap tipus de limitació temporal. De fet, seria una R.D. d'agost del 1866 la que finalment determinaria un termini de seixanta dies per a recórrer contra els acords d'instàncies superiors, per tal com "los expedientes no sean interminables". Tanmateix, el problema greu era el

Capítol 1r.

mateix procés de venda, tan llarg i flexible que, a la fi, sempre afavoria l'actuació d'intermediaris i l'augment de les fallides. El procés, tal com fou marcat inicialment, passava per les mesures següents: en primer lloc se sol·licitava la venda a la comissió provincial i aquesta anomenava els perits i els taxadors (arquitectes, pèrits agrònoms i agrimensors); una vegada coberts aquests tràmits, s'assenyalava el dia de la subhasta anunciant-ho als butlletins i avisant el jutge; després de rematada ho aprovava el Governador i s'enviava a la Junta Superior de Vendes, la qual feia l'adjudicació definitiva; finalment, es lliurava una certificació que passava de nou al jutge i ja podia pagar-se el primer termini. El temps que transcorria entre unes coses i altres era força variable. En general, des de l'anomenament dels perits fins les rematadess passaven prop de tres mesos. La tardança fins que es feia l'adjudicació --n'hi havia cada quinze dies-- era d'altres dos mesos, i encara passaven altres trenta dies fins que es feia el primer pagament.

Aquesta situació afavoria fonamentalment els intermediaris, els quals disposaven d'un temps per maniobrar amb la finca rematada i cercar el comprador més interessat si no el tenien ja abans de guanyar la subhasta. Fins i tot, quan no s'hi trobava un destinatari per a la propietat, els pagaments encara podien retardar-se més fins que l'organisme encarregat prenguera les mesures adequades. Així ho reconeixia l'administrador de béns de València davant el d'Alacant:

"El mismo día del vencimiento del pagaré se pasa aviso a los compradores a fin de que dentro del término de 25 días se presenten a pagar su importe, y transcurrido que es el plazo, concediéndoles 4 o 5 días más, se expide contra ellos el apremio. El comisionado apremia al deudor concediéndole 3 días para verificar el pago y transcurrido que es el término procede al embargo y venta de los bienes muebles, y si estos no son suficientes de los inmuebles. Si ocurriese que los deudores no tuviesen muebles con que cubrir su descubierto, se embarga la finca y (...) se pasa al dictamen del Promotor Fiscal de Hacienda ..." (18).

Capítol 1r.

Tot i que es tractava d'una comunicació personal entre dos càrrecs de l'Administració, la situació era encara més complexa, sobretot perquè quan això succeïa solien ser intermediaris que sempre s'hi trobaven fora de la seua residència. A més, gairebé sempre els béns que se'ls hi suposava pertanyien a altres membres de la família. Tot això feia que hom hagués d'embargar la finca subhastada després de moltes i llargues gestions. Altres vegades el que es feia era cedir la finca a persones que no tenien ninguna solvència per a deslliurar-se de mesures contra els seus patrimonis. La Direcció General de Propietats reconeixia en una circular de 26 de juliol del 1859 que "no hay medio que no pongan en juego los postores de mala fe para eludir las responsabilidades en que incurren cuando no cumplen las condiciones de los contratos", i un d'ells era el de fer cessions a persones "que carecen de fortuna para aceptar las ventas". Les mesures que es prengueren, inicialment, per tal de pal·liar-ho foren les de limitar els traspassos al dia de la rematada o als dos dies següents a l'adjudicació, tot recomanat als jutges que no admeteren la cessió "si el aceptante no reuniera las condiciones de responsabilidad del primitivo rematante".

Això tampoc no acabà amb el problema de la insolvència de determinats compradors. El mateix ministre d'hisenda denunciava en una altra circular del 18 de febrer del 1860 "el inmoral tráfico de rematar fincas de bienes nacionales por medio de personas totalmente insolventes y desacreditadas, con objeto de exigir cantidades convenidas a los postores que de buena fe desean la adquisición de aquéllas", a més de palesar l'actitud dels "primistas" de no donar el seu nom i adreça correctament "para sustraerse a la acción de los juzgados, y la cesión de las fincas en individuos para quienes la pena corporal de encerramiento o prisión no afecta a su posición social". Les mesures preses ara anaven des de exigir dos testics que certificaren les dades personals del millor postor, fins admetre sols les cessions si s'havia pagat ja el primer termini. Altres mesures posteriors intentarien de controlar encara més aquesta situació, i així la R.O. de 3 de gener del 1868 deixaria sols un termini de deu dies després del primer

Capítol 1r.

pagament per a fer la cessió.

De tota manera sempre hi hagué per sota de tot això la qüestió de l'excesiva durada dels tràmits legals i una possible corrupció dels funcionaris encarregats de dur-los a terme. La mateixa Direcció General reconegué el 1859 "que varias personas particularmente o con despacho público se ocupan en agencias de negocios ofreciendo activar o retrasar la aprobación de las subastas de bienes nacionales". Tanmateix, aquestes actuacions són difícils de trobar en la pràctica i de fet, almenys a València, jo no en tinc constància (19).

D'allò que no hi ha cap dubte és que els problemes amb els intermediaris acabaren per derivar en un altre entrebanc: les fallides. La Instrucció del 31 de maig del 1855 ja havia previst que el millor postor original hauria de fer-se càrrec, si feia fallida, de les diferències de preu amb la subhasta posterior. Però, aquesta situació sovintejava tant que s'hagueren de dictar disposicions concretes al voltant d'aquesta qüestió, com així ho feren les R.O. de 3 de setembre del 1862 i de 25 de gener del 1867. Una i altra tractaven d'estructurar fèrriament les successives mesures que calia prendre en aquests casos assenyalant com anunci de la fallida el termini de quinze dies des del moment en què calia fer el pagament corresponent.

Al capdavant, tenim tota una legislació que afavoreix fonamentalment els compradors, que sempre tenen un marge molt ample de maniobrabilitat dins del funcionament de la desamortització. Això, que no és altra cosa que la prova de l'interés de l'Estat per consolidar un altre tipus de propietat que alhora ha de suposar-li una quantitat considerable de recursos econòmics, tindrà a la pràctica unes conseqüències distintes en afavorir l'actuació de determinats agents que viuen, o almenys ho intenten, del negoci de la desamortització. El que caldrà veure més endavant és la realitat valenciana d'aquesta situació i els trets d'aquests intermediaris així com els beneficis que podien tenir.

Capítol 1r.

Comptat i debatut, és clar que el que he fet ha estat una visió molt parcial i restringida d'un procés legislatiu que, de segur, mereix una atenció molt més acurada. Ara bé, també he dit abans que això suposaria repetir coses que ja han estat esmentades moltes vegades, i el que interessa és presentar determinades mesures que veurem desenvolupades al llarg del treball. Així, l'oposició del clergat tant a nivell social i legal com en el terreny pràctic; també la resposta dels compradors a l'emissió del deute i en general a tota l'operació desamortitzadora; i, sens dubte, totes les incidències a què donaran lloc tant el paper dels intermediaris com la situació de les fallides. Però, tot això caldrà desenvolupar-ho colp a colp tot afegint altres aspectes.

2. LA REACCIO A LA LLEI.

He exposat, doncs, d'una manera aproximada el desenvolupament legislatiu a partir del 1855, un procés que prepara el marc adequat per a dur a terme les vendes de béns nacionals. Però, la seua aplicació no es realitza d'una manera abstracta, afecta uns propietaris més o menys ferms. Per això, el seu acompliment depèn, en part, de la posició que prenguen aquests. Es ben difícil conèixer a fons tot el que va succeir a València al voltant de l'elaboració i promulgació de la llei d'1 de maig del 1855 i les que l'acompanyaren posteriorment. En sabem ja algunes coses: J. Azagra ha explicat l'actuació dels diputats valencians a l'hora d'elaborar i defensar el projecte de llei, així com algunes de les actituds que aquest provocà (20). De tota manera, encara en són moltes les qüestions que resten per resoldre, fonamentalment amb dues vessants: l'enfrontament legal amb el que això suposa de retard en la pràctica administrativa, i l'oposició quotidiana des dels mitjans de control social amb què compten les institucions afectades.

Refer tot això ha estat més aviat una tasca infructuosa. La documentació que han conservat les parts

Capítol 1r.

en conflicte sols exposa, en la majoria dels casos, una visió força general, però que, de vegades, fa palesa una situació més complicada. Per tal d'aclarir-la hauriem d'acudir a fonts que no romanen al nostre abast: cal recordar que, per exemple, el clergat secular disposava d'un ressò important, el púlpit, i d'un bon grapat de mecanismes de domini social; la religiositat també jugava a favor d'institucions tan reconegudes a València com l'Hospital General o el Col·legi del Patriarca.

A més, hi ha un altre aspecte que s'hi troba al mig d'aquest enfrontament entre l'Estat i els qui pateixen la desamortització. Es tracta, evidentment, de la pròpia societat valenciana. Aquesta és, sens dubte, la que ha de donar suport a una o altra part, i per això assoleix un paper determinant. Es a dir, si les vendes es paralitzen sense un motiu legal, la raó cal cercar-la en la manca de compradors que s'hi facen càrrec, o bé tot el contrari. A la fi, es tracta d'avaluar la participació d'uns o altres en el desenvolupament legislatiu, però tenint present que sols hi ha dos blocs constants: l'Estat i el clergat, malgrat l'evolució de cadascun d'aquests i dels pactes que aconsegueixen. Perquè la finalitat sempre havia estat la mateixa per ambdós, vendre les propietats de l'església o conservar-les. Sols arran de la llei de 4 d'abril del 1860 es pot dir que hi ha una entesa que aconsegueix les dues aspiracions: l'Estat pot vendre sense cap oposició i l'Església rep la financiació que necessita mitjançant els títols que se li donen a canvi. Es clar, que la burgesia fa la revolució, però aquesta és pot emmotllar d'acord amb els interessos i la força que s'hi té per disputar-los.

No es tracta ara de veure quines van estar les conseqüències d'un procés com aquest --ja ho farem més endavant-- però sí calia fer aquestes precisions, perquè no vaig a realitzar tot seguit un estudi d'allò que digueren els diputats valencians ni del que aparegué a la premsa local que, d'altra banda, fou ben poc. El que fa la burgesia valenciana no és distint al que la de la resta de l'Estat. Una part --la progressista-- lluita al parlament per portar endavant el projecte presentat per Madoz, mentre l'altra --la conservadora-- se n'aprofita

Capítol 1r.

després i el posa en pràctica, tot i que ambdues compren sota un mateix criteri. Fins i tot, el fet que rematen o no finques d'aquesta procedència no indica una actitud davant la llei, sinó més aviat el grau d'interès sobre l'oferta d'un tipus d'immoble determinat. Però tot això també ho veurem en altres capítols quan tracte de l'evolució de les vendes o de l'estudi dels compradors. De tota manera, ni uns ni altres cridaren contra la llei, ni tampoc no tingueren una actuació massa important al Congrés, tot i que el diputat demòcrata Sorní formara part de la comissió que elaborà el projecte i participara en els debats. Però, no en calia més (21).

La situació era ben distinta per als qui havien de perdre llurs béns. Per a tots els afectats la qüestió era la mateixa: anaven a desaparèixer les rendes que rebien, i per a alguns ni tan sols el títols del deute hi eren una solució. Per això mateix, gairebé totes les parts afectades --clergat, beneficència, instrucció pública, ajuntaments-- remeteren a les Corts del Bienni alguna exposició. Ja hi ha un treball al respecte on s'hi fa constar el que hem dit: tant l'Hospital General, com l'Arquebisbe, com els Ajuntaments lliuraren les seues postures (22). Malauradament, sols resten al nostre abast les conservades als arxius valencians --que no són totes, ni de bon tros--. Una part, les dels ajuntaments, ja han estat comentades en un altre lloc i no tornaré a exposar-les (23). Les altres, defineixen el que és la vessant pública i testimonial d'aquestes corporacions. Però hi ha també tot allò que constitueix l'acció front a l'aplicació definitiva de la llei.

A l'hora de veure tot això, el primer que resta clar és que no hi ha reaccions semblants, perquè no hi ha situacions prèvies assimilables. Sols l'amortització és comuna a tots, però no hi ha igualtat de condicions per a mantenir-la. Evidentment, i ja havia quedat clar a l'època de Mendizabal, la desamortització plantejava dificultats jurídiques distintes segons qui fóra l'afectat. Quan hom tractava de desposseir els regulars, la situació s'acompanyava amb la seua desaparició, amb la pèrdua de la personalitat jurídica. Però, no passava el mateix amb el clergat secular, al qual, en tot cas,

Capítol 1r.

no li se podia negar aquesta. Tot açò ara roman igual. La beneficència i la instrucció pública, per contra, ja havien perdut bona part de la seua entitat autònoma. Així, l'assistència social havia passat a ser atribució de l'administració de l'Estat arran del decret de 8 de setembre del 1836, i ja definitivament amb la llei de 20 de juny del 1849 i el reglament de 14 de maig del 1852 (24). En el cas de la instrucció pública, a més de les lleis de caràcter general, va haver reglamentacions especials que determinaren la configuració de l'ensenyament a València (25).

Així doncs, la qualitat de la personalitat jurídica dels afectats determinarà el major o menor grau de força per a opasar-s'hi (26). Això ha fet decidir-me a separar aquestes postures: d'una banda, el clergat amb la lluita constant de l'Arquebisbe; per altra, les institucions de beneficència, que intenten fer-se escoltar, però que no tenen la força adient; i, sobretot, una institució com el Col·legi del Corpus, més clergat que instrucció pública, que conserva tota la seua independència i que lluitarà per mantenir-la i basar-la en les seues propietats; també, és clar, veurem altres qüestions que entrebanquen el desenvolupament de la llei.

2.1. LA PRESSIO DEL CLERGAT.

Des d'antuvi, ja es feia present en el clergat la preocupació pel que podia suposar la llei de Madoz. Abans que aquesta aparegués, els periòdics catòlics manifestaven constantment les conseqüències que s'esdevindrien. Es clar que encara no es tractava d'una posició ferma, sinó de postures defensives i temeroses, tot i que s'esdevindria finalment un atac frontal.

Així, al febrer del 1855 un periòdic que s'hi definia com a "Diario católico, social, político y literario de Valencia" afegia baix una mena de fulletó amb el títol de "Diálogos entre el cura y sacristan de mi pueblo". L'excusa era el que anava a fer Madoz amb l'hort parroquial, però l'anècdota anava més enllà. El prévere feia present l'esperança que se n'exemptués

Capítol 1r.

aquest, però el sagristà no pensava el mateix:

"Eso era en tiempo del bendito Mendizabal, el cual se contentaba con la plata de las iglesias (para la nación) y con la flor de los bienes del clero; pero Madoz que sabe un puntito más que el diantre, no se para en esas niflerías: (...), sabe muy bien que la felicidad esta ahora encerrada en todos los bienes del Estado, de los pueblos, del clero, de beneficencia y de instrucción pública".

Però aquesta felicitat burgesa que hi exposava el sagristà no raïa sols en les mesures del govern, sinó també en la mateixa societat, i així ho demostraven els comentaris dels propietaris locals, que ell mateix anotava de seguida, referents al que pensaven fer aquests amb l'hort del rector:

"(...) de la pared y de la leña de los árboles sacaremos la primera paga; para las tres siguientes nos da más de la mitad del huerto, y las últimas las pagaremos por via de arrendamiento. No es malo el proyecto: al menos ahora no sucedera como la otra vez, que se hicieron las bigoterías cuatro ricachos moderados: ahora al menos habrá para todos los nuestros" (27).

Tot això és el que feia dir finalment al prévere que "tambien yo me pongo serio si la cosa es como tu la pintas". Evidentment, per al clergat es tractava d'una qüestió seriosa que raïa en els mateixos interessos de la burgesia, tant des de l'Estat com des de la propietat. No calia encara fer crítiques desmesurades, però sí fer-se càrrec de les noves raons i concienciar-se'n del perill. A més, es tractava d'una anàlisi bastant real, que posava el problema al seu lloc, als compradors i les facilitats per rematar les finques, tot i que el projecte de llei encara no havia estat aprovat. Això s'apartava també de la justificació que es feia a altres llocs i que deia que els béns del clergat eren de baixa qualitat i insignificants (28).

Aquesta primera resposta no suposà una polèmica a la premsa valenciana. Sols més endavant, quan

Capítol 1r.

l'Arquebisbe envià una exposició a les Corts demanant-ne l'excepció dels béns, altres periòdics es feren ressò d'aquesta qüestió. Però, tampoc no es tractava d'una presa de posició clara. El Diario Mercantil de València, diari progressista de la capital, publicava a primeries d'abril una nota on es feia constar :

"El Excmo. e Ilmo. Señor Arzobispo de esta diócesis y sus sufragáneos han dirigido á las cortes una exposición contra el proyecto de ley de desamortización, pidiendo se suspenda su discusión y se declare que la enagenación de los bienes eclesiásticos no puede verificarse por estar garantida la propiedad de cuanto posee ahora y adquiriera en adelante la Iglesia en el Concordato últimamente firmado con la Santa Sede" (29).

Així, el periòdic més actiu, i defensor de la burgesia més dinàmica, ni ara ni després farà costat al govern d'una manera clara en aquest punt conflictiu. Més aviat, aquest diari dedicarà moltes fulles per parlar d'un entrebanc més greu: el carliste. No crec que hi hagués una correspondència directa entre una i altra qüestió --desamortització i carlisme--, però és clar que la postura de l'església, sobretot al voltant de la base 2a. de la Constitució que estava discutint-se --la llibertat religiosa--, radicalitzava uns i altres (30).

Per això mateix, la postura més radical fou la del periòdic republicà El Mole. Aquest no sols criticava la iniciativa de l'Arquebisbe respecte de la venda del seus béns, sinó també la mateixa església i el que era la religiositat en aqueixos moments. A abril del 1855, aquest presentava l'enfrontament com una guerra entre Roma i el govern espanyol que havia de suposar:

"(...): primer, la modificació del ministeri espanyol, quedant Espartero y O'Donell, y entrant Olósaga y tal volta algún demócrata ó progresiste molt avansat; (...); terser, el destérro al estrancher de tots els obispos coneguts y sélebres per carlistes; cuart, la venta al instant de tots els béns del cléro; (...); octavo, la guerra sivil entre la iglesia y l'Estat, y la humillasió de

Capítol 1r.

aquella per ser mes débil" (sic)

I tot això passaria "Si Roma nos hace guerra/ que venga ó no venga á pèl/ por los bienes de la tèrra/ siendo els suyos els del sèl" (sic) (31). Es manifestava així una situació conflictiva, que enfrontava els més conservadors amb demòcrates i progressistes al voltant de la qüestió religiosa, i que tenia com a fons la desamortització. Ambdós elements sempre anirien units per a aquests sectors. Per això, El Mole, una vegada aprovat el projecte de Madoz, i per tal de defensar-lo acudia de nou a la religió en general, doncs "La religió de Chesucrist y els dogmes y presèptes evanchèlics, condenen y son contraris á tots els abusos que huí estem combatint en nom de la religió, contraris á la codisia y ambisió de Roma" (sic) (32). Fins i tot, la discussió plantejada a València acabà al mateix Parlament, on es presentà una petició del "poble valencià" contra la base 2a. que, com ja sabem, acabà fracasant (33).

No hi hagué, doncs, una autèntica polèmica a la premsa valenciana directament lligada a l'assumpte de la desamortització. La burgesia defensà llur interessos al Parlament i l'Església portà endavant un enfrontament directe amb l'administració provincial.

Així fou. Una vegada aprovada la llei d'1 de maig i la instrucció de 31 d'aqueix mes per a portar-la endavant, el Governador de València, Ramón de Keiser, seguint els articles 32, 33 i 35 d'aquesta darrera, demanà a la Junta Diocesana Auxiliar de l'Administració de Culte i Clergat de l'Arquebisbat una relació dels béns que hi posseïa (34). Uns dies després, l'Arquebisbe, Pablo García Abella, contestava exposant la impossibilitat d'acomplir una ordre que suposava l'ocupació dels seus béns i rendes, i l'obligació que tenia de "conservar, defender, no enagenar, ni empeñar los bienes de las Iglesias cofradías a mi cuidado, sin expreso consentimiento de la Santa Sede". A més, assenyalava que Hisenda ja tenia els inventaris dels béns "por quanto esta los devolvió y sabe cuántos eran" (35).

Capítol 1r.

A juliol, el Governador tornava a reprendre la qüestió tot recordant-hi la facultat d'exigir que disposava el govern, i que ell no feia altra cosa que "suplicar la ejecución de un mandato Real"; puix la llei havia estat aprovada pel Parlament i signada per la reina. En tot cas, no es tractava de fer malbé les seues propietats, sinó de transformarles en rendes de l'Estat. Fins i tot, després de 10 anys de possessió i amb el nou Concordat "es indispensable que los que han manejado aquellos intereses presenten las relaciones solicitadas" (36).

Aquestes consideracions no varen canviar l'actitud de l'Arquebisbe, el qual, el 8 de juliol, repetia les seues argumentacions tot expressant que fer cas al Governador suposaria caure en les penes imposades pel Concili de Trent --capítol 11, sessió 22 d'aquest--, i que la seua intenció era "ahora y siempre (...) dar a Dios lo que es de Dios y al Cesar lo que es del Cesar" (37). Confiava, en tot cas, que la seua resolució davant l'execució de la llei d'1 de maig no fóra qualificada com de rebel·lia.

Ja n'hi havia prou. El Governador cregué que l'assumpte havia anat massa lluny i contestà enèrgicament. Estava disposat a prendre les mesures adients perquè "bajo de viles pretextos y fútiles razonamientos, no queden burladas las justas esperanzas que la Nacion tiene concebidas". No es tractava sols d'apel·lar a la reina, el parlament o la llei, sinó a la mateixa Nació. A més, si la utilització del Concili s'havia fet per parlar de la desamortització "rechazaría de la manera más enérgica semejante calificación -- pel que feia a l'excomunió i tot allò-- y protestaria de ella ante el Gobierno de S.M. para que adoptase una medida enérgica, capaz de impedir que en lo sucesivo se reprodujesen actos de igual naturaleza" (38).

L'anunciada mesura fou l'ofici que el 28 de juliol remetia el Governador al ministeri corresponent on feia constar que, en compliment de la R.O. de 19 de juliol, havia prés possessió de les finques del clergat de la Diòcesi i ocupat tots els llibres, escriptures i altres papers que feien referència als béns i censos d'aquest

Capítol 1r.

(39). Açò clou la història oficial de l'enfrontament, però l'Església tenia altres recursos difícils d'avaluar i que, de segur, tingueren resultats bastant satisfactoris, almenys fins l'acord del 1860.

Per això, el Comissionat de Vendes envià un ofici a la Direcció General per tal d'evitar totes aquelles disposicions que podien impedir o retardar les vendes, com ara la falta d'alguna dada, etc., puix que això empitjorava encara més una situació dolenta "en donde la incautación de los bienes del clero ha estado y esta todavía erizada de dificultades por la resistencia que las corporaciones eclesiásticas han opuesto, y por los mil medios reprobados que han empleado para supeditar a sus fines la conciencia timorata de estos naturales dispuestos casi siempre a escuchar la voz del fanatismo" (40). Es clar, doncs, que el clergat se n'aprofitava de qualsevol mitjà al seu abast per tal de paralitzar el procés. Però, més endavant ja veurem quin fou el ritme i l'abast de les vendes del clergat secular, amb què podem avaluar la possible incidència d'aquestes qüestions d'una manera més ajustada. La conclusió que ara podem fer incideix en les dificultats que presentava enfrontar-se a un estament social que mantenia la seua influència i la seua personalitat legal.

2.2. LES INSTITUCIONS DE BENEFICENCIA.

Hom no pot dir el mateix respecte d'aquestes institucions. La raó cal buscarla, precisament, en allò que havíem esmentat abans al voltant de la racionalització que l'Estat havia dut a terme de l'assistència social. Ja el 1822 el liberalisme havia intentat retallar l'autonomia administrativa d'aquests establiments. La nova organització creava unes Junttes Municipals de Beneficència, presidides pels alcaldes, que controlaven tant les funcions internes com els assumptes econòmics. La restauració de Ferran VII, deixà les coses com havien estat, però a setembre del 1836 el govern aprovava el restabliment de la llei del 1822. Aquesta tasca es reprenia amb la llei de 20 de juny del 1849, més moderada, que dividia la beneficència en particular i pública, i dins d'aquesta darrera, en

Capítol I r.

institucions generals, provincials i municipals. S'hi creava també una Junta General i altres Provincials i Municipals. Anys després, pel Reglament de 14 de maig del 1852, es desenvolupava tota l'ordenació definitiva d'aquest sector (41).

Així doncs, a l'hora de publicar la llei de desamortització, la beneficència havia passat a ser controlada per l'Estat. Perquè les Juntes Provincials, tot i mantenint membres del clergat, eren presidides pel Governador, i el mateix passava amb les Municipals, encapçalades pels alcaldes. Al cap i a la fi eren membres de l'Administració de l'Estat i no podien negar-se al compliment de les seues lleis.

Això no lleva que determinats administradors o algunes juntes sol·licitaren l'excepció parcial o total dels béns que posseïen, però sempre sense èxit. Així ho intentaren els administradors de l'Hospital d'Alberic, els quals van remetre una comunicació al Governador, a les darreries del 1858 (42). Més mesurada fou la petició de la Junta Municipal de Beneficència de Xàtiva, que demanà davant l'Administració de Propietats de l'Estat que s'inclogués a l'article 2on. de la llei d'1 de maig la casa destinada al pes del carbó. Aquesta estava en realitat cedida per l'Hospital a l'Ajuntament, i per això la contestació incidia en el fet que "no tiene el destino permanente que se le supone porque depende de la voluntad del dueño de la finca", és a dir l'Hospital. Però tampoc la Junta, administradora de l'establiment esmentat, no podia cedir-la totalment a l'Ajuntament, "cosa que no tiene facultades para acordar, ni está en las del Gobierno hacer este traspaso de propiedad de una corporación a otra privando al Hospital del producto de la venta que debe percibir" (43). Això mateix deia la Junta de vendes mesos després, deixant constància del control que l'Estat exercia sobre la beneficència i els entrebancs que s'hi trobaven per tal de demanar qualsevol tipus d'excepció.

La ferma posició de vendre tot allò que es podia, féu que l'Administració denegara qualsevol petició que al llarg dels anys li arribarien per raons diverses. Així, el 1862, la Junta Provincial de València demanava

Capítol 1r.

l'exceptió i alhora adjudicació de dues cases, tot fent-se càrrec del preu que es considerara adient. Fins i tot així, la Direcció General de Beneficència i Sanitat comunicà que la Junta Superior de Vendes no havia acceptat la demanda basant-se en el fet que "exercita dos acciones distintas, la de excepción y la de venta, las cuáles deben tramitarse y resolverse de diferente manera; que aquella adquisición no puede verificarse en la forma pretendida por hallarse establecida en la ley las reglas para la venta de los bienes pertenecientes, tanto al clero como a corporaciones civiles" (44). Es a dir, les institucions havien perdut abans la seua entitat jurídica autònoma, i després, amb l'alienació, tot control sobre la propietat. Fet i fet, l'Estat les administrava directa o indirectament.

El cas més paradigmàtic de tot el que diem es dona a l'Hospital General, la institució més representativa de la beneficència valenciana. Aquest va remetre a febrer del 1855 una exposició a les Corts mostrant-se en contra de la venda dels béns de beneficència. Es deia, en primer lloc, que es tractava d'una mesura que agreujaria la situació social provocant la misèria pública, perquè venuts els béns "no se ve ya seguridad alguna en el socorro de éste (el necesitat)". A més, tampoc no calia confondre aquest tipus de propietat amb la de mans mortes, puix quan l'Estat no pogués afrontar als interessos no podrà dir "a los enfermos lo que a las otras clases dependientes del Estado, que gozan robustez y posibilidad física de dedicarse a la industria o al trabajo que les proporcione el sustento".

En realitat, allò que els havia fet decidir, finalment, als administradors de l'Hospital de presentar aquest manifest havia estat una qüestió de pressupost. Aquests assenyalaven unes necessitats aproximades de trenta milions de quinzets, dels quals disset es cobrien amb les seues rendes, sis amb almoines i set amb el fons provincial. I això plantejava dues qüestions. D'una banda, una Diputació "que no pudiendo en el dia cubrir sus cargas con las contribuciones ordinarias, mal podrá atender a las obligaciones de la beneficencia". D'altra, el record del que els havia succeït anys enrera, al 1798 i al 1802, "al haber perdido a la vez una porción

Capítol 1r.

de capitales fincados y los rendimientos que la Real Caja de Amortización no pudo solventar". Fins i tot, l'intent de mantenir les seues rendes acabava per afegir-se a una crítica del projecte, atés que la desamortització es faria "en beneficio de unos pocos que hará opulentos, y que esclavizaran a millones de infelices que seguiran constituidos en estado de colonos como siervos civilizados de modernos feudalistas" (45). Però, de tota manera, aquest al·legat final sols era la constatació del pes d'una part, la més conservadora, de la junta administradora, fonamentalment dels clergues.

L'organisme que havia de donar suport a aquesta petició, la Diputació Provincial, s'hi mostrà totalment contrari. Aquesta manifestava que el projecte, pel que feia a l'indemnització de les vendes i l'assegurança dels rendiments "no le puede temer ningún resultado funesto para los enfermos desvalidos: la Diputación lo sabe, y no es necesario ahora entrar en explicaciones" (46). La posició d'ambdues parts és clara i l'Hospital sols aconseguí que en fóra exceptuada la plaça de bous.

La reacció de la beneficència pública no podia anar molt més enllà ateses les circumstàncies. Si que ho podien fer, i ho feren, tots els qui es consideraven posseïdors o administradors d'establiments particulars. Hi ha diverses persones que intentaren per aquest mitjà recuperar llegats que els seus avantpassats feren a les institucions de beneficència, però gairebé mai ho aconseguiren. Un d'aquest casos és el de J. Falcó Giner, un dels posteriors compradors de finques més actius, que presentà un recurs al ministeri contra la decisió de la Junta Superior de Vendes de 8 d'abril del 1862 de denegar la seua petició. Aquesta es basava en la reclamació d'uns béns que els seus parents havien testat a favor de l'Hospital General. Però, el recurs tampoc no fou acceptat, per manca de proves. És sols un exemple del que succeí sovint (47).

Els plets més importants foren engegats per dues de les branques de l'Hospital General: l'Hospital d'En Bou i l'Administració de la Comtessa de Cirat. El primer, havia estat incorporat a l'Hospital General el 1847. Per aquella data ja no posseïa més que una finca per complir

Capítol 1r.

l'objecte de la seua fundació: l'assistència de mariners o pescadors. Els hereus de Pere Bou, el qual l'havia fundat el 1399, reclamaren el 1860 contra la subhasta d'allò que pertanyia a aquest establiment i demanaren que fos declarat particular. El plet fou a mans del Consell d'Estat, el qual per R.O. de 22 de novembre del 1862, seguint-ne una altra de 2 de setembre, el qualificà com de caràcter general, i com que ja n'hi havia d'altre el suprimí, d'acord amb l'art. 15e. de la llei de 20 de juny del 1849. No podia ser particular, fonamentalment per l'abandó que palesava i que havia fet que anys abans d'agregar-lo al General "se hallaba cerrado y oscurecidos los objetos de su fundación" (48). És clar que si no complia l'objecte fundacional, la llei del 1849 no el reconeixia com a particular.

El cas de l'Administració de Cirat era distint. L'encarregat havia fet palés ben aviat davant la Direcció General de Vendes que aquesta no havia posseït mai béns amortitzats i per això reclamava "la libertad de los expresados bienes que desde el origen de su dedicación a la convalecencia vienen gozando para circular sin traba alguna propia de los de manos muertas" (49). Però, l'hisenda portà endavant la desamortització. Per això, l'administrador tornà a protestar el 1860, i la Direcció General de Beneficencia i Sanitat demanà la documentació que provara que es tractava d'un patronat. Com en altres casos semblants s'havia de demostrar que "ha cumplido el objeto de su fundación con fondos exclusivamente propios, y los demás particulares comprendidos en las precitadas disposiciones", és a dir, l'art. 1er. de la llei del 1849 i el 2on. del R.O. de 6 de juliol del 1853.

El canonge penitenciarí de la Catedral, que n'estava al front, s'encarregà de remetre tota l'argumentació. Assenyalava com la Comtessa havia deixat béns perquè els qui eixien de l'Hospital es referen de la malaltia. A més, es tractava d'un local separat i comptava amb divuit llits. Era administrada amb fons propis sense que mai no haguera estat socorreguda per la Diputació o l'Ajuntament. El mateix Hospital recolzava aquesta informació (50). Totes aquestes evidències feren que el Consell d'Estat, per

Capítol 1r.

R.O. de 5 de novembre del 1861, la declarara particular, tot concedint-li no el caràcter d'establiment de beneficència, sinó el d'obra pia annexa a l'Hospital o memòria benèfica de caire particular.

Feta la sentència, quedava declarat com a exceptuat de desamortització, però en la pràctica no fou així. El 12 de desembre de 1861, l'administrador enviava un ofici a la Direcció General de Propietats on exposava que, malgrat les protestes perquè no es vengueren els seus béns, se n'havia alienat la majoria, i demanava la paralització del procés "y que se le entregue una relación de las vendidas con expresión de la fecha y capital porque se han vendido, y por último la liquidación con los réditos vendidos hasta la fecha, continuándose el abono de los que venzan, mientras no sea reintegrada la Administración con sus bienes vendidos o con otros de igual estimación" (51). Els fets eren consumats i continuarien essent-ho, per això la Convalecència sols rebria les liquidacions que li pertocaven, com si fos un altre establiment de beneficència.

Potser haja abusat una mica dels preceptes legals i les resolucions judicials, però pense que aquestes ens demostren la capacitat i l'argumentació de l'Estat per mantenir fermament una política determinada. No sols era difícil enfrontar-se a la llei des d'institucions depenents de l'Administració de l'Estat, sinó que, fins i tot, tot l'aparell burocràtic de les vendes funcionava de pressa i, de vegades, es podia guanyar un recurs i haver perdut ja allò que era objecte del plet. L'única cosa que, finalment, aconseguí l'Hospital General fou que se li reconeguera la potestat d'adquirir noves propietats. Però, segons la sentència de 28 de desembre de 1861 que ho feu efectiu, es manava que "se pusieran en venta o redención, según lo dispuesto en la misma (R.O. de 5 de juliol del 1856), tan luego como fueran declarados propios de cualquiera de las corporaciones comprendidas en la ley". La lluita perquè li admeteren el llegat de Vicenta Ibañez no serví per a res.

Capítol 1r.

2.3. EL CAS DEL COL·LEGI DEL PATRIARCA.

Aquesta institució reuneix uns quants dels trets que caracteritzen la resposta més directa i activa a la desamortització. D'antuvi, es tracta d'un col·legi totalment autònom que posseeix un poder econòmic gens menyspreable. No és moment ara de recordar la seua evolució al llarg del temps, altres ja se n'han ocupat (52), però és clar que es tractava d'un autèntic senyor feudal (53). Aquesta dualitat legal feia que, d'una banda, sí que es veiés afectat pels decrets de dissolució del règim senyorial, però no per la desvinculació. A més a més, tampoc no formava part estrictament del clergat, amb el qual va romandre fora de la llei de 2 de novembre del 1841, tot considerant-lo com de beneficència i instrucció pública. Aquesta definició no féu que tinguera res a veure amb la resta d'institucions d'aquest tipus. Ninguna no comptava amb la seua força ni amb la seua autonomia. És clar, doncs, que no acceptaria una mesura com aquesta d'una manera passiva.

Una vegada posada en marxa la llei del 1855, potser els sorprengué que el comissionat provincial de les vendes els hi demanara una relació de les seues finques el 21 de juliol. La contestació del col·legi fou ràpida, i el 26 de juliol manifestava que no es creia obligat a formar l'esmentada relació "por cuanto consideraban los bienes de su administración" (54). La maquinària de la institució es posà a funcionar aviat. Del que es tractava inicialment era de mantenir l'administració, i aquesta era força complexa, fora del control de la burocràcia creada pel procés desamortitzador. La paralització de part del seu engranatge econòmic podia omportar un greu entrebanc per al seu funcionament intern. La primera mesura fou demanar parer a un advocat, Rafael Monares (55), qui féu present al Col·legi el seu recolzament, tot comprnent-lo dins l'article 33e. de la Instrucció de 31 de maig del 1855, i que des d'aleshores es convertí en el seu representant legal.

Tot això ocorria a novembre, quan la Junta Provincial de Vendes es reuní per estudiar el cas. Marià

Capítol 1r.

Cabrerizo, davant la postura del Col·legi, emeté un dictamen palesant les contradiccions que presentava aquest tipus d'institució. D'una banda, no es tractava d'un establiment d'instrucció pública estrictament i legal "a no hallarse en el mismo ninguna clase de cátedras, escuelas ni otras enseñanzas a favor del pueblo". Però, d'altra, hom no podia negar que mantenia un cert nombre d'alumnes "dedicados a la carrera eclesiástica". La Junta no pogué decidir-ne res, i acordà remetre la informació a la Junta Superior, tot i que mantingué el Col·legi en l'administració de les seues rendes, supervisat, però, per un representant de la Comissió de Vendes. Mentrestant, les alienacions restaven suspeses, però el comissionat, el demòcrata Joaquim Català, anomenava a C. Pascual i Genís, altre demòcrata, per tal d'intervenir l'administració, un cop rebuda la comunicació de la Junta.

El Corpus recorregué immediatament davant la Junta Superior l'acord de la Provincial. Però, aquella, el 13 d'octubre, comunicà la decisió de confiscar i vendre els béns, així com que l'administració passara a càrrec de l'Estat, puix no es tractava d'una obra pia ni d'un establiment de beneficència (56). L'esmentada resolució li feu cercar l'ajut de l'Ajuntament alhora que intentava convèncer el Governador, i remetia una exposició a les Corts. La comunicació que arribà a la corporació municipal incidia "en el derecho de continuar en la administración de sus bienes, como establecimiento de beneficencia e instrucción, que ni forma ni ha formado parte del clero en el sentido propio de esta voz" (57). La corporació demanà un informe al procurador síndic, el qual féu costat al Col·legi. Quelcom semblant passà amb el Governador, qui demana parer al Comptador Provincial d'Hisenda, el qual recordava la R.O. de 13 d'agost del 1855 on es disposava que l'Estat onfiscaria tots els béns del clergat "cuyas rentas se comprenden en las dotaciones consignadas en los Presupuestos", cas que no succeïa al Corpus, amb la qual cosa recomanava "acordar la suspensión de la citada orden de que se trata" (58).

L'exposició a les Corts arreplegava tot el que hem vist fins ara. Començava recordant la desamortització de

Capítol 1r.

Carles IV quan "a muy corto plazo ya fueron estériles las nuevas rentas empleadas en reemplazo de las antiguas", i la possibilitat que això es reproduïra. Shi 'insistia, de bell nou, que no es tractava de béns eclesiàstics i s'hi demanava l'administració autònoma o, si no s'acomplia la petició, "parece muy posible que sean objeto de reclamaciones judiciales". Finalment, s'hi incloïa un nou element, tot demanant l'excepció dins del paràgraf 10e. de l'art. 2on. de la llei d'1 de maig. De tota manera, les possibilitats d'aquest article --d'excepció qualsevol propietat "cuya venta no crea oportuna el Gobierno"--, eren prou escasses. Una pretensió, doncs, testimonial.

Fins i tot, hom recorregué a un personatge oblidat: Joan de Ribera, el fundador, havia anomenat Procurador General al Marqués de Malpica i ara se'n recordaven. Curiosament, l'exposició de l'assumpte mai no havia estat tan clara:

"Tal es el estado del negocio: La Junta Superior de Bienes Nacionales parece apoyarse en considerar esta institución como una obra pia; en que la instrucción que en el Colegio se proporciona no tiene el carácter de pública; y finalmente, en que la beneficencia no tiene semejanza con la de los hospitales y establecimientos públicos de beneficencia " (59).

No hi havia per on eixir, però el Col·legi ho aconseguí finalment. D'una banda, La Junta Superior accedí a la petició del Col·legi de mantenir l'autonomia de gestió sense ingerències. D'altra, el canvi de govern, i la suspensió de la llei, li evità d'engegar un nou procés per a l'excepció de la venda. De tota manera, en aquesta primera etapa de lluita, el Col·legi compta amb "massa" col·laboradors per tot arreu. En realitat, aquest decidí des de l'inici esgotar tots els camins al seu abast. Per això no dubtà en "guanyar-se" eixa col·laboració. Aquesta institució, amb una administració força acurada, dedicà uns diners als "Gastos ocurridos en el expediente instruido en esta Capital y la Corte sobre la Administración de los bienes del Colegio de Corpus Christi en 1855". La relació de les despeses és

Capitol 1r.

prou interessant (60):

Dia	Mes	Objecte	Rs.
12	9	A R. Monares pel seu dictamen.....	520
18	9	Al Comptador Provincial d'Hisenda (A. Santillan).....	3.200
18	12	Al Comissionat de Vendes (J. Català)..	3.200
20	12	A R. Monares "por cuatro cajoncitos de cigarros para los que han favorecido a este Colegio en la demanda".....	659
31	12	A R. Monares "en gratitud a sus trabajos"	17.000
31	12	A M. Benedito "por sus trabajos en esta Capital".....	6.400
31	12	A V. Ribes, pel mateix.....	3.200
21	1	A J. Flores, per "la publicaci6n de la Exposici6n en el Mercantil".....	400
TOTAL.....			34.579

Una quantitat com aquesta no estava a l'abast de tothom. L'enfrontament depenia, doncs, tant de la força social com del poder econòmic, tot i que sols en garantien el retard, però no l'excepció. Quan no hom no tenia ni una ni l'altre, la desamortització era una qüestió més aviat immediata. A la vista d'aquesta situació cal pensar en èpoques anteriors i preguntar-se què hauria passat si la desamortització del clergat regular no hagués estat acompanyada de l'exclaustració. Possiblement, els resultats hagueren estat un grapat d'enfrontaments legals com el que acabem de veure, tenint en compte que la legislació del 1855 és molt més general que les anteriors, on hi havia molts més badalls on agafar-se.

Una vegada restablida la llei a finals del 1858, el Col.legi es trobà amb una nova situació. Fins ara sols havia aconseguit mantenir-se com a Únic administrador, però, el 11 de gener del 1859, el Comissionat Provincial de Vendes li demanava que designés pèrits per taxar les seues finques. Es clar que el Corpus no ho féu, i per

Capítol I r.

aixó aquell acabà per demanar que almenys no s'hi posaren impediments "no pudiendo detener por más tiempo la tramitación de los expedientes de fincas cuya venta se ha solicitado" (61). La reacció fou tan seguida, que el Director General de Propietats suspengué a febrer les vendes fins que es resolgués l'expedient.

La resolució fou prou llarga. Mentrestant, el Col·legi amplià la seua oposició a altres qüestions. Així, hom li demanà repetidament el pagament dels censos que tenia a favor d'altres institucions eclesiàstiques, però respongué que la majoria ja no es pagaven "o por carecer de hipoteca o por ser como fundaciones votivas que siguen celebrándose; o por haber quedado sin bienes la administración particular que los respondia". Estaven disposats a pagar-ne uns quants, però no tots. El problema raia en el fet que les altres preocupacions l'havien fet descurar-se'n. Així, no s'havien adonat de la circular de 29 de juliol del 1859 que obligava a justificar les càrregues espirituals, ni tampoc de la R.O. de 27 d'agost del 1863 que declarava com a tals les votives sense hipoteca ni pensió, quan les que pesaven sobre el Col·legi tenien una cosa i altra. L'oposició continuà, però, després, tot s'esfondraria.

Les coses anaren empitjorant poc a poc. La Junta Superior de Vendes es declarà favorable a la desamortització el 14 de juliol del 1864. Una R.O. de 6 d'octubre del 1865 afegia que, no era obstacle per a la venda, l'interposició de recursos. Finalment, la R.O. de 3 de gener del 1866 declarava desamortitzable el Corpus, fos d'instrucció pública o institut eclesiàstic. A més, al testament del fundador no hi havia clàusula de reversió dels béns en cas de venda, ni tampoc no tenia dret a ells cap parent --segons la llei de desvinculació del 1820--, doncs sols s'havia transmés el dret a percebre una pensió (62).

Les vendes començaren de seguida, i el Col·legi acudí als serveis de A. Aparici i Guijarro. Aquest advocat havia estat diputat a les Corts als anys 1858 i 1859, on havia fet palés el seu sentir contra la desamortització a l'hora de discutir el projecte de llei de redempció de censos pertanyents a la beneficència i

Capítol 1r.

la instrucció pública. Per a ell, aqueixos béns tenien propietari: "son de los niños abandonados por sus madres (...); son de los dementes en quienes Dios eclipsó la razón (...); son de los enfermos, que encuentran en esas casas un lecho (...)" (63).

L'al·legació presentada per Antoni Aparici era molt més ferma que les anteriors. Inicialment, ja no demanava l'excepció acollint-se al paràgraf 10é. de l'art. 2on. de la llei d'1 de maig, sinó al 5é. com a capellania eclesiàstica destinada a la instrucció pública. A la fundació s'havien creat 45 capellanies, però donava el mateix que s'assignés "a cada una en particular los bienes que han de mantenerlas, que puesta en común la masa de los bienes de todas se repartan sus utilidades". D'altra banda, la venda incompliria un dels fins imposats pel fundador: el manteniment del conreu amb arrendaments perpetus. Així mateix, el fundador sí que hauria transmés la propietat, mentre que les pensions -- que era el que reconeixia la R.O. de gener del 1866-- eren "las cargas de la herencia, la condición que debe cumplir". El fet que fossin les mateixes persones les hereues i les afavorides amb un cert salari (pensions), no havia de confondre ambdues representacions. Per tant, si l'Hisenda creia que eren capellanies destinades a la instrucció pública, no podien vendre's mentre existiren els posseïdors; si els capellans eren els hereus, es tractava d'una propietat particular; si eren capellanies col·latives, s'hauria d'esperar a arribar en un acord; i si eren béns d'un patronat s'haurien de regir pel R.D. de 27 de setembre del 1820: "La Hacienda en ningún caso puede percibir cantidad alguna" (64).

Tanta minuciositat legal va produir l'efecte esperat davant el Consell d'Estat. Una R.O. de 8 d'agost suspenia les vendes "en la parte que se refiere a la denegación de la excepción, por cuanto envuelve una cuestión de aplicación" de la llei del 1855 (65). Però com que les vendes ja havien començat, el problema raïa ara en les finques que encara no havien estat adjudicades. Açò es solventà parcialment amb l'acord de la Direcció General de Propietats el 25 d'octubre del 1867 suspentent totes les compres que no havien fet efectiu el primer pagament abans d'agost del 1866. Però,

Capítol 1r.

en realitat no es suspenia la venda, sinó sols la presa de possessió.

Això provocà prou conflictes, puix els nous compradors, encara que no prengueren possessió, havien comprat les finques, i "ocurre que uno de estos últimos adquirentes de pago posterior, de pago extemporáneo o indebido, ha requerido a un inquilino para que le satisficiera el alquiler, que este había satisfecho al Colegio" (66). El Col·legi s'oposà a totes les escriptures de possessió, estigueren o no dins de la llei, i els jutges sempre feren costat als compradors "en razón a ser un hecho consumado la venta de la finca y aprobado por el Gobierno". Fins i tot, el castell i la devesa de Burjassot foren adjudicats malgrat que el comprador (Ignasi Lacuadra) havia pagat després d'agost del 1866. El Governador tampoc no es féu ressò de les peticions del Col·legi, tot adduint repetidament "que tenía una consulta pendiente, y mientras no se le diese contestación, no podía menos de tenerse por dueños a los compradores" (67).

La consulta finalitzà amb una R.O. l'1 de maig del 1868. S'assenyalava que les adjudicacions eren atribució exclusiva de la Junta Superior de Vendes i, per tant, els contractes de vendes fets no eren perfectes. Les possessions preses després d'agost del 1866 no tenien caràcter legal, però tampoc calia "acordar su nulidad interin se decida por el Consejo en la vía contenciosa si procede o no la excepción". Les presumibles complicaciones havien aconsellat de suspendre, però no d'anul·lar.

Per tal que aquesta resolució fos definitiva, el Col·legi demanà el suport dels diputats a Corts. Aquests, amb Vivent Linares al front, presentaren el 16 de maig un projecte de llei per a exceptuar-lo de la desamortització. La proposició no mantenia totalment les argumentacions que anys enrera presentara A. Aparici i Guijarro. D'una banda, abandonava la via legal presa per aquest i tornava a l'esmentat paràgraf 10é. D'altra, insistia en una qüestió semblant: la dels arrendataris. Així doncs, s'hi demanava el reconeixement de la singularitat del Patriarca "especialmente en orden al

Capítol 1r.

derecho que se concede a los colonos de las posesiones". Aquesta era una de les condicions del fundador, ço és, mantenir les terres arrendades als vassalls i tractar-los amb "suavidad y paciencia" a l'hora de cobrar les rendes. El compliment dels preceptes de Joan de Ribera havia esdevingut en una situació en què els colons "mas parecen propietarios que arrendatarios". Es clar que els efectes de la venda "anularian la voluntad del fundador", doncs faria de "colonos casi dueños, colonos casi mendigos" (68). El projecte fou recolzat per alguns diputats conservadors com Necedal, però el propi Ministre d'Hisenda, Orovio, exposà les gairebé nul·les possibilitats de l'excepció, puix això suposaria la derogació de la llei.

El govern provisional del 1868 decidí finalment de cloure aquest plet. Així, el Tribunal Suprem de Justicia emetia la seua sentència el 17 de desembre. Aquesta arreplegava en primer lloc la llei de 2 de setembre del 1841 on eren exceptuats els béns de beneficència i instrucció pública. També, la R.O. de 16 de gener del 44 on s'exceptuaven els béns del Col·legi com a tals. Amb aquestes premisses, i vistes les exposicions presentades pel Col·legi als anys 40, es veia que les places de capellans i els altres oficis "lejos de ser capellanias colativas y de prestar titulo de ordenación, son amovibles y temporales, por lo cual no pueden tampoco considerarse beneficios eclesiásticos, perpétuos, colativos, ni capellanias de patronato".

A les clàusules de fundació tampoc no hi havia consideració específica vers alguna família o persona, i per tant no podia tractar-se d'un "fideicomiso familiar" ni de béns afectes a un "patronato". Aquest darrer cas suposaria l'aplicació de la llei d'11 d'octubre del 1820, però aquesta sols feia referència a fundacions familiars. Al cap i a la fi, les mateixes constitucions del Col·legi deixaven com hereu a "la iglesia, seminario y colegio", la qual cosa "priva a sus individuos de todo derecho personal y lo caracteriza como de mano muerta" (69).

Aquesta sí fou la mesura definitiva. Arran d'aquí ja no hi hagué altre impediment per a la desamortització

Capítol 1r.

que no fóren els intents del Patriarca per entrebancar-la. Això passà sobre tot als primers mesos. Així, les claus del Castell de Burjassot foren amagades pel Col·legi i el Governador, encara el 8 de maig del 1869, els donava un termini de vint-i-quatre hores "sin perjuicio de entregarle a los tribunales de justicia por el delito de desobediencia". Potser, per al Patriarca les coses encara no estaven bastant clares, però sí per al Governador, el qual mostrà una posició ferma. Per això mateix, la documentació relativa a aquests anys del Castell de Burjassot es guardà amb el següent encapçalament:

"Oficios del Gobernador Peris y Valero (de funesta memoria en esta Ciudad, demoleedor de la Compañia, y los Conventos de Santa Tecla y San Cristóbal) mandando e imponiendo multas y otras amenazas para que dentro de 3 días entregue el Colegio las llaves del Castillo al rematante Don Ignacio Lacuadra (persona reputada en la generalidad por timorato y devoto) siendo de este Sr. las gestiones que obligaron a las disposiciones gubernamentales. Contradicciones que no se comprenden" (70).

Comptat i debatut, el Col·legi intentà tot el que les lleis li permeteren per tal d'aconseguir els seus propòsits. El 1841 demanà de pertànyer als rams de beneficència i instrucció pública per tal de no ser inclòs a les disposicions que afectaven el clergat. Amb aquesta mateixa pretensió intentà, i ho aconseguí, de mantenir l'administració autònoma dels béns. Però, a l'hora de cercar l'excepció no féu el mateix. Així fou, quan el R.D. de 2 d'octubre del 1858 reestablí la desamortització civil, el Col·legi s'acollí a la R.O. de 9 de desembre d'aqueix any que qualificava als seminaris conciliaris com a purament eclesiàstics. Un cop l'Estat convingué amb l'Església la seua desamortització, els intents canviaren cap a d'altres qüestions. De tota manera, malgrat que no guanyaren el plet, almenys ajornaren les vendes més de deu anys.

2.4. ALTRES AFECTATS.

Capítol 1r.

L'aplicació d'una llei tan general afectà per força gairebé tots els sectors possibles de la propietat amortitzada. Hem vist fins ara que l'Estat aconseguí de mantenir les pretensions amb més o menys entrebancs. Però no sempre fou així.

El patrimoni de l'Estat, com a tal, fou el que sofrí més derrotes. Veurem més endavant la indefinició que hi ha respecte d'aquest ram dels béns nacionals, que no ens permet d'avaluar-los correctament. Ara bé, el que sí es pot afirmar és que molts n'eren procedents de les incorporacions. Per això, a l'hora de dur a terme les vendes ensopegaren, de vegades, amb els antics propietaris. Una de les primeres fou la d'un molí a Bunyol pertanyent a la incorporació d'aquest Comtat. La resposta del Marqués de Malferit, que havia estat el posseïdor, fou immediata. Els béns d'aquest comtat, tret dels declarats com a propietat del marqués, havien estat segrestats, però això no suposava el domini ple de l'Estat. Aquest podia vendre'ls sols si pagava el que havien costat als avantpassats del marqués, i si aquest donava l'escriptura de retrovenda (71).

Una cosa semblant succeí a Alberic amb el Duc de l'Infantado. El seu administrador, Joan B. Berenguer i Ronda, demanà davant la Junta de Vendes la suspensió de la subhasta de tres molins. Aquests ja havien estat declarats com a particulars el 1846, data en què també s'intentaren vendre, i havien estat reclamats davant l'Audiència Territorial "puesto que especialmente la una de las referidas fincas fue construida desde sus cimientos como finca particular y libre de su principal, y la otra tiene además una de sus muelas colocada ya dentro del término de Alcácer" (72). Finalment, ambdós casos foren declarats com a propietat particular.

Un altre sector social afectat era, en principi, el dels gremis i les confraries. D'aquestes darreres n'hi havia 68, però sols 10 reconegueren tenir béns, tot i que fonamentalment eren censos, però no coneguem que es venguera alguna cosa (73). Els gremis sols reconegueren, i no tots, la casa on es reunien. En realitat, es tractava d'amagar el que tenien, encara que tampoc no

Capítol I r.

era massa. Però, saben que es vengué una casa del dels ferrers el 1868; i que els dels pelaires vengueren dos molins que posseïen. En realitat, els pocs béns, i el fet que els grenis justificaren que no es tractava de béns amortitzats, serviren per a exceptuar-los. Per això, en la venda dels esmentats molins, l'escrivà es compromet amb els compradors que "facilitará documentos justificativos de no estar comprendidas dichas fincas en la ley de desamortización" (74).

2.5. RECAPITULACIO.

Totes aquestes postures conformen una resistència prou ferma. Potser la premsa i l'àmbit parlamentari no permeten d'avaluar amb exactitud tot el que aquesta va representar, però el que hem vist deixa palés un enfrontament clar. De tota manera, cal distingir, com ja ho he fet, entre els diversos afectats. Tot i que la diferència més genèrica rau en allò que he explicat al voltant de la personalitat jurídica, hi ha altres consideracions.

D'una banda, el clergat valencià no és més que una part de l'Església espanyola. Per això mateix, la seua actuació no pot separar-se d'aquesta relació, com tampoc ho pot fer de les que l'Estat espanyol té amb la diplomàcia vaticana. Hi ha aquí tota una relació de poder en el nou Estat burgés i dins d'aquesta s'ha de emmarcar el que hem vist. Mentre l'Església cerca aqueixes noves formes de control després de la revolució burgesa, manté alhora determinats tipus de pressió. La que fa referència a la desamortització potser siga una de les més importants, perquè amb ella s'hi juga amb el finançament d'un aparell de domini social molt ample i consolidat. Es a dir, si la desamortització és, a la fi, una qüestió estructural, llavors el problema per al clergat és més com s'ha de dur a terme (75). Una vegada l'Estat l'inclou dins dels pressupostos, la resistència desapareix pràcticament. Així, en el cas valencià, les reaccions duren fins l'acord del 1860, després sols resta com a molt la resignació. Però, com diu el professor Tomás i Valiente, tot això cal posar-ho dins del que és "l'estratègia plural" de l'Església espanyola

Capítol 1r.

(76).

A la resta de sectors afectats per la pèrdua de les propietats amortitzades, no hi ha una determinació d'enfrontament semblant. En primer lloc, perquè no hi ha aqueixa mateixa estratègia global. Ara es tracta d'institucions aïllades. Per això, la resistència és més o menys ferma segons la capacitat legal i econòmica de l'afectat. Tornem, doncs, al que ja s'ha palesat abans. Sols una entitat com el Corpus pot presentar una lluita constant, perquè disposa dels recursos escaients i té una autonomia plena. La resta, majoritàriament, ja ha estat assimilada dins de la nova estructuració de l'estat burgés.

De tota manera, un plet com el que hem estudiat és molt interessant perquè ens introdueix en el coneixement del desenvolupament pràctic de la legislació. Aquest és un aspecte, oblidat de vegades, que contribueix també a l'anàlisi de la desamortització (77). En aquest cas, evidència la importància de la llei de Madoz i la voluntat del govern de dur-la a terme. Es tracta d'una llei general i, per això mateix, definitiva, una vegada que s'acompleix el seu desenvolupament amb altres mesures legislatives.

NOTES

(1) Els textos capdavanters i més coneguts han estat els de SIMON, F., La desamortización española del siglo XIX. Madrid, 1973; TOMAS Y VALIENTE, f., El marco político de la desamortización en España. Barcelona, 1977 (3 ed.); i el de MARTIN, T., La desamortización. Textos político-jurídicos. Madrid, 1973, tot i que en aquest cas sols es reproduïx la llei. A més, molts dels investigadors que han treballat sobre aquest període dediquen una part en aquesta qüestió. Així, GOMEZ OLIVER, M., La desamortización de Madoz en la provincia de Granada. Granada, 1985, pp. 11-21.

(2) Sobre els trets del liberalisme vegeu KOHNL, R., Liberalismo y fascismo. Dos formas de dominio burgués. Barcelona, 1978, especialment p. 40.

(3) Hom coneix també totes les discussions al voltant de la revolució burgesa, encapçalades sobretot pels professors Fontana i Clavero, així com les que se centren concretament en la desamortització, representades per Tomás y Valiente i Richard Herr. Una interpretació força acurada i que reflexa, a més, tot això la teniu a : GONZALEZ DE MOLINA, M., Desamortización, deuda pública y crecimiento económico. Andalucía, 1820-1823. Granada, 1985, pp. 13-31.

(4) TOMAS Y VALIENTE, F., "Problemas metodológicos en el estudio de la desamortización en España: el empleo de las fuentes jurídicas", a Actas de las I Jornadas de Metodología Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago, 1975, vol. 4, pp. 37-44. Un exemple d'això el dona el mateix autor a "Algunos ejemplos de jurisprudencia civil y administrativa en materia de desamortización", a NADAL, J., I TORTELLA, G. (eds.), Agricultura, comercio colonial y crecimiento económico en la España contemporánea. Barcelona, 1974, pp. 67-89.

(5) Les disposicions que cite al llarg de l'exposició provenen de: MARTINEZ ALCUBILLA, M., Diccionario de la Administración española. Madrid, 1916, vol. 5; REUS, J., Manual de desamortización civil y eclesiástica. Madrid, 1862; VELASCO, C., I MONTERO, J., Manual completo de desamortización e investigación. Madrid, 1897; ABELLA, F., Tratado de derecho

NOTES

administrativo español. Madrid, 1888, vol. 3. També les publicacions oficials: Gaceta de Madrid i B.O.P.V., ambdós corresponents als anys 1855-1868.

(6) De fet, l'Ajuntament rebia una comunicació el 5 de juliol urgint-li perquè anomenara el seu representant. ARV, llibres capitulars, 1855, d-299.

(7) Sobre la personalitat política d'alguns d'aquests personatges: AZAGRA, J., El bienio progresista en Valencia. Análisis de una situación revolucionaria a mediados del siglo XIX (1854-1856). València, 1978.

(8) Sols contestaren els partits judicials d'Enguera, Aiora, Xelva, Villar i Requena. ARV, PP.AA., llig. 154.

(9) La relació està basada en la regla 4, article 15, capítol 3 de la R.I. de 16 de abril del 1856 i inclou els partits judicials d'Albaida, Morvedre, Ontinyent i La Font de la Figuera. ARV, PP.AA., llig. 154.

(10) ARV, PP.AA., llig. 195.

(11) Aquests inventaris encara es conserven. D'antuvi són incomplets, sobretot si els comparen amb els que es feren el 1845, i a més són imprecisos tant pel que fa als trets de les finques (extensió i qualitat) com al nombre i la incorporació a què pertanyen. ARV, PP.AA., llig. 195, 290 i 551.

(12) ARV, PP.AA., llig. 195. De nou es tracta de l'Alcalde de Requena.

(13) La premsa de l'any 1855 fa palès tot això, sobretot als darrers mesos. Vegeu, per exemple, el Diario Mercantil, 22/9/1855.

(14) AZAGRA, J., El bienio..., op. cit., P. 209. La versió d'aquest investigador sobre la subscripció és que la burgesia invertí ben aviat en aquest deute: "En cambio donde si invirtió con prontitud y voluntad su dinero la burguesia, fue en la adquisición de las

NOTES

obligaciones emitidas por el Estado y valederas para la compra de bienes nacionales", p. 210.

(15) Em referisc als casos, per exemple, dels Trénor o els Belda: PONS, A. I SERNA, J., "La articulación del mercado interior valenciano a mediados del siglo XIX. La línea Carcaixent-Gandia-Dénia"; "La formación de la oligarquía valenciana. Los patrimonios agrarios y los nuevos modelos de crecimiento en la Valencia del siglo XIX". Amdues comunicacions han estat presentades al II Congrés d'Història Agrària. Barcelona, 1986 (en premsa).

(16) MALUQUER, C.J., "La desamortización y la codificación civil: propiedad y persona jurídica", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, p. 707.

(17) Tot això ha estat estudiat per FIESTAS, A., "La protección, por la ley de 8 de febrero de 1861, de los compradores de bienes nacionales desamortizados", a Ibid., vol. 2, pp. 613-667.

(18) ARV, PP.AA., llig. 219. L'origen d'aquest informe és una petició de l'administrador d'Alacant demanat consell sobre les mesures que es prenen a València contra els morosos.

(19) Tampoc no he vist cap tipus d'agència legal que actuara com a intermediària de les compres o que gestionara determinats tràmits. Tot el que hi ha sembla reduir-se a alguns fullets on s'indiquen les mesures que havien de prendre els compradors. Així, a la secció de publicitat del Butlletí de la Província apareixia el següent anunci: "Aviso importante a los compradores de fincas del Estado y a los que tengan que gestionar en las Oficinas de Administración Civil. Para su inteligencia se halla a la venta el libretto titulado DEFENSA EN CAUSA PROPIA, por d. Juan J. Fornés Rabanals, arquitecto. Escrito, meditado y razonado. Unico en su género. Con el procedimiento para hacer constar el derecho de propiedad a la parte de los bienes libres, y disponer en el caso de tener que hacer algún pago, hipotecándolos o vendiéndolos". B.O.P.V., 15/12/1863, p.

NOTES

4.

(20) AZAGRA, J., El bienio progresista en Valencia. Análisis de una situación revolucionaria a mediados del siglo XIX (1854-1856). Valencia, 1978, pp. 160-172.

(21) Ibid. pp. 160-164.

(22) FERNANDEZ TRILLO, M., "Las exposiciones parlamentarias de corporaciones y de particulares ante la desamortización de Madoz en las Cortes del Bienio progresista", a Desamortización... op. cit., Madrid, 1986, vol. II, pp. 533-571.

(23) PONS, A., La desamortización de propios en las comarcas centrales del País Valenciano (1855-1867). Tesis de llicenciatura inédita, Valencia, 1982, pp. 55-67.

(24) Hi ha molts autors que arrepleguen i comenten la legislació al respecte. Vegeu, per exemple, MAZA, E., Valladolid: sus pobres y la respuesta institucional (1750-1900). Salamanca, 1985, especialment pp. 287-288.

(25) Pel que fa al cas concret de València: MARTINEZ BUNAFE, A., Ensenyament, burgesia i liberalisme. L'ensenyament secundari en els orígens del País Valencià. València, 1985. Respecte del conjunt de l'Estat: GIL DE ZARATE, A., De la Instrucción Pública en España. Madrid, 1855.

(26) Sobre aquesta qüestió cal consultar MARTIN NIÑO, J., "La ley de desamortización de los bienes del clero secular en el Congreso de los Diputados", a Desamortización..., op. cit., vol. II, p. 720.

(27) El Eco de la Religión, 20-2-1855, núm. 43.

(28) SAIZ, M.D., "Opinión pública y desamortización. La ley general de desamortización de Madoz de 1 de mayo de 1855", Agricultura y Sociedad, núm. 28 (1983), p. 89.

(29) Diario Mercantil de Valencia, 4-4-1855, núm. 2.137.

NOTES

- (30) Aquest punt ve tractat per AZAGRA, J., op. cit., pp. 165-172.
- (31) El Mole, 4-4-1855.
- (32) El Mole, 15-5-1855. També hi ha altres articles en el mateix sentit als dies 1, 5 y 9-5-1855.
- (33) AZAGRA, J., op. cit., p. 166.
- (34) AHN, Hisenda, llig. 373. Ofici del Governador. 26-6-1855.
- (35) AHN, Hisenda, llig. 373. Ofici de l'Arquebisbe del 28-6-1855.
- (36) AHN, Hisenda, llig. 373. Ofici del Governador. 6-7-1855
- (37) AHN, Hisenda, llig. 373. Ofici de l'Arquebisbe del 8-7-1855.
- (38) AHN, Hisenda, llig. 373. Ofici del Governador. 14-7-1855.
- (39) AHN, Hisenda, llig. 373. Ofici del Governador. 28-7-1855.
- (40) ARV, PP.AA., llig. 375. Ofici del 30-11-1855.
- (41) Respecte de la legislació desamortitzadora, vegeu per exemple l'obra de HERNANDEZ IGLESIAS, F., La beneficencia en España. Madrid, 1876, 2 vols. Les disposicions que es citen són d'aquest llibre si no es diu el contrari.
- (42) ADPV, Sec. D, 1, llig. 13, Caixa 20 (1858).
- (43) ADPV, Sec.D, 1, llig. 14 (I), Caixa 21 (1859).
- (44) ADPV, Sec. D, Subs. 1, 1, llig. 17 (I), Caixa 27 (1862).
- (45) ADPV, Sec. D, 1, llig. 10, Caixa 16 (1855-

NOTES

1856).

(46) ADPV, Sec. D, 1, llig. 10, Caixa 16 (1855-1856). La Diputació ho decidí en sessió de 19-2-1855 i li ho comunicà a la Junta de l'Hospital el 22-2-1855.

(47) ADPV, Sec. D, Subs. 1, 1, llig. 17 (II), Caixa 28 (1862).

(48) ADPV, Sec. D, Subs. 1, 1, llig. 17 (I), Caixa 27 (1862).

(49) ARV, PP.AA., llig. 290.

(50) ADPV, Sec. D, 1, llig. 15 (I), Caixa 23 (1860).

(51) ADPV, Sec. D, Subs. 1, 1, llig. 16 (I), Caixa 25 (1861).

(52) ANDRES ROBRES, F., Actitudes económicas de la clerecia culta en el Antiguo Régimen. Política financiera del Real Colegio del Corpus Christi de Valencia. Valencia, 1986.

(53) PESET, M., MANCEBO, M.F. I GRAULLERA, V., "El senorio de Alfara del Patriarca. 1601-1845", a Estudis d'Història Contemporània del País Valencià. núm. 2 (1981), pp. 7-53.

(54) ACCC, llig. 2. Quan cite aquesta font s'ha de tenir present que es tracta de l'armari 2on., prestatge 5e., sempre que no s'hi faça constar altra cosa. Per això, sols dic el lligall.

(55) R. Monares es presentà a les eleccions de 1854 sota una candidatura demòcrata. AZAGRA, J., op. cit., p. 274.

(56) ACCC, llig. 3.

(57) ACCC, llig. 2.

(58) ACCC, llig. 2.

(59) ACCC, llig. 2.

NOTES

(60) ACCC, llig. 2.

(61) ACCC, llig. 2.

(62) Aquesta R.D. s'hi troba per tot arreu: ARV, PP.AA., lligs. 385 i 447; ACCC, llig. 2.

(63) APARICI I GUIJARRO, A., Discursos pronunciados en el Congreso durante la legislatura de 1858 a 1859. Valencia, 1859, pp. 23-24.

(64) ACCC, llig. 2. "Alegación de Aparici y Guijarro para exceptuar los bienes del Colegio como abogado del mismo", 24-3-1866.

(65) ACCC, llig. 2.

(66) ACCC, llig. 2. "Exposición del Síndico del Colegio al Director de Propiedades y Derechos del Estado", 5-12-1868.

(67) ACCC, llig. 2.

(68) Proposición de ley presentada por el Sr. D. Vicente Linares, para que se declare no comprendidos en la ley de desamortización los bienes legados al Colegio de Corpus Christi por el Patriarca Ribera, apoyada por dicho Señor y tomada en consideración por el Congreso de los Diputados, en la sesión del día 19 de mayo de 1868. Valencia, 1868. El projecte fou signat per V. Linares, el Marqués de Gonzalez, el Comte de Trígona, Eduard de Diego, Manuel Danvila, Ciril Amorós i el Marqués de Montortal.

(69) La sentència apareix publicada a la Gaceta de Madrid, 26-2-1869, núm. 57.

(70) ACCC, llig. 3.

(71) ARV, PP.AA., llig. 371. 7-12-1855.

(72) ARV, PP.AA., llig. 375. 29-12-1855

NOTES

(73) ARV, PP.AA., llig. 239.

(74) B.O.P.V., 9-3-1859, núm. 58.

(75) CLAVERO, B., "Ficus ecclesiasticus. Cuestión de derecho canónico ante la desamortización", a Desamortización ..., op. cit., vol. II, p. 624.

(76) TOMAS Y VALIENTE, F., "Reflexiones finales: entre el balance, la crítica y las sugerencias", a Desamortización..., op. cit., vol. II, p. 788.

(77) TOMAS Y VALIENTE, F., "Problemas ...", a Actas .... op. cit., pp. 37-44.

Capítol 2n.

CAPITOL 2n. :

Els antics propietaris: La reconstrucció dels béns.

Capítol 2n.

El procés desamortitzador s'imposa, com tots sabem, sobre una determinada propietat. Aquesta, per tant, ha de tenir-se en compte a l'hora d'avaluar el que es ven. La meua proposta de treball, però, no pot anar més enllà de presentar a nivell quantitatiu que és el que hi havia abans de la desamortització, per tal de fixar després quin és el percentatge posat a la venda. La raó fonamental és que l'estudi del problema de l'amortització exigeix una anàlisi molt més intensa de la que hom pot fer des d'un estudi que intenta veure els resultats d'un procés tant característic com ara el de la desamortització. No vull dir que no intente donar alguns trets bàsics, però no hi pot haver, perquè tampoc en tinc la pretensió, una investigació com mereix el tema de l'amortització. El que he pretés és esbrinar un cas concret --el de la Col·legiata de Gandia-- que pugui oferir algunes característiques significatives.

El primer aspecte que se'ns presenta és el de l'origen dels béns que s'han de vendre. Si tenim en compte que la desamortització no sols és un altre factor d'estructuració de la propietat privada o d'ordenació de la hisenda pública, sinó "un elemento no menos esencial en la desestructuración de una determinada especie de dominio señorial, de una especie de dominio con un acentuado componente fiscal" (1), conclourem que l'amortització és, si més no, l'altra vessant del fenomen que ens ocupa.

Tanmateix, l'estudi de la formació dels patrimonis de les institucions afectades requereix un esforç notable i problemàtic. En primer terme, una investigació d'aquesta mena suposa pel seu compte una intensitat i amplitud que resten fora de les pretensions d'aquesta tesi. D'altra banda, l'interés que em mou rau, com he expressat més amunt, en la comparació possible amb allò que més tard serà posat en venda. Per això, conformar la situació prèvia d'aquesta manera presenta, en ocasions, problemes addicionals. Pretendre d'estudiar un complex entramat feudal mitjançant una legislació burgesa, justament en la transició entre dos sistemes, pot fornir resultats confusos. La revolució jurídica, de la qual la desamortització sols n'és una part, intenta de racionalitzar una situació bastant intrincada, i així la

Capítol 2n.

seua Única pretensió és la de redefinir la propietat dotant-la de la privacitat indispensable a la nova ordenació. Però la propietat amortitzada vista des d'ella mateixa i en tant que desamortitzable no presenta trets definitoris clars. L'entrebanc fonamental són les simplificacions que es fan, de cara a la venda, de situacions econòmiques i jurídiques que són molt més complexes. Al capdavall, la cosa que més interessa és definir amb claredat que és allò que s'ha de vendre, i amb els mínims lligams possibles. Per tant, tot allò que resta fora dels inventaris dels patrimonis de la desamortització és difícilment comprensible des d'aquesta òptica, tot i que en supose un element més: censals, debitoris, etc. Però, també l'evolució de les institucions afectades presenta, abans de la desamortització, uns patrimonis que no aclareixen el tema de l'amortització, sinó l'evolució final d'aquesta.

Es cert, que les institucions afectades han evolucionat de tal manera que a la fi de l'antic règim ofereixen un aspecte d'entitats que cobren llurs rendes i administren llurs recursos d'una forma bastant moderna (2). Tanmateix, i hom pot pensar que això és sols un accident, l'essència persisteix: la propietat encara roman amortitzada. De tota manera, aquest adjectiu ha perdut en bona mesura la seua significació. De fet, el propi funcionament intern d'aquestes entitats ho confirma.

En efecte, i a grans trets, el clergat secular es nodreix de determinats llegats que adés poden ser en diners, adés en béns absoluts --propietat rústica o urbana--, però que, en qualsevol cas, sempre estan aplicats a una obra pia o hauran de constituir-se com administració separada. Es a dir, qualsevol renda té una relació directa amb l'obra pia que li ha donat origen, cosa que és ben lògica des del punt de vista de la significació cultural d'aquestes entitats. Així, el legatari fa una donació determinada perquè en facen misses, rosaris o qualsevol altra obligació. Ara bé, aviat es trenca aquesta imbricació i les rendes i les obligacions formen àrees separades. En el cas de la Col·legiata de Gandia és evident una inversió molt forta en la segona meitat del segle XVIII, la qual cosa fa que

Capítol 2n.

els béns absoluts esdevinguen més del 50 % del patrimoni. D'aquesta manera, es produeix una transformació paulatina de la renda que trenca amb l'homogeneïtzació del patrimoni. És clar que per a invertir en una casa o en una parcel·la de terra es necessiten diversos llegats, o a l'inrevés, i això fa que no puguem mantenir aquella relació establerta, pel testador original, entre el que donava i el que volia que feren amb això. És a dir, que la Col·legiata, en aquest cas, opta, en un determinat moment, per manejar amb llibertat el capital que té al seu abast.

De tota manera, encara s'ha d'tenir en compte un altre element. Així, en el transcurs dels anys i les diverses conjuntures, l'administrador, en la majoria dels casos, acaba per simplificar aquesta situació tot construint dos àmbits separats que, en realitat, no ho estan. D'una banda, les rendes, d'altra les obligacions contraguades. Aquestes, per exemple, es restringeixen en èpoques de crisi, atès que les rendes minven. Per exemplificar-ho: hom pot dir que si amb tres llegats en diners, amb els quals s'havia comprat una casa i 6 fanecades, es podien fer misses separades per a tres persones distintes; amb la crisi es feia una missa per a tots tres. Així, en el canvi de conjuntura, les rendes tornen a llur nivell anterior i superen les necessitats, perquè es manté la mateixa missa. Això sols vol dir que la Col·legiata de Gandia té la suficient autonomia financera com per deslligar-se d'alguns dels trets que podem atribuir a l'entramat jurídic i econòmic que suposa l'amortització.

De fet, hi ha bastants exemples de les càrregues que no s'apliquen seguint el manament original, sinó que formen un conjunt distint de les rendes. Així, la Col·legiata de Xàtiva exposa que "no reparte las cargas que pesan sobre sus propiedades en cada una de sus tierras, dado que con Carlos IV se enagenaron varias fincas con la obligación de satisfacer al Crédito Público el tanto por ciento del capital que produjo de venta e ingreso en la Nación; como esta no satisfico aquél crédito, las cargas que gravitaban sobre las fincas vendidas hubieron de acumularse sobre las de las presentes, formando por consecuencia un acerbo de cargas

Capítol 2n.

que han gravitado hasta el presente cumulativamente sobre estas fincas". Potser, la situació s'origina, a vegades, en fets com la desamortització, però generalment sols se'ns diu --com ara en la Col·legiata de Gandia-- que "el producto de las fincas urbanas y rústicas que componen esta relación --es refereix a un inventari de 1845--, como los censos y acciones de esta iglesia, forman un fondo común con que se satisfacen las cargas de sus fundaciones" (3). Es a dir, d'una banda, les rendes, i d'altra, les obligacions.

De tota manera, si bé l'evolució no és sempre tan lineal com la presentada ara, el que vull indicar és la consecució d'una autonomia financera que permeta d'invertir en allò que, en cada moment, es considera més rendible: censals, debitoris, cartes de gràcia, compra de finques, etc. A més, cal dir que aquesta situació es pot traslladar a altres institucions, sobretot les de beneficència i instrucció pública, que també s'hi veuen afectades ara.

Nogensmenys, la gestió autònoma no allibera la propietat de les condicions amb que fou amortitzada. Es a dir, no sempre sabrem, així, si pertany a una administració o es troba aplicada a una determinada obra pia, com tampoc les peculiaritats que defineixen aquesta relació. I això és important ja que implica, a vegades, que aqueixa propietat siga o no desamortitzada. Aquest és el cas, per exemple, de la llei de capellanies colatives d'agost del 1841 que exceptuava alguns tipus d'administracions, però tenia un compliment problemàtic per la dificultat de trobar i definir els seus trets en una data com aquesta.

De tota manera, hi ha altres qüestions que entrebanquen el coneixement de l'amortització des de l'òptica de la desamortització. Una d'aquestes, és el problema de la definició jurídica que implanta la revolució burgesa. Aquest rau precisament en la ubicació de tot allò que no tindrà una equivalència funcional dins el nou dret burgès de la propietat (absolut i exclouent): cartes de gràcia, debitoris, etc. Per això, pense que hem de convenir amb Bartolomé Clavero la necessitat de conèixer "las condiciones del dominio

Capítol 2n.

eclesiàstic que hauria de sofrir tan radical mesura expropiatòria" (4), però tenint present que no tot aqueix "domini" es desamortitza. A més, la pròpia limitació d'aquest treball escurça encara més les possibilitats perquè deixa fora els censos.

1. ELS INVENTARIS.

En definitiva, he optat per buscar en cada tipus d'institució els inventaris de béns més propers a la seua desamortització que, d'altra banda, el fet d'haver estat realitzats per el nou Estat responen a les necessitats que jo mateix els demane. Per tal de fer-ho possible, existeixen distintes solucions que he intentat d'esbrinar per oferir aqueixa que permeta una operativitat més viable. Açò suposa entrar en una altra dinàmica, la que realment m'interessa, al voltant de les distintes fonts amb tot el que poden oferir. Vegem, donç, les distintes opcions seguides.

1.1. EL CLERGAT SECULAR.

Llevat dels ajuntaments, el sector més afectat per aquesta desamortització fou el clergat secular. D'aquí que l'haja escollit com a banc de proves on decidir la forma de recompondre el patrimoni expropiable. Amb aquesta intenció, i en col.laboració amb un altre investigador, he triat l'esmentat cas de l'església col.le-gial de Gandia. Es tracta, en aquest cas, d'una parròquia suficientment important que pot oferir tot allò que defineix l'evolució de la propietat amortitzada, i necessàriament localitzada per a permetre una anàlisi dinàmica i amanosa. No exposaré ací, però, totes les conclusions, ja que apareixen en un altre treball (5).

En resum, els resultats es limiten a allò que s'ha exposat darrerament. Refer el patrimoni és una tasca àrdua, però perfectament possible per mitjà dels llibres

Capítol 2n.

d'administració que foren confiscats per l'Estat o mitjançant els arxius parroquials (6). Pel que fa al cas, els llibres de béns sitis ofereixen una documentació molt estimable. Tanmateix, el trasbals que per a l'església suposa el segle XIX en tant que legislació desamortitzadora dificulta, en general, l'obtenció de resultats (7) La Col·legiata de Gandia, afectada pel procés durant el regnat de Carles IV, recompon les seues rendes fins al punt que les vendes, que ella mateixa porta a terme, són tan substancials com les pèrdues, degudes a les mesures de Godoy. Allò que era propietat passarà a ser carta de gràcia i debitori, encara que més avant a revertirà completament al seu patrimoni.

Tot això té diverses lectures, encara que sempre dins del dinamisme del qual en parlem. Hi pot haver, d'una banda, una estratègia de l'església de reconvertir momentàniament en diners una propietat en crisi, sobretot perquè les rendes són més problemàtiques durant l'ocupació napoleònica, i tot sabent que després pot recuperar aqueixa propietat. D'altra banda, també podia intentar que els béns absoluts que posseïa no es trobaren afectats per les primeres desamortitzacions, alienant-los circumstancialment a través de les cartes de gràcia i els debitoris. Però, en aquest darrer cas també s'ha de tenir en compte la fermesa de la política regalista. Efectivament, el Comissionat a València de la desamortització, en aplicar el breu del 12 de desembre del 1806 que afectava la setena part de tots els béns de l'església, prengué unes mesures molt clares. En primer lloc, en la consideració de la renda total es tindrien en compte les cartes de gràcia, però a l'hora de seleccionarà sols els béns absoluts, tot "con el fin de evitar reclamaciones perjudiciales a la Real Caja".

Aquesta iniciativa en la gestió es troba alhora en les administracions que posseeix, de tal manera que assumides dins d'un sol patrimoni, apareixen i desapareixen en els distints inventaris que es realitzen en cadascuna de les etapes desamortitzadores, i hom pot dir el mateix de les capellanies. Així, encara que coneguem nominalment la seua existència, no sempre sabem

Capítol 2n.

els béns que les componen.

La clau d'aquesta situació és bastant evident si tenim en compte el dinamisme i l'autonomia financera d'aquestes entitats. Així, amb les administracions passa el mateix que amb els llegats. Una vegada que s'ha perdut la relació directa entre obligacions i rendes, tot entra a formar part del fons comú sense distingir la procedència: administració, diners, béns absoluts, etc. Per això, una determinada església coneix que hi ha administracions, però no sap ja allò que les composava inicialment. Es clar: al llarg del temps, la parròquia ha unificat totes les rendes i ha jugat amb elles invertint en cada conjuntura en allò que més li interessava, i ara ja no pot distingir-ho. Sols quan les administracions tenen una importància considerable conseven la seua entitat separada de la resta, i moltes d'elles passen a ser propietat privada (8), mentre les altres seran venudes. Així doncs, allò que sembla més operatiu per tal de conèixer el patrimoni equival a allò que l'Estat expropia en cada etapa desamortitzadora. Sobre aquests béns serà on s'aplicarà la legislació.

A l'etapa que ens ocupa, i com ja véiem abans, l'oposició de l'Arquebisbe a facilitar nous inventaris d'allò que posseïa el clergat secular, féu que l'Estat hagués de servir-se'n dels que existien en la Contaduria de Béns Nacionals realitzats el 1845 quan es restituïren els béns a l'Església. Es tracta d'un registre numèric de les finques "procedentes del clero secular que por hallarse reclamadas continuan administrándose por estas Oficinas; como tambien lo son las procedentes de Cofradias, hermitas y Santuarios con arreglo á la Real Orden de 1 de Agosto de 1845 e Instrucción que la acompaña" (9), dut a terme per l'esmentat organisme seguint la R.O. de 24 de setembre del 1845.

Aquest registre conté tres parts independents referides, respectivament, a: finques rústiques, finques urbanes i censos. Malauradament, aquesta darrera part es conserva molt parcialment. Per això mateix, he optat per presentar dos tipus distints de relacions. En primer lloc, una detallada per parròquies i per comarques amb les dades referides a les finques rústiques i a les

Capítol 2n.

urbanes, amb llurs rendes corresponents. En segon, una altra completa de les parròquies de València, puix aquestes presenten un grau d'homogeneïtat específic que em permet d'afegir els censos, que ara si coneixem. La raó ve donada perquè el clergat de la capital no sols presenta el comú denominador de la seua localització, sinó que, per la seua capacitat econòmica, té la major part dels seus béns fora del terme municipal on és adscrit. Tanmateix, a la resta sol ocórrer el contrari, llevat de les parròquies que són cap de comarca, les quals constitueixen una excepció, però alhora contribueixen a definir el que podríem establir com una gradació progressiva en la localització espacial de la propietat. Es a dir, les parròquies més menudes, les dels pobles, tenen el béns situats al seu terme municipal. Les de cap de comarca, però, en tenen arreu de la dita comarca, tot i que la part més important també rau al propi terme. En canvi, les de València tenen un patrimoni dispers per la major part de les comarques centrals del País, i de vegades la part més important es troba fora de la capital.

Malgrat tot, aquestes relacions contenen moltes omissions i, fins i tot, imprecisions difícils d'esmenar. L'entrebanc fonamental rau en el fet que, a desgrat de descriure finca per finca --i no sempre és així--, la renda que se n'extrau i les càrregues a les que roman subjecta, no ens indica l'arrendatari que la treballa. A més, en moltes ocasions, no s'especifica el tipus de conreu. Al capdavall, no totes les finques pertanyents a l'Estat foren inventariades. Amb la finalitat de pal·liar aquests inconvenients, l'Administració de Béns de l'Estat intentà de conformar relacions de béns desamortitzables per partits judicials, però l'oposició del clergat no va permetre millorar els resultats (10).

Per a fer-ho possible, el 20 de juliol del 1855 es va remetre una circular a tots els ajuntaments. L'Alcalde de Requena, a l'hora de contestar-la, va trametre l'1 d'agost la relació que se li demanava, però pel que fa als béns del clergat secular feia palés que:

"Todos me contestaron manifestando que sus

Capítol 2n.

respectivas parroquias nada posehian, en razón á que todo lo que tenian fue entregado al Estado el año 1841, sin que después lo hayan recobrado ni adquirido cosa alguna. Mas por mucho que sea el respecto con que miro a los Sres Parrocos, no puedo menos de mirar su exactitud en el asunto que se trata, por que coincide la casualidad de ser yo uno de los que sin interrupción he pagado y pago un censo anuo a la Parroquia del Salvador, y esto unido a ver figurar en las relaciones del Hospital de Caridad otro en favor del Cabildo (...), me autoriza á creer que habia otros muchos en iguales casos, sin que los Sres Curas hayan querido rebelar, por miras que yo no puedo ni debo calificar" (11).

Comptat i debatut, la parròquia de Requena no apareix en la relació de 1845 (12). De tota manera, el zel de l'administració és evident, i l'oposició del clergat latent. Per tant, l'inventari del 1845 segueix oferint les dades més fiables, i encara més si tenim en compte que d'altres tipus de registres existents no especifiquen més que el nombre total de finques per província sense especificar l'extensió, ni tan sols del conjunt (13).

Un altre problema a afegir són totes aquelles finques que no apareixen pel fet que el mateix clergat ha perdut la notícia sobre la seua existència i de les quals, no cal dir-ho, no percep cap renda. Per això, no sembla extrany que s'hi succeeixen les reclamacions i investigacions una vegada que s'ha començat el procés desamortitzador. Així, per exemple, l'Administrador subaltern de Xàtiva fa saber en maig del 1864 l'obertura d'un expedient per tal d'esbrinar la veracitat de les notícies que atribuien a dos llauradors de Torrella el conreu de terres de l'Estat no reconegudes com a tals (14). Així mateix, les denúncies, de compradors interessats, que l'Església continua posseint terres i cobrant censos. Un d'aquests casos que conec, atribueix la denúncia a dues persones, Geroni Herraiez i Valerià Monzó, que s'hi mostren particularment dinàmiques comprant finques desamortitzades (15).

Capítol 2n.

L'Inventari del 1845, doncs, i les investigacions i denúncies posteriors foren la base sobre la qual treballà la Comissió Provincial de Vendes. Vegem ara el que aquell ens ofereix.

QUADRE 2.1 (En Ha. i Rs.)

LA VALL D'ALBAIDA

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Agullent.....	11,4991	33	6.581	2	360
Aielo Rugat..	0,1245	1	0	-	-
Albaida.....	-	27	8.189	2	2.514
Alfarrasí....	2,6176	14	2.062	-	-
Atzeneta.....	3,1692	8	3.112	1	0
Bèlgida.....	0,6640	7	362	1	615
Bellús.....	6,5233	12	704	1	90
Beniatjar....	0,7622	7	318	-	-
Benicolet....	0,2077	1	60	-	-
Beniganim....	36,9849	34	19.302	3	435
Benissoda....	0,5817	3	414	2	600
Bocairent....	16,8896	36	11.949	4	894
Bufali.....	0,8797	5	867	-	-
Carrícola....	2,3060	9	654	-	-
Cast. Gerres..	3,9057	10	643	-	-
Llutxent.....	5,4015	12	165	-	-
Montaverner..	2,7372	15	2.867	1	1.005
Montitxelvo..	0,2493	2	75	-	-
L'Olleria....	15,8305	-	13.480	3	451
Ontinyent....	69,1673	47	38.268	84	19.507
Otos.....	2,4843	8	690	-	-
Palomar.....	-	7	942	-	-
Rafol Salem..	1,3296	3	375	-	-
Rugat.....	0,3116	2	34	-	-
Sant Pere....	2,7852	5	725	-	-
Terrateig....	0,7622	4	104	-	-
TOTAL.....	188,1747	312	112.942	104	26.741

Capitol 2n.

QUADRE 2.2 (En Ha. i Rs.)
LA SAFUR

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Almoines....	1,0803	5	700	-	-
L'Alqueria..	1,4958	4	1.753	-	-
L'Al. Guard..	0,8725	3	270	-	-
Barx.....	0,1662	1	30	-	-
Bellreguard.	1,0387	4	720	-	-
Beniarjó....	1,3088	3	475	-	-
Benifairó V.	0,2493	2	162	1	180
Benipeixcar.	1,5581	4	1.830	-	-
Benirredrà..	3,1162	7	3.300	-	-
Beniopa.....	8,3307	24	6.234	1	150
Gandia.....	96,7491	-	55.626	13	8.956
Miramar.....	0,1662	2	119	-	-
Piles.....	1,6620	5	825	-	-
Real.....	3,4486	14	3.120	-	-
Simat.....	-	5	345	-	-
Vall Taver..	1,2257	3	720	-	-
Xeresa.....	1,6827	5	762	-	-
TOTAL.....	124,1509	91	76.991	15	9.286

QUADRE 2.3 (En Ha. i Rs.)
LA RIBERA BAIXA

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Alb. Ribera..	20,0478	20	6.430	3	690
Almussafes..	0,1662	1	120	-	-
Corbera.....	2,4930	5	1.500	-	-
Cullera.....	10,0343	18	5.106	2	903
Favara.....	5,6508	8	253	-	-
Fortaleny...	2,0775	5	617	-	-
Llaurí.....	7,3543	9	2.324	-	-
Polinyà.....	3,9472	8	787	-	-
Riola.....	2,0359	3	321	1	420
Sollana.....	6,9804	13	1.380	-	-
TOTAL.....	60,7874	90	18.838	6	2.013

Capítol 2n.

QUADRE 2.4

(En Ha. i Rs.)

LA RIBERA ALTA

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Alberic.....	26,9036	38	24.780	-	-
Alcàntera...	5,9787	9	2.135	1	150
Alcúdia Car.	6,7311	13	1.705	5	810
Algemesí....	18,8844	142	9.563	3	1.404
Alginet.....	5,0691	8	521	-	-
Alzira.....	59,6242	92	32.956	28	10.155
Antella.....	1,8697	5	1.469	1	180
Beneixida...	4,4043	10	3.763	-	-
Benifaió....	0,5401	7	248	-	-
Benimodo....	3,7395	15	994	4	100
Benimuslem..	2,0775	9	1.140	-	-
Carcaixent..	17,4510	29	13.747	18	6.333
Càrcer.....	1,3296	2	0	-	-
Carlet.....	16,2460	27	3.127	1	0
Cast. Ribera.	15,8046	22	12.634	3	1.309
Cotes.....	3,4071	9	2.113	1	150
L'Enova.....	2,0775	2	2.250	1	225
Gavarda.....	5,9416	7	5.632	-	-
Guadassuar..	-	-	-	3	180
Manuel.....	1,5789	3	902	2	391
Massalavés..	6,5233	18	2.738	-	-
Montroi.....	1,8282	2	555	-	-
Montserrat..	0,1662	2	282	-	-
P. Llargà....	3,2409	10	1.053	-	-
R. Montroi...	4,3282	24	4.332	-	-
Sumacàrcer..	1,4127	1	4.267	-	-
Torís.....	11,7378	16	2.327	1	330
TOTAL.....	228,8958	522	135.233	72	21.717

Capítol 2n.

QUADRE 2.5

(En Ha. i Rs.)

LA COSTERA

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Alcúdia Cr..	-	5	1.103	-	-
Barxeta.....	0,2493	1	315	-	-
Canals.....	14,6821	49	17.284	-	-
Font Figuera	2,2852	8	936	3	3.995
Llocnou Fen.	1,0803	1	180	-	-
Llosa Ranes.	-	-	-	2	1.650
Moixent.....	-	10	1.125	-	-
Montesa.....	-	4	353	2	285
Rotglà.....	1,5789	5	1.394	-	-
Torrella....	0,5057	2	240	-	-
Vallada.....	0,5817	3	1.090	-	-
Vallés.....	0,3395	2	0	-	-
Xàtiva.....	64,9426	70	96.226	18	6.015
Torrent Fen.	2,1749	3	582	-	-
Cerdà.....	0,5473	2	360	-	-
Torre Cerdà.	0,1246	1	135	2	705
TOTAL.....	89,0921	166	121.423	27	12.650

Capítol 2n.

QUADRE 2.6

(En Ha. i Rs.)

L'HORTA

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Alaquàs.....	0,9972	4	700	-	-
Alb. Sorells.	0,2493	1	135	-	-
Alboraia....	-	-	-	3	375
Almàssera...	3,2409	3	1.474	-	-
Burjassot...	-	-	-	1	0
Catarroja...	0,2493	1	120	1	22
Foios.....	0,6648	2	420	-	-
Godella.....	-	-	-	1	480
Manises.....	1,9216	2	2.861	1	240
Massarojos..	0,0207	1	20	-	-
Mislata.....	0,0831	1	84	1	391
Montcada....	3,9057	9	1.442	8	1.704
Paterna.....	5,7339	2	222	-	-
Picanya.....	-	-	-	2	300
Picassent...	4,3503	26	4.517	-	-
Puçol.....	21,9384	41	8.362	2	180
Puig.....	0,2493	1	240	-	-
Silla.....	-	-	-	2	602
Tavernes Bl.	0,5817	1	451	-	-
Torrent.....	37,9351	49	8.232	3	3.312
Vil. Grau...	-	1	390	-	-
Vinlesa....	0,2493	1	169	1	240
Xirivella...	0,6648	2	722	1	180
TOTAL.....	83,0354	148	30.561	27	8.026

Capítol 2n.

QUADRE 2.7

(En Ha. i Rs.)

CAMP DE TURIA

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Benaguasil..	32,0142	105	22.611	1	0
Benissanó...	2,7007	14	1.830	1	172
Bétera.....	2,2644	15	4.113	-	-
Llíria.....	53,2671	145	39.771	59	12.809
Marines.....	0,1662	2	150	-	-
Nàquera.....	1,9470	8	665	-	-
Olocau.....	0,7063	11	374	-	-
P. Vallbona..	1,4750	5	966	-	-
Ribaroja....	8,7255	15	3.885	-	-
Serra.....	1,6691	8	2.197	-	-
Villamarxant	10,7489	18	5.204	-	-
TOTAL.....	115,6844	346	81.766	61	12.981

QUADRE 2.8

(En Ha. i Rs.)

CAMP DE MORVEDRE

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Alb. Tarong..	1,4958	6	1.925	-	-
Alfara Bar..	10,8237	11	1.750	-	-
Algar.....	1,4542	6	615	-	-
Algímia.....	10,0439	13	1.913	-	-
Benavites...	0,8725	3	907	-	-
Benicalap V.	1,3296	6	165	-	-
Benifairó V.	18,8013	32	4.641	2	500
Canet.....	0,1662	1	0	1	20
Estivella...	3,4902	17	3.661	-	-
Gilet.....	0,7479	2	0	-	-
Petrés.....	2,0567	10	844	-	-
Quart Valls.	5,7430	7	768	-	-
Quartell....	1,4542	6	2.614	-	-
Sagunt.....	153,1533	191	44.105	18	4.507
Torres-Torres	8,2309	17	2.500	-	-
TOTAL.....	219,8634	328	66.408	21	5.027

Capítol 2n.

QUADRE 2.9

(En Ha. i Rs.)

RACO D'ADEMUS

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Ademús.....	-	17	56	5	20
Cases Baixes	-	5	194	-	-
Castielfabid	-	6	1.145	2	95
P. S. Miquel..	6,8973	2	1.848	1	15
Torre Alta..	-	3	448	-	-
Torre Baixa.	-	2	264	-	-
TOTAL.....	6,8973	35	3.955	8	310

QUADRE 2.10

(En Ha. i Rs.)

ELS SERRANS

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Alpont.....	403,8660	8	2.750	21	330
Andilla.....	-	9	4.451	-	-
Ares.....	123,4035	22	310	-	-
Benaixeve...	-	4	53	-	-
Bugarra.....	0,1969	2	270	-	-
Calles.....	1,7451	15	3.924	-	-
Domenyo.....	-	13	1.223	-	-
La Iessa....	239,3280	9	3.626	2	486
Loriguilla..	2,2437	14	1.289	-	-
Llosa Bisbe.	-	5	872	5	2.678
Pedralva....	54,3474	70	6.896	2	120
Sot Xera....	1,2672	7	485	-	-
Titaigües...	16,4538	8	175	2	180
Toixa.....	1,2049	16	2.376	1	50
Xelva.....	20,0909	129	14.301	-	-
Xestalgar...	16,2301	31	2.954	1	30
Xulilla.....	0,5401	3	630	-	-
TOTAL.....	880,9176	365	46.585	34	3.874

Capítol 2n.

QUADRE 2.11

(En Ha. i Rs.)

LA FOIA DE BUNYOL

Pobles	Extensió	N.Rust.	Renda	N.Urb.	Renda
Bunyol.....	2,3268	9	1.231	2	210
Dosaiguës...	1,4958	9	1.320	-	-
Godelleta...	1,6204	9	1.825	-	-
Iàtova.....	5,4015	23	3.728	-	-
Macastre....	3,9057	15	1.603	-	-
Setaiguës...	0,7063	6	380	-	-
Xest.....	0,4986	3	645	-	-
Xiva.....	9,4734	22	13.515	4	571
TOTAL.....	25,4275	96	13.515	6	981

QUADRE 2.12

(En Ha. i Rs.)

LA PLANA D'UTIEL

Pobles	Extensió	N.Rust.	Renda	N.Urb.	Renda
Sinarques...	0,1246	1	20	1	0
Requena.....	5,0442	16	-	3	-
TOTAL.....	5,1688	17	20	4	0

QUADRE 2.13

(En Ha. i Rs.)

LA VALL DE COFRENTS

Pobles	Extensió	N.Rust.	Renda	N.Urb.	Renda
Aiora.....	8,0812	21	2.652	2	210
Cofrents....	4,0640	10	1.633	-	-
Cortes.....	1,9736	7	615	-	-
Teresa.....	4,0277	27	1.173	-	-
Zarra.....	4,6238	18	2.055	-	-
Xalans.....	1,5334	15	1.421	-	-
Xarafull....	1,2048	9	756	-	-
TOTAL.....	25,5085	107	10.305	2	210

Capítol 2n.

QUADRE 2.14

(En Ha. i Rs.)

LA CANAL DE NAVARRES

Pobles	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Anna.....	8,4138	14	4.792	1	270
Bicorb.....	2,2622	7	1.399	-	-
Bolbait.....	5,4846	21	3.251	2	0
Enguera.....	11,0260	27	3.757	10	2.220
Millars.....	1,1218	6	1.770	-	-
Navarrés....	5,0983	9	2.175	1	157
Quesa.....	1,1705	7	1.217	2	270
Tous.....	1,4334	13	769	-	-
Xella.....	1,1512	5	391	4	93
TOTAL.....	37,1618	109	19.521	20	3.010

Com assenyalàvem adés, la informació que podem disposar per mitjà de l'esmentada font resulta fragmentària en molts aspectes. Això fa que algunes variables no puguem ser avaluades amb la precisió necessària.

A més, convé fer algunes matisacions sobre determinats punts d'aquest registre. En primer lloc, inclou en algunes ocasions finques urbanes que, pel seu propi caràcter, mai no arribaren a ser desamortitzades d'acord amb el concordat celebrat amb la Santa Seu el 1859. Es tracta d'ermites, cases abadia i llurs horts, etc. Així succeeix als casos de Sinarques, Burjassot, Xirivella, Canet o Bolbait. D'altra banda, no és que coneguem la relació de béns exceptuats segons aquest conveni, puix sols he tingut ocasió de trobar els pertanyents a la Diòcesi de Sogorb, que afecta a les comarques del Racó d'Ademús y Els Serrans (16). Malgrat això, en vista d'aquests casos, s'observa amb claredat que cada parròquia aconsegueix retenir, en principi, l'església, l'ermita, la casa-abadia, el cementiri i l'hort parroquial, sempre, és clar, que aquests béns

Capítol 2n.

existesquen.

En segon terme, encara que no manquen les finques ermes, aquestes són més bé escasses: 3 a Bolbait; 54 fanecades a Paterna; 18 jornals a Torres-Torres; 3 barcelles a Aiora; i 10 fanecades a Quart de les Valls. Totes són de secà, llevat de la darrera que és de marjal. Com a tals caldria qualificar també 5 finques que apareixen com a muntanya a Ademús, per les quals la parròquia percep l'exigua renda de 3 rs. anuals; els 5 pinars que renden 194 rs. i 18 fanèques de blat a Cases Baixes; les més de 123 Ha. de les que el clergat d'Ares rep 310 rs.; o, finalment, les 382,9632 Ha. de muntanya a Alpont que renden 2.750 rs. i que constitueixen la major finca posseïda pel clergat secular valencià en l'espai i temps que aquí tracte. A més, aquesta darrera parròquia presenta la peculiaritat que 20 de les 21 finques urbanes que formen el seu patrimoni romanen arruïnades o derruïdes.

Existeixen altres aspectes ressenyables. Per exemple, l'existència de finques que no renden per ser treballades pel propi prévere mitjançant jornalers: 15 fanecades de secà a Algar i 108 fanecades, també de secà, a Alfara de la Baronia. Qüestions que, de tota manera, avalen les afirmacions anteriors. Així mateix, la parròquia de la Llosa del Bisbe posseeix, enfront d'allò que passa a la resta d'institucions semblants, 2 cases, 1 forn, 1 carniceria i 1 tenda. Cal dir, però, que s'hi tractava, com ja ho sembla dir el nom, d'una senyoria eclesiàstica pertanyent a l'arquebisbat. Darrerament, l'existència, estranya a la resta, de l'aigua com a patrimoni a Aiora: 18 hores d'aigua amb una renda de 2.160 rs. i 1 bassot amb 420 rs. (17).

Cal afegir, finalment, dues precisions referides als defectes de la font consultada. D'una banda, l'omissió dels arrendataris priva d'un element bàsic, no sols per a conèixer la seua possible participació en la subhasta, sinó pel que fa a la concreció d'alguns casos particulars on es concentren diverses finques: així totes les d'horta a Massalavés i a Sumacàrcer tenen, cadascuna, un sol arrendatari qui paga 2.723 rs. i 4.267 rs. respectivament. D'altra, com l'inventari degué

Capítol 2n.

formar-se per primera vegada el 1841 per a la venda dels béns del clergat secular, inclou finques que foren venudes entre un any i l'altre. Conec algunes dades al respecte --Picassent ja no té béns el 1845 i la Font de la Figuera tampoc posseeix en aquest any de la finca més important: 1 posada que li rendava 3.245 rs. A les dues parròquies la venda es produí per l'agost del 1844--, però un coneixement global m'impedeix de reflectir tal fet adequadament, per això he mantingut les relacions originals.

Pel que fa al volum de la propietat per parròquies, i tal com queda reflectit als quadres, és bastant reduït i, de vegades, pràcticament inexistent. Són les capitals de comarca les que presenten les majors concentracions, de manera que en alguns casos ocupen els primers llocs en els amillaraments dels seus respectius termes (18). Açò, succeeix a les zones de regadiu i a parròquies com Xàtiva (La Costera), Alzira (Ribera Alta), Gandia (La Safor), Ontinyent (Vall d'Albaida), Llíria (Camp de Túria), Sagunt (Camp de Morvedre) i, un poc menys, Albalat de la Ribera (Ribera Baixa), sense entrar, com veurem després, a les de la ciutat de València. Tanmateix, les majors extensions corresponen a les zones de secà i muntanya, com succeeix a la comarca dels Serrans, a la qual correspon més del 40% de l'extensió total del que he exposat.

A més d'això, d'allò que he exposat a l'inici del capítol, hi ha certs aspectes que cal matissar. Així, hi tenim algunes proves del comportament rendístic, però en bona mesura econòmic, del clergat secular. El fet general que pràcticament tota la propietat rústica que hi posseeix roman conreada, ja és una prova que no hi ha cap tipus de deixadesa. El que estiga arrendada també n'és, entre altres coses, perquè també ho fan els altres propietaris, i, més encara, el fet que en determinats casos concrets s'empren jornalers. De tota manera, no crec que això siga vàlid sempre per a tots. En realitat, a les comarques de l'interior, on el secà és majoritari, hi ha algunes terres ermes. A més, i com hom pot comprendre, el dinamisme és molt més acusat en aquelles parròquies que disposen d'uns patrimonis importants i que han tingut la possibilitat de gestionar una renda

Capítol 2n.

considerable. Es clar que, si la parròquia d'Alpont o d'altres tenen cases arruïnades, és per la seua capacitat financera que no els permet la inversió necessària o perquè no hi ha una demanda d'aqueix tipus de propietat en aqueix cas concret. En canvi, i malgrat no haver-ho reflectit als quadres per les mancances de les fonts, les parròquies dels cap de comarca i algunes altres, sobretot a les comarques de la costa, gaudeixen d'una situació bastant envejable. Es a dir, patrimonis rendables: terres conreades i cases habitades que els hi proporcionen unes rendes considerables. Fins i tot, el fet de que en alguns pobles hi haja un sol arrendatari de totes les propietats demostra, un cop més, que la gestió no es pot considerar com estàtica.

Nogensmenys, per a oferir resultats més concrets he d'acudir als patrimonis de les parròquies de València els quals vénen reflectits al següent quadre.

Capítol 2n.

QUADRE 2.15

(En Ha. i Rs.)

CIUTAT DE VALENCIA --(FINQUES)

Parròquies	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
St. Andreu...	270,0542	314	130.600	82	88.130
St. Bartomeu.	156,4980	203	87.529	36	31.991
Catedral....	306,3066	275	198.010	111	133.478
Sta. Caterina	131,2149	107	65.538	62	67.626
Sta. Creu....	115,7790	73	33.779	41	50.160
St. Esteve...	82,4975	87	43.939	23	11.293
St. Joan Hos.	40,8644	37	25.996	12	9.290
St. Joan Mer.	383,0702	408	231.686	101	127.335
St. Llorenç..	82,8091	103	45.358	17	10.878
St. Martí....	395,4729	325	137.714	41	41.515
St. Miquel...	87,6289	23	18.810	27	31.745
St. Nicolau..	162,0034	189	96.157	31	34.611
St. Salvador.	122,5517	99	58.208	29	23.487
St. Tomàs....	67,4564	84	30.397	14	8.981
St. Valeri...	15,4773	25	8.883	9	2.858
TOTAL.....	2.419,6845	2.352	1.212.604	636	673.378

(CENSOS)

Parròquies	Núm.	Renda	%	Tot. Renda (F + C)
St. Andreu...	298	39.772	15,4	258.502
St. Bartomeu.	274	19.039	13,7	138.559
Catedral....	330	155.886	32	487.374
Sta. Caterina	364	31.641	19,2	164.805
Sta. Creu....	411	25.403	23,2	109.342
St. Esteve...	213	18.317	24,9	73.549
St. Joan Hos.	87	3.788	9,7	39.074
St. Joan Mer.	400	65.536	15,4	424.557
St. Llorenç..	323	18.980	25,2	75.216
St. Martí....	462	37.081	17,1	216.310
St. Miquel...	76	10.844	17,7	61.399
St. Nicolau..	151	16.165	11	146.933
St. Salvador.	257	40.125	33	121.820
St. Tomàs....	421	12.574	24,2	51.912
St. Valeri...	141	14.433	55,1	26.174
TOTAL.....	4.208	509.584	21,3	2.395.526

Capítol 2n.

Com ja assenyàlavem abans, i ara podem veure, el quadre 2.15 ofereix la relació de censos que posseïa cada parròquia, la qual cosa permet de presentar un balanç molt més acurat dels seus béns. Es clar que, resten fora, encara, aspectes tan importants com els delmes o les primícies, que, per raons òbvies, no puc tractar ací (19). En primer lloc perquè aquesta part de les rendes patrimonials necessitaria d'un estudi separat, puix té una importància intrínseca aclaparadora. En segon, l'estudi de les visites d'amortització i dels llibres de comptes de la Col·legiata de Gandia --el cas que m'ha servit de contrapunt pràctic-- no ofereixen cap tipus de data pel que fa al cas. D'altra banda, els inventaris emprats tampoc ho fan puix no es desamortitzen. Això no vol dir que no n'hi hagueren. De fet, hi ha estudis que les avaluen per a Gandia en un terç del total de les rendes (20).

A desgrat d'això, el que si s'ha de fer constar és el fet que la participació dels censos en la composició total de la renda haja estat important encara a la meitat de segle, per damunt del 20%. Això malgrat que al llarg del segle XVIII dóna la impressió que el seu paper va minvant considerablement en benefici de les compres de terres i cases, sobretot a finals de l'esmentat segle, un poc abans de que s'encete el procés desamortitzador. Aquest fet, més que paradoxal, s'ajusta a l'augment de les crítiques al voltant del volum de la propietat amortitzada en aquella època i a la publicació de la llei de Godoy. Al capdavant, l'Església es comportà com un altre propietari qualsevol i féu el mateix en una conjuntura favorable (21). No es tracta, doncs, d'un fet evident en el cas que tractem de Gandia, sinó que també és present a les parròquies de la ciutat de València i d'altres. En el cas de l'esmentada Col·legiata, el capital censal passa de suposar un 61 % del total de les rendes en 1740 a un 13 % el 1838.

El procés que ha seguit aquesta transformació de les rendes no es massa complicat. En un primer període, entre 1661-1700, els béns absoluts provenen exclusivament d'herències. Val a dir, que no hi ha cap tipus d'inversió, sinó recepció de patrimonis. Després

Capítol 2n.

de la conjuntura desfavorable, lligada a la guerra de Successió, hi ha una forta recuperació, entre 1710-1740, i es diversifiquen les adquisicions. Així, el 1723 hi tenim la primera compra, i ho és en un lloc com l'horta de València. Després, tenim el període entre 1750-1790, en el qual s'amortitza el 70 % del que arribarà a posseir. Aquesta evolució es perfectament homologable a altres que se'n coneixen. Hom sap, per exemple, que el col·legi del Patriarca de València fa al període 1770-1790 una inversió que suposa més de la meitat del capital que ha invertit en dos segles. També són coneguts els casos de la parròquia de Santa Maria d'Elx, la de San Salvador de Borriana, on les compres més importants també són de la segona meitat del segle XVIII (22).

El fet, doncs, és ben clar: arran de l'enfonsament dels censals, i sobretot des de mitjan segle XVIII, hi ha una forta inversió en béns immobles com a mesura per a rendabilitzar el capital. A la fi, el que aquesta situació siga plenament aplicable a les parròquies de la ciutat de València encara la fa més evident (23). Malauradament, poc més es pot afegir pel que fa als censos atés que no s'especifica la propietat sobre la qual romanen adscrits.

Nogensmenys, la part més important en el patrimoni d'aquestes parròquies el constitueixen les finques: les rústiques suposen el 50,6% i les urbanes el 28,1%. Ambdues, però, presenten diferències substancials al voltant de la seua localització. Les finques rústiques, contràriament a les del clergat de les comarques, estan situades majoritàriament fora del terme on es circumscriuen. Efectivament, el percentatge de terres ubicades en allò que avui entenem per València ciutat sols és important a la parròquia de Sant Valeri (el 40,8% del total), i això perquè aquesta és de Russafa. A la resta hi ha participacions, de vegades mínimes: en Sant Tomàs sols el 2,9% de l'extensió de totes les seues finques; el 6,1% en Sant Joan de l'Hospital; el 7,3% en la parròquia de la Santa Creu; el 7,9% en Sant Martí; i el 8,5% en la Catedral. La resta oscil·la entre el 10,7% de la parròquia de Sant Llorenç i el 28,3% de la de Sant Joan del Mercat. En total, les propietats de les

Capítol 2n.

parròquies de la ciutat, localitzades en el terme de València, suposen 377,0036 Ha., és a dir, el 15,6%. Així, el seu patrimoni agràri es reparteix en les comarques confrontants, és a dir, per ordre d'importància, les dues Riberes, el Camp de Morvedre i el Camp de Túria, sense oblidar l'Horta, que ocupa el percentatge més elevat. D'altra banda, i pel que fa a la distribució de cultius, com veurem de seguida, el regadiu suposa la part més voluminosa, entre el 48 i el 57%, segons la distribució del percentatge que tinguem en compte, seguida per l'arrossar i el secà.

QUADRE 2.16

(En Ha. i Rs.)

DISTRIBUCIO DE CULTIUS

Parròquies	Horta	Secà	Arròs	No consta
St. Andreu...	-	-	-	270,0542
St. Bartomeu.	110,1490	39,5971	6,7518	-
Catedral...	161,1724	33,4062	111,7279	-
Sta. Caterina	81,5418	15,7890	33,8840	-
Sta. Creu...	58,8971	56,8819	-	-
St. Esteve...	61,5978	5,7339	15,1657	-
St. Joan Hos.	30,0406	6,2740	4,5497	-
St. Joan Mer.	286,2379	17,2848	79,5474	-
St. Llorenç..	-	-	-	82,8091
St. Martí...	118,4382	115,5090	161,5256	-
St. Miquel...	24,3067	63,3222	-	-
St. Nicolau..	131,4642	20,1933	10,3459	-
St. Salvador.	59,7281	14,0023	3,7810	45,0402
St. Tomás...	38,3714	19,2999	9,7850	-
St. Valeri...	6,9804	2,4930	6,0039	-
TOTAL.....	1.168,9256	409,7866	443,0679	397,9035
% (1)	57,8	20,27	21,9	
% (2)	48,3	16,9	18,3	16,4

Nota: (1), % en relació al total de terres en les quals saben el cultiu; (2), % sobre el total de terres.

Capítol 2n.

No succeeix el mateix a les finques urbanes, puix sols una mínima part es troba fora de València: 103, és a dir, el 16%, percentatge que encara disminueix molt més si parlem en termes de renda. Es evident, d'altra banda, que si bé les terres de l'Horta poden ser comparables amb les d'altres comarques de regadiu, no ocorre cap cosa semblant amb les cases de la capital i les de fora. En aquest cas, la diferència entre les rendes, d'unes o altres, és enorme. L'arrendament d'un immoble urbà a València estava per damunt dels 1.000 rs. i podia arribar fins als 4.096 rs., màxim aconseguit per una casa a la plaça de Mirasol pertanyent al capítol catedralici. Fora d'aquestes, tanmateix, la renda que s'obtenia oscil.lava entre 200 i 500 rs. De tota manera, son xifres, unes i altres, molt modestes. En altres capítols insistiré sobre aquest punt.

Una vegada relacionades les parròquies que apareixen a l'esmentat registre, vegem el total de béns per comarques, tenint present que algunes si que posseïen patrimoni, malgrat que no s'incloguen, com en el cas d'Oliva. Les xifres, doncs, no seran mai exactes, ara bé, sí bastant aproximades. Hem de constatar que no es tracta de propietat comarcal, sinó de la que deté el clergat de cada comarca dins o fora d'ella.

Capítol 2n.

QUADRE 2.17

(En Ha. i Rs.)

DISTRIBUCIO PER COMARQUES

Comarques	Extensió	N. Rust.	Renda	N. Urb.	Renda
Vall d'Alb...	188,1747	312	112.942	104	26.741
La Safor.....	124,1509	91	76.991	15	9.286
Ribera Baixa..	60,7874	90	18.838	6	2.013
Ribera Alta...	228,8958	522	135.233	72	21.717
La Costera...	89,0921	166	121.423	27	12.650
L'Horta-1....	83,0354	148	30.561	27	8.026
L'horta-2...	2.419,6845	2.352	1.212.604	636	673.378
Camp de Túr...	115,6844	346	81.766	61	12.981
Camp de Morv..	219,8634	328	66.408	21	5.027
Racó d'Adem..	6,8973	35	3.955	8	310
Els Serrans...	880,9176	365	46.585	34	3.874
Foia de Bu...	25,4275	96	13.515	6	981
Plana d'Uti...	5,1688	17	20	4	0
Vall de Cofr..	25,5085	107	10.305	2	210
Canal de Nav..	37,1618	109	19.521	20	3.010
TOTAL.....	4.510,4501	5.084	1.950.667	1.043	780.204
% l'horta-2 sobre el total-----	53,6	46,2	62,1	60,9	86,3

Com vegem, m'he permès la petita concessió de dividir, seguint l'esquema traçat, la comarca de l'Horta en dues parts. Crec que els resultats guanyen així en claredat. D'aquesta manera, hom pot observar com l'Horta-2, que correspon a la capital, absorbeix més del 50% de l'extensió de les finques rústiques i el 60% del nombre de les urbanes, així com el 62% de la renda de les primeres i el 86% de les darreres.

D'altra banda, si comparem aquests resultats amb els aportats per altres fonts, les diferències són sensibles. Així, les dades que dona Madoz --tretes d'un inventari realitzat sobre les finques que restaven per vendre el 6 de setembre del 1844, seguint la R.O. de 13 d'agost d'aqueix any--, són els següents:

Capítol 2n.

	N.Fin.	Renda	Càrregues	Líquid	Venda
Rúst.	5.216	1.868.519	864.402	1.004.116	62.283.966
Urb.	819	501.159	297.831	203.328	12.528.975
Cens.	22.229	1.051.321	1.008.087	43.234	42.170.211

(En rs.)

(24)

Veient aquest quadre, sembla lògic que el nombre de finques siga major que el que ofereix l'inventari de 1845, perquè encara que aquest prenga com a base un altre de 1841, potser que no s'hi van incloure algunes finques ja venudes en aqueix període. Tanmateix, açò sols és vàlid per a les rústiques, doncs la quantitat d'urbanes és, ací, menor. Més encara, la vàlua en renda presenta majors desajustos que cal atribuir a una confecció dispar, més ajustada, en tot cas, a l'inventari del 1845 que es basa en els arrendaments. D'altra banda, i com ja veiem, la quantitat de censos supera de forma aclaparadora a la resta de finques, i, fins i tot, en el còmput definitiu assoleixen valors estimables. Però això obeeix, més que res, a la capitalització de la qual són objecte, el 3%, quan en l'inventari del 1845 ho són al 1,5%. De tota manera, les càrregues en aquest cas són determinants.

Així doncs, la importància de la propietat acumulada pel clergat secular sols es pot mesurar amb l'inventari del 1845. Si comparem l'extensió que aquest ens ofereix amb les dades que, de la superfície conrreada d'aquestes comarques, dona Ramon Garrabou per al 1860 (25), vegem que representa un escàs 1% del total, percentatge més que exigü si el comparem amb el que passa a altres zones de l'Estat (26). Es clar que això determina de manera concloent l'abast que pot tenir aquesta desamortització. I això mateix cal dir de l'estructura de la propietat. Tot i que no sempre conec el nombre de finques, almenys sobre les que corresponen a les parròquies de la capital puc dir que ultrapassen, tot just, una extensió mitja d'una hectàrea, concretament 1,0287 Ha. I per a la resta, llevat de les comarques on predomina el secà, cal dir el mateix, com ja veurem quan es subhasten.

Capítol 2n.

La rellevància d'aquesta propietat és ben palesa a la capital i a allò que denominem la seua Particular Contribució. A València, el 1828, el major propietari era el clergat de Sant Joan del Mercat, el qual amb els de Sant Andreu, Sant Bartomeu, Sant Martí, Santa Caterina, Sant Salvador i la Catedral, sumaven el 6,5% de la propietat a València, mentre que tota la propietat eclesiàstica incloent-hi els convents, els hospitals, etc., assoleix el 20% (27). El mateix passa aquest any a la Particular Contribució, amb uns percentatges semblants (28), encara que hi ha autors, com Joaquín Azagra, que li atorguen una presència superior (29).

Hom pot pensar que aquest tipus de comparacions, entre dades molt distintes, poden ser perilloses, però pense que cal aprofitar-les. No crec, per exemple, que entre 1845 i 1860 hi haguera un augment tan gran de la superfície conreada, sobretot si ens adonem de la poca importància dels comunals a les comarques més orientals, com per invalidar aquesta o altra comparació. En resum, les poques dades amb què comptem permeten d'aventurar que el clergat secular ostentava una participació relativament important a València i la seua comarca, prop del 7%, i més aviat escassa a la resta, tret de les capitals de comarca on la seua presència augmentava al quan conflueixen la propietat del clergat de la capital amb la de les parròquies de cada comarca, encara que circumscrit a les zones de regadiu (30).

Resta encara per conèixer quina part d'aquest patrimoni es va vendre entre 1841 i 1855 amb la desamortització decretada per Espartero, la qual, en alguns casos, arribà a mantenir-se fins a 1851 (31). No sabem amb certesa el que aquesta etapa va suposar, però fins 1845 l'inventari al·ludit indica com a venudes 99,2647 Ha. i 214 cases, és a dir, un 2,2% i un 20,5% respectivament. D'aquestes xifres, la major part correspon al clergat de la capital: el 88% i el 90% del total venut d'unes i d'altres. En tot cas, la font no és precisament l'adequada per solventar la qüestió, però sí reflexa una de les característiques més persistents: la progressiva importància de les finques urbanes. Amb tot, no sembla que els nivells de vendes assolits siga equiparable al que es coneix per a altres llocs (32).

Capítol 2n.

1.2. EL CLERGAT REGULAR.

Coneixem molt poc respecte de las propietats pertanyents al clergat regular en aquests anys. La major part dels seus patrimonis s'han venut a l'etapa anterior i algunes comunitats ja no posseeixen propietat per a desamortitzar. La part essencial del que ara resta es restringeix als convents de monges i, dins d'aquests, als situats a València i als seus voltants. La recerca d'inventaris dels seus béns, realitzats el 1836, ha resultat pràcticament infructuosa pel que fa a les comunitats que ens interessen. Moltes d'elles poden localitzar-se a l'ARV, però la descripció de les seues propietats sol ser bastant confusa i no permet, en la majoria d'ocasions, de confeccionar una relació completa dels béns.

La informació d'aquesta font resulta, doncs, escassa. D'altra banda, devien existir els inventaris que, com a conseqüència del Concordat, es manaren fer per R.O. del 25 d'agost de 1852. En el cas de València, però, l'Administrador de Contribucions Directes, Estadística i Finques de l'Estat no va poder solventar de manera satisfactòria l'assumpte. L'Entrebanc rau en el fet que aquest no va poder trobar els títols de pertinença de cada convent sobre aquelles finques que, en la Administració, es tenien catalogades com a tals. Així, sols realitzà un inventari de les finques de les quals no es trobaren aquests títols (33).

Nogensmenys, el 1847, es portà a terme una relació dels béns desamortitzables que posseïa l'Estat. Aquesta inclou sobre tot les finques del clergat regular (32). A partir d'aquí, doncs, podem reconstruir la magnitud de la propietat controlada, per aquest, poc abans del procés que m'ocupa. De tota manera, tampoc aquesta font és completa i les xifres han de prendre's amb totes les reserves possibles. Pel que fa a les comunitats religioses els resultats són els que veiem a continuació.

Capítol 2n.

QUADRE 2.18

(En Ha.)

COMUNITATS RELIGIOSES

Monges de V.	Extensió	Altres Monges	Extensió
M. Angels....	48,4057	M. Alzira....	18,0534
M. Belen....	18,9883	M. Beniganim.	18,6144
M. Corpus....	38,1901	M. Carcaixent	22,4577
M. Encarnació	10,0343	M. Gandia....	9,7642
M. Esperança.	24,9715	M. L'Olleria.	16,0951
M. Jerusalem.	32,8245	M. Ontinyent.	1,3439
M. Magdalenes	20,7957	M. Sagunt....	29,6667
M. Peu Creu..	44,8051	M. Xàtiva (SC)	2,7423
M. Presentació	32,1597	M. Xàtiva (CD)	3,5002
M. Puritat...	36,4601		
M. S. Agustí..	0,6648	TOTAL.....	124,2379
M. S. Anna....	17,9703		
M. S. Caterina	44,5000		
M. S. Cristòfor	78,7995	Freres	Extensió
M. S. Josep...	26,6569		
M. S. Julià...	11,1769	F. S. Antoni i	
M. S. Ursola..	67,9451	S. Onofre....	4,8341
M. S. Tecla...	74,2583	F. Congregació	57,8583
M. Socors....	0,4155	F. Murta....	20,4213
M. Trinitat..	116,9158	F. S. Vicent de	
M. Zaidia....	4,6951	la Roqueta..	3,1573
TOTAL.....	751,6335	TOTAL.....	86,2720
TOTAL CONJUNT	962,1434		

V: València; SC: Santa Clara; SC: Consolació.

Com avançava, són els convents de la capital els que ocupen la part fonamental de la propietat. Es a dir, la desamortització iniciada amb Mendizabal hauria afectat fonamentalment a les comunitats situades fora de València i els seus voltants, tot i que, en realitat, sembla que afectà, sobretot, a aquelles que tenien grans dominis senyoriais. Potser per això mateix, la

Capítol 2n.

major part de les finques d'aquest inventari són de reduïda extensió i es troben, en el cas de les comunitats de monges de la capital, bastant repartides per diverses comarques. Una distribució d'aquesta mena ha fet que al 1855 ja no hi hagen béns a monestirs tan importants com el de la Valldigna o el de Sant Geroni de Cotalva, però sí a convents que tenien fragmentat la major part del seu patrimoni (35). Tanmateix, això no vol dir que no es vengués d'aquests una part substancial. Alguns inventaris que coneguem de 1836 o anteriors així ho indiquen (36):

Comunitats	Extensió (Ha.)		% Venut
	Abans de 1836	En 1847	
M. Beniganim.....	26,5972	18,6144	30,
M. Corpus.....	52,9666	38,1904	27,8
M. Gandia.....	14,2516	9,7642	31,4
M. Presentació...	49,7976	32,1597	35,4
M. Sagunt.....	51,1065	29,6667	41,9

Evidentment, aquests percentatges no són vàlids per a tot el clergat regular, però confirmen que aquelles comunitats encara importants el 1855 havien perdut amb anterioritat una part, potser la més important, dels seus béns. Aquesta situació s'agreuja als convents de monges situats fora de la capital, i sobretot a les comunitats de frares, que no foren exceptuades pel decret de 26 de juliol de 1844. Així, dels sis que foren afectats per la desamortització de Madoz, sols de quatre, com véiem abans, posseïsc dades el 1847; i sols els frares de la Congregació conserven encara una extensió considerable.

Tot això fa una superfície total de 962,1461 Ha. sense que, donades les deficiències al.ludides, conega el nombre exacte de les finques rústiques ni la quantitat de les urbanes. D'aquestes, sols apareixen amb claredat les ubicades a València, que sumen un total de 25 cases, de les quals sols 1 pertany a frares (S. Agustí), mentre que 11 ho són d'una sola comunitat

Capítol 2n.

(Monges de la Encarnació). A més, a tot això, s'hauria de llevar el volum de vendes del període posterior al 1847.

Per oferir, doncs, de forma aproximada, la quantitat de finques que posseïen aquestes comunitats, sobretot les de monges, hem d'acudir, de bell nou, a l'inventari de 1844, arreplegat també per Madoz, en allò que hi fa referència (37):

	N.Fin.	Renda	Càrregues	Líquid	Venda
Rústiques.	897	293.741	2.860	290.881	8.812.260
Urbanes...	143	70.263	2.000	68.263	1.580.959
Censos....	2.770	234.801	-	234.801	9.655.460

(Rs.)

Aquesta informació reflecteix, una altra vegada, la relativa importància que tingueren els béns d'aquesta procedència en les vendes posteriors al 1855. En tot cas, quelcom que sí cap destacar és el pes dels censos, i això fa també per a la seua redempció, qüestió que ens pot informar de la distribució dels patrimonis del clergat regular i secular, siguen o no senyorials.

1.3. LA BENEFICÈNCIA.

Són diversos els aspectes al voltant dels quals gira la qüestió de la beneficència. Llevat d'allò que constitueix el factor econòmic, els seus béns i rendes, existeix una funció social que li dona sentit i una determinació política que la inscriu com a una part més del canvi que la burgesia imprimeix a l'Estat (38). Com assenyala Tomàs i Valiente, per tal d'analitzar tan la beneficència com la instrucció pública "hay que partir del Estado, porque es éste quien transforma sus fines y su organización por causas más estrictamente políticas y más complejas que la desamortización" (39). Estudiar tot aquest aspecte s'allunyaria una mica de la finalitat d'aquesta tesi, alhora que exigiria una part força

Capítol 2n.

important. Per això, he triat de centrar-me en tot allò que constitueix la base patrimonial desamortitzable com he fet fins ara, tot i que açò no impedirà que siguen tractats determinats trets quan s'estudien les conseqüències que sobre les institucions expropiades va suposar aquest procés.

A la beneficència, les relacions de finques pertanyen als anys 1855-1858 i són fruit de les diverses circulars emanades de l'Administració, instant repetidament a la seua confecció (40). Tanmateix, els resultats, lluny de ser homogenis, ofereixen una acusada varietat. Sols l'Hospital General i l'Hospici de la Misericòrdia detallen les característiques de cada una de les seues finques i les rendes que produeixen, i això perquè són les pròpies institucions les que complimenten les dades. A la resta, són els Ajuntaments els que s'en fan càrrec, i les rendes s'ometen. Amb el que hi ha al nostre abast, ofereixo una relació de les dades que hi són comuns i que, almenys, permeten de conèixer l'extensió de les finques rústiques i el nombre de les urbanes. He afegit, a més, les rendes mitjantçant la consulta d'una altra font: una relació que dugué a terme la Diputació Provincial sobre "el valor aprocsimado a que mensualmente ascienden las rentas y demás productos que rinden las propiedades de Beneficencia en esta provincia" (41). Aquesta font també resulta bastant defectuosa, doncs no inclou tots els establiments benèfics, ni tan sols l'Hospital General, les rendes del qual han estat tretes de l'inventari de la pròpia institució, cosa que també passa amb el Col·legi de Sant Vicent Ferrer.

QUADRE 2.19

(En Ha. i Rs.)

INSTITUCIONS DE BENEFICENCIA

Institució	Extensió	N. Urbanes	Renda mensual
A. Conval (HG)..	-	8	-
AP. Albalat Rib.	1,0803	-	-
AP. Alboraya...	0,4986	-	-
AP. Carcaixent..	22,6031	1	-

Capítol 2n.

(Continuació)

AP. Cirat (HG)...	48,6757	29	-
AP. Dam. Nob. (HG)	15,8512	3	-
AP. Sant Pere...	0,5817	-	-
ASP. València...	4,0095	2	-
CB. Benaguasil...	20,5040	1	1.462
CB. Gandia.....	*	6	-
CB. Puig.....	-	1	-
CB. València....	1,5373	3	-
CB. Xàtiva.....	0,6648	3	-
CD. St. Vicent..	30,6222	23	3.717
H. Aiora.....	0,9028	1	170
H. Albaida.....	8,7968	-	66
H. Alberic.....	4,4874	8	957
H. Algemesí....	3,7810	3	443
H. Alzira.....	21,4397	18	2.792
H. Bocairent....	0,4155	5	143
H. Carcaixent..	23,8289	1	-
H. General (HG).	654,4332	88	57.607
H. Llíria.....	2,7423	1	220
H. Oliva.....	*	1	16
H. L'Olleria....	*	-	35
H. Ontinyent....	-	2	23
H. Requena.....	18,0572	5	1.044
H. Sagunt.....	16,6615	16	765
H. Sollana.....	-	1	-
H. Xàtiva.....	18,4893	22	7.845
H. Xelva.....	0,2501	2	125
H. Xirivella....	4,9029	1	-
HF. Gandia.....	*	2	706
HO. Mirericòrdia	30,2443	31	7.273
TOTAL.....	955,7913	288	85.409
% H.G. sobre el total.....	75,2	44%	67,4

A: Associació; AP: Associació de pobres; ASP: Associació de Presos; CB: Casa de Beneficència; CD: Col·legi; H: Hospital; HF: Hospital Familiar; HG: Hospital General; HO: Hospici; *: se'n diu que hi ha terres però no s'indica l'extensió.

Capítol 2n.

En primer lloc, hem d'assenyalar que, malgrat la llarga llista d'establiments, no hi figuren tots els que existien. Les raons primordials semblen raure en el fet que alguns sols tenien rendes provinents de censos, i aquests no foren inventariats. Així es desprèn de la relació de rendes mensuals manejada a l'anterior quadre, puix en ella apareixen altres institucions amb aquesta característica. D'aquesta manera, i segons una altra font datada el 1857, a més dels esmentats, hi hauria també: una casa refugi a Agullent; altra a Aiello de Malferit; una casa de beneficència a Torrent; i hospitals a Alcubles, Benigànim, Bunyol, Cullera, Sueca i Utiel (42). En realitat, potser alguns d'ells no tingueren cap tipus de bé.

Al quadre veiem clarament els escassos béns amb què comptaven les institucions benèfiques. Sols destaquen els hospitals de Santa Llúcia a Alzira, el de Xàtiva i el de Carcaixent, l'Hospici de la Misericòrdia i, fonamentalment, l'Hospital General de València. Tots cinc assoleixen el 90% de l'extensió total. Però, és aquest darrer el que acapara la major part: el 75% de la superfície, el 35% de les finques urbanes i el 67% de la renda. En aquesta valoració s'inclouen els patronats o administracions que rauen al seu si --figuren al quadre amb les lletres (HG)--. Veiem ara la composició de les seues rendes per separat i de manera més concreta.

(Rs.)

Tipus	Nombre	Renda	Venda
Rústiques.....	635	361.374	12.045.800
Urbanes.....	88	225.720	7.524.000
Censos Consignatius	103	97.555	2.282.983
Censos emfitèutics.	471	6.641	224.765

Distribució de la superfície conrreada (Ha.)

Horta.....	275,3726
Secà.....	348,8122
Arròs.....	30,2484

Capítol 2n.

Aquestes darreres dades inclouen, a més de l'Hospital General, altres centres que havien estat incorporats a la seua administració (43). Així, tres edificis al carrer de Carnicers pertanyien al vell Hospital d'En Conill, agregat el 1847. La renda d'aquests es destinava a socórrer els pelegrins pobres que acudien malalts a l'Hospital General i a cobrir les necessitats dels parents pobres del fundador. De l'altra de les agregacions, la de l'Hospital d'En Bou, sols hi restava l'edifici. La relació també recull els darrers llegats: el de Josep d'Arana, seguint el seu testament de 28 de novembre del 1854, incorporat el 29 de febrer del 1856.

Sobre la veracitat de les dades aportades pel manifest de béns consultats (44), crec que és bastant aproximada, fonamentalment per haver estat realitzat per la mateixa institució. Per corroborar-ho, l'hem comparat amb d'altres inventaris i els resultats són pràcticament idèntics (45).

D'altra banda, ara ja s'hi inclouen els arrendataris, cosa que no ocorre molt sovint, com ja hem vist anteriorment. Així, podem descobrir noms tan importants com Francesc Pujals, Antoni Aparici Guijarro o Vicent Llovera, els quals tenen llogades finques urbanes; encara que allò que esdevé realment interessant és el reconeixement de posteriors compradors. No vull dir que aquests ho foren finalment, sinó que qualsevol nom facilita dades sobre si el comprador era l'arrendatari, i que, en tot cas, personatges com aquests fan encara més atractiu aquest registre. Pel que fa a la renda, són els immobles urbans els que qualitativament ocupen la part més substancial. La seua ubicació és, a més, selectiva, puix sols n'hi ha radicades a València ciutat i al Grau. D'aquestes cal destacar el Teatre, que produeix 75.010 rs. de lloguer anual i una renda extra que oscil·la entre 4-5.000 rs. per funcions especials a juliol i a agost. La resta de cases renda quantitats entre 500 i 3.500 rs., encara que algunes, molt poques, la superen sobradament. Es el cas d'una casa al carrer Comèdies, que produeix 10.392 rs., i de l'edifici de l'antic Hospital d'En Bou, al que se li suposa una renda de 10.000 rs.

Capítol 2n.

En termes absoluts, però, són les finques rústiques les que assoleixen el major percentatge. Les terres, com succeïa en el clergat secular de la ciutat, estan situades fonamentalment fora de València, repartides per gairebé totes les comarques que ens ocupen, i sobretot a l'Horta i les dues Riberes. Així, al terme de València, prenent com a tal el d'aleshores, sols posseïa 53,8695 Ha., encara que totes eren de regadiu i amb unes rendes sensiblement per damunt de la resta. A més, es tracta de finques de dimensions acceptables: en són 45 i això suposa una mitja de 1,1971 Ha. Es evident, però, que les majors explotacions corresponen a les zones de secà: una de 31,9104 a Benicalap de les Valls i altra de 37,3950 Ha. a Cabanes (Castelló). Tanmateix, la superfície mitjana de la propietat rústica que posseeix l'Hospital tot just ultrapassa l'hectàrea. N'hi ha algunes excepcions, és clar. De totes, destaca, per la seua renda, una finca a Russafa composta de una casa, dues barraques i 10,8030 Ha. dividida en tretze explotacions, que produeix 78.738 rs., quan les que veiem al terme de València renden una mitja de 1.268 rs./Ha., xifra bastant inferior tot incloent-hi, també, cases i alqueries.

Els censos, malgrat el seu nombre, no representen quantitats comparables a la resta del patrimoni. Sols els consignatius assoleixen nivells importants, i suposen el 14% de la renda total. Afecten sobretot a la propietat rústica en vincles i administracions eclesiàstiques, però també als propis d'alguns pobles (València, Manises i Guadassuar), i a alguns convents i, fins i tot, a les obres del port del Grau (46).

Els emfitèutics, de menys importància, graviten sobre un total de 85,0528 Ha. i 381 cases. Com es pot veure, la desamortització serà més important, en aquest cas i de cara a l'estructura de la propietat, que no pas la redempció dels censos. La raó és simplement que es ven molta més terra de la que es redimeix, i sols si parlem d'immobles urbans, n'hi ha més nombre a cens que en propietat plena. De tota manera, la renda és molt petita, tot suposant que s'en cobre. Així, per a les terres es paguen uns 28 rs./Ha., mentre que de les cases es treuen una mitjana de 10 rs./finca. Al capdavant, són

Capítol 2n.

massa les qüestions que podrien desprendre's d'un estudi, que necessàriament deuria ser més exhaustiu, d'una institució d'aquest tipus i d'una economia d'antic règim. Potser, hom esperava precisament això, però ja he explicat, al començament, que un treball d'aquest tipus no pot abastir-ho tot. El propòsit de conèixer el patrimoni global pense que queda cobert, i la resta del que presente són indicacions comparatives. El cas de l'Hospital, a nivell patrimonial i rendístic, és massa complexe com per incidir més enllà del que faig.

Evidentment, així tornen a quedar fora d'aquesta investigació qüestions que són indispensables per conèixer el funcionament d'aquest tipus d'institucions. A més, aquestes mancances no són sols les que també ho eren en estudiar altres rams desamortitzats. En el cas de la beneficència s'afegeix un altre element. Atés que la desamortització a que jo em referesc té una circumscripció geogràfica molt concreta, he de deixar fora algunes finques que no s'hi ajusten.

Tot això no té importància en el que hem vist fins ara, puix tota la propietat posseïda rau dins de les comarques centrals. Però, en el ram de beneficència la cosa canvia en dos casos molt concrets i importants. D'una banda, l'Hospici de la Misericòrdia, que té moltes més propietats a les comarques de Castelló que no a les de València. D'altra, l'Hospital General, on, si bé el cas no és el mateix, també té algunes finques a Castelló, i algunes d'importants. Aquesta institució té terres a Borriana, Cabanes, Castelló i Vila-real, de les quals la millor és la de Castelló amb 3 ha. d'horta que suposen una renda anual de 2.906 rs.

Així doncs, una altra vegada, ha de quedar palés que aquest capítol sols vol presentar que és el que hi ha de desamortitzable abans del 1855 en una zona concreta. De cap manera es tracta de veure el funcionament que tenien les institucions afectades, entre altres coses perquè això desborda els objectius marcats. Fins aquest punt, hom podia dir que hi havia certa coincidència entre les dades dels inventaris i la situació real, cosa que podia afavorir el plantejament d'algunes hipòtesis més enllà del recompte quantitatiu.

Capítol 2n.

Però, com acabem de veure, el cas de l'Hospici de la Misericòrdia palesa la impossibilitat de fer valoracions quan juguem amb una part de la realitat. Si hom vol tenir més coneixement sobre aquesta entitat, és clar que ha d'anar molt més lluny del que ací es pot oferir.

La beneficència, doncs, presenta un panorama força irregular. D'una banda, institucions com l'Hospital General, que posseeixen rendes importants, amb el que tot això suposa pel que fa a la gestió, i per tant, una solvència econòmica que els permet d'acomplir una molt peculiar funció social dins de l'estructura feudal. En en cas contrari es troben la majoria d'hospitals, hospicis i cases de beneficència, amb un dèficit crònic i una situació sovint precària que, sembla, no constitueix ni molt menys un cas atípic dins del panorama estatal (47).

1.4. LA INSTRUCCIO PUBLICA.

Les institucions que componen el ram d'Instrucció Pública participen de les peculiaritats que veiem en els altres. Així, la majoria dels patrimonis tot just permeten de cobrir les necessitats mínimes que se'ls encomanen, i sols a la ciutat de València n'hi ha de solvents: La Real Casa Ensenyança de Noies, el Col.legi de Sant Pau, el de Sant Tomàs de Vilanova i el del Patriarca (48).

Respecte de les fonts consultades, són les mateixes que han estat utilitzades per a l'estudi de la beneficència, llevat del Col.legi del Patriarca (49). Com exposava fulles enrera, aquest va mantenir un llarg plet amb l'Estat per tal de retenir els seus béns, de manera que no arribà a efectuar-se cap inventari previ a l'inici de la desamortització. Si n'hi ha és posterior, i no es conserva amb la resta de la documentació consultada. Açò dificulta greument la confecció d'una relació del seu patrimoni. De fet, els estudis duts a terme sobre aquest col.legi no reflexen amb exactitud els béns que caldria considerar com a propietat desamortitzable (50).

Capítol 2n.

L'entrebanc rau, ho he dit a sovint, en les pròpies característiques d'una economia precapitalista, on la definició de la propietat no adquireix la restricció de la privacitat. Quan no posseïm un inventari fet des de l'òptica burgesa i privada, hem d'anar al funcionament intern de la institució en qüestió. Però, aquesta no ofereix amb tanta claredat la distinció entre el que és, o no, propietat absoluta. Es a dir, pot tenir una propietat de marcat caire capitalista, però no pot eludir l'amortització i el que això pot implicar de càrregues, obligacions, etc., que a la fi mantenen uns lligams típics de la propietat precapitalista. Es per això, que els estudis que es fan no estableixen el que hom pot definir com a desamortitzable, sinó un patrimoni rendístic interrelacionat on no deu preocupar si una propietat té, o no, una característica que la farà alienable, sinó si és més o menys rendible o manejable dins del conjunt.

El Col·legi del Patriarca, o del Corpus, presenta altres peculiaritats. En realitat, en el seu patrimoni conflueixen desamortització i dissolució del règim senyorial, atés el caràcter feudal d'aquesta institució, malgrat que el procés d'alienació i venda siga ara més visible (51). No es tracta sols, doncs, de separar propietat absoluta de carta de gràcia o debitori, sinó propietat de jurisdicció, és a dir, separar allò que és susceptible de ser privatitzat sense cap tipus d'entrebanc.

Tot això m'ha portat a recomposar el seu patrimoni a partir de la relació de les finques venudes. L'avantatge és clar: allò que es ven s'ajusta a allò que hi ha de desamortitzable; bé que així ens veiem privats d'altres elements interessants, com ara la renda, etc. (52).

Amb unes coses i altres, el quadre compost finalment continua tenint com a base els inventaris realitzats abans de la desamortització, tot i que en aquest ram ho solen ser del mateix 1855. La relació és la següent:

Capítol 2n.

QUADRE 2.20

(En Ha. i Rs.)

ESTABLIMENTS D'INSTRUCCIÓ PÚBLICA

Institucions	Extensió	N. Urbanes	Renda total
C. Ensenyança....	45,7880	7	33.101
CE. Aiora.....	7,6864	3	8.282
CE. Alzira.....	16,6200	-	-
CE. Foios.....	0,5817	1	-
CE. Gandia.....	2,8254	2	-
CE. Guadassuar...	2,7423	-	1.983
CE. Requena.....	-	1	-
CE. Rotglà.....	*	-	-
CO. Patriarca....	216,5170	70	-
CO. Sant Pau....	125,9498	24	90.889
CO. Sant Tomàs...	52,8516	5	40.368
IP. Aiora.....	20,1696	4	3.440
IP. Albaida.....	1,9743	1	-
IP. Antella.....	2,2852	1	2.318
IP. Bèlgida.....	1,2672	-	-
IP. Benavites....	0,4986	-	-
IP. Bunyol.....	0,7479	-	-
IP. Montroi.....	4,9651	-	-
IP. Puig.....	0,4986	-	-
IP. Sueca.....	2,1606	-	-
IP. Villar.....	346,3533	-	2.991
IP. Xelva.....	0,7712	3	-
IP. Xiva.....	2,0958	-	-
TOTAL.....	855,3496	122	183.372

*: es diu que hi ha patrimoni, però no s'hi especifica l'extensió; C: Casa; CE: Casa Ensenyança; CO: Col·legi; IP: Instrucció Pública;

Un cop més, les mancances de les fonts emprades entrebanquen la possibilitat d'extreure'n els trets de la propietat més enllà del nivell quantitatiu. De tota manera, el que conec em permet de dir que la situació quant a l'amortització s'assembla prou a tot allò que hem descrit per al clergat secular. Fins i tot, el

Capítol 2n.

tipus de propietat és semblant. D'una banda, unes quantes institucions, radicades a València, que posseeixen rendes considerables mitjançant un patrimoni de bones terres i cases situades fonamentament a València, però també a altres comarques. D'altra, un bon grapat d'entitats, que com les parròquies locals, no acumulen un patrimoni mínimament apreciable. Entre una vessant i altra, tornem a veure un grau intermedi on trobem algunes de les institucions radicades a les capitals comarcals, tot i que amb menor mesura que el que véiem amb el clergat secular. Darrerament, n'apareixen d'altres que tenen superfícies de terra estimables, però que ho són en funció de ser secans, o fins i tot erms, i radicades a les comarques més interiors.

Fet i fet, aquesta relació clou tot el que hi ha respecte dels manifestes de béns realitzats abans de la desamortització. En primer lloc cal dir, doncs, que les institucions afectades no se'ns presenten com a grans propietàries. Ara bé, en tots els casos es reflexa una distinció clara que separa les situades a la ciutat de València de la resta. La seua capacitat econòmica els ha permés d'invertir en l'amortització de terres i cases allí on resultava més interessant, i les seues propietats apareixen distribuïdes per diverses comarques. Les altres, però, a penes compten amb béns, i aquests sempre ubicats als seus voltants més pròxims. La incidència de l'alienació serà, doncs, diversa, com veurem més endavant.

2. ELS PATRIMONIS DESAMORTITZATS.

Una vegada exposada tota aquesta primera part, ha quedat demostrada la dificultat d'obtenir dades exactes dels béns desamortitzables, i la precarietat dels manifestes presentats així ho demostra. Sols quan reflectim les vendes que afecten a cada institució podem apropar-nos a la realitat i, alhora, contrastar la veracitat del que he exposat fins ara. Amb les pròpies dades del procés desamortitzador, encara que de forma indirecta, es pot reconstruir la part més important del conjunt, doncs la part més substancial

Capítol 2n.

dels béns es ven en aquests anys. Evidentment, això no pot aplicar-se totalment al clergat regular, doncs la seua participació ara és residual. Pot semblar contradictori intentar avaluar el percentatge venut atenent-nos sols a la part que s'ha privatitzat, i més encara quan sols coneixem un període molt limitat, els anys 1855-1867. Tanmateix, per paradoxal que puga resultar, crec que el balanç pot ser ara més positiu al comparar aquestes dades amb les anteriors.

2.1. EL CLERGAT SECULAR.

Per tal d'operar d'una manera que permeta una comparança més ajustada, els resultats trets de la desamortització els presento en base al nombre de finques, l'extensió de les terres i el valor de la taxació. També torne a realitzar una distribució per parròquies dins de cada comarca, mantenint la divisió de la de l'Horta per reflexar millor el que suposen les esglésies de la capital.

Capítol 2n.

QUADRE 2.21

(En Ha. i Rs.)

LA VALL D'ALBAIDA

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Agullent....	32	12,8726	141.587	1	3.000	144.587
Aielo Rugat.	1	0,1246	825	-	-	825
Albaida.....	29	10,2990	226.995	5	62.312	289.307
Alfarrasí...	13	2,4536	37.681	-	-	37.681
Atzaneta....	13	3,9250	60.497	-	-	60.497
Bèlgida.....	7	1,4549	13.947	-	-	13.947
Bellús.....	6	7,4947	17.980	-	-	17.980
Beniatjar...	2	1,1010	6.986	-	-	6.986
Beniganim...	35	22,1262	354.189	5	17.370	371.559
Benissoda...	1	0,1101	3.667	-	-	3.667
Bocairent...	25	16,1009	197.232	-	-	197.232
Buñafí.....	2	0,1903	4.828	-	-	4.828
Carrícola...	3	1,8189	22.859	-	-	22.859
Cast. Gernes.	11	3,5945	41.042	-	-	41.042
Montaverner.	1	1,3314	18.900	-	-	18.900
L'Olleria...	37	16,5354	206.302	3	27.467	233.769
Ontinyent...	46	63,5887	836.598	77	426.233	1.262.831
Palomar.....	3	0,4548	15.232	-	-	15.232
Rafol Salem.	2	1,9085	11.700	-	-	11.700
Sant Pere...	4	3,3181	19.448	-	-	19.448
TOTAL.....	273	170,8032	2.238.495	91	555.157	2.793.652

QUADRE 2.22

(En Ha. i Rs.)

LA SAFUR

Pobles	N. rust.	Extensió	Taxació	N. urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Almoines....	5	0,8775	18.585	-	-	18.585
Bellreguard.	4	2,0424	39.171	-	-	39.171
Beniarjó....	2	0,3916	9.227	-	-	9.227

Capítol 2n.

(Continuació)

LA SAFOR

Beniopa.....	19	5,2026	92.529	-	-	92.529
Benirredrà..	7	2,8492	68.769	-	-	68.769
La Font.....	1	0,1873	3.363	-	-	3.363
Gandia.....	173	79,0797	1.333.909	14	239.063	1.572.972
Miramar.....	6	2,2560	23.253	-	-	23.253
Oliva.....	12	6,1005	105.899	1	5.400	111.299
Palma.....	2	1,8611	4.472	-	-	4.472
Piles.....	4	1,2459	23.250	-	-	23.250
Rafelcofer..	10	4,0057	95.505	-	-	95.505
Real.....	13	4,0909	58.170	1	4.914	63.084
Simat.....	3	0,7853	18.450	-	-	18.450
Tavernes....	3	1,1838	17.550	1	6.480	24.030
Xeraco.....	4	1,5148	21.291	-	-	21.291
Xeresa.....	2	0,5755	15.175	-	-	15.175
TOTAL.....	114,2498		1.948.568	17	255.857	2.204.42

QUADRE 2.23

(En Ha. i Rs.)

LA RIBERA BAIXA

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Albalat Rib.	17	14,6044	190.471	3	69.525	259.996
Corbera.....	7	20,1698	75.375	-	-	75.375
Cullera.....	3	1,6610	23.700	-	-	23.700
Fortaleny...	4	2,0401	20.925	1	4.860	25.785
Llaurí.....	4	6,5739	63.675	-	-	63.675
Polinyà.....	3	2,6788	14.175	-	-	14.175
Riola.....	5	4,8681	47.250	1	8.100	55.350
Sollana.....	3	1,8171	15.975	-	-	15.975
TOTAL.....	46	53,4133	451.546	5	82.485	534.031

Capítol 2n.

Continuació

QUADRE 2.24

COSTERA

(En Ha. i Rs.)

LA RIBERA ALTA						
Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Alberic.....	22	16,3786	334.481	-	-	334.481
Alcúdia Car.	11	5,0346	66.248	3	10.320	76.568
Algemesí....	19	13,2723	156.286	3	32.314	188.600
Alginet.....	10	4,8426	12.600	1	2.025	14.625
Alzira.....	27	17,8463	268.001	-	-	268.001
Benimodo....	11	3,3851	23.072	-	-	23.072
Benimuslem..	8	2,0043	29.150	-	-	29.150
Carcaixent..	23	16,6179	408.363	16	121.962	530.325
Càncer.....	1	4,2381	6.020	-	-	6.020
Carlet.....	13	4,8397	28.180	-	-	28.180
Cast. Ribera.	19	23,5778	488.965	-	-	488.965
L'Enova.....	8	5,1268	81.871	-	-	81.871
Gavarda.....	3	1,6860	23.321	-	-	23.321
Guadassuar..	2	0,6468	5.625	-	-	5.625
Manuel.....	6	3,1408	34.220	1	6.776	40.996
Massalavés..	20	8,4421	74.100	-	-	74.100
Montroi.....	1	1,7993	2.060	-	-	2.060
Real Montroi	11	2,0888	57.732	-	-	57.732
Sumacàncer..	5	1,6873	33.650	-	-	33.650

TOTAL.....	237	146,8438	2.206.809	24	173.397	2.380.206
------------	-----	----------	-----------	----	---------	-----------

QUADRE 2.25						
LA COSTERA						
Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Aiacor.....	24	3,4168	14.900	-	-	14.900
Cerdà.....	2	0,6024	5.975	-	-	5.975
Llosa Raneš.	-	-	-	2	47.790	47.790

Capítol 2n.

(Continuació)

LA COSTERA

Moixent.....	11	12,6003	39.099	-	-	39.099
Rotglà.....	3	1,1377	12.600	-	-	12.600
Torre Cerdà..	-	-	-	1	7.020	7.020
Vallada.....	6	3,3523	18.306	-	-	18.306
Xàtiva.....	34	49,4447	1.805.062	11	80.790	1.885.852
TOTAL.....	60	70,5542	1.895.942	14	135.600	2.091.516

QUADRE 2.26

(En Ha. i Rs.)

L'HORTA

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Alaquàs.....	3	0,8155	16.200	-	-	16.200
Albalat Sor.	1	0,2493	3.825	5	57.162	60.987
Alboraia....	-	-	-	3	11.480	11.480
Foios.....	1	0,5651	8.160	-	-	8.160
Grau.....	4	0,6482	15.975	-	-	15.975
Manises.....	2	1,3830	30.385	1	5.400	35.785
Mislata.....	1	0,0831	2.500	-	-	2.500
Montcada....	7	4,0833	32.035	7	32.371	64.816
Picassent...	-	-	-	1	2.100	2.100
Pobla Farnals	2	0,1860	2.552	-	-	2.552
Puçol.....	34	20,5175	146.143	3	13.427	159.570
Puig.....	6	3,4344	45.225	-	-	45.225
Rocafort....	2	1,1132	25.600	-	-	25.600
Torrent.....	19	14,3163	194.782	2	15.475	210.257
Xirivella...	2	0,6638	6.620	-	-	6.620
TOTAL.....	94	48,0587	530.052	22	137.775	667.827

Capítol 2n.

(Continuació)

QUADRE 2.27 (En Ha. i Rs.)

L'HORTA - (CIUTAT DE VALENCIA)						
Parròquies N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.	
Arquebisbat	-	-	1	236.250	236.250	
S. Andreu...	204	155,2836	44	1.310.977	3.401.233	
S. Bartomeu...	154	138,0856	16	476.226	2.281.274	
Catedral...	196	187,1221	62	2.722.953	5.680.002	
S. Caterina...	155	113,8256	39	721.901	2.546.138	
S. Creu.....	51	65,9672	25	832.872	1.552.023	
S. Cristòfor	7	6,5775	-	-	93.270	
S. Esteve...	52	37,9006	9	166.444	725.080	
S. Joan Hos.	36	27,7302	5	70.785	485.734	
S. Joan Jer.	2	1,3897	-	-	33.500	
S. Joan Mer.	413	392,2683	67	1.966.207	7.729.095	
S. Llorenç...	78	65,9340	12	183.572	1.217.395	
S. Martí....	260	269,8897	29	1.046.634	4.375.277	
S. Miquel...	16	14,7644	2	48.504	190.261	
S. Nicolau...	175	110,3149	10	362.419	2.248.897	
S. Pere.....	-	-	4	121.140	121.140	
S. Salvador...	88	108,7103	23	357.124	1.577.356	
S. Tomás....	44	33,7133	4	116.389	620.846	
S. Valeri...	21	9,5694	6	16.928	176.986	
TOTAL....	1.952	1.739,0464	358	10.757.325	35.291.757	

QUADRE 2.28 (En Ha. i Rs.)

CAMP DE TURIA						
Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Benaguasil...	59	25,5912	417.709	2	11.340	429.049
Benissanó...	5	0,9662	13.155	-	-	13.155
Bètera.....	19	3,0363	51.442	-	-	51.442

Capítol 2n.

(Continuació)

CAMP DE TURIA

Llíria.....	105	34,3827	657.274	52	266.743	924.017
Pobla Vallb.	6	2,0774	27.096	-	-	27.096
Riba-roja...	15	6,9067	99.176	-	-	99.176
Vilamarxant.	17	6,8886	124.910	-	-	124.910

TOTAL.....	226	79,8491	1.390.762	54	278.083	1.668.845
------------	-----	---------	-----------	----	---------	-----------

La Teusa	8	41,1508	84.495	-	-	84.495
Loriguilla	8	0,7398	24.300	-	-	24.300
Padresiva	4	0,4757	20.275	1	2.700	22.975
Tolva	10	1,1772	34.360	-	-	34.360
Tolva	16	5,8968	164.072	-	-	164.072
Tossalgar	25	3,2515	81.315	-	-	81.315

QUADRE 2.29

(En Ha. i Rs.)

CAMP DE MORVEDRE

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Albalat Tar.	4	1,1261	19.360	-	-	19.360
Alfara Bar..	2	6,0281	10.630	-	-	10.630
Algar.....	4	1,5212	11.030	-	-	11.030
Algimia Bar.	16	7,6775	48.116	-	-	48.116
Benavites...	1	0,1662	2.400	-	-	2.400
Benicalap V.	8	1,4011	7.730	-	-	7.730
Benifairó V.	20	9,6230	86.836	-	-	86.836
Estivella...	22	4,2201	48.755	-	-	48.755
Petrés.....	5	1,4188	20.309	-	-	20.309
Quartell....	4	0,8928	14.582	-	-	14.582
Quart Valls.	5	2,6903	20.030	-	-	20.030
Sagunt.....	205	223,6322	1.510.137	17	83.111	1.593.248
Torres-Torr.	18	11,3170	50.594	-	-	50.594

TOTAL.....	314	271,7144	1.850.509	17	83.111	1.933.620
------------	-----	----------	-----------	----	--------	-----------

Capítol 2n.

QUADRE 2.30

(En Ha. i Rs.)

ELS SERRANS

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Alpont.....	-	-	-	3	6.900	6.900
Andilla.....	1	7,3100	15.170	-	37.63-	15.170
Calles.....	7	1,1653	39.585	-	2.50-	39.585
Domenyo.....	9	1,0861	29.210	-	2.16-	29.210
La Iessa....	8	41,1503	84.495	-	-	84.495
Loriguilla..	8	0,7398	24.300	-	-	24.300
Pedralva....	4	0,4757	20.275	1	2.700	22.975
Toixa.....	10	1,1772	34.380	-	-	34.380
Xelva.....	56	6,8868	164.072	-	-	164.072
Xestalgar...	25	9,3383	65.315	-	-	65.315
TOTAL.....	128	69,3300	476.802	9.600	486.402	

QUADRE 2.31 (En Ha. i Rs.)

LA FOIA DE BUNYOL

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Alora.....	18	11,3407	129.970	12	11.318	138.218
Cofrents....	4	9,9257	6.157	-	-	6.157
Cortes.....	7	2,7291	18.380	-	-	18.380
Jansa.....	27	4,6	16.875	-	-	16.875
Jerafull....	6	1,1157	13.530	-	-	13.530
Triana.....	10	0,6576	16.875	-	-	16.875
Xest.....	22	3,3225	49.103	-	-	49.103
TOTAL.....	48	17,8520	148.282	-	-	148.282

Anna.....	24	10,4849	120.438	11	18.255	128.693
-----------	----	---------	---------	----	--------	---------

Capítol 2n.

(Continuació)

QUADRE 2.32

(En Ha. i Rs.)

LA CANAL DE NAVARRES						
LA PLANA D'UTIEL						
Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Requena.....	13	3,4697	68.629	13	37.639	106.268
Utiel.....	2	22,9966	24.187	1	2.500	26.687
Villagordo..	-	3,448-	8.2-	1	2.160	2.160
TOTAL.....	15	26,4663	92.816	15	42.299	135.115

QUADRE 2.33

(En Ha. i Rs.)

QUADRE 2.35 LA VALL DE COFRENTS

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Aiora.....	18	11,8407	126.900	12	11.315	138.215
Cofrents....	4	8,9257	6.157	-	-	6.157
Cortes.....	7	2,7281	16.380	-	555.15-	16.380
Teresa.....	27	4,6829	57.718	-	255.85-	57.718
Xarafull....	6	1,1157	13.530	-	82.45-	13.530
Xalans.....	10	0,6876	16.875	-	173.35-	16.875
Zarra.....	22	3,3296	49.103	-	135.60-	49.103
TOTAL.....	94	33,3103	286.681	2	11.315	297.996

QUADRE 2.34

(En Ha. i Rs.)

LA CANAL DE NAVARRES						
Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Anna.....	24	10,4549	120.438	11	18.255	128.693

Capítol 2n.

(Continuació)

LA CANAL DE NAVARRES

Bicorp.....	6	2,2654	18.009	-	-	18.009
Bolbait.....	20	7,5310	84.105	-	-	84.105
Canals.....	46	25,1685	421.964	-	-	421.964
Enguera.....	25	32,4882	71.837	6	21.598	90.800
Millars.....	7	1,8935	50.737	-	-	50.737
Navarrés....	9	5,4206	95.043	1	2.854	97.897
Quesa.....	3	1,8166	19.516	-	-	19.516
Tous.....	9	3,4468	8.892	-	-	8.892
Xella.....	11	2,2026	22.362	-	-	22.362
TOTAL.....	160	92,6881	912.903	8	32.707	942.975

QUADRE 2.35

(En Ha. i Rs.)

DISTRIBUCIO PER COMARQUES

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. Urb.	Taxació	Tot. Taxa.
Vall d'Alb.	373	170,8032	2.238.495	91	555.157	2.793.652
La Safor...	273	114,2498	1.948.568	17	255.857	2.204.425
Ribera B...	46	53,4133	451.546	5	82.485	534.031
Ribera A...	237	146,8433	2.206.809	24	173.397	2.380.206
La Costera.	60	70,5542	1.895.942	14	135.600	2.091.516
L'Horta....	94	48,0587	530.052	22	137.775	667.827
L'H.-Ciut.	1.952	1.739,0464	24.534.432	358	10.757.325	35.291.757
Camp Túr...	226	79,8491	1.390.762	54	278.083	1.668.845
Camp Mor...	314	271,7144	1.850.509	17	83.011	1.933.620
Racó d'Ad.	-	-	-	-	-	-
Els Serrans	128	69,3300	476.802	4	9.600	486.402
Foia Bu...	48	17,8520	148.282	-	-	148.282
Plana d'Ut.	15	26,4663	92.816	15	42.299	135.115
Vall Cof...	94	33,3103	286.681	2	11.315	297.996
Canal Nav...	160	92,6881	912.903	8	32.707	942.975
TOTAL...	3.920	2.934,1796	38.964.599	631	12.554.711	51.516.675

Capítol 2n.

Les diferències són, donç, bastant significatives pel que fa a la validesa de les relacions tretes dels inventaris. A la comarca de la Vall d'Albaida no totes les parròquies que posseeixen béns entren en el procés desamortitzador, però aquelles que coincideixen presenten unes xifres lògiques. Almenys açò sembla en els casos de Benigànim o Ontinyent si ens centrem en la superfície de les terres, encara que el nombre de finques no siga el mateix. Nogensmenys, com assenyalava més amunt, els manifestes del 1845 no detallen les explotacions, sinó els arrendaments. Així, quan es paguen lloguers per més d'una parcel·la veiem que no s'hi corresponen amb el nombre de finques a vendre. De tota manera, a la majoria de les parròquies l'extensió desamortitzada supera, bé que escassament, a la inventariada. Quelcom semblant passa amb els immobles urbans.

A la Safor, les divergències són encara més acusades. El fet més evident és, sens dubte, el fet que algunes esglésies no inventariades si que posseeixen béns: La Font, Oliva, Palma, Rafelcofer i Xeraco; malgrat que cap d'elles amb extensions significatives. D'altra banda, aquelles que són presents a ambdós registres tornen a oferir-nos resultats distints. Nogensmenys, la més important, Gandia, manté unes xifres coincidents i bastant a prop de la realitat del seu patrimoni (53).

Al contrari, a les comarques de la Ribera baixa i Ribera Alta, les extensions de les finques rústiques són perfectament comparables, llevat de dos casos importants. D'una banda, a la Alta, la parròquia més important segons les vendes, Castelló de la Ribera, presenta un total desamortitzat amplament superior a allò que se li suposava com a disponible. D'altra, a la Baixa, succeeix el mateix amb la de Corbera, la qual també és la que dona una alienació major. Aquest desajust s'enfonsa més encara a la comarca de La Costera, on les quantitats són prou desiguals, exceptuant Xàtiva, que manté la progressió que cal esperar. A més, ací són molt poques les parròquies afectades en relació a les que teòricament tenen propietats.

Capítol 2n.

Major diversitat vegem a l'Horta. La superfície total hi és bastant parella i, fins i tot, n'hi ha coincidències exactes: Albalat dels Sorells, Mislata i Xirivella. Alhora segueixen existint parròquies, com la del Puig, on les vendes són molt superiors al manifest del 1845. A les de la ciutat de València les xifres semblen més ajustades. Així, llevat de la de Sant Joan del Mercat, la resta ofereix resultats admissibles. Però, al llarg del procés desamortitzador, n'apareixen de noves: ara l'Arquebisbat, o ara la confraria de Sant Pere.

Aquesta línia sembla mantenir-se tan al Camp de Túria com al Camp de Morvedre. Gairebé totes les parròquies desamortitzen menys del que havia estat inventariat, la qual cosa sembla més evident en algunes de les que assoleixen un major pes. Però, no passa així a la més important: Sagunt ha venut una extensió de terra, el 1867, que, per ella mateixa, és superior a la que se suposava per a tota la comarca el 1845.

També a la Plana d'Utiel, la Vall de Cofrents i la Canal de Navarrés succeeix una cosa semblant. Allò que s'ha alienat a les tres representa una superfície més gran; tot i que en questa darrera es deu a la presència de la parròquia de Canals. Finalment, sols resta deixar constància que a la comarca del Racó d'Ademús no s'ha venut res fins el 1867.

Fins ací he assenyalat els desajusts parcials que es produeixen dins de cada comarca. Es clar que se'n podria dir més si entrarem en detalls, però pense que no és escaient. Potser fóra adient suposar que aquests errors en la confecció dels inventaris s'esmenen dins de la pròpia comarca per deficiències en l'adscripció de les finques als seus clergats corresponents: el total de superfície que hi ha a una comarca pot ser correcte, però no la distribució d'aquesta entre cada parròquia. Una valoració d'aquesta mena --comparant els quadres 2.17 i 2.35-- ens proporcionaria unes vendes aproximades del 65% del patrimoni pertanyent al clergat secular. Tampoc és tracta d'un percentatge homogeni: a la Vall d'Albaida s'hauria venut un 90%; un 92% a la Safor; el 87% a la Ribera Baixa; a la Costera el 79%. Aquestes

Capítol 2n.

assolirien els màxims i per darrere restarien: la Ciutat de València amb el 71%; la Foia de Bunyol amb el 70%; el 69% al Camp de Túria; a la Ribera Alta el 64%; el 57% a l'Horta; i el 7% als Serrans. A les altres comarques, llevat del Racó d'Ademús, l'extensió venuda seria més voluminosa, sobretot a la Plana d'Utiel --el 512%--. De tota manera, tot açò no són més que suposicions. En realitat, allò que determina les xifres totals és el pes del clergat de la capital. Aquest representa el 59% de la propietat rústica venuda; el 62% del seu valor; el 56% del nombre d'immobles urbans; el 80% de la taxació d'aquestos; i el 68% de la valoració de tot el patrimoni privatitzat. A més, dins de cada comarca, es manté la importància decisiva d'unes poques parròquies. Tot això fa encara més difícil aconseguir l'aclariment de la proporció venuda del patrimoni.

Hi ha d'altres qüestions que poden servir-nos per a posteriors conclusions. D'una banda, les finques rústiques alienades s'hi troben molt fraccionades, fins al punt que l'extensió mitjana es situa prop de les 0,7449 Ha.. Aquest tamany, més aviat reduït, ens informa tan de les característiques dels patrimonis amortitzats com de la influència que la seua subhasta pot suposar dins de l'estructura de la propietat resultant de la desamortització.

També sembla interessant aprofitar les altres dades que ens ofereixen els quadres per tal d'engegar alguna hipotesi al voltant de la renda. L'inventari del 1845 dona unes xifres de 432 rs./Ha. i 748 rs./finca urbana. Més complex és oferir el que se'ls hi suposa com a renda quan es taxen, puix sovint no ho coneixem. Ens podem basar, però, en allò que hem exposat, çò és, la vàlua en venda d'una finca, que no ha de coincidir obligatòriament amb la valoració que es fa de la renda exceptuades les càrregues. Així, i suposan una capitalització d'acord amb allò establert per l'article 7e. de la llei d'11 de juliol del 1855 --ja que l'aplicació del 114e. de la Instrucció del 31 de maig del 1855 fou breu--, la renda que obtindriem seria de 533 rs./Ha. i 944 rs./finca urbana. Amb aquesta mateixa operació --amb capitalitzacions del 4% i del 5% respectivament--, les finques del clergat de la capital

Capítol 2n.

rendarien 564 rs./Ha. i 1.502 rs./finca urbana.

Malgrat que la qüestió dels arrendaments l'empressem més endavant, potser cal fer ara algunes precisions valoratives. Les quantitats que hem vist per al sòl agrícola són prou semblants als tres casos oferits i indiquen uns nivells acceptables, perquè s'ha de tenir present que inclouen tan el secà com el regadiu. Com ja veurem, a les zones d'horta, si més no, s'assoleix en aquests anys una mitjana a la ratlla dels 1.000 rs./Ha., mentre els secans se situen prop als 300 rs./Ha. Es clar, que el clergat no contracta cada any al mercat el lloguer de les seues propietats i no obté el nivell més alt de renda, però les xifres que hem vist no fan creure que hi haja un abandó en l'explotació del patrimoni que posseeixen. Altra cosa són les finques urbanes. D'una banda, tenim el 1845 una xifra de 1.058 rs. mentre la taxa que s'ha fet després la fa pujar als 1.502 rs. Aquesta diferència es deu en gran part al possible estancament de les rendes que perceben les parròquies enfront l'auge que el sòl urbà, com a font d'inversió, al llarg del segle XIX. Això fa que la taxació es base, molt a sovint, no en l'arrendament que s'hi paga, sinó en la vàlua en venda de la finca. No és estrany, doncs, que quan els nous compradors accedesquen a la possessió dividesquen les cases en diverses cambres i multipliquen els lloguers per quatre o per cinc. Aquesta és una qüestió força interessant que tractarem de reprendre més endavant.

Malgrat tot, l'aspecte fonamental d'aquest capítol, la propietat amortitzada a les mans del clergat i la proporció venuda, no ha estat definit amb la claredat necessària. No hi ha dubte de la validesa de les quantitats desamortitzades, però hom no pot dir el mateix dels inventaris de què he disposat. Per tal d'oferir uns resultats més d'acord amb la proposta de treball s'hauran d'afegir, doncs, altres dades. En primer lloc, s'ha de tenir present que a les comarques que ens ocupen es venen finques que pertanyen a d'altres parròquies situades fora d'aquest àmbit geogràfic. En són quatre: tres de comarques properes a Castelló (Alcubles i Sogorb) i Alacant (Muro), i l'altra de Conca (la Mitra). Les propietats afectades foren les següents:

Capítol 2n.

Pobles	N.Rust.	Exten.	Taxa.	N.urb.	Taxa.	Tot.Tax.
Alcubles..	-	-	-	6	20.144	20.144
Mitra.....	-	-	-	3	10.980	10.980
Muro.....	3	0,8225	12.780	-	-	12.780
Sogorb....	2	1,9239	18.675	-	-	18.675
TOTAL.....	5	2,7764	31.455	9	31.124	62.579

Però, allò que pot servir-nos d'element determinant a l'hora de configurar el patrimoni, tan del clergat secular com de la resta de comunitats i institucions afectades, és un registre que arreplega totes les finques que, passades a l'Estat, encara no havien estat venudes el 1868 i per les quals aquest paga contribució (54). Com que aquesta tesi sols inclou les vendes adjudicades fins desembre del 1867, existeix un petit lapsus entre aquesta data i la realització d'aquest altre inventari. Tanmateix, pense que aquest entrebanc pot restar compensat pels avantatges que hi aporta. De tota manera, sembla més escaient deixar la seua avaluació per a quan hàgem vist la resta del que es va vendre.

2.2. EL CLERGAT REGULAR.

El nombre de béns subhastats provinents del clergat regular és molt menys gran que la del secular. Aquesta és una qüestió força evident, mentre el primer enceta la tasca desamortitzadora el 1836, aquest darrer sols l'havia soferta entre 1841 i 1845, almenys teòricament (55). Les comunitats de monges són les que ocupen la part fonamental, sobretot les situades dins i fora dels murs de la capital valenciana (56), mentre que les de frares són menys nombroses.

Capítol 2n.

QUADRE 2.37

(En Ha. i Rs.)

MUNGES - (COMARQUES)

QUADRE 2.36

(En Ha. i Rs.)

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. urb.	Taxació	Tot. Taxa.
MUNGES - (CIUTAT DE VALENCIA)						
M. Alzira...	13	5,3203	69.340	1	8.110	76.985
M. Benigan...	25	24,5982	183.270	1	10.270	193.540
M. Calixt...	29	26,4534	257.870	1	10.270	268.140
M. Angels...	51	39,6336	405.125	2	31.571	436.696
M. Belen...	27	17,3305	209.473	4	28.950	238.423
M. Corpus...	43	31,3101	616.983	7	85.838	702.821
M. Encarn...	9	7,3761	106.440	9	221.533	327.973
M. Esperan...	27	17,2150	213.523	2	50.985	264.508
M. Jerusal...	18	18,4282	264.756	-	-	264.756
M. Magdal...	18	13,0979	197.019	1	57.510	254.529
M. Feu Creu...	55	38,2894	391.395	4	60.300	451.695
M. Present...	38	25,0454	272.327	3	97.469	369.796
M. Puritat...	49	27,5228	393.291	4	57.769	451.060
M. S. Agustí...	-	-	-	1	58.140	58.140
M. S. Anna...	33	19,2737	243.521	1	155.440	398.961
M. S. Clara...	1	0,7685	14.300	-	-	14.300
M. S. Cater...	32	28,4104	453.300	4	99.017	552.317
M. S. Crist...	57	62,8033	710.572	-	-	710.572
M. S. Josep...	26	21,9354	281.682	1	20.340	302.022
M. S. Julià...	9	8,9423	99.585	5	46.837	146.422
M. S. Ursola...	64	37,6358	346.120	-	-	346.120
M. S. Tecla...	59	51,8657	523.181	2	73.170	596.351
M. Socors...	1	0,4983	1.080	-	-	1.080
M. Trinitat...	69	99,8534	463.007	12	234.027	697.034
M. Zaidia...	3	3,0321	45.425	-	-	45.425
TOTAL.....	689	570,2679	6.252.105	62	1.378.896	7.631.181
TOTAL.....	74	75,3526	1.018.981	6	88.270	1.103.893
TOTAL DELS QUADRES...	942	766,8277	8.468.034	119	1.617.742	10.281.409

Capítol 2n.

QUADRE 2.37 (En Ha. i Rs.)

MONGES - (COMARQUES)

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. urb.	Taxació	Tot. Taxa.
M. Alzira...	13	5,9203	68.867	1	8.118	76.985
M. Benigan...	25	24,5962	183.222	2	58.050	241.272
M. Carcaix...	29	18,4324	257.775	9	62.671	320.446
M. Conconta...	2	0,3115	11.160	-	-	11.160
M. Gandia...	27	8,5415	168.957	1	28.080	197.437
M. l'Olleria	29	117,1507	95.141	1	3.252	97.398
M. Ontinyent	8	3,2675	35.710	-	-	35.710
M. Sagunt...	36	30,7372	260.366	21	62.344	322.710
M. Xàt. (SC)	5	4,5850	81.775	2	11.250	93.025
M. Xàt. (CD)	5	7,6629	32.568	14	116.811	149.379
TOTAL.....	179	121,2052	1.195.981	51	350.576	1.545.562

QUADRE 2.38 (En Ha. i Rs.)

FRARES

Pobles	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. urb.	Taxació	Tot. Taxa.
S. Agustí...	1	0,3905	2.800	-	-	2.800
S. An. i S. Dn.	6	3,1509	29.250	-	-	29.250
Congregació.	58	48,8175	922.966	1	11.250	934.216
Murta.....	5	19,6741	41.977	-	-	41.977
Polinyà.....	2	1,8741	4.725	-	-	4.725
S. Vt. Roqueta	2	1,4455	17.270	5	77.020	94.290
TOTAL.....	74	75,3526	1.018.988	6	88.270	1.103.883

TOTAL DELS 3 QUADRES... 942 766,8257 8.468.034 119 1.817.742 10.281.409

Capítol 2n.

Com es pot veure, si he inclòs dins de les monges de fora de València a les de Concenterina encara que aquestes pertanguen a la comarca del Comtat, a Alacant. Les característiques del clergat regular, molt menys nombrós, així m'ho han fet decidir.

De bell nou, resulta interessant establir comparances amb inventaris anteriors, en aquest cas el del 1847. En general, el clergat regular femení de la capital valenciana sofreix un grau de vendes gairebé sempre per baix dels manifestats a què fem referència. Tan sols les monges de Santa Anna presenten un desfasament que presumiblement rau en la confusió existent a la documentació entre aquestes i les de Sant Josep. No es pot al·legar el mateix pel que fa a les de Santa Clara i les del Socors, però ací les diferències són molt reduïdes. Als frares, tot mantenint el que afirmem de les monges, es dona la circumstància dels geronis de la Murta, dels quals es ven molt poc, sense dubte a causa de les rematades posteriors al 1847. També cal incidir en les deficiències de l'inventari --potser de la documentació consultada-- a què estem referint-nos, i una prova en pot ser el que passa amb les religioses de fora de València. En cinc de les nou comunitats exposades l'extensió subhastada fins el 1867 supera el que havia estat registrat abans.

Tot mantenint allò que havia fet per al clergat secular --comparant ara els quadres 2.36, 2.37, 2.38 i 2.18-- les vendes s'acostarien al 78% del patrimoni. Hi ha també altres qüestions més clares. Així, la major part de les propietats es troben a l'Horta, i pertanyen als convents de la capital. Altres comarques tenen també importància: són els convents situats a la Vall d'Albaida, la Ribera Alta i el Camp de Morvedre. Però, els convents situats dins o fora dels murs de València sumen ara 22 i a ells pertany més del 75% de la propietat rústica venuda. L'extensió mitjana de les vendes és reduïda, 0,8140 Ha., la qual cosa fa creure que les finques de major tamany, que el clergat regular posseïa, ja havien estat alienades abans (57). A més, aquesta extensió s'acosta a allò que véiem al clergat secular, la qual cosa conforma una estructura de la propietat homogènia que s'emmarca dins del que pot ser

Capítol 2n.

la tendència dominant al camp valencià.

Pel que fa a la renda, els nivells són també semblants als de les parròquies: 441 rs./Ha. i 763 rs./finca urbana. En aquest darrer cas són un xic inferiors, puix les situades a la ciutat de València en són menys. La importància que tenen, doncs, sols representa el 17% de la vàlua del patrimoni venut dels regulars, front al 24% al cas del clergat secular. Aquest és un aspecte lògic, no sols pel que hem dit adés, sinò perquè la majoria dels immobles urbans de les comunitats de religiosos, i, alhora, les més valuoses, eren d'origen senyorial (forns, molins, etc.) i, anys arrere, s'havien venut aviat (58).

2.3. LA BENEFICENCIA.

El que fins ara ha estat la tònica dominat, torna a repetir-se en les institucions de beneficència, i així la validesa dels inventaris que he presentat queda, de nou, qüestionada. Tanmateix, les raons poden ser d'indole distinta. D'una banda, no tot el que s'inventariaria abans del 1855 pot considerar-se com a alienable, puix, com hom sap, a les institucions de beneficència existeixen molts patronats i, fins i tot, hospitals "familiars", on la desamortització és, a vegades, problemàtica. D'altra, un cop posat en marxa el mecanisme privatitzador de les seues propietats, aquestes institucions poden seguir rebent béns, com véiem en el cas de l'Hospital General. Tot això, és clar, dificulta la realització d'un inventari que reflexe amb exactitud el patrimoni desamortitzable. La relació de finques venudes així ho demostra.

Capítol 2n.

QUADRE 2.39 (En Ha. i Rs.)

INSTITUCIONS DE BENEFICENCIA

Instituc.	N. Rust.	Extensió	Taxació	N. urb.	Taxació	Tot. Taxa.
AP. Alb. Rib..	2	1,0825	4.002	-	-	4.002
AP. Cirat(HG)	21	16,7645	227.778	11	229.584	457.362
AP. Da. Nob(HG)	16	17,1659	203.857	5	47.240	251.097
AS. Caritat..	5	3,3677	59.224	2	136.000	195.224
CB. Albaida..	2	0,4362	9.112	-	-	9.112
CB. Benaguasil	45	19,8915	385.111	-	-	385.111
CB. València.	-	-	-	3	216.400	216.400
CD. S. Vicent.	12	13,8785	256.957	12	682.607	939.504
H. Aiora.....	-	-	-	1	12.500	12.500
H. Alberic...	11	4,5377	99.165	8	52.410	151.575
H. Algemesi...	9	3,6741	42.512	3	54.972	97.484
H. Alzira....	41	22,7457	437.694	20	171.862	609.556
H. Benissuera	1	0,3225	2.895	-	-	2.895
H. Bocairent.	-	-	-	4	25.870	25.780
H. Carcaixent	52	24,1631	591.889	1	17.621	609.510
H. Cullera...	6	5,2018	106.840	4	35.245	142.085
H. Gandia....	11	4,7810	83.784	5	23.058	106.842
H. General....	593	481,1799	7.425.723	113	4.223.991	11.649.714
H. Llíria....	5	3,5558	24.560	2	6.820	31.380
H. Oliva.....	-	-	-	1	2.160	2.160
H. L'Olleria.	3	0,8520	11.200	-	-	11.200
H. Ontinyent.	-	-	-	1	4.860	4.860
H. Puig.....	-	-	-	1	4.800	4.800
H. Rafol Sal.	4	0,9070	16.542	-	-	16.542
H. Requena...	19	962,2337	195.190	6	37.993	233.183
H. Sagunt....	23	21,8902	168.145	13	70.826	238.971
H. Sollana...	-	-	-	1	2.160	2.160
H. Xàtiva....	26	39,3020	488.374	24	283.578	771.952
H. Xelva.....	3	0,3760	3.900	1	13.085	21.985
HF. Gandia...	8	4,9525	51.825	1	6.000	57.825
HO. Miseric...	36	31,6753	476.703	13	712.205	1.188.903
Inclusa(MAD)	2	0,8725	20.270	3	93.000	113.270
TOTAL.....	956	1.685,8096	11.398.252	259	7.236.757	18.635.009

MAD: Madrid

Capítol 2n.

Les línies generals d'aquest quadre vénen a confirmar-nos, amb algunes matisacions, el que ja sabíem respecte de l'estructura de la propietat. En primer lloc, la gran diferència en l'extensió amb els inventaris rau exclusivament de l'aparició de l'Hospital de Requena, del qual es venen 962,2337 Ha. quan sols se n'havien suposat 18,0572. Si deduïm aquesta institució en la relació de les vendes, la superfície registrada abans del 1855 seria superior a la que després ha estat alienada. Però, com que la beneficència perd en aquest període gairebé tot el que posseïa, el que ens resta per a completar els inventaris estaria en allò que no ha pogut declarar-se en venda i ha passat a mans privades directament. Quelcom d'açò potser haja ocorregut a l'Hospital General. En aquest cas, amb un inventari prou fiable, restaria per vendre el 1867 més de 173 Ha. que, cal suposar, corresponen a propietats privades o a finques que s'han de redimir per estar subjectes a emfiteusi o arrendament històric (59).

La parcel·lació més freqüent de les finques també esdevé desfigurada pel cas de Requena. Atés el total, la finca tipus ocuparia 1,7633 Ha., xifra superior a la que véiem en parlar del clergat. Tanmateix, si el n'excloem, la superfície recupera els trets ja esmentats, car seria de 0,7722 Ha., tot confirmant el que és la línia dominant.

Pel que fa a la qüestió de la renda, se'ns ofereixen dos aspectes clarament definits. En primer lloc una vàlua mitjana molt baixa, de 270 rs./Ha., que incideix sobre la descurança de l'explotació dels patrimonis de mans mortes. Nogensmenys, aquesta impressió no és completament certa. Pot ser aplicable a la majoria dels hospitals, hospicis o cases de beneficència que posseeixen pocs béns, però no a aquells que acaparen una renda considerable. Des del punt de vista de la taxació, hi troben 601 rs./Ha. a l'Hospici de la Misericòrdia; 617 rs./Ha. a l'Hospital General; al Col·legi de Sant Vicent 740 rs./Ha.; 769 rs./Ha. a l'Hospital d'Alzira; 821 rs./Ha. al de Cullera; i al de Carcaixent uns 979 rs./Ha. Així, ens hi trobem unes rendes bastant altes i comparables a les d'altres sectors de la propietat rústica. Es evident, d'altra

Capítol 2n.

banda, que això no vol dir massa respecte de la productivitat d'aquestes finques, ni de la capacitat d'introduir millores, però almenys parla de l'existència de terres de bona qualitat per les quals hi ha qui està disposat a pagar uns lloguers alts. Tampoc cal que pensem sempre en la desfeta de les finques abans que passen a mans privades, perquè l'esperança de l'arrendatari és mantenir-se després que la propietat canvie de domini.

També a les finques urbanes ocorre quelcom semblant. Són superiors a les del clergat, amb una mitjana de 1.397 rs./finca urbana, però arriben als 1.869 rs. a l'Hospital General; les 2.739 a la Misericòrdia; i 2.844 rs. al Col·legi de Sant Vicent Ferrer.

2.4. INSTRUCCIO PUBLICA.

De tots els casos que hem vist fins ara, és el ram d'Instrucció Pública aquell que presenta majors discrepàncies entre els inventaris i les vendes. Aquesta diferència, normal d'una altra banda, no ho és tant, puix mai s'arribaren a desamortitzar aqueixes 855 Ha. que es pressuposaven. Hi ha dos efectes que distorsionen: en primer lloc, la Instrucció Pública de Villar no aportà a la venda les 346 Ha. de l'inventari, gairebé tot muntanya, que potser foren exceptuades: d'altra banda, el Col·legi del Patriarca entrà tard en el procés desamortitzador i el 1867 sols se n'havia venut una part molt petita.

Ateses les institucions que seguiren un curs normal, la situació és ben distinta. Així, La Reial Casa Ensenyança perdé el 91% de la superfície dels seus béns i el Col·legi de Sant Tomàs el 58%. Tanmateix, el percentatge dominant és semblant al de la primera d'aquestes institucions. De fet, de la majoria de les afectades, se'n ven una extensió més gran que la inventariada, i això prova tant les deficiències dels registres com el fet que es vengueren quasi totes les seues possessions, quan no totes. Així, tret de Villar i els col·legis del Patriarca i Sant Pau, que conegueren actuacions especials, la resta d'institucions mantenen els nivells que hem vist als altres casos.

Capítol 2n.

En els nivells de distribució de la propietat i de la renda existeixen petites diferències. L'extensió mitjana de les finques es lleugerament superior a la de la resta de l'ars de l'Estat, i, 0,957, tot i que açò és a causa de la influència dels casos d'Algemesi, Villar del Col.legi de Sant Tomàs, dins un total massa escàs perquè no s'hi acua la zona pinar de Casviac. També les rendes hi són més baixes que a la resta de l'ars, però en els casos d'Algemesi i Villar del Col.legi de Sant Tomàs, a causa de la peculiaritat de les finques.

QUADRE 2.40

(En Ha. i Rs.)

INSTITUCIONS D'INSTRUCCIO PUBLICA

Instituc.	N.Rust.	Extensió	Taxació	N.urb.	Taxació	Tot.Taxa.
CA.Ensenyan.	57	41,9537	785.278	6	85.247	870.525
CO.Momforta.	1	0,9242	6.750	1	70.000	76.750
CO.Patriarca	26	23,3015	571.917	30	1.894.310	2.466.227
CO.Reunit...	1	0,4363	8.100	3	157.500	165.600
CO.S.Pau....	43	43,9543	418.932	10	388.931	807.913
CO.S.Tomás..	22	30,5264	1.129.664	3	131.167	1.260.831
IP.Aiora....	21	24,6146	247.374	4	16.930	264.354
IP.Albaida..	6	1,3516	25.649	-	-	25.649
IP.Algemesi.	4	19,1063	51.748	-	-	51.748
IP.Bèlgida..	5	0,6744	8.055	-	-	8.055
IP.Benavites	1	0,7583	4.500	-	-	4.500
IP.Bunyol...	2	0,6407	11.046	-	-	11.046
IP.Gandia...	-	-	-	2	10.183	10.183
IP.Guadassuar	7	2,4425	33.860	-	-	33.860
IP.Montroi...	11	5,1668	22.754	-	-	22.754
IP.Puig.....	1	0,5003	3.037	-	-	3.037
IP.Rotglà...	1	0,8945	2.025	-	-	2.025
IP.Sueca....	5	2,8795	29.279	-	-	29.279
IP.Villar....	18	57,0698	54.485	1	32.720	71.455
IP.Xelva....	2	0,2895	10.390	1	1.890	12.280
IP.Xiva.....	8	5,2716	14.349	-	-	14.349
TOTAL.....	242	262,7568	3.439.192	61	2.788.933	6.212.425

que, d'altra banda, no és una excepció -es circumstància a una cronologia determinada, en la qual sols es ven una part del tot amortitzat. D'aquí que haja intentat de pal·liar aquesta deficiència acudint a tot tipus d'inventaris i manifestes de béns. Malgrat això, la consideració final del béns venuts ens ha mostrat la feblesa d'aquell intent i la necessitat de cercar fonts alternatives que aclarisquen

Capítol 2n.

En els nivells de distribució de la propietat i de la renda existeixen petites diferències. L'extensió mitjana de les finques és lleugerament superior a la de la resta de béns de l'Estat, 1,0857, tot i que açò és a causa de la influència dels casos d'Algemesí, Villar i del Col·legi de Sant Tomàs, dins un total massa escàs com perquè no s'hi acuse la més mínima desviació. També les rendes hi són superiors: 523 rs./Ha. i 2.286 rs./finca urbana, però en els casos concrets és on s'ha que cercar la peculiaritat. Així, a les finques rústiques s'assoleixen 981 rs. al Patriarca i, fins i tot, 1.480 rs. al Col·legi de Sant Tomàs. Aquestes quantitats no sols són importants, sinó que la darrera arriba a un nivell difícil de superar en qualsevol contracte d'arrendament de la propietat lliure. A més, les rendes que ofereixen els inventaris previs a la desamortització no s'allunyen massa del que es dedueix de la taxació. No passa el mateix, com he repetit sovint, amb les finques urbanes, tot i que aquí les rendes són un xic superiors, arribant als 3.157 al Corpus.

3. BALANC.

Qualsevol treball sobre la desamortització hauria d'incloure si no un estudi a fons de les característiques de la propietat amortitzada, que és una qüestió molt més complexa i que necessita una metodologia distinta, si almenys una consideració general sobre el seu abast. Moltes vegades, el tipus d'investigació fa obvi aquest darrer punt, atés que ocupa tot el procés desamortitzador i, per això mateix, desvetlla la vàlua de la propietat prèvia. Vull dir que, si hom té al seu abast totes les etapes desamortitzadores, podrà saber tot allò que tenia determinada institució, puix és el que finalment s'ha venut al llarg del temps. Tanmateix, la que que ens ocupa --que, d'altra banda, no és una excepció-- es circumscriu a una cronologia determinada, en la qual sols es ven una part del tot amortitzat. D'aquí que haja intentat de pal·liar aquesta deficiència acudint a tot tipus d'inventaris i manifestes de béns. Malgrat això, la consideració final dels béns venuts ens ha mostrat la feblesa d'aquell intent i la necessitat de cercar fonts alternatives que aclaresquen

Capítol 2n.

millor l'objectiu inicial.

Com ja avançavem, la solució que he cregut més funcional ha estat la consulta de les relacions de finques que per maig del 1868 encara restaven a les mans de l'Estat (60). L'entrebanc que aquest presenta rau, per tant, en aqueix petit desfasament que hi ha des de finals del 1867 fins a maig del 1868, puix les vendes efectuades en aquest període no romanen incloses ni a l'inventari ni a la relació de vendes. Però, aquests mesos sols alteren mínimament el resultat final i, com veurem, sols alguns casos molt concrets donen fe del desajust que la seua exclusió produeix.

Els resultats que ofereix l'esmentada font vénen estructurats per partits judicials i termes municipals, distingint en cadascun d'ells el ram al qual pertanyen les finques que s'hi fan constar. Per això, he considerat més operatiu presentar-los per comarques segons el tipus de propietari al qual van pertànyer. Així, hom podrà observar aquelles zones més afectades per la desamortització fins el 1867 i la distribució per rams del que encara restava per vendre.

Capítol 2n.

QUADRE 2.41

PATRIMONI SENSE VENDRE (1868)

Com.	C. Secul.	C. Regul.	Benef.	I. Publ.	Estat	Total
VA..	72,0476	9,1825	0,2077	-	-	84,1501
SA..	39,8671	0,8310	-	-	-	40,6981
RB..	143,0165	55,8292	2,8254	6,7103	33,9048	242,2862
RA..	172,9102	52,5192	9,0579	2,4722	28,2747	265,2342
CU..	21,5021	0,2077	-	-	-	21,7098
HO..	398,4229	106,4718	1,9944	22,9563	-	529,8454
CT..	41,1760	36,0654	0,1662	-	-	77,4076
CM..	25,0962	5,4015	-	-	-	30,4977
RD..	2,9085	-	-	-	-	2,9085
SE..	15,7474	-	-	-	-	15,7474
FB..	18,7390	6,7311	-	1,4958	4,0095	30,9754
FU..	1,7797	-	-	-	288,6894	290,4691
VC..	18,9518	-	-	-	332,0676	351,0194
CN..	8,1165	-	-	-	-	8,1165
TOT.	980,2815	273,2394	14,2516	33,6346	689,6583	1.991,0654

Pel que fa al clergat, les proporcions venudes tant del secular com del regular presenten nivells semblants: prop del 75% de l'extensió de les rústiques i un percentatge parell a les urbanes. La distribució per comarques del que resta per vendre és, d'altra banda, directament proporcional al major o menor pes que aquest en té en cadascuna. Es a dir, en resta més on s'en posseeix més i menys on és més escàs el patrimoni. D'aquesta manera, la desamortització hauria afectat, d'una forma més o menys regular, a totes les comarques segons la situació prèvia, incidint en major grau on el procés amortitzador havia assolit majors proporcions, çò és, a les zones de regadiu de les comarques del litoral valencià. Tot això ens plantejaria una altra qüestió entorn de l'estímul que suposà aquest procés de cara a la compra de terres i, en general l'interés per invertir. De fet, en el 1868 restaven encara per vendre a l'horta de València més de 160 Ha., que al llarg de tretze anys no s'havien aconseguit alienar, pertanyents al clergat secular, i més

Capítol 2n.

de 55 Ha. del regular. Potser aquesta superfície no haguera quedat a les mans de l'Estat en altres períodes.

Les finques urbanes repeteixen l'esquema descrit per a les rústiques. Tanmateix, la situació no és idèntica. En aquest cas, i sobretot a la ciutat de València, s'hi vengueren gairebé totes les cases que estaven en condicions i, si més no, totes les situades en llocs centrals i les que ocupaven solars considerables. De tota manera, l'estat encara posseïa 39 cases dins dels murs de la capital, però aquesta és una proporció mínima enfront a les més de 480 venudes. De fet, sols una altra casa --aquesta vegada pertanyent a la Instrucció Pública-- restava per vendre dintre del recinte de la ciutat, amb la qual cosa s'havia rematat el 93% del que hi havia. Nogenysmenys, els immobles urbans distribuïts pels altres pobles no tingueren mai, tret d'algunes excepcions, un interès semblant per als compradors, i així en quedaren bastants per subhastar.

El nivell de vendes que s'ha assolit depèn també d'altres qüestions. Aquells rams de béns nacionals que ja havien estat afectats per desamortitzacions anteriors, havien perdut les propietats més substancials (61); mentre els que sols havien sofert aquest procés en petites proporcions conservaven força intacte el seu patrimoni, i, fins i tot, encara podien haver-lo augmentat. Açò és el que passa a la beneficència. Així, aquesta perd aviat, els seus béns, i en una proporció molt alta. El quadre anterior ja indica que s'ha venut el 99% de la propietat rústica i sols queden dues cases.

Un altre element a tenir en compte fa referència a l'oposició de les institucions afectades. El clergat, és clar, perdia els seus béns, però la seua entitat legal persistia i això li permeté d'enfrontar-se a l'Estat i retardar l'operació. La beneficència, per contra, tot i que havia continuat posseïnt el patrimoni, ja havia estat racionalitzada i assumida per l'Administració. Això feia que la resistència fóra menys acusada. La instrucció pública presenta una situació diferent, mescla de les dues anteriors, i per això són les entitats privades les que lluiten més i aconseguiren alguns resultats. Aquesta situació queda plenament

Capítol 2n.

reflectida pel cas del Col·legi del Patriarca. El fet que aquest encetara tard la seua desamortització, explica el percentatge de vendes que ofereix aquest ram. En condicions normals, la proporció seria semblant a la de la beneficència, tot i que el quadre ofereix unes vendes del 86 %.

A la majoria dels casos, el que resta per vendre representa una quantitat que es deu apropar bastant a allò que no s'havia subhastat a finals del 1867. De fet, la gran quantitat de fallides que es succeeixen als anys 1866 i 1867 fa que una part important del que és remata al primer semestre del 1868 estiga ja recollit dins de la consideració de les vendes efectuades. Tanmateix, a la instrucció pública aquesta situació és distinta. Sabem, d'una banda, que el Col·legi del Corpus posseïa 216,5170 Ha. desamortitzables. Però, fins 1867 sols se n'havien venut 23,3015 Ha., és a dir, que la part fonamental es subhastà entre gener i maig del 1868, conseqüència del retard a vendre els seus béns. Suposant que els béns que encara hi ha a l'Horta pertanyen sols a aquesta institució i sumant-los als que se li han venut, encara ens restarien 170,2592 Ha., que devien haver estat venudes al primer semestre del 1868. Així doncs, el percentatge de vendes a la instrucció pública no seria del 86%, sinó del 52%. En tot cas, açò demostra el pes que algunes entitats tenien dins de cada ram, i la influència que la seua reacció podia tenir en l'evolució de les vendes. També en el període de temps esmentat devien ser alienaes 38 cases que hauriem d'afegir a les dues de què tenim constància.

Un aspecte que no hem tractat fins ara és el que fa referència als béns del ram d'Estat. No existeixen inventaris previs ni se'ns diu la seua caracterització. Sabem que la major part del patrimoni alienat està format per muntanyes i que, el 1868, inclou finques procedents de la incorporació al patrimoni reial de determinats pobles. En aquest cas, les vendes han assolit el 78% de les rústiques i el 50% de les urbanes.

Comptat i debatut, estic en condicions d'oferir ja un balanç aproximatiu del que hom podia considerar com a desamortitzable el 1855 i de la proporció que fou venuda

Capítol 2n.

fins 1867.

Ram	Rústiques (Ha.)			Urbanes (Nombre)		
	1855	1867	%	1855	1867	%
C. Secular...	3.903,3576	2.936,0761	75%	798	640	80%
C. Regular...	1.025,9551	766,8257	74%	157	119	76%
Beneficència	1.700.0612	1.685,8096	99%	261	259	99%
I. Pública...	423,1808	262,7568	62%	281	241	86%
Estat.....	3.183,5126	2.493,8543	78%	33	16	48%
TOTAL....	10.236,0672	8.176,2024	79%	1.530	1.275	83%

Cal parar esment que el patrimoni que li supose al ram d'instrucció pública inclou una petita modificació. Aquest, a més de contenir allò que s'ha venut el 1868, també inclou el que se suposa que s'alienà al període intermedi, i que pertanyia al Col.legi del Patriarca. Es clar que per a oferir resultats exactes aquesta operació s'hauria de fer a tots els casos, però no posseesc les xifres corresponents. A més, ja he assenyalat abans que la variació, tret d'aquest cas, hi devia ser mínima.

Amb l'extensió total que tenim de la desamortització podem fer ja algunes comparances amb l'àrea conreada d'aquestes comarques. Però, per tal de fer-ho possible, cal modificar un aspecte. Com que els béns del ram d'Estat són, majoritàriament, muntanyes, haurem de prescindir dels seus valors per a poder dur a terme la nostra pretensió. Així, el patrimoni total conreat seria de 7.052,5556 Ha. i el venut 5.580,8884 Ha., és a dir, el 2,1 % i el 1,6% de la superfície conreada (62). Són proporcions, si més no, força reduïdes en relació al que encara controlava la noblesa o el que havien posseït les senyories eclesiàstiques (63). Nogensmenys, tampoc cal menysprear un percentatge que afecta més de 6.000 finques d'una extensió mitjana prop. de les 0,9100 Ha. De tota manera, el seu interès rau en la distribució final de les compres.

Capítol 2n.

Les xifres admeten una nova correcció si afegim el que pertanyia als propis dels pobles. Tanmateix, l'extensió conreada era molt poca en aquest cas, prop de les 100 Ha. (64). Al contrari, els monts si ocupen una superfície important, 18,910,3250 Ha., que sumades a la part de l'Estat ens donen un total de 22.093.8376 Ha., és a dir, un 8% del que es suposa que ocupaven les muntanyes públiques a València el 1860 (65). A més, aquesta xifra deu ser bastant aproximada a la que finalment s'alienà, puix inclou el que li quedava a l'Estat el 1868, mentre que en aqueixa data els propis sols hi tenien 4,6951 Ha. segons l'esmentada font (66). Si donem aquesta extensió com a vàlida i suposem que tota fou roturada, representaria un augment de la superfície agrícola de sis punts, ço és, si prenem un nivell 100 per a 1860, l'augment arribaria fins el 106. Tanmateix, això no concorda amb el 17,5% que sabem que s'ha produït a finals del segle. Per tant, bé les xifres que posem són errònies (67), bé les rompudes no es feren només amb monts públics (68), sinó també amb els privats. De fet, entre 1859 i 1909-10, aquests darrers presenten pèrdues majors que els primers, tot i que allò que es ven a la desamortització sempre passa a les mans privades. Però és evident que de les rompudes s'encarrega sempre aquesta part. Segons les dades que ens ofereix Ramon Garrabou, la situació dels monts valencians seria la següent: (69)

	1860	1886-90	1903-12	
Públics...	264.414	186.090	277.028	(Ha.)
Privats...	388.678	408.565	300.616	
TOTAL.....	653.092	594.655	577.644	

Aquestes dades reflecteixen en primer terme --com indica el propi Garrabou-- que l'extensió de monts públics el 1860 està infravalorada per la senzilla raó que molts d'ells no estan ni tan sols desllindats (70). Per tant, si degueren minvar entre aquesta data i 1903-12, però no en la proporció amb que ho feren els privats, que també degueren estar per baix de la seua capacitat el 1860 quan la desvinculació encara no s'havia complert, i la llei

Capítol 2n.

hipotecària no havia fet el seu efecte (71). A més, aquests augmenten el 1886, resultat possiblement de les transferències de propietat que ha produït la desamortització i que encara no han suposat una rompuda completa.

En definitiva, doncs, aquest augment del 17,5 % de la superfície conreada entre 1860-1900 deu adjudicar-se tan als monts públics com als privats, tot i que, vient les xifres de la desamortització, hom ho faria, preferentment, en aquests darrers.

Totes aquestes dades que acabe d'assenyalar últimament acompleixen el propòsit d'aquest capítol. Es a dir, oferir quantitativament les finques que posseïen els antics propietaris abans de la desamortització. Així, hom pot plantejar, d'antuvi, si el que es ven en un període molt concret (1855-1867) és una proporció important, i si la superfície desamortitzable podia o no suposar un canvi important a l'estructura de la propietat. A la primera qüestió pense que cal respondre que sí, que aquests anys són l'etapa on es concentra el major volum de vendes, de vegades prop del 30 %. A la segona, les coses no són tant clares. És evident que la terra posada al mercat no constitueix una quantitat aclaparadora, però si hom pensa en els monts venuts, les possibilitats són diverses. Sobretot perquè es tracta de terres no rompudes, i perquè són un bon grapat d'hectàrees. De fet, l'evolució d'aquest tipus de propietat, i els canvis als quals es veu sotmesa, és un dels aspectes més desconeguts i importants de l'evolució de la propietat al País Valencià.

Un altre aspecte que ha restat manifest és el de la composició dels patrimonis. Hem vist que el pes de la propietat rústica és fonamental, tot i que la urbana també aconsegueix nivells importants. De tota manera, es tracta d'una distribució d'acord amb els límits d'ambdós mercats. En el cas de les distintes entitats de la ciutat de València, el primer, el de la terra, abraça pràcticament totes les comarques estudiades, mentre que l'altre es redueix a la mateixa ciutat. Aquesta és una qüestió bastant comprensible i de la que en parlarem més endavant. Es a dir, no és el mateix, comparativament, una casa a la capital que a qualsevol altre poble. De fet, el percentatge

Capítol 2n.

que els immobles urbans assoleixen en la renda total de les parròquies o institucions de València és molt més gran que si parlem de qualsevol altra localitat.

De tota manera, això també entra en contacte amb el que ha suposat el procés amortitzador. Encara que aquest no ha estat l'objecte del capítol, sí que he intentat donar alguns trets que ara potser cal recordar. Si els patrimonis ho són majoritàriament de finques en "propietat absoluta", ho és perquè els antics propietaris han aconseguit una gestió dinàmica dels patrimonis. Així, els han reconvertit cap als béns que els podien donar major rendabilitat. En general, ha estat la terra l'objecte de la inversió, però en el cas de la ciutat de València també la propietat urbana. En canvi, els inventaris demostren que altres tipus de béns han desaparegut o almenys, com ara els censos, han minvat considerablement. El que és cert, doncs, és que algunes figures --censals, deutoris, cartes de gràcia, etc.-- sols es mantenen quan es tracta d'un propietari molt antic i amb un patrimoni gran i vell --l'Hospital General o el Col·legi del Patriarca--.

El procés amortitzador també ha tingut una cronologia concreta que ha marcat els trets d'aqueixa propietat. Així, s'ha posat en relleu, quan es coneixia, que les inversions s'han produït majoritàriament a les darreries del segle XVIII, uns quants anys abans que s'encetara la primera desamortització. Fins i tot, hom podria dir que un procés i altre han arribat a coincidir en el temps, donada la dinàmica concreta de la societat de l'antic règim. Hem vist com, en el cas de Gandia, la Col·legiata recomposa el seu patrimoni alhora que es produeix la desamortització de Godoy. D'altra banda, a principis del segle XIX encara hi ha visites d'amortització que contrasten les adquisicions reals amb les llicències amb que cada institució compta per a fer-les. Tanmateix, com assenyala E.J. Gay (72), els comissos de béns adquirits il·legalment són anul·lats la major part de les vegades mitjançant un indult que legalitzarà allò mateix que s'intentava combatre. Un pagament addicional a Hisenda hi era bastant.

Així, el fet de tractar-se d'una propietat recent havia fet que participara dels mecanismes més avançats.

Capítol 2n.

Es a dir, per exemple, no sols estem parlant d'una terra conreada, sinó que a més sol estar treballada en arrendament. Es clar que això ha de tenir per força unes conseqüències molt concretes que caldrà esbrinar més endavant. Però inicialment, hom pot dir que la desamortització no ha de suposar necessàriament grans transformacions agràries. Ja veurem com el sistema de tinença de la terra continuarà essent el de l'arrendament i les condicions d'aquest tampoc varien substancialment entre l'època de l'amortització i la de la desamortització. Fins i tot, la cura dels vells propietaris davant els seus patrimonis sembla que no ha fet precis que el nou comprador haja hagut d'introduir forçosament moltes millores.

A banda del que són les xifres, dóna la impressió final que és cert allò que déiem inicialment de que aquests dos processos són dues vessants d'un mateix fenomen. Es per això que joestic d'acord amb M. Peset en el fet que una de les contradiccions més manifestes als estudis sobre l'església és que "se interesan por las desamortizaciones, pero no por la formación y mecanismos de sus patrimonios anteriores --el objeto indudable de la desamortización" (73). De segur, un millor coneixement de l'amortització haguera permès unes conclusions més fermes i acurades. Però, i ja ho he repetit, crec que ambdós aspectes mereixen estudis separats, perquè tenen trets molt particulars i una dinàmica distinta. La necessitat de conèixer ambdues vessants no significa que s'hajen d'incloure en el mateix treball, ni que l'investigador ho pugui fer en un estudi com aquest.

NOTES

(1) CLAVERO, B., "Fiscus ecclesiasticus : Cuestión de derecho canónico ante la desamortización", en Desamortización y Hacienda Pública, Madrid, 1986, T. II, p. 614.

(2) En tot cas, tota aquesta dinàmica sembla palesar que l'èsglésia no tenia una actitud feudalitzant, i la seua evolució econòmica feia constar una discordància entre "unas formas de producción capitalistas y unas relaciones jurídicas feudalizantes que coexistian contradictoriamente como dos elementos de una misma sociedad", que la desamortització resolrà. Cf. FERRER, A., Paisaje y propiedad en la tierra de Alhama (Granada, siglos XVIII-XX), Granada, 1983, p.505.

(3) ARV, PP.AA., Llig. 306.

(4) CLAVERO, B., op. cit.,

(5) ALONSO, J. i PONS, A., "Amortització i desamortització a la Col.legiata de Gandia. 1661-1867", article en premsa.

(6) ARV, Clergat.

(7) Sobre les dificultats del clergat al primer terç de segle, vegeu BASSASTRO, L., El clero valenciano en el Trienio liberal, Alacant, 1985. Per a aquest autor "las diócesis valencianas fueron perdiendo vigor económico desde comienzos del XIX. Se inició con este siglo un proceso de progresivo deterioro, cuya cresta máxima se alcanzó entre 1807-1809, en 1820-1823 y entre 1835-1837, coincidiendo con una decidida implantación del sistema liberal", p. 53.

(8) Es el cas de la Baronessa de Mislata. Sobre les capellanies i la seua legislació: GONZALEZ DEL VALLE, J.M., Compilación de derecho eclesiástico español (1816-1986), Madrid, 1986, pp. 35-48

(9) ARV, PP.AA., Llig. 306.

(10) Hi ha molts inventaris de bens realitzats a setembre del 1855 per pobles i partits judicials, però

NOTES

els referits al clergat --fets pels Ajuntaments-- són escassos i molt deficients. ARV, PP.AA., Lligs. 195, 239, 290 i 390.

(11) La informació relativa a Requena procedeix del seu Ajuntament. ARV, PP.AA., Llig. 195.

(12) ARV, PP.AA., Llig. 195.

(13) Açò passa amb la "Relación de las fincas que administra esta Dependencia, clasificadas en la forma siguiente". Aquesta relació, renovada cada mes, inclou la classificació --freres, monges i clergat secular--, el tipus --rústiques, urbanes, censos--, el seu nombre, la renda i la capitalització en venda. AHN, Hisenda, Llig. 1.870.

(14) ARV, PP.AA., Llig. 555.

(15) ARV, PP.AA., Llig. 555.

(16) ARV, PP.AA., 390.

(17) Sobre la qüestió de l'aigua, hi ha distints treballs força interessants: MALUQUER, J., "La despatrimonialización del agua: movilización de un recurso natural fundamental", en GARCIA SANZ, A. y GARRABOU, R. (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. I. Cambio social y nuevas formas de propiedad (1800-1850), Barcelona, 1985, pp. 275-296. SEGURA, P., Un caso específico de desamortización en la región murciana: Los derechos de aguas de riego, en Desamortización ..., op. cit., t. II, pp. 233-54. També, encara que no tant interessant, l'article de OJEDA, J. J., Peculiaridad de la desamortización en Canarias: La venta de agua", a Desamortización ..., op. cit., t. II, pp. 179-188. També se n'ha ocupat CALATAYUD, S., Agricultura y capitalismo. El desarrollo agrario valenciano durante la segunda mitad del siglo XIX: la Ribera del Xúquer. València, 1986, Tesi doctoral, 3a. part.

(18) Aquest és, si més no, el cas de Gandia. Vegeu ALONSO, J. i PONS, A., op. cit.

NOTES

(19) Sobre la qüestió dels delmes i la desamortització cf. MUÑOZ DUEÑAS, M.D., "Desamortización y abolición del diezmo en Córdoba", en Desamortización ..., op. cit., t. II, pp. 499-521.

(20) BARBASTRO, L., El clero..., op. cit., p. 61.

(21) Pel que fa al comportament de la burgesia al llarg del segle XVIII, FRANCH, R., Crecimiento comercial y enriquecimiento burgués en la Valencia del siglo XVIII, València, 1986. Sobre el comportament del Col.legi del Corpus, ANDRES ROBRES, F., Actitudes económicas de la clerecia culta en el antiguo régimen. Política financiera del Real Colegio del Corpus Christi de Valencia, València, 1986.

(22) Vegeu: ANDRES ROBRES, F., op. cit., p. 75; BARRERA, M.V., El clero secular en la vida rural valenciana: el clero de El Salvador de Borriana en los siglos XVII i XVIII. València, tesi de licenciatura inèdita; RUIZ, P., Señores y propietarios: cambio social en el sur del País Valenciano. València, 1981, pp. 318-324. També, IBORRA, J.M., Realengo y señorío en el Campo de Morvedre. Sagunt, 1981, pp. 305-328.

(23) PESET, M. i GRAULLERA, V., "Els censals i la propietat de la terra al segle XVIII valencià", Recerques, n. 18 (1986), pp. 107-138, especialment les pàgines 136-137, on fa referència a el procés d'amortització de les parròquies de Sant Joan del Mercat, Sant Bartomeu, Sant Tomàs, Santa Creu i Sant Esteve, totes de la ciutat de València.

(24) ARV, PP.AA., Llig. 438. Madoz les arreplega parcialment al seu treball: MADDOZ, P., Diccionario Geográfico-Estadístico-Histórico de Alicante, Castellón y Valencia, Valencia, 1982, T. II, p.236.

(25) Prenc les xifres de GARRABOU, R., Un fals dilema. Modernitat o endarreriment de l'agricultura valenciana. 1850/1900, València, 1985., p. 166.

(26) A la sagra (Toledo) el percentatge és del 4,3%, a Pilas (Sevilla) el 8,4%, i el mateix passa a

NOTES

altres llocs com Alhama (Granada) i Villena (Alacant).
Vegeu, pel que fa a aquests casos, RODRIGUEZ
RODRIGUEZ, V., La tierra en la Sagra toledana: Su
evolució de los siglos XVI a XX, Toledo, 1984, p. 188;
CAMACHO RUEDA, E., Propiedad y explotación agrarias en el
aljarafe sevillano: el caso de Pilas (1760-1925),
Sevilla, 1984, p. 109; FERRER, A., Paisaje..., *op. cit.*,
p. 407; i, finalment, HERNANDEZ MARCO, J.L., Propiedad
de la tierra y cambio social en un municipio fronterizo:
Villena (1750-1888), Alicante, 1983, p. 85.

(27) ROMERO, J., Propiedad agraria y sociedad rural
en la España mediterránea. Los casos valenciano y
castellano en los siglos XIX y XX, Madrid, 1983, pp. 25-
33 i especialment p. 25.

(28) HERNANDEZ, J.L. I ROMERO, J., Feudalidad,
burguesia y campesinado en la huerta de Valencia,
Valencia, 1980, pp. 55-65.

(29) AZAGRA, J., "El mercat de les terres i la
desamortització a l'Horta (1800-1807)", a Estudis
d'Història Agrària, n. 4 (1983), p.152. Tanmateix,
aquest autor afegeix a les xifres oferides per Joan
Romero per al 1828 les finques venudes durant el
trienni; amb això no fa més que comptabilitzar-les dues
vegades, puix per al 1828 les finques enagenades entre
1820-1823 ja havien estat tornades als primitius
poseïdors i, per tant, ja consten a l'Amillament
d'eixe any.

(30) Vegeu a ROMERO, J., *op. cit.* Així succeeix a
Alzira i Castelló de la Ribera (pp. 50-51), mentre que a
Requena, zona se seca, la propietat del clergat secular
era pràcticament inexistent (pp. 58-59).

(31) GOMEZ OLIVER, M., La desamortización de
Mendizabal en Granada, Granada, 1983, p. 80.

(32) A la zona de la Sagra, el clergat secular de
Toledo pergué, abans de l'etapa de Madoz, el 76% i un
82% el municipal. A Pilas, l'església passà del 8,4% a
l'1% en la seua participació en el control de la
propietat. En l'Alhama pergué el 22%. En Carmona el 75%.

NOTES

I el 89% a Villena. Aquestes dades estan tretes de:
RODRIGUEZ, V., La tierra..., op. cit. (p. 196);
CAMACHO, E., Propiedad..., op. cit. (p. 116); FERRER, A.,
Paisaje..., op. cit. (pp. 407 i 417); CRUZ, J., Propiedad
y uso de la tierra en la Baja Andalucía. Carmona,
siglos XVIII-XX, Madrid, 1980 (pp. 348-34); i
HERNANDEZ, J. L., Propiedad..., op. cit. (p. 85);

(33) ARV, Clergat, Llig. 317, Caixa 844, n. 7, que pertany a les monges de Sant Josep; Llig. 318, c. 848, n. 17, de les de Santa Tecla; i Llig. 321, c. 856, n. 12 de les monges i frares de la Trinitat.

(34) ARV, PP. AA., Llig. 200.

(35) BRINES, J., "La desamortización del Monasterio de Valldigna", separata a Cuadernos de Historia, tirada del T. V (1975); ALONSO, J., Tesina de Sant Jeroni.

(36) Les relacions de les monges de Sagunt i les de Santa Clara de Gandia, realitzades el 8 de gener de 1807 i 27 de maig del 1812 respectivament, s'hi troben a ARV, PP. AA., Llig. 324, mentre que la resta, datades el 1835, estan al Llig. 743. N'hi ha altres de les monges de Sagunt al Llig. 200, de les de Belen i Sant Cristòfor al Llig. 290, de les de la Trinitat al Llig. 306, i de les de Santa Anna al Llig. 479.

(37) ARV, PP. AA., Llig. 438 i també MADDOZ, P., op. cit., T. II.

(38) SERNA, J., Trabajo, disciplina y corrección. Las cárceles y los hospicios valencianos en el nacimiento y consolidación de la sociedad burguesa. València, tesi doctoral, 1986.

(39) TOMAS I VALIENTE, F., "Reflexiones finales: entre el balance, la crítica y las sugerencias", a Desamortización..., op. cit., pp. 779-793.

(40) S'hi troben escampades per distints lligals de la secció de Propietats Antiques (PP. AA) de l'ARV, concretament : 195, 290, 390 i 648.

NOTES

(41) ARV, PP.AA., Llig. 290.

(42) Es tracta d'una relació d'establiments benèfics feta amb la finalitat de conèixer els treballadors que tenien. ADPV, Sec. D. 1, Llig. 11, Caixa 17 (1857). També Madoz ofereix dades, op. cit., T. II, pp. 201-202.

(43) Sobre la història de l'Hospital Genral vegeu a JIMENEZ VALDIVIESO, E., El Hospital de Valencia. Informe acerca de su origen, caracter y derecho exclusivo al disfrute de sus bienes cuyo reparto solicitan las Diputaciones de Alicante y Castellón de la Plana, Valencia, 1907; i, així mateix, MADUZ, P., op. cit., T. II

(44) ARV, PP.AA., Llig 390, el 24 d'agost del 1855.

(45) ADPV, Sec. A. Central, 24. Propietats i Drets, 2. Inventaris, Llig. 1 (1851-1952). Hi ha un inventari de 20 de març del 1851 que inclou una casa més (al carrer les Palmes), la resta és idèntica. S'ha de tenir present que l'Hospital segueix rebent llegats i els bens poden augmentar. Es el cas de l'herència de V. i F. Ibañez, que rebia el 31 de octubre del 1858, segons sentència judicial d'1 d'octubre d'eixe any. ARV, PP.AA., Llig. 390. Així mateix, la coneguda testamentaria de Borrull, cf. JIMENEZ VALDIVIESO, E., op. cit.

(46) DIAZ, A., PONS, A., I SERNA, J., La construcción del puerto de Valencia. Problemas y métodos (1283-1880), Valencia, 1986.

(47) MAZA, E., "Incidencia de la desamortización de Madoz en la beneficencia Vallisoletana", a Desamortización..., op. cit., p. 138.

(48) Sobre la Instrucció Pública: ANDRES ROBRES, F., op. cit., pel que fa al Col·legi del Patriarca; MADUZ, P., op. cit., T. II; i MARTINEZ BONAFE, A., Ensenyament, burgesia i liberalisme. L'ensenyament secundari en els orígens del País Valencià contemporani, Valencia, 1985.

(49) Vegeu la nota 35.

NOTES

(50) ANDRES ROBRES, F., Crédito, señorío y propiedad en la Valencia de los siglos XVII y XVIII, Tesi doctoral inèdita, Valencia, 1984, T.I. Com és lògic, aquest autor no té perquè definir la propietat en funció de que anara o no a ser desamortitzada. F. Andres ens parla, per exemple, de que el 1810 la propietat agrària extra-senyorial la formaven 1.070 fanecades d'horta, 202 de secà (p. 121) i 61 cases (p. 122). També parla dels bens que, dintre de la propietat senyorial, no estaven subjectes a la emfiteusi: 1071 fanecades d'horta i 275 de secà, a més de 8 cases (p. 110). Si tot això era o no enajenable és una altra qüestió que, donades les característiques d'aquesta institució, sols podem conèixer a través de inventaris o de les vendes.

(51) PESET, M., MANCEBO, M.F., GRAULLERA, V., "El señorío de Alfara del Patriarca, 1601-1845", a Estudis d'Història Contemporània del País Valencià, n. 2 (1981).

(52) ACCC, Desamortització, 1855, Llibres, vol. 30. Es tracta d'un índex de les finques venudes que ocupa els anys 1855 al 1886, any aquest que sembla estar ja tot subhastat.

(53) ALONSO, J., PONS, A., Amortització..., op. cit.

(54) ARV, PP.AA., Llig. 196. Els registres estan fets per termes municipals: "Relación de la fincas rústicas (urbanas) que posee la nación en este término municipal". Estan datats a maig del 1868.

(55) Per a alguns autors, la desamortització continuà almenys fins el 1851: MORO, J.M., La desamortización en Asturias, Oviedo, 1981, p. 80.

(56) Noticia de los Conventos y Casas de Regulares de ambos sexos en los pueblos del Reyno de Valencia, puestos por el orden alfabético de los nombres de sus Patriarcas, y de los pueblos. Invocaciones de sus dedicaciones, años de sus fundaciones, y distinción de Institutos, conocida por las iniciales de Calzados, Descalzos, Observantes y Reformados, ó Recoletos, Capuchinos y Monjas, Valencia, 1800.

NOTES

(57) No tenim constància que al llarg de l'etapa de Madoz s'hagen dividit les finques de cara a la subhasta. Si coneixem, tanmateix, les vendes anteriors de grans propietats: BRINES, J. La desamortización eclesiàstica en el país Valencià durante el Trienio Constitucional, Valencia, 1978, pp. 124-136; PONS, A., SERNA, J., TRENOR

(58) Així passà al cas de la Valldigna: BRINES, J., "La desamortización del Monasterio de la Valldigna", Cuadernos..., op. cit.

(59) Pel que fa als arrendaments històrics, vegeu ROMERO, J., Propiedad agraria..., op. cit., pp. 252-255.

(60) Vegeu la nota 52.

(61) HERR, R., "Hacia el derrumbe del Antiguo Régimen: crisis fiscal y desamortización bajo Carlos IV", Moneda y Crédito, n. 118 (1971), pp. 37-100. Per a aquest, en aquest període "La iglesia perdió la sexta parte de sus bienes, pero no cualquier sexta parte", p. 96. És evident, a més, que el millor del clergat regular ja havia estat venut, i així ho ha demostrat Joan Brines repetidament, i és pot comprovar als seus treballs que he citat més amunt.

(62) GARRABOU, R., op. cit., p. 166.

(63) Sobre els senyorius ja és clàssica l'obra de Blesa Cunat, D., El régimen señorial valenciano en vísperas de su disolución, Tesi de licenciatura inèdita, Valencia, 1968, p. 121.

(64) PONS, A., La desamortización de propios en las comarcas centrales del País Valencià, Tesi de Licenciatura inèdita, Valencia, 1982, pp. 145 y 152.

(65) GARRABOU, R., op. cit., p. 166.

(66) ARV, FP.AA., Llig. 196.

(67) En realitat, els monts declarats per l'Estat com a enagenables el 1859 són de 44.219 Ha., una xifra ostensiblement superior. Vegeu PONS, A., La

NOTES

desamortización..., op. cit., p. 118.

(68) Garrabou afirma que "UNA part important de les rompudes es féu a costa del patrimoni públic de monts", op. cit., p. 59. Totes les xifres que faig constar referents a València provenen d'aquest autor.

(69) Ibid., p. 166

(70) PONS, A., La desamortización..., op. cit. Es el cas d'alguns pobles de l'antic marquesat d'Albaida o el de Quesa, p. 76.

(71) Sobre la llei hipotecària, tot i que referida als compradors de la desamortització, FIESTAS, A., La Protección, por la ley de 8 de febrero de 1861, de los compradores de bienes eclesiásticos desamortizados", a Desamortización..., op. cit., T. II, pp. 653-667.

(72) GAY, E.J., El sistema d'amortització eclesiàstica al País Valencià: la visita general del 1739. València, tesi de llicenciatura, 1985, pp. 94-95. Vegeu també, BRINES, J., "El proceso de amortización eclesiàstica en el País Valenciano", a Estudis, n. 3 (1974), pp. 5-31. Aquí podeu trobar citades les obres clàssiques sobre la qüestió: Branchat, Campomanes, Matheu i Sanz, Villaroya, Cárdenas, etc.

(73) PESET, M., "Prólogo", a MORA, A., Monjes y campesinos: el señorío de Valldigna en la Edad Moderna. Alacant, 1986, p. 13.

Capitol 3r.

CAPITOL 3R. :

Els trets de l'oferta desamortitzadora: les vendes.

Capítol 3r.

He fet fulles enrere un balanç aproximatiu del que suposà el desenvolupament de la desamortització que estudie, però això no ens proporciona bastants trets per a caracteritzar el que és la finalitat última: les compres. A més de la sociologia dels compradors i dels interessos de determinades classes socials en participar en aquest procés, hi ha també d'altres variables que tenen un paper important. Determinades qüestions com el tamany de les parcel·les, el tipus de propietat i de cultiu, o la distribució geogràfica afecten el desenvolupament de les vendes, perquè en bona mesura condicionen als compradors.

1. LES VENDES DE FINQUES RUSTIQUES.

Per tal d'esbrinar millor tots els aspectes que hi jugen en el que es l'oferta desamortitzadora, caldrà que els tractem tot separant el que és la propietat rústica de la urbana. Els trets característics d'aquesta la fan tenir un tractament distint, molt més breu ara però ampliat als capítols posteriors. En canvi, la propietat agrària permet d'emprar moltes més variables. Aquesta, per tal de mantenir un mateix mètode, he decidit de presentar-la sempre per hectàrees i rals.

1.1. VALORS DE LA PROPIETAT VENUDA.

L'estudi de la propietat amortitzada ens ha dut finalment a presentar quina fou l'extensió venuda fins el 1867. Això s'ha fet amb una distribució completa per comarques i per institucions. Ara, és clar, no vaig a fer el mateix, tot i que les rematades no han estat incloses en aquells quadres. Per tal que les xifres no siguin repetitives, en aquest apartat sols veurem les més generals referides als dintints rams de béns alienats. Com què a l'hora de veure els tipus de cultius i els tamanyes de les parcel·les ho faré per comarques, ara estalvie al lector un grapat de quadres que no fan altra cosa que allargar el text innecessàriament.

El valor de la superfície desamortitzada és, doncs,

Capítol 3r.

el següent:

QUADRE 3.1

(Ha. i Rs.)

-----DISTRIBUCIO DE LA PROPIETAT RUSTICA VENUDA-----

Ram	Nombre	Extensió	Taxació	Remat
C. Secular..	3.925	2.936,9560	38.996.054	72.251.183
C. Regular..	942	766,8257	8.468.034	16.256.270
Beneficèn..	956	1.685,8096	11.398.252	18.795.766
I. Pública..	242	262,7568	3.439.192	5.321.957
Estat.....	20	2.493,8543	120.002	224.259
TOTAL.....	6.085	8.146,2024	62.421.534	112.849.435

Ram	Nom. %	Ext. %	Tax. %	Rem. %	% Ta/Re
C. Secular..	64,5	36,0	62,4	64,0	185,2
C. Regular..	15,4	9,4	13,5	14,4	191,9
Beneficèn..	15,7	20,6	18,2	16,6	164,9
I. Pública..	3,9	3,2	5,5	4,7	154,7
Estat.....	0,3	30,6	0,1	0,1	186,8

Poc puc afegir que no haja estat esmentat al capítol anterior o que ho serà posteriorment. Per això no he inclòs res dels preus de la terra. De tota manera, queda palesa la importància de la desamortització territorial en tot aquest procés. Dins d'ell, i com és lògic, el capdavanter entre els distints rams és el clergat secular: el 64 % de les finques subhastades, i un 36 % de l'extensió que pujaria més del 50 % si excloguessim les muntanyes de l'estat. Això mateix ve reflectit als percentatges de la taxació i la rematada. Si ens atenem a la superfície, segueix en importància el ram de beneficència amb el 20 % de la propietat i el 15 % de les finques. Però, tant aquesta com la instrucció pública, llevat de determinats casos concrets que ja hem vist, presenten una qualitat molt inferior a la de la terra pertanyent al clergat. A més, com què es tracta fonamentalment de secans, les parcel·les són majors, cosa que es pot veure tot comparant, per exemple, la

Capítol 3r.

beneficència amb el clergat regular: amb un nombre de finques semblant hi ha una extensió rou diferent --el 20 % i el 9 % respectivament--. En canvi, els percentatges d'ambdós rams s'acosten molt més si parlem de la taxació o la rematada. Açò encara s'agreuja més en el cas dels béns de l'estat, però ara sabem que el motiu rau en la característica que els defineix: la gran quantitat de muntanya.

Tot això es reflecteix fidelment en els augments de la rematada sobre la taxació. Així, el clergat regular recupera en la taxa un percentatge (13,5 %) que no té en l'extensió (9,4 %). Fins i tot, l'augment del remat sobre la taxa (% Ta/Re) assoleix els màxims nivells (191,9 %), tot demostrant que la propietat que encara resta d'aquesta procedència és la més selectiva. A més, ho és no sols perquè gairebé tot és regadiu, sinó perquè està concentrada en les comarques del litoral. Per això mateix, no deu resultar estrany que la desamortització s'encete amb una finca de les monges del Corpus situada a la ciutat de València. Mentre, els béns de corporacions civils, tenen els percentatges d'augment més baixos, donada la pitjor qualitat de la terra i una major dispersió.

El clergat secular presenta unes xifres un cop més complicades. D'una banda, l'església parroquial és ara quan es veu afectada i per això és la més important, en tenir uns patrimonis gairebé intactes. Però, al seu si, sobretot per les comarques, hi ha moltes parcel·les insignificants i poc valuoses pertanyents a les parròquies més menudes. Així, l'augment del remat sobre la taxa és inferior al del clergat regular--185 i 191 %, respectivament--. De tota manera, i ja ho veiem en parlar dels patrimonis, dins del conjunt hi ha un altre clergat parroquial --el de la ciutat de València i els caps de comarca-- que és un propietari considerable. Aquest si que disposa d'un patrimoni rendible i suggerent, i les seues propietats si que assolirien percentatges superiors. Aquesta dualitat es la que defineix aqueix percentatge, inferior al dels regular però per damunt dels altres.

Els altres casos són diferents. La beneficència i

Capítol 3r.

la instrucció assoleixen uns nivells que confirmen el que deiem ara mateix. També és ara quan s'enceta de manera global la seua desamortització, però els seus patrimonis no són tant voluminosos. A més, ja he esmentat abans que el seu tipus de terra és d'una qualitat inferior. El pes dels secans és, doncs, el que els hi dona uns percentatges d'augment Ta/Re per sota dels altres rams --164,9 % per a la beneficència i 154,7 % per a la instrucció pública--. En canvi, això mateix no ho reflecteix la propietat de l'estat, però aquest augment --fins i tot superior al del clergat-- es degut a una taxació pràcticament ridícula que podria permetre qualsevol nivell a l'hora de parlar de les rematades. Es a dir, el 30 % de la superfície sols representa el 0,1% tant de la taxació com de la rematada. En resum, la diferència entre la propietat d'aquest ram i la de les corporacions civils rau en què la taxació de les muntanyes és molt inferior a la dels secans, malgrat que aquests estiguen erms. Es clar que aquells no estan conreats i aquests ho solen estar amb major o menor mesura. Com que les muntanyes són tant barates, la demanda pressiona molt més i sense assolir grans preus, els remats aconseguixen augmentar molt sobre la taxa. A la fi, aqueixa puja del 186,8 % sols està per sota del nivell del clergat regular.

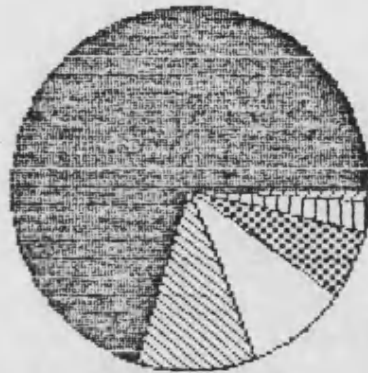
Per a oferir un balanç més significatiu i poder comparar-lo amb d'altres dades, cal també fer referència als béns de propis. Aquests, entre el 1855 i el 1867, representen 172 finques que suposen 19.121,7381 ha., rematades per 2.401.688 rs.(1). Això faria un total de 6.257 finques venudes, mentre que les relacions de l'Estat, recollides per Simón Segura (2), ofereixen un total de finques rústiques de 6.295. Es a dir, hi ha diferència però aquesta no és massa substancial. Potser la validesa d'aquesta darrera font s'haurà de veure quan comparem els valors de les rematades totals, tot incloent-hi també les urbanes, puix les xifres de l'Administració no diferencien unes d'altres.

De tota manera, ara podem presentar un gràfic percentual per sectors de la propietat rústica venuda:

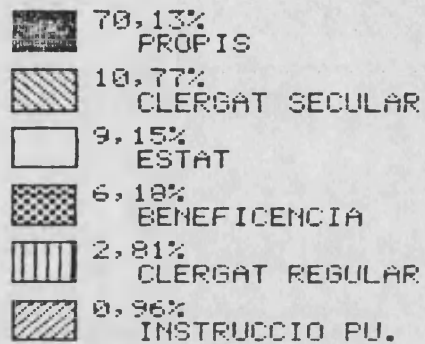

Capítol 3r.

DISTRIBUCIO DE LA SUPERFICIE VENUDA

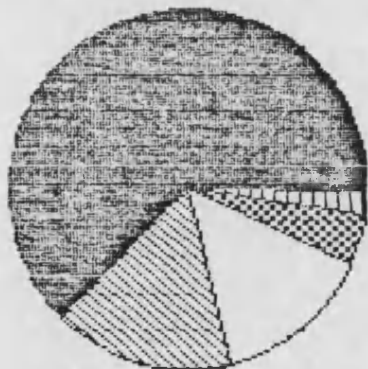

TOTAL DE HAS.
27,3 MIL

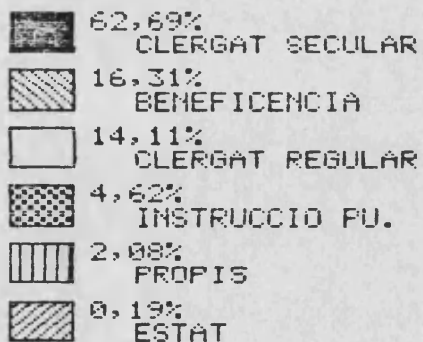

Com calia suposar els béns de propis representen una proporció abrumadora amb aqueix 70 %, però com també sabem es deguda a les muntanyes. Per això, la situació es distinta si parlem de rematades:

DISTRIBUCIO DEL VALOR DE LA REMATADA.

TOTAL DE RS.
115,3 MILLON

Capítol 3r.

Aquest canvi no és d'extranyar. De fet, la superfície de regadiu pertanyent als propis omés arriba a les 41,4436 ha. (3), mentre que és molt més important als altres rams --llevat de l'estat on la situació és semblant a la dels propis--. A més, les propietats dels pobles són d'una qualitat molt més baixa i, generalment, sofreixen un conreu menys acurat.

Així doncs, les comparances són força difícils mentre no disposem d'altre tipus de variables. La propietat que s'ha venut ve definida genèricament per les fonts en funció de qui haja estat l'antic propietari, però no és aquesta caracterització la que li correspon. És clar que la terra no és més o menys cara per ser d'uns o d'altres, sinó que són altres els factors que hi juguen. Al capítol anterior veiem les institucions, però ara es tracta d'estudiar la propietat.

1.2. LES CARACTERISTIQUES DE LA PROPIETAT.

Hi ha determinats aspectes que configuren allò que podríem anomenar com els trets de l'oferta dels béns desamortitzats. Es a dir, totes aquelles qüestions que condicionen el major o menor interès dels compradors i que al cap i a la fi esdevenen decisives. Totes elles venen a caracteritzar la propietat d'una manera prèvia al que seran els processos posteriors.

Si el que ens interessa finalment és veure la distribució de les rematades i el perquè del predomini d'uns o altres compradors, aquests punts són imprescindibles. L'oferta depèn, en primer lloc, del tipus de conreu --i ja hem vist el que passa amb les propietats dels propis o de l'estat--. També serà important el tamany de les parcel·les subhastades: és clar que una extensió prou gran assolirà una taxació que retallará a molts compradors la possibilitat d'acudir a rematar-la, mentre que una finca de menys de 0,5 Ha. tindrà una demanda més gran. La situació geogràfica és així mateix un aspecte cabdal de vegades: no cal insistir en la qualitat de la terra de les comarques del litoral front a les de l'interior. Finalment, caldrà veure els avantatges que té comprar aquests béns dins del que és el propi mercat de la terra. Es a dir, en

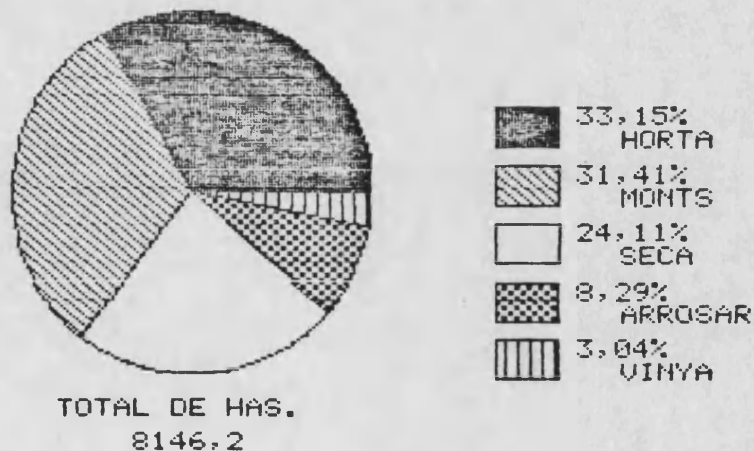
Capítol 3r.

quina mesura els preus venen ajustats als del mercat lliure, i de quina manera es pot aconseguir una amortització ràpida de la inversió mitjançant l'arrendament.

1.2.1. ELS TIPUS DE TERRA.

Comencem, doncs, pels tipus de conreu. En primer lloc, he de dir que la divisió que he fet ha estat la més fàcil. A les fonts apareixen de vegades els tipus de cultius, però no sempre és així. Fins i tot, una mateixa parcel·la n'inclou de diversos. Per això, i perquè les fonts disponibles no sempre ens ho especifiquen, he triat per una divisió que sols atén a : horta, secà, arrossar, vinya i muntanyes. Es clar que això, sobretot pel que fa als dos primers tipus, comporta moltes imprecisions puix cadascuna inclou cultius distints que van de la morera al taronger i de l'olivera a l'ameler o el cereal. De tota manera, el dinamisme de l'economia valenciana en aquests anys tampoc permet de fer compartiments massa separats. Potser, des d'aquest punt de vista, siga millor diferenciar el que és de reg del que no ho és, tot separant dos cultius tan importants com ho són l'arròs i el raïm. Feta aquesta precisió vegem ara quina és la distribució per percentatges.

DISTRIBUCIO DE LA PROPIETAT PER CONREUS.

Capítol 3r.

Es clar que aquests percentatges sols són vàlids en la mesura que no s'inclou la propietat dels propis i comunals dels pobles. Si els tinguéssim en compte, com ja hem vist abans, la distribució variaria en favor de les muntanyes. Fins i tot, ara aquestes i el secà junts són més del 50 %. Però tampoc cal confondre els termes. El secà que veiem no és comparable ni molt menys a les muntanyes, i els preus ens ho demostraran després. Els percentatges corresponen a les següents xifres:

(Ha.)				
Horta	Secà	Arrossar	Vinya	Muntanyes
2.700,2555	1.964,3492	675,0603	247,8006	2.558,7368

Aquesta distribució dona les ja esmentades 8.146,2024 has. on és clar el pes dels apartats d'horta i secà front als d'arrossar i vinya. Aquesta situació és deu tant a l'ambigüitat dels dos primers com a les mateixes característiques de les comarques afectades. D'una banda, com que les definicions d'horta i secà són les més genèriques, les fonts solen adjudicar a aquests grups tots els dubtes. No és estrany, doncs, que una parcel·la taxada com secà siga en realitat de vinya. D'altra banda, bona part d'aquesta distribució s'ha de cercar en les peculiaritats de la zona afectada. D'aquesta manera vegem com l'arrossar sols s'hi troba en cinc comarques: l'Horta, ambdues Riberes, la Safor i la Costera, tot i que amb una intensitat variable. Així, és el cultiu més important posat a la venda en la Ribera Baixa i té bastant pes a la Ribera Alta, mentre que a les altres tres és molt més reduït. La vinya tampoc apareix en totes les comarques, i encara que en són moltes on hi ha, sols té extensions considerables a l'Horta i al Camp de Morvedre, però sempre amb uns percentatges prou baixos. Un cas semblant és el de les muntanyes, puix si bé representen en total més del 30 % del que es ven, això es deu exclusivament a ls que hi ha a la Vall de Cofrents que representen més del 84 % de totes les muntanyes venudes. D'altra banda, tant l'horta com el secà són presents a totes les zones, tot i que també amb intensitat variable, com ara veurem.

Capítol 3r.

Capítol 3r.

Llevat, doncs, del que passa en els casos de les muntanyes, la vinya i l'arrossar, i centrant-nos en el que es fa a les zones més afectades per la desamortització, és a dir, les zones de regadiu, sols i d'Utiel, en l'hospital de Requena —com ja veiem al

QUADRE 3.2

DISTRIBUCIO DE CONREUS PER COMARQUES.

(HA.)	HORTA	%	SECA	%	ARRUS.	%	VINYA	%	MUNTANYA	%	TOTALS
HO.	1.361,6	80	190,8	11	51,7	3	93,6	6	-	-	1.697,9158
RA.	458,	43	96,7	9	200,1	19	16,5	2	292,7	27	1.064,1321
RB.	94,6	18	49,5	9	384,1	72	3,5	1	-	-	531,9900
SA.	107,2	77	19,8	14	7,6	6	3,6	3	-	-	138,4434
CO.	119,0	45	59,8	22	31,3	12	15,4	6	41,1	15	266,8518
VA.	122,4	50	86,4	35	-	-	19,1	8	18,9	7	247,0208
CT.	252,5	73	92,6	26,7	-	-	1,2	0,3	-	-	346,4714
CM.	101,9	26	195,3	50	-	-	93,0	24	-	-	390,4080
SE.	12,6	10	71,3	56	-	-	-	-	42,3	34	126,3865
FB.	22,1	31	49,8	69	-	-	-	-	-	-	72,0774
PU.	10,0	1	981,8	98,9	-	-	0,3	0,01	-	-	992,2659
CN.	18,3	39	28,1	59	-	-	1,0	2	-	-	47,5445
VC.	19,0	1	35,1	2	-	-	-	-	2.163,5	97	2.217,7455
RD.	0,4	6	6,6	94	-	-	-	-	-	-	7,0993
Total de Ha.	2.700,2555		1.964,3492		675,0603		247,8006		2.558,7368		8.146,2024

En realitat, com ja hem explicat a l'anterior capítol els fenòmens d'amortització i desamortització són dues vessants del mateix procés. Sols en determinats casos

Capítol 3r.

Llevat, doncs, del que passa en els casos de les muntanyes, la vinya i l'arrossar, i centrant-nos en el que es el secà i l'horta, les zones més afectades per la desamortització foren les comarques litorals i de regadiu. Sols caldria fer l'excepció de la Plana d'Utiel, on l'hospital de Requena --com ja veiem al capítol anterior-- fa sentir el seu pes disparant l'extensió respecte d'altres comarques semblants. Però, en aquest cas, el secà que s'inclou està més a prop de les muntanyes que del que considerem com a tal per a les altres zones.

Aquesta distribució resulta ben lògica dins del que és l'economia valenciana del segle XIX. Tots sabem que, malgrat que l'ascens de la vinya en determinada cojuntura farà canalitzar també cap a les comarques d'interior, les zones d'inversió agrària més intensa estan a les comarques de l'Horta i la Ribera, seguides més lluny per les altres de la costa. Aquest fenomen, però, no es sols distintiu de la burgesia o del segle XIX, sinó que ve d'abans i afecta a d'altres inversors. Per això, l'església, a l'hora d'amortitzar, ha invertit als llocs on la rendibilitat de la terra és més alta (4). Si una part de la terra de regadiu ha estat substreta al mercat lliure mitjançant l'amortització al llarg del segle XVIII, ara perdrà el lligam i serà posada a la venda, almenys en la part que no roman en mans de la noblesa. Per això no resulta estrany que el 67 % de la zona de regadiu es concentre solament en l'Horta i la Ribera Alta. Fins i tot, les extensions més altes de secà, i també els de millor qualitat --feta l'excepció de Requena--, apareixen també a aquestes dues comarques juntament amb la del Camp de Morvedre.

Però si l'amortització s'ha fet de forma selectiva, on més clar resta aquest fet és a la comarca de la Ribera. En aquest cas, no hi ha dubte que al segle XVIII el producte més rendible és l'arròs i aquest es cultiva fonamentalment a aquesta comarca. Per això mateix, no pot estranyar-nos que tant a la Alta com a la Baixa jugue un paper important dins de la superfície venuda. En realitat, com ja hem explicat a l'anterior capítol els fenòmens d'amortització i desamortització són dues vessants del mateix procés. Sols en determinats casos

Capítol 3r.

això presenta alguns dubtes. Així, les propietats de l'estat, gairebé totes muntanya, no poden considerar-se com a característiques de les compres que fan les anomenades mans mortes. Per això mateix, queden un xic fora del que estem parlant, tot i que la seua importància rau especialment en el pes que tenen de cara a l'estructura de la propietat que resulta d'aquestes alienacions. A l'hora de veure com es distribueixen els tipus de cultius entre les institucions afectades resta clara la diferenciació que estableix la pròpia amortització. Es a dir, és clar on s'han fet aqueixes inversions --a les comarques on la terra és més rendible--, però també caldrà veure qui les ha fetes.

(Ha.)

	HORTA	SECA	ARROSSAR	VINYA	MUNTANYES
CS	1.776,6423	590,6301	406,1452	150,6584	12,8800
CR	405,3401	172,1857	124,5386	50,6513	14,1100
BE	430,7173	1.130,9324	83,0828	41,0771	-
IP	86,6624	67,0010	61,2937	5,4138	42,3859
ES	0,8934	3,6000	-	-	2.489,3609

Queda clar, doncs, que aqueixa inversió selectiva que s'ha fet abans va encapçalada pels qui disposen d'una autonomia financera més patentada: el clergat. De fet, tot i que algunes institucions d'altres tipus també caldria incloure-les dins de les que inverteixen, la instrucció pública i la beneficència estan formades majoritàriament per corporacions molt febles que sols disposen d'algunes donacions; i a aquestes no se'ls hi pot demanar qualitat. El que passa és que aqueixa mateixa feblesa fa que les poques institucions importants tinguen un pes decisiu a l'hora de valorar la propietat en qüestió. Per això, per exemple, l'extensió d'horta de la beneficència és bastant valuosa en funció de les aportacions de l'Hospital General i d'algunes altres entitats. Malgrat tot, ens convindria utilitzar altres variables que poden donar-nos una estimació més aproximada a la valua comparativa dels béns de cadascun dels sector desamortitzats.

Capítol 3r.

	HORTA			SECA			ARROSSAR			VINYA		
	a	b	c	a	b	c	a	b	c	a	b	c
CS..	65	64	179	30	59	254	60	65	186	61	64	217
CR..	15	14	178	9	14	283	18	16	228	20	18	207
BE..	16	18	156	57	21	223	12	11	174	16	15	248
IP..	3	4	150	3	5	166	9	7	163	2	2	186

a: % de l'extensió; b: % de la rematada; c: % d'augment de la rematada sobre la taxació.

Aquestes dades no presenten una variació gran entre els distints tipus de béns de l'Estat. En tot cas, semblen confirmar-nos que les millors terres les posseïa el clergat. De fet, el secular i el regular reuneixen el 39 % del secà, però el 80 % dels altres cultius. Altrament, les diferències que s'observen al secà són degudes sobretot a l'esmentat cas de l'Hospital de Requena. Si no tinguéssim en compte aquesta excepció els valors del quadre no serien tan distints. De tota manera, cal no oblidar que els nivells assolits tant per la beneficència com per la instrucció pública no són prou representatius. Uns patrimonis tant minvats acusen força el pes d'unes poques corporacions. Aquestes, cas de l'Hospital General, el Col·legi del Patriarca o altres, estan més prop de la dinàmica del clergat --pel que fa almenys a la qüestió amortitzadora-- que de la resta de entitats que són catalogades dins d'aquests rams. Ara bé, tampoc cal oblidar que les rematades de les finques del clergat assoleixen uns augments un xic per damunt de les altres, tot i que això no supose un augment paral·lel si parlem dels percentatges del total rematat.

Tot això cal explicar-ho tot insistint en la localització distinta de les finques d'uns i altres. La propietat del clergat està disseminada per tot arreu en funció de la dispersió de les pròpies parròquies, mentre que la de les altres corporacions es concentra sobretot a la comarca de l'Horta. Per això, per tal que les terres del clergat mantinguen un percentatge del valor de la rematada semblant al que tenen del total de la

Capítol 3r.

superfície, cal que l'augment de la rematada sobre la taxació siga superior als dels altres rams. En resum, caldria dir que totes les institucions del clergat tenen una propietat prou homogènia pel que fa a la qualitat. Es a dir, si a l'hora de taxar-les la situació geogràfica les ha fetes estar per sota de les d'altres sectors, la pressió dels compradors les ha mantenides a nivells semblants.

Així doncs, queda patent una homogeneïtat entre els distints sectors posseïdors de la propietat --llevat dels béns de l'estat i dels propis, lligats gairebé exclusivament a les muntanyes, on el comprador acudeix per aquest tret específic--. Per tant, l'oferta de terres ve determinada per altres qüestions més decisives. No hi ha dubte, doncs, que és el tipus de terra el factor inicial de diferenciació de l'oferta.

TIPUS	HA.	TAXA (RS)	REMAT. (RS)	% R/T	RS/HA
HO...	2.700,2555	47.384.741	82.183.484	173	30.435
SE...	1.964,3492	3.327.024	8.106.812	243	4.126
AR...	675,0503	10.086.351	19.043.890	188	28.211
VI...	247,8006	1.500.961	3.288.220	219	13.269
MU...	2.558,7368	122.457	227.029	185	88

HO: Horta; SE: Secà; AR: Arrossar; VI: Vinya; MU: Muntanyes; % R/T: Augment de la rematada sobre la taxa.

He parlat fins ara de l'oferta com a un factor determinat pel procés amortitzador, però jugant amb una altra qüestió que ara esdevé clau. Quan ens servim dels valors de les rematades i dels preus assolits, estem introduïnt la pressió de la demanda social sobre aquestes propietats. Això cal veure-ho com el nivell al que la societat s'ofereix a ella mateixa la participació en les compres; és a dir, una mena d'oferta social. Després caldrà aclarir qui pot participar-hi i en quines condicions ho fa.

Capítol 3r.

Si la distribució dels tipus de la terra ja ens parla a priori de la vàlua de la propietat que ha estat desamortitzada, més ho fa encara els valors que acabem d'exposar. Com veurem després, els preus de la terra són prou alts, sobretot als conreus que es reguen: els d'horta i l'arrossar. D'altra banda, els de secà i la vinya no sols assoleixen nivells de preus acceptables, sinó que els percentatges d'augment que s'aconsegueixen a les rematades són superiors als dels altres. De tota manera, els nivells d'augment de la rematada sobre la taxació varien segons el preu de la propietat en qüestió. Si aquest és bastant alt, l'augment és més reduït, i a l'inrevés. Es tractaria d'una major pressió de la demanda sobre les propietats més barates, perquè és clar que en aquest cas són més els compradors que poden participar a la subhasta. El cas de les muntanyes, però, estan un xic fora del que diguem. Tot i que els preus són molt baixos, el percentatge d'augment també ho és. El que passa és que els compradors de rendes més baixes sols poden participar quan el preu és assequible i hi ha possibilitats de rendibilitzar la inversió a curt termini. Tanmateix, en aquest cas, les despeses de la compra han d'augmentar-se per tal de millorar la propietat. Quan hi ha una altra eixida, basada en la tala d'arbres i la desfeta de la muntanya, els preus assoleixen uns nivells prohibitius per a determinades capes socials.

Per tal de veure millor tot això haurem d'anar a concretar-ho a través de les variables que es donen a les distintes comarques. No podem menysprear la distribució geogràfica de la propietat com a un altre element que incideix en la oferta final dels béns. Caldrà veure ara quines són les característiques de les zones sobre les que treballam. Ja hem vist fulles enrere com la propietat que s'ofereix a cada comarca és molt variable, però ara haurem de posar-ho en relació amb les rematades que s'aconsegueixen. Com què els conreus comuns a totes les comarques són els de regadiu i els de secà, em centraré sols en ambdós.

Capítol 3r.

QUADRE 3.3

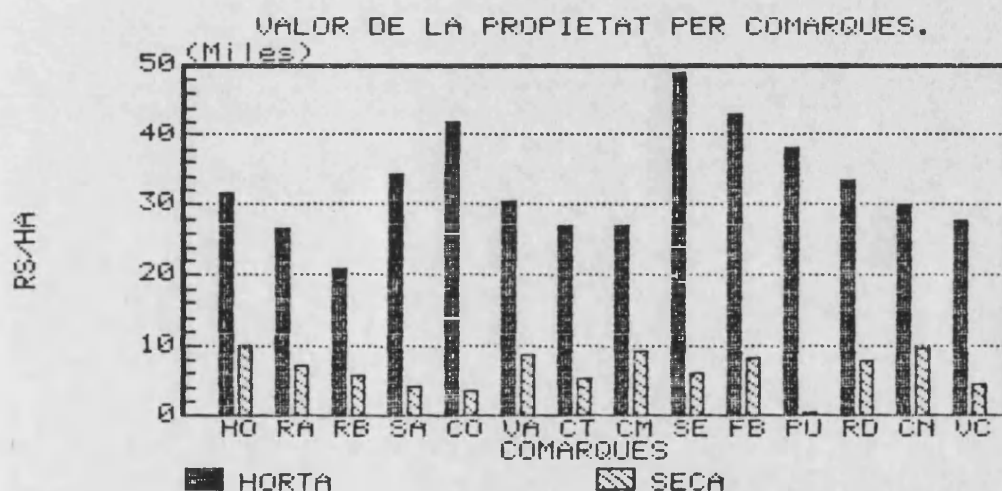
Comarca	HORTA			SECA		
	a	b	c	a	b	c
L'HORTA...	52,1	174	31.482	24,	245	10.203
R. ALTA...	14,8	165	26.704	8,6	231	7.239
R. BAIXA...	2,4	202	20.839	3,5	229	5.736
LA SAFUR..	4,5	182	34.233	1,	164	4.293
LA COSTERA	6,	151	41.961	2,6	185	3.578
V. ALBAIDA.	4,5	178	30.371	9,1	197	8.551
C. TURIA...	8,3	170	27.219	5,9	356	5.197
C. MORVEDRE	3,3	191	27.293	22,4	245	9.296
SERRANS...	0,7	159	49.228	5,5	395	6.248
F. BUNYOL..	1,1	304	43.234	5,1	395	8.356
P. UTIEL...	0,4	245	38.232	5,9	263	492
R. ADEMUS..	0,01	227	33.481	0,6	254	7.834
C. NAVARRES	0,6	150	30.167	3,3	225	9.709
V. COFRENTS	0,6	153	28.106	2,	146	4.759

a: % sobre la rematada total; b: % augment de la rematada sobre la taxació; c: rs/ha.

Havíem parlat més amunt de la homogeneïtat de la propietat que es posa a la venda, i les xifres de què ara disposem semblen confirmar-ho. Pel que fa a la superfície d'horta, ningú no pot negar que la terra de millor qualitat s'hi troba al litoral, però els preus més alts s'aconsegueixen precisament a les comarques d'interior. Es a dir, als llocs on l'oferta de terra regable és més curta la inversió que s'ha de fer per comprar-la és molt més gran. Això és el que passa a les comarques dels Serrans o de la Foia de Bunyol, on es remata entre ambdues un 1,8 % del total --aproximadament 1.500.000 rs.--. No cal dir tampoc que aquesta situació pot suposar alguns entrebancs posteriors, perquè és evident que amb una qualitat no massa bona serà difícil amortitzar a curt termini una inversió que s'acosta de vegades als 50.000 rs/ha. Quantitats com aquesta sols les trobem a les comarques de la costa en les zones més productives. Com veurem ara al gràfic, també trobem preus alts a les comarques de la Safor i de la Costera.

Capítol 3r.

Ambdós casos tenen característiques semblants: són, en general, terres de bona qualitat situades majoritàriament a les capitals de comarca dins d'un mercat prou restringit. Mentre que és clar que a la Ribera, tant a l'una com a l'altra, hi juguen altres factors que fan baixar els preus, i un d'ells pot ser una major diversificació de l'oferta deguda a la importància dels arrossars. Precisament, els preus més baixos de l'horta es donen a la Ribera Baixa, on el pes de l'arrossar és més gran.

No passa el mateix amb els conreus de secà. En primer lloc, no hi ha dubte que l'oferta d'aquest tipus de terra és més gran --i no em referesc aquí sols a la desamortització, en la qual, si més no, hi ha una propietat repartida per tot arreu-- i per això mateix els preus que s'assoleixen deuen anar més prop del que és la seua qualitat. Ara be, també és clar que a les zones on l'oferta de terra de regadiu és més gran, aquesta pot jugar com a factor de taponament dels nivells de preus del secà. Això ha pogut passar en determinades èpoques --quan s'ha fet l'amortització i després-- quan el regadiu es revaloritzava constantment front al secà. Però, a la desamortització les coses canvien. L'evolució de l'agricultura valenciana permet

Capítol 3r.

de transformar les zones de secà en regadiu, sobretot en comarques com l'Horta, i les millores en l'articulació del mercat afavoreixen tots els productes agraris. Per tant, els conreus de secà poden assolir preus rendibles. D'altra banda, a les zones d'interior també trobem uns preus bastant alts --tot i fent patent una vegada més l'excepció de l'Hospital de Requena a la Plana d'Utiel-. En aquests casos hi ha una altra qüestió que no he assenyalat fins ara. En realitat, en aquestes comarques l'oferta de terres no minva sols en els conreus de regadiu --aspecte que és una limitació del terreny--, sinó també en els de secà. En tot cas, les zones de senyoriu eclesiàstic o laic no han tingut fins la revolució burgesa un mercat de la terra comparable al de les comarques de reialenc. Potser aquest factor supose sempre una pressió addicional sobre els preus, que no és tan acusada en comarques com l'Horta o la Ribera. De tota manera, al secà caldrà parlar, tot seguint els percentatges d'augment del remat sobre la taxa, d'una propietat que no ha estat valorada al seu nivell. Però, aquests augments tenen un límit en el què és la pròpia qualitat de la terra. Per això, malgrat aqueix 395 % que puguen les rematades als Serrans, no s'aconsegueixen més que 6.248 rs/ha.

No succeeix el mateix a la Ribera, on tenim els preus més baixos, tret de la Plana d'Utiel. Ara podriem reprendre el que déiem abans respecte d'una oferta més diversificada que discrimina els secans. Però, si fos així no tindria raó la puja que s'hi dona a l'Horta amb una oferta més gran, tot i que en aquesta comarca la pressió demogràfica haja estat major. S'hauria, doncs, de plantejar si els secans de la Ribera són pitjors pel que fa al rendiment o si al llarg dels temps ja s'ha millorat --si més no, en el tipus de cultius-- el que en altres llocs encara és secà.

Així, hem vist com l'oferta de béns desamortitzats s'estructura en funció de diferents variables que van des del tipus de terra, passant per la localització geogràfica o la inversió que s'ha de fer. Però, tots tres depenen d'un altre factor força important que els determina i alhora els posa en relació: el tamany de les parcel·les.

Capítol 3r.

1.2.2. EL TAMANY.

Com tots sabem, l'agricultura valenciana s'ha caracteritzat sempre per la tendència cap una estructura minifundista tant pel que fa a les explotacions com a la propietat. De fet, i sobretot a les zones de regadiu, es dona una agricultura d'alts rendiments que afavoreix aqueixa dispersió. Però, el grau que ara tenim no ha estat sempre així, o almenys cal parlar d'una evolució constant. Aquesta té algunes fites importants al llarg del segle XIX i una d'elles és sens dubte l'alienació dels béns de mà morta. A més, el procés que ara s'enceta afecta una propietat ja fragmentada. Les institucions afectades han construït el seu patrimoni mitjançant la compra d'explotacions en una determinada època, la qual cosa defineix l'estructura de la propietat d'aqueix temps. Ara es tracta d'invertir el fenomen. L'Estat ofereix als compradors la mateixa propietat sense cap alteració (5), la qual cosa ens permetrà més avant -- quan parlem dels compradors-- veure el que hi havia abans i els que s'esdevindrà després.

Pel que fa a la qüestió que ara ens interessa de l'oferta, potser el factor més essencial rau en la parcel·lació de la superfície que es ven. Al cap i a la fi, aquesta determina la possible participació de les distintes classes socials. Ni tan sols el fraccionament en els pagaments pot impedir que alguns sectors socials es vegem fora de les subhastes de les finques més grans, i per tant més cares. Així, podem presentar unes explotacions que valen tant per a caracteritzar un patrimoni concret d'antic règim, com per a veure la consolidació d'una propietat burgesa. De moment, la primera d'aquestes qüestions coincideix amb el que és l'oferta.

El primer que farà serà, doncs, veure quina fou l'estructura de la propietat prèvia segons els trets de les finques subhastades. Amb aquesta intenció he triat una divisió que em sembla la més raonable i la que pot donar una visió més exacta de la fragmentació de què parlem.

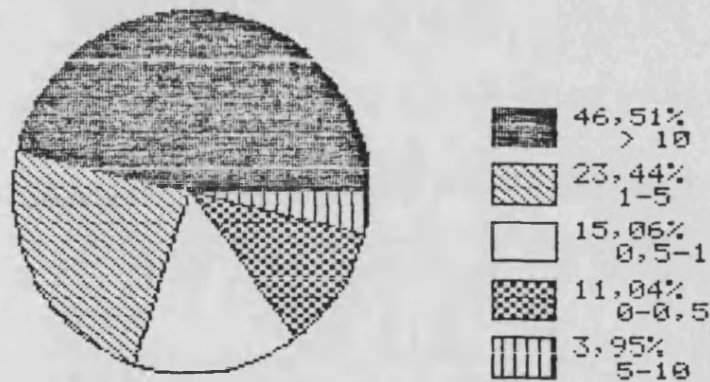
Capítol 3r.

SEQUENCIES D'EXTENSIO DE LA PROPIETAT VENUDA (HA)

TIPUS	0-0,5	0,5-1	1-5	5-10	> 10
REG. . .	734,3119	855,0329	912,1869	74,9813	93,2443
SECA. .	69,3273	129,0796	464,7844	142,5050	1.158,6259
ARRÓS.	65,3205	165,1894	402,8920	42,6584	-
VINYA.	29,2836	76,0600	109,8406	17,7398	14,8766
MUNT. .	-	0,5400	20,4515	15,9360	2.521,8093
TOT. . .	899,2529	1.226,8181	1.909,1554	322,3929	3.788,5831

Atenent aquestes dades conjuntes, els percentatges de distribució de la propietat per seqüències serien els següents de major a menor:

PERCENTATGES DE DISTRIBUCIO DE LA PROPIETAT.

TOTAL DE HAS.
8146,2

Es clar que aquestes dades poden induir-nos a traure interpretacions errònies si no es fan altres precisions. El fet més evident ara és que la superfície de muntanya desequilibra la distribució de forma que el sector de més de 10 Ha. apareix com a majoritari.

Capítol 3r.

Malgrat això, ja és significatiu que, tot incloent les muntanyes, aquesta seqüència no ultrapasse el 50 %. En realitat, com hem vist al quadre de dalt, la superfície conreada ens dóna altres conclusions. Vegem ara els mateixos percentatges per cadascun dels tipus de cultiu, afegint també l'extensió mitja.

SEQUENCIES D'EXTENSIO (%)

TIPUS	0-0,5	0,5-1	1-5	5-10	> 10	EXT.MITJA
REG. . . .	27,0	31,6	33,8	3,8	3,4	0,6077
SECA. . .	3,5	6,5	23,6	7,2	58,9	2,7863
ARRUS. . .	9,6	24,4	59,5	6,3	-	1,0369
VINYA. . .	11,8	30,6	44,3	7,1	6,0	0,9755
MUNT. . .	-	0,02	0,7	0,6	98,5	79,9605
TOTAL. . .	11,	15,	23,4	3,9	46,5	

NOMBRE DE FINQUES (%)

TIPUS	0-0,5	0,5-1	1-5	5-10	> 10
REG. . . .	59,3	27,6	12,5	0,3	0,06
SECA. . .	35,	24,8	34,	3,1	2,9
ARRUS. . .	29,9	33,9	35,1	0,9	-
VINYA. . .	34,2	39,3	25,1	0,7	0,3
MUNT. . .	-	4,5	27,2	9,	59,
TOTAL. . .	52,2	28,4	18,	0,7	0,6

Vegem, doncs, una situació prou pareguda als casos de l'arrossar, la vinya i els cultius de regadiu. Tots tres tenen la major part de les seues propietats amb una extensió menor de 5 Ha., i caldria dir, fins i tot, de menys de 3 Ha., tot i que no haja quedat expressat a la distribució. La dispersió màxima es dóna com és lògic al

Capítol 3r.

regadiu, on el 58 % de la terra no passa de 1 Ha., mentre que tant l'arrossar com la vinya oscil·len cap el segment d'entre 0,5-5 Ha. que ocupa el 83 % i el 74 % respectivament. S'han de notar, doncs, les diferències de productivitat de la terra. Les unitats de producció han d'augmentar de tamany quan passem del màxim --el regadiu -- a altres qualitats no tant rendibles en aquests moments com la vinya o l'arròs i, menys encara, al secà. D'altra banda, com hom ha vist, pràcticament el 99 % de les finques subhastades són menors de 5 Ha., i el 80 % ocupa menys d'1 Ha. Això, d'entrada, ja ens dona la imatge exacta del que és l'estructura de la propietat prèvia a la venda, on aquest 80 % sols suposa el 26 % de la superfície. De tota manera, cal fer una aproximació geogràfica a aquesta distribució de la propietat per tal de tenir una visió més acurada.

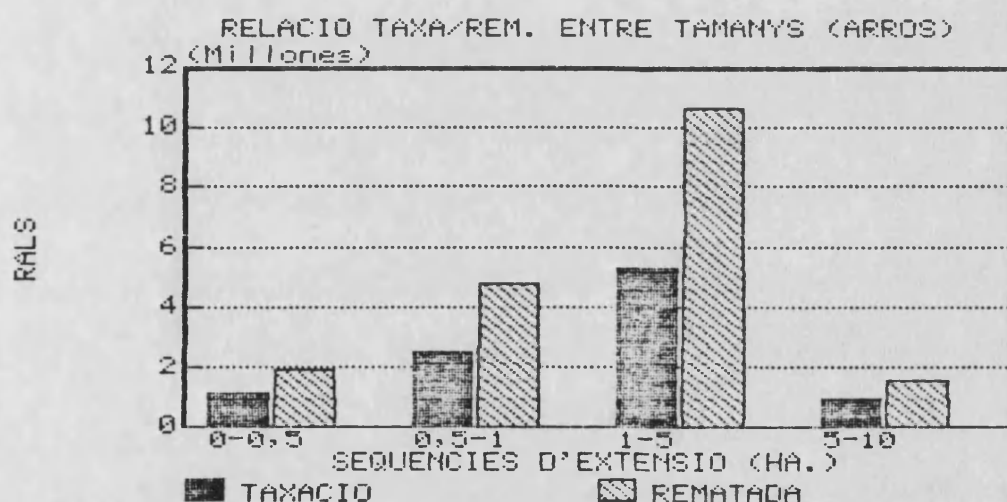
La primera qüestió que sembla estranya és l'extensió mitja de les muntanyes. Véiem abans com els que procedeixen dels propis tenen una extensió molt més gran i, fins i tot, una parcel·lació que també ho és. Però, no passa el mateix amb els pertanyents a l'estat. La part més important és a la comarca de la Vall de Cofrents. Així, a Aiora, n'hi ha 2.163,5403 Ha. dividides en quatre finques, mentre que la resta, fins el total esmentat més amunt, es reparteix en altres quatre comarques: la Ribera Alta (292,7641 ha.); els Serrans (42,3859 ha.); la Costera (41,1422 ha.); i la Vall d'Albaida (18,9043 ha.). Fins i tot, i com també ha estat exposat quan hem parlat de les seqüències d'extensió, hi ha una finca que sols ocupa 0,54 Ha. a Real de Montroi. Al capdavant, si bé les muntanyes suposen un percentatge molt important dins de la propietat venuda, la seua importància no sols minva si parlem de qualitat sinó també si ho fem de la parcel·lació: al voltant de les 80 ha. Es evident que amb aqueixa mateixa extensió hi ha finques de secà més productives. Això, sens dubte, farà baixar més encara els preus de les muntanyes, puix aquestes, a vegades, no poden jugar ni tan sols amb el factor del latifundisme.

Pel que fa tant a l'arròs com a la vinya, la situació és bastant semblant, tot i amb variacions. En primer terme, això es deu a l'extensió reduïda que

Capítol 3r.

ocupen i que a més es concentra en poques comarques. Ambdós cultius tenen al segment 1-5 Ha. la major part de les seues finques, però les extensions més voluminoses gairebé són inexistents. De fet, de més de 10 Ha. sols en trobem una: la de 14,8766 ha. corresponent a la vinya. Ara bé, quan parlem de seqüències d'extensió cal afegir un altre factor que determina també l'oferta. Es tracta de veure com incideixen aquestes freqüències en la disposició dels compradors. Es a dir, mitjançant les rematades i les taxacions, comprovar si hi ha una relació proporcional entre ambdós factors.

Per a representar aquestes dades, pense que el millor és diferenciar per tipus de cultius, puix en cadascun la situació pot ser distinta. Vegem en primer lloc el cas de l'arròs:

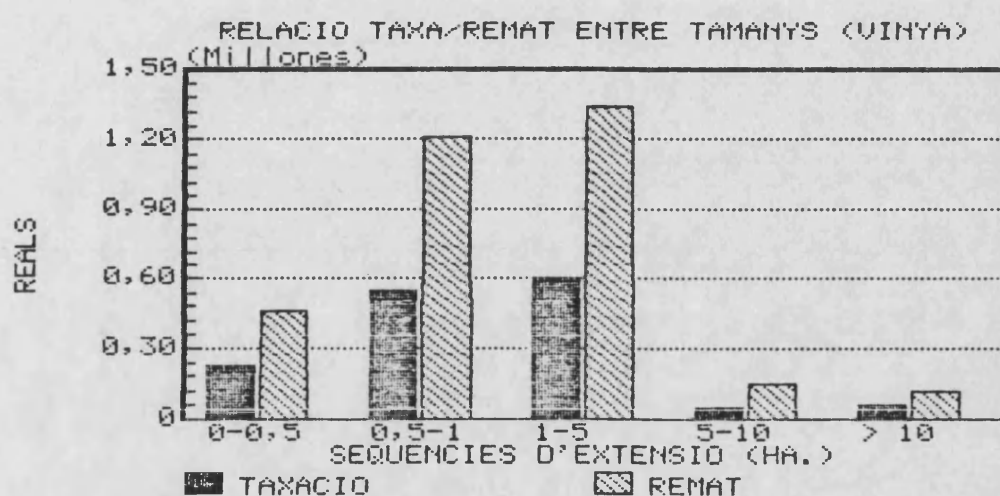

Ja véiem abans com l'extensió mitjana de l'arrossar anava per damunt de l'hectàrea. Ara, aquesta representació ens confirma a més que la freqüència màxima de parcel·les --entre 0,5-5 Ha.-- es correspon alhora amb les majors diferències entre taxa i rematada: un 186 % (0,5-1 Ha.) i un 199 % (1-5 Ha.). D'altra

Capítol 3r.

banda, les finques més menudes i les més grans no assolixen aquests nivells: 168 % (0-0,5 Ha.) i 162 % (5-10 Ha.).

La situació a la vinya, tot i que té similitud, no és la mateixa:

En principi, ja hem vist abans com els secans tenen sempre un augment de la rematada sobre la taxació superior al que hi ha tant a l'arrossar com als cultius de regadiu. Així, a la vinya tenim unes diferències prou més altes que en el cas de l'arròs. A més, el màxim no es troba ara al segment intermedi (el 220 % per a les finques entre 0,5-5 ha.), sinó que hi és a les parcel·les d'entre 5-10 Ha. (314 %). La qüestió que sí que es repeteix ara és que els nivells més baixos els tenim a les freqüències 0-0,5 ha (196 %) i de més de 10 Ha. (195 %). En tot cas, es tracta sempre de l'actuació de la demanda com a factor de pressió sobre les rematades.

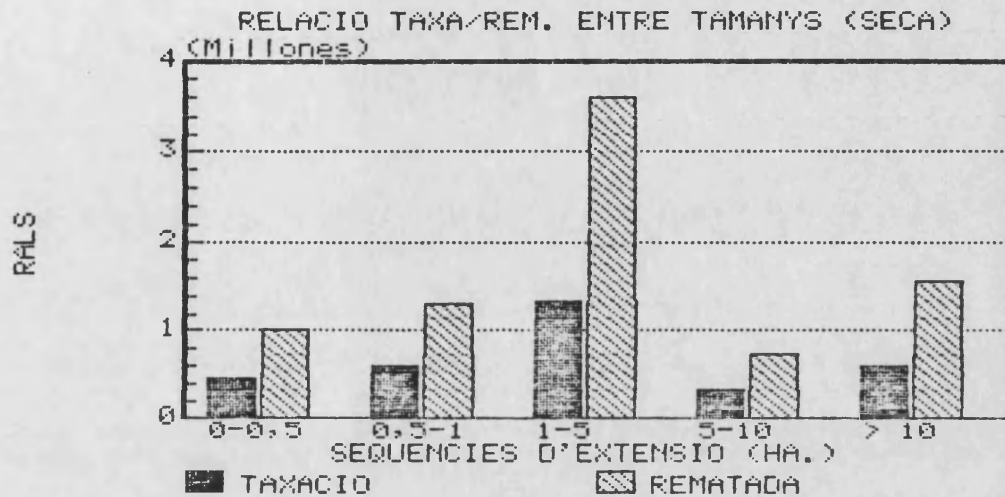
En el cas de la vinya, els preus de taxació --com a terra de secà-- són asequibles per un sector bastant

Capítol 3r.

gran de compradors fins al nivell de les 10 Ha. Així, el preu de taxació mitjà de les parcel·les entre 5-10 Ha. està al voltant dels 25.000 rs. Si això ho conjuguem amb el fet que la productivitat del secà no és intensiva -- com passa a l'horta-- tindrem la raó d'aquests percentatges. El cas de l'arròs és ben distint, perquè, en tractar-se d'un conreu més rendible, les extensions majors de 5 Ha. assoleixen d'eixida en la taxació uns preus que restringeixen allò que hom anomenava oferta social. La coincidència que es dona en ambdós casos per sobre i per sota de les seqüències descrites no té una explicació única. Es clar, que tot i que les parcel·les més menudes poden atraure més demanda, aquesta prové d'uns sectors socials prou limitats pel que fa a renda --petits propietaris, llauradors, arrendataris, etc--. Això, sens dubte, no permet unes rematades massa voluminoses, tot sense menysprear els percentatges que s'aconsegueixen. Pel que fa a les finques més grans, la demanda es retalla però guanya en possibilitat financera dels compradors. Ara bé, tant en el cas de l'arròs com de la vinya, aquestes extensions més grans no solen tenir la suficient qualitat com per aconseguir rematades molt altes. En general, aquestes parcel·les no estan conreades totalment amb el cultiu corresponent, i la major part de les vegades inclouen altres cultius o tenen una part sense treballar. Es a dir, que les explicacions no consisteixen sempre en la major o menor pressió de la demanda, sinó que hi juguen altres qüestions que van des de la capacitat econòmica dels potencials compradors a la qualitat de la terra; sense oblidar tampoc factors com la relació inversió/amortització, etc.

Els valors que ens dona el secà semblen confirmar alguna d'aquestes darreres coses que acabem d'esmentar. Perquè, si d'una banda, es manté una proporció semblant a la dels dos casos anteriors, tenim un element que fins ara no s'havia donat: la màxima diferència entre taxa i rematada la trobem ara a les finques més grans. Vegem primer, però, la distribució d'aquests valors:

Capítol 3r.

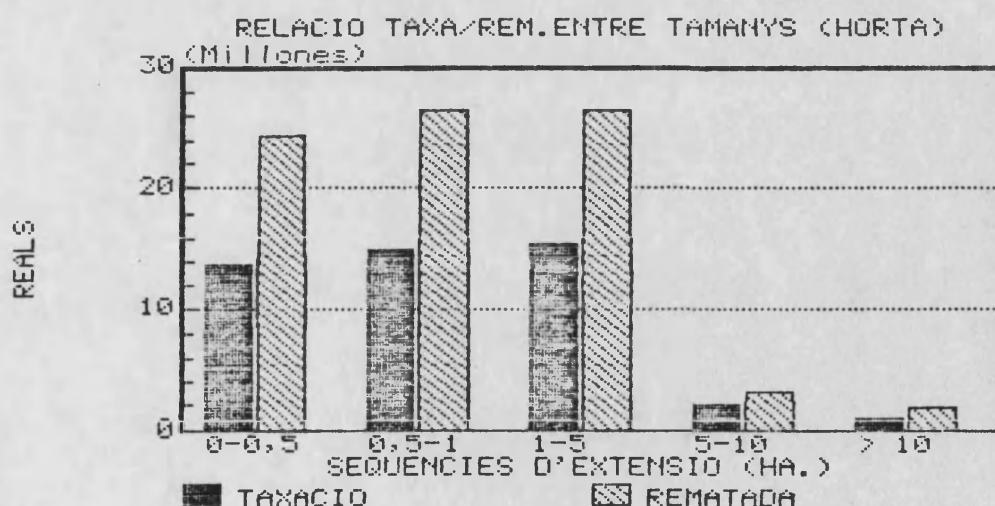
La proporció que veiem al secà sembla als primers segments bastant semblant al que passa als cultius vists anteriorment. Es a dir, s'observa una mena d'ascens del percentatge d'augment de la rematada paral·lel al de l'extensió de les propietats, de manera que els màxims estan a la freqüència mitja, mentre minva pels extrems. Però, al cas del secà no ocorre així, perquè a la seqüència d'entre 5-10 Ha. la relació tamany/preu baixa, però a la de més de 10 Ha. torna a pujar. Havíem dit abans, que a les extensions més grans els nivells de rematades depenen en bona part de la qualitat, puix els compradors que van a la subhasta tenen capacitat per a fer-los pujar. Pense que aquesta pot ser l'explicació més aproximada al que passa ara.

Si veiem les finques majors de 10 Ha. de forma particularitzada, la situació és diversa. En primer lloc, cal dir que en són poques --21--, i amb una oferta tan restringida tampoc cal perdre l'ocasió. A més, estan disperses per varies comarques: nou a la Plana d'Utiel; quatre a l'Horta; dues als Serrans i als Camp de Túria; i una a La Safor, la Ribera Alta, el Camp de Morvedre i la Vall de Cofrents. A més la qualitat i la possibilitat de millores són distintes entre les finques de la Vall

Capítol 3r.

de Cofrents i la Plana d'Utiel respecte a les que estan a comarques del litoral, com també ho és la taxació d'unas i altres. Per això, l'augment menys gran es dona a la Vall de Cofrents (102 %), mentre que el més alt correspon al Camp de Túria (356 %) i als Serrans (528 %) tot i que els preus per ha. són ben diferents: 3953 rs. al primer cas, i 2859 rs i 7364 rs. als altres dos, mentre que al Camp de Morvedre es paguen 14.563 rs./ha. amb un augment sols del 220 %, el segon més baix. Tot això ens fa dubtar d'aquest tipus de xifres quan no hi ha un nombre de finques suficientment representatiu, perquè per exemple els secans de la Plana d'Utiel -- majors de 10 Ha. -- són adquirits a 364 rs., amb un augment del 255 %. De tota manera, als altres segments d'extensió que presentem si que hi ha el nombre de finques necessari perquè puguem dir que són fiables, i de fet confirmen tot el que ja he exposat per als cultius anteriors.

El sector on les finques venudes són més nombroses és el dels cultius d'horta. Això pot donar-nos en aquest cas una visió bastant ajustada del que va passar precisament amb la propietat més important. Vegem ara les dades que ens proporciona el gràfic corresponent:

Capítol 3r.

Les diferències que acabem de veure són prou diferents a tot el que hem vist fins ara. Al contrari del que solia passar als altres casos, els màxims estan ara als segments inferior i superior, als d'entre 0-0,5 i als de més de 10 Ha. Això coincideix d'una banda amb el que és la demanda teòrica, i d'altra amb les característiques de la propietat. A més, els preus per hectàrea així ho confirmen. Les parcel·les més menudes poden conrear-se d'una manera més intensiva que la resta i això pot fer-les més productives. Aquesta situació és la que els dona una taxació superior a la resta, sempre que acceptem que aquesta s'ha basat en els arrendaments. Una vegada posades a la venda, el nombre de compradors que pot acudir s'eixampla per ser finques molt reduïdes. Ambdós factors fan que l'augment arribi al 176 % assolint un preu mitjà de 33.000 rs/ha.

Una vegada superem l'extensió de les 0,5 ha i fins les 10 ha. els augments de les rematades van baixant d'una manera progressiva, però els preus que s'aconsegueixen s'equilibren en les tres freqüències al voltant dels 30.000 rs/ha. Això sembla indicar que des de les 0,5 has. cap amunt la propietat no dona una renda semblant a les parcel·les més menudes, puix aqueixa productivitat basada en la intensificació del treball personal de l'arrendatari no pot mantenir-se. En aquests casos, o bé s'han d'introduir millores tècniques o bé s'han d'emprar jornalers. Així, aquestes finques augmenten el seu valor de taxació en proporció directa al tamany que tenen. Per això, la freqüència d'entre 5-10 ha. necessita una pujada menor de la rematada per tal d'aconseguir uns preus finals semblants als de les parcel·les que tenen entre 0,5-1 ha.

De tota manera aqueix augment de la taxació proporcional a l'augment de l'extensió té un límit, o almenys caldria dir que la proporció va perdent-se cada colp més. Es a dir, una parcel·la de dues hectàrees pot valdre el doble que un altra d'una hectàrea, però això no vol dir que si es tracta d'una de deu la vàlua es multiplique amb la mateixa proporcionalitat. Així, ens trobem que les finques de més de 10 ha. són les menys valuoses, malgrat que l'augment que vegem siga el més alt de tots.

Capítol 3r.

En general, doncs, la desamortització oferta una propietat molt fragmentada (6), cosa que permet participar a les classes socials amb menys capacitat econòmica. Això fa que si bé els augments de les rematades no siguen els més grans a les finques més menudes, aquestes sí que aconseguixen els preus més alts en tots els tipus de cultiu que hem vist. A més, tot i que aquesta fragmentació no és homogènia per tot arreu, sí que es situa per sota del que és la propietat mitjana en aquesta època (7). Per tal de veure quina fou la parcel·lació real caldrà fer un examen de les comarques afectades, almenys en els dos tipus de cultiu que són constants a totes.

QUADRE 3.4

SEQUENCIES D'EXTENSIO PER COMARQUES (REGADIU).

COM.	0-0,5	0,5-1	1-5	5-10	> 10	*
HO.	245,3606	434,9029	575,1862	54,8165	50,8572	0,80
RA.	136,9941	171,5006	129,7848	7,3800	12,3871	0,58
RB.	17,1001	32,6438	39,5090	5,4255	-	0,78
SA.	56,7268	26,1991	17,8043	5,5689	-	0,39
CO.	15,7655	25,1525	56,8910	21,1924	-	0,88
VA.	48,0696	18,5808	17,6395	8,1704	30,0000	0,48
CT.	114,9791	91,4804	46,0485	-	-	0,44
CM.	39,1908	36,7597	25,9725	-	-	0,43
SE.	12,6685	-	-	-	-	0,10
FB.	15,4971	4,4238	2,2783	-	-	0,23
FU.	6,0154	4,0490	-	-	-	0,35
RD.	0,4513	-	-	-	-	0,45
CN.	12,7213	4,5433	1,0728	-	-	0,29
VC.	13,3034	5,7132	-	-	-	0,20

*: Extensió mitjana de les finques.

La propietat, doncs, està més dividida del que caldria esperar, tant a les comarques del litoral com a les de l'interior. En aquestes darreres l'extensió mitja és pràcticament la meitat de la de les altres. En aquest cas, s'hauria de parlar d'un mercat de la terra més

Capítol 3r.

restringit que fracciona molt més la superfície disponible fins uns nivells extrems, com ara els cas dels Serrans i la Vall de Cofrents. La primera d'aquestes comarques sols té propietats per sota de les 0,5 ha. i en són 118 finques. Les comarques costaneres també mostren aquest fenomen, tot i que no amb tanta intensitat. Potser, l'amortització que ha dut a terme el clergat i altres tipus d'institucions s'ha basat en la compra de les propietats de les classes menys afavorides que en moments de crisi han hagut de desfer-se'n d'elles; o almenys es pot dir que la política inversora ha estat dirigida fonamentalment vers aquests sectors socials --debitoris, cartes de gràcia, etc.--. Si fos així, caldria assenyalar que l'oferta a la desamortització d'una propietat assequible als menys capacitats econòmicament depèn en bona mesura de com haja estat feta l'amortització. Perquè és clar que el procés de venda no disposa d'altres mecanismes que ho garanteixen.

QUADRE 3.5

SEQUENCIES D'EXTENSIO PER COMARQUES (SECA).

COM.	0-1	1-5	5-10	> 10	*
HO..	21,6402	89,6798	19,6432	59,8746	2,05
RA..	29,2710	67,4317	-	-	1,02
RB..	10,1287	26,9411	-	12,4600	1,59
SA..	3,2676	5,5979	-	11,0000	1,16
CO..	11,3978	28,5740	19,8636	-	1,66
VA..	26,5897	38,9246	20,9842	-	0,91
CT..	4,8352	39,4087	9,6300	38,8174	2,99
CM..	46,6591	99,9674	34,6036	14,1589	1,35
SE..	7,1061	18,8848	18,5912	26,7500	2,16
FB..	16,3426	27,6686	5,8170	-	1,15
PU..	-	3,7345	-	978,1410	98,18
RD..	-	-	6,6480	-	6,64
CN..	15,2984	12,8284	-	-	0,57
VC..	5,8705	5,1429	6,7242	17,4510	1,30

*: Extensió mitjana de les finques.

Capítol 3r.

L'extensió dels secans és bastant homogènia, tret d'alguns casos, com ara la Plana d'Utiel i el Racó d'Ademús, on no hi ha finques suficients per a presentar un balanç amb fiabilitat. De tota manera, la parcel·la mitja també és prou reduïda, tot i que el seu menor grau de qualitat la fa pujar per damunt de la de regadiu. Es a dir, que la situació descrita abans val també ara.

Comptat i debatut, els trets definitoris de l'oferta han quedat exposats d'una forma bastant aproximada. Hi ha, d'una banda, una superfície conreada que és semblant a totes les institucions afectades, i també una altra formada per les muntanyes i algunes explotacions de secà que s'allunya dels trets de l'anterior. Aquella està suficientment dividida com per a que tothom tinga l'oportunitat de fer-se amb la seua propietat, dins, és clar, d'una mínima capacitat financera per a fer front als pagaments fraccionats. Això fa que la pressió siga molt forta als nivells més baixos de parcel·lació i que els preus definitius de compra siguen els més alts de la propietat venuda. Qüestió que, a més, caldrà posar en relació amb el conreu intensiu que aquesta permet i els nivells d'arrendament consegüents.

Aquesta situació és més clara als cultius de regadiu, que són la part més important de la terra conreada que es ven, tot i que al secà, la vinya i l'arròs la situació no és gaire distinta. Per tant, la desamortització disposa la possibilitat d'augmentar el sector de propietaris. Això vol dir que un bon grapat de finques es poden aconseguir amb una inversió inicial que pot oscil·lar, segons el tipus de bé i la institució de què provinga, entre 50 i 500 rs.-- per dir alguna xifra--. Al mercat s'hi trobaran, doncs, des de 1.000 rs. en amunt i amb una qualitat no menyspreable. El que caldrà veure de seguida és si això és beneficiós en funció tant dels preus que assoleixen les propietats que no tenen aquest origen, com de les expectatives d'amortització mitjançant els nivells d'arrendament que es poden posar. Tot això determinarà finalment la participació a qualsevol nivell d'oferta. Després, a l'hora de veure els compradors ja jugaran altres factors i potser determinats interessos de classe.

Capítol 3r.

2. EL MERCAT DE LA TERRA.

Fins ara hem establert els nivells de l'oferta en base als trets de la propietat desamortitzada. Però, aquella no es pot abstraure d'un àmbit més ample que s'hi troba a les transferències privades. D'una manera o d'altra, l'alienació dels béns de l'Estat incideix en aquestes i, alhora, s'hi veu condicionada. Un augment de les vendes en el circuit lliure de la propietat pot fer baixar els preus, però els pagaments que es fan a nivell privat també poden determinar els nivells de la desamortització. Ja deiem abans que els possibles compradors hauran de veure els avantatges que suposa invertir en un o altre lloc.

El principal entrebanc de la terra com a variable és la seua manca d'homogeneïtat, entre altres raons perquè "sirve a la vez de instrumento de trabajo y de valor refugio que atrae capitales en circunstancias variables" (8). Per això, les xifres que podem donar sempre semblaran dubtoses. De tota manera, pel que fa a les dades de la desamortització, ja han estat emprades altres vegades (9). Ara, el fet que els pagaments foren en diners afavoreix la seua utilització tenint al nostre abast no sols la taxació sinó les rematades. Aquestes darreres són realment les que donen la vàlua definitiva de la propietat, mentre que la taxa depèn sempre d'una capitalització variable i problemàtica.

Els preu de la terra en els contractes privats sols té una fidelitat acurada quan es tracta d'un mateix grup de finques al llarg del temps. Tothom sap que trobar als protocols notariais una oportunitat com aquesta no sols es cosa de l'atzar, sinó que més aviat es tracta d'una qüestió impossible d'aconseguir. Uns preus que es repetesquen tots els anys de la desamortització només es troben en diversos contractes i en distintes qualitats de terra. Però, això no deixa de ser paral·lel al que passa amb la terra desamortitzada. En tot cas, unes i altres variables, sempre vindran basades en una tipologia semblant. Així, el que he fet ha estat triar determinats notaris i recollir tots els contractes de venda de terra que apareixien entre aquests anys (10), tot intentant aconseguir un mínim de vendes i de notaris

Capítol 3r.

per any. Tot això ens ha donat com a resultat unes dades molt restringides. D'una banda, dos tipus de cultius fonamentalment, els de regadiu i l'arrossar; d'altra, dues zones molt localitzades, la comarca de l'Horta i la de la Ribera.

Pel que fa al regadiu, els preus que hem recollit són els següents:

ANY	A	B	C	D
1855...	14.746	7.223	26.766	0,49
1856...	13.116	7.225	21.256	0,20
1857...	16.621	3.610	24.070	0,43
1858...	22.828	10.830	48.134	0,14
1859...	10.411	8.022	21.739	0,31
1860...	18.722	11.167	48.134	0,39
1861...	15.172	7.220	32.936	0,35
1862...	16.153	4.923	48.134	0,35
1863...	15.192	4.136	24.077	0,38
1864...	16.253	10.316	46.125	0,51
1865...	19.198	7.220	33.111	0,57
1866...	23.925	9.025	43.321	0,32
1867...	14.423	12.033	36.057	0,41

A: Preu mig; B: preu mínim; C: Preu màxim;
 D: Extensió mitja de les finques venudes.
 Els valors estan en rs/ha (A,B,C) i en ha. (D).

Si atenem a la columna A els preus per hectàrea són bastant inferiors als que véiem anteriorment. Sovint només representen la meitat del que és el preu mig de les terres desamortitzades a l'Horta. Però, com es veu a la columna C, això no vol dir que no hi hagen preus alts. En tot cas, fa pensar que es tracta d'un problema de qualitat de la terra, perquè hauriem de tenir en compte, a més, que l'extensió mitja és gairebé sempre inferior a les 0,50 ha. Aquesta freqüència és la que assoleix a la desamortització els nivells de preus més alts, per damunt dels 30.000 rs/ha.; mentre que ara no arriben mai per damunt dels 25.000 rs./ha., clar que

Capítol 3r.

parlant de la mitja. De tota manera, sense saber la qualitat exacta de la terra desamortitzada sembla massa arriscat dir que era millor que la que es venia privadament, tot i que això permetria d'explicar la baixada de propietats d'un nivell inferior de productivitat.

Vegem ara el que passa als arrossars de la Ribera Alta i Baixa.

ANY	A	B	C	D
1855...	8.744	7.124	11.117	0,65
1856...	7.688	6.685	12.000	0,34
1857...	10.681	3.610	18.870	0,66
1858...	6.294	4.927	7.129	0,34
1859...	6.032	4.462	10.543	0,33
1860...	17.027	9.025	23.739	0,38
1861...	12.296	9.025	26.695	0,49
1862...	10.713	7.300	19.253	1,09
1863...	14.265	6.188	21.966	0,24
1864...	12.533	3.610	27.935	0,56
1865...	12.552	9.656	13.086	0,63
1866...	12.524	8.754	13.571	0,27
1867...	11.609	8.689	14.765	0,76

A: Preu mig; B: preu mínim; C: Preu màxim;
 D: Extensió mitjana de les finques venudes.
 Els valors estan en rs/ha (A,B,C) i en ha. (D).

Les conclusions ara poden ser semblants a les del regadiu, i fins i tot els preus són en aquest cas més inferiors als de la desamortització del que passava amb aquells. En les finques d'entre 0-0,5 ha. havíem vist uns preus mitjos superiors als 30.000 rs./ha., mentre que ara es redueixen a més de la meitat. Per altra banda, si que coneixen ara algunes coses respecte de la qualitat i sembla que aquests contractes privats ho eren de marjals que no sempre estaven totalment conreades. De tota manera, les xifres de l'arrosar són menys fiables que les del regadiu, perquè disposem d'un nombre menor de vendes computades.

Capítol 3r.

Pel que fa a la incidència de l'augment de l'oferta provinent de la desamortització sobre el mercat de la propietat, no hi ha un efecte remarcable. Segons les dades del regadiu, sembla que hi ha un augment dels preus entre 1857-1858 quan es paralitza la venda de béns de l'Estat. Al 1859, amb el reinici del procés i l'adjudicació de les vendes suspeses, els preus tornen a baixar, ara amb força. Després, en el període 1860-1864 --que com veurem després són uns anys de poques vendes-- hi ha un altre augment que es manté estable. Als anys de la crisi, però, aquesta situació serà reforçada amb uns índexs superiors, tot i que les vendes d'aquest període són les més nombroses. De tota manera, l'efecte de la crisi pot jugar a favor de la terra com a inversió de refugi respecte dels altres sectors menys segurs.

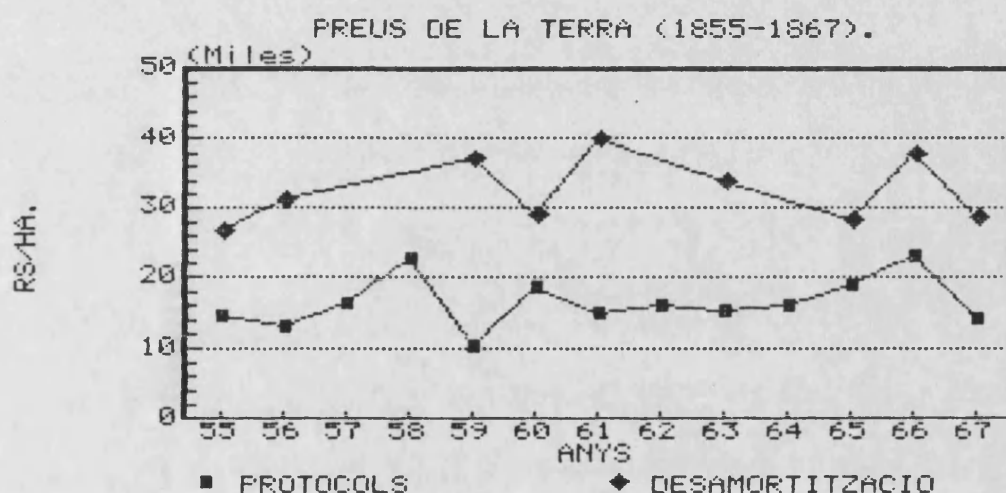
Potser així comprar terra d'una o altra procedència no tinga altra justificació que la del seu tipus i la de la seua qualitat. També, es clar, hi ha un altre factor força determinant. Els qui disposen de capacitat econòmica poden invertir a tot arreu, però si no és així, el pagament fraccionat té un avantatge addicional. Preus com els que acabem de veure no permeten als sectors socials més baixos de comprar-les, mentre que sí poden assumir una petita inversió inicial i esperar que la renda de la propietat que han adquirit els ajude a afrontar els successius terminis. A més, aquesta mena d'autofinanciació també val per als compradors més poderosos. Des d'aquest punt de vista, la terra que és comprada al comptat o en un termini curt ha de ser sempre menys cara, tot i que no podem considerar el segle XIX com un segle inflacionista (11), i menys encara a València, on els preus dels productes agraris sofreixen un coeficient de variació en aquests anys dels més baixos de tot l'Estat (12).

De tota manera, també caldrà que ajustem tant els preus de la desamortització com els dels protocols a l'evolució dels preus agrícoles durant aquests anys. Això esdevé problemàtic pel que fa als primers. Com veurem, la concentració de les vendes es produeix en molts pocs anys, mentre que en altres anys no hi ha, a caua de la paralització del procés. Això fa que no puguem disposar d'índexs continus per a tots els anys.

Capítol 3r.

Tot i així, farem la comparació solament amb els preus que els cultius de regadiu assoleixen a la comarca de l'Horta. Això, ens permetrà d'esbrinar, d'una manera aproximada, com va a ser aquesta evolució dels preus.

Per tal de veure amb més claredat l'evolució tant dels preus de les propietats desamortitzades com la dels de les transferències privades, afegim ara un gràfic on aquestes apareixen representades com a "Desamortització" i "Protocols" respectivament.

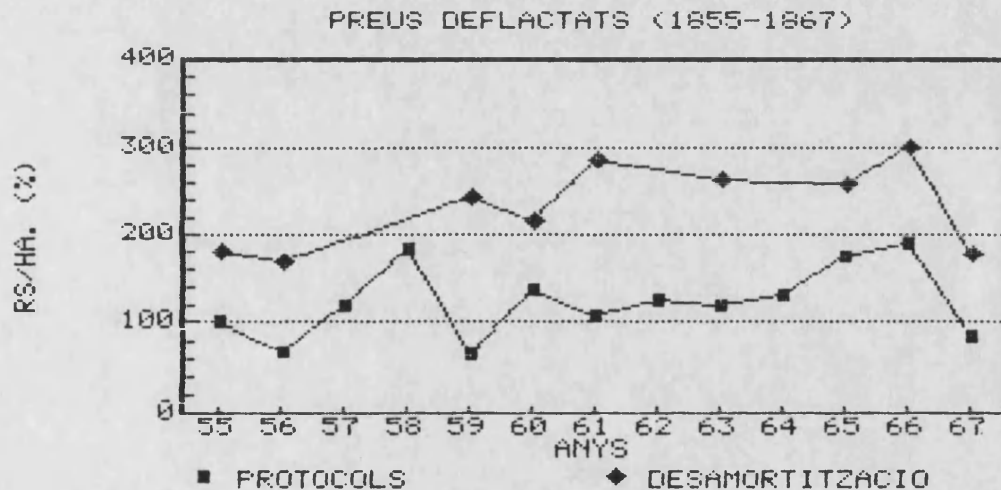
Ara sembla fer-se més evident la relació entre els uns i els altres. Fins que arriba la crisi del final d'aquest període, les posicions d'ambdues variables són contràries. Els preus que he tret dels protocols tan sols mostren una tendència alcista quan la desamortització es paralitza: 1857, 1858, i, en menor mesura, 1862, 1864. També es dona el 1860, però es tracta, més aviat, del redreçament després de la caiguda del 1859. Aquesta sembla va ser causada per l'impacte que produeix el reinici de les alienacions després de dos anys sense haver-ne. Aquesta fóra també l'explicació dels baixos índexs del bienni 1855-1856. La recuperació

Capítol 3r.

que observem el 1865 és també conseqüència del que passa amb les privatitzacions, puix que en aquest any sols en són afectades 2 ha. Pel que fa a la crisi, el que hi predomina són les coincidències. La significació d'aquesta com a fonamentalment comercial i financera és el que fa pujar els preus i augmentar les subhastes. Però, el 1867 l'oferta és massa gran per a mantenir uns nivells semblants. De fet, més del 50 % de la superfície de regadiu que es venuda la comarca de l'Horta en aquests anys, ho és el 1867.

Cal que vegem ara quina ha estat aquesta evolució tot considerant-hi l'efecte de la deflacció (13), tot partint dels preus que ens donen els protocols per al 1855 com a index 100:

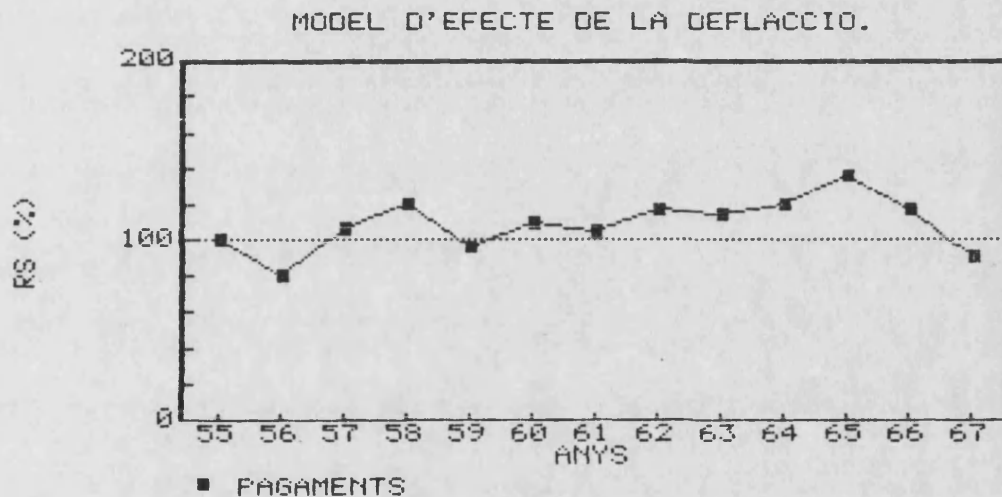

La situació continua essent la mateixa pel que fa a uns i altres preus, però ara queda palesa la pujada que es produeix al llarg d'aquest període. Pel que fa al mercat lliure, el preus gairebé s'han duplicat el 1858 --quan no hi ha desamortització-- i el 1866 --quan hi ha la crisi--. Açò darrer passa també a les alienacions, que assoleixen un index del 302 per a 1866. En general,

Capítol 3r.

doncs, la deflacció ens mostra un augment dels preus superior al previst perquè els productes agraris que estem utilitzant sols recuperen el nivell 100 del 1855 els anys 1856, 1859 i 1867, mentre que a la resta estan sempre per sota. Això pot ser un factor no gens menyspreable a l'hora de fer ara als pagaments. Si suposem que un comprador ha adquirit una finca amb uns terminis entre 15-20 anys, i que les despeses anuals són de 1.000 rs., allò que realment estaria pagant seria el següent:

La situació és, doncs, molt greu per a determinats nivells de renda. De fet, la deflacció faria que haguera hagut d'afrontar un pagament més dels que li corresponien en diners nominals. Segurament molts compradors havien rematat les propietats pensant en l'augment dels preus agrícoles i, com a conseqüència, en una autofinanciació, si més no parcialment. Però, el gràfic anterior ens mostra que potser tots aquests tindrien molts entrebancs per a mantenir les compres, i que possiblement aquesta seria una de les raons de les fallides posteriors. De fet, entre 1860 i 1866, l'índex hi és sempre per damunt del 100.

Capítol 3r.

Així doncs, la desamortització no incidí massa en el que eren les transferències privades. Sols el 1859 podem dir que els preus d'aquestes s'enfonsaren, perquè la situació del 1867 es deu a uns altres motius. D'altra banda, la inversió en propietat d'una o altra procedència no es presenta com una possibilitat alternativa. Més aviat, sembla que els béns de mà morta tenien uns avantatges a priori sobre la resta. La qualitat hi era bona, molt ovint millor que la que s'oferia regularment al mercat. Si l'amortització havia cercat sempre la millor inversió, l'arrendatari havia procurat un conreu acurat. Però, a més, es tractava d'una oferta desconeguda i amb uns pagaments que l'acostaven a sectors socials que sols així podien convertir-se en propietaris absoluts. Tot això feia, sens dubte, que les propietats de l'Estat atenyeren uns preus força elevats. Fins i tot tenint-hi en compte la deflacció del segle, els preus continuaren augmentant. Tanmateix, això pogué entrebancar els compliments dels terminis als qui confiaven de fer cara als pagaments amb la renda que n'aconseguirien. De tota manera, si s'hi assolien uns preus tant alts era perquè hi havia una pressió social tan forta que el mercat que hi havia no podia donar abast.

Una vegada establert el joc dels preus dins de la dinàmica del mercat, caldrà veure si aquests tenen una correspondència amb les rendes que se'n poden traure. Es clar, que quan dic això no em referesc a allò que produeix un petit propietari, sinó als arrendaments. Aquests poden marcar la perspectiva de compra i determinar els preus. Si hi havia seguretat d'aconseguir un determinat nivell de renda, aquesta era una base ferma per a adquirir la propietat.

2.1. ELS ARRENDAMENTS.

La qüestió de la compra i la renda sempre hi va aparèixer relacionada, i des de l'inici del procés desamortitzador hom incidí en aquest punt repetidament. A València, ja el 1855, una de les publicacions que arreplegava la llei de Madoz, incloïa una factura tipus per a realitzar el pagament d'una finca valorada en

Capítol 3r.

20.000 rs. El pagament, en cas de fer-se al comptat, acabaria beneficiant el comprador, el qual estalviaria una quantitat considerable de cabals. A més, les despeses deurién ser cobertes per la renda que, pressumiblement, produiria. La distribució n'era la següent (14):

Termini	a	b	c	d	e
1	2.000	-	-	2.000	-
2	1.600	5	80	1.520	1.000
3	1.600	10	160	1.440	1.000
4	1.400	15	210	1.190	1.000
5	1.400	20	280	1.120	1.000
6	1.200	25	300	900	1.000
7	1.200	30	360	840	1.000
8	1.200	35	420	780	1.000
9	1.200	40	480	720	1.000
10	1.200	45	540	660	1.000
11	1.200	50	600	600	1.000
12	1.200	55	660	540	1.000
13	1.200	60	720	480	1.000
14	1.200	65	780	420	1.000
15	1.200	70	840	360	1.000
15	20.000	70	6.430	13.750	14.000

a: distribució del remat per anys; b: % d'interés amb el qual és afavorit el comprador per haver avançat tots els diners; c: quantitat que se n'abaixa cada pagament pel % d'interés; d: pagament real; e: renda que produeix.

De segur, les coses no eren tant fàcils per als compradors i, de tota manera, fer totes les despeses el primer any no era a l'abast de tothom. Els qui tenien la capacitat econòmica suficient és clar que van ser afavorits amb aqueix interés i amb la posterior deflacció que ja hem vist. No obstant això, allò que ara ens interessa és esbrinar si aqueixa renda estimada del 5 % s'acostava a la realitat. Si fos així, un termini de pagament de 20 anys haguera permès de cobrir totalment el deute a l'exemple anterior.

Capítol 3r.

L'arrendament com a forma de tinença de la terra s'havia implantat molts anys enrera. Pràcticament, des de mitjan segle XVIII, amb l'enfonsament dels censals, les classes urbanes decidiren d'invertir en la compra de propietats i això implicà de seguida els contractes d'arrendament (15). La rendabilitat d'aquests afavorí la seua difusió, de manera que al segle XIX suposaven en determinades zones el tipus de tinença majoritari (16). Així, un contracte que ha nascut al si de l'Antic Règim s'adapta, després de la revolució, a les exigències d'un capitalisme agrari que aprofita totes les oportunitats per tal de maximalitzar les seues rendes. En realitat, aquest és l'únic objectiu del propietari, d'una manera semblant al que és l'increment dels beneficis per a l'industrial (17).

Per tal de veure l'evolució de aquests tipus de rendes no hi ha dubte que el millor és seguir la comptabilitat de determinades finques o d'un propietari concret. Això no ha estat al meu abast. L'alternativa són els contractes que apareixen cada any als protocols notariais. Però, l'abundància de notaris fa un joc d'atzar trobar, alguns anys després, l'escriptura del mateix arrendament. La solució ha estat, doncs, buidar els protocols i extraure'n el nivell mitjà de renda (18). De tota manera, aquesta font té l'avantatge addicional de mostrar-nos quines són les relacions entre propietari i arrendatari. Aquest coneixement permet al seu torn d'aprofundir en determinades qüestions prou importants, les quals incideixen també sobre els compradors de terres desamortitzades. Els trets d'aquests contractes ens poden ajudar a establir, d'una banda, les condicions que podia imposar el nou propietari si decidia d'arrendar-la, però també els marges de què disposava l'arrendatari. En definitiva, s'hi podrà veure un nivell de renda que pot servir perquè uns i altres compren.

2.1.1. L'ESTRUCTURA DELS CONTRACTES.

En aquesta ocasió, he decidit d'eixamplar la cronologia presentant xifres entre 1725-1870. Així, es podrà relacionar millor la situació dels contractes

Capítol 3r.

abans i després de la desamortització.

El costum. Com sol passar a tot arreu, la condició que encapçala els contractes és allò de la terra serà conreada "a uso y costumbre de buen labrador". Aquesta fórmula ens diu ben poc, però generalment inmovilitza força la iniciativa que pogués tenir l'arrendatari. En efecte, aquest es troba amb un lligam ineludible: ha de mantenir el conreu establert, i, en tot cas, li assenyalen quin altre ha d'introduir-hi. Pel que fa a la primera part, hi ha gairebé sempre constància de l'obligació de no canviar els conreus que hi havia en el moment de l'arrendament. De vegades, es va més enllà, tot especificant-hi la disposició que aquests han de tenir. Així, un dels contractes especifica que "han de dejar en el último año de este arriendo una hanegada de tierra de alfalfa, otra de rastrojo de cáñamo y lo restante de rastrojo de trigo". Evidentment, açò no sovinteja, però se'n donen alguns casos. En altres ocasions, hi ha la possibilitat de posar-hi més cultius, però sempre amb uns límits establerts. En el cas dels tarongerars, algunes vegades es permet de sembrar cereals (blat, cànem, alfals, panís o ordi) però sempre que no es faça a menys de nou pams del taronger.

Més a sovint s'escau la imposició de modificar-los o de conrear-ne els erms. Els canvis a València es refereixen gairebé tots a les vinyes, sobretot des dels anys 60. En aquestes ocasions, els arrendaments solen ser molt barats o ocupen un període molt llarg de temps i sols es paguen per uns quants anys. Així, el Comte d'Albalat arrenda el 1858 un secà per 16 anys, dels quals sols rebrà renda els 4 darrers, amb la condició de plantar-lo d'arrossar, tot i que "han de terminarse las roturaciones en los ocho primeros años". De vegades, les transformacions imposades fan que l'arrendament siga gratuït. Això suposarà que l'arrendatari haja de fer cara a les despeses, però no sempre succeeix així. En ocasions és el propietari qui es fa càrrec de la compra de les plantes i dels jornals necessaris per a fer els clots.

Així doncs, la iniciativa de l'arrendatari resta prou menyspreada pel propietari, però els contractes

Capítol 3r.

traeixen l'interés d'aquest darrer per mantenir o introduir-hi les produccions que millor s'acoblen a les conjuntures i li ofereixen una renda alta. Açò es demostra en altres qüestions, com els préstecs que sovint donen per "atender mejor el cultivo", o la prohibició d'extraure el fem que l'explotació produeix, o fins i tot quan el mateix propietari dóna els adobs necessaris. El 1853, N. Garcia Caro posa com a condició als seus arrendataris: "el otorgante les dará el abono, que luego le reintegraran (la válua) vendiendo semilla suficiente antes de hacer la participación. Si no hay semilla, por falta de cosecha, solo le pagaran la mitad del abono o estiercol". No sols es tracta de tot açò, sinó que àdhuc es diu la quantitat de cavons i de relles que s'han de donar, sobretot als secans: 1 cavó i 4 relles als ceps; 3 relles a les oliveres; i 2 als garrofers.

Al meu entendre, el caràcter del propietari que veiem és, més aviat, dinàmic, disposat en certa mesura al risc que suposa el canvi de cultiu amb arrendaments de llarga durada, i cercant sempre noves tècniques, com ara el cas dels adobs, que comencen a apareixer-nos a principis dels anys 50 (19). El propietari no és, doncs, sols un rendista encara que, com veurem tot seguit, de vegades ho pareix. Però, tampoc no cal polaritzar la situació respecte de l'arrendatari. Es evident que la fórmula "a uso y costumbre" no presuposa un paper rutinari d'aquest.

Una renda segura. Hi ha diverses condicions en tots els arrendaments mitjançant les quals el propietari intenta d'assegurar-se la renda que ha de percebre. En primer lloc, s'hi diu de manera genèrica que "no puede pedir rebaja en el precio", tot i que en la majoria s'especifica més aquest punt: "no puede pedir rebaja por peste, guerra, niebla, langosta, avenida de aguas, esterilidad, ni por cualquier otro caso fortuito". Precisament, de tot això, n'hem tingut prou al llarg del segle XIX valencià.

L'entrebanc, doncs, és bastant greu i aquí potser s'originen molts dels endeutaments dels llauradors

Capítol 3r.

valencians. Són nombroses les referències que tenim dels deutes per contractes anteriors i dels quals s'han de fer càrrec a l'hora de renovar-los, encara que hagen estat originats per altres arrendataris. Fins i tot, de vegades el deute continuarà pagant-se després del termini del nou arrendament. Tenim una parcel·la de regadiu a València arrendada per 4 anys, però on el llaurador ha de pagar el deute durant 7 anys. La raó d'això rau sovint en el fet que el deute és superior al preu de l'arrendament.

En general, si l'arrendatari no aconsegueix amb els terminis de pagament es veu despul·lat de la terra i els deutes passen al proper que se'n faça càrrec. No hi ha una fórmula exacta per a rescindir-lo si no es respecten les condicions, però s'hi estableix un període després del dia assenyalat, que oscil·la entre vuit i quinze dies. D'altres vegades, s'allarga dient: "sin que se junten dos pagas". Es clar que no es tracta d'una pràctica molt estesa, però hi ha casos on el canvi d'arrendatari, i els deutes pendents d'un altre, així ho indiquen. D'aquesta manera, qualsevol contingència que dure més d'una collita pot arruïnar el camperol que no dispose de més diners que els que ha de produir la terra cada any, i si en té més, tampoc no podrà mantenir-se molt de temps.

D'altres dos factors hi juguen contra l'arrendatari. En primer lloc, aquest pot fer tot tipus de millores, però el propietari no li ho té en compte: "no puede pedir mejoras, pero pagará las peoras". D'altra banda, sempre hi queda clar qui posseeix la terra: no es pot subarrendar sense permís explícit i s'ha de deixar quan s'acompleixca el termini establert per tots dos. Finalment, "al término del contrato las tierras quedaran vacuas y expeditas y el arrendatario renuncia a cualquier reclamación". Més variacions tenim a l'hora d'assenyalar les contribucions que ha de pagar. Generalment, a l'Horta de València, quan s'especifica, el propietari es fa càrrec dels impostos que com a tal li pertocquen, mentre l'arrendatari en paga d'altres de més específiques, com ho són les de "guardianaje y monda de acequias". Però, de vegades, ha de carregar amb la peita o l'equivalent. De tota manera, no se'n sol fer

Capítol 3r.

una referència clara: "pagará la mitad"; "pagará las contribuciones correspondientes". Malgrat tot, sembla que les condicions no eren massa dures en aquest aspecte

Finalment, resta dir que el propietari no es reserva mai una part de la terra arrendada. Al capdavant, la renda roman segura i més quan el pagament sempre es demana en metàl·lic: "en dinero efectivo metálico, con exclusión de géneros y papel amonedado". El propietari no vol dependre ni de la climatologia ni de la devaluació del paper, i per això hi fa poques concessions. A tot estirar, a l'arrendatari li reconeixen una opció prioritària de compra i el dret de mantenir el termini si canvia el posseïdor de la terra.

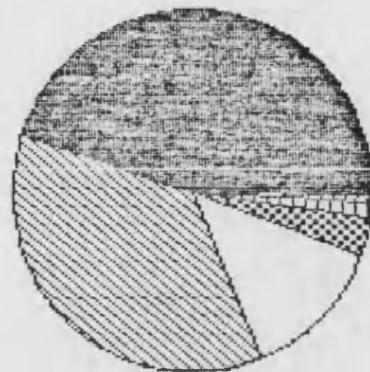
La durada. Hi ha una tradició en la historiografia valenciana que assenyala la durada dels contractes d'arrendament al voltant dels 4-6 anys (20), i les xifres que jo dispose així ho confirmen.

TERMINI	NOMBRE	%
1-2	72	3,49
3-4	929	45,08
5-6	749	36,34
7-8	264	12,81
9-10	30	1,46
11-12	10	0,49
> 12	7	0,33

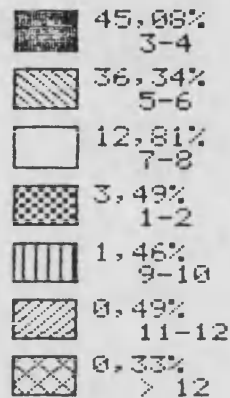

Capítol 3r.

DURADA DELS CONTRACTES (1785-1870)

TOTAL DE CONTRACTES
2061

Com era d'esperar, els contractes entre 3-6 anys representen més del 80 % del total, de tota manera els terminis són un xic superior al que passa en d'altres zones de l'Estat (21), perquè si bé els contractes a 4 anys són els més nombrosos --827, és a dir, el 40 %--, no podem menysprear els percentatge de la durada de 7-8 anys. De tota manera, aquesta durada està en relació amb el tipus de finques, perquè als llocs on l'extensió mitjana de les finques contractades és més gran i de menys qualitat, els terminis són més grans (22). En el cas de les comarques centrals, l'extensió mitjana de les finques arrendades és la següent:

TIPUS	1785-1800	1800-1835	1835-1870
HORTA...	1,5847	1,5785	1,4798
SECA...	8,0721	6,7298	8,9021
ARRÓS...	2,9277	3,4420	2,7192

(HA.)

Per tant, l'extensió hi és més gran del que caldria suposar, tot i que tampoc no cal oblidar l'evolució de

Capítol 3r.

l'estructura agrària des d'aleshores ençà, que no sols ha fet minvar la superfície de les parcel·les, sinó també el nombre d'arrendaments (23). En definitiva, són extensions prou grans i amb una durada prou reduïda. Sembla que a València hi havia una demanda de terra suficientment forta i un interès dels propietaris per renovar les rendes tot adequant-les als preus, cosa que afavoria aquests terminis.

D'un altre cantó, els arrendaments a més de 8 anys solen ser generalment terres que s'han de plantar amb un cultiu distint o que són ermes. Hi ha alguns casos molt especials, com l'arrendament que es fa a "todo el tiempo que dure la vida del arrendatario". En d'altres, es tracta d'una renovació anual fins un determinat límit "siempre que alguna de las partes en los 20 dias antes de la finalización anual no exprese lo contrario". En realitat, la continuïtat dels arrendataris no era estipulada gairebé mai, però tothom sap que aquesta existeix i de fet algunes vegades ho he pogut constatar.

Els preus. Ja he dit adés que els pagaments es feien sempre en diners, al contrari del que passa a Castella (24), i sols n'he trobat 10 en espècie. Es clar que no hi he inclòs com a tal el costum que hi ha per tot arreu d'incloure-hi l'obligació de l'arrendatari de donar per Sant Tomàs alguns productes o animals. De tota manera, el que ens interessa es veure l'evolució de la renda en aquests anys. L'entrebanc fonamental és que no n'hi ha un nombre suficient per a fer una relació anual, per això m'he decidit de fer-la per quinquennis i allargar-la cap arrere.

Capítol 3r.

ANYS	REG.	INDEX	SECA	INDEX	ARRUS.	INDEX
1810-15	842	100	122	100	571	100
1815-20	947	112	296	242	762	133
1820-25	814	96	155	127	481	84
1825-30	1.012	120	67	54	697	122
1830-35	825	97	150	122	535	93
1835-40	937	111	286	234	721	126
1840-45	942	111	328	268	635	111
1845-50	906	107	288	236	569	99
1850-55	1.011	120	298	244	449	78
1855-60	891	105	610	500	680	119
1860-65	1.077	127	214	175	837	146
1865-70	1.221	145	270	221	879	153

(rs/ha) - 1810-1815 = index 100.

No es tracta de fer ara una anàlisi exhaustiva de l'evolució de la renda al llarg del segle XIX, però cal esmentar-ne alguns punts. Pel que fa al regadiu hi ha, sens dubte, una recuperació des del 1810, després de les guerres i d'una època de condicions climàtiques molt roïnes (25). El trienni sembla marcar una línia descendent, semblantment als darrers anys del regnat de Ferran VII. Entre 1835 i 1855 hi ha una època tranquil·la, pròpia del regnat isabel·lí, però cap al 1855 els preus baixen. Segurament, la posta en venda dels béns desamortitzats, amb l'augment de l'oferta de terra arrendable, desequilibra les rendes. A més, des del 1860 la corba reprèn el seu camí malgrat que la conjuntura de 1855, amb la guerra de Crimea i la devaluació de la plata, és millor que l'encetada el 1861 amb la crisi que esclatarà amb força el 1866.

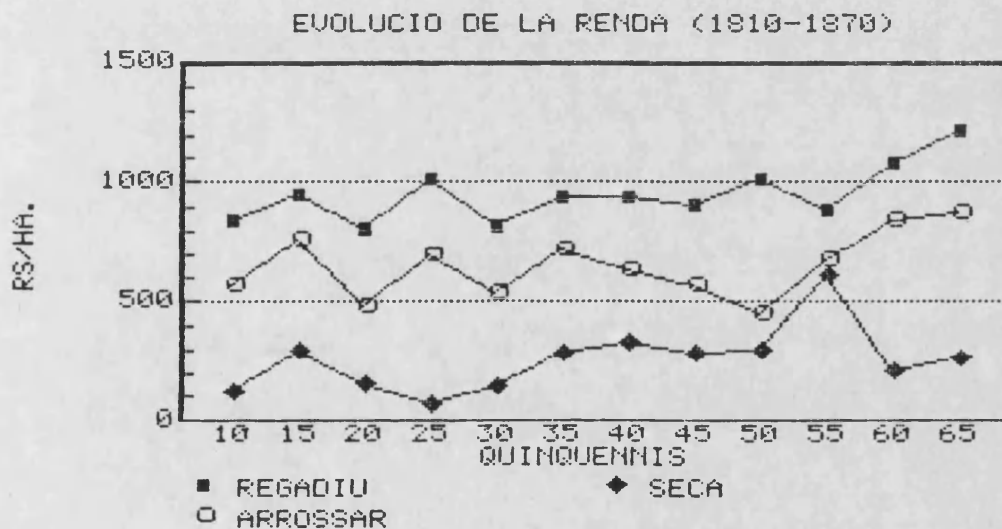
El secà sembla mantenir una evolució bastant regular entre 1830 i 1860, puix que la desamortització pot actuar ara en sentit invers en posar-se a la venda els primers anys les finques de secà més roïnes, cosa que revalua d'altres de més qualitat. De fet, les primeres vendes de secans són les propietats dels propis, és a dir, muntanyes o deveses de gran extensió i baix preu. De fet, els preus per hectàrea d'aquesta

Capítol 3r.

terra són moltes vegades inferiors als preus d'arrendament que hem vist --al voltant de 93 rs/ha-- (26)

Pel que fa a l'arrosar, l'evolució fins el 1855 és la d'un cultiu en retrocés, fins que la guerra de Crimea els faça pujar des del 1855 --i això també val per als cultius de secà-- (27). El que passa als anys 1865-70 és una altra qüestió que també es dóna al regadiu i que caldria posar en relació amb una crisi que potencia les rendes agràries contra els altres tipus d'inversió.

Vegem ara en una gràfica tot el que he esmentat relacionant-hi tots tres cultius:

De tota manera, el propòsit de graficar aquesta evolució és fer la comparació entre els nivells de rendes i els preus aconseguits per les vendes de propietat desamortitzada. No ho puc fer, però, seguint la gràfica anterior, perquè les correspondències (anys-quinquennis) no permeten d'esbrinar més enllà d'alguns trets molt generals: deixar palès el creixement tant d'uns com dels altres. Així, per tal d'ajustar com més possible les dades caldrà fer, doncs, més precisions. Prenguem com a exemple els índexs que disposen d'ambdues

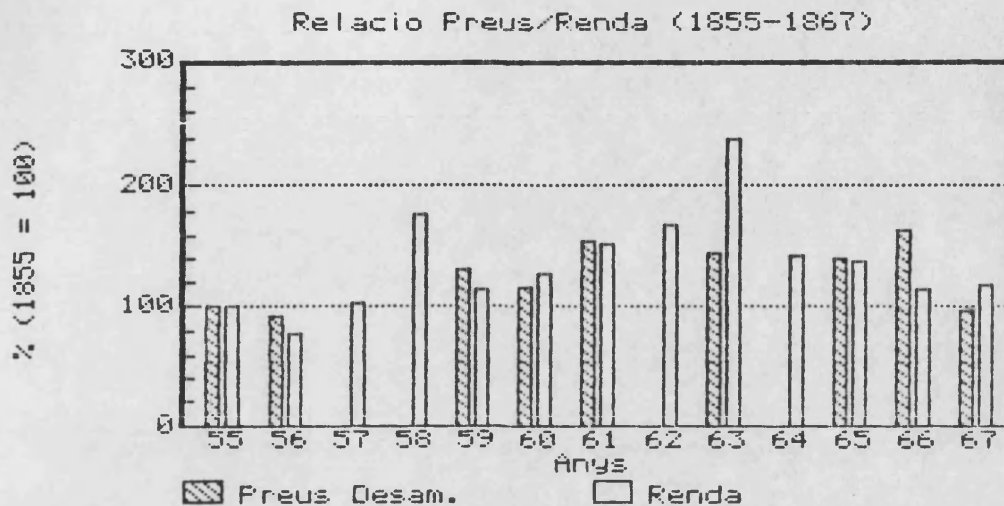
Capítol 3r.

variables per als cultius de regadiu a la comarca de l'Horta en aquests anys, tot afegint-li la corresponent deflacció. Els resultats ara són els següents:

ANYS	VENDA	RENDA
1855	100	100
1856	92	77
1857	-	103
1858	-	178
1859	132	115
1860	117	128
1861	156	154
1862	-	168
1863	144	241
1864	-	143
1865	141	186
1866	165	115
1867	97	118

Hom no pot fer amb aquestes xifres, que sols són indicatives, un balanç exhaustiu dels moviments dels preus i les rendes. Ara bé, el que és clar és l'augment tant d'uns com d'altres al llarg del segle. Açò és, el comprador de béns nacionals té davant una conjuntura favorable pel que fa a la renda. Encara no podem avançar cap hipòtesi sobre si els nous propietaris volien o no arrendar la terra, però els trets d'aquests contractes ens assenyalen que els qui decidiren de fer-ho trobarien unes condicions força beneficioses. Si la renda té una tendència alcista, els pagaments també solen ser renovats cada 4 o 6 anys per tal d'assumir aquest augment.

Capítol 3r.

Potser no calia tanta feina per a arribar a unes conclusions que tothom ja coneix. Hi ha determinats factors que juguen a favor de tot el que hem dit a un nivell més general. Pel que fa als preus de la terra, aquesta no es pot considerar abans de la desamortització com a factor de producció elàstic. Més aviat, és aquest procés que desfà això tot fent augmentar l'oferta. Ací no devia haver una raó per la qual pujaren els preus, tot i que determinades qüestions, com ara la qualitat, podien tenir un pes important. Així, hauríem de considerar-hi altres causes. Una d'elles rau, sens dubte, en la integració del mercat amb la xarxa viària, i fins i tot a una certa divisió del treball que es dona en certes zones de l'Estat. Però hi ha un altre factor que és a la mateixa cojuntura del XIX, amb la revolució industrial i el desenvolupament de la força productiva de la indústria, amb el que tot això suposa de depreciació de capital i de revalorització de la terra, tot coincidint amb uns anys de crisi a la dècada dels 60. També la revolució burgesa, i amb això la desamortització, ajuda aquest fenomen atès que converteix la terra en mercaderia "facil de enagenar, segura de hipotecar y sin obstáculo consuetudinario para su alquiler" (28).

Capítol 3r.

Amb la renda passa quelcom semblant, i molt del que he dit més amunt es pot repetir ara, sobretot allò que fa referència a la introducció d'un nou règim de propietat amb el que suposa de major seguretat i control d'aquesta. Tampoc no cal oblidar qüestions com l'augment de la població, de la producció i àdhuc de la productivitat. Fins i tot, com ha assenyalat algun autor, potser els nivells de renda anteriors a aquest període eren rou baixos com per a permetre una pujada posterior progressiva (29). Nogensmenys, cal pensar que la pujada de la renda afavoreix fonamentalment els propietaris, però els arrendataris també degueren aprofitar-se d'aqueixa etapa de prosperitat.

Al capdavant, la revalorització constant dels preus de la terra i de les rendes es presenta com a un factor que afavoreix la pressió de la demanda sobre les vendes de béns desamortitzats. Potser, aquesta conjuntura alcista féu que els preus aconseguits foren molt elevats, a banda de la qüestió ja esmentada del pagament fraccionat. Perquè si relacionem ambdues variables -- preus/renda--, la relació que s'hi estableix no és la que hi ha al mercat dels contractes privats. En aquest cas, tot seguint les dades que donava més amunt provinents dels protocols notariais, la rendabilitat de la terra es situa al voltant del 5-6 %. Es a dir, un nivell acceptable i superior al que es suposa quan es capitalitzen les alienacions. Però, els preus de la propietat desamortitzada són tan alts que si els comparem any per any amb la renda, aquesta tan sols en representa un 2,5-3 %. Resta clar així, que aquests preus hi són sobrevalorats, perquè les taxacions si que coincideixen amb el que ens diuen els preus trets dels protocols.

Ja he parlat de les raons d'aquest augment, però l'oferta de propietat desamortitzada també n'és l'origen en bona mesura. D'antuvi, hom pot pensar que l'encariment de la terra perjudica fonamentalment els menys afavorits econòmicament. Però també hem vist que l'oferta implica una parcel·lació de la propietat molt reduïda; caldria dir que molt més fraccionada que la que hi ha en aqueix moment a les nostres comarques (30). Això vol dir, obrir la possibilitat d'accedir a la

Capítol 3r.

propietat a uns sectors socials que no tenen moltes més oportunitats, perquè predominen les finques de menys de 0,5 ha. i tot i que els preus són alts, els terminis que s'hi ofereixen permeten de pal·liar-los. A més, fet i fet, és la demanda de terra, la possibilitat d'accedir a l'estatus de propietari, allò que determina uns determinats nivells a les subhastes. Això no pressuposa el que després puga passar a les compres, però tot el que tinc dit fins ara respecte de la propietat agrària si que ens pot ajudar a comprendre determinats resultats.

3. LES VENDES DE FINQUES URBANES.

L'alienació del sòl urbà, i fins i tot l'urbanisme, ha estat un aspecte ben estudiat per la historiografia recent de la desamortització. La recuperació d'aquest tema per part dels investigadors ha permès de palesar la importància que aquestes vendes tenen en la configuració de les nostres ciutats, i també la seua articulació com a font d'acumulació de capital. En general, la qüestió urbana presenta uns trets bastant definits que ajuden a comprendre la seua incidència social i econòmica, tot i que també caldria parlar dels aspectes fiscals o polítics.

En primer lloc, el factor que esdevé més fonamental és, de bell nou, el del preu del sòl. Aquest condiciona l'estructura urbana, perquè suposa una diferenciació social clara, sobretot de cara al creixement de la ciutat, en la mesura en què determinarà els preus finals dels estatges. Disposar d'aquesta variable, però, no és al meu abast. En realitat, els seus components són massa variats. Per una banda, un valor agrícola i un cost d'edificació, però també qüestions com la situació al plànol, l'accessibilitat, i fins i tot la major o menor escassetesa d'habitacions, sense oblidar la pressió demogràfica i les dimensions superficials de la parcel·la (31). Es clar que tot això té un dinamisme prou fort, sobretot perquè al seu si actuen a més els agents individuals tot articulant un context més complicat: el negoci immobiliari. Quan parlem de la propietat agrària la situació és ben distinta, i no sols

Capítol 3r.

per limitacions geogràfiques. De fet, el sòl urbà no obri un mercat com a tal fins a la desamortització, perquè hom sap que es tracta d'una necessitat bàsica on les transferències, atés el nombre limitat de les habitacions en aquests anys, són més aviat reduïdes. Un altre assumpte serà els dels arrendaments, que evidentment van lligats a l'efecte de les vendes. Però no sols va creant-se un mercat, sinó que apareixen a la venda un gran nombre de finques en un termini molt curt. Es a dir, la propietat urbana es converteix en un focus d'atracció de capitals basat fonamentalment en l'especulació (32). No hem d'oblidar pas que la major part de les ciutats més importants estan encara al segle XIX emmurallades i amb una pressió demogràfica força important.

Dur a un terreny pràctic aquestes premises és un treball molt més difícil. En primer terme, cal admetre que és en l'etapa de Mendizábal on hi ha moltes de les claus d'aquest procés. Es aleshores quan es ven la major part del sòl urbà, representat en un percentatge molt elevat pels convents. A partir de 1855 tan sols en resten ja les finques de les corporacions civils i de les parròquies, sense que això signifiqui menysprear el pes que hi tenien. Però, l'entrebanc fonamental rau en què les fonts no es proporcionen totes les dades necessàries per a valorar amb fiabilitat el resultat del procés. Així, en la major part de les finques venudes només es diu que es tracta d'una casa o d'una habitació, però no n'hi trobem l'extensió. Això és molt greu, perquè la situació no és un element suficient per a determinar-ne els trets. Endemés, les variacions entre unes finques i les altres són abismals, en funció de la situació geogràfica. No tenen res a veure una casa a València i qualsevol altra a la resta de les comarques centrals, cosa que a més de ser evident impossibilita de fer una comparació com la de les finques rústiques.

Fet i fet, no podem defugir presentar, si més no, una relació completa del nombre de finques urbanes venudes, així com la seua taxació i remat corresponent, atenent, és clar, a les distintes comarques. Això ens permetrà de veure-hi aqueixes diferències de què acabem de parlar.

Capítol 3r.

QUADRE 3.6

	Nombre	Taxació	Remat	% R/T
L'HORTA.....	596	20.628.288	40.867.942	198
RIBERA A....	116	1.185.432	1.628.620	137
RIBERA B....	16	172.685	223.390	129
LA SAFOR....	25	281.408	623.070	221
LA COSTERA..	61	705.483	1.219.180	172
VALL D'ALB..	105	658.624	1.010.885	153
CAMP TURIA..	71	361.807	1.050.650	290
CAMP MORV...	54	230.301	430.405	186
SERRANS.....	8	293.545	397.091	135
FOIA BUNYUL.	2	8.268	14.110	170
FLANA D'UT..	25	109.272	288.716	264
CANAL NAV...	8	32.707	71.180	217
VALL COF....	8	139.795	180.360	129
	1.095	24.807.615	47.945.599	193

% R/T: Augment (%) del remat sobre la taxació.

Com déiem, la comarca de l'Horta, representa la part fonamental d'aquestes vendes: el 54 % del seu nombre; el 83 % de la taxació; i el 85 % del remat. Una proporció, doncs, aclaparadora que es deu, com veurem després, a la participació de la ciutat de València. A les altres comarques no hi ha percentatges massa significatius, tret de la Ribera Alta i la Vall d'Albaida, però en aquest darrer cas es tracta sols del poble d'Ontinyent. La parròquia d'aquest posseïa tot un carrer, anomenat "del clergat", que a l'hora de l'alienació ropicià 77 vendes. D'altra banda, com passava amb la propietat rústica, la major part de les finques pertanyia al clergat secular, que alhora eren també les que eren més disperses, com hem vist en parlar de la propietat amortitzada. Si ho distribuïm per institucions, la situació és la següent:

Capítol 3r.

Institució	Nombre	Taxació	Remat	% R/T
C. Secular....	640	12.585.835	24.566.851	195
C. Regular....	119	1.817.742	3.097.285	170
Beneficència.	259	7.236.757	13.733.247	189
I. Pública ...	61	2.788.983	5.618.256	201
Estat.....	16	378.298	929.960	245
	1.095	24.807.615	47.945.599	193

Ara s'hi veu clar com les institucions que tenen més finques, i per tant més disperses, tenen un percentatge d'agument del remat sobre la taxa inferior a la resta. N'hi ha dos exemples molt clars. D'una banda, el clergat regular ha perdut ja en l'etapa anterior les seues finques més valuoses, i ara amb el 10 % del nombre sols té un 6% del total rematat. D'una altra, la instrucció pública sols té el 5 % del nombre, però l'11% del remat. El que passa és que aquest ram no havia estat afectat força abans, i, a més, determinades institucions de la capital fan present el seu pes amb finques a la mateixa ciutat. De tota manera, són el clergat secular i la beneficència els que hi dominen, amb el 82 % de les finques i el 79 % del remat.

Pel que fa a la tipologia de les finques, la major part la formen les cases o habitacions, mentre que n'hi ha una petita proporció d'altres tipus, com forns, molins i mesons.

Tipus	Nombre	Taxació	Remat
Forns....	9	193.950	336.070
Molins...	12	1.086.219	1.707.080
Mesons...	3	398.845	690.020
Cases....	1.071	23.128.601	45.212.429
	1.095	24.807.615	47.945.599

Capítol 3r.

La importància d'aquestes finques no és, doncs, molt significativa, almenys pel seu nombre. Però, en determinats aspectes, sí que assoleixen un relleu especial. Per exemple, els mesons que es venen es localitzen tots a València i en zones importants. Es tractava d'edificis que al llarg del segle XIX havien tingut una llarga tradició com a nus de comunicacions, puix que de cadascun d'ells eixien els ordinaris cap a altres llocs de l'Estat i del mateix País (33). Pel que fa als forns, són molt més repartits per les comarques tot i que els més importants són també a València. De molins, pel contrari, no n'hi havia cap a València, però el seu pes solia ser bastant gran. De fet, el fet que a la Vall de Cofrents hi hagen tan poques finques i assolesquen un remat considerable, es deu a un molí rematat per 305.000 rs. De tota manera, aquest sector de la propietat urbana sols és rellevant en el cas dels propis, on sí en signifiquen una part fonamental (34).

Presentar un balanç del contingent més important, les cases, és força problemàtic. Tot i coneixent en alguns casos la seua superfície, el seu grau de dispersió impedeix d'establir uns trets definitoris. Però, a més a més, el 45 % estan localitzades a València, on es remata també més del 50 % del valor total. En aquest cas, sí que podem disposar d'algunes dades que permetesquen de fer-ne certes indicacions. Prenent-ne no sols les cases, sinó també els altres tipus d'edificis, a València es subhastaren 481 finques urbanes repartides equilibradament en quatre zones corresponents als quarters que hi havia a l'època: el del Mercat al mateix centre de la capital; el del Mar en una franja cap al sud i l'est; el de Serrans en tota la part nord i a l'est; i finalment el de San Vicent que n'ocupa la part oest i un tros cap al sud (35). De totes aquestes vendes, sols n'he trobat la superfície de 292, és a dir, el 60 %, percentatge que ja ens pot donar una visió aproximada. Per tal de tenir una distribució lògica del que és l'extensió de les cases i els preus que s'aconsegueixen, he triat fer una divisió per seqüències superficials semblant a la que ja hem vist per a les finques rústiques.

Capítol 3r.

QUARTER DEL MERCAT

<u>Seqüen.</u>	<u>Nombre</u>	<u>m.2</u>	<u>Taxació</u>	<u>Remat</u>	<u>Rs/m2</u>
< 50.....	31	936	746.375	1.562.030	1.668
50-75....	10	595	357.829	669.380	1.125
75-100...	6	603	436.005	1.207.130	2.001
100-200..	8	1.098	740.200	1.772.730	1.614
> 200....	6	1.666	864.426	1.578.630	947
	61	4.898	3.144.835	6.789.900	1.386

QUARTER DEL MAR

<u>Seqüen.</u>	<u>Nombre</u>	<u>m.2</u>	<u>Taxació</u>	<u>Remat</u>	<u>Rs/m2</u>
< 50.....	14	457	230.142	519.010	1.135
50-75....	16	1.003	439.050	935.930	932
75-100...	9	802	436.005	1.207.130	2.001
100-200..	25	3.448	1.438.248	2.706.045	784
> 200....	15	15.124	1.584.228	4.043.230	267
	79	20.834	4.166.545	9.075.285	435

QUARTER DEL SERRANS

<u>Seqüen.</u>	<u>Nombre</u>	<u>m.2</u>	<u>Taxació</u>	<u>Remat</u>	<u>Rs/m2</u>
< 50.....	17	613	372.252	532.080	867
50-75....	12	699	265.287	367.850	525
75-100...	12	1.044	327.897	696.110	666
100-200..	21	2.961	807.775	1.442.410	487
> 200....	11	4.780	614.447	1.177.730	246
	73	10.097	2.387.758	4.216.180	417

Capítol 3r.

QUARTER DE SAN VICENT

Seqüèn.	Nombre	m.2	Taxació	Remat	Rs/m2
< 50.....	16	499	177.502	345.580	691
50-75....	31	1.966	797.504	1.333.430	678
75-100...	10	843	261.670	441.240	523
100-200..	11	1.546	504.155	857.950	554
> 200....	11	4.199	789.264	1.565.500	372
	79	9.053	2.530.095	4.543.700	501

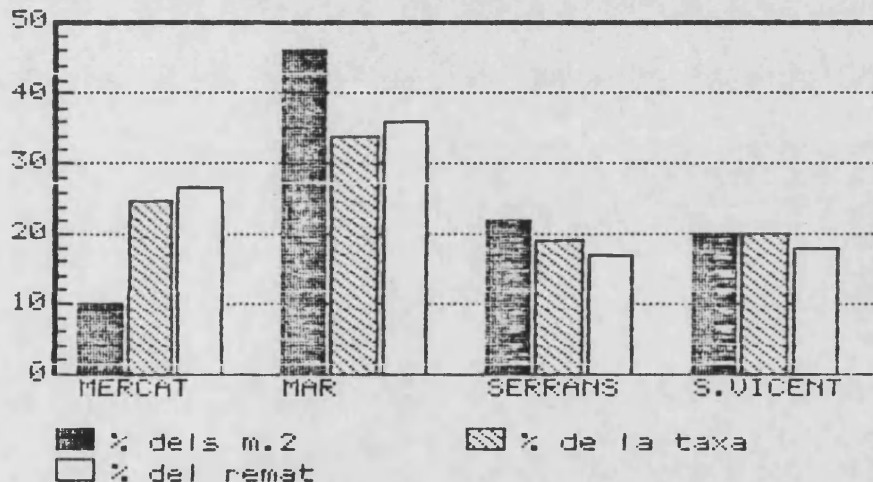
Com ja déiem, tenim un total de 44.882 m.2 bastant repartits per les quatre zones, almenys pel que fa al nombre de finques. En l'extensió, però, hi ha alguns desequilibris que tenen unes causes molt simples. L'extensió del quarter del Mar es deu solament a l'edifici que fóra hospital d'En Bou, amb més de 10.000 m.2; si el llevarem hi tindriem una extensió equiparable a la resta. L'Únic quarter que està per sota és el del Mercat, però en aquest cas la raó n'és que no hi ha cap edifici prou gran comparable als que hi ha als altres: a més de l'esmentat, tenim l'hospital d'En Conill a San Vicent i el convent de Santa Anna als Serrans (36).

Així doncs, si l'extensió de cadascú ve determinada no sols pel nombre de finques, sinó, més aviat, per l'existència de determinats tipus d'edifici, en canvi el valor que assoleixen les propietats en un o en l'altre quarter depèn fonamentalment de qüestions distintes. Dues zones on l'oferta és més cara són les del Mercat i del Mar, perquè, en definitiva, la primera és, com ho diu el nom, la part comercial, mentre la segona és l'objecte de les primeres reformes amb la construcció del Teatre Principal, la ubicació dels bancs i la remodelació del barri dels pescadors (37). Es clar, així, que el descens dels preus del quarter del Mar sols es deu a allò que he assenyalat de l'hospital d'En Bou. La part que ocupen tant el quarter de Serrans com el de Sant Vicent forma una zona molt distinta, popular i artesanal, tot i que tampoc no s'hi poden fer compartiments tancats atesa la distribució espacial emprada, funcional però massa gran (38).

Capítol 3r.

Si atenem altres variables, la situació per quaters és molt més clara. Així, el percentatge d'augment del remat sobre la taxa assenyala dos nivells totalment distints: al Mercat i al Mar, s'assoleixen el 215 % i el 217 % respectivament, és a dir, unes xifres pràcticament idèntiques; mentre que a Serrans és del 176 %, i a San Vicent del 179 %, xifres també parelles. Això no fa que unes i altres presenten una cotització prou alta i reveladora de la importància d'aquest tipus de propietat (39). Els resultats són els mateixos si vegem els percentatges de cada quarter pel que fa al total desamortitzat de la superfície, la taxa i el remat:

VALOR DEL SOL URBA PER QUARTERS (%).

Tot i que sols al Mercat el percentatge de taxa i remat supera el de la superfície, tant aquest com el del Mar augmenten la seua participació al remat total més enllà de la que els hi corresponia de la taxa, mentre que als altres dos casos passa el contrari. De tota manera, tot el conjunt presenta una oferta molt estimable. Hom sap que les condicions de la ciutat de València no feien que hi hagués una quantitat de sòl urbà suficient per a absorbir una pressió demogràfica forta. Es tracta d'un recinte emmurallat d'un perímetre aproximat de 4.500 m.2, amb una superfície al voltant de

Capítol 3r.

1.300.000 m.2, on s'acumulaven més de 9.000 cases (40). A més, comptava amb una població que va anar constantment en augment precisament en aquests anys centrals del segle XIX, cosa que pot palesar encara més la significació d'aquestes vendes (41).

Un altre factor, a més de la situació, que hi determina també l'oferta és la parcel·lació del sòl. Tot i que ja ha estat esmentat en les relacions anteriors, caldrà ara recapitular-ho:

Seqüèn.	Nombre	%	m.2	%	Extensió mitja
> 50....	78	26	2.505	5	32
50-75...	69	23	4.263	9	61
75-100..	37	12	3.292	7	89
100-200.	65	22	9.053	20	139
> 200...	43	14	25.769	57	599
	292		44.882		153

La parcel·lació és, doncs, menor de la que podríem esperar, perquè de fet la major part es troba per damunt dels 75 m.2, una superfície estimable per a aquella època. De tota manera, com hem vist, la pressió és molt més grans a les cases menys grans, i els preus més elevats s'aconsegueixen així a les freqüències de menys de 50 m.2, on és clar que la possibilitat de fer-se amb la propietat afecta un sector més ample de població. Fet i fet, l'extensió mitjana hi és molt elevada, tot i que si llevaren els dos hospitals i el convent quedaria rebaixada a 111 m.2, però fins i tot així sembla més alta del que devia ser el parcel·lari de tota la ciutat (42). Es a dir, no sols es tracta de sòl urbà ben situat, sinó que té, a més, una superfície mitjana desitjable. No vol dir això, tanmateix, que els estadants de les cases del clergat disposaren d'una dimensió espacial tan considerable, més aviat cal pensar que moltes estaven arrendades per habitacions on vivien distints inquilins (43), tot i que, malauradament, no podem confirmar aquest punt. En qualsevol cas, això suposaria que un grapat considerable de les finques

Capítol 3r.

venudes són edificis sencers, i unes conseqüències a nivell social --pujada de lloguers-- força importants.

Una altra qüestió és esbrinar quina part representen les vendes dins de tota la propietat urbana de València. Si prenguéssim la superfície venuda com a metres lineals, aquesta en suposaria al voltant d'un 3-4 %, però hom sap que la definició de casa que ens donen els expedients de venda és més assimilable a estatge que no a edifici, tot considerant el que he dit més amunt. Ara bé, com que hi ha altres 134 cases dins dels murs que no he pogut identificar espacialment, potser el percentatge no vaja desencaminat. Nogensmenys, aquesta presència no és comparable a la que tenia el clergat abans de 1836 (44). Ningú no pot deixar d'admetre que l'impacte més fort sobre l'estructura urbana es produí amb el decret de Mendizábal, perquè aleshores el clergat controlava una part molt més important que la que restava a les seues mans el 1855 (45). En definitiva, unes coses i altres no traeixen sinó el gran poder econòmic que tenia l'església a l'Antic Règim.

Però, de les 481 cases venudes, també n'hi havia que eren fora dels murs de la ciutat: concretament 55. D'aquestes tenim dades de la superfície de 44, amb la següent distribució:

Seqüèn.	Nombre	m.2	Taxació	Remat
> 50....	2	57	33.600	46.100
50-75...	6	377	79.970	131.110
75-100..	13	1.125	268.958	507.650
100-200.	14	1.898	277.026	578.360
> 200...	9	2.774	382.372	625.730
	44	6.231	1.041.926	1.888.950

Aquestes finques, situades fonamentalment als carrers de Quart, San Vicent i Morvedre, presenten unes diferències ben substancials que vénen determinades per la seua situació geogràfica en una zona que cal considerar oberta respecte del que passa dins dels murs.

Capítol 3r.

En primer lloc, tenen un tamany major, 141 m.2 de mitjana contra els 111 m.2 que han quedat establerts com a reals per al recinte. A més, tot i que la cotització arriba al 181 %, major que a San Vicent i Serrans, la vàlua és inferior: 303 rs/m.2, contra els 417 de Serrans, 501 de San Vicent, 435 del quarter del Mar -- tot i que si en llevem l'esmentat hospital s'aproparia al miler--, i els 1.386 rs/m.2 del Mercat.

4. ELS RESULTATS I LA CRONOLOGIA.

Una vegada presentades totes les dades del procés desamortitzador, cal considerar una altra qüestió, també important, al voltant de l'evolució cronològica de l'oferta. Però, primer he de reprendre un aspecte que havia quedat espars fulles enrera. Es tracta de la comparació dels resultats finals que ara tenim amb els que s'hi donaren oficialment, per tal d'esbrinar la fiabilitat d'aquests. A partir de dues relacions, fetes a les darreries dels anys 1856 i 1867, coneixem les xifres del període 1855-1868 a tot l'Estat que ens serviran de punt de referència (46).

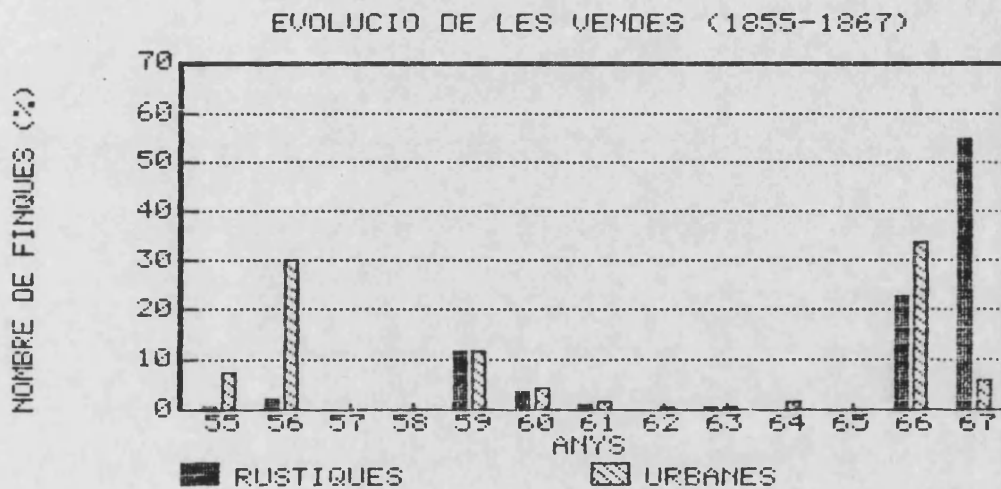
--- (Rs.) ----	Finques	Taxació	Remat
	-----	-----	-----
Dades oficials...	7.184	98.778.578	179.827.640
Dades estudiades.	7.180	87.229.149	160.795.034

Dissortadament, la manca de dades pel que fa a l'extensió de les finques no ens permet de trobar eixa diferència, que si pràcticament no apareix al nombre de finques, si que resta palesa tant als valors de la taxa com als del remat amb variacions substancials. Si hi haguessen discrepàncies en la quantitat de les propietats venudes hom podria pensar que l'explicació rau en les divergències a l'hora de fixar la data exacta de tancament de la recollida de dades. Però, com que la coincidència és gairebe total al primer factor de comparació, no puc sinó creure que les dades oficials són errònies, cosa que com hom sap ha estat pósada de

Capítol 3r.

relleu en altres ocasions.

Les dades que recull Simón Segura coincideixen almenys amb el que és l'evolució cronològica, concentrant la major part de les vendes als dos darrers anys: 1866 i 1867. La situació que jo he vist a València, tot diferenciant-hi les finques rústiques de les urbanes, suposa però alguna variació.

Com que el pes de la propietat rústica és molt més gran, el balanç sempre es presenta amb màxims de vendes els anys 1866-67. Tanmateix, les finques urbanes es venen en bona part als anys 1855-56. Això vol dir, en principi, que l'interès dels compradors era més gran per aquestes, cosa que es fa més evident si afegim que es tractava fonamentalment de propietats a la ciutat de València. Per això, mentre al bienni 1855-56 es ven el 38 % de les cases i al 1866-67 el 40 %, el percentatge del valor rematat és distint, el 56 % i el 24 %. Tot això sense oblidar que el 1859 encara se'n ven una proporció molt estimable, el 12 % tant de les finques com del remat. Aquest any també fou important per a les vendes de propietat agrària, amb un percentatge semblant, no gensmenys el 74 % del valor rematat ho és

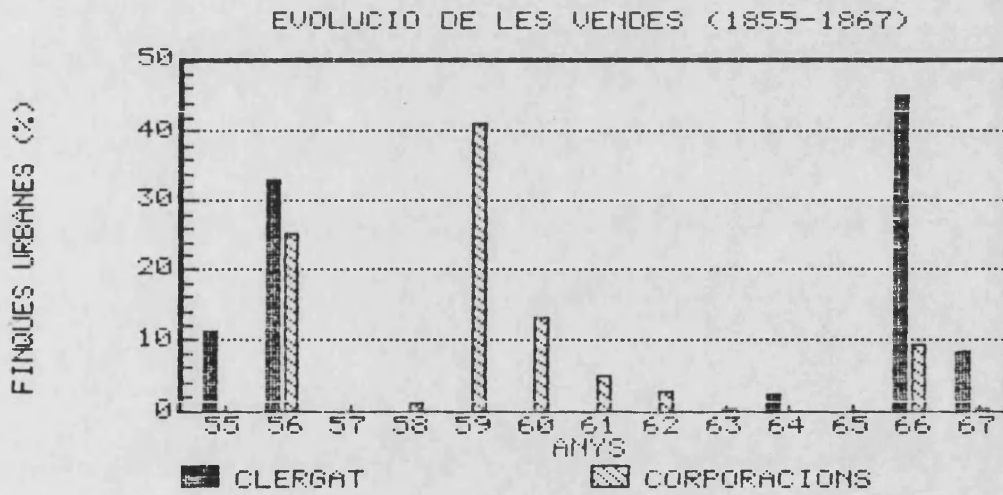
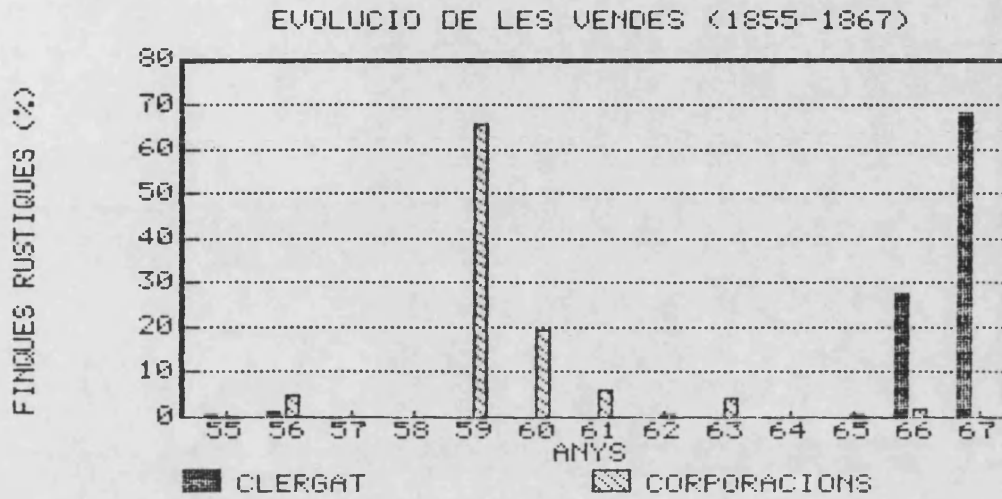
Capítol 3r.

als anys 1866-67, sense que els preus de la terra hagen pujat : 25.274 rs/ha. el 1855, 22.819 rs/ha. el 1859 i 22.887 rs./ha. el 1867, encara que aquestes xifres inclouen tots els tipus de cultius que es subhasten. També la major part de l'extensió es ven als darrers anys, tot sense comptabilitzar les muntanyes que es concentren gairebé totes el 1860.

Les raons d'aquest fet poden ser molt variades. En primer lloc, hi juga l'interés tant dels compradors com de l'Estat. Aquells, almenys inicialment, són els qui demanen les subhastes, però prompte és l'Estat qui vol imprimir un major dinamisme. Ara bé, tot això depèn de les disponibilitats de propietat. Ja he assenyalat com el clergat posà molts obstacles a la venda de llur propietats i això fa, per exemple, que aquestes finques no es venguen amb regularitat fins que uns i altres arriben a un acord. El mateix passa en el cas del Col·legi del Patriarca, perquè en aquest cas les vendes sols es poden dur a terme des del 1866 una vegada s'ha acabat el plet. Tampoc no cal oblidar una qüestió que hem repetit a sovint i que incideix sobre el paper que la crisi financera de les darrerries dels anys 60 va tenir sobre la revalorització de la propietat agrària i l'augment de la inversió envers aquest sector (47). A més, tots aquests factors no actuen solament al País València, sinó que, més aviat, ho fan en tot l'Estat dins d'unes certes variacions (48), i això, és clar, perquè tant l'oposició de les institucions que s'hi veuen afectades com l'entrebanc de la crisi són situacions que afecten a tots.

Per tal de veure amb més claredat alguns d'aquests punts potser escaient que vegem ara l'evolució de les vendes segons els tipus d'institucions, és a dir, el clergat i les corporacions civils.

Capítol 3r.

Pel que fa a les finques rústiques resta clar que és el clergat el que retarda les vendes, perquè les corporacions, que no poden oposar-se amb tanta força a

Capítol 3r.

la llei, han venut el 80 % de les propietats el 1860. Tampoc no cal menysprear una certa selecció a l'hora de les subhastes, perquè tot i que el clergat ven més del 95 % de les finques als anys 1866-67, la qualitat de la terra és bastant distinta. Així, l'extensió mitjana de les explotacions és per damunt de les 2 ha. en 1855-56, mentre que als 1866-67 es situa a l'entorn de 0,71 ha. Això vol dir que l'interés de certa demanda ha pogut més que la pressió del clergat als primers anys. Resta clar així que a l'inici, quan els compradors demanen les subhastes, hi ha conneixement i voluntat de fer-se amb les propietats més atractives que aniran a parar, almenys si ens basem en l'extensió i els preus, a les mans de la burgesia, és a dir, a la classe social on el poder de control de l'església s'ha perdut.

Aquesta situació és més evident encara al gràfic de les finques urbanes, perquè ara, malgrat que l'evolució general sembla la mateixa, si tornem a parlar de la qualitat de les propietats cal dir que el 90 % de les cases que les parròquies posseeixen a València s'han rematat ja el 1856, i això pot ser ben simptomàtic. De fet, si el 1866 encara es venen finques urbanes de la ciutat, això tan sols es deu a que se'n subhasten les pertanyents al col·legi del Patriarca.

Comtat i debatut, hi ha dos moments claus en el ritme de vendes, 1855-56 i 1866-67, i un període entre 1861-1865 on pràcticament la desamortització es paralitza. Tanmateix, el motiu d'això rau en les pressions del clergat, ja que les corporacions civils han venut el 90 % de la seua propietat abans del 1861. L'acord amb el govern i la conjuntura de crisi acabaren per vèncer una oposició que va tenir èxit molts anys.

NOTES. VENDES

(1) PONS, A., La desamortización de propios en las comarcas centrales del País Valenciano (1855-1867). Tesis de licenciatura, València, 1981, p. 146

(2) SIMON SEGURA, F., La desamortización española del siglo XIX. Madrid, 1973, pp. 238-9 i 244-50.

(3) PONS, A., op. cit., p. 145.

(4) Així, moltes vegades la importància de les terres de l'església és superior a allò que en diuen les xifres, puix que la qualitat hi juga un paper important. A més, no es tracta d'un tret exclusiu de València: LOPEZ ONTIVEROS, A., Propiedad y problemas de la tierra en Andalucía. Sevilla, 1986. Aquest autor veu que les terres de l'església vénen caracteritzades "por la ausencia de inculto, y por la dedicación a cultivos rentables y por su buena calidad, excelente en muchos casos", p. 93.

(5) A les comarques centrals del País Valencià no coneixen cap divisió de la propietat a l'hora de vendre-la, cosa que no lleva que això no passara en d'altres llocs de l'Estat, sobretot on hi havia finques prou grans. Per exemple, en Astúries la superfície es parcel·lava seguint les dimensions dels arrendaments: MURO, J.M., La desamortización en Asturias. Oviedo, 1981, p.242.

(6) En parlar d'explotacions no podem comparar les dades amb les que en donen altres autors que generalment parlen d'estructura de la propietat. De tota manera, pot veure's per exemple el treball de ROMERO, J., Propiedad agraria y sociedad rural en la España mediterránea. Los casos valenciano y castellano en los siglos XIX y XX. Madrid, 1983, pp. 23(regadiu), 39 (estructura de les explotacions del camperolat) i 56 (secà).

(7) ROMERO, J., Ibid. Segons aquest autor la propietat mitjana era de 1,14 ha. a l'horta de València l'any 1828 (p.36); a Alzira el 1800 era de 0,73 ha. (p.54); en la vinya de Requena l'any 1821 era de 0,7 ha, i de 7,2 ha. en tota la superfície conreada d'aquesta mateixa població (p.68).

NOTES. VENDES

(8) RUBLEDO, R., "Notas sobre el precio de la tierra en España (1836-1914)", a Revista de Historia Económica, n. 2 (1983), p. 253.

(9) Ibid., pp. 253-276.

(10) ARV, Protocolos, n. 8423-26 (1855-58), 8474-76 (1855-57), i 9203 (1859). AGPV, Protocolos de : Franquero (1856-1864); Rico (1857-1860), Calvo (1859-1862), E. Ponce (1863-67), i Viferta (1865-67). El fet que hi hagen distints notaris es deu a que el que s'intentava era tenir el major nombre possible de contractes, posat que un únic notari no en proporciona bastants dades.

(11) LANDES, D.S., Progreso tecnológico y revolución industrial. Tecnos, Madrid, 1979, pp. 254-55.

(12) SANCHEZ ALBORNOZ, N., Los precios agrícolas durante la segunda mitad del siglo XIX. Madrid, 1975. El coeficient de variació dels preus de València és del 0,1086, contra el 0,1690 que hi ha de mitjana nacional.

(13) Els preus agrícoles que he emprat són els que donen HERNANDEZ, T.M., I PIQUERAS, J., "Materiales para la historia de los precios en Valencia durante el siglo XIX", Estudios, n.7 (1980), pp. 188 i 193. Dels dos tipus que hi ha n'he triat el preu del blat d'horta. Cal veure que les variacions són bastant semblants a les de SANCHEZ ALBORNOZ, N., op. cit., p. 195. La deflacció l'he feta de la següent manera. He prés l'índex 100 per al preu de la terra el 1855 corresponent als provinents dels protocols (A). Alhora, també, l'índex 100 per als preus agrícoles del 1855 (B). El preu deflactat (C) és així: $C = A/B \cdot 100$.

(14) Bienes Nacionales. Demostración. Instrucción para la compra de bienes declarados en venta, y redención de los censos, foros y arrendamientos, conforme a la ley de 1. de Mayo de 1855 e Instrucción del 31 del mismo, para su cumplimiento. Valencia, 1855.

(15) PESET, M., Dos ensayos sobre la historia de la propiedad de la tierra. Madrid, 1982, p. 255. Sobre el

NOTES. VENDES

segle XVIII valencià cal veure l'estudi historiogràfic exhaustiu de RUIZ, P., "El País Valenciano en el siglo XVIII: la transformación de una sociedad agraria en la época del absolutismo", a FERNANDEZ, R. (ed.), España en el siglo XVIII. Homenaje a Pierre Vilar. Barcelona, 1985, pp. 132-248, especialment p. 193.

(16) Sobre la rendabilitat dels arrendaments: PESET, M., I GRAULLERA, V., "Els censals i la propietat de la terra al segle XVIII valencià", a Recerques, n.18 (1986), p. 128. La consolidació de l'arrendament és clara a la Particular Contribució de València, on el 88 % de la propietat era cedida d'aquesta manera: HERNANDEZ MARCO, J.L., I ROMERO, J., Feudalidad, burguesia y campesinado en la huerta de Valencia. València, 1980, p. 105.

(17) ROBLEDO, R., La renta de la tierra en Castilla la Vieja y León (1836-1913). Madrid, 1984, pp. 222-224.

(18) Els protocols emprats han estat més dels que a l'hora del treball n'he utilitzats. Tots els vists són: ARV, Protocols de : J.Gil Alarcón (1782-1836), C.Marquez (1836-1870), R.M.Garcia (1836-1870), J.Antiga (1855-1867), J.Teruel (1855-1868). AMG, Protocols de: A.estevan (1789-1792), A.Torres (1816-1818), F.Millera (1834-1863), J.M.Arias (1853-1855), P.Sanz (1861-1870). Les varietats de les consultes de Gandia són degudes als trets dels mateixos protocols.

(19) GIRALT, E., "Introducción del guano como fertilizante agrícola en el País Valenciano y Catalunya" a Dos estudios sobre el País Valenciano. València, 1978. Sobre la qüestió dels adobs vegeu també PONS, A. I SERNA, J., "La articulación del mercado interior valenciano a mediados del siglo XIX: la línea Carcaixent-Gandia-Dénia", comunicació presentada al II Congrés d'Història Agrària, Barcelona, 1986 (en premsa).

(20) GARRIDO, R., El arrendamiento consuetudinario valenciano. València, 1943, pp. 38-39.

(21) ROBLEDO, R., "La renta...", op. cit., p. 176.

NOTES. VENDES

(22) Es el cas d'Alacant, que també he estudiat dins d'un treball sobre l'estructura dels arrendaments del País Valencià entre 1785-1870. Aquesta tasca ha estat finançada per l'Institut d'Estudis Catalans, al que vull agrair el seu ajut.

(23) BURRIEL, E., La huerta de Valencia, Zona Sur. Estudio de geografía agraria. València, 1971. També ARNALTE, E., "Transformaciones agrarias recientes en l'Horta de Valencia", a I. Col·loqui d'Història Agrària. València 1983.

(24) ROBLEDÓ, R., "Los arrendamientos castellanos antes y después de la crisis de fines del siglo XIX", a GARRABU, R., I SANZ, J., (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. 2. Expansión y crisis (1850-1900). Barcelona, 1985, pp. 369-412.

(25) ARDIT, M., Revolución liberal y revuelta campesina. Barcelona, 1977, pp. 79-80.

(26) PONS, A., La desamortización..., op. cit.

(27) A més, als anys 60 l'arròs és el cultiu que substitueix la morera. Al contrari del que passarà als anys 70, l'arrossar hi era encara una opció ferma. Vegeu, CALATAYUD, S., "Agricultura y mercado. La implantación de cultivos comerciales (Alzira, siglo XIX)", a Al-gezira, n.1 (1986), pp. 203- 219.

(28) ROBLEDÓ, R., "Notas...", op. cit., p. 264. Les raons que he dit abans també són esmentades a aquest autor, p. 262-264.

(29) ROBLEDÓ, R., La renta..., op. cit., p. 129 i també pp. 134-136.

(30) Vegeu de bell nou les citacions que he fet de ROMERO, J., Propiedad agraria..., op. cit.

(31) Sobre la qüestió del preu del sòl urbà, així com els seus components: GARCIA BALLESTEROS, A., "Precio del suelo y estructura urbana", a Urbanismo e historia urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 1. pp.

NOTES. VENDES

495-510. Inclou aquesta autora també un repàs de les teories sobre els preus del sòl des de Adam Smith.

(32) El tema dels negocis immobiliaris i l'especulació urbana ha tingut un tractament molt acurat en BAHAMONDA, A., I MARTINEZ MARTIN, J.A., "La desamortización y el mercado inmobiliario madrileño (1836-1868)", a Urbanismo..., op. cit., vol 2, pp. 939-956.

(33) Un dels mesons que es ven és l'anomenat de Terol, que a la crònica dels viatges de Richard Ford es citat com al lloc on "pueden alquilar buenos caballos de montar". FORD, R., Manual para viajeros por los reinos de Valencia y Murcia y lectores en casa. Madrid, 1982, p. 26. També és esmentat a Valencia en la mano, o sea, Manual de forasteros. València, 1852, p. 169.

(34) FONTS, A., La desamortización..., op. cit., pp. 153-155. En aquest cas es vengueren 34 forns i 23 molins.

(35) Una descripció per barris de cadascun dels quaters la trobareu a Valencia en la mano..., op. cit., pp. 6-13. També a MADUZ, P., Diccionario Geográfico-Estadístico-Histórico de Alicante, Castellón y Valencia. València, 1982, vol 2, p. 240.

(36) Aquests tres edificis tingueren una història ben diferent. CRUILLES, Marqués de, Guia urbana de Valencia antigua y moderna. Valencia, 1976, vol 1, p. 129 (Hospital d'En Bou), p. 141 (Hospital d'En Conill); i vol 2, p. 332 (Convent de Santa Anna).

(37) Sobre les reformes que tenen lloc a València des de primeries del XIX, vegeu, per exemple, SIMO, T., "Valencia, 1900: el nuevo centro urbano", a Urbanismo..., op. cit., pp. 1297-1312.

(38) Hi ha qui utilitza un altre tipus de distribució per barris que, a no dubtar-ho, és molt més acurada. Tanmateix, el nombre de finques i la manca d'algunes dades m'ha fet triar la divisió més clàssica. Una altra la teniu a AZAGRA, J., La desamortización de

NOTES. VENDES

Godoy en Valencia (1799-1807). València, 1986, pp. 97-98.

(39) Si comparem amb altres zones de l'Estat, la situació és distinta. Així, a Palència, el percentatge mitjà més alt és de 173 % al centre de la ciutat, tot i que tampoc no es tracta de capitals semblants. GARCIA CULMENARES, P., "La revolución liberal burguesa en las ciudades de Castilla la Vieja y León: la desamortización en la ciudad de Palencia (1836-1868)", a El Pasado histórico de Castilla y León. Salamanca, 1984, vol 3, p. 210.

(40) Les xifres corresponen a BOIX, V., Valencia histórica y topográfica. València, 1862, pp. XXIV-XXVI.

(41) Segons les dades de T. Simó, València passà de 100.000 habitants el 1857 a 153.407 el 1875: "La renovación de la arquitectura valenciana (1850-1910)", a Primer Congrés d'Història del País Valencià. València, 1974, col 4, p. 97. L'augment es deu segurament al fort decandiment que hi ha a la primera meitat del segle com a conseqüència dels diversos conflictes socials i militars: CASTELLO, J.E., "Els orígens de la demografia contemporània del País Valencià: 1794-1900". a Ibid., p. 46. De tota manera, les dades de T. Simó inclouen les cases de fora dels murs: Censo de la población de España. Madrid, 1858, pp. 764-766.

(42) Si la comparem amb la d'altres ciutats menys desenvolupades econòmicament, els nivells semblen encara més importants. Així, a Conca la parcel·lació mitja de les cases del clergat és de 128 m.2, mentre la de la pròpia ciutat ho és de 98 m.2. TROITIRO, M.A., "Propiedad urbana y estructura espacial de una ciudad preindustrial. Cuenca a mediados del siglo XVIII", a Urbanismo..., op. cit., vol 2., pp. 872-873.

(43) Sempre s'ha dit que l'església controlava sobretot les cases habitades per les classes populars, i per això tenien uns lloguers més baixos. Vegeu l'obra citada a la nota anterior, p. 859.

(44) Qui millor ha estudiat la relació entre la

NOTES. VENDES

desamortització i el desenvolupament urbà al País Valencià ha estat Joan Brines, per a qui l'església, tret de les parròquies, controlava almenys el 20 % del territori urbà a València: BRINES, J., "El desarrollo urbano de Valencia en el siglo XIX. La incidencia de la desamortización de Mendizabal", a Estudios de Historia de Valencia. València, 1978, p. 389.

(45) Així, a Madrid i a Burgos tenia 2/3 de les finques urbanes, el 57 % a Conca, el 20 % a Valladolid, a més del cas esmentat de la mateixa València. Tanmateix, la situació uns anys després ja devia ser molt distinta, per això potser el 1849 a Sevilla sols tenia el 8,5 % del sòl urbà. Les referències són, a més de la nota anterior, : SAHAMONDE, A., I TORO, J., Burguesia, especulación y cuestión social en el Madrid del siglo XIX. Madrid, 1978, p. 27. IGLESIAS, L.S., Burgos en el siglo XIX. Arquitectura y urbanismo (1813-1900). Valladolid, 1979, p. 26. TROITIMO, M.A., "Propiedad urbana...", op. cit., p. 856. RUEDA, G., "Del Antiguo Régimen a la primera expansión industrial (1808-1864)", a Valladolid en el siglo XIX. Valladolid, 1985, p. 273. GONZALEZ CORDON, A., Vivienda y ciudad. Sevilla. 1849-1929. Sevilla, 1985, p. 18

(46) SIMON SEGURA, F., op. cit., pp. 238-9 i 251.

(47) FONTANA, J., Cambio económico i actitudes políticas en la España del siglo XIX. Barcelona, 1975 (2 ed.).

(48) Aquesta evolució de les vendes és la que es donà més comunament, tal i com ho assenyalen les xifres arreplegades per Simon Segura. Així ho demostren també distints treballs fets sobre Burgos --on es diu que l'augment des del 1865 es deu a les vendes del clergat secular--, Mallorca, Astúries, Biscaia i Canàries. Però, hi ha altres llocs on el rimte ja no es recupera des de 1859: el Baix Henares, Camp de Calatrava i Granada. En aquest darrer cas, l'autor veu la causa de la desaparició de les vendes als anys 1866-67 en la crisi, és a dir, el contrari del que jo he oferit com a raó de l'augment de les alienacions. Finalment, també es donen casos en què els màxims apareixen després de 1867,

NOTES. VENDES

tot i que lligats a desamortitzacions molt concretes, com ara el cas dels propis a Valladolid.

Aquestes dades provenen, per ordre de referència, de : SIMON SEGURA, F., La desamortización..., op. cit., pp. 242-243; CASTRILLEJO, F.M., "Datos para una aproximación a la desamortización de Madoz en la provincia de Burgos 4 (1855-1869)", a Desamortización y Hacienda Pública, Madrid, vol. 2, p. 43; GRUSKE, E., "La desamortización en Mallorca. Síntesis de estudios realizados", a Ibid., vol. 1, p. 245; MORO, J.M., "La desamortización de Madoz en Asturias", a Estudios de Historia Social, n. 18-19 (1981), p. 95; MUTILLOA, J.M., La desamortización en Vizcaya. Bilbao, 1984, p. 503; OJEDA, J.J., La desamortización en Canarias (1836 y 1855). Gran Canaria, 1977, p. 76; GOMEZ MENDOZA, J., Agricultura y expansión urbana. Madrid, 1977, p. 186; QUIRUS, F., "La desamortización, factor condicionante de la estructura de la propiedad agraria en el Valle de Alcudia y Campo de Calatrava", a Estudios Geográficos, n. 96 (1964), p. 389; GOMEZ OLIVER, M., La desamortización de Madoz en la provincia de Granada. Granada, 1985, pp. 102-104; SANCHEZ ZURRO, D.J., "La última desamortización en la provincia de Valladolid", a Estudios Geográficos, n. 120 (1970), p. 395.

Capitol 4t.

CAPITOL 4t. :

Els beneficiaris del procés: rematants i compradors.

Capítol 4t.

L'aspecte cabdal d'aquest treball és, sens dubte, el que fa referència als beneficiaris de la desamortització. Per això he intentat presentar, fins ara, tot allò que, d'alguna manera, ha de determinar la composició final dels compradors. Aqueix ha estat el motiu de l'estructuració, sobretot en el capítol anterior, de tots els factors que s'hi poden veure com a trets de l'oferta de propietat. Això no impedeix que no hi hagen altres qüestions, les quals també incideixen en la participació, més o menys forta, de determinats grups socials en les subhastes. Però caldrà, en tot cas, ajustar-ho tot just s'explique aqueixa presència.

1. L'EMISSIO DE DEUTE: UNA DEMANDA FORÇOSA.

Ja he exposat, en parlar de la legislació, quins foren els trets de la coneguda emissió, de 230 milions de deute, destinada a la compra de béns nacionals. Calia veure, inicialment, la resposta que aquesta va tenir. Això és, l'interés que, a priori, podia mostrar la burgesia en participar a la desamortització. He assenyalat que la subscripció no fou gens fàcil i que s'allargà bastant, la qual cosa qüestiona les afirmacions de determinats autors, els quals dedueixen del cobriment de l'emissió una voluntat compradora. Per tal que aquesta haguera existit s'hauria d'haver cobert molt més aviat --cosa que, ja ho hem vist, no passà--, i a més amb un percentatge alt, mitjançant participacions voluntàries fora del que els pertocava com a contribuents. He de dir ja que aquestes condicions no s'acompliren.

El registre de l'Administració d'Hisenda de València, que recollia el ritme i el caire de les subscripcions, permet d'esbrinar si realment hi havia una demanda prèvia (1). Es clar, en principi, que tots els contribuents inclosos a la llei acabaren per retirar el deute que els corresponia. Això, no dóna, realment, la mesura de l'interés que en podien tenir, perquè les quantitats assignades a cadascú depenen de la seua capacitat econòmica i no de la voluntat particular. Ara bé, si s'arribà a aquest extrem fou perquè molts pocs

Capítol 4t.

decidiren anar més enllà i subscriure-hi una quantitat major de l'adscrita. Això és fa més palés, sobretot, durant els primers mesos. La postura dels afectats podia ser: la d'acomplir la llei decididament i, fins i tot, si tenia un interès especial, assegurar-se també uns quants billets més del tresor o, per contra, esperar que les participacions voluntàries cobriren l'emissió i deslliurar-se'n així, de la seua part. Per tant, és durant els primers mesos on s'ha de cercar una o altra possibilitat. Doncs bé, entre l'1 de juny i el 31 de desembre del 1855 sols hi hagueren sis subscriptors, els quals afegiren, a la part que els pertocava per contribució, una altra part com a subscripció individual. A més, la xifra que això representava era més aviat escassa: 71.360 rs.

La part fonamental dins de les subscripcions particulars corresponia a un cas una mica fora de la línia considerada, més o menys, normal: la Societat de Crèdit Valencià. En realitat, aquesta societat no existia com a tal, puix la seua constitució sols fou autoritzada a mitjans del 1858, és a dir, tres anys després. Això no vol dir que ja en aquests moments no existira una colla de gent disposada a crear-la i unes condicions legals que ho permetien (2). De fet, la compra de les cases per ubicar la seua seu data de dos anys abans, el 1856. Es clar que una societat d'aquest tipus necessitava cercar sòl urbà al centre de València. Aquesta era aleshores una tasca problemàtica i sols la desamortització podia oferir-li-ho amb la garantia d'una localització i extensió apropiades. Per això, aquesta societat, amb uns interessos molt concrets, va fer una despesa de 50.000 rs. en deute, quantitat que, de tota manera, està molt per baix d'allò que finalment haurien d'invertir. Però es tracta d'una circumstància excepcional, i, de fet, l'altra societat bancària, la Valenciana de Crèdit i Foment, sols subscriuria allò que tenia obligació: 10.000 rs.

Els altres cinc subscriptors individuals ho feren, doncs, en quantitats bastant reduïdes. Tenim tres propietaris: Tomàs Maicas, que també era funcionari municipal, amb 5.000 rs.; Manuel Roig, amb 4.600 rs.; i Froilà Torrija, amb 6.000 rs.. Un advocat: Fermí Inda,

Capítol 4t.

amb 4.600 rs.. I finalment, un destacat membre del col·lectiu universitari, familiar, a més, dels Bertran de Lis: Marià Batllés, amb 9.160 rs. Tots cinc participaren en la desamortització amb major o menor intensitat, però sempre per damunt d'aquestes xifres. Potser que els qui, com a contribuents, hagueren de fer despeses més o menys considerables s'hi van veure obligats a participar en la desamortització. Però, de tota manera, això és una hipòtesi sense cap fonament real. Nogensmenys, tenim el cas del comerciant Pere Salvà qui va fer una despesa de 100.000 rs., i és clar que no podia deixar perdre una quantitat tan considerable. Després el veurem invertint una part, al voltant de 85.000 rs., en la desamortització, però aquesta situació no demostra que comprara sols per no perdre els diners. De fet, n'hi ha molts que no participaren en les subhastes i que sí havien subscrit participacions més o menys importants. Així, tenim els casos de Marià de Cabrerizo, la Testamentaria d'Almodovar, els Trénor i el Comte de Parcent, tots ells amb 20.000 rs.; o Manuel Montesinos, amb 30.000 rs., i el Comte de l'Escala amb 40.310. En resum, hom pot dir que tots els grans propietaris i comerciants que no van comprar finques desamortitzades no en van traure profit d'aquesta inversió, o almenys jo no tinc constància que ho feren per altres vies (p.e., venent el deute a possibles compradors). Si que sabem, però, que en algun cas la pèrdua es constatable. Així, el Baró de Casanova, Francesc Belda, a qui havien correspost 6.660 rs., a l'hora de dividir el seu patrimoni el 1856 assegura tenir 27 billetes del tresor del "anticipo repartimiento forzoso", però ja sols els dóna el 85 % del valor nominal (3). En realitat no en tenien cap si hom no pensava en comprar propietat desamortitzada.

També hi ha els casos de burgesos que, malgrat fer, després, despeses molt considerables, només subscrigueren la part que els pertocava. El cas més significatiu és el de Gaspar Dotres, qui comprà finques per més de 800.000 rs., i, en canvi, a l'emissió sols ho farà per valor de 53.130 rs. També els Caruana, que sols participen ara amb 9.010 rs., o Manuel Centurion, els Reig, Sixt Burguet, Tomàs casaña, Sebastià Monleon o Josep Ros, cap dels quals subscriu

Capítol 4t.

més de 10.000 rs., quan després tots remataran per una vàlua molt superior. Com podem suposar, al registre no manca cap burgés important, però a la desamortització ja no passa el mateix.

D'altra banda, cal prendre l'emissió com una bona oportunitat per als intermediaris, els quals, de segur, ja tenien clar que anaven a participar activament. Una quantitat raonable en les seues mans els podia suposar un benefici afegit al de la seua mateixa pràctica. Això, és clar, perquè podien afrontar les primeres despeses, i, fins i tot, el primer pagament mitjançant el deute. Després, a l'hora de revendre, ja s'asseguraven almenys el 5 % d'interés que garantia l'emissió. A més que aquesta, com veiem, es va treure a un 90 % del seu valor nominal i amb un descompte del 10 % sobre la quantitat subscripta. Els avantatges no podien ser més grans per a determinats professionals de la subhasta. Es cert també, que la llei donava preferència als contribuents davant altre tipus d'especuladors, però això no és una raó que els hi prive d'una participació més activa. D'una banda, Hisenda no posà cap d'obstacle als qui no eren contribuents. De fet, tres dels sis subscriptors particulars no apareixen com a contribuents, és a dir, que ho feren de forma voluntària. Entre ells trobem la mateixa Societat de Crèdit Valencià, la qual, com s'acabava de fundar, no apareixia encara inclosa en els padrons de contribució. A més, aquesta societat, com veurem, no actuava amb un interès especulador. A més a més, constatem que alguns dels intermediaris estaven inclosos dins de l'acompte forçós per ser contribuents de més de 500 rs. Així, tenim els casos de Jacob Arroyo i Doménech Costas, els quals, malgrat tenir una presència molt activa a la rematada de finques desamortitzades, sols subscriuen 840 i 850 rs. respectivament. Una xifra ridícula si la comparen amb allò que pot suposar sols el 10 % de la vàlua de les propietats que després passaran per les seues mans. Fins i tot, personatges tan disposats, en aquests anys, a participar en la desamortització i a aprofitar els guanys de determinades emissions de deute, com ara els Bertran de Lis, que tot just subscrigueren 25.000 rs. entre els tres germans (4).

Tot això sembla palesar d'antuvi que les classes

Capítol 4t.

dominants del País Valencià no tenien un interès especial per participar en el que els hi ofertava aquesta desamortització. Així, l'emissió no els semblava el mètode més adient. Cal tenir en compte que durant els primers mesos la venda de propietats i la subscripció foren coetànies, de manera que podien fer servir el deute de seguida, i això no feu augmentar les peticions. Si la demanda haguera estat forta, s'haurien aprofitat d'aquesta conjuntura.

De tota manera, la demanda de propietat agrària i sòl urbà, però sobretot de la primera, no depenia sols de la burgesia. En gran mesura, i pels mateixos trets de l'oferta que hem vist anteriorment, venia determinada per altres sectors socials més baixos que, per tenir una contribució més baixa, no figuraven en el registre esmentat. A més, els llauradors i els petits propietaris no solien tenir el suficient contacte amb aquestes situacions com per aprofitar-se'n. Adhuc, hem vist, en parlar de la legislació, que fou als pobles on més dificultats hi hagué per a cobrir l'emissió, quan a la fi serà a aquests mateixos pobles on hem de cercar els compradors. No es tracta ara d'avançar qüestions sobre les quals després s'haurà d'aprofundir, però sembla clar que l'estructura de les explotacions alienades tenia una demanda assegurada en aquests sectors més baixos, però entrebancava l'interès decidit de la burgesia. Com hom sap, han estat altres èpoques desamortitzadores les que han ofertat una propietat de més extensió, i a uns preus que afavorien, gairebé exclusivament, a la classe dominant i a tot el que volia fer-se ràpidament amb un patrimoni agrari i tenia la capacitat econòmica, o el deute suficient, per a fer-ho.

2. LA DINAMICA MULTIPLE DE LES REMATADES.

No totes les subhastes previstes arribaren a ser rematades, i no totes les rematades foren definitivament una nova propietat. Entre unes coses i altres hi hagueren anul·lacions, suspensions, finques sense postor i fallides. En resum, tot un grapat d'incidències que no sols són importants sinó que alhora ajuden a configurar determinats aspectes d'aqueixa demanda a la qual m'he

Capítol 4t.

referit (5).

Si entenem que la demanda possible pot demostrar-se per la quantitat de finques que no pogueren ser rematades per manca de compradors, cal dir, abans de tot altra cosa, que la proporció d'aquest tipus de subhastes fou mínima: 1 finca del ram d'estat i 93 pertanyents al clergat. No es tracta, en aquest darrer cas, d'un nombre considerable i, a més, té les seues particularitats. D'una banda, 38 són cases a Ontinyent, al carrer del clergat, un lloc on l'oferta estava segurament molt per damunt d'allò que demanava la societat de la comarca de la Vall d'Albaida. Com veurem, el nombre de finques urbanes que s'hi venen és molt alt: sols a Ontinyent en foren 77. La resta de subhastes sense comprador ho foren totes als anys 1866-1867 i cal pensar que serien rematades en els anys posteriors sense dificultat.

A més, hi van haver finques que s'hagueren de rematar en segona o tercera instància, concretament 20 pertanyents a la beneficència. D'aquestes, tret d'una casa a Guadassuar subhastada tres vegades, la resta foren rematades el mateix any o el següent, si bé amb una rebaixa en el preu, que en general arribà prop del 34 % del seu valor. Així, el fet de tenir una taxació bastant més elevada que la que li pertoca per la seua qualitat, sembla ser la raó fonamental que algunes finques no es rematen al primer colp. Ja hem vist com el preu de les propietats desamortitzades era molt alt i qualsevol error, a l'hora de taxar-la, podia donar-li una cotització allunyada de la realitat.

Pel que fa a les subhastes suspeses o anul·lades la quantitat és molt gran, així com la varietat de motius que les provocaren. Una part força important es deu als plets que els afectats posaren contra l'Estat. Així, foren anul·lades les vendes de set cases i tres molins a Alberic perquè eren propietat particular del Duc de l'Infantado. El mateix passà, almenys temporalment, com hem vist, amb les finques que s'intenten vendre el 1866 del Col·legi del Patriarca. Aquest aconseguí paralitzar trenta-vuit subhastes programades per a setembre d'aqueix any, a més de l'anul·lació de dues rematades que havien tingut lloc a juliol. Al ram de beneficència,

Capítol 4t.

també va ocórrer el mateix, amb algunes finques pertanyents a la Convalecència de l'Hospital General. Pel que fa a les anul·lacions d'aquest tipus, cal dir que ho foren sempre pel reconeixement dels drets de particulars sobre determinades capellanies o llegats. Així, es manà exceptuar de venda vint finques de la parròquia de Sant Andreu perquè, com reconeixien dos R.O. de 11/7/1869 i 28/3/1870, aquests béns pertanyien a dues testamentaries particulars: les de Joan Baptista Verdejo i Teresa Benavites.

Una altra de les raons d'aquest tipus d'incidència, que afectà aproximadament prop de les cent-vint finques, rau en les peticions de reclamació de domini útil i de redempció d'arrendaments anteriors al 1800, ambdós casos prevists per l'art. 7e. del títol II de la llei d'1 de maig, i els art. 231, 232 i 233 del títol VIII de la instrucció de 31 d'aqueix mes. En realitat, el cas dels arrendaments era molt més problemàtic a falta d'una documentació que era necessari aportar, i gairebé totes les excepcions d'aquesta mena ho foren per redempció dels censos. Un altre entrebanc era també la manca de diners amb els que afrontar la redempció. Això provocà, de vegades, un tipus especial d'associació per tal de fer-se amb la terra. Coneixem un cas concret on dèset arrendataris donen poder a un advocat, Joaquim Hervàs, perquè, en nom d'ells, es faci càrrec dels pagaments amb la condició de seguir com a arrendataris (6). Això vol dir que no tenien massa segura la seua estabilitat si es produïa un canvi de propietari, i preferien mantenir l'estatus que hi tenien. Al capdavant, sols tinc notícia d'unes poques resolucions, i totes venen referides al domini útil. En concret, de vint casos que conec, setze foren admesos i quatre refusats. De tota manera, malgrat que l'inici dels expedients es feu aviat, des del 1855, les resolucions definitives es retardaren bastant, i les primeres de les quals hi ha constància ho són del 1870. A més, en general, aquestes finques havien estat subhastades, i això suposava un greu entrebanc per al comprador i per a la mateixa Administració.

Una altra part d'aquestes finques, en proporció més menuda, foren concedides al clergat. Hi ha prou peticions de parròquies demanant determinades cases per

Capítol 4t.

utilitzar-les com a rectories. Així, se'n donaren dues al clergat de Sant Bartomeu, una al de Santa Caterina i una altra a la Catedral, aquesta darrera perquè servira de dipòsit d'efectes de la Seu. També hi hagué algunes demandes de cases per a hospitals, però tret d'una casa a Xàtiva, que fou concedida a l'hospital d'aquesta ciutat per R.O. de 11 de gener del 1861, no hi ha constància ferma de les resolucions. D'altra banda, les cases també es vegueren sota els efectes d'alguns intents d'ordenació urbana, com ara el cas de dues finques del clergat de Sant Salvador, al carrer Bonaire, que foren absorbides per l'eixamplament del carrer.

Finalment, resten les anul·lacions per renunciés de l'adjudicació, quatre en total, i per errors en les condicions de la subhasta. Aquest darrer factor tampoc fou massa important, però araça una gran diversitat de motius: en dos ocasions es tractava de finques de particulars; altres quatre propietats no existien enlloc; dos cases pertanyien a l'edifici de sengles parròquies; dos expedients s'havien subhastat incomplets, perquè "ha tenido lugar la enagenación libre de todo gravamen, siendo asi que se halla afecta a arrendamiento perpétuo e inalterable"; i una cosa semblant passà amb una terra rematada per Josep Gomez a juny de 1856, qui per agost del 1857 encara no havia pogut trobar la propietat comprada ni l'arrendatari que la conreava. A la fi, "efectuadas las gestiones oportunas por el alcalde de Sollana, resulta que la finca en cuestión está yerma desde hace años y no se sabe quién pudo ser el arrendador" (8). Les reclamacions, però, foren més nombroses, tot i que no foren acceptades, bé perquè, malgrat els errors en la cabuda "el valor que representaba era el que realmente tenia", bé perquè es prometia una indemnització.

Fet i fet, uns i altres factors afectaren un total de dues-cents cinquanta finques, una proporció força reduïda i comprensible. Ara bé, allò que ens interessa és, sobretot, assenyalar el fet que molt poques es van quedar sense comprador, i que en aquests casos es degué, molt sovint, a errors en la taxació. Es a dir, hi havia la demanda suficient per cobrir gairebé tota l'oferta.

Capítol 4t.

Una prova, que demostra que realment n'hi havia, és el paper dels intermediaris. De les 7.180 finques venudes en aquest període, jo he pogut constatar que almenys 2.890 foren cedides pel rematant a un altre comprador, és a dir, un 40 %. A més, moltes d'elles passen per més d'una persona, i de fet el nombre total de cessions és superior a 3.200. Hi ha finques que, en un període d'entre 5 i 10 anys, passen per cinc o sis propietaris distints. Es tracta d'una proporció que, segons les dades que es coneixen per a la resta de l'Estat, potser respon bastant encertadament a la realitat d'aquest fenomen típic de la desamortització (9).

Aquesta situació acabà per provocar un nombre més o menys important de fallides: 90 de finques urbanes i 471 de rústiques, en total prop del 8 % d'allò que es va vendre. De tota manera, es tracta de fallides finals, és a dir, finques que, a les darreries del 1867, no han estat rematades de nou. Això vol dir que en van haver més, però que en el període estudiat foren tornades a subhastar i comprades. Per exemple, la propietat rústica en tingué 113 més, fonamentalment, del primer comprador. Prenent el mateix exemple, i comptabilitzant no sols les finals, les adjudicacions inicials feren fallida en 561 casos, altres 38 tingueren lloc quan la finca havia passat a un segon comprador --i d'aquestes, 15 eren dobles: al primer i al segon--, mentre que uns tercers compradors feren fallida en dues ocasions, tot i que, en aquest darrer cas, les finques també havien fet fallida al primer i al segon comprador.

La part fonamental d'aquestes, cal atribuir-la a l'actuació dels intermediaris, però, com acabem de veure, tampoc la xifra fou massa gran. Aquests pogueren, per tant, redistribuir la major part de les finques que remataren sense cap tipus de problema. Això també casa amb allò que venim dient sobre la demanda, perquè no sempre aquests individus tenien assegurat un comprador. Hom pot comprendre que resulta bastant difícil de saber quan actuen en nom d'altri, o quan ho feien sense tenir-ne. Per tal d'aclarir-ho s'hauria de disposar de tots els expedients de subhasta i la seua protocolarització. Quan se'n poden consultar, si que, de vegades, hom ho hi

Capítol 4t.

pot constatar. Així, per exemple, alguns intermediaris solen pujar les postures ells a soles fins determinats límits, cal pensar que marcats pel destinatari final. Fins i tot, els augments poden ser força grans: a una finca rematada a València, les postures foren: F. Gomez (6.000 rs.); A. Calduch (7.000 rs.); i una altra vegada A. Calduch (12.100 rs.) (10). Com tothom sap hi havia dues rematades, a la capital i al partit judicial, i aquesta pujada, en la postura, obeeix a l'intent de superar l'altra, que, curiosament, fou feta aqueix mateix dia per 11.000 rs. Però, potser cal mesurar un poc el seu paper, perquè el que jo he vist no demostra que, a sovint, els qui realment actuaven com a tals, mai no feren grans negocis especulant amb les finques. Més aviat, el benefici raïa en una gran quantitat de finques a les seues mans i una petita ganància per cadascuna. De tota manera, aquesta qüestió la veuré més endavant.

També hi havia rematants que intentaren actuar com a intermediaris, però la situació per a aquests era molt més difícil, puix no disposaven dels contactes d'aquells qui havien fet d'això un negoci propi. De fet, aquests solien fer fallida molt més aviat. Així, a Josep Doner, li embarguen els béns a l'hora d'haver de pagar el primer termini. Aquest reconeix que la seua intenció era cedir-la, i que per això havia declarat ser tractant de bestiar, quan en realitat treballava "de sirviente en una carniceria" (11). L'entrebanc amb el qual s'hi trobaven, aquests, era precisament la professió que declaraven quan remataven una finca, perquè algú havia de certificar la seua solvència si hom no els la suposava: un tractant devia tenir-ne, un servent no.

Per això, i perquè hom solia retardar el pagament tot el temps que podia, els expedients de constrenyiment són constants. De fet, molt sovint, pagaven, tot i que això els hi suposava un recàrrec pel paper timbrat emprat i les dietes del comissionat que, de vegades, eren molt oneroses. Així, a Carlet, el comprador va haver de fer una despesa de 800 rs. perquè la solució del cas, i amb conseqüència el treball del comissionat, s'havia ajornat durant vint-i-dos dies (12). Però la solució no era sempre tan fàcil, sobretot si la finca

Capítol 4t.

havia passat per més d'una mà. Hi ha un cas que el rematant cedeix la finca a un altre, i aquest fa el mateix. L'entrebanc sorgeix quan el posseïdor final no afronta els terminis prevists i addueix no tenir béns. El constrenyiment es dirigeix aleshores contra qui li l'havia cedida, l'advocat Julià Daroca, el qual diu que sols té "una libreria en su despacho de abogado", i això fa que l'assumpte passe al primer rematant, Pasqual Cuallado. Aquest argumentà finalment que la cessió l'havia feta abans que es publicara la R.O. de 3 de setembre de 1862 que feia recaure la responsabilitat subsidiària sobre el cessionari. Ignore el que passà finalment, llevat que, com és clar, fou declarada en fallida. De tota manera, el constrenyiment no arribava mai a embargar les propietats de ningú, perquè, com acabem de veure, ningú no reconeixia tenir cap tipus de propietat. Tomàs Rodon, un home sobre el qual tornaré després, amb un patrimoni avaluat en prop d'un milió de rals quan morí, declarà repetidament no tenir béns (13).

Un altre entrebanc afegit que provocava tot això era el dels arrendaments. Una vegada subhastada la finca, el nou propietari anava aviat a demanar la renda, cosa que, generalment, era acceptada per l'arrendatari, que pagava. Però si aquell feia fallida no li la podia demanar ja, i aquest deixava de pagar-la, tot i que ara el receptor devia ser, de nou, l'Estat. Així, Josep navarro rematà a setembre del 1859 dues hectàrees de regadiu a Russafa, i l'arrendatari li pagà a desembre el corresponent. Però aqueix mateix any ja havia fet fallida, i una investigació posterior demostra que la renda no l'havia cobrada ningú els anys 1860-1863 (14). En tot cas, tenim una modalitat suggerent: es remata la finca, i si l'arrendament anual és força alt, pot suposar més diners que la vàlua del primer pagament, després es declara en fallida i a la fi no tindrà béns per a respondre si la nova subhasta té una rematada més baixa que la que ell havia feta. Tot plegat, l'empresonament va ser l'únic recurs que li quedà a l'Estat, encara que fou emprat només en casos extrems. Com ara el de Marià Belenguer, un terrisser que actuava com a intermediari de moltes finques, que finalment fou condemnat a cent dies de presó per un deute de 1.000 rs. el 27 de gener del 1868 (15).

Capítol 4t.

El que no puc dir amb seguretat és quin percentatge de les fallides correspon a l'actuació dels intermediaris i quina part és fruit del malaurat esforç d'alguns compradors que, finalment, no han pogut reunir la quantitat que precisaven. Però si prenen com a base els expedients de fallides que hi ha, on s'indica la quantitat de terminis que ja havien estat coberts, podem tenir una visió bastant aproximada. Dispose d'aquesta variable aproximadament en un 60 % del total, i d'ells, la part més important és de finques on no s'han pagat més de dues anualitats. Aquesta part és el 80 % del total, i cal considerar-la com la que correspon a l'efecte dels intermediaris, perquè és clar que ells tenen un límit temporal a partir del qual ja no mantenen una finca a les seues mans, i que, hipotèticament, el podríem situar prop del segon pagament. Un altre 11 % ve representat per les propietats on s'han cobert entre tres i cinc terminis, és a dir, sembla haver-hi un interès per tenir la propietat, però bé no s'hi tenia una base econòmica mitjanament ferma per a respectar-los bé no estan disposats que això els represente problemes econòmics.

Si s'han de cercar les fallides dels llauradors i dels petits propietaris, aquestes es troben majoritàriament al segment de les que es produeixen després d'haver-ne pagat més dels cinc terminis. Per posar un exemple, hi ha el cas de Rafael Ossa, un propietari mitjà que compra el 1860 un mont de 727 ha. a Cofrents, i que, fins i tot, després arribarà a ser l'alcalde d'aqueix poble, i que farà fallida el 1878 després d'haver-ne fet càrrec de catorze pagaments. La finca sols fou rematada per 10.500 rs., però ni així va poder mantenir-la. També, el cas de Josep Ocias, un llaurador de Morvedre que comprà menys de mitja hectàrea el 1867 per 3.770 rs., i que el 1880 feia fallida amb dotze terminis coberts. Potser, això sols assenyala la demanda que hi havia, almenys en els sectors més baixos de la societat, i els entrebancs que alguns trobaren en rematar a uns preus, que com hem vist, eren força elevats. Ara bé, les xifres són molt mesurades, la qual cosa fa pensar que, en general, els nous propietaris aconseguiren el seu propòsit, i que l'esforç que hagueren de fer els qui tenien menys disponibilitats

Capítol 4t.

econòmiques es va veure recompensat amb la renda que havien de treure amb l'exploració de les finques que acabaven de comprar.

Així doncs, les conseqüències per als compradors que es veien en aquesta situació podien resultar greus. Si la subhasta posterior no arribava al nivell de la primera, la diferència i les despeses burocràtiques anaven al seu càrrec, tot i que si a l'hora de fer la liquidació definitiva hi havia una diferència al seu favor --sobre la base d'allò que ja havia pagat-- se li tornava, tal i com exposa l'article 13e. de la R.O. de 3 de setembre del 1862. Per a l'Estat, teòricament, la situació era distinta, però a la pràctica tampoc se'n beneficiava. En primer lloc, perquè la fallida suposava, en general, una pèrdua en la segona rematada prop del 20 %, mentre que sols en un 5 % dels casos augmentava. La llei ja deia que les diferències les hauria de cobrir el primer rematant, però també sabem que aquests sempre es declaraven insolvents. Això suposà una pèrdua mitja, per cada una, prop de 10.000 rs., una quantitat força acceptable.

Fet i fet, les fallides afectaren 90 cases i 471 finques rústiques, és a dir, 1.928 ha. i prop de 20 milions de rals en rematada. Podem considerar-ho, sense dubte, com una proporció important, però no tant com la que es dona a altres llocs, on sobretot els llauradors tingueren moltes més dificultats a l'hora d'adquirir propietat desamortitzada (16).

3. ELS COMPRADORS DE LA TERRA.

A partir, doncs, del que acabem de veure, no sembla que hi hagués un demanda molt forta per part de les classes dominants de la societat valenciana. Però, a desgrat del ritme cronològic --condicionat com hem vist per factors diversos--, les subhastes es cobriren pràcticament totes sense entrebancs i amb uns preus alts. Per tant, l'interés existia, tot i que en sectors socials més baixos. Per tal de comprovar-ho d'una manera concreta s'haurà de veure què passa a les distintes comarques, i caldrà esbrinar quins foren els compradors

Capítol 4t.

que es beneficiaren més d'aquest procés.

La divisió que he fet per tal d'estudiar els beneficiaris ha estat basada fonamentalment en allò que ens diuen les fonts consultades i també en el que hom coneix sobre la societat valenciana del XIX. Així, he disposat nou grups: el dels comerciants (d'ara endavant CO); el dels petits i mitjans propietaris (PM); el dels llauradors (LL); el dels artesans i oficis (AO); el dels professionals liberals (PL); el dels funcionaris (FU); el dels grans propietaris (GP); dels arrendataris (AR); i els dels qui compren en associacions de distints membres (GR). No cal dir que és ben difícil definir amb exactitud què representa cadascú, perquè és evident que molts dels qui apareixen com a llauradors no ho són, tot i que he intentat d'esmenar-ho, o que tots els comerciants no són equiparables, però no sempre és possible ajustar la font a la realitat, i tampoc no resulta pràctic augmentar els grups. De tota manera, també he inclòs un apartat per als intermediaris (IN), però aquest sols representa allò que encara resta a les mans d'aquests a les darreries del 1867. En els casos on les fonts m'han permès de trobar cessions posteriors, figura el nou propietari. Però tot això no dóna un coneixement del total dels compradors, perquè d'alguns no he localitzat els seus trets. Així, les dades de què dispose es refereixen --segons es comptabilitze o no la propietat a les mans dels intermediaris-- al 82 % dels beneficiaris, als quals els correspon el 86-90 % de la propietat i el 81-88 % de la quantitat rematada. Com hom pot veure, no es tracta sols d'un mostratge, sinó més aviat d'una representació gairebé completa, i, per tant, les conclusions en aquest sentit són força fiables. En tot cas, el que caldrà discutir és si realment són els compradors que jo referesc els autèntics destinataris.

També resulta problemàtic moltes vegades fer una distribució dels compradors atenent a la seua residència per tal de separar si són del poble on compren, si són de la comarca o si són de fora. Això darrer no té cap inconvenient, perquè els compradors són molt més coneguts, però no passa el mateix amb la resta. A més també resulta enganyós dir quan un comprador de Catarroja remata una finca a Puçol que ho fa a la seua

Capítol 4t.

comarca, mentre que si procedeix de Sagunt ho fa a una altra. Açò és un exemple, però en la realitat aquest cas en concret sol donar-se molt, sobretot pel que fa a la part del Puig, Fuçol, Petrés i Sagunt. Per aquestes dificultats, sols exposaré els compradors que són de València, perquè, de fet, sols hi ha aquesta distinció, puix de comarques allunyades al lloc de la finca subhastada, o de fora del País, no n'hi ha gaire. De tota manera, la manca d'aquestes dades, sens dubte importants, no té massa relevància, perquè allò que conec em permet d'assegurar que la proporció més alta deu correspondre als qui compren en el poble on resideixen o ho fan en els del voltant.

L'estudi per comarques el fem ara a l'inrevés, és a dir, començant primer per les que estan més a l'interior i que són fonamentalment de secà, per passar després a les de la costa, on predomina el regadiu.

Si ens fixem primer en el **Racó d'Ademús**, la situació no cal explicar-la. A aquesta comarca sols es subhasten dues finques, pertanyents a l'Hospital General, i per a cadascuna d'elles n'hi ha un comprador. A més, ambdós són identificables com a PM, mentre que la despesa total per a les 7,0993 ha. venudes és de 67.230 rs.

Als **Serrans** la situació ja varia amb les 152 finques i 62 compradors distribuïts de la següent manera:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO....	8,5088	10,3	71.520	9,8	5	12,1
PM....	7,0050	8,5	255.338	35,2	15	36,6
LL....	49,5499	59,6	62.089	8,6	12	29,3
OA....	3,5258	4,2	61.890	8,5	1	2,4
PL....	0,2691	0,3	7.530	1	1	2,4
FU....	0,1087	0,1	10.400	1,4	1	2,4
GR....	4,0618	5	50.010	7	1	2,4
IN....	9,8625	12	205.360	28,3	5	12,1
	82,8916		724.237		41	

Capítol 4t.

Com els valors sempre seran els mateixos, la referència que ara done val també per als quadres posteriors. Ha.: Superfície rematada en hectàrees; Rs.: Quantitat rematada en rals; N.: Nombre de compradors; així com els percentatges corresponents a cadascú.

En aquest cas, les xifres representen un percentatge sobre el total rematat un poc inferior al que he assenyalat com a terme mig. Ara sols conec un 65 % del que és el total d'extensió i rematada. De tota manera, els resultats ja són significatius. En primer lloc, l'estalvi que ha estat invertit té una procedència agrícola, puix controlen el 50 % de la rematada i el 73 % de l'extensió entre les tres parts: PM, LL i GR -- cal dir que els col·lectius de distints rematants sempre ho són del grup de llauradors, i en aquest cas està format per dues persones--. De tota manera, la selecció que han fet uns i altres és distinta. Els propietaris han fet valdre la seua major capacitat econòmica per endur-se les finques més productives --les de regadiu--, i per això sols el 8 % de la terra els comporta el 35 % de la rematada. Aquestes variables són totalment contràries en el cas dels llauradors, els quals si bé rematen el 59 % de la propietat sols han pagat el 8 %, perquè les seues compres s'han basat en les terres més roïnes; els secans. Alhora, això fa que el seu nombre siga més reduït del que caldria esperar. Això s'hi veu més clar si posem un exemple: mentre Fabià Delgado, un propietari, compra sis finques de regadiu que representen, en total, 0,5378 ha. per un total de 29.910 rs., Joan Espinosa fa una despesa menor, 20.500 rs., tot adquirint un mont de més de 42 ha.

La resta dels grups de compradors té una participació molt més baixa. Sols els comerciants, amb un percentatge del 10 % hi tenen una presència destacable. De fet, es tracta d'una comarca on no hi ha un sector comercial massa fort, i és per això que dos dels cinc que apareixen són de fora, de València: Vicent Orduña i Joan Andrés --dos dels vuit que n'hi ha amb aquesta procedència--. No succeeix el mateix amb els intermediaris, perquè malgrat controlar sols el 12 % de l'extensió, aquesta és generalment de regadiu i això es

Capítol 4t.

nota en la seua participació a la rematada (28 %). Així, onze de les tretze finques que té Marià Belenguer, són de regadiu; també onze de les catorze de Francesc Bolinches; i dues de les setze d'Antoni Calduch. A aquests se n'han d'afegir altres dos, C. Baixauli i V. Sanmartin, i tenim ja els cinc intermediaris que tenen encara 46 finques de la millor qualitat, tot i que n'han controlat moltes més que han anat cedint.

La quantitat de finques que ha comprat cadascú fa evident també la distribució que he presentat:

Compren	1 finca.....	39
..	2-3 ..	12
..	4-5 ..	2
..	> 5 ..	4

No s'ha produït, doncs, una concentració força important de la propietat. El domini de llauradors i propietaris ja ho indicava. A la fi, el major comprador (dotze finques) no pertany ni a una ni a altra categoria. Es tracta de Josep Castellote, un artesà de Xestalgar qui aconsegueix un total de 3,5258 ha., de les quals 2,7 ha. són de regadiu, amb una despesa de 61.890 rs., que també n'és la més alta. Al darrere es situen dos propietaris i un altre que, a més, és comerciant. Un dels primers és el que he esmentat, F. Delgado, i l'altre Josep martinez, amb 1,0783 ha. reunides amb set finques --sis ho són de reg, amb 0,7 ha.--; un i altre faran una despesa de 29.910 rs. i 32.037 rs. respectivament. Després tenim a Gregori J. Agulló, comerciant i propietari de Xelva, qui es fa, mitjançant set rematades, amb 1,4949 ha. --0,39 ha. de reg, però cinc finques-- i 26.880 rs. Si ens fixem en els preus, es veurà també que les quantitats mitjes desemborsades són baixes, però més ho són si parlem dels llauradors. Aquests, tret del cas que veiem dalt de J. Espinosa, solen fer unes despeses prop dels 3-4.000 rs. Finalment, cal assenyalar també que aqueixa petita concentració de les rematades es dona gairebé tota en les compres que es fan als anys 1866-67, i el mateix passa amb les finques dels intermediaris.

Capítol 4t.

A la Foia de Bunyol ja coneixem una proporció més gran del que es va vendre, un 90 %, però les coses són ben semblants, i, fins i tot, hi ha més compradors, 80, però menys finques, 138:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CU....	7,0536	10,3	188.680	15,5	6	8,5
PM....	26,4655	39,3	413.520	34	21	30
LL....	11,0443	16,3	255.690	21	28	40
DA....	0,5817	0,8	7.100	0,6	1	1,4
FL....	11,0932	16,3	174.150	14,3	8	11,4
FU....	2,0032	2,9	69.140	5,7	2	2,9
GR....	0,8638	1,2	64.810	5,3	2	2,9
IN....	8,7333	12,9	43.150	3,5	2	2,9
	66,8386		1.216.240		70	

Els sectors fonamentals d'aquesta comarca continuen essent els mateixos, els lligats a la terra, però les proporcions hi són distintes. En realitat, els percentatges que ara veiem estan din de la línia del que sol ocórrer més sovint. Es a dir, el nombre més gran de compradors correspon als llauradors (40 %), els quals compren una part força més reduïda (16 %) de l'extensió total, però ho fan amb una despesa proporcionalment alta (21 %). Això vol dir que les seues adquisicions ho són de propietats molt petites, però de bona qualitat, per les què han de pagar quantitats considerables. Per exemple, Miquel Mas, un llaurador de Bunyol, remata 0,0713 ha. de regadiu a aqueix poble per un total de 8.210 rs.; el mateix passa amb Pasqual Mateo, qui compra 0,1126 ha. de semblant qualitat a Xiva per 6.010 rs. Com es veu, són, realment, xifres exagerades. Clar que tot no és així, puix hi ha qui adquireix finques de secà d'extensions superiors. Tanmateix, on això sovintreja més és dins del grup dels propietaris, els quals acaparen el 39 % de la propietat amb sols el 34 % de la rematada. Aquests també participen dels mateixos trets que els llauradors a l'hora de fer les seues compres, però en general hi ha una tendència d'adquisicions més selectives basada en les finques més grans, i sobretot en els secans de baix preu. Es a dir, un secà a Iàtova

Capítol 4t.

de 3,60 ha. per 1.400 rs., o bé 0,5806 de regadiu al mateix poble per 17.020 rs. A la fi, es tracta de la capacitat econòmica que es tinga, perquè les parcel·les de reg d'extensió mitjana assoleixen rematades altes, i perquè els secans, que si són a l'abast de tothom fins determinats nivells de cabuda, necessiten d'una inversió posterior que rendabilitze la seua explotació.

Quelcom semblant passa amb els altres dos grups que segueixen en importància. Els comerciants, d'una banda, fan una mena de selecció que s'acosta, tot i que a uns nivells superiors, a la dels llauradors. En aquest cas la terra que controlen no és molta (10 %), però la despesa és important (15 %). La decisió generalitzada ha estat en favor de les finques de reg de mitjana extensió, mitjançant l'agrupament de distintes parcel·les. Així, Manuel V. Javaloyes ha de rematar quatre finques per a tenir un total de 0,4449 ha. que li representen un desemborsament de 17.500 rs.; mentre que Sixt Burguet ha pagat 23.300 rs. per 0,5887 ha. reunint cinc parcel·les. A més, ambdues extensions són de reg, i són a Iàtova i Xest. D'altra banda, els percentatges del grup de les professions liberals són a l'inrevés: més propietat (16 %), i menor despesa (14 %). Coincideix això, alhora, amb la presència de residents a València --puix gairebé tots tenen aquestes professions o són comerciants--. Així, els casos de notaris de València, com ara Joan F. Ayoldi, que compra 1,4425 ha. de secà per 30.610 rs., o Marià Ponce, qui remata 3,388 ha. per 12.300 rs. Això no impedeix que no hi hagen excepcions, com la que veurem baix, de J.B. Marqués, el qual compra parcel·les de reg amb un preu considerable.

La presència d'altres sectors socials és ja gairebé testimonial. L'entrebanc amb que juguem, però, és que, amb pocs compradors, les proporcions d'uns i altres poden desequilibrar-se. Es per això que, a desgrat que tenim sols dos funcionaris, un d'ells compra el suficient com perquè el seu percentatge a la rematada arribe fins al 5 %. Així ho fa T.Lloret, que adquireix quatre parcel·les de reg que suposen 0,6619 ha. i 58.220 rs., que és alhora la compra més cara proporcionalment. Es tracta, a més, de residents a València --que en total representen un 20 % dels compradors--. Pel que fa als

Capítol 4t.

col·lectius, n'hi ha un de dos membres i altre de tres. Aquest darrer aconsegueix fer-se amb una de les finques de reg de majors dimensions, 0,5226 ha., i això els hi suposa 48.110 rs. El intermediaris, per la seua part, encara controlen el 13. % de l'extensió subhastada, però d'un valor força pobre, que, de fet, sols representa el 3 % del total. Tenim a Antoni Calduch qu té dues finques de secà amb 7,7266 ha., i a Josep Rocafort amb tres finques de regadiu que representen 1,0067 però que li han costat sols 19.930 rs. Ambdós són també de València, com sol ocórrer a la resta de comarques.

Tot i que en aquesta comarca hem vist augmentar la importància de determinats grups, com els de les professions liberals, no hi ha, però, diferència amb el cas anterior respecte del nombre de finques que remata cadascú:

Compren 1 finca.....	49
.. 2-3 ..	21
.. 4-5 ..	6
.. > 5 ..	2

La distribució de la propietat està a aquest nivell força repartida. Serà al període 1866-67, amb l'augment de l'oferta, quan apareguen els compradors de distintes finques, que tampoc en són molts. Entre els principals, cal destacar-ne quatre. Dos propietaris: Anselm Verduch, de Xiva, que reuneix sis finques amb 2,6949 ha. de reg i secà per 58.320 rs.; i Pasqual Genovés, de la mateixa localitat, qui remata 3,4299 ha. de semblant qualitat i cinc parcel·les, per 84.630 rs, que a la fi és la quantitat més gran que desemborsa un comprador en aquesta comarca. Hi ha després un comerciant-propietari que ja he esmentat, S. Burguet, que remata cinc subhastes. Finalment, un advocat de Xest, Joan B. Marqués, que s'aparta un xic d'allò que hem vist que era la dinàmica del grup a què pertany. Aquest compra sis finques de reg a aqueixa població per 72.210 rs. Aquestes quantitats reflecteixen que tampoc a aquesta comarca no hi ha inversions fortes, puix el màxim, ho acabem de veure, és una xifra molt moderada. Això, però, també depèn de l'extensió de les finques subhastades. Aquesta superfície és reduïda i afavoreix

Capítol 4t.

el gran nombre de llauradors i petits propietaris, que solen fer despeses prop dels 4-5000. rs.

La comarca següent, la **Plana d'Utiel**, presenta moltes menys rematades, 40 subhastes repartides entre 26 compradors, però això té l'avantatge que els coneguem gairebé tots:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CD....	69,8225	7	142.600	16,8	5	20
PM....	637,2147	64,2	231.800	27,3	8	32
LL....	2,0666	0,2	81.860	9,6	8	32
PL....	0,2206	0,02	8.100	0,9	1	4
GP....	279,5934	28,2	333.200	39,2	1	4
IN....	3,1059	0,3	52.630	6,2	2	8
	992,0237		850.190		25	

Ací tenim un element fonamental que, a la fi, determina la distribució dels percentatges de que gaudeix cada grup. Es tracta de l'existència, que he repetit ja en capítols anteriors, d'una extensió de secà molt considerable i, a més, concentrada en poques finques. Es això precisament el que fa que el grup dels propietaris decidisca de fer-se amb la seua propietat, amb el qual arriben a tenir el 64 %, una proporció que sols l'assoleixen en aquesta comarca. De tota manera, això no podia representar una proporció semblant a la distribució de la rematada, i així, a aquesta sols en tenen el 27 %. A més, tot i que hi ha vuit propietaris, sols dos són els qui realment controlen aquesta extensió: per una banda, Joan F. Perez amb dues finques que sumen 446,4217 ha. i que valen 71.500 rs.; d'altra, J. Trinidad, que paga 26.000 rs. per una finca de 154,8753 ha. En ambdós casos es tracta de secans situats a Requena, i també els dos compradors són d'aqueixa localitat. La resta de membres del grup també fa el mateix, tot i que les dimensions de les parcel·les són menors, sense deixar de ser considerables, com la que remata J. Garcia amb 30,5954 ha. per 57.500 rs.

Capítol 4t.

Els llauradors, que ni podien disposar d'aqueixes quantitats ni hagueren tingut després recursos per a fer preproductives les compres, tingueren el seu mercat, de nou, a les finques d'extensió reduïda, però de qualitat superior. Es clar, i ho hem vist fins ara i ho veurem posteriorment, que es tracta d'una constant, la qual sembla necessària per a aquest grup: precisa parcel·les rendables que li permetesquen d'extreure aviat un excedent que els ajude afrontar els pagaments. Així, amb sols el 0,2 % de l'extensió venuda han pagat el 9,6 % de la rematada. Això també té una altra vessant perillosa, puix l'erforç inversor d'aquest grup social sempre és més fort, comparativament, que el que fan els altres. Això es tradueix fent despeses d'11.000 rs, per aconseguir 0,1748 ha. de reg a Requena, o 12.500 rs. per 0,1870 ha. amb idèntics trets. Encara més, com que aquests segment de dimensió de la propietat de regadiu no és massa voluminós, hi ha una pressió addicional sobre l'oferta --sobretot a comarques on es curta-- que provoca unes rematades molts altes. De fet, a les dues finques a què acabe de referir-me, la taxació havia estat en 2.550 i 4.300 rs. respectivament.

El grup dels comerciants participa d'ambdues tendències. Hi ha els qui compren grans finques de secà, com ara R. Lujan que ho fa amb 49,6291 ha. per 33.000 rs., i C. Perez, amb 19,2621 ha. per 60.200. La resta es decideix per petites finques de regadiu, que a la fi són les que els permeten aconseguir el 16 % del valor rematat quan sols tenen el 7 % de l'extensió. I això darrer passa també amb l'Únic representant de les professions liberals, P. Monsalve.

El que si tenim ara, puix a les comarques anteriors no n'havíem vist, és un representant del grup dels grans propietaris. Es tracta de Tomàs Garcia Enguïdanos, un propietari de Requena que apareix a les llistes electorals, però del qual no se massa coses. L'he definit com a tal pel tractament que se li dona a les subhastes, on, a més, apareix sempre com a hisendat, i per la despesa que finalment fa, que no es troba a l'abast de qualsevol: 333.200 rs. per nou finques. Cal dir que les seues adquisicions són força selectives. D'una banda, remata quatre secans, però es tracta dels

Capítol 4t.

més cars: un total aproximat de 277 ha. per 225.000 rs. Al costat d'açò, remata altres cinc finques de regadiu, també a Requena, que amb un total de 1,4488 ha. representen una xifra també alta : 108.200 rs. A més, aquestes nou finques no foren rematades, com passava en els casos anterior, als anys posteriors de la desamortització estudiada, sinó que les subhastes tingueren lloc als anys 1856 (4), 1860 (2) i 1864 (3). En tot cas, no es tracta de l'efecte de la crisi o de l'abundor de l'oferta, sinó que hi ha, d'antuvi, un interès ben patent per certes propietats. A la fi, en aquesta comarca tot el que es va vendre ho fou fins 1864, cosa que coincideix amb el fet que aquest comprador és l'únic que reuneix més de tres finques a les seues mans, tot i que també s'ha de comptar amb el poc nombre de finques desamortitzades. La distribució de les compres és, en aquest cas, la següent:

Compren 1 finca.....	20
.. 2-3 ..	3
.. 4-5 ..	0
.. > 5 ..	1

A aquests s'ha d'afegir els dos representants dels intermediaris: A. Calduch, amb una finca de reg de 0,4429 ha.; i Vicent Sanmartin, un comerciant de València, amb quatre finques, també regables, que suposen 2,6630 ha. Aquests, i el comerciant A. Mendoza, són a més els únics que cal considerar com a no pertanyents a la comarca. Tot això em fa, fins i tot, dubtar del fet que les dades referides als intermediaris siguem correctes. Generalment, les finques que jo els adjudique són les que han comprat l'any 1867 i encara no han pogut cedir, o aquelles que ja han fet fallida. Però ara la situació és distinta, perquè no passa ni una cosa ni l'altra. De fet, les parcel·les que tenen les han comprades totes l'any 1859, i si no han fet fallida sols cal suposar que jo no he pogut trobar el destinatari final.

Alguns dels trets d'aquesta comarca els tornen a veure a la Vall de Cofrents, on els pes dels monts de l'estat tenen una forta rellevància, que va més enllà

Capítol 4t.

del que són les seues dades, 123 finques i 68 compradors. La sociologia dels compradors, però, és bastant semblant al que anen veient:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CD...	773,6099	35,3	191.820	26,4	7	11,3
PM...	1.406,6592	64,1	334.600	46	23	37
LL...	7,7394	0,3	127.690	17,6	26	42
PL...	3,7488	0,2	65.010	8,9	5	8
IN...	0,8906	0,04	7.360	1	1	1,6
	2.192,6479		726.840		62	

Com hom pot veure, la situació es troba totalment determinada pel pes que representen els monts, pertanyents tots al ram d'estat. Aquesta és l'única raó que fa que els comerciants assolisquen un nivell proporcional tan gran dins de l'extensió, quan aquesta situació no és la que sovinteja. A més, aquest percentatge cal assignar-lo a un sol personatge, Alexandre Vera, del qual no sabem pràcticament res. Es cert que apareix amb l'ofici esmentat i radicat a Aiora, però no he pogut trobar d'altres dades que ho confirmen. Fet i fet, ell sols remata dos monts amb una cabuda total de més de 769 ha. per 52.000 rs., és a dir, gairebé tot el que correspon per extensió a aquest grup. De la resta, cadascú compra distintes finques de regadiu que, a la fi, representen gairebé el 75 % de la rematada d'aquest sector de compradors.

Passa el mateix amb els classificats com a propietaris. Tenim, en primer lloc, el cas --que ja he descrit en parlar de les fallides-- de Rafael Osa Portilla, que compra 727 ha. de mont per 10.500 rs., una quantitat realment insignificant. Al costat d'aquest, hi ha un altre comprador de Madrid que el 1860 remata 663 ha. per 70.000 rs. La preocupació per veure qui estava al darrere d'aquesta adquisició --una de les més importants-- ha estat una tasca feixuga que, a la fi, no ha aclarit massa qüestions. En realitat, la finca fou comprada per un advocat de Madrid, Joan Sanchez Bando, el qual, un any després, el 23 de setembre del 1861, la

Capítol 4t.

ven a Joaquím Carretero i Julià Rubio, dels qui sols sabem que també eren de la capital. La transacció es fa, pel demés, pel mateix preu de la rematada, que en realitat sols era el primer pagament i les despeses de taxació i escriptura (8.000 rs.). El 1863, ambdós nous compradors tornen a vendre-la. En aquest cas són quatre els beneficiats: Vicent Llorente, Joan Mendia, D. Valencia i C. del Campo. D'aquests tampoc sé res més que la seua residència, Madrid. La darrera notícia és del 1865, quan les coses es compliquen encara més. El primer ven la seua part (1/4) a Manuel de la Vega Otero, i els dos darrers fan el mateix (1/2) a favor d'un propietari de La Corunya resident a Madrid, Angel Barrio. Es a dir, que hi ha nou persones relacionades directament amb la compra d'aquesta propietat que finalment resta a les mans de tres, i sempre amb vendes que es fan pel mateix preu de la rematada inicial, qüestió que de vegades, i ara n'és una, cal posar en dubte (17).

Els altres compradors dels grup de propietaris tenen, com veiem en els comerciants, una participació reduïda en l'extensió, però que s'eixampla en parlar del valor de la rematada. Es així que, per exemple, les 0,2101 ha. que remata Julià Aldar li comporten una despesa més gran que la que havia fet Rafael Usa, 16.500 rs. El mateix passa, tot i que amb diferències, amb la resta de grups, on el percentatge que els correspon de la vàlua rematada sempre és superior al de l'extensió, al contrari del que passa amb els dos grups anteriors. Les distincions rauen clarament en la parcel·lació de la propietat. Per als llauradors, que són el sector més nombrós, són les finques de regadiu amb una extensió mitja de 0,30 ha. i 5.000 rs. Uns preus vertaderament alts pel que representen, i que arriben fins a pagar-se 2.410 rs. per una parcel·la de 0,0420 ha., la qual cosa, sense arribar als nivells de la compra de J. Aldar esmentada dalt, representa més de 57.000 rs/ha.

Com passava a la comarca anterior, la major part de l'oferta està restringida als monts, i això fa que la pressió s'haja de centrar en una proporció baixa d'altres tipus de terra. Potser per això, la concentració es ara també molt baixa:

Capítol 4t.

Compren 1 finca.....	46
.. 2-3 ..	16
.. 4-5 ..	4
.. > 5 ..	1

A això s'haurà d'afegir la presència, que poc a poc va fent-se inevitable, d'Antoni Calduch, bé que amb una extensió, que malgrat compondre-se de sis parcel·les, és d'escassa vàlua. Pel que fa als compradors més importants, cal destacar a Just del Corral, aleshores comissionat de constrenyiment de la comarca, que compra sis finques amb una cabuda total de 0,727 ha. per 6.860 rs. També un dels quatre compradors de fora de la comarca, Francesc P. Jover, un militar de València, qui reuneix amb cinc parcel·les 1,9285 ha. que li han costat 11.350 rs. De tota manera, el desemborsament més alt, tret del que es fa als monts, correspon a Josep Linares, un propietari d'Aiora, que remata per 37.500 rs. tres finques de regadiu que sumen 1,2858 ha. Així doncs, ja és una qüestió repetida el fet que no hi haja, en aquestes comarques, inversions individuals fortes.

Resta finalment la comarca de la Canal de Navarrés per a completar aquest primer grup de les que estan més a l'interior. Els nivells són també semblants als de les que hem vist amb 114 finques i 67 compradors, tot i que l'extensió desamortitzada és més curta:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	3,4716	8	52,130	7	3	5
PM...	17,0778	39,7	288.430	39,3	22	37,3
LL...	11,4383	26,6	184.300	25,1	26	44
PL...	4,1352	9,6	106.330	14,5	3	5
FU...	1,8161	4,2	51.740	7	2	3,4
IN...	5,0163	11,7	51.400	7	3	5
	42,9553		734.330		59	

Hem vist com el que sol ocórrer en la distribució de la superfície venuda entre els distints grups depèn

Capítol 4t.

molt dels trets de l'oferta. On hi ha finques grans vegem una tendència, per part dels propietaris i els comerciants, a adquirir-les deixant per a altres grups les propietats de menor extensió, encara que de major qualitat. Però, a les zones on la parcel·lació és més menuda les coses canvien, i la distribució està més d'acord amb el que és la línia dominant per tot arreu. Es a dir, el domini força marcat de la inversió agrícola provinent de propietaris i llauradors. En aquestes ocasions la tendència és inversa: els qui disposen de més capital compren les millors finques, i els llauradors no sols s'han de conformar amb les parcel·les més reduïdes, sinó que, a més, han de cercar els secans. Al capdavall, ambdós grups tenen el 65 % de la terra venuda i han pagat un percentatge semblant (64 %). Però, hom ja veu com els llauradors, contràriament al que passa a les comarques on hi ha monts o secans de gran extensió, perden proporcionalitat en la vàlua rematada enfront a allò que els correspon a la superfície. És així, perquè moltes de les compres són del caire de la que fa Josep Soler, el qual per 0,1293 ha. de secà paga 710 rs., a desgrat que també n'hi ha de semblants a les que hem vist a la comarca anterior: Joan R. Lluch fa una despesa de 3.510 rs. per tenir tan sols 0,0506 ha. de reg. Mentre, el sector dels propietaris acapara gairebé tot el segment d'extensió mitjà, d'entre 0,20-0,60 ha., de les terres que es reguen i la part dels secans més extensos.

Ara bé, les despeses més grans, que corresponen a les finques de major superfície, van a parar als grups de major capacitat d'estalvi i inversió. Tret dels comerciants, que ací no tenen el pes que caldria esperar, les millors parcel·les van a les mans dels funcionaris i els professionals liberals. De fet, les concentracions de diverses compres es donen en aquests casos, quan en general la distribució és molt gran :

Compren 1 finca.....	44
.. 2-3 ..	15
.. 4-5 ..	4
.. > 5 ..	1

Efectivament, el comprador més gran és un advocat

Capítol 4t.

d'Enguera, Joan Aparici, que reuneix set finques de secà i reg amb una extensió total de 2,3819 ha. i una vàlua de 84.020 rs. A aquest, li segueix un funcionari de Millars que compra al mateix poble quatre finques de reg que sumen 1,2156 ha. i li costen 30.240 rs. El seu nom, Francesc Jover, potser estiga relacionat amb l'altre Jover, militar a València, que he esmentat a la Vall de Cofrents, i que també compra ací una finca de secà de 0,8310 ha. per 5.310 rs. No cal dir que aquests preus són comparativament menors als que paguen els llauradors per algunes finques, però del que es tracta és de la incapacitat d'aquestos per a rematar determinades subhastes on, per això mateix, la pressió de la demanda és menor i els preus no assoleixen nivells tant alts.

Si es tracta, doncs, d'una comarca on es desamortitza poca superfície, el més normal és que els intermediaris no tinguen problemes per a cedir les seues compres. No és així totalment, però el que tenen es compon, majoritàriament, de parcel·les de secà. El fet que siguen dotze finques té una explicació. Antoni Calduch i Miquel Camisan en tenen una i dos respectivament, mentre que les altres nou corresponen a Marià Belenquer, el qual les compra el 1867. Però, com que aquest artesà de València va morir en aquest mateix any, no tingué temps de cercar un destinatari, i totes nou feren fallida. De no sorgir aquesta contingència, de segur, les coses no serien així, perquè sembla haver una demanda suficient a una comarca on sols cinc compradors són forasters: de València.

Una vegada vist aquest primer grup de comarques, cal passar a aquelles més properes a la costa, on el desenvolupament econòmic és major i on la desamortització tingué major importància. A més, la qualitat de la terra és ben distinta, perquè no sols és el regadiu el que sòl dominar comparativament, sinó que apareix la zona dels arrossars que té un pes força significatiu. Començant pel sud, la primera és la Vall d'Albaida. D'antuvi, les diferències ja s'hi veuen en unes xifres que presenten 366 finques i 205 compradors distribuïts de la següent manera:

Capítol 4t.

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	40,9132	17	941.310	21,3	31	15,8
PM...	121,7889	50,6	2.217.470	50,3	63	32,1
LL...	47,9952	20	532.177	12	70	35,7
DA...	4,0036	1,7	109.985	2,5	12	6,1
PL...	13,7944	5,7	396.940	9	13	6,6
IN...	12,0824	5	212.780	4,8	7	3,6
	240,5777		4.410.662		196	

Si hom coneix l'estructura comarcal del País Valencià, sabrà que aquesta comarca cal considerar-la com una mena de transició entre les de l'interior i les de la costa. Tot admetent-ho, però, les diferències, en acostar-nos a les zones més productives, comencen a fer-se evidents. De tota manera, la qüestió bàsica no varia gaire, puix els compradors lligats a la terra continuen assolint el paper cabdal en les adquisicions. Res més que el 70 % de tot el que es desamortitza. Tanmateix, el grup dels propietaris encara està molt a prop d'allò que representen els llauradors; n'hi ha uns quants que compren distintes parcel·les, però la propietat continua essent molt repartida:

Compren 1 finca.....	128
.. 2-3 ..	54
.. 4-5 ..	13
.. > 5 ..	3

Així, tret d'algunes excepcions que són enganyoses, el segment dels qui compren entre 3 i 5 finques es ocupat sobretot pels altres grups. Aquest duen a terme una selecció que els fa comprar sempre el millor, i de fet, comerciants, professionals i artesans milloren sempre el seu percentatge en la despesa total front al que tenen d'extensió. No es d'estranyar, doncs, que la segona despesa en importància la faça Enric Todo, un advocat d'Ontinyent, que amb 169.260 rs. aconsegueix sis finques que s'oposen 2,5557 ha. de reg repartides entre aqueix poble i el d'Agullent. Per la seua part, els comerciants solen fer iverses adquisicions amb despeses

Capítol 4t.

mitges d'entre 20-50.000 rs., tot i que ningú assoleix les quantitats que veurem baix per als propietaris. N'hi ha, alhora, algun de València, però de poca entitat, com ara el cerveser Pau Cantos que paga 10.010 rs. per 1,78 ha. de secà a Bocairent.

Nogensmenys, també en el grup dels propietaris hi ha una presència cridanera als nivells alts de concentració, tot i que això no siga el més corrent. Així, propietaris comarcans com B. Garcia, que compra sis finques (4,1913 ha, i 132.130 rs.) o J. Tortosa amb quatre parcel·les (1,4876 ha., i 101.520 rs.). Fins i tot, hi ha un personatge que per manca de dades no l'he inclòs en el grup de grans propietaris, però que mereix estar-hi: Manuel Asencio. Aquest compra dues finques de reg, una de les quals és la més gran de totes les desamortitzades (30 ha. a Ontinyent). En total són 34 ha. a Bocairent i Ontinyent que li suposen 396.000 rs. Posats a donar una hipotesi, segurament es tracta d'algun membre col·lateral de la família dels Belda, que també duen aquest cognom, i que tenen interessos econòmics i propietats en aquesta comarca i en aquestes localitats en particular (18).

També anem constatant una participació, cada vegada més forta, de compradors de València i altres comarques del voltant --tot i que encara molt mesurada, puix sols n'hi ha catorze--. Així, la major concentració, vuit finques, correspon a Antoni Navarro, propietari de València, que compra 4,2341 ha. a l'Olleria. Apareix també un comprador habitual en distintes zones, i que anirem veient, Salvador Sanz Castelló, un propietari-comerciant de Xàtiva, que es fa amb cinc finques per distintos pobles valorades en 43.130 rs. El mateix cas és el de Joan M. Pedrer, propietari i regidor de València en distintos anys, el qual ací sols remata una parcel·la de 0,4165 ha. per 6.010 rs. De tota manera, l'actitud d'uns i altres és prou diferent. Els qui són de la comarca solen comprar al mateix poble, però els de fora, com en el cas del Sanz, sembla que el que interessa no és tant l'homogeneïtat de les propietats com el fet de tenir-les. Es clar que, si s'han d'administrar de lluny estant, tant s'hi val una cosa com l'altra. Fins i tot, cab la possibilitat que es tracte d'un altre

Capítol 4t.

intermediari, perquè aquest comprador l'he vist, algunes vegades, cedint rematades.

Una qüestió proporcional és sempre la dels intermediaris. A les comarques on l'oferta és més gran, la seua presència ho és també en la mesura que les possibilitats de fer negoci s'eixamplen, perquè hi ha una base social disposta a comprar. Set en són ara els qui apareixen i trenta-tres les finques que encara tenen. Hi tenen noms que no hem vist fins ara, com Angel Darmanin o Doménech Costas, però en general ja són coneguts: Arroyo, Baixàuli, Belenguer, Sanmartin i Calduch. Aquest darrer és, de nou, el capdavanter del grup, puix ell sol té quinze parcel·les repartides per sis pobles (5,70 ha., 74.860 rs.).

Una dinàmica semblant podem constatar a la comarca de la **Safor** on no s'alienen tantes finques (313) ni hi ha tants compradors (186) com a l'anterior, tot i que són xifres parelles:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	19,2593	15,8	527.540	14,1	15	8,6
PM...	40,6648	33,4	1.403.565	37,6	47	26,9
LL...	29,0854	23,9	777.895	20,8	76	43,4
OA...	2,4318	2	101.150	2,7	7	4
PL...	14,2983	11,7	433.285	11,6	10	5,7
FU...	0,4387	0,4	16.310	0,4	1	0,6
AR...	5,0745	4,2	176.430	4,7	13	7,4
IN...	10,4877	8,6	297.510	8	6	3,4
	121,7405		3.733.685		175	

Ningú no pot dubtar que la Safor ha estat una de les comarques capdavanteres en les innovacions agràries i en la productivitat. Si, per tant, hi havia ací una inversió més atractiva que a les zones estudiades fins ara, les primeres conclusions ja poden anar esbrinant-se. I el primer que sembla esvaïr-se és la participació rellevant dels compradors de València, mentre que la de les classes urbanes té unes proporcions mesurades. De

Capítol 4t.

fet, ja és simptomàtic que, tret dels intermediaris, sols foren 10 els compradors de València, encara que algun amb certa importància, mentre que tota la resta són veïns de la Safor. El domini continua essent dels mateixos grups (PM i LL) amb el 56 % de la superfície. A Aquests s'hauria d'afegir l'aparició, per primera vegada, dels arrendataris, amb un 4 %, una proporció molt pobra si es té en compte que tot el que es ven estava treballat amb aquesta fórmula. Pel que fa als trets de les adquisicions d'uns i altres, cal repetir tot el que n'hem dit, tot i que amb algunes matisacions. Es tracta d'una comarca on l'estructura de les explotacions és d'una gran divisió. Això fa que la demanda siga igual d'intensa a gairebé tot els segments d'extensió. Es a dir, que els propietaris que volen acumular una propietat mitjana han de rematar distintes finques menudes, però una mateixa voluntat dels llauradors fa pujar bastant els preus finals. La conseqüència és que els primers paguen més del que proporcionalment els correspon en extensió, mentre que els segons s'han de conformar en les finques més roïnes, de secà o parcel·les insignificants de reg, amb una proporció inversa. Tanmateix, la concentració de rematades tampoc és gran, i fins i tot és més curta que la que es dona a la Vall d'Albaida:

Compren 1 finca.....	128
.. 2-3 ..	41
.. 4-5 ..	7
.. > 5 ..	4

Les majors acumulacions, però, corresponen de forma majoritària als propietaris. Dels quatre que compren més de cinc finques, tres declaren aquest status: Francesc Garcia Abargues, de Beniopa (1,95 ha. i 103.690 rs.); Josep Rubio, del mateix poble (2,39 ha. i 101.330 rs.); i Vicent Sanz, del Real (1,64 ha. i 47.990 rs.). Aquest darrer ha hagut de rematar, per aconseguir una superfície no gens exagerada, set subhastes, i els altres, sis.

Els altres grups mantenen unes proporcions respectables, sense que arriben a ser voluminoses. Tot i que estan repartides --perquè és clar que a les zones de

Capítol 4t.

regadiu, més desenvolupades, la diversitat social és major--, són els comerciants i les professions els que dominen. Els primers no tenen una presència massa destacada, i si bé solen comprar extensions un poc més grans no passen mai de les dues adquisicions i de certes quantitats prop dels 40.000 rs. Sols n'hi ha una excepció, la de Vicent Chapa, un comerciant del Grau de València, d'on arribà a ser l'alcalde, i de qui tornarem a tractar més endavant. Aquest compra 7,90 ha. de reg a Gandia, en dos finques, per 101.000 rs. Per la seua part, els representants de les professions liberals, que en són menys, solen fer despeses majors i comprar distintes parcel·les. Així, Pasqual Cruañes, procurador del jutjat de Gandia, remata sis finques (2,40 ha.) per 75.530 rs. Però, les disponibilitats no són sempre semblants i alguns, com el metge Joan B. Peset, s'han de conformar amb menys part: 0,34 ha. que valen 9.910 rs. De tota manera, la despesa més gran, corresponent a una finca de 3,70 ha. de reg a Gandia, rematada per 130.010 rs., i que inclou una casa de camp anomenada dels canonges, anirà a les mans d'un notari d'aquesta ciutat: Joan B. Pastor.

Les rematades dels intermediaris en aquesta comarca foren prou grans (15-20 %), però a les seues mans sols resta un 8 % de la superfície, repartida en trenta-sis parcel·les. La major part correspon a A. Calduch i M. Belenguier, encara que apareixen d'altres noms, com ara els de Josep Rocafort, Josep Martorell i Josep Noguera. Sembla així com si, tret dels qui són constants, hi hagués una certa divisió dels intermediaris segons les comarques, puix a cada comarca n'hi ha uns pocs que actuen amb més força.

La dinàmica que acabe d'exposar canvia en alguns trets quan ens acostem a la Ribera Baixa, una de les comarques més desenvolupades. De fet, els interessos de molts propietaris i comerciants, residents a la ciutat de València, estan arrelats per aquesta zona d'arrossar, i això ja ens pot permetre d'anar mesurant millor la seua participació. Les dades de la distribució de la superfície entre els distints grups ja dona algunes diferències:

Capítol 4t.

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	86,6101	18,6	1.931.940	19,2	33	18,9
PM...	237,5025	51	5.048.760	50	79	45,1
LL...	32,3350	6,9	637.660	6,3	32	18,3
UA...	5,3317	1,1	125.580	1,3	4	2,3
FL...	40,2611	8,6	856.980	8,5	12	6,9
FU...	1,9944	0,4	49.310	0,5	1	0,6
GP...	37,7543	8,1	914.009	9	2	1,1
AR...	4,9668	1	105.020	1	3	1,7
GR...	5,9078	1,3	167.520	1,7	3	1,7
IN...	12,8968	2,7	249.990	2,5	6	3,4
	465,5605		10.086.769		175	

La situació és, doncs, prou distinta. D'una banda, la inversió agrícola continua dominant, i representa el 61 % (PM, LL, GP, AR, GR), però hi ha hagut una oscil·lació important en detriment de les classes més baixes. Així, tot i que els llauradors encara són el 18 % dels compradors, sols tenen un 7 % de la propietat desamortitzada. Hi ha diversos factors que fan possible això, i que s'hi troben directament relacionats. En primer lloc, és evident que la demanda ha de ser forta en una comarca com aquesta, i això sempre perjudica els qui tenen menor capacitat econòmica. D'altra banda, el fet de tenir una agricultura desenvolupada ha creat un sector de mitjans i petits propietaris prou gran, el qual està disposat a no deixar perdre aquesta oportunitat que sembla especialment dissenyada per a ells. Si al llarg del segle XVIII i la primera meitat del XIX s'ha format una capa de propietaris acomodats, ara és l'hora de la definitiva consolidació per a alguns i de l'aparició per a altres (19). És clar que no puc esmentar ara tots els qui apareixen a les rematades, però com a exemples se'n poden donar uns quants: Joan Sanz Cerveró, propietari de Cullera, que concentra setze finques (18 ha. i 319.950 rs.); Vicent Rubio Rausell, propietari de Corvera, amb vuit compres (19 ha. i 146.090 rs.); Francesc Ramon, propietari de Sollana, amb nou parcel·les (8 ha. i 168.320 rs.); Llorenç Gomez, propietari de Cullera, amb nou finques (9 ha. i 208.670

Capítol 4t.

rs.); i, finalment, la família dels Baixàuli, als qui hem vist com a intermediaris a altres comarques, i que provinents de Catarroja compren a Sollana sis finques (6 ha. i 198.490 rs.). No es tracta de petits propietaris, sinó, més aviat, d'una capa superior que té un denominador comú en les seues compres: tot el que rematen radica sempre al mateix poble, amb la qual cosa la concentració és més gran encara.

De tota manera, tampoc cal exagerar la situació, perquè les compres de distintes finques no és tampoc ací la línia dominant:

Compren 1 finca...	129
.. 2-3 ..	70
.. 4-5 ..	5
.. > 5 ..	10

El que passa és que hi ha una burgesia agrària suficientment forta com per a controlar la major part de la terra i les millors finques, i això fa que els llauradors benestants ho tinguen molt més difícil. Però a més, aquesta comarca exerceix una mena d'atracció sobre els possibles inversors d'altres classes socials. No hi ha dubte, que si algú vol rendabilitzar el seu estalvi amb la compra de propietat agrària no pot menysprear una zona tant productiva. D'altra banda, hi ha la burgesia comercial de València que ha estat comercialitzant els excedents d'aquesta comarca i que ara pot anar a l'origen de la seua riquesa. Així, apareixen noms com els de Peregrí Bayarri (3 ha. i 82.000 rs.) o Francesc Sagrista (6 ha. i 42.900 rs.), dos representants de l'elit de la burgesia comercial de la capital (20), o els dels germans Reig (5 ha. i 148.010 rs.). Pel que fa als representants de les professions liberals, n'hi ha dos que destaquen força sobre la resta: Tomàs Lavernia, un advocat de Sueca, que reuneix dotze finques (13 ha. i 237.760 rs.); i un dels arquitectes més importants de València, Sebastià Monleon, amb sis finques (9 ha. i 204.320 rs.). A més, en uns i en altres casos, les compres s'han fet ben aviat, entre 1855-56, la qual cosa demostra més encara l'interés que hi ha per invertir en la zona.

Capítol 4t.

Si aquests són els sectors beneficiats, i els perjudicats ho són els llauradors --tot i que hi ha també arrendataris, i dos col·lectius de tres i dos membres--, els qui no acaben d'aportar un pes específic són els que podem anomenar com a grans propietaris. Un d'ells és Rafael Causa Ansaldo, de València, que sols compra quatre finques d'una baixa qualitat, per les quals paga 8.819 rs. amb 2 ha. L'altre sí que té rellevància. Es tracta d'un comprador que apareix també a d'altres comarques, però que té ací el seu centre d'inversió: Josep Ros Escoto. Aquest comerciant, que apareix sempre com a hisendat i que ja en sabia de qüestions desamortitzadores (21), remata trenta-set finques, totes a Cullera, els anys 1866-67. Això li suposa tenir una extensió de més de 35 ha., gairebé tota d'arrossar, amb una despesa que cal respectar: 905.190 rs.

Al capdavant, si la demanda era tan forta, tot i que l'oferta, sense ser suficient, era major que a les comarques estudiades (456 finques), és lògic que el paper dels intermediaris siga més restringit. Es cert que la seua actuació ha estat intensa, però la terra ha comptat amb molts pretendents i per això sols els hi queden onze finques, i qui més en té és el Calduch, que en té tres. Sembla, doncs, que els dos proveïdors, l'Estat i els intermediaris, s'han quedat sense existències.

Nogensmenys, aquesta situació necessita d'ambdós factors: una demanda pressionant i una oferta no massa nombrosa. Si la quantitat de finques que es desamortitzen és molt gran, el marge d'actuació dels intermediaris sol eixamplar-se prou. Això és el que passa a la comarca de la Ribera Alta, on es venen 1.139 finques repartides entre 532 compradors. La demanda també es forta, com veurem, però la quantitat de parcel·les que ixen a subhasta és tan voluminosa, concentrades sobretot als anys 1866-67, que l'absorció es fa difícil. Potser caldria plantejar-se si els intermediaris actuen a vegades com a drenatge que ajorna la subhasta, i permet una redistribució posterior, tot i que és la possibilitat d'un negoci la que els fa acudir

Capítol 4t.

a les rematades. Vegem, però, la participació:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	156,7116	15,4	5.548.006	30,2	69	14,3
PM...	343,4377	33,8	7.584.135	41,3	177	36,8
LL...	156,7029	15,4	2.259.441	12,3	178	37
OA...	13,8131	1,4	295.320	1,6	10	2,1
FL...	262,5690	25,9	919.410	5	20	4,2
FU...	10,7414	1	242.674	1,3	7	1,4
GP...	1,4811	0,1	50.200	0,3	1	0,2
AR...	5,2423	0,5	88.770	0,5	7	1,4
IN...	64,2759	6,3	1.389.182	7,5	12	2,5
	1.014,9750		18.377.138		481	

Els percentatges que tenim ara sols presenten la diferència de l'augment dels llauradors, els quals s'hi veuen beneficiats d'una major oferta. Però, la situació, en general, és semblant a la que he descrit per a la Ribera Baixa. Es fa patent sobretot la consolidació d'una capa de propietaris que va convertint-se en una burgesia rural ferma. Per exemple, Ferran Enguix, compra sis finques, d'una de les quals es l'arrendatari, per 100.440 rs. (3,4 ha.); i el mateix passa amb Pasqual Chornet, propietari de Guadassuar, que compra tretze parcel·les, i també en té una en arrendament, per 307.330 rs. (11,2 ha.). Aquests casos, i d'altres, com ara els de Josep Dolz amb quatre finques (3 ha. i 101.720 rs.) o E. Solanich amb set (8 ha. i 237.750 rs.), fan que la concentració de les compres siga un cop major que la que véiem fins ara:

Compren 1 finca...	330
.. 2-3 ..	127
.. 4-5 ..	31
.. > 5 ..	33

Que hi hagen trenta-tres compradors que rematen més de cinc subhastes ja és un fet significatiu de l'acaparació que es produeix a determinats nivells dins de cada grup social, tret, és clar, dels més baixos i del dels gran propietaris, on apareix de nou el nom de

Capítol 4t.

Josep Ros, tot i que amb una compra més moderada.

Tot això fa que els compradors provinents de València assolesquen ara un paper destacat, en un nombre superior al 10 % dels que hi participen, sobretot pel que fa als comerciants. Noms com els de Gaspar Quinzà amb sis finques (5,6 ha. i 187.500 rs.) o de Josep Caruana amb dos (1,6 ha. i 33.300 ha.) així ho indiquen. Però, sobretot, hi ha els casos de Pau Cantos, sobre qui hem parlat adés, que remata quinze subhastes (8 ha. i 144.010 rs.) i el de Camil A. Robert. Aquest darrer sols reuneix dues finques, que són de les millors, amb la qual cosa concentra 14,5 ha. de reg a Alzira per les que fa una despesa de 1.156.450 rs. Aquesta propietat, que era de l'Hospital General, fa que esdevinda, uns anys després, un dels majors propietaris, no residents, d'Alzira.

El mateix passa amb les professions liberals, tot i que aquí hi ha un equilibri entre els de fora i els de la comarca. Dels primers cal destacar Josep Fernandez Franquero, un notari de València, amb 10 compres (4 ha. i 72.180 rs.); a Vicent Fillol, catedràtic de literatura a la Universitat, amb cinc (3 ha. i 115.710 rs.); i a un altre de conegut, Sebastià Monleon, amb dos (1,5 ha. i 29.120 rs.). Pel que fa als comarcans, tenim els casos de l'advocat de l'Alcúdia Josep López amb dèset rematades (10,7 ha. i 123.370 rs.) o el de l'agrimensor d'Alzira Blàs Clarí Rausell amb cinc (2,3 ha. i 73.940 rs.). Aquest també ocuparà, ben aviat, un lloc destacat entre els majors propietaris d'aqueixa localitat (23). Un cas a part és el de Joaquín Iranzos, un altre advocat, qui compra un mont de l'estat a l'Enova (214 ha. i 30.000 rs.), motiu pel qual les proporcions d'aquest grup dins de l'extensió són tant alts.

Tenint en compte aquesta darrera dada, cal pensar que la participació de llauradors i arrenadataris dins del que és la superfície conreable és major. Llavors es tractaria d'un 20 % de l'extensió venuda, i això és important perquè suposa crear un sector important de petits propietaris. Tampoc massa potents, puix les rematades que fan solen esser-ho de parcel·les prop de 0,5 ha. amb despeses mitges de 10-15.000 rs.

Capítol 4t.

Pel que fa als intermediaris, en aquesta comarca es reuneixen gairebé tots els esmentats i alguns altres: Geroni Mozas, Ildefons Mozon, Francesc Bolinches i Pasqual Cuallado. Les finques que romanen a les seues mans són, doncs, importants. Però es tracta, a més, de terres de bona qualitat i amb un nombre alt: 100 parcel·les. La seua dinàmica varia així segons els trets de la comarca on actuen. Com que no poden competir amb les rematades que imposen els grans compradors per a les millors finques, es dediquen a les subhastes de finques menudes.

La desamortització que es produeix a la comarca de la **Costera** no assoleix unes proporcions tan grans. Més aviat, els nivells de finques (199) i compradors (115) tenen més a veure amb els casos de la Safor o la Vall d'Albaida:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	107,0750	44	2.450.495	36,5	24	23,7
FM...	86,1661	35,5	2.485.540	37	43	42,6
LL...	16,6746	6,9	237.780	3,5	24	23,7
DA...	0,1662	0,06	4.600	0,06	1	1
FL...	10,0909	4,1	381.760	5,7	6	6
GP...	14,3800	6	1.042.400	15,5	1	1
IN...	8,3568	3,4	111.960	1,7	2	2
	242,9096		6.714.535		101	

Potser l'aspecte més important rau en el fet que, per primera vegada, l'extensió acumulada pels inversos no agraris representa el percentatge més elevat, tot i que la inversió pròpiament dita és més equilibrada. El que hi ha en aquesta comarca és un paper molt destacat per tot el que representa la ciutat de Xàtiva. Això és deu, sens dubte, a la diferència de qualitat que hi ha entre la superfície desamortitzada en aquesta localitat i a la resta de la comarca. De fet, tan la major part de les finques com dels compradors resideixen allí. Alhora, hi ha un grup reduït, però amb força, de compradors de

Capítol 4t.

la ciutat de València (el 16 %) format sobretot per comerciants que acudeixen en aquest focus d'atracció, centrat a la capital de la comarca.

Es per això que s'hi dona un altre tret, estrany fins ara, constituït pel fet que els llauradors no sols perden percentatge en l'extensió rematada, sinó que fins i tot el seu nombre és inferior al dels propietaris. És a dir, que tenim una propietat de bona qualitat a Xàtiva que es acaparada, majoritàriament, per residents i per comerciants de València, mentre que a la resta de la comarca no sols baixa l'oferta de terra, sinó també la qualitat. Sols a alguns pobles hi ha una extensió desamortitzada estimable, com ara el cas de Canals, on Josep A. Albentosa, un propietari local, remata sis finques (1,7 ha. i 42.800 rs.). Tret d'aquest cas, tota la resta de propietaris locals amb compres de cert nivell ho fan a Xàtiva: Lluís Borràs amb sis finques (3 ha. 101.130); Manuel Serrano amb quatre (5 ha. i 153.500 rs.); i sobretot Salvador Sanz, de qui ja hem parlat anteriorment, amb vuit (5,6 ha. i 168.550 rs.).

En el grup dels comerciants, però, la presència de fora és la que domina. Sols assoleix certa entitat dins dels comarcans Vicent Bomboy amb tres finques (2,8 ha. i 216.080 rs.), mentre que hi ha els noms de Vicent Chapa, que també apareixia a la Safor amb cinc finques (9,5 ha. i 459.000 rs.); els germans Reig, uns altres que també repeteixen, amb set (14,6 ha. i 327.970 rs.); Pere Raga amb quatre (5,4 ha. i 285.700 rs.); i, finalment, un representant del sector dominant de la burgesia comercial de la capital, S.L. Dupuy, qui compra dos monts d'un total de 28 ha. a l'Alcúdia de Crespins i Aiacor per la simbòlica quantitat de 6.225 rs.

Molt més disseminada es la presència dels altres sectors, incloent-hi els professionals liberals, on sols destacà Enric Guzman, un advocat de Xàtiva, que remata, però, el major nombre de finques: onze, repartides entre Xàtiva i Canals (4,5 ha. i 212.390 rs.). En realitat, la distribució de la terra alienada, tot i valorant els casos concrets, és gran; i això si sembla que no varia mai:

Capítol 4t.

Compren	1 finca...	77
..	2-3 ..	25
..	4-5 ..	7
..	> 5 ..	4

La qüestió és que aquest sector de propietaris que sempre pose d'exemple no pot fer-nos oblidar que la major part dels que s'hi consideren com a tals són del grup dels petits. Per això, entre ells i els llauradors es conforma aqueixa base dels compradors d'una i dues finques. Es clar que als altres grups també hi ha qui ho fa, i valga com a mostra el qu apareix ací dins dels grans propietaris. Es tracta d'un noble, el marquès de Torrecilla, qui amb sols dues finques d'arrossar a Xàtiva aconsegueix 14,3 ha. que li costen una xifra considerable: 1.042.400 rs. L'aparició de la noblesa, però, és sols l'excepció que confirma una participació pràcticament nul·la d'aquesta capa social.

Tampoc els intermediaris, consegüentment amb la línia que he marcat entre unes comarques i altres, no tenen una rellevància forta. L'estretor de l'oferta no els crea cap tipus de dificultat per a cedir les rematades que controlen, i per això sols els en resten vuit, dues a Josep Martorell i sis a Antoni Calduch.

Caldria anar ja a la comarca de l'Horta, però donada la seua importància comparativa, pot ser millor veure primer el que passa a les altres dues que hi ha més al nord. La primera, la del Camp de Túria, se situa en un terme mig, entre les de la Ribera i les altres, amb 602 finques subhastades i 269 compradors. Ací propietaris i llauradors tornen a recuperar el percentatge dominant, i aquests darrers són, de nou, el nombre més important de compradors:

Capítol 4t.

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	40,8838	13,2	852.790	12,8	26	11,5
PM...	129,6669	42	3.375.970	50,1	82	36,3
LL...	35,5585	11,5	1.022.886	15,4	94	41,6
DA...	7,0209	2,3	182.550	2,7	8	3,5
PL...	50,8684	16,5	592.620	8,9	7	3,1
FU...	18,8000	6	76.140	1,1	2	0,9
GP...	12,2849	4	209.940	3,2	1	0,4
AR...	0,3910	0,1	10.100	0,1	1	0,4
IN...	13,0906	4,2	302.540	4,6	5	2,2
	308,5650		6.625.536		226	

Encara que es tracta d'una comarca atractiva i que la proximitat amb València és clara, no sols hi ha un domini dels sectors agrícoles, sinó que tant aquests com els altres grups són dominats completament pels comarcans. Un 10 % de compradors de València no suposa un pes gens important, i la seua manca contribueix que la parcel·lació continue mantenint-se:

Compren 1 finca...	151
.. 2-3 ..	82
.. 4-5 ..	14
.. > 5 ..	17

Els grans beneficiats d'aquesta proporció d'acumulacions que es produeix són els propietaris. Casos com el de la família dels Segarra de Benaguacil que acumulen entre tots catorze finques, sobretot Manuel amb nou (4 ha. i 138.550 rs.), són significatius. Però, on més s'hi dona això és a la Pobla de Vallbona: Marià Manuel, de Benissanó, amb deu compres (4 ha. i 128.620 rs.); Manuel Garcia Asensi, de la Pobla, amb catorze (8 ha. i 158.200 ha.); o Vicent Rausell, també d'aqueix poble, amb nou (6 ha. i 142.510 rs.). Amb menys intensitat hi ha casos a Vilamarxant: Joan B. Albert amb onze finques (5 ha. i 208.060 rs.). Hi ha també un propietari de València, Josep Millan Pradas, amb quinze compres (9,8 ha. i 202.080 rs.). A la fi, si atenem els percentatges que he exposat dalt, es veu clarament que les rematades d'aquest grup i dels llauradors són de les

Capítol 4t.

finques més menudes i més cares, mentre que és a l'inrevés per als comerciants i a les professions.

Es clar que hi ha algunes excepcions, i una tan significativa com la del comerciant Josep Caruana que sols compra dues finques per 28.520 rs. (0,8 ha.). En tot cas, ja he dit que en aquest grup no hi ha massa concentració de parcel·les. En canvi, sí que se'n donen algunes en el cas d'advocats. Així, Salvador Clavel, de Xelva, amb set finques (2,8 ha. i 59.050 rs.); Francesc Gimenez, de Benaguacil, amb deu (32,8 ha. i 168.740 rs.) ; i Geroni Herraes amb setze (9,2 ha. i 220.780 rs.). Es de notar també que les extensions acumulades solen ser més altes, però sense assolir preus tan elevats com els del sector vinculat a la terra.

També tenim ara un noble dins dels compradors. Es tracta del marquès de Casa-Ramos, però la seua adquisició no és d'una gran finca amb una situació òptima. Al contrari, en són setze, nou a la Pobla de Vallbona i set a Benaguacil, totes de regadiu, que conformen un total de 12,2 ha., les quals li han costat 209.940 rs. A la fi, hem vist al capítol anterior que en aquesta comarca no es ven cap finca de reg d'extensió superior a les 5 ha.

Aquesta fragmentació és la causa que hi haja un cert nivell de concentració en les compres, necessària per aconseguir una propietat mitjana. Això afavoreix la tasca dels intermediaris, de manera que els queden molt poques rematades al seu nom: trenta. Tanmateix, en aquesta comarca s'aguditzza un fet que generalment es repeteix a totes. Sol ocórrer que un nombre considerable de compradors normals cedesquen les finques a altres, però ací la proporció és molt més alta, i la presència dels intermediaris com a tals minva bastant.

La darrera comarca abans de passar a l'Horta és la del Camp de Morvedre. L'extensió que es ven ací és una de les més grans, però amb la particularitat que la part fonamental la constitueix la part del secà i la vinya. Tot plegat, la distribució és la següent:

Capítol 4t.

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	64,0489	16,7	896.190	16,4	30	14,6
PM...	156,8045	41	2.259.877	41,5	59	28,6
LL...	49,4244	12,9	710.372	13	88	42,6
OA...	10,1505	2,6	190.540	3,5	9	4,4
PL...	62,6489	16,3	710.510	13	6	2,9
FU...	2,0006	0,5	141.380	2,6	2	1
GP...	14,1589	3,7	206.210	3,8	1	0,5
AR...	1,1008	0,3	9.100	0,2	2	1
GR...	0,3393	0,08	11.760	0,2	2	1
IN...	22,4872	5,9	308.960	5,7	7	3,4
	383,1640		5.444.899		206	

La situació que referia adés és la que fa que hi tinguem una parcel·lació menys intensa. De fet, si comparàsem aquesta comarca amb la del Camp de Túria, hom pot veure com amb una major superfície el nombre de finques alienades és menor (462); tot i que això mateix fa que el nombre dels compradors siga comparativament més alt, perquè ara no sempre cal acumular distintes rematades per a assolir una extensió determinada. Per això cal prendre amb cautela les xifres que donen sobre els nivells de concentració de parcel·les pel que fa a l'extensió que s'acumula. Ara és d'un caire semblant als casos anterior, però evidentment es centra en la part de reg i la vinya:

Compren	1 finca...	136
..	2-3 ..	55
..	4-5 ..	15
..	> 5 ..	12

Ací rau el motiu d'aquest augment relatiu de compradors. La situació és ben lògica i s'inserta dins la dinàmica general. Una part dels compradors més poderosos es decideixen per les finques de secà aconseguint-ne bones extensions sense haver de rematar moltes subhastes. L'altra part adquireix les parcel·les d'horta, però amb una actuació inversa. Aquesta divisió fa que la zona de reg, que és la més parcel·lada, reste, en una proporció alta, en mans dels llauradors. Aquests

Capítol 4t.

ho demostren amb un nombre gairebé semblant al del Camp de Túria, on hi ha un 50 % més de finques, i rematant aquest tipus de parcel·la. De fet, dels 88 que hi ha, només dotze rematen finques de secà i tan sols nou rematen dues finques, la resta una. Clar que, com sempre, l'extensió que dominen és minoritària, tot i que el preu és un xic superior al que paguen la resta dels grups. L'esforç que han de fer per acceptar els preus arriba fins al punt que en el grup dels col·lectius se n'han de juntar quatre per tenir 0,3 ha., tot un exemple.

La part més considerable correspon novament al sector dels propietaris (41 %), en la majoria de la comarca. Són noms com els dels Fallarés, Vicent, amb divuit finques de reg a Sagunt (14,2 ha. i 264.900 rs.) i Joan amb cinc (4 ha. i 87.230 rs.); o com Josep Tàpia amb altres cinc (10,7 ha. i 168.330 rs.); o Vicent Gascó, de Benicalap de les Valls, amb sis (11,2 ha. i 111.140 rs.). També n'hi ha alguns de València --pocs, puix que en total només en són trenta--, com Manuel Centurió, un militar-propietari amb quatre compres (de vinyes (7,8 ha. i 110.400 rs.). D'aquesta mateixa procedència és el que hem assenyalat com a gran propietari: Sixt Burguet. Aquest compra l'any 1859 a Benicalap una sola finca de secà amb 14 ha. per la quantitat de 206.210 rs.

La màxima concentració, però, es produeix com gairebé sempre, entre el grup de les professions liberals. En aquest cas es tracta d'un metge de València, Francesc Orenge Martí, qui remata vint-i-dos finques amb un total de 44 ha. per 418.940 rs. Sembla estrany que un metge puga disposar d'un capital tant alt, però la seua inversió sembla seriosa, ja que es tracta de parcel·les de vinya situades totes a Sagunt. La resta de membres del grup té una participació més reduïda de del moment en que aquest acapara el 70 % del que els hi correspon.

Dins del sector dels comerciants hi ha una dispersió semblant on ningú resalta pel volum d'adquisició. Potser sols calga esmentar-ne la presència de Tomàs Maicas, un personatge relacionat amb els

Capítol 4t.

negocis financers de Josep Campo (25) i que ja hem vist anteriorment, amb tres compres (5 ha. i 60.410 rs.). També la de Joan B. White, un comerciant de vi i aiguardent que té una forta relació amb aquesta comarca després de la seua associació amb Tomàs Vague (26), i que compra precisament dues parcel·les de vinya a Sagunt (2,3 ha. i 17.910 rs.).

Tot això determina també els trets de la propietat que tenen els intermediaris. Si l'hem de prendre com a la que han tingut més entrebancs en cedir, la cosa resta clara perquè el que hi ha a les seues mans són parcel·les menudes de secà. Aquesta és una situació que es presenta sovint, puix que els qui tenen diners prefereixen majors extensions, i els qui no en tenen necessiten bones finques que els ajuden a pal·liar la despesa que han de fer. No es tracta que aquests tipus de finques siguen rebutjades, però és clar que tenen un mercat més limitat.

Arribem ara a la comarca de l'Horta, la zona on la desamortització va ser més gran. Un total de 1969 finques repartides entre 901 compradors ens ha de donar el caràcter d'aquest procés, be confirmant tot allò que hem vist a cada comarca o be matissant-ho. Es clar, que el seu pes és decissiu per a veure els resultats:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CO...	300,0646	20	9.026.457	21,6	109	15,6
FM...	516,6608	34,2	14.129.767	33,8	234	33,5
LL...	158,1499	10,5	3.863.673	9,2	197	28,3
DA...	82,3892	5,5	2.037.476	4,9	50	7,2
PL...	144,1599	9,6	4.040.460	9,6	54	7,7
FU...	13,2375	0,9	349.660	0,8	11	1,6
GP...	84,2820	5,6	2.774.300	6,6	10	1,4
AR...	9,2161	0,6	330.800	0,8	13	1,9
GR...	12,5413	0,8	347.870	0,8	8	1,1
IN...	185,9949	12,3	4.917.235	11,7	10	1,4
	1.506,6967		41.817.698		696	

Capítol 4t.

Tot i que s'hi podem veure algunes variacions, els resultats finals no s'allunyen massa del que s'ha vist per a la resta de comarques. Es ben cert, però, que hi ha un lleuger augment de la inversió provinent del sector urbà. Aquest era un fet esperat, per tal com es tracta de la capital del País, com també hi ha una major presència del sector artesanal molt més desenvolupat que en altres llocs. Alguns membres d'aquest grup, fins i tot, assoleixen nivells de compra importants, com ara el cas del sabater Escolàstic Alba que remata nou finques (5 ha. i 175.540 rs.) o el del manyà Manuel Rodríguez Mislata amb dotze (8,8 ha. i 227.610 rs.), però en general l'extensió que els correspon està bastant repartida.

De bell nou, són els propietaris els que resten més afavorits pel procés desamortitzador. La major part són residents a València, com Joan Andújar (12 ha. i 373.680 rs.), Joan Andrés (18 ha. i 495.540 rs.) --cal dir que aquest figura també com a sabater i que es tracta del comprador amb més rematades al seu favor: 26-- , Francesc Galí (10 ha. i 248.610 rs.), Vicent Oriola (10 ha. i 214.610 rs.) o Josep Sebastian (8 ha. i 404.700 rs.). En aquest grup es centra també la major proporció de concentració de remats, i de fet, dels casos esmentats, tret del darrer, la resta està pel damunt de les 10 finques. Tammateix, la propietat hi quedà bastant repartida:

Compren 1 finca...	668
.. 2-3 ..	117
.. 4-5 ..	56
.. > 5 ..	50

De tota manera, el que se'n pot dir és que es produeix una certa polarització entre una gran majoria que remata una finca i una minoria que acumula extensions considerables. D'aquests darrers, la major part pertanyen al grup dels propietaris, però tot no són, com els esmentats més amunt, de València. També hi ha la presència de propietaris locals. Per exemple, Valerià Monzó, de Benimamet, que compra quinze finques (11 ha. i 222.150 rs.); o els quatre Baixauli (Carmel, Fermí, Josep i Manuel) que adquireixen entre

Capítol 4t.

tots vint-i-dos finques repartides entre diversos pobles: Alfafar, Catarroja, Massanassa i Museros (15 ha. i 438.520 rs.).

Amb això, els llauradors resten en un segon terme, car àdhuc el seu nombre és pràcticament el mateix que el dels propietaris. El que passa és que a l'Horta hi ha ja una base de petits propietaris que retalla més encara les possibilitats de les classes més baixes. A més a més, és clarament destacable el fracàs dels arrendatari per convertir-se en propietaris; un 0,8 % de la superfície és un percentatge definitori. El paper de les associacions és semblant, en el marc d'una situació més general on sembla que aquesta pràctica no tingué gaire èxit. A la fi, solen ser de dos membres, llevat de dues vegades que en són cinc, i això és com si es tractara d'un sol comprador. No es tracta mai de col·lectius amples que puguen rematar moltes finques, sinó més aviat de veure de rematar una finca.

El que sí hi ha és la burgesia comercial de la ciutat de València: els Caruana, Peregrí, Antoni i Josep, amb 16 finques (15 ha. i 579.420 rs.); Peregrí Bayarri amb una (2 ha. i 120.100 rs.); Tomàs Casaña amb tres (3 ha. i 49.030 rs.); Pasqual Maupoey amb una (0,8 ha. i 108.000 rs.); S. Pujol i Sartou amb catorze (15 ha. i 462.480 rs.); o Marià Ramiro amb tres (3 ha. i 206.420 rs.). Hi són, és clar, però tampoc amb el volum que caldria esperar, tot i que es tracta de terres de bona qualitat a les hortes de València i Russafa. Juntament amb aquest grup, s'hi troba una representació gairebé completa de les professions liberals: alguns metges, bastants advocats i gairebé tots els notaris. Són noms que tothom coneix com els de Josep Antiga, Joan Genovés o Josep Fernandez Franquero, tot i que els més destacats hi són Julià Gimeno, un advocat, amb dèneu compres (16,5 ha. i 442.670 rs.) i Joan Reig Garcia, també advocat, amb cinc (8 ha. i 181.550 rs.) (27).

Si hom hi esperava una major participació de les classes dominants, la decepció és més forta en parlar dels grans propietaris. Hi tenim, això sí, dos marquesos: el de Torrecilla, que repeteix, i el de Càceres. Però sols rematen una hectàrea cadascú amb

Capítol 4t.

despeses respectives de 44.210 i 17.300 rs. Un poc més n'adquireixen Josep Ros Escoto, amb quatre finques (8,5 ha. i 324.020 rs.), i Rafael Causa Ansaldo amb quatre (2 ha. i 126.440 rs.). De tota manera, qui trenca aquesta dinàmica és Gaspar Dotres --un industrial d'origen seder-- amb vint-i-una compres que li suposen acumular als termes de Russafa, Alboraià i Albuixec 27 ha. de reg valorades en 837.110 rs.

Clar que si parlem del nombre de finques que remata cadascú i de la vàlua que tenen, els qui encapçalen el grup són els intermediaris. Si hi ha una demanda constant de terra aquesta es a l'Horta, i si hi ha una comarca amb una oferta gran és també aquesta. Per això, no és d'extranyar que Antoni Calduch, després de moltes cessions, encara tinga cinquanta-tres finques, i sols una de secà, que suposen més de 40 ha. amb un valor de 1.117.090 rs.

Fins ací, doncs, les dades del procés. Ara caldrà fer-ne un balanç i esbrinar el perquè i el com d'algunes d'aquestes qüestions. Però primer potser millor afegir els resultats de la venda de la propietat urbana.

4. ELS COMPRADORS DE LA PROPIETAT URBANA.

Si la distribució de la propietat agrària és bastant desequilibrada a favor de determinades comarques, en el cas de la urbana la situació s'aguditza encara més, atès que l'única comarca on assoleix rellevància és la de l'Horta amb una diferència sobre la resta tant quantitativa com qualitativa.

De tota manera, seguint amb la divisió que he fet servir per a l'apartat anterior es veurà millor tot això. Començant de nou pel Racó d'Ademús, simplement no hi ha cap finca. A la Vall de Cofrents en tenim vuit de repartides entre set compradors: dos advocats, quatre propietaris i un comerciant. Aquest darrer, Tomàs Vinlo, és qui en compra la més valuosa: un molí per 100.000 rs., quantitat que representa més del 50 % del total rematat.

Capítol 4t.

A la Plana d'Utiel, el nombre és més elevat: vint-i-cinc finques per a dèneu compradors. Ací tots són propietaris, a més d'un arrendatari i tres intermediaris. D'aquests darrers prové també la poca concentració que hi ha de finques. Són els casos de Josep Martorell, que ja coneguem, amb dos finques, i de Josep Abril Ochalvi, un moliner d'Albalat dels Sorells que en remata tres. Una proporció idèntica es dona en dos propietaris, amb la qual cosa hi tenim els quatre rematants de més d'una finca. Cal dir que la despesa més gran hi és de 18.000 rs. i que cap dels compradors ha adquirit cap parcel·la de terra.

A la Foia de Bunyol es subhastaren solament dues cases pertanyents al ram d'estat amb un valor conjunt de 14.110 rs. rematades per un propietari i per A. Calduch. Als Serrans hi ha set cases per a idèntic nombre de propietaris --un dels quals és F. Delgado, un dels majors rematants de terra--, i un moli a Xelva rematat en 305.000 rs. pel comerciant Josep Martínez Sòria.

El primer llaurador el tenim a la Canal de Navarrés, on Joan Ramon paga 3.500 rs. per una casa a Enguera. La resta de les vuit que n'hi ha, tret d'una en mans del Calduch, es reparteixen entre cinc propietaris, un dels quals, S. Perez, en compra dos i també apareix en les vendes de la propietat rústica.

La situació d'aquest grup de comarques és, doncs, ben clara. Per una banda, molt poques finques, i per l'altra una distribució gairebé total que afavoreix els propietaris i que sembla refusar qualsevol tendència a l'especulació amb el sòl urbà. Més aviat deu tractar-se de la compra de l'estatge per a viure la família o els fills.

Dins del segon grup, la comarca amb major oferta després de l'Horta és la de la Vall d'Albaida amb cent-cinc. La raó ha estat esmentada ja amb anterioritat i cal cercar-la en el fet que l'església d'Ontinyent era propietària de tot un carrer --el del clergat-- i de gairebé tot un altre --el dels llauradors--. Així, les cases situades a un o a l'altre són seixanta-una. La

Capítol 4t.

distribució per compradors és prou semblant a la que es veu en la propietat rústica: un 53,2 % per als propietaris; un 19,1 % per als comerciants; un 9,6 % per als llauradors; idèntic percentatge per a les professions liberals; i un 8,2 % per als artesans, a una comarca on hi ha una indústria tèxtil mitjanament desenvolupada. Entre tots, només sumen seixanta compradors, perquè la gran oferta que hi ha i que no pot ser absorbida en cap moment pels compradors --per tal com moltes finques del carrer del clergat no arriben a ser rematades per manca de postor, i altres ho són després de distintes subhastes-- produeix finalment una situació de la qual intenten aprofitar-se compradors de València. En primer lloc, els intermediaris, com Calduch (cinc cases) i Domenech Costas (6 cases), després hi ha un propietari, Josep Pardo, que aconsegueix per 42.230 rs. tretze cases a l'esmentat carrer. Entre els compradors de la comarca també n'hi ha un parell que compren un nombre elevat de cases --F. Galvis, comerciant, i C. Torres, propietari, amb cinc cadascú--, però la resta tan sols en remata una o dos i algun, com l'advocat Enric Todo, tres. En aquest darrer cas, coincideix també en ser un dels majors compradors de terra.

On no passa una situació com la que acabe de descriure, les coses esdevenen normals. Així, a la Safor tenim vint-i-cinc finques i vint-i-un compradors: un 60 % per als propietaris, un 20 % per a comerciants; un 15 % per a llauradors i un 5 % per a professions liberals. A més, llevat del cas del comerciant F. Olanier, es tracta de compradors distintes als de les terres. En general, són també rematades molt modestes i només el comerciant D. Gabriel paga una quantitat considerable: 114.100 rs. per dues cases a Gandia. Fins i tot, l'aparició de Manuel Bertran de Lis és circumscrit a una casa al carrer Santa Clara de Gandia que li costa 5.810 rs.

A la Ribera Baixa l'oferta encara és més reduïda: setze cases rematades per quinze compradors. L'extracció sociològica dels compradors també ho és, perquè tot són propietaris locals fora del metge J. Calot i del Comerciant Lluís Monton, un membre d'una família ben

Capítol 4t.

activa en la desamortització i que també compra finques rústiques. La finca més cara, de bell nou un molí, correspon finalment a un dels dos compradors forasters: el propietari de València --a vegades també intermediari-- Geroni Mozas Laguna, qui paga 56.000 rs.

Pel que fa a la Ribera Alta, les constants s'hi mantenen. Hi ha noranta-cinc cases per a setanta-quatre compradors. D'aquests, set rematen dues cases i la resta una cadascú, tret de l'artesa d'Alzira Vicent Masip que se'n queda quatre a Alberic (20.530 rs.). La distribució afavoreix els propietaris, amb un 50 % de les finques, seguits dels comerciants amb un 20 %, mentre que llauradors, artesans i professions liberals es reparteixen un 10 % cadascun. De tota manera, la vàlua rematada és major en el cas dels comerciants, puix que L.A. Reig compra un molí a la Pobla Llarga per 324.000 rs., quantitat allunyada del que és el cost mitjà de les cases de la comarca, mai superior als 50.000 rs. També apareix el comerciant valencià Francesc Sagrista i Coll, però la seua despesa sols arriba a 19.00 rs. per una casa a Carcaixent. Tampoc no hi és important la presència dels intermediaris, car només n'hi ha un, A. Calduch, tot i que remate vuit cases (99.930 rs.).

La situació que hi ha a la Costera ve caracteritzada pel fet que el 90 % de les seixanta-una cases són a Xàtiva. Els trets d'aquesta ciutat són els que permeten que la situació canvie un poc. Dels quaranta-un compradors, trenta-tres ho són d'una casa, sis de dues, un de tres i un altre de tretze. Ací sí hi ha un intent de fer negoci, més quan es tracta de Salvador Sanz, un propietari de Xàtiva que compra també terra en aquesta i altres comarques i que actua, a vegades, d'intermediari. El que compta ací no és el preu o la casa, sinó el nombre de finques i l'espai urbà controlat. De fet, cap de les tretze té una vàlua superior als 16.000 rs. per a un total de 110.840 rs. El seu germà, Ignasi Sanz, és alhora qui remata tres finques, entre les quals n'hi ha una de les més cares: la llotja de la seda per 60.000 rs. Pel que fa als grups, són els propietaris (60 %), comerciants (30 %) i llauradors (10 %) els que hi dominen. Sols en resta destacar la presència novament de L.A. Reig que compra

Capítol 4t.

un forn a la Llosa de Ranes per 19.500 rs. Sembla, doncs, que aquest personatge es dedica només a cert tipus de finca urbana connectada amb la transformació i comercialització dels productes agraris --molins i forns-- (28).

Al Camp de Túria són també els propietaris els que rematen la major part (51 %) de les setanta-una finques que s'hi ofereixen. En aquest grup pertany el comprador més gran, el valencià Joan Andrés, amb vuit cases adjudicades per 155.430 rs. Es tracta de l'únic cas on s'acumulen més de tres finques, ja que, de nou, la distribució és força gran (36 compren 1 finca; 9 se'n queden dues; i 3, 3). Pel que fa als altres grups, els comerciants en tenen el 18,6 %, els llauradors el 14 %, els artesans el 11,6 %, i els professionals liberals tan sols el 4,6 %. A més, els quaranta-nou rematants que hi ha paguen quantitats prou modestes, perquè, com veiem, els preus són prou accessibles. Ara, la més cara és també un molí a Llíria, que pertanyia a la seua parròquia, rematat pel comerciant C. Cortés, de València, en 56.710 rs.

A l'hora de referir-me al Camp de Morvedre potser fora millor parlar de Sagunt, car allí trobem les cinquanta-quatre finques venudes. Això afavoreix, com al cas de la Costera, una certa acumulació que es produeix sempre per part dels propietaris. En realitat, dels compradors que coneixem només hi ha un comerciant, un advocat i un llaurador, mentre que la resta figuren com a membres del grup esmentat. Dels trenta-un compradors, vint-i-un compren una finca, set dues/tres, dos quatre/cinc, i un més de cinc. Aquest darrer és el propietari local F. Lopez amb sis (49.510); en remata cinc F. Flors (22.840 rs.), i F. Marco quatre (26.315 rs.), ambdós propietaris. Al capdavant, si els preus de la propietat urbana no poden considerar-se cars en les comarques vistes, ací passa el mateix i la rematada més elevada correspon al propietari de València Tomàs Rodon amb 45.010 rs., quan la resta se situa al voltant dels 8.000 rs.

Fet i fet, les conclusions que hom pot extraure del que s'esdevé a tota la zona descrita han de ser ben

Capítol 4t.

distintes del que veurem per a l'Horta. Això perquè els trets de la demanda són diferents per a un i altre lloc. El que acabem de veure ens ofereix una visió en la qual predominen les cases que són comprades a preus molt baixos i amb la finalitat de cercar una habitació. Ja és significatiu que els compradors de la propietat rústica no apareguen, sinó en ocasions molt comptades, en les subhastes de sòl urbà, i que el nombre de compradors que acapara distintes cases siga molt reduït. És clar que hi ha una demanda, en primer lloc perquè la propietat urbana ix al mercat els primers anys i s'esgota ben aviat, però aquesta es mou amb una finalitat molt concreta de tipus bàsic.

A la comarca de l'Horta hom pot veure que la concentració tampoc no assoleix uns nivells diferents, però la problemàtica hi és diferent des del moment que la major part dels compradors ja hi tenen casa per a viure i això fa que la raó de les compres varie. Es tracta de controlar un sòl urbà escàs i de prendre'l com a mercaderia:

Compren	1	finca...	310
..	2-3	..	83
..	4-5	..	12
..	> 5	..	5

De tota manera, els termes d'aquesta propietat no són comparables amb les de la rústica. En primer lloc pels preus que s'assoleixen ara que fan que la vàlua d'una sola siga superior a moltes finques de terra. En segon terme, perquè una casa pot suposar moltes habitacions i molts arrendaments. Això no vol dir que no hi hagen compradors que sols cerquen una residència a la capital que no tenien o que ho fan per millorar de situació geogràfica dins de la ciutat. És clar que l'ascens de determinades capes socials demana una bona casa al centre i que aquesta necessitat social s'hi trobava entrebancada per la manca d'una oferta suficient. Les propietats del clergat, que controlava una part substancial de l'espai, eren la millor oportunitat per a palesar tot això. Finalment, la desamortització, conjugada amb els trets específics de la ciutat, configura la inversió immobiliària com un

Capítol 4t.

dels negocis més lucratius. Vegem, però, la distribució dels compradors:

	Nombre	%	Vàlua (rs.)	%
CO....	146	37,2	13.787.941	43,4
PM....	111	28,3	8.397.180	26,4
LL....	12	3,1	159.710	0,5
OA....	45	11,5	1.878.790	5,9
PL....	47	12,	4.579.880	14,4
FU....	7	1,8	226.720	0,7
GP....	4	1	1.105.420	3,5
AR....	4	1	437.730	1,4
IN....	16	4	1.179.682	3,7
	392		31.753.053	

No deixa de ser lògic que siguen ara les classes urbanes les que controlen aquest mercat, que també és urbà, però hi ha alguns trets que marquen la diferència radical amb la desamortització de la terra. Per damunt de tot hi és la presència insignificant dels llauradors, que si bé és un tret que ja véiem per a la resta de comarques ara és més palès amb aqueix 3 % de les cases, de les quals tan sols tres són a València. Els propietaris mantenen uns percentatges que cal qualificar com a normals, tot i que ells també juguen amb el negoci del sòl. Així, Tomàs Rodon, un propietari mitjà, compra nou cases (1.009.960 rs.). A més, aquest nombre inclou dues finques molt valuoses: un hostel al carrer de S. Vicent (270.010 rs.) i una casa al número primer de la plaça de l'Almoina (297.010 rs.). No hi ha dubte que es tracta, si més no, d'un intermediari que intenta fer negoci, a més del fet que també participa en algunes comarques comprant-hi terres. Un altre cas en fóra el de Pau Arnal, comprador de trets semblants però d'inferior nivell, que remata cinc cases (340.910 rs.). També Joan M. Pedrer, que arribarà a regidor de la ciutat, amb tres cases a València (129.120) i un molí a Russafa (295.000 rs.). Però la major part dels compradors d'aquest grup sols intenten tenir una casa que refrende la seua posició social o que permeta d'assegurar la rendibilitat dels seus estalvis. Són compradors com

Capítol 4t.

Josep Rausell, a qui s'adjudica una casa al carrer Flassaders per 354.310 rs.

El grup on proporcionalment hi ha més indicis d'especulació és el dels professionals liberals. Fins i tot, les expectatives d'una oferta d'aquesta mena fa acudir-hi algun comprador de fora del País, com ara el madrileny Cristòfol Torrente amb quatre cases (246.000 rs.), tot i que la major activitat correspon als veïns. Així, l'advocat Antoni Torres en remata nou, cap d'elles d'una vàlua molt exagerada, però que representen una despesa considerable (541.360 rs.). I una cosa semblant succeeix amb les vuit cases d'un altre advocat, Joaquim Hervás (467.690 rs.). Millor ho tenia, pel seu coneixement, Jordi Gisbert, arquitecte municipal i pèrit taxador a la desamortització, que compra tres cases (522.510 rs.).

Com hom pot veure a les xifres exposades més amunt, la participació tant dels artesans com dels funcionaris no és d'un caire semblant. En general, sobretot els primers, solen comprar cases menudes i de baix preu situades fonamentalment als quarters de S. Vicent i de Serrans. Es per això que els artesans tenen el 12 % de les cases venudes, però sols el 6 % de la seua vàlua.

Les millors cases, les més grans i les situades als barris més centrals són les que corresponen, majoritàriament, als comerciants. Si l'espill de l'ascens de la burgesia és residir a aquesta zona, no pot extranyar, doncs, que la Societat del Crèdit València compre tres cases al carrer del Mar (182.090 rs.) per a situar la seua seu. Aquesta avinentesa també és aprofitada per altres societats amb finalitats idèntiques: així la companyia comercial francesa Vernes i Cia que hi compra un magatzem i dues cases (392.210 rs.); o les dues cases adjudicades a una associació francesa que vol introduir el col·legi del Loreto (65.200 rs.). Però allò que més hi abunda és el negoci: els Caruana amb cinc cases (762.230 rs.); Casaña amb una (238.010 rs.); Vicent Chapa amb dues (787.710 rs.); els seders Lleó i Abad amb deu (747.860 rs.); Joan Morand amb una (178.000 rs.); Francesc Pujals amb dues (43.520 rs.); els germans Reig amb quatre (374.600 rs.); i Pere

Capítol 4t.

Salvà amb altres dues (85.610 rs.). No hi són tots, és clar, però el nombre és força representatiu de l'interés de la burgesia comercial per aquest tipus d'inversió.

Si hom recorda els trets que he exposat en parlar de l'oferta de la propietat urbana al capítol anterior, potser es pregunta què ha passat amb l'Hospital d'En Bou, la finca més gran de totes les que s'hi alienen. La cosa restaria molt clara, i fins i tot ajustada al negoci desamortitzador, si fem cas a les fonts i l'adjudiquem a Manuel Bertran de Lis. El problema és que el registre de compradors de la delegació d'hisenda la fa constar com a cedida a un noble resident a Madrid, el Comte de Santamarca. Aquest li havia fet un préstec d'un milió de rals l'any 1858, però la finca que aquell hipotecà i més endavant perdé no fou l'esmentada, sinó l'edifici del convent de les monges de Sant Fulgenci comprat en la desamortització anterior, l'any 1848 (29). El que va passar realment és que la fallida de la societat Bertran de Lis portà també la d'aquesta compra, que l'any 1871 passà a les mans de Francesc Gonzalez, un personatge que m'és desconegut (30). Un altre edifici important, com el que fóra convent de Santa Anna, fou rematat per l'advocat Joan Soriano per 370.110 rs., mentre que l'Hospital d'En Conill fou adjudicat al propietari i forner Josep Pastor per 200.210 rs.

Entre la resta de compradors, sols n'hi ha dos de pes que puguen considerar-se com a grans propietaris. Per una banda, el comte de Parcent que fa una despesa de 520.000 rs., la més alta per una sola casa, per una finca situada al número cinquanta-nou del carrer dels Caixers. Per altra, Joan B. Romero, que remata tres cases al carrer del Mur de S. Pau, que en realitat n'eren cinc d'agrupades per a la venda: els números 1 al 9 (322.020 rs.).

El grup dels intermediaris no hi té una presència massa gran. En realitat, ells han rematat moltes finques, però la demanda els ha permés de cedir-les gairebé totes, i ara només en tenen setze repartides entre quatre: M. Belenguer; A. Calduch; J. Martorell; i V. Sanmartin.

Capítol 4t.

5. UN BALANÇ: ENTRE L'ESPECULACIO I LA INVERSIÓ.

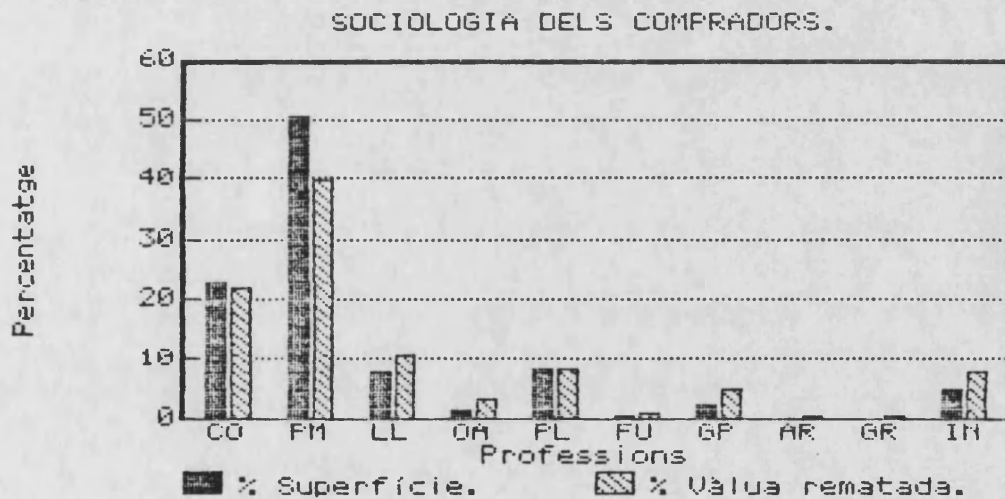
Acabem de veure el que passà amb la propietat urbana, on les xifres es redueixen pràcticament al que s'esdevé a l'Horta. Nogensmenys, a la propietat rústica cal fer un balanç per esbrinar els valors globals del procés:

	Ha.	%	Rs.	%	N.	%
CD...	1.678,0329	22,7	21.974.478	21,9	353	14,1
PM...	3.733,2137	50,5	40.094.002	39,9	875	34,9
LL...	607,7644	8,2	10.753.513	10,7	859	34,3
UA...	129,4145	1,7	3.116.103	3,1	103	4,1
PL...	618,1578	8,3	8.693.085	8,6	146	5,8
FU...	51,1406	0,6	1.006.754	1	29	1,1
GF...	164,3412	2,2	5.197.059	5,1	16	0,6
AR...	25,9915	0,3	720.220	0,7	39	1,5
GP...	23,7145	0,3	641.970	0,6	16	0,6
IN...	356,5840	4,8	8.134.937	8,1	66	2,6
	7.388,3551		100.332.209		2.502	

Aquestes xifres representen el coneixement més o menys ajustat del que passa amb el 90 % de la superfície venuda (8.146,2024 ha.), el 89 % del valor rematat (112.849.435 rs.), i el 83 % del nombre de compradors (3.022). En canvi, si pensem que els intermediaris no deuen comptabilitzar-s'hi, atès que no són els beneficiaris darrers, els percentatges en serien del 86 %, el 81 % i el 82 %, respectivament. Aleshores, crec que es pot dir que el balanç és positiu i que els resultats són plenament representatius. En tot cas, hom pot problematitzar alguns aspectes. En primer lloc, les xifres adjudicades als intermediaris. Aquestes no representen, i ja ho he dit, tota la propietat que va passar per les seues mans, sinó la que tenien un colp finalitzat l'estudi que faig. La validesa radica a constatar allò que podien controlar cada any, perquè les compres que fan coincideixen alhora amb les cessions que duen a terme. En segon lloc, cal veure que es tracta de xifres absolutes i això s'ha de prendre tot recordant alguns aspectes. El més important, n'és el pes del monts

Capítol 4t.

a l'hora de donar la superfície rematada per cada grup. Hem vist com aquestes propietats van a parar, majoritàriament, a les mans de propietaris i comerciants. Per això, a l'hora del balanç, la proporció que anavem donant-li al grup dels llauradors experimenta un descens. Això vol dir que, en termes més relatius, parlant per exemple de la terra conreada, els valors que corresponen als llauradors s'apropen més als percentatges de la rematada que als de la superfície. No és que la diferència siga molt abultada, però cal palesar-ho per entendre el que acabe de dir i també, per exemple, la pèrdua que al grup de propietaris hi ha entre el percentatge de superfície i vàlua rematada. Veiem-ho d'una forma gràfica:

Això explica també, en part, els preus per hectàrea que es donen en cada grup, així com l'extensió mitjana que rematen. Ací cal també fer una petita correcció que hi té alguna cosa a veure amb els compradors que adquireixen finques a distintes comarques. Hem vist que aquest fet no es repeteix molt sovint, però si el tenim en compte per a esmenar el nombre de compradors de cada grup, notem que afecta els comerciants, els propietaris,

Capítol 4t.

els professionals i els grans propietaris. Però, no suficientment com per haver una diferència sensible. Els valors de preu i superfície serien els següents:

	1	2	3
CO...	13.095	4,7	4,9
PM...	10.739	4,2	4,3
LL...	17.693	0,7	-
QA...	24.079	1,2	-
PL...	14.062	4,2	4,4
FU...	19.686	1,7	-
GP...	31.623	10,2	11,7
AR...	27.709	0,6	-
GR...	27.070	0,6	-

-
- (1) Preu mitjà de la superfície rematada (rs/ha.)
 (2) Extensió mitjana rematada (ha.)
 (3) Correcció del valor (2) atenent els compradors amb rematades a distintes comarques.
-

El que acabe d'exposar més amunt torna ara a quedar patent. Els preus dels comerciants i propietaris cal qualificar-los, si més no, de poc ajustats. El fet dels monts ha canviat una mitjana que és superior als 20.000 rs. i l'ha deixada als nivells més baixos. De la resta, però, no cal cap correcció. El que més crida l'atenció potser són els preus que paguen els llauradors. En parlar de l'oferta de propietat agrària desamortitzada véiem que els valors més alts es trobaven als segments d'extensió més menuts, i intentavem explicar-ho per una major demanda en incloure-hi els llauradors. Ara es veu clar que, si bé això és cert, els destinataris no han estat sempre les classes més baixes, sinó que finalment s'ha repartit entre els sectors benestants. Els llauradors sols han hagut accés a una part de les parcel·les més menudes de superfície regada, però en bona mesura han tingut de conformar-se amb el secà, tot i que els secans valencians que es venen no són menyspreables (31).

Si no passa el mateix amb els integrats dins del grup dels arrendataris i el dels col·lectius, és per

Capítol 4t.

raons molt específiques. En primer lloc, perquè uns i altres compren molt poc. En segon terme, perquè els primers han de fer-se amb una propietat molt concreta, la que treballen, i no qualsevol altra --i ací rau un dels motius pel qual ho aconsegueixen tan poques vegades--, mentre que els segons, per tal com són més d'un, disposen d'una capacitat econòmica que els permet una despesa un xic major.

Un dels segments que més s'enfronta amb els llauradors, a l'hora d'aconseguir a les subhastes les extensions regades més menudes, és el que conformen els artesans i els funcionaris. Amb una possibilitat inversora no massa gran, però major que la d'aquells, no és estrany que rematen millors finques. Cal recordar ara que l'extensió mitjana que expose per a cada grup no fa referència a l'estructura de les explotacions, sinó de la propietat. Per això, els grups dels artesans té unes explotacions molt més disperses del que indica la propietat que concentra. La situació del grup de les professions és molt distinta i hi té moltes coses a veure amb la que es dona als dos grups que encapçalen la distribució de les vendes. Si en aquells són els monts els que fan baixar els preus pagats, en aquest cas, amb extensions mitjanes semblants, la raó hi és en els secans d'una superfície considerable. De tota manera, això és el que explica uns preus no massa alts, perquè la norma és comprar terra regada.

Finalment, es fe patent que les finques més grans han anat a parar als grans propietaris amb un preus per damunt de tota la resta. El que passa és que el nombre de propietats d'aquest tipus és tan reduït que la demanda és tant forta com la que hi ha en els segments d'extensió més menuts, i si no ho és pel nombre de possibles compradors, sí per les quantitats que poden pagar. Potser caldria preguntar-se que haguera passat si l'oferta d'aquesta mena haguera estat més nombrosa, i si això haguera augmentat la presència d'aquests.

Capítol 4t.

5.1. LA INVERSIÓ.

A la fi, doncs, la financiació de la desamortització es fa sobretot amb la inversió provinent de la mateixa agricultura. Els més beneficiats hi són, sens dubte, els petits i mitjans propietaris, amb aqueix 50 % de la superfície. Aquest no és, però, un fet nou a la desamortització general. Els estudis duts a termes per distintes zones, com per exemple a Castella o a Astúries, tot emprant classificacions dels compradors distintes, arriben a la conclusió de aquests grups controlen la major part de la terra, fins i tot en proporcions superiors a les que jo he descrit. Així, a Valladolid, els "llauradors" rematen el 67 % de la superfície, i això beneficia sobretot els veïns dels pobles, com passa en el nostre cas (32). A més, bona part d'aquests rematants és formada per compradors de pocs recursos, "cultivadores directos de la tierra, avecindados en los diversos núcleos rurales", que no dubten en afrontar els més poderosos, tot rematant a preus elevats (33). D'altra banda, els arrendataris ocupen un percentatge molt més elevat del que jo he pogut constatar i que, de vegades, arriba al 20 % de tot el que correspon a aquests "llauradors" (34). A altres zones del centre de l'Estat, com ara Burgos i Sòria, succeeix pràcticament el mateix, amb la constant de la petita burgesia i els propietaris com a sectors dominants (35).

A Astúries la situació és semblant, i els distintes sectors relacionats amb la terra suposen també més del 60 %, dels quals un 25 % treballen tots o una part dels béns que compren (36).

Clar que hi ha excepcions, i si hom es fixa veurà que una o altra conseqüència depèn de l'estructura prèvia de les explotacions. Per això, no pot estranyar-nos, que els treballs realitzats a Granada ens mostren la desamortització com a fenomen eminentment urbà que no crea una capa de mitjans i petits propietaris, o que, de vegades, no assoleix un nivell de transferències suficient com per a suposar un canvi (37). També passa a altres zones de l'Estat, però com diu un dels autors, "no podia ser de otra forma tratándose, en general, de

Capítol 4t.

fincas de gran extensión y alto precio" (38). Es a dir, si abans de la desamortització hi ha ja una propietat repartida, això suposa: que l'amortització -- i, doncs, l'alienació posterior-- vindrà caracteritzada per unes explotacions petites i mitjanes; i que, al seu torn, hi haurà també un sector de propietaris fort que podrà participar en les vendes. Si la situació és la contrària, els resultats també ho han de ser.

Per tant són les precondicions les que determinen el resultat. Per això, si al cas de Galícia és el foro l'element central de les relacions senyorials i amb la desamortització sols s'aliena el domini directe, tot respectant la relació foral, la conseqüència ha de ser el manteniment d'aqueix sistema rendístic (39). Per això mateix, jo he dedicat un capítol a veure els trets de l'oferta, on hi ha aspectes que poden explicar el resultat que ara tenim. Potser un dels més importants ha estat la fragmentació de la propietat venuda, fet que indubtablement permet d'ampliar la base sociològica dels possibles compradors i que, a més, desinteressa, un poc, determinades classes socials.

De fet, si repassem les constants de les desamortitzacions a èpoques anteriors, la situació canvia. Tant al període de Godoy, com al trienni o com al de Mendizábal, sembla que els beneficiats foren les classes urbanes i l'oligarquia rural (40). El fet que els dos darrers períodes desamortitzadors esmentats tingueren, com a objecte fonamental, els béns del clergat regular suposa l'alienació d'autèntics dominis senyorials amb finques d'extensió considerable. Això no sols determinava la participació exclouent de compradors amb un nivell de renda --cosa que s'hi veia afavorida per la utilització del deute com a forma de pagament-- sinó que coincidia amb l'ascens d'una burgesia que des dels inicis de segle sofreix una certa crisi comercial i no disposa d'altres alternatives d'inversió. En canvi, a la època de Godoy sabem que les finques amb menys de dues hectàrees d'extensió suposen el 65 % de l'oferta, però això no va fer que els propietaris encapçalaren la llista de beneficiats. En part era pel pagament amb vals reials, però també perquè la burgesia i, en general, les classes urbanes acapararen la major part (41). Cal

Capítol 4t.

pensar que quan es fa aquesta primera desamortització, aquestes classes encara no han creat els seus patrimonis. Cincuenta anys després, a la de Madoz, les coses han canviat força.

Un altre aspecte que cal considerar és la mateixa evolució de l'agricultura i l'economia valencianes. És clar, que a les primeres desamortitzacions sols s'ha pogut beneficiar una part d'aquella oligarquia rural afavorida per l'expansió del setcents (42). Però, a més que no tots ho havien pogut fer, aquest sector, a mitjan segle XIX, era ja molt més ample. Una de les raons era la mateixa manera de com s'havia produït la descomposició del règim feudal al País Valencià. A finals de l'Antic Règim una part de la terra havia passat a les mans de la burgesia, però sobretot havia fet que antics camperols, molt d'ells emfiteutes, que treballaven les petites i mitjanes explotacions predominants, passaren a ser propietaris (43). De fet, a la fi, l'acumulació imposada per la burgesia havia d'acabar per beneficiar també a certs sectors de la pagesia. A això hem d'afegir la bona marxa de l'agricultura i un cert ascens de la renda --i ara cal recordar el que he exposat al capítol anterior-- per a comprendre que a mitjan segle hi havia una classe mitjana disposada a comprar terres; una classe que, a més, no sols estava composta pels que havien estat beneficiats del repartiment de la propietat agrària senyorial. També incloïa altres sectors que havien anat apareixent amb el segle, ànduc com a conseqüència parcial de les primeres desamortitzacions, i fins i tot d'arrendataris i llauradors.

Per tant, des d'aquest punt de vista, la desamortització del 1855 consolidà un sector propietari i burgès dins l'estructura agrària. Les xifres, però, no demostren que en creara massa de nous. El, aproximadament, 8 % que els correspon als llauradors, és a dir, els qui no tenien terra o en tenien molt poca, i el 0,6 corresponent a arrendataris i col·lectius així ho demostra. En el millor dels casos, cal dir que de les més de sis-mil finques rústiques venudes, prop d'un 20 % va servir perquè sortiren 914 petits propietaris, sumant, és clar, els tres grups esmentats. Però, tampoc

Capítol 4t.

no és una quantitat aclaparadora. Tot plegat, amb això, l'oligarquia rural augmentà el seu pes de forma notable i amb uns trets molt definits, com assenyalava un pamflet d'aquells anys :

"es regularmente de un pueblo, en donde ejerce una soberania ilimitada, omnimoda, absoluta, casi de derecho divino; es en el pueblo, y a veces en toda la comarca o partido, un bajá, un mandarín, un reyezuelo que tiene su camarilla, su palacio, sus aduladores y hasta su corte"

Tot seguit, però, l'autor reconeixia la dificultat de la classificació "cuando la desamortización, las sociedades de crédito, las acciones de minas, ferrocarriles, etc., hacen variar el sistema natural de todos los individuos" (44).

Si la situació general és, doncs, la inversa a la que es produí a les desamortitzacions anteriors, això val també per a els sectors urbans. Què hi ha, per exemple, d'aquells sectors comercials notablement enriquits a darreries del XVIII i dels seus successors. Es una qüestió a estudiar. La terra, com a font de riquesa, com a lligam entre poder econòmic i polític, i com actuació per a lluitar contra la inflació no havia estat mai allunyada dels seus interessos (45). Sabem que aquesta burgesia havia anat invertint en la terra, i no sols perquè s'enfonsaren els censals, sinó perquè necessitava reproduir l'acumulació. Així, a les darreries del segle XVIII, almenys un 20 % del capital que tenien, era destinat als béns immobles (46). Però, això no era prou, puix que necessitaven que la revolució burgesa alliberara el mercat de la terra mitjançant la desvinculació i la desamortització. Fins i tot, en alguns llocs --com ara el País Basc-- aquesta era una necessitat del capital, força demanada, perquè no podia reproduir-se fora dels circuits comercials o especulatiu (47).

Potser les possibilitats que hi havia al País Valencià no eren tan rígides. Tanmateix, casos com el del comerciant i financer Joaquim Forés, que comprà grans extensions de terra de bona qualitat sense passar

Capítol 4t.

per aquestes vies, no són tampoc el camí que habitualment es va seguir (48). La historiografia valenciana reconeix que foren la desamortització i la desvinculació les que feren augmentar considerablement el pes de la burgesia dins de l'oligarquia agrària (49). Però, foren les desamortitzacions anteriors a la que ara tractem, les que acompliren aquest paper. Les raons ja les he exposades: una acumulació de capital, una oferta de propietat determinada i un tipus de pagament realment beneficiós. Els exemples són variats; jo he exposat dos dels més significatius en les famílies dels Trénor i els Belda (50), però un repàs als noms que donen Joan Brines o Joaquim Azagra per a l'època del Trienni o de Godoy eixampla molt més la visió. Fins i tot, aquest darrer diu que, entre els compradors, es troba "casi la nómina completa del comercio al por mayor" (51).

Es poden donar bastants exemples del fet que la formació dels patrimonis agraris correspon a èpoques anteriors, tot i que això no impedeix que a la resta de l'Estat hi hagen excepcions (52). En el nostre cas, hem vist, per exemple, que els Caruana compren 15 ha. a València, una extensió menor que la que son pare havia rematat al trienni (53), i sense comparació amb el que aquest tenia, puix sols a Sueca passava de les 50 ha. i a la Pobla de Vallbona en posseïa més de 120 ha. (53). No vull dir que l'extensió rematada ara no fóra important, sobretot pel fet d'estar a l'horta de València, però no era la base del patrimoni. Més aviat, es tracta dels primers exercicis inversors dels seus fills, els quals continuaven, això sí, la tasca del pare, Peregrí Caruana Martín.

El mateix cal dir, per exemple, de Marià Ramiro, el qual compra 3 ha. a València, però que a la seua mort té, tan sols en l'heretat "Renart", entre Corvera i Alzira, una propietat de més de 79 ha. La compra de Joan B. Romero, un dels industrials seders més forts, tampoc no és rellevant, 0,8 ha., tot i que aquest mai no arribà a tenir un patrimoni agrari fort.

El cas de Gaspar Dotres és un poc distint, perquè aquest sí remata una extensió gran, més de 26 ha. Però foren diverses les qüestions que coincideren perquè

Capítol 4t.

aquest es dedidira finalment a participar activament. En primer lloc, perquè, com a industrial i comerciant seder, la crisi li afectà, va decidir dissoldre la societat que dirigia amb un soci barcelonés, i, com ell mateix reconeix, va invertir una part en la compra de finques. Però, sobretot perquè després d'un matrimoni sense fills, el 1864 es tornà a casar i un any després tingué l'esperada descendència. Això, que sembla una anècdota i que il·lustra alguns trets de l'antropologia social valenciana, és la raó que explica el parentesi que hi ha en les seues adquisicions entre finals dels quaranta i principis dels cinquanta, fins que reprén aquesta tasca als anys 1866-1867. De segur, l'actuació d'un burgès sense fills no haguera estat la mateixa. Tot això sense menysprear el canvi que s'ha produït entre 1855 i 1867, perquè la desamortització s'enceta en un moment en el qual comencen a aparéixer inversions alternatives amb rendabilitat alta (54), i acaba amb uns anys de crisi on la terra és la millor inversió. Alguns treballs publicats ja ens indiquen que les grans inversions es van fer sobretot a la primera meitat del segle i a la Restauració (55).

De tota manera, l'actuació de Gaspar Dotres no és pas un cas típic. D'una banda, és clar que la seua vocació rendista apareix ja a finals dels anys 40, amb l'adquisició de finques urbanes. D'altra, la crisi financera i la pèrdua de les collites sederes li feren abandonar el lligam amb aquesta indústria. Però, la formació del seu patrimoni no té els trets d'un exemple, tot i que els motius sí que expliquen aquesta i altres actituds. De fet, entre béns desamortitzats i altres compres, Dotres acumula, en tres anys, 83,4 ha. distribuïdes en 15 pobles de l'Horta i repartides en 104 parcel·les. Això li representa, a més, una despesa de 1.503.915 rs. A la fi, són les paraules dels pèrits que taxaren els béns les que donen una visió exacta del fet, sobretot perquè a la seua mort els béns tenien una vàlua molt inferior, cosa que els causà força "perplejidad":

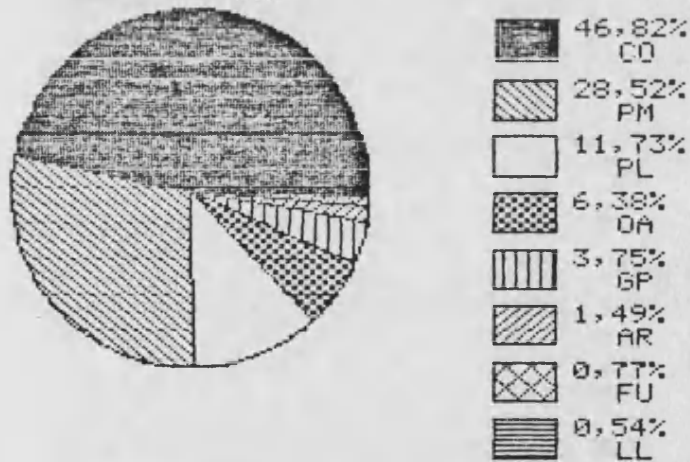
"Don Gaspar Dotres y Gelabert compró, pocos años antes de su muerte, porción algo considerable de bienes del Estado, cuyos precios en su mayor parte estan todavía por satisfacer. La conveniencia

Capítol 4t.

con que se hicieron tales compras, que en muchos casos puede ser negada, debe tenerse por dudosa en otros, y el valor con que las fincas adquiridas han de figurar en las adjudicaciones, no ha podido menos de dar lugar a encontrados conceptos e inevitables perplejidades”

Així doncs, la presència més aclaparadora en les rematades de propietat agrícola correspon al sector dels petits i mitjans propietaris. En canvi, no passa el mateix amb la inversió destinada a l'adquisició de finques urbanes on, com es recordara --centrant-nos en la comarca de l'Horta--, la burgesia comercial controla el 40 % de les cases venudes i un percentatge superior de la seua vàlua:

DISTRIBUCIO PER GRUPS DE LA VALUA REMATADA (%).

Cal fer notar, abans de seguir, dues qüestions referents al gràfic. En primer lloc, la localització concreta esmentada a què ve referit, i en segon terme que no representa els percentatges dels intermediaris. Les proporcions, doncs, són vàlides per a expressar, no el que correspon a cada grup del total venut, sinó la que té dins del conjunt de compradors coneguts. La

Capítol 4t.

importància del primer aspecte és molt clara, perquè, com hem vist, la problemàtica que hi ha a la resta de comarques és ben distinta. En aquestes, la propietat urbana és entesa sobretot com a necessitat bàsica de subsistència, a banda que no hi ha una oferta tan gran ni un manca de sòl tan acusada com a València.

El que es dona a la capital és un predomini absolut del sòl com a valor de canvi enfront del valor d'ús. Des de que els mecanismes de l'economia capitalista van apareixent, d'una manera incipient ja al segle XVIII, els immobles són considerats com una mercaderia que és susceptible de generar beneficis. D'antuvi això afectà tothom, com al Col·legi del Corpus, un dels majors propietaris, que veu com les rendes que extrau de les cases protagonitzen, des del 1700, el creixement més alt dins del seu patrimoni, passant de representar un 2 % en aquesta data a un 12 % a finals del XVIII, per a representar en el moment de la desamortització un 28 % del total dels ingressos (56). Aquesta situació no és aliena tampoc a tota mena de propietaris urbans que se n'aprofiten: "els entresols i pisos alts, en la mesura que no anassen a ser ocupats per familiars directes, eren venuts o llogats a famílies que no guardaven cap relació de parentiu amb els altres estadants de l'edifici" (57).

Tenim, doncs, una apropiació privada del sòl forta i un mercat consistent basat en una oferta rígida i un augment demogràfic que multiplica la demanda. La importància de la desamortització rau en el fet que crea propietat capitalista i que, alhora, ofereix una quantitat de finques tan gran que possibilita un altre negoci: l'especulació. Tot això, a més, dins d'un canvi de la ciutat que es produeix, com a conseqüència de l'ascens burgès, com un creixement socialment diferenciat (58). Així, al lliurar un sòl necessari, la desamortització engega la construcció del mercat immobiliari com a tal. Es clar, que això s'enceta d'una manera aclaparadora a l'època de Mendizábal, amb l'alienació dels convents (59), però a València és ara quan es venen la major part de les cases.

L'interés, doncs, de la burgesia i de les altres

Capítol 4t.

classes urbanes en ascens és doble: tenir una casa a una zona que refrende un prestigi social, i aconseguir una inversió molt rendible acaparant sòl urbà. Potser, a les primeres desamortitzacions es tracte sobretot del primer cas, però des de Mendizábal, i sobretot ara, la situació ha canviat, tot i que encara hi ha qui es troba en el primer cas (60).

Si anem a casos concrets, els resultats vénen a palesar això. Només cal recordar les dades exposades adés sobre les compres, i hom pot veure clarament que no es tracta de cercar un domicili cèntric. Hem vist el que fan Tomàs Rodon o els germans Lleó, i se'n podrien afegir altres, com els comerciants Quinzà --un dels quals serà regidor de l'Ajuntament-- que rematen quatre cases. Es clar que sempre hi haurà qui trenque la norma, com ara el comerciant de Dénia Joan Morand, que ho fa per a tenir una residència a la capital. Però altres exemples ens poden donar la mesura del que passà. Així, si els fills de Peregrí Caruana compren cinc cases, son pare ja en tenia altres tantes en el seu patrimoni Ricard Stàrico en compra una, però en tenia vuit. El mateix passa amb l'industrial i comerciant seder Francesc Pujals Santaló, que també en compra una, però que en té ja deu de cases.

Hi ha exemples encara més exagerats. El del comerciant Pere Salvà n'és un de ben simptomàtic. Quan aquest mor, a principis dels 70, el 70 % del seu patrimoni ve representat pel valor de les finques urbanes: un total de dèneu cases, moltes de les quals ocupaven diversos números, com la que formaven els 16-22 del carrer de la Nau. Es a dir, ara tan sols en compra dues, la qual cosa demostra el seu interès per pa propietat urbana, però també ens diu que el seu patrimoni era anterior. Joan B. Romero, a la fi marquès de Sant Joan, rematà tres cases, però en aquests mateixos anys ja tenia vint edificis, almenys així els anomenava ell; i amb raó, perquè dos d'aquests comprenien vuit cases, és a dir, totes les que hi havia al carrer Ausiàs March, al quarter del Mercat (61). Potser els Lleó i Abad, els quals hem vist, en estudiar els compradors, com a màxims rematants (deu cases), aprengueren del Romero, puix que de fet treballaven amb

Capítol 4t.

ell a la seua fàbrica de fils.

Tot això manifesta, com indicava als inicis del treball, que allò que compra cadascú està en funció del que ja hi té. Ara, això és clar. La burgesia comercial valenciana ja tenia, a hores d'ara, un patrimoni. En aquesta desamortització es tracta d'arrodonir-lo, no pas de fer-ne un de nou --tret d'alguns casos--. En tot cas, el fet que encara continuen comprant ens parla de l'interés per la renda i l'especulació urbanes.

Si l'actuació de la burgesia i les altres capes urbanes roman clara, tant davant la propietat rústica com la urbana, amb un interés més o menys gran, però sempre present, el paper de la noblesa és més aviat anecdòtic. Reprenent el fil, direm que tan sols el comte de Ripalda apareix comprant una casa. Això sí, la millor, al carrer Caixers i rematada per 520.000 rs. Però, si estudiem el seu patrimoni hi trobem la raó: un personatge com aquest no en tenia cap altra que poguera adequar-se al que representava la seua situació social. Si ens fixem en la compra de terres el resultat és el mateix.

Hem vist casos puntuals, com el marquès de Torrecilla o el de Càceres, que sols demostren que la seua participació es restringeix a interessos molt concrets per finques molt específiques (com ara per a ampliar una finca, etc.). Sols el marquès de Casa-Ramos remata una extensió més gran, amb 12 ha. a Benaguacil i Llíria. Però, en realitat era la mare, Maria M. Fernandez Nogués --que no era la hereua del títol, sinó la dona del marquès--, la que comprava. Pel patrimoni que tenia, i que estava gairebé tot a Alacant i Oriola, sembla voler crear una propietat a València, on residia. A més, aquest marquès no gaudia d'una situació econòmica gaire envejable. De fet, els avis del que ara compra, Adolf de Yanguas Hernandez, havien venut a sa mare la millor propietat que tenien, uns arrossars a Alzira (62).

Aquest fet no és exclusiu d'aquesta etapa, puix a les anteriors passa el mateix. Sols al trienni veiem al Comte de Rótova comprant (63). Això vol dir que som en

Capítol 4t.

una dinàmica distinta a la que, de vegades, s'ha descrit per a d'altres zones de l'Estat. Ha estat sobretot Ricardo Robledo qui ens ha fet veure la imatge d'una aristocràcia amb un paper secundari, però rellevant, a la desamortització, mitjançant una pràctica molt concreta: "Seguramente esa nobleza vendía en otros sitios. Así, salía ganando: compraba con papel nominal o con indemnizaciones de sus derechos y vendía en metálico al desvincular" (64). Els exemples que han donat tant aquest autor com A.M. Bernal ho confirmen (65), però potser cal mesurar alguns aspectes.

El fet més important és la solució presa pel govern d'indemnitzar antics drets senyorials, i el que això suposara, entre 1850-1890, una quarta part del que es recaudava per la contribució industrial i de comerç. La noblesa podia fer servir la compensació que rebia per a comprar propietat desamortitzada, però això depenia també d'altres qüestions, i com el mateix Ricardo Robledo reconeix "difícilmente la vieja aristocracia podía constituir una demanda efectiva" (66). Potser caldria afegir que no sols la vella. En realitat, la possibilitat dependria força de la situació econòmica d'aquest sector social. Al País Valencià, per exemple, en els patrimonis de la noblesa hi havia un domini dels drets senyorials sobre les rendes de propietat particular (67). Una vegada feta la revolució, i fins i tot abans, quan els camperols deixaren de pagar aquests drets, la noblesa feudal no devia estar en condicions de participar en la desamortització. Això no vol dir que no tingueren oportunitat. Així, el comte de Castellar, Antoni M. Castellví Shelly, va rebre per indemnització del terç delme més de cinc milions de rals, i altres tres milions per rendes no percebudes i interessos. Hi havien també altres tipus d'indemnització basats en els acords dels nobles amb els pobles per a redimir la senyoria jurisdiccional: el comte de l'Alcúdia rebé 100.000 rs. dels terratinents de Xestalgar; el de Rótova 341.000 rs. dels de Favareta i Teulada; el baró de Cortes 150.000 rs. dels de Genovés, etc.

Aleshores, hom pot pensar que el que passa és que la noblesa du a terme, després de la revolució, l'adequació dels seus patrimonis a la nova cojuntura

Capítol 4t.

capitalista. Així, els hereus del comte de Castellà reconeixen que la situació de la casa era desastrosa i que s'havien de millorar moltes coses. Per això, el que fa el comte és vendre una part del deute que li donen com a indemnització; amb això aconseguix, no sense una pèrdua del 40 %, una quantitat propera al milió de rals, mentre que la resta del deute la deixa al Banc d'Espanya. Si passem a un altre nivell, les conseqüències són les mateixes. El marquès de Mirasol també té un patrimoni per a transformar, i els seus descendents expliquen que no ha pogut comprar propietat lliure perquè la millora de les finques s'ha endut tota la inversió possible (68).

A la fi, si la participació d'aquests i d'altres grans propietaris ha estat tan escassa, això es deu també al tipus d'oferta. Aquest aspecte, que ja hem fet servir per explicar en part l'actitud de la burgesia, és ben evident, puix amb parcel·les tan menudes no devia haver-hi massa interès. Potser que, amb una oferta distinta, si més no, els grans propietaris no nobles hagueren participat més activament. Així, el camp restava lliure perquè foren els propietaris mitjans i petits, junt amb un sector dels llauradors, els qui es feren amb la major part de la propietat desamortitzada.

5.2. L'ESPECULACIO.

Els autèntics beneficiaris de la desamortització foren aquells que aconseguiren el control directe de la terra, però hi ha altres grups que també guanyaren amb aquest procés i que són tots els qui revengueren la propietat a preus superiors al de les subhastes. El fet de l'especulació és perfectament constatable a algunes zones (69), però cal veure quins foren els seus trets al País Valencià i relacionar-los amb el mercat dinàmic de la propietat burgesa.

La recerca que he dut a terme ha donat com a resultat que del total de les cessions que es van fer, més de cinc-cents ho foren com a revendes. La major part d'aquestes, però, es taxaren al mateix preu que havien estat rematades, amb la particularitat de què en

Capítol 4t.

aquests casos solen ser els intermediaris els qui actuen. Això fa pensar que el guany de l'especulació professional no era massa gran i que, més aviat, estaria basat en una mena de gratificació. Però, sols tres vegades he trobat aquest tipus de clàusula que ve descrita en concepte "d'altres despeses". La quantitat també és variable. Per exemple, Marià Belenguer i Antoni Calduch cedeixen tres finques situades a Xeresa a Andreu Costa, propietari de Gandia, i aquest les ven a Antoni Caballer, llaurador de Gandia, pel mateix preu a més d'altres despeses per valor de 1.140 rs. També el Calduch cedí al Costa una altra finca a Xeresa i aquest la ven a Vicent Roselló pel mateix preu i 244 rs. (70). L'altre cas es refereix a una casa a València: Francesc Trisach en cedeix una a Joan A. Ibañez i aquest la ven a cinc dones franceses de Burdeos, que representen al Col·legi del Loreto, per la mateixa quantitat rematada, però amb una xifra addicional de 2.000 rs. (71). Potser que aquestes quantitats es referesquen exclusivament a les despeses de la subhasta, puix que aquestes eren importants. En aquest darrer cas, ens diu quines havien estat, però no s'inclouen als 2.000 rs., sinó dins d'un altre apartat. Ara bé, les xifres dels altres casos anteriors, on no s'especifica clarament el motiu, si que podien deure's a aquesta situació. De fet, les despeses d'aquest tipus eren bastant elevades. Així, al cas de la casa, sabem quines foren:

- Publicació al Butlletí...	4
- Pèrits taxadors.....	60
- Jutge i escrivà.....	60
- Pregoner.....	12
- Drets d'escriptura.....	203
- Incripció Comptaduria....	21
- Paper timbrat.....	20
-----	
	380 rs.

Fet i fet, cal pensar que hi ha un marge més o menys gran per als intermediaris. Però, hem vist que els qui se n'aprofiten no són els primers compradors, sinó uns altres. Potser la desamortització haja creat una segona capa d'especuladors que són els qui s'arrisquen

Capítol 4t.

al negoci. A la fi, l'enorme quantitat de subhastes produïdes després del 1855 havia de burocratitzar necessàriament les vendes, afavorint la creació d'un cos d'especialistes (72). Però, les dades ens fan creure que els afavorits per aquesta situació no són els que coneguem:

Intermediaris	Nombre de finques
- Antoni Calduch...	141
- Vicent Sanmartin...	53
- Marià Belenguer...	52
- Josep Rocafort...	38
- Francesc Bolinches	27
- Jacob Arroyo.....	11
- Josep Martorell...	11

Aquests personatges són, sens dubte, els més actius, i el nombre de finques exposat sols fa referència a les que restaven a les seues mans a finals del 1867, perquè en remataren moltes més. Tanmateix, no he trobat cap ocasió en què feren un bon negoci en cedir les finques. Potser el guany no apareix a les escriptures, perquè la forma d'actuació que tenien no podia mantenir-se sense que hi haguessin beneficis. No hi ha cap d'aquests intermediaris que tinga solvència econòmica demostrada, per això el que solien fer era demanar un préstec amb el qual poder pagar les despeses mínimes de la rematada. Aquest fet l'he pogut constatar almenys en els casos d'Antoni Calduch i Jacob Arroyo (73). El cas d'Antoni Calduch, natural de Vinaròs, guarnicioner i alcalde del carrer de Morvedre de la capital, és ben significatiu. Aquest mor a finals de l'any 1869 i al seu inventari sols hi ha robes i mobiliari per valor de 1.200 rs., mentre que la resta són drets sobre seixanta-nou rematades. Els hereus reconeixen que el Calduch "tiene más deudas que bienes" i que es dedicava "a la compra y venta de bienes nacionales en lo cual cifraba su subsistencia". A això calia afegir un altre entrebanc, també reconegut: "todas ellas --les finques-- estan rematadas por un precio más alto que su valor intrínseco, no pudiéndose satisfacer los plazos restantes por carecer de metálico". A la fi, l'herència es componia solament de les quantitats "que

Capítol 4t.

por via de gratificación les entreguen cuando cedan las fincas" (74).

Això indicaria que el negoci no era massa envejable a certs nivells, tot i que potser s'amagaren certes coses en fer l'inventari, per evitar que el comissionat de constrenyiment els embargara. Efectivament, l'any 1869, l'esmentat funcionari trametia la següent comunicació:

"En el día de hoy me he constituido en casa de D. Antonio Calduch para notificarle la cantidad que adeuda (416 rs.) a la Administración económica, y habiendo fallecido dichos deudores le he notificado a la hija, Única heredera, enterándole del anterior despacho, haciéndole saber que si no satisface lo que adeuda, la Administración procederá al embargo de todos los bienes hasta quedar cubierta dicha cantidad" (75).

De tota manera, de la multitud de cessions i vendes que fa Calduch sols en una ocasió aconseguix beneficiar-se'n clarament. El 1862 comprà 0,2 ha. de reg a València per 10.000 rs. i arribà a un acord amb altres tres --un obrer de vila, un terrisser i un picapedrer-- per a construir vuit cases. Un any després se'n reparteixen dues cadascú per valor de 25.000 rs. (75). De tota manera, tampoc no és un exemple massa vàlid, perquè hi ha pel mig una inversió que revaloritza la finca original.

Hi ha altres casos on és difícil conèixer exactament la mesura en què un comprador actua com a intermediari. Tenim, per exemple, a Tomàs Rodon, a qui hem vist comprar moltes cases a València per a revendre, però que també compra altres finques rústiques a distints llocs. Aquest mor el 1861 i deixa nets més de 800.000 rs. en diversos valors (77). Malgrat això, es declara en fallida d'algunes finques i al·lega no tenir béns. En una d'aquestes ocasions, en tornar a subhastar una de les finques, embarguen els béns dels seus hereus, per la diferència d'aquesta segona rematada amb la que ell havia fet, per una xifra de 12.708 rs. Aquests, responen que "no podian acreditar pago por no tener

Capítol 4t.

fondos para ello", i, mentre, ajornen la divisió dels béns de son pare (78). Finalment, decideixen repartir-se l'herència, tot reconeguent "que la mayor parte de los bienes raices inventariados fueron comprados por el difunto D. Tomás Rodon en los años 1855, 1856 y 1857 de la procedencia del Estado". Es a dir, que al capdavall s'han quedat amb la major part de les propietats rematades. Això suposava que en aquest moment devien a l'Administració, per pagaments que s'acomplirien els anys posteriors, la quantitat de 685.178 rs. Per tal que això fora ferm arribaren a un acord, previ a la divisió, en els següents termes:

"que si alguno de los herederos referidos dejara de pagar la cantidad que le correspondiera al vencimiento de los plazos abonará a los demás, sin excusa ni tergiversación alguna, los perjuicios que se irrogasen por su morosidad. Y con el objeto de que no fuese ilusoria la obligación del pago quedarían hipotecados especial y expresamente todos los bienes raices que se adjudicaran a los mismos".

Del que es tractava era de repartir el deute entre tots, cosa que a la fi comportaria que algun d'ells hagués de vendre alguna propietat per a fer-hi front (79).

Si és difícil veure a les escriptures el guany que tenien aquesta mena de compradors, no ho és tant veure quan es tracta d'altres tipus. El que succeeix en aquests casos, és molt semblant al que passa amb la demanda. Pel que fa a les finques rústiques el que es produeix majoritàriament són pèrdues, mentre que a les finques urbanes dominen els guanys.

De totes les revendes de terra que he analitzat, sols en quatre casos el preu és superior al de la rematada. La major diferència la tenim en una finca de 0,8 ha. a València rematada per Pere Gomez Peralta, fabricant de pianos, per 82.400 rs. Aquest la ven el mateix any, el 1856, a Joan D. Martinez, prévere, per 91.160 rs, i aquest la cedeix a Manuel Tio Genovés, un hisendat de València. Una altra finca de 0,2 ha. a Gandia es rematada el 1866 per 8.010 rs. per Jordi

Capítol 4t.

Perales, comerciant de València. La parcel·la passarà durant un any per les mans de Josep Noguera i Antoni Climent i finalment se la quedarà Ramon Novell, un panader de Gandia, que paga 10.400 rs. Una altra finca a Gandia, la més gran de la comarca, de 3,7 ha. fou rematada el 1856 pel notari valencià Joaquim Hervás per 130.010 rs. Aquest la cedeix a Joaquim Lleó, aquest a Joep M. Bux, i aquest finalment a Joan B. Pastor, notari de Gandia, per 135.000 rs. Més curiós és el cas d'una parcel·la de reg a Picanya de 1,6 ha. adjudicada el 1867 a Enric Gil per 70.000 rs., el qual la cedeix a Francesc Giner, un propietari de València. Aquest, un any després, ven a Vicent Garcia Medina, un propietari de Torrent, "la dotación de agua, que de la fuente de la acequia de Torrente corresponde y ha disfrutado constantemente", per 63.000 rs. Es a dir, que amb 7.000 rs. té la mateixa finca, però de secà (80).

Pel contrari, hi ha més de trenta casos en què la revenda de la terra comporta una pèrdua més o menys gran. Uns dels que més se n'aprofiten d'això són els Caruana. Així, el 1855, F. Murlans remata cinc finques a València que cedeix a un altre comprador de Madrid, S. Menoyo. Aquest les ven a un comerciant de Córdoba, F. Costa. Quatre anys després, el 1859, aquest en ven tres a Josep Caruana Berard i dues a Antoni Caruana Cortés. Adues vendes li suposen una pèrdua de 31.863 rs. sobre un valor total de 225.340 rs., una quantitat molt important. Peregrí Caruana Martin compra altres dues finques el 1866 a Llorenç Làzaro, un corredor de comerç, per 30.000 rs., quan a aquest li havien costat set anys abans 52.030 rs. (81). Aquesta situació s'agreujà molt més si les vendes es fan als anys setanta, quan la terra sembla haver baixat de preu: Jordi Perales ven el 1875 per 6.748 rs., a Enric Soria, una finca comprada el 1866 per 30.010 rs.; el notari Antoni Sanchiz fa el mateix el 1877 amb una propietat subhastada per 45.000 rs., que passa a mans de Joan M. Pedrer per 23.108 rs.; Vicent Lluesma compra el 1878 per 21.600 rs. al comerciant Vicent del Riego una parcel·la rematada per 36.000 rs.; Josep Soler remata el 1867 0,8 ha. per 28.500 rs. i la cedeix a Josep Millan. Aquest la ven a Robert Lanuza, aquest a Antoni Sanchez, que el 1875 la traspassa a Josep Soriano, un advocat, per 5.500 rs.; més greu és el

Capítol 4t.

cas de Francesc Gomis, propietari de Sollana, el qual després de rematar el 1867 2,4 ha. d'arrossar per 90.000 rs., la ven el 1880 a Assumpció Ibor per 40.000 rs. (82).

El motiu de tota aquesta situació sembla ser la pèrdua del valor de la terra. Una vegada que ha passat la conjuntura de la crisi del 1866 que ha permès desviar vers l'agricultura molts capitals, i que ha fet possible que es remataren la major part de les finques en dos anys, la situació torna a la normalitat. Però, a més, com els mateixos compradors reconeixen, els finques han estat rematades a un preu superior al que tenien. De tota manera, aquest fet ja passava amb anterioritat. Per posar un exemple, tenim el cas de Camil A. Robert, que gràcies a l'extensió rematada el 1857 es converteix en un dels majors contribuents d'Alzira. Però, a l'hora de fer la divisió dels seus béns el 1864, la finca de 14 ha. que li havia costat més d'un milió de rals és valorada pels hereus per la xifra de 384.526 rs. (83) Es cert que aquest tipus de propietari solia pagar al comptat tots els terminis, però el descompte del 5 % que això li suposava no fa que la pèrdua siga menys important.

De tota manera, la tendència general és que les finques es paguen de la forma més dilatada possible -- sols un 11,1 % dels compradors avança pagaments (84)--, i això val sobretot per als compradors més modestes. Aquests s'enfrontaren amb entrebancs semblants als que acabem de veure, però les conseqüències eren ara més greus. Pasqual Alandete, un soguer de Gandia, rematà el 1860 0,3 ha. per 7.110 rs. El 1863, ja amb problemes per a acomplir amb els pagaments, en vengué una part a Lluís Vallier, un dels majors propietaris de la zona. El 1867 les coses continuaven semblants i vengué la resta al mateix. En total li havien donat 6.750 rs. Dos anys després, el 1869, aquest ruïnós negoci fa que haja de vendre una casa de la seua propietat a Joaquim Guzman, un escrivà del jutjat. Però, malgrat que la casa és taxada en 12.750 rs., sols en rep 5.140 rs. Les raons són molt clares: la finca estava hipotecada per Vallier per a respondre dels pagaments que restaven de les finques que aquest li havia comprat, a més del fet que

Capítol 4t.

també ho estava per a respondre del que li havia costat la substitució del fill per al servei militar (85). El que passava era que havia venut les finques amb la condició de fer front ell als pagaments. Aquest era un tipus corrent de venda, i l'altre era taxar la finca i rebre sols la despesa que el primer comprador havia fet, mentre que el nou retenia la major part per a pagar els terminis successius.

Si l'especulació amb la terra desamortitzada va ser, si més no, bastant problemàtica, no passà el mateix amb les finques urbanes. Tot i que hi ha quinze casos on el primer comprador perd diners, el més normal és que la tendència siga la contrària. Pel que fa als primers, tenim al propi Antoni Calduch, que remata entre 1859 i 1869 quatre cases a Alberic per 20.530 rs. El 1868 les ven al fuster Vicent Masip per 13.600 rs. D'altra banda, Vicent Moreno cedeix una casa, situada al carrer Serrans de València i rematada el 1856 per 82.510 rs., a Rosa Sancho. Aquesta la ven el 1862 a Marià Puchades per 70.510 rs. Tomàs Colominà en compra una altra al carrer de la Sequiola el 1856 per 174.000 i la cedeix tot seguit a Josep L. Macias, que la deixa a les mans del notari Jaume Zacarés. Aquest la ven el 1863 al professor de veterinària Pere Gil per 168.400 rs. Els germans Reig, que havien rematat dues cases a València el 1856 per 60.100 rs., les venen el 1861 i 1878 per un total de 34.400 rs. "condonándole los (pagaments) que tienen abonados". En aquest darrer cas, i potser caldria generalitzar-ho en aquestes ocasions, l'especulació del sòl havia estat el motiu, però havia portat com a conseqüència que les cases acabaren, amb els anys, per tenir un estat tant ruïnós que la seua vàlua havia baixat molt. De fet, l'Hospital d'En Conill, rematat el 1867 pel forner Josep Pastor, que ja estava en males condicions, no gaudí de cap tipus de reforma i el 1872 s'enfonsà parcialment enderrocant una part de la casa del costat (86). També jugava en contra dels primers compradors els alts preus a què havien estat rematades les finques. Així, el 1856 s'adjudicà a Josep Massó una casa al carrer de les Comedies per 500.000 rs. Aquesta passà més tard a Joan B. Llovera --un dels projectistes del port del Grau (87)-- el qual la vengué al fill per 300.000 rs. tot adduint: "teniendo en consideración que

Capítol 4t.

la expresada finca se compró a plazos al Estado por una cantidad mayor que la que realmente valia" (88).

Fins i tot, podriem incloure el cas de la Societat de Crèdit Valencià. Com hem vist al capítol anterior, aquesta féu una despesa total d'1.887.915 rs. per a ubicar la seua seu. Aquest edifici, situat al número primer de la plaça de la Congregació, fou subhastat infructuosament en gener del 1872 amb motiu de la fallida de la societat. Seria el 13 de juliol d'aqueix any quan la remataria definitivament el comerciant Josep Morand Bordehore per 800.000 rs., un preu que és considerablement inferior (89). Es clar que no es tracta pròpiament d'un cas d'especulació, però pot il·lustrar-nos de les pèrdues que sofreixen alguns compradors en revendre, anys després, les finques rematades.

En canvi, he vist més de trenta casos en què la revenda de cases comportà un marge de benefici substanciós. Tomàs Rodon, que acabem de veure abans, comprà un moli a Beniganim per 62.000 rs. el 1855, i tres anys després el ven a un moliner d'aquest poble per 76.800 rs. L'hostal de Terol, un dels més importants de València, el comprà Josep Caruana Berard a Josep Gomez per quatre mil rals més del que havia costat (280.010 rs.). Carles Yaong, el millor postor a Madrid, adquirí una casa al carrer de les Carnisseries del Palau el 1855 per 273.000 rs., i el cedi de seguida a Vicenta Olmos. Aquesta la vengué el 1860 a l'hisendat Ramon Company per 303.000 rs. Vicent Alcaine, un mestre d'obres, aconseguí que el president de l'Audiència de Mallorca li pagara 180.000 rs. per una casa que ell havia rematat anys enrera en 161.200 rs. (90).

De vegades, una mateixa finca puja i baixa de preu amb el pas del temps. Una casa al carrer Xufa de València fou adquirida pel comerciant Josep Torres per 101.010 rs. el 1856. Quatre anys després la ven a Pau Arnal per 173.010 rs., però el 1864 aquest la traspassa al comerciant S. Blanquer per 122.505 rs., una quantitat major que la rematada però menor del que Arnal havia pagat. El mateix ocorre amb la casa de la plaça de les Barques rematada per Josep Paulino el 1859 per 86.010 rs. La casa va el 1866 a mans de Lluís Pesetto, mestre

Capítol 4t.

d'obres, qui paga 160.000 rs. Dos anys després la reven a Francesca Valentí per 145.000 rs. L'hostal subhastat al carrer Quart fou adjudicat a Pere Gomez en 150.000 rs., però fou venut tot seguit a Pasqual Serra per 154.800 rs. Aquest la ven un any després a una societat comercial, "Ravena, Ferrer i Cia.", per 192.740 rs. Aquesta, que s'hi troba endeutada amb Ramon Aranaz Clavero, li la ven a aquest per sols 80.000 rs. el 1869, dels quals sols rep 16.800 rs., puix la resta és per a fer front a l'endeutament (91).

Això tampoc esgota tota la casuística del procés desamortitzador. Una de les pràctiques que solia donar-se, de vegades, era la utilització d'una finca comprada a l'Estat, per la qual sols es pagava inicialment un 10 % del valor, per a demanar un préstec o ajornar un deute hipotecant-la. Josep Martorell, un dels intermediaris més coneguts, rematà una finca l'any 1857 per 60.010 rs. i la cedi a Marià Tarazona. Una vegada morí aquest, havent pagat els sis primers terminis, els seus hereus tingueren certes dificultats econòmiques fruit de les quals fou un deute amb el Banc d'Espanya per 110.726 rs. al 7 %. Aconseguiren que l'esmentada entitat els acceptara uns pagarés, però hipotecant-hi aquella casa i deixant clar "que responde por todo el valor que tenga en caso de venta puesto que siempre será inferior al crédito que afianza". Com que això podia suposar alguns entrebancs posteriors, s'afegí:

"Y queriendo dejar a la susodicha sucursal del Banco de España en esta ciudad expedita la acción contra la hipoteca constituida facultan al Señor Director de la misma, llegado que sea el caso de no satisfacerse alguno de los expresados pagarés y de no acceder a su renovación, para proceder a la venta de la citada casa en la forma prevenida en la ley hipotecaria vigente" (92).

A la fi, ni pogueren pagar al banc ni tampoc fer-se'n carreg del setè termini de la finca. Aleshores, tant l'entitat bancària com l'Administració de béns nacionals reclamaren la finca. Aquesta darrera assenyala aviat que la hipoteca sols "debe considerarse como un convenio entre partes desconocido para esta

Capítol 4t.

Administración y sin que pueda tener un carácter legal por la preferencia que tenía la Hacienda hasta que terminara de realizar sus pagos el comprador". Malgrat les contínues reclamacions del banc al llarg de 1866 i 1867, l'Administració tenia la llei en la mà i sols acceptà donar-li el que sobrara quan es fera la nova subhasta. Aquesta es realitzà el 1867 a favor de Josep Mestre per 27.110 rs. La liquidació fou la següent (93):

- Primera Rematada (J. Martorell).....	60.010
- Satisfet pel Tarazona.....	34.805,80

- Deute a Hisenda.....	25.240,20
- Rematada del Mestre.....	27.110

- Sobrant a favor de Tarazona.....	1.905,80
Deduccions	

- Dietes del comissionat (constrenyiment)	781
- Avanç d'un termini (descompte).....	381,16

- Sobrant a favor del Tarazona.....	743,64

Es a dir, que, finalment, el Banc d'Espanya sols pogué reintegrar-se'n de 743 rs. Un altre negoci ruinós dels molts que en donà la desamortització.

Al capdavall, si l'especulació resta clara i força intensa, no ho són tant els resultats. Uns quants guanyaren diners, però en general no passà així. Al fet d'uns preus superiors als que eren normals al mercat lliure, s'afegí una conjuntura de crisi comercial i financera que va afavorir la inversió en propietat immoble. Tanmateix, en anar desapareguent els efectes que aquesta tingué es va veure clar que s'havien fet unes despeses massa altes. Com què un bon grapat de compradors esperava el guany i havia rematat per a revendre, acabaren moltes vegades entre la fallida i la pèrdua, i una cosa i altra els va perjudicar. Potser, als ompradors de les classes baixes es passà, de vegades, una cosa semblant. Pel contrari, si el sòl urbà pogué resistir-ho fou perquè es tractava d'un

Capítol 4t.

mercat que s'hi estava construint i que era molt més dinàmic. De tota manera, hi ha certs aspectes que caldria matissar.

En primer lloc, sóc conscient que cal problematitzar la informació que ens donen els inventaris post-mortem. Molt sovint, i més encara quan es tracta de intermediaris, hom podia deixar els béns als fills quan encara era viu. Així, si el volien embargar no trobaven cap tipus de propietat. D'aquesta manera, l'inventari no ens diria el patrimoni de determinat individu, sinó allò que a ell li interessava que hi hagués a les seues mans.

De tota manera, això és una hipòtesi que caldria confirmar amb altres dades que jo no he trobat. Així, en el cas d'Antoni Calduch és força problemàtic fer-la servir. Podem pensar, d'una banda, que els fills no tenien perquè dir, en la protocolarització, que havien rebut de són pare determinats béns --a l'hora de donar les cartes dotals, per exemple--. El que és cert és que la filla del Calduch no expressa tenir més béns que els que deixa són pare. D'altra banda, el tipus de mobiliari i les robes que aquest tenia no semblen tampoc les d'una persona benestant, sinó més aviat les d'un individu que sols tenia el funcionament del seu negoci.

Respecte dels altres compradors que hem vist perdent diners, també hi ha una altra qüestió que pot matissar els resultats. Aquests tenien la finca a les seues mans al llarg d'un període més o menys gran. Això fa que pogueren rebre, mentrestant, la renda o el producte d'aqueixa finca. Així, la pèrdua seria menor i el guany major. A més, els compradors d'aquest tipus ho són de finques que sols tenen coberts els terminis establerts, sense avançar-ne cap. Així, si només rebien, en revendre-les, el preu original ja podien tenir el petit guany que dona la deflacció del segle. D'aquesta manera, les pèrdues que ens donen els protocols serien molt més mesurades.

Els intermediaris, però, no comptaven amb aquest avantatge, perquè ells solien tenir durant molt poc de temps les finques a les seues mans. Això vol dir, que

Capítol 4t.

més que revendes, eren generalment cessions el que feien aquests.

Aquesta dualitat és fruit també del caire que té la desamortització en quant negoci o especulació. És clar que el procés que ens ocupa, atés el seu volum de vendes --si més no, en determinats anys-- produeix situacions molt peculiars. Això és el que porta a allò que se'n diu la burocratització de les subhastes. És a dir, no hi ha sols una relació directa entre l'Estat, com a venedor, i el comprador interessat, sinó que entre un i altre s'estableix una xarxa d'intermediaris i uns mecanismes de distribució de la propietat.

En principi, si hi ha una demanda de propietat suficient per part de les classes urbanes, no hi ha cap entrebanc perquè les vendes siguen fluides. No passa el mateix, quan la demanda més important és la de les zones rurals i, sobretot, quan els més interessats són els sectors benestants del camperolat i el petits i mitjans propietaris. Aquests, sovint, no coneixen els mecanismes del procés d'alienació i, a vegades, ni tan sols saben de l'existència de determinada subhasta que els pot interessar. De fet, les subhastes es fan als caps de partit judicial i a València. Això vol dir, que els compradors més modestes viuen força lluny d'aquests pobles i, potser, ni poden assistir-hi ni rematar-ne. En el cas que ho aconseguessen sempre poden perdre la seua postura contra la que s'ha donat a València, on actuen els intermediaris.

L'actuació dels intermediaris és, doncs, força clara. Ells coneixen perfectament els mecanismes de la desamortització i se n'aprofiten. Moltes de les finques no tenen altre postor, per desconeixement, i quan en tenen ells també hi participen per tal de cercar el negoci. Inicialment, això beneficia a l'Estat. Com que aquest no disposa dels mecanismes adients --mitjans de comunicació, per exemple-- per fer arribar a tot arreu l'oferta de propietat, els intermediaris aconsegueixen aqueix paper. A més, s'hi veuen obligats. Efectivament, hem vist com al no haver una gran demanda per part de la burgesia urbana, els intermediaris han de cercar el guany cedint moltes finques per un petit benefici, puix

Capítol 4t.

que els grans negocis sols els poden fer amb els que tenen més diners. Aleshores, com que rematen moltes finques, han de movilitzar-se molt per tal de desferse'n ràpidament. Ací, hi ha un altre problema addicional. La major part del grup dels intermediaris viuen a València, i cercar comprador per les distintes comarques els suposaria una despesa més gran.

D'aquesta manera, podem veure un altre grup per baix del anterior que també actua d'intermediari envers el comprador definitiu. Aquests actuen d'una manera semblant, però tenen uns trets peculiars. Sobretot, el fet més cridaner és que són exclusius de zones determinades; actuen solament en la comarca on resideixen, cosa que els permet de conèixer-la perfectament, i no solen comprar finques de fora. Així, es converteixen en el grup que, finalment, porta la propietat als beneficiaris darrers. Això no lleva que no s'hi troben amb els mateixos problemes. La propietat interessa en els sectors dels propietaris rurals, però aquests no han participat directament en les subhastes. Quan se'ls ofereix una propietat, tenen molt més en compte el preu de la terra al mercat, a la fi molt més baix. Per això, tampoc aquest grup d'intermediaris té un negoci fàcil. Compten, però, amb l'avantatge d'un millor coneixement de la zona i que el procés de les transferències és força ràpid i dinàmic. Es a dir, en un període de dos-tres mesos, la terra pot passar del primer comprador a un altre intermediari, i al beneficiari darrer. Les coses no tenen perquè canviar massa en aquest temps.

Evidentment, això, ho he dit, afavoreix l'Estat en tant aparell burocràtic. De segur, sense aquesta actuació, el nombre de fallides o de subhastes sense postura haguera estat major. Però, també beneficia als compradors. El tipus de destinatari més comú és el de les zones rurals, i aquests té al seu abast una xarxa de "corredors" de la propietat que els possibilita de fer-se amb determinades finques. No vull dir amb això que els intermediaris siguin la causa de què aquests hi dominen. Ells actuen en funció de la demanda, i si aquesta haguera tingut un altre caire, els resultats serien distintos. Però, és clar que a compleixen un paper

Capítol 4t.

que va molt més enllà del que se'ls suposa. Pensem, per exemple, que durant el procés hi ha determinats moments que la demanda és més restringida i que l'Estat tindria molts més problemes en vendre les finques. En aquests períodes, els intermediaris mantenen les finques i les venen quan el mercat està més obert. Així, les subhastes continuen sense entrebancs.

En aquest nivell, doncs, el negoci és més reduït -- puix es fa a base de cessions-- i el risc és major -- puix aquests intermediaris tenen a les seues mans un gran nombre de rematades--. El benefici que això pot suposar és una incògnita. Jo no l'he vist reflexat als protocols notarials, però tampoc no crec que siga nul. Possiblement, allò que són les "gratificacions" s'amaga en els contractes. De tota manera, les pèrdues constatades indiquen si no una desfeta, sí entrebancs greus.

De tota manera, l'autèntica especulació no es produeix a aquest nivell. Es troba, però, en compradors que hom diria que són els definitius. Són comerciants o propietaris que compren per fer negoci o que intenten invertir en allò més rendible --i la terra no ho és sempre al mateix nivell, sobretot una vegada passada la crisi--. Aquests són els protagonistes de les revendes que he posat d'exemple anteriorment. Els noms que hi véiem no tenen res a veure amb els dels intermediaris. Aquells solen comprar una o dues finques i no tenen pressa en vendre-la. El que passa és que després del 1867 la terra ja no aconsegueix uns preus semblants. Per això, les pèrdues són proporcionalment majors alhora que avancen els anys: quan més tard la venen, més perden. Evidentment, això val fonamentalment per a la propietat rústica, perquè la urbana té un mercat distint.

Comptat i debatut, al País Valencià no sembla haver un negoci massa profitós en el procés desamortitzador. Tanmateix, per tal de tenir una visió més ajustada caldria comptar amb altres dades que jo no tinc --la renda que poden rebre mestrestant, per exemple--. De tota manera, el fet és clar i crec que caldrà considerar-lo en parlar de la desamortització.

NOTES.

(1) ARV, Hisenda, llib. 897. Es tracta d'un "Diario de entrada de caudales", pertanyent als mesos de juny-desembre del 1855.

(2) RODENAS, C., Banca i industrialització. El cas valencià, 1840-1880. València, 1978.

(3) ROMED, M.C.; "Formación de un patrimonio familiar y gestión burguesa de la tierra: los Belda y la desamortización de Godoy en Valencia" (en premsa).

(4) La seua participació a la desamortització que ens ocupa fou esporàdica al País Valencià, però no a altres zones de l'Estat. Així, al Baix Henares compraren després del 1858 moltes propietats dels propis d'aquella zona. Cf. GOMEZ MENDOZA, J., Agricultura y expansión urbana. Madrid, 1977, p. 206.

(5) Per a dur a terme aquest apartat, i a banda de les fonts consultades per a veure els compradors, he treballat amb les següents: ARV, PP.AA., Llib. 59, 95-104, 122, 144 i 156, tots ells referits al registre de compte corrent de compradors, tret del 59 que ho és un "Registro de rematantes de fincas declarados en quiebra", i el 156 que és una "Cuenta corriente de fincas exceptuadas de venta"; AHN, Hisenda, llib. 4153 i ss., sobre excepcions civils, i els d'incidències, llib. 4.000 i ss.

(6) ARV, Protocols, n. 9633, full 205.

(7) AHN, Hisenda, llib. 4153. Fins i tot, les demandes tampoc són clares. Així, la Junta Provincial de Beneficència demanà l'excepció de dues cases per a convertir-les en hospitals, però aquest registre no dona cap tipus de dada sobre aquestes.

(8) ARV, PP.AA., Llig. 191.

(9) Així, a Castella el percentatge seria del 32,5 %, mentre a Astúries ho seria del 47,5 %. Nogensmenys, a Valladolid sembla que al període 1855-1868 sols el 10 % de les operacions de venda es feren d'aquesta manera. Vegeu respectivament: RUEDA, G., "La desamortización del

NOTES.

siglo XIX en una zona de Castilla la Vieja", a Hacienda Pública Española, n. 38 (1976), p. 229; MORO, J.M., "La desamortización de Madoz en Astúrias", a Estudios de Historia Social, n. 18-19 (1981), p. 131; DIEZ ESPINOSA, J.R., Desamortización y economía agraria castellana. Valladolid, 1855-1868. Valladolid, 1986, p. 397. Cal fer notar les diferències de dades entre Rueda i Diez Espinosa, tot i que ambdós es refereixen a la mateixa província, encara que el primer a una zona molt concreta: Olmedo.

(10) ARV, PP.AA., Llig. 413. Es tracta de l'expedient 722.

(11) ARV, PP.AA., Llib. 95. Ara és una finca de 0,4870 ha. a València.

(12) ARV, PP.AA., Llig. 620.

(13) ARV, PP.AA., Llig. 276.

(14) ARV, PP.AA., Llig. 555.

(15) ARV, PP.AA., Llig. 413.

(16) RUEDA, G., "Los beneficiarios de la desamortización en una zona de Castilla la Vieja (1821-1891)", a Moneda y Crédito, n. 137 (1976), pp. 45-101, especialment p. 80. Les fallides afectaren un 10 % dels compradors urbans i llauradors benestants, i un 20 % dels llauradors petits i mitjans. Es clar, que al nostre cas també fou aquest darrer sector el més afectat.

(17) Les vendes que he exposat s'hi troben al AHPM, als notaris: J. Cuervo, sig. 27.409, 23/9/1861; A. Valero, sig. 28.861, 13/2/1863, i sig. 28.863, 22/2/1865 i 24/4/1865.

(18) Vegeu la nota 3.

(19) ROMERO, J., Propiedad agraria y sociedad rural en la España mediterránea. Los casos valenciano y castellano en los siglos XIX y XX. Madrid, 1983, pp. 170-171.

NOTES.

(20) Per a aquest i altres noms importants vegeu: RUDENAS, C., Bancà... op. cit., especialment pp. 240-244; PONS, A. i SERNA, J., "Elitismo y dominación de clase en Valencia (1856-1868)", a Saitabi, XXXIV (1984), pp. 153-167.

(21) BRINES, J., "Desamortización y deuda pública, una doble especulación: el caso valenciano", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 611-612.

(22) ROMERO, J., Propiedad..., op. cit., p. 269

(23) Ibid., p. 270.

(24) ROSALEN, F., "Les desamortitzacions del segle XIX a Llíria", a Lauro, n. 2 (1986), pp. 83-118. Aquest és l'únic estudi comarcal que hi ha sobre la desamortització general del 1855.

(25) HERNANDEZ, T.M., Ferrocarriles y capitalismo en el País Valenciano. 1843-1879. València, 1983, pp. 285-286. Segons aquest autor, Tomàs Maicàs ja tenia propietats a Sagunt als anys 40.

(26) PIQUERAS, J., La agricultura valenciana de exportación y su formación histórica. Madrid, 1985, pp. 97 i 103. També, PONS, A. i SERNA, J., "La articulación del mercado interior valenciano a mediados del siglo XIX: la línea Carcaixent-Gandia-Dénia", a II Congreso d'Història Agrària. Barcelona (desembre-1986), en premsa.

(27) Sobre la personalitat d'aquest i la confusió que hi ha de vegades amb el comerciant del mateix cognom: HERNANDEZ, T.M., op. cit., p. 286.

(28) La família dels Reig ja havia participat activament en desamortitzacions anteriors: BRINES, J., La desamortización eclesiástica durante el trienio constitucional en el País Valenciano. València, 1978, pp. 140-142; HERNANDEZ, T.M., op. cit., p. 286; PONS, A., La desamortización de propios en las comarcas centrales del País Valenciano (1855-1867). València, 1982, Tesi de

NOTES.

llicenciatura inèdita, pp. 184-185.

(29) AHPM, sig. 27.976. Protocol de J. Garcia Lastra, 14/10/1869.

(30) Així apareix en un registre que l'Hospital General conservava dels compradors de les seues finques: ADFV, VI, 2. Caixa 26. Llig. 243 (1880).

(31) De fet, a nivell general, l'estudi fet per Ramon Garrabou --un dels millors i més suggerents sobre el problema agrari valencià-- conclou que "ens trobem davant d'una agricultura amb un grau d'especialització significatiu i en conseqüència amb una forta erosió de l'autoabastament": GARRABOU, R., Un fals dilema. Modernitat o endarreriment de l'agricultura valenciana. 1850-1900. València, 1985, p. 82.

(32) DIEZ ESPINOSA, J.R., Desamortización..., op. cit., pp. 176, 185 i 200-201.

(33) DIEZ ESPINOSA, J.R., "Agricultura, industria y comercio en la segunda mitad del siglo XIX", a Valladolid en el siglo XIX. Valladolid, 1985, p. 323.

(34) RUEDA, G., "La desamortización...", op. cit., p. 216.

(35) CASTRILLEJO, F.M., "Datos para una aproximación a la desamortización de Madoz en la provincia de Burgos (1855-1869)", a Desamortización..., op. cit., vol. 2, p. 51; ORTEGA, R., La desamortización de Mendizabal y Madoz en Soria. Soria, 1982, p. 177.

(36) MORO, J.M., "La desamortización...", op. cit., pp. 117-131.

(37) GOMEZ OLIVER, M., La desamortización de Madoz en la provincia de Granada. Granada, 1985, p. 167; FERRER, A., Paisaje y propiedad en la tierra de Alhama (Granada, siglos XVIII-XIX). Granada, 1983, pp. 418-420; MIGNON, C., Campos y campesinos en la Andalucía mediterránea. Madrid, 1982, p. 216.

NOTES.

(38) QUIROS, F., "La desamortización, factor condicionante de la estructura de la propiedad agraria en el valle de Alcudia y campo de Calatrava", a Estudios Geográficos, n. 96 (1964), p. 402.

(39) RUDRIGUEZ GALDO, M.X., i DOPICO, F., Crisis agrarias y crecimiento económico en Galicia en el siglo XIX. Coruña, 1981, pp. 21-22. També GARCIA LOMBARDEIRO, J., "La economía de Galicia, 1800-1940", a JUANA, J. de i CASTRO, X. (eds.), I Xornadas de Historia de Galicia. Vigo, 1985, p. 195.

(40) BRINES, J., La desamortización..., op. cit., pp. 118-168; i del mateix autor: "La desamortización del Monasterio de Valldigna", a Cuadernos de Historia, tom V (1975), pp. 487-520, on parla dels anys 1836-1846.

(41) AZAGRA, J., La desamortización de Godoy en Valencia (1799-1807). Valencia, 1986, pp. 56 y 84.

(42) MILLAN, J., Rentistas y campesinos. Desarrollo agrario y tradicionalismo político en el sur del País Valenciano, 1680-1840. Alacant, 1984.

(43) Vegeu els treballs de RUIZ TORRES, P.,: Señores y propietarios. Cambio social en el sur del País Valenciano: 1650-1850. Valencia, 1981, pp. 396-398.; "Los señoríos valencianos en la crisis del Antiguo Régimen: una revisión historiográfica", a Estudis d'Història Contemporània del País Valencià, n. 5 (1984), p. 48.

(44) AA.VV., Los valencianos pintados por sí mismos. Obra de interés y lujo. València, 1859. Aquests fragments venen signats per C. calvo Rodriguez, pp. 221 i 224 respectivament.

(45) BERNAL, A.M., "La propiedad de la tierra, problemas que enmarcan su estudio y su evolución", a AA.VV., La economía agraria en la historia de España. Propiedad, explotación, comercialización y rentas. Madrid, 1979, p. 94.

(46) FRANCH, R., Crecimiento comercial y

NOTES.

enriquecimiento burgués en la València del siglo XVIII. València, 1986, 9pp. 292-320, especialment p. 316.

(47) FERNANDEZ DE PINEDO, E., i BILBAO, L.M., "Factores que condicionan la evolución del régimen de propiedad en el País vasco continental", a AA.VV., La economía..., op. cit., p. 155.

(48) PONS, A. i SERNA, J., "Los orígenes agrarios de la burguesía financiera valenciana: Joaquín Forés y de basart", a II Asamblea d'Història de la Ribera (en premsa).

(49) Vegeu el balanç que fa RUIZ, P., "Desarrollo y crisis de la agricultura en el País Valenciano a finales del Antiguo Régimen", a GARCIA SANZ, A., i GARRABOU, R., (eds.) Historia agraria contemporánea. Barcelona, 1985, vol. 1, especialment p. 379.

(50) RUMEO, M.C., "Formación...", op. cit.; PONS, A. i SERNA, J., "La formación de la oligarquía valenciana. Los patrimonios agrarios y los nuevos modelos de crecimiento en la Valencia del siglo XIX", a II Congreso d'Història Agrària, op. cit.

(51) Vegeu les notes 40 i 41 i d'aquesta darrera la p. 133.

(52) Vegeu, si més no, les afirmacions de RAMOS, A., La desamortización civil en Cadiz durante el bienio progresista. Cadiz, 1982, p. 167; i el magnífic estudi de HERAN, F., Tierra y parentesco en el campo sevillano: la revolución agrícola del siglo XIX. Madrid, 1980, on es veu que les terres posseïdes per la família dels Vazquez provenien fonamentalment de la desamortització, p. 118.

(53) Aquesta i la resta d'informacions referides als patrimonis agraris de les classes dominants valencianes provenen de PONS, A., i SERNA, J., Los herederos de la revolución. Oligarquía urbana y poder agrario en Valencia a mediados del siglo XIX. (inèdit).

(54) Aquest és el motiu que veu J.M. Moro per explicar el fet que la burgesia tinga un comportament

NOTES.

distint que a l'època de Mendizábal: La desamortización en Asturias. Oviedo, 1981, p. 247. Al País valencià, aquestes inversions apareixen detallades a les obres citades a les notes 2 i 25, a més de DIAZ, A. et al., La construcción del puerto de Valencia. Problemas y métodos (1283-1880). Valencia, 1986.

(55) El cas de Trénor n'és un bon exemple: PONS, A., i SERNA, J., "La formación...", op. cit. El cas de Dotres ha estat estudiat per PONS, A. I SERNA, J., "De la seda a la renta. La actitud inversora de un burgués valenciano: Gaspar Dotres Gelabert (1798-1872)", article inèdit.

(56) ANDRES, F., "Las finanzas del Real Colegio del Corpus Christi ante la desamortización. 1790-1866" (en premsa).

(57) MAS, V., "L'habitatge burgés a València. Tipologia", a l'Espill, n. 21 (1985), p. 94.

(58) Sobre la propietat capitalista del sòl urbà, vegeu p.e.: GARCIA BELLIDO, J., i GONZALEZ TAMARIT, L., Para comprender la ciudad. Claves sobre los procesos de producción del espacio. Madrid, 1979. Sobre el paper de la desamortització: BAHAMONDE, A., i MARTINEZ MARTIN, J.A., "La desamortización y el mercado inmobiliario madrileño (1836-1868)", a Urbanismo e historia urbana en el mundo hispano. Madrid. 1985, vol. 2, pp. 939-956.

(59) Al capítol anterior ja he referit la importància de la desamortització de Mendizábal amb abundant bibliografia. Vegeu ara, però, JIMENEZ BLANCO, B.C., "El planeamiento urbanístico en la formación de la ciudad: el caso del barrio de Almagro en Madrid", a Urbanismo..., op. cit., vol. 1, pp. 51-60. Aquesta autora assenyala que fou l'època esmentada "la que generó el proceso de especulación burguesa del suelo urbano a gran escala", p. 53.

(60) A l'època de Godoy, tot i que la burgesia comercial és la més beneficiada, Joaquín Azagra ens diu que aquestes compres no semblen ser "un factor importante de enriquecimiento personal y acumulación,

NOTES.

pues no se concentran (...) sino que se produce una apreciable dispersión en las compras": AZAGRA, J., La desamortización..., op. cit., p.110, nota 18. Es evident que això dependrà de les cases que cadascú tinga amb anterioritat, i no d'aquelles que remate ara, però de tota manera la situació era més clara en l'època de Mendizábal: BRINES, J., "El desarrollo urbano de Valencia en el siglo XIX. La incidencia de la desamortización de Mendizabal", a Estudios de Historia de Valencia. València, 1978, pp. 387-198.

(61) Aquesta informació dels patrimonis correspon a l'esmentat treball de la nota 53 i "Padrón de calles y plazas de Valencia. Contribución urbana. 1869-1886", ARV, Hisenda, sig. 2754 al 2759.

(62) En realitat, no conec adequadament les activitats d'aquest noble. De tota manera, se suposa que comprà finques a Andalusia quan la desamortització de Mendizábal, però que a principis del XX ja no les tenia: CRUZ, J., Propiedad y uso de la tierra en la Baja Andalusia. Carmona, siglos XVIII-XX. Madrid, 1980, vegeu el padró que inclou del 1850 i les pp. 348 i ss.

(63) BRINES, J., La desamortización..., op. cit., p. 124.

(64) RUBLEDO, R., "La liberalización del mercado de la tierra en Castilla-León: Aproximación regional", a El pasado histórico de Castilla y León. Actas I Congreso de Historia de Castilla y León (Burgos, 1983). Salamanca, 1984, vol. 3, p. 127.

(65) RUBLEDO, R., "Desamortización y hacienda pública en algunos inventarios de grandes terratenientes", a GARCIA SANZ, A., i GARRABOU, R., (eds.), Historia agraria..., op. cit., vol. 1, pp. 395-432; BERNAL, A.M., i DE LA PERA, J.F., "Formación de una contabilidad agrícola del siglo XIX", a NADAL, J., i TORTELLA, G., (eds.), Agricultura, comercio colonial y crecimiento en España. Barcelona, 1974, pp. 129-157.

(66) RUBLEDO, R., "Desamortización y hacienda pública en algunos inventarios de grandes terratenientes

NOTES.

del siglo XIX", a Desamortización..., op. cit., vol. 2, p. 772.

(67) RUIZ, P., "La fi de la noblesa feudal al País Valencià", a Terra, treball i propietat. Classes agràries i règim senyorial als Països Catalans. Barcelona, 1986, p. 185.

(68) PONS, A. i SERNA, J., "La formació..." ,op. cit.

(69) SANCHEZ MARROYO, F., La desamortización como proceso dinámico : su contribución a la formación de la oligarquía agraria en la Restauración", a Desamortización..., op. cit., vol. 2, pp. 479-497.

(70) AMG, Protocols, sig. 905, fols 535-538 i 635-636.

(71) ARV, Protocols, sig. 9894.

(72) HERAN, F., Tierra..., op. cit., p. 115.

(73) Al cas de Calduch el préstec fou de 20.000 rs. (AGPV, Protocol de Zarzoso, 1868, fols 995-1000); mentre que l'Arroyo rep 170.000 rs. (AGPV, Protocol de Tasso, 1861, fol. 1623, i 1865, fols. 753-755.

(74) AGPV, Protocol de Martin, 1869, fols. 633-652.

(75) ARV, PP.AA., Llig. 138.

(76) AGPV, Protocol de Franquero, 1/4/1863.

(77) AGPV, Protocol de Pastor, 1861.

(78) ARV, Protocols, sig. 8.455, fols. 109-124.

(79) ARV, Protocols, sig. 9783, fols. 739-752.

(80) Les referències corresponen respectivament a: ARV, Protocols, sig. 8.904, fols. 1370-1371, i sig. 9.044, fols. 155-156; AMG, sig. 910, fols. 1865-1867; AMG, sig. 618, fols. 811-813; ARV, sig. 9.900, fols.

NOTES.

557-560.

(81) ARV, Protocols, sig. 8.827, fols. 1143-1153, i sig. 9.898, fols. 721-725.

(82) AGPV, Protocol de Pastor, 3/9/1875; Montalt, 3/8/1877; Melendez, 1/4/1878; Ros, 12/6/1868, i Pastor, 16/4/1875; Franquero, 16/3/1880.

(83) ARV, Protocols, sig. 9.860, fols. 1965-2025.

(84) RUEDA, G., "Los beneficiarios...", op. cit., p. 80.

(85) AMG, Protocols, sig. 900, fols 755-757; sig. 905, fols. 1056-1057; sig. 382, fols. 11-114.

(86) AGPV, Protocol de Martin, 7/9/1868; Pla, 17/10/1862; Montalt, 16/7/1863; Ponce, 8/5/1878; Franquero, 17/12/1861; ARV, PP.AA., Llig. 451.

(87) DIAZ, A., et. al., La construcción... op. cit.

(88) AGPV, Protocol de Ros, 24/7/1865.

(89) AGPV, Protocol de M. Attard, 4/10/1873.

(90) AGPV, Protocol de Fayos, 17/10/1858; ARV, Protocols, sig. 9.893, 2/7/1861; AGPV, Protocol d'Adell, 20/6/1860; ARV, Protocols, sig. 9.783 (1867), fols. 565-569.

(91) AGPV, Protocol de Pla, 30/11/1860; ARV, Protocols, sig. 9.860 (1864), fols. 2163-2169.; sig. 9.900 (1868), fols. 873-891; sig. 8.905 (1857), fols. 1689-1691 i AGPV, Protocol de Genovés, 3/1/1858, i el de Tasso, 16/2/1869.

(92) ARV, Protocols, sig. 9.858, 17/6/1863, fols. 1349-1352.

(93) ARV, PP.AA., Llig. 556.

Capítol 5é.

CAPITOL 5é. :

Alguns aspectes sobre les conseqüències.

Capítol 5é.

Fins ara, he intentat d'explicar el que va suposar la desamortització general a les comarques centrals del País valencià: com es dugué a terme el procés; quina fou la propietat afectada; quins foren els trets d'aquesta; i el resultat final de les vendes. Però, això no esgota totes les seues implicacions a nivell social, polític i econòmic. Sobretot, el procés d'alienació afecta unes institucions i una propietat sobre les que produeix un canvi substancial. De tota manera, tan unes com altres qüestions s'insereixen en un marc estructural més ample on la desamortització sols n'és una part, i de vegades no massa decisiva. Ara bé, pot ser interessant veure ells lligams d'aquesta amb determinades transformacions produïdes en el marc de la revolució burgesa a l'Estat espanyol.

1. EL CANVI EN LES INSTITUCIONS.

Els tipus d'organismes que foren afectats per la desamortització són variats: el clergat, els ajuntaments, la beneficència i la instrucció pública. Això mateix fa impossible presentar uns trets conjunts, i de vegades fins i tot descriure'n alguns amb suficient importància. Una cosa resta clara: uns i altres perderen el seu patrimoni i la majoria passaren a dependre de la hisenda pública. Aquest és el resultat més rellevant de la nova racionalitat burgesa basada en l'adequació de la propietat a les noves relacions socials de producció. Però, una cosa són els béns que les distintes institucions tenien i una altra de ben diferent les funcions que aquestes acomplien, tot i que ambdós aspectes havien de ser afectats força.

D'una banda, hi ha el clergat, on la dinàmica de les transformacions burgeses no podia suposar una reestructuració. Es cert que les comunitats de regulars ja havien sofert les conseqüències anys enrera, però el cas de l'eglésia parroquial era molt distint. Potser, la desamortització fou la mesura que més l'afectà, però sols a nivell patrimonial. Des d'aquest punt de vista, els resultats ja han estat exposats en veure la pèrdua de les seues propietats i la seua transformació en deute públic. No sembla, però, que aquest canvi significara

Capítol 5é.

gaire de cara al seu funcionament. Les investigacions més recents han demostrat que una vegada fou inclòs dins dels pressupostos de l'Estat, la hisenda pública féu una despesa major del que aconseguí recaptar amb la venda de les finques (1). Al capdavall, poc més se'n pot dir de les conseqüències directes de la desamortització sobre el clergat, sols recollir afirmacions que ja han estat fetes:

"El clero secular resultó compensado con creces, pues a la exclusión de su venta de casas parroquiales y huertas, hemos de añadir la financiación por el presupuesto del Estado al culto y clero, con pensiones actualizables con el correr del tiempo y la situación económica" (2).

No passa el mateix amb la resta de les institucions esmentades. Al cas dels ajuntaments, la pèrdua de les seues rendes no els fa perdre teòricament la seua independència, però en la pràctica enfortirà el lligam amb les instàncies político-administratives superiors, i això esdevindrà un factor més vers el control de l'Estat sobre els municipis (3). La resta d'organismes, els pertanyents als rams de beneficència i instrucció pública, no sols perden la font principal d'ingressos, sinó que, a més a més, l'Estat passa a controlar també la seua funció social.

El canvi produït dins de la beneficència assistencial no és, amb tot, conseqüència de les mesures desamortitzadores, sinó que arranca de molt abans. L'organització de la societat burgesa portà ben prompte els seus principis a l'estructuració de la beneficència. Les primeres mesures apareixen al trienni amb la llei de 6 de febrer del 1822 que crea les juntes municipals de beneficència, presidides pels alcaldes, amb la missió de supervisar les funcions internes i l'administració econòmica. Després del parèntesi de l'ominosa dècada, un decret de 8 de setembre del 1836 restablí aquesta llei, tot i que la reforma es consuma amb la llei de 20 de juny del 1849 completada amb el reglament de 14 de maig del 1852 (4). Aquestes noves mesures dividien els establiments benèfics en dos tipus, els particulars i els públics, i dins d'aquests darrers els generals, els

Capítol 5é.

provincials i els municipals. Seguint aquesta distribució, a València hi havien quaranta-tres institucions: tres de particulars; una de general; tres de provincials; trenta-cinc de municipals; i una d'assistència domiciliària (5). Això dona la impressió d'una bona xarxa d'establiments per a dur a terme la funció social al seu càrrec. De fet, nominalment, el nombre d'organismes no sols no minvaria, sinó que al final del període que estudiem havia augmentat (6):

Hospicis

<u>Nom</u>	<u>Lloc</u>
- De la Misericòrdia.....	València
- De Beneficència.....	id.
- De Sant Vicent Ferrer.....	id.
- De Desemparades.....	id.
- Del Sant Zel.....	id.
- Del Remei.....	Albaida
- De Beneficència.....	Llíria
- De Beneficència.....	Llosa del Bisbe
- Del Mont Sion.....	Torrent.
- De Beneficència.....	Xàtiva
- De Beneficència.....	Xest

Hospitals

- Provincial.....	València
- Del Refugi.....	Aielo de Malferit
- De l'Assumpció.....	Aiora
- Del Refugi.....	Agullent
- De pobres peregrins.....	Alberic
- De pobres.....	id.
- De pobres.....	Alcubles
- De Sant Roc.....	Algemesi
- De Santa Llúcia.....	Alzira
- De pobres.....	Beniganim
- De Beneficència.....	Benaguasil
- De Caritat.....	Bocairent
- De pobres.....	Campanarobles
- De pobres.....	Carcaixent
- De pobres.....	Castelló de la Rib.
- De Caritat.....	Cullera

Capítol 5é.

- De Sant Francesc de Borja..	Gandia
- Dels Desemparats.....	Oliva
- De la Sang.....	l'Olleria
- De Caritat.....	Ontinyent
- De Caritat.....	Requena
- De Sant Miquel.....	Sagunt
- De Caritat.....	Sueca
- De pobres.....	Tòixa
- De Sant Roc.....	Utiel
- De la Trinitat.....	Vall de Tavernes
- De l'Assumpció.....	Xàtiva
- De la Caritat.....	Xelva

Asils de mendicitat

- Municipal.....	València
- Comte de "Pino Hermoso"....	Xàtiva
- De Baldoví.....	id.
- De Sant Josep.....	id.
- Casa d'Asil.....	id.

Associacions d'Assistència domiciliària

- Senyora dels Desemparats...	València
- Sant Vicent de Paul.....	id.

Potser, alguns d'aquests organismes sols existien a l'hora de comptabilitzar-los, sense que la seua activitat assistencial fos important. De fet, el reglament del 1852 únicament exigia als centres municipals: "una sala de recepció, una pieza reclusa, dos camas, un carro o tartana y dos caballerias, bien propias, bien contratadas" per a fer trasllats als establiments provincials (7). Un altre grup de petits hospitals i albergs ja havien desaparegut com a conseqüència, sobretot, de la primera desamortització de finals del XVIII. Aquesta suposarà, atés que o no hi ha compensació o el deute es devalua molt prompte, que la marxa de les institucions al llarg del XIX s'entrebanque ben aviat.

De tota manera, la situació és, d'una banda, d'abandó teòric d'establiments, i d'altra d'una manca

Capítol 5é.

general de recursos amb què encarar les necessitats socials (8). Això, que era un problema secular, s'agreujà amb la desamortització. Aquesta no feia desaparèixer els centres, però devers el 1862 ja havia posat en subhasta totes les finques alienables (9). Així, l'Hospital de Requena deia que abans de la desamortització:

"Hacia algunos años que los rendimientos de los bienes del Hospital reducidos al arrendamiento en especie de fincas de secano eran casi nulos. Su distribución, apenas llenaba incluso de los objetos que un establecimiento de la especie del que se habla debía proporcionarse" (10).

Però, la situació posterior a la venda dels béns encara era pitjor:

"En el año de 1855 al 1856 han sido vendidas por la Administración de fincas del Estado, las posesiones que pertenecían a este hospital y con cuyos productos se atendía a las obligaciones del instituto. Que desde aquella fecha se ha sostenido el establecimiento con las existencias en metálico que tenía en su poder al realizarse las ventas de sus fincas; y que en la actualidad no podrá subsistir abierto el establecimiento si en un término muy breve no se le facilitan recursos"(11).

En realitat, sobretot en la beneficència municipal, la desamortització accelerà la crisi d'una estructura assistencial d'antic règim que ja agonitzava. De fet, sense la desamortització de vegades les propietats "habrían desaparecido en la malversación y abandono de los patronatos particulares" (12). El mateix Hospital de Requena n'és un bon exemple, perquè dos anys després de la petició anterior reconeixia que amb la venda "y el deseo de fincas, desarrollado en esta país como en el que más, fue causa de que las fincas del Hospital vendidas por el Estado, produjeran lo suficiente para formar una inscripción, cuya renta anual se eleva a unos 27.000 rs" (13). Aquesta devia semblar-los una quantitat extraordinària, puix que mai havien disposat d'una xifra semblant, i de fet els va permetre reestructurar

Capítol 5é.

l'establiment, suprimint l'assistència domiciliària -- que havia substituït la interna dins l'Hospital pels problemes econòmics--i àdhuc havien ampliat el personal facultatiu.

Tot i que, en general, l'alienació actualitzava la situació dels patrimonis tot permetent unes rendes teòriques més altes, la situació normal no era de millora. L'Hospital d'Alzira, per exemple, es lamentava de no haver rebut "mas que un número insignificant de láminas o inscripciones". La solució, però, en aquest cas era reordenar a posteriori la gestió econòmica i tractar de cobrar els endarreriments de "arriendos, pensiones de censos, cartas de gracia, etc (...) que estan divididas en cantidades exiguas y en 200 y tantos deudores" (14). El que el comissionat d'apremi nomenat poc després tinguera "excelentes resultados" sols sembla confirmar els problemes amb què havia comptat l'administració d'aquest tipus d'establiments en el sistema social anterior.

Més greu fou el cas de Gandia on es descobrí una malversació de fons per part del director i tota mena d'irregularitats econòmiques. La inspecció, feta pel mateix alcalde i encarregada pel Governador, encara trobà altres punts conflictius fora de la gestió financera:

"Se observa el mayor descuido en la asistencia de los infelices que se ven en la precisión de ser trasladados al mismo para la curación de sus enfermedades, pues como es público y notorio la mayor parte fallecen en las altas horas de la noche" (15).

Nogensmenys, el problema més immediat que sofriren tan els establiments mal administrats com els que ho estaven bé era el retard que hi hagué en el lliurament dels títols de deute. Així, un d'aquests darrers, l'Hospital General, en preguntar-li sobre les millores introduïdes l'any 1859, les circumscriu a les possibilitats que permetien "sus escasos recursos efecto de la gran masa de bienes vendidos por el Estado y de que hasta ahora no ha percibido la debida compensación"

Capítol 5é.

(16).

La llei de l'1 de maig del 1855 havia deixat ben clar que el producte de les vendes es destinaria en aquests casos a comprar títols de la renda consolidada al 3 % per convertir-los en inscripcions intrasferibles a favor de cada establiment. Per tal que entre una situació i l'altra, les institucions no tingueren problemes econòmics, una R.O. de 25 de febrer del 1856 establia una petita variació. A mesura que anaren venent-se els béns, els establiments havien de presentar sol·licituds justificant la renda líquida que rebien d'aqueixa propietat. Amb això, se'ls faria un pagament acomptat que més tard es deduiria de la liquidació definitiva. A més, la llei d'11 de juliol del 1856, els garantia que els pagarés pendents de liquidació passarien a la Caixa de Dipòsits on tindrien un 4 % d'interès anual. A la fi, suspesa la desamortització a finals d'aquest any, la hisenda encara no havia fet els pagaments corresponents. El nou govern disposà el 12 de maig del 1858 que es liquidaren les quantitats venudes entre 1855-1857, deduint-ne els acomptes i afegint-hi els interessos esmentats, al canvi de 100 rs. nominals per cada 40 rs. efectius

Una vegada restablerta la desamortització, la llei d'1 d'abril del 1859 disposà que en el moment en que anaren alienant-se els béns s'haurien d'emetre inscripcions amb interès des del dia de l'adjudicació dels béns, amb una renda idèntica a la liquidació que la propietat en qüestió produïa segons el darrer arrendament. En pagament d'aquestes, s'adjudicava a l'Estat la quantitat percebuda en metàl·lic i els pagarés de més proper venciment, mentre que la resta dels pagarés quedava a favor dels establiments. A mesura que aquest anaren realitzant-se, devien donar-se d'altres incipcions valorades, com les primeres, segons la cotització corrent de la renda al 3 %. Per acomplir aquesta llei, es promulgà una R.I. l'1 de juliol del 1859 que seria la definitiva. De tota manera, la situació que aquesta norma definia era bastant complicada, amb quatre tipus de liquidacions:

a) Trimestrals, si després de l'1 de gener del

Capítol Sé.

1859 es feia el pagament d'alguna venda o redempció efectuada en l'època anterior.

b) Mensuals, per tal d'acreditar la renda líquida dels béns venuts en la segona època i les inscripcions que en compensació devien emetre's.

c) Mensuals, per demostrar el metàlic i pagarés que s'adjudicaven al tresor en pagament de les inscripcions de renda líquida.

d) Mensuals, dels pagarés sobrants que foren cobrant-se a compte dels establiments, per tal d'emetre noves inscripcions

Ras i curt, els establiments tenien dret a percebre per la segona època --és a dir per les vendes posteriors al 1859-- dos tipus d'inscripcions: unes per la renda líquida en el moment en què es realitzava la venda dels seus béns; d'altres pel saldo del capital a mesura que anaren cobrant-se els successius pagarés. No obstant això, el fet de tenir inscripcions no solventava gaire, perquè la qüestió raïa en el pagament dels interessos. Per això, una R.O de 6 d'agost del 1859, ampliada per una altra de 10 de febrer del 1860, s'encarregava de regular-ho tot establint que sols es farien efectius una vegada la comptaduria d'hisenda fera les corresponents relacions establertes per la instrucció del 1859. Aquests tràmit tardaria bastant i de fet a mitjan del 1860 encara no estava a l'abast. Més problemes tindrien encara els pagaments per les vendes anteriors al 1859, puix que sols començarien a cobrar-se el 1863. A tot això caldria afegir que les inscripcions establertes per l'apartat d) de la instrucció del 1859 poques vegades esdevingueren reals. La Junta de Beneficència de València, en repassar aquesta situació dins dels establiments que depedien d'ella --l'Hospital General, la Casa de Beneficència i l'Hospici de la Misericòrdia-- , assegurava que "no tienen los establecimientos ninguna lámina de esta procedencia" (17).

El problema del deute té, doncs, dues vessants. D'una banda, es tracta d'una fórmula econòmica que crea un sistema econòmic poc diversificat, amb el que això

Capítol 5é.

significa de font de recursos poc segura i fiable, és a dir, un mitjà de financiació "tan arcaico, inmovilista y poco productivo como el anterior" (18). D'altra, un entrebanc immediat per a la gestió econòmica. La solució conjuntural, que ja ha estat apuntada, fou avançar-los diners. El que passa, de vegades, és que l'acompte és superior a les primeres liquidacions i això encara agreujava més la situació (19).

En el terreny de la pràctica, ja hem vist com la mesura que adoptaren els establiments fou dedicar-se exclusivament a l'assistència domiciliària. De tota manera, no es tracta d'una mesura conjuntural, sinó que més aviat es troba "en estrecha relación con un modelo benéfico de establecimientos cerrados poco desarrollados" (20). De fet, el reglament del 1852 establia com a objecte de la beneficència municipal "los socorros y hospitalidad domiciliaria" (art. 90). Així, quan l'Hospital de Carcaixent exposa a les primeries del 1860 que ha de tancar les portes, tot i que abans de la desamortització gaudia d'unes rendes de 30.000 rs. anuals, el Governador recomana "La organización y fomento de todo género de socorros domiciliarios, excitando la caridad del vecindario acomodado a tomar parte en estos trabajos y en las limosnas en efectos y en especie que reclama la beneficencia domiciliaria" (21).

Aleshores, tenim d'una banda que la legislació s'inclina en general per l'assistència domiciliària de tal manera que la manca de capacitat dels establiments tendeix a potenciar-la cada vegada més "como el complemento necesario o, incluso, sustitutivo del hospicio" (22). Però, d'altra, la crisi general fa que això perjudique indirectament aquells organismes que han de seguir funcionant com a tals. L'Hospital General mostra de forma molt clara les dues vessants d'aquesta crisi. En primer terme, dins dels seus pressupostos, la quantitat assignada als ingressos eventuais (producte de manufactures, venda d'efectes, però sobretot estàncies i donacions) ocupa cada vegada una proporció més alta sobre el total dels ingressos (23):

Capítol 5é.

Any	%
1855	14,7
1856	36
1857	39,8
1858	37,7
1859	43,7
1860	43,6
1861	42,2
1862	53,4
1863	49,3
1864	36,3
1865	26,1
1866	-
1867	26,7

Si la dependència és, doncs, tan forta, la institució resta per força condicionada a situacions com la produïda el 1855 i s'esdevé una contradicció fonamental produïda per aquest tipus de finançament. Un any de crisi, amb una demanda assistencial molt greu, té en canvi una resposta més restringida: "pero como el pueblo da con arreglo a su posición más o menos desahogada, es imposible esperar sus ofertas, despues de la doble calamidad de la pérdida de las cosechas acompañada de los horrores de la peste" (24).

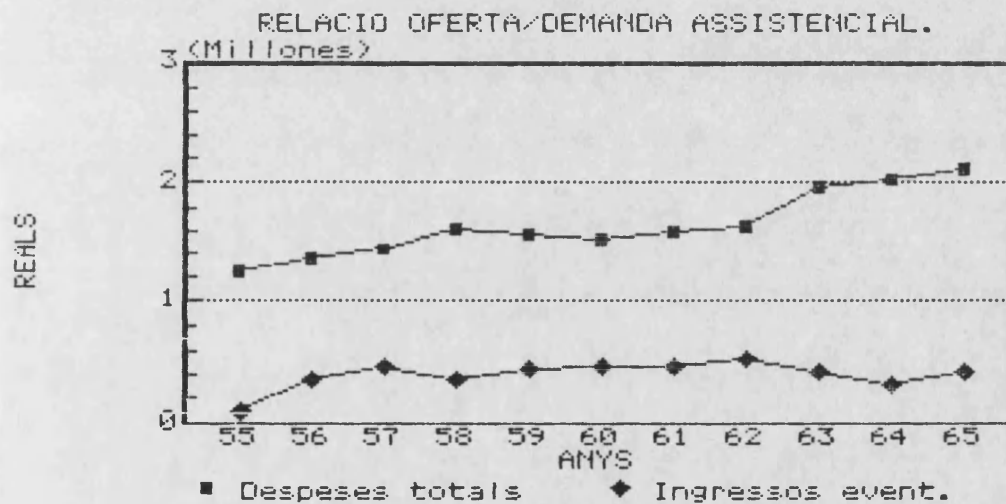
Podem pensar ara que als anys de menor demanda social hi ha una major oferta d'aquest tipus d'ingressos, però ací entra la desamortització. Hem vist com la pèrdua de propietats i la triga en la tramesa de les inscripcions potencia l'assistència domiciliària per tot arreu. Això, el que fa és perjudicar els ingressos d'institucions, com ara l'Hospital General que no poden canviar un tipus d'assistència per l'altra. L'administrador ho exposa ben clarament a l'hora d'ajustar el pressupost:

"Pero sobre todo, lo que hace más angustiosa la situación del establecimiento es la disminución de limosnas debidas a la notoria latitud que se ha dado a la asistencia domiciliaria. Las varias asociaciones establecidas en esta capital (...), En

Capítol 5è.

absorben completamente la atención de las personas caritativas, con tanto más perjuicio de la beneficencia pública (...)" (25).

Al capdavant, hi ha un trencament, que per a determinats autors no havia existit a l'antic règim (26), entre la demanda (les despeses de la institució) i l'oferta (ingressos eventuais). En el cas de l'Hospital General, aquest fenomen resta bastant evident:

Quan veiem els percentatges ja restava clara la disminució del percentatge corresponent als ingressos eventuais, però ara la corba del gràfic encara ho accentua més en uns anys on les necessitats socials augmenten constantment (27). Fins a cert punt, tot això no era sinó el resultat d'una determinada política assistencial que consagrava dos aspectes interrelacionats que esdevenien la definitiva transformació burgesa: "el doble recurso de la asistencia domiciliaria y del socorro en hospicios" (28). A la fi, les institucions d'un i d'altre tipus tenien la mateixa finalitat, i d'aquí les queixes de l'Hospital General per tal com això suposava minvar les seues recaptacions. En

Capítol Sé.

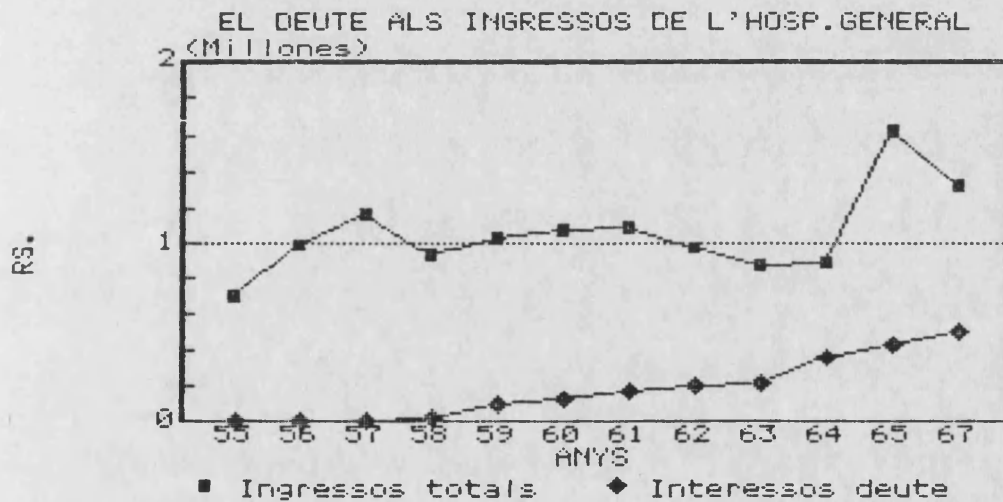
el cas de la principal institució d'assistència domiciliària es veu ben clar. Es tracta de la Gran Associació de Beneficència "Nostra Senyora dels Desemparats", que en el preàmbul dels seus estatuts assenyalava com els seus fins "exterminar con empeño y constancia el oficio de mendigos, que explotando el instinto de beneficencia, propio de la criatura, llenan plazas, calles y paseos, presentando frecuentemente a la vista del público cuadros repugnantes y no pocas veces escandalosos" (29). La qüestió era que el problema social no es manifestés al carrer, sinó que quedara reduït als centres d'internament o als domicilis particulars per tal de tranquilitzar la consciència burgesa.

Tanmateix, les necessitats dels establiments de beneficència no es restringien a les purament assistencials. Els mateixos locals romanien en general en unes condicions molt deficientes. La resposta de l'Estat estigué en aquest cas centrada en la R.O. de 30 d'octubre de 1860 que concedia 10.800.000 rs. per a obres, de les quals 360.000 rs. corresponien a València. Abans que apareguera aquesta subvenció, la Direcció General de Beneficència demanà a les distintes institucions un esborrany del que volien. L'Hospital General deia necessitar obres per valor de més de vuit milions; la Misericòrdia, més d'un milió; la Casa de Beneficència, més de mig milió; l'Ajuntament de València, per a l'asil municipal, prop d'altre mig milió; i la resta d'establiments municipals una quantitat conjunta de 674.469 rs. Les despeses que podien fer els municipis eren molt més modestes: València (8-10.000 rs.); Puçol (3.000 rs.); Albaida (8.000 rs.); Llíria (1.000 rs.); Alzira (4.000 rs.); Torrent (1.000 rs.); i Xelva (1.500 rs.). Com que la subvenció fou tan modesta i a més estava condicionada pel fet que la Diputació i els Ajuntaments feren una despesa que doblara almenys el volum d'aquesta, tan sols quatre pobles, d'un total de vint-i-tres, mantingueren la proposta.

En definitiva, hi havia unes necessitats de tota mena en augment, però s'havia generalitzat un tipus de finançament --els ingressos eventuals--, accelerat per

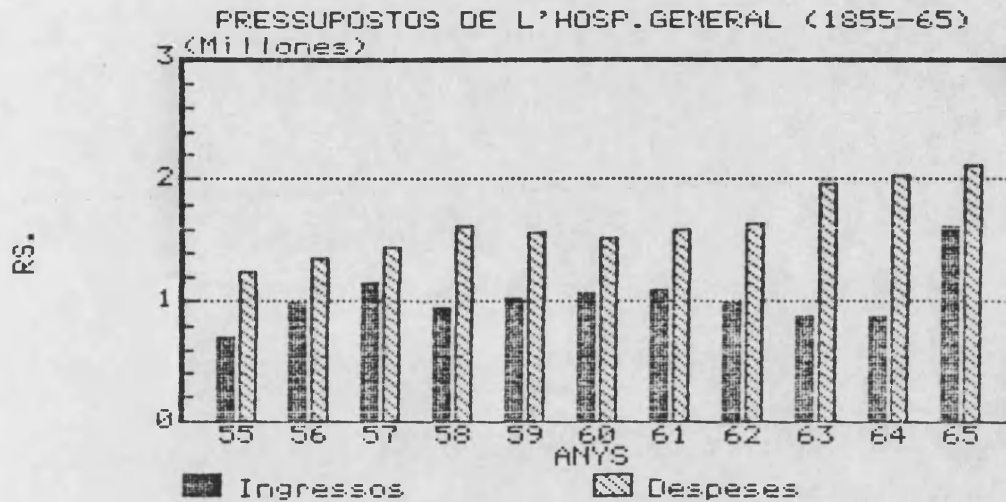
Capítol 5é.

la desamortització, que era molt irregular i que perjudicava sobretot a determinades institucions com l'Hospital General. Es a dir, la pèrdua del patrimoni el feia dependre d'aquest tipus d'ingrés, però el que això s'estenguera per tot arreu li creava una competència massa forta. Al capdavall, des de mitjans dels 60, i tot just es solventà el problema del deute, fou aquest i la hisenda de la Diputació les que hagueren de cobrir les despeses (31):

Al gràfic es veu perfectament l'augment de la importància dels interessos que es cobren per les inscripcions, de forma que passen del 2 % del total d'ingressos el 1858 --primer any que n'hi ha-- fins el 40 % el 1864. Si aquest percentatge no és major als anys successius és perquè l'Hospital rep des del 1865 nous llegats que fan pujar els ingressos per finques pròpies. De fet, això fa que el dèficit que hi ha tots els anys baixi passant d'una quantitat superior al milió de reals els anys 1863 i 1864 a menys de mig milió el 1865, i alhora permet que els ingressos, que havien anat minvant progressivament, malgrat l'augment del deute, tinguin el punt més alt al 1865 (1.624.610 rs.).

Capítol 5é

El fet de no disposar de les dades completes per als anys posteriors ens priva d'extraure'n conclusions més fiables, però és clar que la tendència de la disminució dels ingressos sols és paliada pel deute i sobretot per les rendes de finques pròpies. Aquestes, que a principis del anys 60 estan al voltant dels 200.000 rs., passen a ser de 677.000 rs. l'any 1865. Això, com es sabut, també era conjuntural perquè aquestes propietats acabarien venent-se. Més tard o més d'hora, depenent de l'existència de llegats, el deute acabaria per suposar el 90 % dels seus ingressos (32). A l'Hospital General, fou la testamentària de Xavier Borrul l'encarregada d'augmentar els ingressos per finques, però la llei d'11 de juliol del 1878 decidí que el producte de la venda es dedicara a la construcció d'un nou manicomi (33).

Fins i tot, l'augment constant del dèficit féu que l'Hospital introduïra un element que fins aqueix moment havia estat alié a la seua marxa: el treball dels interns. Una memòria del 1861 ens informa que s'havia assajat aquesta iniciativa a gran escala en "faenas mecánicas del servicio interior del establecimiento, y aun en el de peones de obras de reparación casi continua

Capítol 5é

del edificio, y de la construcción de la grandiosa plaza de toros..." (34). Això era novetat per a l'Hospital, eminentment sanitari, però no per a la resta d'institucions benèfiques, on el treball artesanal era una realitat comú (35). Fins i tot, determinats ajuntaments empraren aquesta pràctica d'una manera bastant original. Així, un dels compradors de béns nacionals més important, Sixt Burguet, proposà i aconseguí dels municipis de València i Xest que a canvi de cedir-los un edifici com a asil de pobres, aquells permeteren que els internats treballaren l'espart. A ambdós llocs treballaven trenta pobres, i l'Ajuntament de València li donà inicialment fins 25.000 rs. per adequar i mantenir el local, a més de 5.000 rs. anuals. (36).

Així doncs, els problemes de la beneficència i les solucions donades no tenen una relació directa amb el que passa després de la desamortització. Aquesta no pot quedar deslligada del què és una reestructuració a nivell general de les formes d'assistència social, tot i que actua com a causa per a aguditzar determinades disfuncions. El que sí afavorí la desamortització fou l'esqueixament del tractament benèfic d'un sistema en decandiment, malgrat que el resultat siga discutible. L'Estat pretenia en principi assumir determinades funcions socials, però no sols no disposava dels recursos necessaris, sinó que agreujava els desequilibris ja existents. Per això, el nou projecte es reduí de vegades a sols dues qüestions. Per una banda, reconèixer i actualitzar una vella realitat: "la absoluta inoperancia de la mayor parte de las instituciones benéficas (37). Per altra, pel que fa als establiments, "selecciona y elige con parquedad a cuántos va a tutelar" (38). Açò condueix a una reducció del sector assistencial, tendent a concentrar-se a la capital de la província, que porta a la contradicció ja esmentada de minvar l'oferta quan, si més no, les necessitats són les mateixes. Fins i tot, els òrgans centrals de l'Estat romanen al marge de la gestió de la beneficència. Com ha explicat recentment Just Serna, la translació d'aqueix control a mans dels ajuntaments i diputacions té, a més, una justificació ideològica ben evident: "reduciendo la cuestión de la beneficencia a la esfera local y provincial, el problema

Capítol 5é

de la indigència no se plantearia a nivel de todo el Estado" (39). Podem admetre que això millora l'operativitat, però pot ser massa arriscat atribuir a aquesta transformació un canvi total en el caràcter dels establiments, almenys a les primeres dècades: "Si la beneficència de alguna manera redistribuía la renta, la desamortización la desgajó de esa órbita. Un patrimonio económico con un significado social se convierte en una masa anónima de significado fiscal y financiero" (40). Ningú no pot dubtar que els entrebancs econòmics eren ara més palesos, però tampoc que la preocupació per les qüestions socials existia, tot i que els motius foren diferents.

De tota manera, també hi hagueren certes millores. La contestació a la R.O. de 26 de gener del 1861, que demanava a les juntes provincials de beneficència l'estat dels establiments, així ho demostra. La Misericòrdia feia palesa la "bona marxa", sobretot tenint en compte que "la supresión de las pensiones que disfrutaba sobre las rentas de la Mitra, llegó a ponerle en un estado de decaimiento tal que en los años 1838 al 1842 presentaba el aspecto mas lastimoso", i que la desamortització ho havia agreujat encara més. L'Hospital General, tot reconeixent que "la transición de la renta fincada, en títulos de la deuda intransferible, ha presentado obstáculos que aún no ha sido dado superar en su totalidad", presentava resultats més pràctics, sobretot pel que feia a l'alimentació. Per una banda, "sobre las 4 1/2 onzas de carne que se daban por estancia, se ha aumentado la competente cantidad de vientres, higados, bazos, pies y cabezas de cuatro carneros". Per altra, "La colocación de una cocina económica, importada de una de las más acreditadas fábricas de fundición francesas, capaz de mil plazas" (41). Però, això sembla un balanç més proper a la reforma administrativa que no a la transformació de les estructures assistencials.

Com a establiment de beneficència cal definir també el col·legi d'òrfens de Sant Vicent Ferrer, que tingué una problemàtica semblant. La manca de recursos s'evidencia ja en un informe de la institució redactat a d'abril del 1834. En aquest es diu que hi ha cent

Capítol 5é

xiquets i cinquanta xiquetes d'entre set i catorze anys, "en cuyo transcurso apenas pueden ser útiles fuera de él, faltándoles comúnmente fuerzas físicas y morales para ello". Aquesta era la raó fonamental que "en esta Casa no puede haber fábricas o taller de algún arte u oficio". Malgrat això, havien creat un taller de sabateria que sota la direcció d'un mestre "surte a todos de competente calzado, computándose unos años con otros su fabricación por 900 pares de zapatos" (42). Servir-se dels xiquets fou, doncs, una constant almenys a la primera meitat del segle. Així, quan el 1849 aconseguiren autorització per a contruir una capella, com que no disposaven dels recursos suficients i els donatius no bastaven, dedidiren de fer representacions religioso-teatral. Aquestes duraven sis mesos, entre octubre i març, de forma continuada, i ocupaven el local de la pròpia escola. Amb això, aquesta s'hagué de traslladar al graner, "local desabrigado, escaso de luz y de condiciones higiénicas". De tota manera, el visitador que anomenà el Governador Civil, el canonge Joaquim Carrascosa, s'hi preocupava més per altres qüestions, com ara el fet que això suposara una relació directa entre ambdós sexes "y hallándose unos y otros en la edad en que las pasiones comienzan a manifestarse, dicho se está con ello que nada había ganado su educación moral" (43). La vessant de la instrucció primària dintre del col·legi no gaudia, doncs, de condicions massa saludables, tot i que els administradors insistien sempre en la seua bona marxa. De fet, l'esmentada instrucció era entesa amb un caire bastant ferri: "Todos sus movimientos (dels xiquets) en masa se verifican bajo la más estricta regularidad, marchando a paso de tropa y ejecutando todas sus operaciones con la precisión de la ordenanza" (44).

La desamortització suposà així per al ram d'instrucció pública un entrebanc semblant al que s'ha exposat per a la beneficència. Ara, també hi havia una ordinació més general que havia creat comissions provincials i locals per tal d'estructurar l'ensenyament per tot arreu de l'Estat. En el cas del País Valencià, tot i que ja tenim a l'abast un estudi sobre els trets fonamentals del secundari (45), no he pogut trobar les fonts necessàries per a esbrinar la situació de

Capítol 5é

l'ensenyament primari, que a la fi en fou el més afectat amb l'alienació dels béns. Així, el 1838, a la ciutat de València, hi havia dues escoles particulars -- la de la Societat Econòmica d'Amics del País i la Reial Casa-Ensenyament-- i dues de públiques --la situada a la parròquia de Sant Nicolau i les Escoles Pies--, dedicades a l'etapa primària, mentre que les propostes de la comissió provincial eren que almenys se'n necessitaven cinc de públiques (46). La situació devia ser tant lamentable que la mateixa Direcció General emeté una ordre el 14 de maig del 1847 criticant-la durament. La comissió local es defensà com pogué tot aduint la manca de recursos:

"(...), que la educación primaria en València no esta desatendida como se supone, que la asistencia de niños a las escuelas comparando el número de estos con el de almas, está en la proporción de uno a diez o de uno a doce, y no la de uno a diecisiete como dice la Dirección, que no es absolutamente precisa la creación de mayor número de escuelas, y que tanto esto como el aumentar la dotación de los maestros, lo impide la penúria y escasez de los fondos públicos" (47)

La situació sobre la qual s'imposà la desamortització era, doncs, bastant crítica tant per la manca de financiació com de locals adequats. Com a exemple d'això darrer valga una de les propostes de la corporació municipal: "en vista de la mala situació de la segunda escuela gratuita de la calle de San Vicente extramuros, estaba habilitando un local proporcionado y digno del Ayuntamiento en el cementerio general" (48). Som al 1852, i des de les primeries dels 40 han augmentat les escoles públiques, però els resultats no són massa positius. Fins i tot, la Real Casa-Ensenyament, que fou la institució més afectada per la venda dels béns i que n'era una de les millors, acabà per veure's implicada en aquesta dinàmica. Tot i que oficialment el seu control no passaria a mans de l'Ajuntament de València fins el 1863 (49), aquest la controlaria ben aviat. Fer això, el 1854 trasllada llurs dependències a la Casa, tot ocupant els baixos i part del primer pis. Dos anys després, quan l'estat financer

Capítol 5é

ja és angoixós per efecte de la desamortització, el Governador civil ubica l'escola industrial als baixos, amb la qual cosa l'Ajuntament passa al primer pis i l'escola ha de conformar-se sols amb el segon (50).

Fet i fet, la desamortització no crea cap situació que no fóra una realitat abans, en tot cas les aguditza. A més, s'ha de tenir en compte que en bona mesura els fons destinats a l'ensenyament no es nodrien dels béns d'aquest ram, sinó que provenien dels propis dels pobles i del delme en una proporció al voltant del 70 % (51). Per tant, la problemàtica de la instrucció pública cal cercar-la d'una banda dins de la reordenació que sofreix des de l'Estat burgès, i d'una altra dins les distintes mesures desamortitzadores. Això no vol dir pas que s'oblidi el paper de la desamortització com la fita a partir de la qual s'esqueixen definitivament aquestes funcions socials d'un determinat tipus de finançament. El cas de l'Hospital General, per a la beneficència, n'es una prova, i no menys significatiu és el del Col·legi de Sant Pau, el qual a l'hora de ser confiscat per la Junta Superior Revolucionària l'1 d'octubre del 1868 disposa d'un total de 26.197 rs. per rendes provinents d'immobles, mentre que el deute públic té un valor nominal de 2.431.375 rs. (52).

2. LA QÜESTIO DE L'URBANISME.

Si hi ha un aspecte on desamortització assoleix un paper decissiu, aquest és el del sòl urbà. En general, podem dir que no hi ha un moviment de concentració urbana semblant al que es produeix en altres països com a conseqüència del procés d'industrialització. Fins i tot, les necessitats de reforma i expansió de les ciutats vénen de part d'una burgesia en ascens que vol, d'una banda, més benestar i comoditat, i que de l'altra ha descobert un negoci molt profitós. Per això, quan comencen a aparèixer els problemes d'allotjament i d'higiene de les classes treballadores, la desamortització ja està en marxa i la major part dels patrimonis urbans passen a mans privades. Això vol dir, al capdavall, que és la racionalitat burgesa la que imprimeix la seua funcionalitat sobre el destí de

Capítol 5é

l'espai urbà posat a la venda.

Aquest procés s'encetà de forma decisiva amb la desamortització de Mendizábal. El R.D. de 25 de gener del 1836 creava una junta que tindria la tasca de donar destí als monestirs i convents suprimits. Les urgències, però, feren que un altre R.D. de 30 d'agost d'aqueix any ordenara vendre tots els edificis que no tingueren una finalitat concreta. Per tal d'acomplir-ho, el 1837 es suprimia l'esmentada junta i se'n creava altra per a dur a terme la resolució del decret d'agost. A més, una circular de 30 de setembre del 1842 manava que tots els bens ruïnosa foren enderrocats i venuts. Es a dir, que una vegada més els problemes hisendístics trencaren amb la possibilitat d'una vertadera ordenació dels espais públics (53).

A València, la manca d'edificis per a determinades necessitats socials era bastant gran. Per això, d'antuvi moltes institucions feren arribar a l'esmentada junta les seues peticions amb l'esperança que els fóra concedit algun dels 46 convents i monestirs que hi havia. L'Hospital General en fou el primer a iniciar les gestions, demanant el convent de Sant Agustí, però sense èxit (54). Però, als primers anys, tot allò que no fou subhastat passa majorment a mans dels militars i de la nova administració de l'Estat. L'excepció en fou la concessió a l'Ajuntament del convent de les Magdalenes, les quals havien passat a integrar-se en el de Santa Caterina. La seua situació dins d'una de les zones més congestionades, la del mercat, aconsellà d'enderrocar-lo i el solar s'aprofita per contruir el mercat nou (55).

Així doncs, al desembre del 1840, dels 123 edificis de religiosos existents a les comarques centrals del País, la situació era la següent: 10 de venuts; 14 de donats a cens; 4 per a militars; 6 d'enderrocats; 10 per a diverses finalitats; i 79 d'ocupats per les comunitats de regulars. S'ha de tenir en compte que entre els que figuren com a enderrocats tots no es dedicaren a espais públics, i així el dels carmelites de S. Felip era propietat de S. Dupuy; dos no tenien destinació, els dels caputxins i els dominics, ambdós a Ontinyent; i altres tres havien servit per a noves contruccions: el

Capítol 5é

de les carmelites a Xàtiva (plaça), el de les magdalenes (mercat) i el del Remei (cases), tots dos a València, tot i que aquest darrer sols una part. Aquesta situació féu dir al marquès de Cruïlles que el mercat construït sobre el convent de les magdalenes era "la única mejora en beneficio público que resultó de tantas demoliciones llevadas a cabo en esta ciudad" (56). Els que tenien destinació fixada clarament n'eren (57):

Nom	Lloc	Destí
La Corona.....	València	Casa Beneficència
S. Agustí.....	id.	Presidi
El Pilar.....	id.	Hospital militar
Sta. Anna.....	id.	Casa Galera
El Carme.....	id.	Museu
S. Miquel dels Reis	id.	Vídues i vells
El Temple.....	id.	Oficines d'hisenda
La Companyia....	id.	Govern civil-Diput.
S. Domènec.....	id.	Exèrcit (artill.)
S. Francesc.....	id.	id. (infant.)
S. Vicent de Paul	id.	id. (magatzem)
S. Onofre.....	Xàtiva	Casa Beneficència
S. Francesc.....	id.	Exèrcit (invàlids)
S. Francesc.....	Sagunt	Presó i escoles.

Aquesta relació d'edificis es feu amb motiu d'una circular que es transmeté als ajuntaments i les diputacions el desembre del 1840 assenyalant-hi un termini de 60 dies perquè reclamaren al ministeri d'hisenda els que "consideren aplicables a establecimientos u objetos de conocida utilidad pública" (58). L'Ajuntament de València aprofità aquesta avinentesa per demanar el control sobre set convents (S. Francesc, Pilar, Carme, Companyia, Temple, S. Miquel dels Reis i S. Vicent de Paul) tot mantenint les funcions que tenia cadascun en aqueix moment, però el 24 de març del 1843 es desestimava finalment la petició (59). Després de tot, la corporació només n'aconseguiria abans del 1855 l'edifici de Sant Miquel dels Reis, a partir de 1849 en què se li encomanaria la conservació. Mentrestant, l'exèrcit hi augmentaria la seua participació amb el Col·legi del Refugi i l'Hospici de

Capítol 5é

Terra Santa (Casa Santa de Jerusalem). Aquest darrer, situat junt al convent de Sant Francesc, era, però, de propietat particular. A les comarques la situació també estava ja definida (60):

Tipus	Lloc	Destí
Dominics.....	Aiora	Presó
Caputxins.....	Albaida	id.
Caputxins.....	Alberic	id.
Caputxins.....	Alzira	id.
Dominics.....	Carlet	id.
Carmelites.....	Enguera	id.
Franciscans....	Gandia	id.
Franciscans....	Llíria	id.
Franciscans....	Sagunt	id.
Dominics.....	Xàtiva	id.
S. Onofre.....	id.	Casa Beneficència
Franciscans....	Xiva	Presó

Així doncs, l'Estat atengué proritàriament les peticions encaminades a afavorir el control social i la repressió, és a dir, l'exèrcit i les presons. Per això, a la ciutat de València, a banda del monestir de Sant Miquel, només li fou concedida posteriorment l'ampliació de la presó de Sant Narcís al convent dels Trinitaris, tot i que sembla que la corporació no tingué els recursos per a fer-ho realitat. De tota manera, la qüestió greu era a la capital, on les peticions superaven l'oferta d'edificis. Per això, en arribar el bienni, l'Ajuntament s'enfrontà amb les pretensions de l'exèrcit de mantenir i augmentar les cessions. La nova junta de béns nacionals confiscà algunes propietats que els militars tenien temporalment, però el Governador civil torna a demanar-les per a quarters, concretament la Casa Santa de Jerusalem i el Col·legi del Refugi. La corporació municipal s'oposà de forma enèrgica, puix que "todos los edificios de alguna importancia pertenecientes al Estado, los ha hecho propios el ramo de guerra". La burgesia més dinàmica, que controlava ara l'Ajuntament, manifestava la voluntat de millorar la ciutat, encara que això fos per iniciativa particular:

Capítol 5é

"Si este edificio --el de Jerusalem-- con el convento de San Francisco, ocupado por varios cuerpos de infantería, llega a ser propiedad de un particular, las mejoras que de ello ha de reportar Valencia y el Estado son incalculables, por el pensamiento dominante de utilizar su gran área en dar mayor extensión a la estación del ferro-carril teniendo su entrada por la plaza de San Francisco, construir la casa-correo de que carece Valencia como punto único para ello, fondas, cafés y demás donde el pasajero encuentre lo que desee al dejar el ferrocarril" (62).

La mateixa ciutat tenia d'altres problemes que calia solventar, com ara el de la mendicitat, sobretot amb la davallada de la capacitat de la beneficència. Com això era una necessitat urgent, s'habilità temporalment el convent de Santa Anna, però aquest romaní en un estat tan ruïnós --finalment fou subhastat, com hem vist--, que hagué de traslladar-se al monestir de Sant Miquel (63). Fins i tot, és curiós que les institucions públiques hagueren de recórrer als edificis que tenien els compradors particulars. El que primer ho intentà fou l'Ajuntament, que comprà el solar del convent de la Mercé a Marià Carsí, però després es quedà sense recursos i li'l tornà amb una indemnització, amb la qual cosa Carsí feu un negoci molt profitós, perquè no sols havia pagat en deute (500.000 rs.), sinó que l'havia venut per un preu superior a la rematada nominal (700.000 rs.) i gaudia a més de la indemnització (el lloguer de sis mesos) (64). Una cosa semblant passà amb el convent de Santa Maria de Jesús, cedit a cens del 1,5 % a S. Dupuy per a instal·lar-hi una fàbrica de seda. Segons les dades aportades per Joan Brines, el convent passa a mans de Gaspar Dotres per 10.000 rs. (65), però aquest el vengué el 1866 al Govern civil per "destinarlo a la colocación de dementes como local separado del Departamento del Hospital General". El que és ben cert és que Dotres aconseguí per aquest traspàs la quantitat de 360.000 rs. a pagar en quatre terminis (66).

Això connecta amb el tema de l'especulació urbana, molt més gran ara que a partir del 1855. A l'època de

Capítol 5é

Mendizábal el govern, a més de cedir molts edificis a cens, decretà una rebaixa per a tots els qui prometeren la instal·lació d'indústries. Joan Brines ja ens ha donat bastants exemples que això fou sols un negoci (67). També hi ha un cas en què això no es produeix: Pere Henrich aconseguí amb l'esmentada promesa els edificis de Sant Vicent de la Roqueta i el de Sant Sebastià, però, per raons que desconec, el 1855, acumula un deute de 12.000 rs. i l'embarguen (68). Un cas distint és el de Vicent Beltran de Lis, que compra el 1848 el convent agustí de Sant Fulgenci. Aquest el va enderrocar per construir una edificació anomenada "hornos de la munición" que contenia dintre dels 1.801 m². "casas construidas de nueva planta con dos hornos de pan cocer y sus dependencias, diez y ocho habitaciones y cinco almacenes, divididas en cinco puertas". La finalitat del negoci era ben clara: suministrar pa a l'exèrcit, puix que, llevat dels forns, la resta eren "almacenes y departamentos necesarios para la fabricación del pan en gran cantidad". Així, el que havia estat una inversió nominal de 180.500 rs. s'havia convertit en una font de recursos molt més gran. No conec el valor de la finca, però si que va servir com a hipoteca d'un préstec d'un milió de reals que féu a la sociedad Bertran de Lis el comte de Santamarca l'any 1858 (69).

En definitiva, la desamortització suposa en aquesta primera etapa la pèrdua de de funcions reals d'un bon grapat d'edificis (convents, monestirs, col·legis, hospitals, etc.). Aquesta disponibilitat d'espai, que en determinats llocs va donar bons resultats (70), provocà molt sovint que els edificis foren emprats, amb petites transformacions, per satisfer les noves necessitats de l'Estat burgès. En el cas de València, i també d'altres ciutats (71), la conseqüència en fou que determinats organismes anaren canviant de seu sense ubicació definitiva durant molt de temps, però a més va impedir-se una racionalització de l'espai de la ciutat.

La situació al 1855 és totalment distinta, sobretot perquè ja no hi ha les oportunitats d'edificis tant grans --sols se'n venen el convent de Santa Anna, totalment ruïnós, i els hospitals d'En Conill i d'En

Capítol 5é

Bou--, i perquè la propietat està pràcticament circumscrita a l'àrea interior. Però, en l'endemig, s'ha produït l'eclosió del negoci immobiliari, impulsat en bona mesura per la llei de liberalització dels arrendaments urbans de 9 d'abril del 1842. Això feia recaure tota la iniciativa de gestió del sòl urbà sobre els particulars. Si la creació d'una junta en l'època de Mendizábal no havia donat els fruits esperats, la llei de maig del 1855 no permetia d'entrada cap tipus de gestió per part de les corporacions locals. Val a dir que l'única mesura oficial d'ordinació urbana és la de la numeració dels carrers, començant des del centre i amb el números parells a la dreta (R.O. de 31/12/1858). L'anècdota ve a demostrar que fou la iniciativa privada la que acabà creant des d'ara una ciutat nova dins del recint emmurallat. Com ha exemplificat de forma simptomàtica Montserrat Moli, el resultat ha estat en un primer moment el desplaçament dels eixamplaments a favor de les places públiques com a element de remodelació ciutadana (72).

Les possibilitats obertes hi són moltes si tenim en compte que els compradors disposaven d'una propietat totalment lliure que podien millorar per tal d'augmentar el nombre de lloguers per edifici i pujar-ne el preu. Recordem ara que la llei general del 1855 posà a la venda al voltant de 50.000 m². que suposaven un 5 % de les cases que hi havia. Però, allò més important no és tant el percentatge com el fet que hi havia una pressió social que ara s'aguditza, però que alhora beneficia un sector de la burgesia --del qual ja hem vist al capítol anterior la part més significativa-- interessat en el negoci immobiliari. De fet, el cronista valencià Vicent Boix, en parlar el 1849 d'un projecte urbanístic al quarter de Sant Vicent, el dels artesans, (la continuació del carrer Muret fins el torreó de Santa Caterina, de forma perpendicular al carrer de la Corona) ja denunciava aquesta situació:

"El objeto moral de este proyecto seria construir casas a propósito para telares de poco coste y habitaciones de gente menos acomodada, que oprimidas bajo los nuevos edificios que se construyen, no pueden satisfacer los alquileres que

Capítol 5é

por las mejoras y reconstrucción exigen los dueños, viéndose así sin asilo y sin hogares. Esta mejora es urgente e higiénica si no se quiere ver abandonadas dentro de poco a multitudes de familias que antes se albergaban en miserables sótanos que van todos desapareciendo, para levantar en su lugar nuevos y elevados edificios, dejando, por consiguiente, muy reducidos y poco ventilados los sitios destinados a pobres jornaleros" (73).

Així doncs, la reforma interior queda a partir d'ara en mans totalment privades. Això és important per tal com l'espai és una dimensió material fonamental en el marc de la societat, i aquest és lliurat a una burgesia que condicionarà un tipus de desenvolupament urbà específic. Les noves formes espacials seran, doncs, la realització dels interessos de la classe dominant d'acord amb un mode de producció determinat, que té entre les seues fites més importants la mercantilització de la mateixa ciutat i l'explotació de la renda del sòl com un dels factors bàsics de producció del capital (74). La desamortització, en alliberar una part important de la propietat urbana, permet d'acomplir un dels trets més característics de l'urbanisme contemporani: la separació de les classes socials. Seguint Robert Segre, això es manifesta en tres aspectes fonamentals (75):

- 1) El proletariat es expulsat del centre urbà, reapropiat, culturalment i funcional per la burgesia.
- 2) El proletariat s'assenta als afores.
- 3) La burgesia ocupa les àrees centrals i també les perifèriques situades en direcció oposada als assentaments proletaris.

El més evident de tot això a València és la reapropiació del centre, on s'estableixen les noves funcions i es construeixen residències de luxe, amb el que això suposa d'elevació de preus. D'aquesta manera, l'expulsió adquireix finalment una doble funció, social i econòmica (76). De tota manera, aquesta situació venia

Capítol 5é

arrossegant-se des de l'alienació dels edificis de les comunitats de religiosos:

"¿ Cuántos habitantes han reemplazado a las solitarias y pacíficas comunidades que vagaban por el inmenso convento de la Puridad, por el de las Magdalenas, de Santa Ana, de San Agustín, de la Merced, de San Francisco, del Temple, del Carmen, de Santo Domingo, de los Jesuitas y de San Julian? En unos, familias numerosas de ciudadanos han construido hoy habitaciones cómodas y elegantes; en otros se hallan las pobladas dependencias del Estado; y en otros, recordando el Pilar, los ocupan las tropas de guarnición, presentando un número respetable de pobladores, que echan de menos todavía localidades espaciosas. Búscanse con afán localidades de todas clases: unos porque desean mayor comodidad; y porque el aumento de inquilinatos hace vagar a otros, que en su escasa medianía van en pos de viviendas más humildes" (77).

Tot aquest fenomen té a les dècades centrals del segle XIX dues vessants ben significatives a la ciutat de València. Per una banda, la consolidació de la imatge burgesa. Val a dir que la vida del burgès és un espectacle (teatre, etc.) i que la representació material del seu poder econòmic assoleix un dels principis bàsics de comportament urbà (78). Són d'ara les construccions de la plaça de bous (1860), del teatre Principal (1854) i del de la Princesa (1853), així com la majoria dels edificis d'associacions benèfiques: la Beneficència (1841), l'escola de San Vicent (1855), la Gran Associació de Nostra Senyora dels Desemparats (1866), l'Asil de Josep Campo (1862), etc. (79). També en aquests anys (1856) l'Ajuntament compra la resta del convent de Sant Francesc i l'enderroca, alhora que comença la modificació del barri dels pescadors, tot a la mateixa zona, l'actual plaça del País Valencià (80). No menys important és la reforma que es produeix sobretot al carrer del Mar amb la instal·lació de distintes entitats bancàries. En aquest sentit, hem vist com la Societat del Crèdit Valencià compra tres cases

Capítol 5é

desamortitzades sobre les quals construeix, junt a altres dues comprades al comte d'Almodòvar i a Miquel Pérez, la seu de la societat, invertint-hi en concepte en obres 1.887.915 rs. (81).

L'altra vessant n'és l'evolució tipològica de l'estatge: de la vella casa senyorial a l'edifici pluri-familiar burgés. Es a dir, la consolidació de l'edifici d'habitacions:

"La escasez de solares y el extraordinario aumento de la población, han dado en pocos años a las fincas urbanas mucho más valor, y una vez cercenada por el sucesivo ensanche la superficie del suelo, en la imposibilidad de establecerse las construcciones, es natural se busque la compensación en el aprovechamiento del espacio para obtener más pingües rendimientos de los capitales que se invierten" (82).

La primera conseqüència d'açò és la pujada dels lloguers. Per exemple, Vicent Lassala, un dels burgesos més significatius, arrenda una casa al carrer Calatrava a vuit famílies per 15.000 rs. anuals; mentre que Mateu Pardo en lloga una de més menuda de tres habitacions al carrer Trench per 6.205 rs. anuals (83). Ambdues són al quarter del mercat, el més cèntric, i, tot i no ser-ne una mostra representativa, exemplifiquen perfectament el canvi que es produeix i que provoca que "al paso que los alquileres suben de precio, los pobres y los trabajadores con numerosa familia no tienen donde vivir, y al encerrarse en puntos determinados, aumentan el foco de corrupción" (84). L'expulsió de les classes treballadores és així en una primera etapa la concentració en determinats barris, sobretot als quarters de San Vicent i dels Serrans:

"Consecuencia de las malas condiciones de las viviendas, de la mucha pobreza y del alto precio de los inquilinatos, es el pernicioso abuso de los hospedajes y de los subarriendos de esas mismas habitaciones que, por lo reducidas, con dificultad pueden contener a los inquilinos naturales; pero estos a fin de conseguir un pequeño ahorro, no

Capítol 5é

vacilan en vivir peor y en compartirlas con otros más miserables todavía (...).

Muchas son las calles que se pudieran citar donde se encuentran estos reducidos albergues, en que se hacinan seis o más individuos de diferente edad, sexo y procedencia" (85).

Aquest problema de desplaçament del proletariat fora del centre de la ciutat ha estat una qüestió per la qual s'han interessat diversos autors. Entre ells, potser el més important, ha estat Engels. Tot i que el motiu hi és distint -- la reforma urbana feta per Haussmann sota el bonapartisme--, les seues conclusions són bàsicament coincidents: l'articulació espacial de la burgesia condueix a donar als barris centrícs un valor artificial, "a veces desmesuradamente elevado", amb el resultat que els obrers "van siendo desplazados del centro a la periferia". Però, amb això sols s'aconsegueix que "callejuelas y callejones sin salida reaparecen prontamente en otra parte, y muy a menudo en lugares muy próximos" (86). A València, doncs, caldria dir que la modificació es produeix en un primer moment a l'interior de les muralles, d'uns barris a altres.

Les classes dominants, però, s'adonaren ben prompte que aquest fenomen creava tot un grapat de deficiències que també els afectaven, com ara les distintes epidèmies. El mateix govern, en una R.O. de 9 de setembre de 1853 ho reconeixia i recomanava als ajuntaments que edificaren "en barrios extremos una o más habitaciones para pobres, en las que la comodidad e indispensable holgura se aúnen con la baratura de los alquileres --no més de 120 rs/mes-- y con los hábitats de esta parte de la población" (87). Les solucions que s'aportaven a València no s'allunyaven massa del que deia Engels: "convendría se construyesen grandes casas de vecindad, susceptibles de poderse acomodar cincuenta, sesenta o más vecinos independientes entre si". Però, a més d'això, s'afegia un factor que no cal menysprear: "la vigilancia que sobre todos podría ejercerse con un golpe de vista, les serviría de freno y morigeración de sus costumbres" (88). D'açí que el 1859 es projectara un eixamplament, tot mantenint el recinte emmurallat, que

Capítol 5é

poguera servir almenys per descongestionar el focus seder al voltant del barri anomenat de les Torres -- prolongant-lo pels carrers de Sant Vicent/Sant Sebastià-- (89). Aquest, junt al barri dels pescadors --que inicialment també es pensava incloure en la reforma a través del carrer de Russafa (90)-- eren al capdavant els problemes més greus dins el clos de la ciutat. Per tant, tot i que no es dugué a terme, inicialment semblava una iniciativa on el problema higiènic era primordial: "la higiene pública, pues, la comodidad de los moradores y la moralidad exigen imperiosamente el ensanche que se proyecta (91).

De tota manera, darrere d'aquesta voluntat de millora hi havia també d'altres aspectes. El primer es veuria aviat amb la llei d'eixamplament de 29 de juny del 1864. La mesura anava adreçada a resoldre la qüestió dels lloguers, però el que pretenia era evitar qualsevol tipus d'intervenció directa sobre els preus o els tipus de contrucció, mantenint una concepció netament liberal (92). L'ocupació de la perifèria, que de fet ja s'havia encetat amb els convents extramurs, es presentava, doncs, com una necessitat d'augmentar el sòl urbà i com la redemptora de l'hàbitat social, però a la fi es constituïa com un escenari nou on la burgesia podia mostrar la seua hegemonia. No obstant això, ja no tenia el caire de les primeres dècades del segle quan la significació romania en "la apropiación burguesa del ocio a través de un nuevo paisaje" (93).

Tot i que la reglamentació definitiva dels exixamplaments no arribarà fins el R.D. de 25 d'abril del 1867, a València les muralles s'enderroquen el 1865 com a mesura per a pal·liar l'atur del proletariat urbà. En bona mesura, la ciutat havia esgotat el límit d'integració i absorció, i la cojuntura d'aquest any permeté de solventar una saturació cada vegada més greu (94). Però, alhora, som davant una nova manera d'ocupar la ciutat que fixa la imatge d'ara endavant en l'assumpció del camp i la higiene, simbolitzada en les noves barriades. Una mica després, d'ençà la revolució del 68, s'hi afegiria la demolició d'uns quants convents (95), amb la qual cosa quedaven fixats els trets de l'urbanització futura. El que s'esdevingué després ja

Capítol 5é

resta fora de les intencions d'aquest treball, però a curt termini les coses romangueren sense massa canvis. El 1878, el metge Joan B. Peset criticava durament la insalubritat de la ciutat conseqüència del "hacinamiento de habitantes en locales insuficientes", i del manteniment de l'estructura espacial als barris més pobres:

"se encuentran sus muchas calles estrechas, tortuosas y de caracter decididamente moruno, en las que no penetra el sol en todo el año; viviendas raquíticas y oscuras en las que se necesita luz artificial continua, situadas en el piso bajo y aún en los subterráneos, perjudicados por su excesiva humedad y una falta completa de ventilación bien entendida, de que se resisten otras muchas habitaciones más altas" (96).

Al capdavant, la qüestió de l'urbanisme implicà altres aspectes més enllà de la desamortització. Però, és ben cert que aquesta presenta la major oportunitat d'ordinació urbana al llarg del segle, i per això mateix té unes conseqüències fonamentals (97). Des d'aquest punt de vista, hom pot pensar que amb l'alienació de les cases del clergat n'hi havia prou per a afrontar la demanda que hi havia, però les condicions econòmiques -- el negoci immobiliari -- i socials -- la pressió demogràfica -- portaren a la burgesia a controlar la major part del que es va vendre. La conseqüent diferenciació social produïda dintre dels murs impedí una solució, que a la fi hagué de vindre amb l'eixamplament. Però, cal tenir en compte que la burgesia ja hi havia preparat el sòl urbà per a futures expansions a l'època de Mendizábal, puix que molts dels convents eren fora de les muralles.

3. ELS TRETS DE L'ESTRUCTURA AGRARIA: PROPIETAT I EXPLOTACIO.

No fa encara gaire anys quan la historiografia espanyola considerava la desamortització com un veritable desastre per a l'agricultura: havia contribuït a augmentar i consolidar el latifundisme, i havia

Capítol 5é

mantingut la tendència a l'arrendament consolidant així una vella forma de conreu que impedia un desenvolupament capitalista de les estructures agràries (98). Fet i fet, doncs, tampoc no havia aconseguit llur objectius: assolir la divisió de la propietat i permetre l'ascens d'una classe mitja dominant (99). Afortunadament, les coses han canviat bastant tot just la investigació sobre el tema s'ha eixamplat. Tothom sembla coincidir que l'estructura de la propietat no canvia substancialment després de la desamortització, sobretot perquè aquesta no afecta un percentatge suficient de terra per a fer-ho. Hi ha, però, una diferenciació entre els béns de propis i els eclesiàstics, que potser caldria convertir, si més no al País Valencià, en monts i secans erms, per una banda, i terra conreada, per altra. Precisament, al sud de l'Estat, on els latifundis són dominants, s'ha vist que sols la desamortització civil en crea més, mentre que la venda de la resta de propietat alienada no hi suposà alteracions semblants (100). Aquest aclariment ha permès que a poc a poc s'anara veient un altre aspecte no tant aclaparador, però força important: la creació i el manteniment d'una estructura minifundista gairebé per tot arreu (101). També resta clar que al llarg del segle XIX s'ha produït un augment del nombre de propietaris, i conseqüentment del de contribuents. Això és palès almenys després del 1855 i en relació directa amb la desamortització de Madoz (102), però el que cal constatar a les distintes zones és el tipus d'aquesta nova propietat.

Al nostre cas, ja hem vist els compradors que eixen beneficiats de les vendes, però manca encara veure l'estructura de la propietat que en resulta:

Capítol 5é

(Vendes)				(Compres)				
Explotacions (1855)				Propietats (1868)				
Ha.	Núm.	%	Ha.	%	Núm.	%	Ha.	%
< 0,5..	3.176	52	899,2	11	1.241	37	339,3	4
0,5-1..	1.729	28	1.226,8	15	849	25	610,1	7
1-5....	1.105	18	1.909,1	23	1.080	32	2.140,7	26
5-10...	47	0,7	322,3	4	109	3	782,9	9
> 10...	28	0,4	3.788,5	46	50	1	4.272,9	52
	6.085	100	8.146,2	100	3.329	100	8.146,2	100

D'antuvi, podem començar dient que el patrimoni desamortitzat ha consolidat més de tres mil propietaris, dels quals el 62 % ho és amb parcel·les de menys d'una hectàrea. Es a dir, més de dos mil propietaris amb una propietat mitja de 0,45 ha. No vull dir que tots aquests no ho foren abans, però sí que em sembla una quantitat aproximada versemblant. Recordem ara que la quantitat de terra adquirida pels llauradors s'acoba amb bastant exactitud al 11 % que correspon al segment de propietat d'entre 0-1 ha. Potser, doncs, hi ha un percentatge assegurat de creació de nous propietaris. Però, a més d'això, en tenim un 32 % --1.080-- a la freqüència 1-5 ha., amb una extensió tipus de 2 ha., que controla un 26 % de l'extensió venuda, i que correspon precisament a la consolidació d'aqueixa classe mitjana tant esperada. Com també ho és el segment d'entre 5-10 ha., tot i que els seus percentatges són més reduïts. Altrament, hi ha una gran propietat que abasta sobretot les finques de més de 10 Ha., amb una extensió mitjana de 85,4 ha., que correspon exclusivament a monts i secans erms. Per això, jo proposava suara una diferenciació distinta al País Valencià pel que fa al tema dels latifundis. De fet, els propis no creen genèricament gran propietat, atès que moltes de les seues propietats són tan menudes com les del clergat (103), però els monts sempre ho fan indistintament de la institució a la qual pertanyen. Des d'un altra vessant, açò pot semblar una precisió una mica exagerada, perquè la gran propietat eclesiàstica no pot comparar-se amb la provinent dels bens civils, tot i

Capítol 5é

que per altra banda la importància dels propis al País Valencià és bastant minsa (172 finques rústiques, contra les 6.085 de la resta). Així, la propietat mitjana per segments d'extensió és la següent:

Segments	1855	1868
< 0,5....	0,2	0,2
0,5-1....	0,7	0,7
1-5.....	1,7	1,9
5-10....	6,8	7,1
> 10.....	135,3	85,4

En línies generals, doncs, la finca-tipus ha passat d'ocupar una superfície de 1,3 ha. el 1855 a 2,4 ha. el 1868, duent a terme els tòpics de la desamortització: crear i consolidar propietaris. Però, això traeix algunes coses més. En primer lloc, no es tracta d'un canvi produït en dotze anys, sinó d'una transformació delimitable entre les acaballes de l'antic règim i la culminació de la reforma agrària burgesa, perquè cal tenir-hi en compte que els patrimonis que s'alienen romanen pràcticament intactes des de finals del XVIII fins a la desamortització. En segon lloc, les parcel·les que els integren estan mostrant-nos certs aspectes de l'estructura de la propietat a les darreries del sistema feudal, car han estat comprades sobretot a llauradors i petits propietaris (104). Es a dir, que al si del feudalisme hi havia un sector important de petits propietaris, però que en determinats llocs aquesta via s'atura al llarg del segle XVIII per la pressió dels inversors urbans, dels quals, l'església sols n'és un més. Precisament, hem vist com els patrimonis del clergat secular es formen, pel que fa a la propietat "absoluta", durant el segle XVIII (105). Aleshores, la revolució burgesa el que fa és consolidar, i reforçar si hom vol, el que hi havia: una oligarquia d'una banda, i una propietat petita-mitjana predominant de l'altra.

El que cal matisar és la importància que té cadascun dels elements que juguen en la dissolució del règim feudal per tal d'afavorir una cosa o l'altra, i sobretot, quina ha estat la raó de la consolidació de la

Capítol 5è

petita propietat. Sembla que a l'emfiteusi sols cal adjudicar-li'n una part, o, si més no, al País Valencià no es podem mantenir certes afirmacions: "Si a tenor del anàlisis de la compra en subasta pública, el campesinado no propietario, el arrendatario no accede a la propiedad, en la redención es el único llamado a ser propietario" (106). Més aviat cal dir que la redempció no equivalia a distribució i que "no transformava gran cosa per ella mateixa dins l'estructura de la propietat" (107). Per això, i mentre no conequem la qüestió de la desvinculació --en la qual treballa, junt a Justo Serna, ara mateix--, la desamortització apareix com un factor força important. Potser, a les etapes anteriors haja servit per augmentar el pes de la burgesia comercial dins l'oligarquia terratinent, però tant aquesta com sobretot l'etapa oberta el 1855 afavoreixen la potenciació de la petita i mitjana propietat. Es evident, que això no és el que hi ha avui, però si la primera part del procés que, per tal de precisar més, podríem definir com una tendència vers una distribució més racional de la propietat, és a dir, "la progresiva erosión tanto de los grandes como de los pequeños establecimientos" (108). Les xifres que he donat més amunt exposen justament això --tot suposant que les explotacions del 1855 han estat propietats anteriorment -- : una disminució de les propietats més menudes, però també una reducció de l'extensió de les finques més grans, i tot això en favor dels sectors intermedis -- entre 1-10 ha. --que controlen més propietat i augmenten la superfície mitjana de llurs finques.

L'evolució, però, de la agricultura valenciana ha anat més enllà i ha produït una agudització de la fragmentació de la propietat acompanyada de l'accés a la terra de sectors que fins ara havien restat fora (109). Una de les raons ha estat, sens dubte, l'enfonsament de la gran propietat (110), però la desamortització també hi ha plantat llavor d'allò que germinarà després. La raó bàsica és que aquest procés afavoreix una certa concentració de la propietat, però no de les explotacions (111). Així, el canvi de propietat realitzat per l'alienació manté determinats aspectes de les relacions de producció, particularment pel que fa als contractes d'arrendament. Per a determinats autors

Capítol 5é

això impedeix la formació d'un empresariat agrícola sorgit dels camperols que haguera pogut dinamitzar l'agricultura (112), però no pense que s'haja de veure això com una mena d'endarreriment. El que cal plantejar-se de moment és quins avantatges presentava el conreu en arrendament als nous propietaris.

Si hem de fer cas de la nostra tradició historiogràfica, les coses no eren gaire optimistes. Diversos autors han confirmat que existia una mena de pacte que havia esdevingut costum que "impide a los propietarios elevar el precio del arrendamiento más allá de ciertos límites, muy ceñidos por cierto, so pena de la sanción de quedar el campo yermo" (113). Això vol dir que en la pràctica el propietari veia retallat el seu dret sobre la propietat, car si "desea variar de colono, se ve imposibilitado de hacer lo que su voluntad le dicta, a no mediar consentimiento expreso por parte de este..." (114). La realitat d'aquesta situació és tant clara que l'aferrissada defensa d'aquestes condicions per part dels arrendataris rovocà fins i tot violentes revoltes (115). També la literatura en féu resó i tothom coneix "La Barraca", la famosa novel·la de Blasco Ibañez, així com els versos que Joan Baptista Burguet posà en veu d'un arrendatari:

"Si no me quita l'aumento
y el mich añ adelantado,
por mi parte han acabado,
no quiero l'arrendamiento
(...)
pues vorem qui es el valent
qu'es fica en arrendament
entre tant yo estiga viu" (sic)

D'aquesta manera, la resposta del propietari no podia ser altra:

"Yerra todo propietario
que tiene su hacienda a rento,
y va en busca de un aumento
casi siempre imaginario
(...)
Y con tan torpes medidas

Capítol 5é

sabes qué suele lograr ¿
el quedarse sin cobrar
y con las tierras perdidas " (116)

Si això és cert, la conseqüència degué ser el manteniment d'una renda inmovilitzada al llarg del segle XIX, la qual cosa planteja certes contradiccions que cal aclarir (117). La que més m'interessa és que aquest fenomen constituïria un obstacle insuperable per als compradors de la desamortització que, com hem vist, han pagat uns preus molt alts i necessiten obtenir-ne la renda corresponent. Aleshores, com anaven a arrendar la terra si "la rotunda oposició de los arrendatarios limitó la rentabilidad que se podía obtener del privilegio de posesión de la tierra" (118). Però ho feien, i d'això no hi ha dubte. Precisament una de les qüestions claus de la desamortització ho fou la llei de 30 d'abril del 1856 sobre la caducitat dels arrendaments dels béns alienats: quaranta dies les finques urbanes, mentre que per a les rústiques s'ajornaria fins l'acabament de l'any d'arrendament corrent segons la costum de cada lloc, ambdós casos des del moment en què se'n prenguera possessió. La disposició provocà bastants conflictes bé perquè el nou propietari volia treballar la terra directament, bé perquè volia pujar l'arrendament i malgrat la resistència dels arrendataris, aquells sempre van ser recolzats per la llei (119).

A més de la voluntat d'arrendar, el propietari també tenia la possibilitat d'aconseguir un contracte beneficiós. Potser ara és el moment de recordar tot el que he dit respecte d'açò més amunt, on s'ha vist clarament que hi ha un mercat mòbil que permet aprofitar-se de l'augment de la renda de la terra. Per això, tot i que no puc donar-ne massa exemples, molts dels compradors s'apressuren a acordar nous contractes d'arrendament i en condicions més o menys favorables. Així, Josep Martorell Boigues, un corredor d'arròs de València, arrendava 0,64 ha. que ha adquirit per 15.100 rs. com a pertanyent a les monges de l'Esparança, per 740 rs. en cadascun dels quatre anys. Es a dir, que ha obtingut un 5 % del que va pagar, i com que es tracta

Capítol 5é

d'una finca del clergat disposa d'un termini de 20 anys, çò és, el mateix temps que necessita perquè l'arrendament amortitze la inversió. Quelcom semblant s'esdevé amb el comerciant Ramon Quinzà Coll, que arrenda dues finques a Benifaraig i Vinalesa. De la primera aconseguix un contracte que suposa un 4,7 % del que li ha costat la rematada, però per l'altra, 2,2 ha. que dóna a tres llauradors, extrau 4.200 rs./any durant sis anys havent pagat a la subhasta 48.200 rs.: un 8,7 %. En aquest cas, com que també es tracta d'una finca del clergat, l'autofinançament és més evident (120). Clar que això no deu ser el més comú, sobretot perquè no es tracta de finques que hagen assolit uns preus massa alts, com sol ocórrer. Però, tenint en compte que no tots els arrendaments són "històrics" i que, per tant, n'hi ha una tipologia variada és com es compren que es generalitze aquest contracte i que fins i tot es diga que "la renta de las tierras tiene en Murcia y Valencia un valor que parece fabuloso, pues llegan a pagarse de cuatrocientos ochenta a setecientos noventa reales por una superficie de cuarenta y cinco áreas" (121).

Així doncs, la desamortització actua d'una banda com a factor de creació i consolidació de la petita propietat, mentre que d'altra manté una parcel·lació que fa que la burgesia haja de recórrer a unes fórmules d'explotació, l'arrendament, que empra l'economia camperola. A això s'ha d'afegir que parlem d'una agricultura especialitzada i intensiva on el propietari no és un absentista (122), sinó un burgés preocupat pel conreu --i això també ha restat clar en parlar dels contractes--, per la infraestructura i per la comercialització --sobretot si tenim present la importància de la burgesia comercial dintre de la classe dominant valenciana--. Això implica un determinat tipus d'agricultura comercial sobre la qual es dóna una dinàmica d'acumulació de capital forta --i que potser no haguera estat possible sense una renda segura-- que al capdavant sempre deixa un marge de maniobra per a un sector del camperolat que acaba accedint a la propietat, sobretot al segle XX.

Però al voltant de tot això deu existir una altra raó que explique perquè la petita explotació, tant des

Capítol 5é

de la propietat com des de l'arrendament, manté aquesta tendència, i sobretot perquè ja des de la desamortització no hi ha un interès més gran en la concentració i en l'explotació directa amb mà d'obra assalariada. En tot cas, es tracta de veure els avantatges, la rendabilitat, que ofereix un o altre tipus de tinença, perquè és clar que "no es deu tant a la voluntat de la nova classe propietària de promoure les capes empobrides de la pagesia sinó perquè aquesta fou la manera més rendible de treure partit a la propietat i d'explotar la capacitat de treball dels que no posseïen terres o només en tenien en petita quantitat" (123). Pot ser interessant veure, doncs, quins han estat els arguments que els estudiosos de la economia política han donat per a explicar la relació que s'estableix entre la petita propietat i el desenvolupament de l'economia capitalista, i en quina mesura es veu o no afavorida la primera.

Hom pot creure que no és adient introduir ara alguns dels aspectes del debat teòric sobre la petita propietat, atés que estem parlant d'un cas molt concret, i quan això no s'ha fet en altres llocs del treball. Però, la introducció, o no, al llarg de la investigació de plantejaments d'aquests tipus depèn de la seua funcionalitat i del major o menor coneixement que es dispose sobre una qüestió concreta. Pense, doncs, que ací si que s'escau una mena de reflexió teòrica. Sobretot, perquè el que defineix el balanç final de la desamortització és la consolidació d'aqueixa tendència cap a la petita propietat. Així, cal saber-ne perquè, no sols constatar-ho, i cal comprendre el seu funcionament dins de la nova dinàmica del capitalisme.

3.1. ALGUNS ASPECTES TEORICS SOBRE LA PETITA PROPIETAT.

No deixa de ser lògic que els pares de l'economia clàssica no dedicaren atenció a aquesta qüestió, sobretot si tenim en compte que el que els interessava era estudiar l'origen de la riquesa i que aquesta tenia unes lleis naturals. A més d'això, parlaven en general d'un país on el procés de desenvolupament de

Capítol 5é

l'agricultura havia estat totalment invers al que ara estem tractant. Així, ni Smith ni tan sols Ricardo, qui s'acosta més al problema en parlar de la qüestió de la renda, en diuen res. Hagué de ser un economista suís -- estat on si hi havia petita propietat--, Sismondi, qui obrira el debat sobre el tema. En realitat, el que canviava en aquest autor era la formulació inicial. Per a ell, l'objectiu de l'economia política era "el bienestar físico del hombre, en tanto en cuanto puede ser producido por el Gobierno", és a dir, que "la riqueza y la población no son realmente signos absolutos de prosperidad en un Estado; sólo lo son si se las relaciona entre sí. La riqueza es una bendición cuando esparce bienestar sobre todas las clases sociales" (124).

Aquest plantejament de justícia social emmarca força bé el caràcter de les primeres postures respecte del problema camperol. Sismondi fa una negació del classicisme per tal com implica optimisme, harmonia i equilibri, però no incideix en la rendibilitat econòmica de la propietat camperola. En resum, és la resposta a les primeres contradiccions que planteja el sistema capitalista des del punt de vista del, com assenyala Marx (125), màxim exponent del socialisme petit burgès. La contradicció es transmet així al seu estudi. Per una banda, el petit propietari no empra "el capital suficiente ni siquiera para su pequeño cultivo", i roman sempre "tan cerca de la ruina, que ha de empezar por arruinar el suelo". Mentrestant, el gran propietari hi introdueix maquinària i estalvia treball, però sobretot "procura de grandes capitales el beneficio que antes se obtenía del empleo de numerosos trabajadores" (126). Per altra banda, però, "al quitar la dirección de su trabajo de las manos del campesino, le reduce a una situación mucho más desgraciada que la de cualquier otro sistema de cultivo" (127). Per això, la preferència pels camperols francesos en lloc dels anglesos s'explica sols en termes de llur situació social. Això es veu ben clar en parlar de la mecanització, la qual tan sols troba positiva si no provoca l'atur dels treballadors, perquè això "es una desgracia grave (...), y el progreso de su riqueza (de la nació) es ilusorio cuando se obtiene al precio de una miseria y mortandad generales" (128). En

Capítol 5é

realitat, del que es tracta és de presentar la disparitat entre la capacitat productiva i les relacions socials que la determinen, però sense introduir-hi un principi analític clar. Per això, les seues argumentacions a favor de la petita propietat són massa genèriques:

"De todos los cultivadores es el campesino propietario el que obtiene el máximo rendimiento del suelo, pues es el que tiene más en cuenta el porvenir y el que mejor aprovecha la experiencia. Es también el que sabe emplear con mayor provecho las fuerzas humanas, porque, repartiendo las ocupaciones entre todos los miembros de la familia, sabe reservar alguna para cada día del año, de modo que nadie carezca de ocupación. Es el más feliz de todos los cultivadores, y al mismo tiempo puede decirse que en ninguna parte ocupa y alimenta la tierra tanta gente como en las regiones donde los campesinos son los propietarios de las que cultivan. Por último, el campesino propietario es el cultivador que más estimula el comercio y la manufactura, por la sencilla razón de que es el más rico" (129).

Almenys sembla clar que les seues investigacions històriques i els seus viatges --de fet les principals obres que escrigué eren històriques-- el concienciaren que, a banda del fenomen de la divisió en classes que propiciava la separació de propietat i treball, i a banda de la necessitat de justícia social, la petita propietat presentava en molts llocs un desenvolupament i uns resultats òptims, tot i que refusar el mètode ricardià d'anàlisi el privà d'arribar a conclusions més profitoses en ambdues vessants.

Si les primeres formulacions nasqueren en contacte amb el socialisme inicial --de fet, Sismondi conegué i féu amistat amb Owen--, el següent pas s'hi dona dins de l'ala radical dels mateixos ricardians. No fou casualitat que aquesta tasca recaiguera en John Stuart Mill, un home que heretava la tradició clàssica de Ricardo a través del seu pare (James Mill), així com els primers problemes a través de Malthus, i tot això amb la

Capítol 5é

influència del romanticisme (Coleridge), de l'utilitarisme (Bentham) i sobretot del positivisme (Comte). El resultat en fou un autor que cal presentar com a aradigma de la via transaccional de l'economia clàssica, de l'eclecticisme: la solució a les contradiccions del capitalisme a partir d'un compromís polític, però sense abandonar els principis de la teoria clàssica basats en la confiança en les lleis naturals de la producció.

Aquesta dualitat roman present a tothora al pensament de Mill i té una aplicació correlativa al tractament de la propietat agrícola. Per això, distingeix dues vessants en el seu tractament: la producció i l'eficàcia del treball, d'un costat, i la distribució de la producció i el benestar físic i social dels camperols, de l'altr. Pel que fa al primer punt, i tot admetent els errors que pot cometre un "escritor científico sobre temas sociales y políticos" (130), analitza els avantatges econòmics de la gran i petita producció (131). La primera pot aprofitar-se millor de la divisió del treball, de l'utilització dels edificis, dels instruments de treball, dels transports, dels adobs i dels coneixements agrícoles. Però, en base a exemples trets de distintes zones d'Europa, arriba a la conclusió que tot això no hi compta massa i fins i tot de vegades no és un avantatge clar, com ara en el cas de la divisió del treball que en la petita producció és substituïda per la cooperació simple al voltant de l'eix familiar. Tot i amb això, el contrapés fonamental a tots els elements esmentats és "un ardor para el trabajo que no tiene igual en ninguna otra situación de la agricultura" (132), la qual cosa li permet produir més. De tota manera, més que no la superioritat d'una sobre l'altra, Mill presenta dos tipus de producció complementaris però amb interessos distints:

"La tierra cultivada en grande no se aprovecha tan bien; en ella no se gasta, ni con mucho, tanto trabajo, como la cultivada en pequeño. Y esto no es por efecto de la economía resultante de la combinación del trabajo, sino porque empleando menos, se obtiene una ganancia mayor relativamente al desembolso efectuado. (...). En condiciones

Capítol 5é

iguales o parecidas de habilidad y conocimientos, el agricultor en grande no obtiene del suelo, ni con mucho, lo que el propietario pequeño o el pequeño campesino bajo estímulos adecuados: pero si bien la producción es menor, el trabajo empleado lo es en grado aún mayor, y como cualquiera que sea el trabajo que emplee lo ha de pagar, no conviene a sus fines emplear más" (133)

Pel que fa a les influències de la petita propietat sobre el benestar social ja no hi ha cap tipus de dubte (134). Aquesta, a més de ser un instrument d'educació popular (135), afavoreix les virtuts de "la prudència, la temperancia y el dominio de sí mismo" així com de la "frugalidad". Tots aquests beneficis morals tenen, nogensmenys, una condició prèvia per ço que depenen que no hi haja una subdivisió massa gran de la propietat, "esto es, de que no haya que exigir a la tierra que sostenga más personas de las que pueden mantenerse con los productos que pueden cultivar en la misma. La cuestión se convierte, como la mayoría de las que se refieren a la situación de las clases trabajadoras, en una cuestión de población" (136). Els remeis contra aquesta situació vénen des de la mateixa petita propietat --"la actividad infatigable y la gran pericia agrícola"-- i des del mateix sistema --l'augment de la població pot drenar-se cap els sectors industrials, o fins i tot amb la divisió de les grans propietats agrícoles--. De tota manera, aquesta darrera qüestió es relaciona sobretot amb la seua teoria de la producció, i no pas amb la distribució de la riquesa, per la importància que Mill dóna a la teoria malthusiana de la població i a la influència rebuda dels fisiòcrates. Així, la preocupació fonamental és la de si la petita propietat pot oferir més o menys "producto neto", és a dir, l'excedent després d'alimentar els propis cultivadors, i si pot mantenir més o menys població fora del sector agrari. Mill no gosa dir que l'excedent siga més gran en la petita explotació, però sí explicita que n'hi ha i que "incluso si su excedente basta sólo para comprar vestidos, los trabajadores que los hacen forman la población no agrícola que se sostiene con los alimentos por él producidos" (137).

Capítol 5é

La proposta de Mill vé condicionada, doncs, pel caire del seu pensament, de manera que sense qüestionar els principis establerts defensa un sistema de propietat "que pueda hacerla más util para la colectividad de sus habitantes", però sobretot defensa la propietat, puix que "no se conoce ningún estímulo tan poderoso" (138). Per això, a l'hora de posicionar-se davant un entrebanc pràctic, pren una mesura mixta. Això esdevé en el cas dels "cottier" irlandesos --arrendataris "cuyas rentas son fijadas por la competencia"-- per als quals demana un arrendament perpetu amb una càrrega fixa com a mesura per a evitar les conseqüències de la pujada de la renda que han imposat els propietaris. Es tracta de comerciants que han invertit en terra i que volen traure la rendibilitat als diners --un cas semblant al nostre--, però la proposta de Mill demostra que la qüestió de la petita propietat és tractada des de la preocupació social i no des de la rendibilitat econòmica:

"(...) cuando se hizo la compra, los arrendatarios que estaban en la propiedad, gozaban de una situación bastante holgada. Pero desde entonces acá les han subido la renta tres veces; y (...) aquélla es ahora casi el doble de lo que era al comenzar a reinar el nuevo propietario. El resultado es que esa gente (...) está ahora en la miseria. Si no matan a ese propietario, no es menos cierto que se perjudica a sí mismo por la pérdida del valor de su propiedad, pero entretanto, ha estado obteniendo el ocho y diez por ciento al dinero que empleó en la compra" (139).

Fet i fet, per a l'economia clàssica la petita propietat sols arribà a ser un compromís social davant el problema de la proletarització i l'equilibri del sistema. Es clar que aquesta situació existia, sobretot a Anglaterra, país on el domini de la gran propietat era inqüestionable i amb bons resultats. Per això mateix, el marxisme arrancà amb aquest principi. Restava ben evident, i així ho exposà Marx, que la petita propietat no tenia lloc dins de la implantació del capitalisme a l'agricultura i que els petits propietaris acabarien empobrits (140). En realitat, el marxisme no féu cap tipus de formulació teòrica sobre el tema fins que no es

Capítol 5é

convertí en una qüestió política. El debat més important es plantejà al si de la SPD alemanya entre els congressos de Frankfurt (1894) i Breslau (1895) al voltant d'allò que deuria ser el programa agrari del partit. La postura oficial hi fou representada per Kautsky, per a qui els avantatges de la gran explotació eren força evidents:

"(...) la menor pèrdua de superfície cultivada, la economia de homes, animals y aperos, el aprovechamiento completo de todos los medios, la posibilidad del empleo de máquinas negadas a la pequeña explotación, la división del trabajo, la dirección técnica, la superioridad comercial, la mayor facilidad de procurarse dinero, etc." (141).

En canvi, la petita propietat només tenia al seu favor el treball constant del camperol, però "se necesita ser un partidario fanático de la pequeña propiedad territorial para considerar ventajosa esta servidumbre" (142). Kautsky, igual que Marx, creia que el preu de la terra impossibilitava que els camperols pogueren disposar del capital suficient tot just l'adquiriren i que de tota manera el capital territorial --és a dir, la renda territorial capitalitzada-- constituïa la part més important de la inversió necessària per a treballar la seua terra, i així l'explotació "ha de ser menor o menos intensiva de lo que sería si tuviera todo el capital a su disposición" (143). Per a ell, la forma clàssica de l'agricultura capitalista, seguint l'exemple anglés, era la de la gran propietat cedida en arrendament i amb aquesta tinença era com més es desenvolupava el sistema capitalista al camp. En realitat, era la preocupació pel tipus de treball que realitzava el petit propietari, i que el convertia "en bestias de carga para toda su vida", el que impedí de veure que al darrere d'aquesta situació hi havia una rendibilitat superior per al sistema.

Dins de l'SPD la postura de Kautsky era compartida fonamentalment per Oskar Geck, per a qui la petita explotació estava abocada a produir el necessari per al consum familiar, i impedir així l'explotació racional de les qualitats particulars del predi en qüestió (144).

Capítol 5é

Les argumentacions contràries les feu sobretot Eduard David, qui veia en les postures anteriors una transposició a l'agricultura del que passava a la indústria, puix que en aquella els mitjans de producció no sols jugaven un paper molt més subordinat, sinó que a més a més eren si fa no fa equivalents per a la petita o la gran explotació. Ras i clar, si la primera havia aconseguit de mantenir-se malgrat el que s'esperava, no era tant per la pobresa i la penalitat característica dels camperols, sinó perquè hi havia una eficiència (145). De tota manera, ni aquest ni Paul Ernst, que defengué la mateixa postura, demostraren que la petita explotació fora clarament superior, sinó que no es podia menysprear i que, si més no, comptava amb l'avantatge que suposava la iniciativa del treball personal (146).

Indirectament, Engels també participa en la discussió quan a finals del 1894 escriví sobre la qüestió camperola a França i Alemanya, tot i que en realitat sols criticava alguns aspectes del programa agrari del partit en el primer d'aquests dos estats. La formulació d'aquest autor és, d'altra banda, una de les més clares respecte del que havia estat la petita propietat i del que seria dins del projecte socialista. D'un cantó, "nuestro pequeño campesino, como todo lo que es vestigio de un modo de producción caduco, esta condenado irremisiblemente a perecer. El pequeño labrador es un futuro proletario" (147). Però, no sols era un element atàvic dintre del capitalisme, sinó que tampoc no podia entrar dins de la missió del socialisme que "se reduce más bien a transferir los medios de producción a los productores como propiedad colectiva" (148). Engels es declarava partidari del petit camperol, però no del tipus de propietat que mantenia, ja que no era rendible:

"Pero si aplicamos esta idea a una región parcelaria, veremos que, con la reunión de las parcelas en común y el cultivo a gran escala del área total, queda sobrante una parte de las fuerzas de trabajo que antes se aplicaban, y este ahorro de trabajo es precisamente una de las principales ventajas del gran cultivo" (149)

Tot això passà directament a Lenin, que defensà

Capítol 5é

inicialment les mateixes postures. Precisament en un dels seus primers escrits sobre el tema va criticar la postura de Eduard David, a qui he esmentat dalt, per no tenir en compte la situació social en què es trobava el petit productor i perquè aquesta explotació reduïda "está condenada irremisiblemente bajo el capitalismo a un máximo de rutina y atraso y a un mínimo de adaptación al mercado" (150). El mateix any, Lenin escrivia un text sobre el programa agrari de la social-democràcia russa entre 1905=1907 que ha estat esmentat com a prova que finalment es decantà a favor de la petita propietat. No obstant això, pense que açò no fou així. En realitat, Lenin sols admeté que el desenvolupament del capitalisme a l'agricultura s'havia fet per dues vies, la prussiana i la nord-americana, és a dir, "teniendo al frente las grandes haciendas de los terratenientes (...) y (...) teniendo al frente las pequeñas haciendas campesinas" (151). El que ell està comparant és mantenir la situació latifundista feudal o convertir "el campesinado patriarcal en el granjero burgués" (152), però aquest granger no és assimilable al petit propietari. En canvi, sí que defuig fer una afirmació com la que fa Engels: que es tracta d'un residu feudal. Lenin reconeix que afavoreix el desenvolupament de les forces productives i del capitalisme, però això ho diu en comparar les zones de Rússia on hi havia servitud, diferentment d'altres països on dominava el camperol lliure (153).

Posteriorment, les formulacions de Lenin es complicaren molt en diferenciar els distints tipus de camperols: assalariats, camperols parcel·laris, petits camperols i camperols mitjans. Però, malgrat que suposa a aquests darrers "no sólo el rendimiento necesario para sostener pobremente a su familia y su hacienda, sino también la oportunidad de obtener cierto excedente, que puede, por lo menos en los años mejores, convertirse en capital", no sembla que la seua postura canviara (154).

Potser aquestes postures no podien tenir un altre caire, des del moment en què la qüestió era tractada des del punt de vista polític i des de l'explotació social i econòmica que patien els camperols, sense tenir present que aqueixa explotació podia permetre una rendibilitat major i que la seua persistència no era fruit solament

Capítol 5é

de l'assumpció per la pagesia d'unes condicions de vida infimes.

El canvi en el tipus d'anàlisi té en K. Vergopoulos el seu capdavanter, en relacionar la qüestió camperola directament amb el mode de producció capitalista i sobretot amb la renda. Esquemàticament, l'evolució hauria estat la següent: la terra, com a mitjà de producció no reproduïble, havia donat al propietari un benefici extraordinari que aquest transformava en renda de la terra; això suposava que la taxa de guany industrial es veïés perjudicada i baixara; la conseqüència n'havia estat, doncs, l'organització de l'agricultura en base al model familiar com a única via per a extraure del sector agrícola no sols el benefici extraordinari, sinó també el guany mitjà (155). En realitat, aquesta formulació havia estat present ja dins de l'economia clàssica d'una manera fragmentària, però no se li havia donat la formulació necessària. Recordem que Mill havia heretat de Ricardo la desconfiança pel que suposava la renda que els grans propietaris percebien en la distribució de la riquesa, cosa que li feia defensar la postura d'aquest: "el interés del terrateniente es decididamente opuesto a la introducción repentina y general de mejoras en la agricultura" (156). El que hi havia en el fons era la constància que el terratinent intentava sempre maximalitzar la renda i que això perjudicava el funcionament del capital industrial. A més d'això, hi ha per a Mill una proposició fonamental dintre de l'economia política: "el producto de la tierra aumenta en proporción decreciente con el aumento del trabajo empleado" (157). Així, un capitalista no estarà disposat a invertir una vegada l'aplicació de més treball no li suposa un augment equivalent de guany. Però, si recordem el que deia de la petita propietat, es veu que aquesta produeix més precisament perquè no pensa en un augment proporcional del guany i intensifica el treball. A la fi, això vol dir que el sistema no recompensa aquest esforç addicional, mentre que d'altra banda en la propietat camperola, al contrari del que passa en la gran propietat, "no existe distinción de renta, ganancia y salarios" (158).

Capítol 5é

Aquesta ve a ser la línia argumental de Vergopoulos: "(...) la superioridad de las pequeñas explotaciones en relación a las grandes, esta basada en su inferioridad en cuanto a resistir el MPC que las rodea, en lo que se refiere a la intercepción de la renta" (159). El camperol, doncs, no produeix en base a la renda i el guany, sinó que es comporta com un "asalariado a destajo" que multiplica els dies de treball per acoblarse a una evolució que li és desfavorable: un augment de productivitat mitjançant la mecanització de la qual no es pot substraure, i una evolució dels preus que li perjudica. Aquesta situació es fa més palesa com més dividida està la propietat, i això és una constant per la forta demanda dels camperols que necessiten més terra per compensar altres desavantatges. Això provoca un augment dels preus que afavoreix també la fragmentació de la gran propietat, tot tenint en compte els trets de la terra que la diferencien d'altres instruments de producció que si són reproduïbles. Aquesta evolució és la que permet dir a Vergopoulos que l'agricultura ha estat socialment integrada: "la agricultura es saqueada como un todo, a través de los mecanismos de la circulación y el mercado" (160).

Hi ha també altres autors que confirmen aquesta formulació des de distints vessants. Un d'ells, fins i tot anterior, és C. Servolin, el qual arriba a conclusions semblants, tot i que sense una reflexió tant detallada sobre la transferència de valor de l'agricultura a la indústria amb el domini de la propietat familiar (161). Més interessants són les afirmacions de J. Lisovskij qui aprofundeix en les relacions entre agricultura i indústria assenyalant-hi la subordinació de la primera sobre la segona. Això suposa una pèrdua de l'autonomia que l'agricultura havia tingut i la integració dintre d'un conjunt econòmic cada vegada més unitari i orgànic, que s'evidencia sobretot amb la intervenció del capital financer en la producció agrícola dirigint els mecanismes interns d'acumulació i inversió de capital. De fet, en l'agricultura valenciana es produeix ben aviat un domini del capital comercial que juga un paper fonamental en la consolidació de determinats tipus de conreus a través no sols de la

Capítol 5é

comercialització a posteriori, sinó també de la incentivació mitjançant acomptes sobre el producte final.

De tota manera, parlem d'una agricultura bàsicament comercial i rendable. No és extrany, doncs, que quan aquestes condicions no s'acompleixen l'evolució en siga la contrària, malgrat la resistència que caracteritza el petit propietari. M. Etxezarreta ha descrit per al País Basc aquesta problemàtica dissenyant els entrebancs que les petites explotacions tenen per mantenir-s'hi i suposant-ne una desaparició progressiva (163), tot i que algunes de les seues afirmacions (com ara que el camperol no està disposat a rebre una renda per sota de la taxa mitjana de benefici) semblen recordar-nos les postures més ortodoxes. Per a aquesta autora, el manteniment d'aquest tipus d'explotació sols serà possible "si esta le puede proporcionar por lo menos una rentabilidad para sus recursos análoga a la de utilizaciones alternativas" (164). Això, suposa aplicar-hi una lògica econòmica que no li és pròpia, és a dir, la recerca de la valorització del capital a la taxa mitjana de guany, quan el que caracteritza la petita propietat és la reproducció de la força de treball i dels mitjans de producció emprats, cosa que no inclou ni renda ni moltes vegades guany (165). Evidentment, això no lleva que la situació d'aquests productors siga més aviat malaurada, tal com reconeixen la major part dels autors marxistes, però el que calia demostrar era la rendibilitat econòmica per al sistema. Tanmateix, una altra qüestió fóra veure com pot el camperol pal·liar aquesta situació: fent de jornaler temporalment, essent un obrer industrial que té terra, etc.

Comptat i debatut, la desamortització no podia substraure's a aquesta situació, perquè no sols ofertava petita propietat, sinó que també la demanda anava en aquest sentit. A més, l'agricultura valenciana havia evolucionat precisament vers els cultius intensius on les economies d'escala eren escasses i s'hi exigia una intensificació del factor treball. Per això, si tenim present tot el que acabe d'exposar, es veu com tant la petita propietat com l'arrendament eren les fórmules més rendables. La desamortització, doncs, no és altra cosa

Capítol 5é

que un altre factor del procés que condueix a la implantació del capitalisme en el sector de l'agricultura.

4. LA DESAMORTITZACIO: UNA INVERSIO QUESTIONADA.

Una altra qüestió que cal plantejar-se és la de la incidència que tingué, sobre el desenvolupament econòmic general, la inversió en el sector agrícola amb motiu de la desamortització. Tothom accepta en principi que la millor alternativa a la manera en què es dugué a terme la desamortització haguera estat la via revolucionària, però això, per raons econòmiques òbvies i pel caire de la revolució burgesa a l'Estat espanyol, no era viable. S'ha de partir, doncs, de la realitat. Els governs espanyols, malgrat les bones intencions, acabaren per accedir a la necessitat d'obtenir recursos per a finançar el dèficit de la hisenda i alhora la construcció de la xarxa ferroviària. Sols això ja deuria considerar-se com a profitós per a l'Estat (166).

Efectivament, la major part dels autors consideren que les aportacions de la desamortització foren prou efectives per a pal·liar el dèficit pressupostari constant (167). Fins i tot, determinades operacions hisendístiques necessàries s'hi basaven gairebé exclusivament en els ingressos procedents d'aquest procés (168). De tota manera, també s'ha de tenir en compte que el volum total d'ingressos no fou massa elevat, i el repetit exemple que el que es recaudà per aquest concepte entre 1855-1895 fou igual als ingressos per loteries entre 1850-1890 així ho confirma (169). Tanmateix, encara hi ha qui es pregunta si no haguera estat més adient la inversió d'aquests capitals en sectors més productius en lloc de perllongar una mentalitat rendista (170).

Aquest tema és prou problemàtic: en primer lloc, perquè per tal que això es produïra es necessitaven unes expectatives de benefici al sector industrial que no hi eren; en segon lloc, perquè la inversió en l'agricultura és lluny de ser un esmerç improductiu, més aviat en

Capítol 5é

determinades zones era necessària. El que cal veure, doncs, és si aqueixa inversió descapitalitzà el sector agrícola, i això des de dues vessants. Per una banda, el comprador podia veure compromés tot l'estavi en l'adquisició i no restar-li'n res per a millorar la seua propietat. Però, d'altra, parlant en termes generals, i com que la inversió provenia majoritàriament de la mateixa agricultura, la desamortització va suposar una fuga de recursos cap a d'altres sectors de l'economia (171). Tant aquesta com d'altres mesures, com ara la contribució, l'impost de consums, etc., són un autèntic trasbals de capitals del qual cal demanar comptes a l'Estat (172). Potser, no s'ha parat suficientment esment que la desamortització, contràriament al que succeix amb la desvinculació, és la única mesura que permet que els recursos agrícoles vagen a altres sectors a través de l'Estat. Atès que el sector industrial no presentava una situació estimulante per a l'actuació de la iniciativa privada, no crec que siga encertat afirmar d'una manera genèrica que la desamortització detrau inversió cap a d'altres sectors econòmics.

En termes de comptabilitat simple, els diners que revertiren sobre València en aquests anys, a través de les subvencions de l'Estat, foren importants i necessaris. A tall d'exemple, direm que la desamortització en conjunt suposà més de 170 milions de reals, però sols el ferrocarril d'Almansa-València-Tarragona en rebé en dates pròximes més de 147 en valor nominal en concepte de subvencions (173). No sols es tracta d'una xifra considerable, sinó que potser sense la desamortització no haguera estat possible. A més, tot i admetent l'entrebanc que suposà la forma amb què es dugué a terme la construcció de la xarxa ferroviària, no hi ha dubte que beneficià l'economia espanyola i la valenciana pel que fa a l'articulació del mercat:

"Deudora es nuestra provincia de este desarrollo de sus exportaciones (174) al establecimiento del ferrocarril y el inmejorable servicio que la empresa presta transportando rápidamente en trenes especiales las expediciones de frutas y verduras.

Antes de la construcción de la vía férrea, el

Capítol 5é

comercio de verduras se limitaba al que desde Chiva se hace a Madrid por la carretera de las Cabrillas, empleándose únicamente en su conducción una recua de seis u ocho caballerías, que invertían numerosos días en el transporte. Nula era, pues, por completo esta exportación" (175).

Però, els fons procedents de la desamortització no sols tingueren aquesta aplicació. No podem oblidar que els pobles reberen una indemnització en deute pel 80 % dels seus propis i que aquest ingrés, atesa la dificultat per a realitzar-lo al preu nominal i una vegada s'enfonsà el projecte dels bancs agrícoles, es destinà en bona mesura cap als organismes públics que sí el podien garantir. Una de les vies possibles hi era la participació que els pertocava en l'adequació dels camins veïnals, percentatge força important (176). De fet, en aquests anys, la Diputació Provincial féu unes despeses prou importants en aquest capítol (177):

Any	Despesa (rs.)
1855.....	544.512
1856.....	843.995
1858.....	1.229.500
1859.....	2.311.522
1860.....	3.027.500
1861.....	1.071.664
1862.....	930.000
1863.....	1.880.000
1864.....	1.310.813
1865.....	1.835.601
1866.....	99.210
1867.....	80.132

En tot cas, i prenent les xifres com a mers indicadors, el que hi caldria veure és quina era la participació dels pobles i si ho feien amb el deute esmentat, cosa que ignore. Sí que puc dir, però, que abans del 1855 la seua participació vorejava el 15 % del total, però després desapareix la divisió entre l'una i

Capítol 5é

l'altra procedència. Nogensmenys, el que tampoc no cal dubtar és la necessitat de fer aquestes despeses que havien de donar la possibilitat d'articular la xarxa ferroviària, a més de millorar uns camins amb una situació bastant lamentable en general:

"Para dirigirse desde aquí (Vilamarxant) a València existe un camino, que por lo desecho, tortuoso e impracticable ha sido ya abandonado por los habitantes de esta población y por los de la inmediata Ribarroja, que lo usaron en otro tiempo. Para trasladarse a la cabeza del partido (Llíria), por falta de un puente, las personas, al atravesar el rio, tienen que embarcarse en una frágil barquilla, y las caballerías y los carruajes tienen que sumergirse en las aguas, buscando siempre el menor fondo para no ser arrebatadas por su rápida e impetuosa corriente. esto, como V. comprenderá, ordinariamente presenta sus dificultades; per en tiempo de lluvias y avenidas, que son muy frecuentes en invierno, es enteramente imposible. Para ir a Cheste y Chiva, que ofrecen tambien buenos mercados a aquellos frutos, hay que recorrer por espacio de tres horas un escabroso camino que más que carretera, debería llamarse senda real de perdices" (178).

La viabilitat, doncs, de la canalització dels ingressos procedents de la desamortització vers l'articulació del mercat interior no crec que s'haja de problematitzar. A més, els 170,5 milions de rals que aportaren els béns nacionals són ben lluny del que s'hi esmerçà, per exemple, al ferrocarril. Així, l'Almansa-València-Tarragona, solament en obligacions, recaptà fins el 1868 més de 185 milions (179). Si tinguérem en compte les quantitats que es destinen a les societats de crèdit o a les obres del port (180), es veurà més clarament que la xifra aportada per la desamortització és molt inferior a la que el mercat valencià podia disposar, sobretot si pensem que pràcticament no hi havia participació estrangera en aquests sectors. Es a dir, que si no hi hagué un desenvolupament industrial, no fou per efecte de la desamortització, sinó perquè les expectatives de benefici eren menors en aquest sector

Capítol 5é

que no en l'agricultura o en les obres públiques. Tampoc no crec que l'agricultura restara descapitalitzada com a conseqüència del susdit procés. Més encara, el fet que la caracteritza és tot el contrari, és a dir, que "és capaç de canviar de conreu amb una extraordinària diligència en funció de millors remuneracions" (181) i això necessita inversions fortes. Per posar-ne un exemple concret, es pot dir que la importació de guano passa d'11 milions de quilograms al primer semestre del 1866 a més de 30 en la mateixa data del 1867 (182).

Hi ha encara una altra vessant des de la qual es veu la desamortització com un perjudici per a la indústria. Hom afirma, així, que es produí una consolidació de l'oligarquia terratinent --entre la vella aristocràcia i els propietaris sorgits de la desamortització-- que enfonsà les aspiracions dels camperols. Amb això, la indústria acaba bloquejant-se, atesa la inelasticitat de la demanda, sense que la xarxa ferroviària supose un remei a l'estancament. El sector agrari actua així com a fre per al sector industrial: poca demanda de productes manufacturats, lentitud en l'alliberament de la mà d'obra, encariment dels productes agrícoles, escassa contribució a la formació de capitals, etc. (183).

En determinades zones, potser això s'acompleixa totalment, però tampoc no resta molt clar. En el cas de Galícia, on la desamortització té unes característiques molt peculiars, s'ha dit repetidament que aquesta mantingué el sistema de la renda foral, tot traspassant-la a mans de la burgesia. Això féu que es produïra per una banda "una desviación hacia el sector agrario de un capital invertible en industria", i per altra que aqueixa classe social perguera el seu paper dinamitzador del capitalisme perquè "se va a ver asimilada por el complejo entramado de las relaciones establecidas en torno a la tierra". A la desamortització, doncs, cal carregar-li-ho tot:

"(...) detrajo capital con futuro productivo, condenó a la burguesia a una actuación contradictoria, reforzó a los grupos sociales interesados en mantener la situación y contribuyó a

Capítol 5é

la persistencia de las estructuras productivas tradicionales que impedirían beneficiarse de las restantes medidas de carácter burgués introducidas por la revolución liberal" (184).

Evidentment, hi ha quelcom de cert en tot això, com ara el manteniment del sistema rendístic i la fallida en crear una burgesia agrària forta (185), però això "non autoriza a falar, como as veces se ten escrito, de "perpetuación" da crise do antigo réxime ou, com tamén se ten escrito, de "invariabilidade" do modo de producción". Es ben cert que el "foro" es manté com a element central de les relacions de producció a la terra, però ara esdevé un element estrany a la nova societat i, de tota manera, "non existe, de feito non se den históricamente, unha lei que obrigue ó capitalismo, ó menos nas suas primeiras fases de desenvolvemento, á extinción da renda da terra" (186). La persistència del sistema cal interpretar-la com un signe de debilitat econòmica, però sense que això supose un estancament perpetu. De fet, aqueixa renda permet la detracció d'una part important de la producció que, en impedir la capitalització de l'explotació, ajuda a separar una part de la pagesia de la terra. Això, junt a l'actuació del capital comercial, la monetarització de l'economia i els impostos, no fan sinó desarticlar una economia tradicional. Finalment, caldria concloure que si s'han de cercar responsabilitats no hem d'adreçar-les cap a la desamortització, sinó en com es féu la revolució burgesa.

Però, tot i que n'hi ha excepcions, la influència de la desamortització sobre l'agricultura no fou tant negativa com a vegades es diu. En primer lloc, creà una propietat qualitativament distinta que produeix més i que contribueix a generalitzar les estructures mercantils i a afavorir la integració del mercat.

Fins i tot, en la mateixa Andalusia, un dels pocs llocs on es pot dir que es creen nous latifundis, el control de la terra per la burgesia significà un cert dinamisme i modernització en la gestió econòmica de les explotacions "configurando en la mitad del siglo XIX un sistema agrario relativamente eficiente, tenida cuenta

Capítol 5é

de las posibilidades reales de la época y el predominio del beneficio como determinante del sistema" (187). Tanmateix, també és palés que tot això no fou bastant per tal que el sector poguera afrontar amb garanties la competència exterior i la deflacció, aspectes que a la fi provocaren un empobriment en la segona meitat del segle (188). En el cas del País Valencià, però, la situació és ben distinta (189).

En segon lloc, la desamortització del 1855 no creà en general una oligarquia, sinó que més aviat --i hem vist que això no sols es dona al nostre País-- consolida el sector dels petits propietaris i això, d'entrada, afavoreix la necessitat de demanda que té la indústria. A més, en el cas que ens ocupa, no sols no es descapitalitza l'agricultura, sinó que continua essent una font molt important d'estalvi. D'un costat, perquè es presenta caracteritzada pel manteniment de la petita producció, la més adequada per al capital industrial com hem vist, i de l'altre, perquè està destinada al mercat i hi hagué de bell antuvi un sector comercial que actuava com a mecanisme de transformació d'aquest estalvi --que es produeix en la comercialització, i no pas en la producció-- "en recursos realmente disponibles para la industria" (190). Si no hi havia empresaris o un sector públic disposats a invertir-hi, això és una altra qüestió que hom pot denominar "crecimiento sin industrialización" (191), però que a la llarga és una via de desenvolupament del capitalisme.

Comptat i debatut, les hipòtesis que culpen la desamortització resulten un poc agosarades (192). Hem de pensar, que aquest procés no pretenia cap tipus de reforma agrària que no fóra introduir les relacions de producció capitalistes en el camp, i que a la fi suposà un bon grapat de capitals que passaren del sector primari a les mans de la Hisenda. Si això sembla cert en un nivell general (193), encara ho és més al País Valencià. Les paraules del professor Joan Brines pense que ho expressen adequadament:

"(...) el efecto de la desamortización sobre el proceso industrializador no puede ser nunca y menos en este caso negativo. Al contrario, me

Capítol 5é

inclino a pensar que en primer lugar la inversión es relativamente escasa y a largo plazo, si bien en algunos casos las transformaciones del campo y la introducción de nuevas técnicas y abonados requerian un esfuerzo económico grande, que a veces, no obstante, recaia sobre el campesino. En segundo término era imprescindible para el desarrollo del capitalismo la desaparición de los bienes amortizados y el triunfo del individualismo y la propiedad privada" (194).

NOTES

(1) TORTELLA, G., "La economía española, 1830-1900", a TURON, M. (dir.), Revolución burguesa, oligarquía y constitucionalismo (1834-1923). Barcelona, 1981, vol. 8, p. 140.

(2) MUTILDA, J.M., La desamortización en Vizcaya. Bilbao, 1984, p. 470. A més d'això, també cal tenir en compte que amb la desamortització, l'església, a més de perdre la propietat, va veure com "la presencia más inmediata de su derecho -antes general y ahora tan sólo canónico-- hubo de desaparecer en él como en todo el resto de la sociedad": CLAVERO, B., "Fiscus ecclesiasticus: cuestión de derecho canónico ante la desamortización", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, p. 625.

(3) PONS, A., La desamortización de propios en las comarcas centrales del País Valenciano (1855-1867). Tesi de llicenciatura inèdita, València, 1982, capítol 3er.

(4) Sobre la legislació, vegeu MAZA, E., Valladolid: sus pobres y la respuesta institucional (1750-1900). Valladolid, 1985, pp. 223 i 285-290. També SERNA, J., Trabajo, disciplina y corrección. Las cárceles y los hospicios valencianos en el nacimiento y consolidación de la sociedad burguesa. Tesi doctoral inèdita, València, 1986, apartat 6.1.

(5) Anuario Estadístico de España de 1858. Madrid, 1859, p. 291.

(6) BUPV., 20/3/1866.

(7) SERNA, J., op. cit., p. 654.

(8) El mateix passa a Valladolid: MAZA, E., op. cit., p. 286.

(9) ADPV, Secció D., Subsecció 1, 1, Lligall 17 (I), Caixa 27 (1862). Efectivament, hi ha una circular dirigida als pobles per a conèixer els béns que encara no s'han venut de la beneficència, i tothom diu que no en té cap.

NOTES

- (10) ADPV, Sec. D, Subs. 1, 1, llig. 16 (I), Caixa 25 (1861).
- (11) ADPV, Sec. D, Subs. 1, llig. 14 (II), Caixa 22 (1859).
- (12) CARASA, P., "Desamortización y beneficencia. Efectos de la desamortización de Madoz sobre el sistema hospitalario burgalés", a Desamortización, op. cit., vol. 2, p. 16.
- (13) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, 1, llig. 16 (I), Caixa 25 (1861).
- (14) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, llig. 18 (I), Caixa 30 (1863-1865).
- (15) ADPV, Sec. D., Subsec. 1, llig. 14 (I), Caixa 21 (1859).
- (16) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, llig. 14 (II), Caixa 22 (1859).
- (17) ADPV, Sec. VI. Almoines, propietats i rendes. 2. Censos, Caixa 26, llig. 243 (1880); Sec. D, Subsec. 1, 1, lligs.: 15 (I), Caixa 23 (1860), i 18 (II), Caixa 31.
- (18) CARASA, P., op. cit., p. 21.
- (19) MAZA, E., op. cit., p. 350.
- (20) SERNA, J., op. cit., p. 651.
- (21) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, 1, llig. 15 (I), Caixa 23 (1860).
- (22) SERNA, J., op. cit., p. 651.
- (23) ADPV, Sec. V. Administració. 2. Càrrec i descàrrec. Pressupost. 2.3. Caixa 1, llig. 1-8 (1836-1860) i Caixa 2, llig. 9-14 (1861-1868).
- (24) ADPV, Sec. V, 2.3, Caixa 1, llig. 8

NOTES

(25) Ibid.

(26) CARASA, P., op. cit. Per a aquest autor, "la desamortització no sólo desarticuló la estructura autònoma y armónica de estas instituciones de antiguo régimen, sino que paralizó su actividad o la sometió a ritmos artificiales y espasmódicos ajenos por completo a la función social que debían cumplir y a sus mecanismos de rentabilidad y productividad", pp. 28-29.

(27) SERNA, J., op. cit., p. 755.

(28) Ibid., p. 684.

(29) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, llig. 13, Caixa 20 (1858). Boletín de la Gran Asociación de Beneficencia, establecida en Valencia bajo el dulce patrocinio de Nuestra Señora de los Desamparados, n. 1 (novembre, 1853).

(30) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, llig. 14 (I), Caixa 21 (1859) i llig. 16 (II), Caixa 26 (1861).

(31) Vegeu la nota 23.

(32) Els inventaris de finals de segle així ho demostren: ADPV, Sec. A. Central. 24. Propietats i Drets. 2. Inventaris, llig. 2 (1884-1955).

(33) ADPV, Sec. A. Central. 24. Propietats i Drets. 2. Inventaris, llig. 1 (1851-1952).

(34) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, 1, llig. 16 (I), Caixa, 25 (1861)

(35) SERNA, J., op. cit., pp. 714 i ss.

(36) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, 1, llig. 16 (I), Caixa 25 (1861).

(37) MAZA, E., op. cit., p. 684.

(38) Ibid., p. 301.

NOTES

- (39) SERNA, J., op. cit., p. 31.
- (40) CARASA, P., op. cit., p. 31.
- (41) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, 1, llig. 16 (I), Caixa 25 (1861).
- (42) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, 1, llig.s. 5-8, Caixa 4 (1833-1836).
- (43) ADPV, Sec. D. Beneficència i Sanitat, 1, llig. 10, Caixa, 16 (1855-1856).
- (44) Notícia de las mejoras que ha recibido el Colegio de niños huérfanos de ambos sexos de San Vicente Ferrer, desde enero de 1845 hasta el día. València, 1847.
- (45) MARTINEZ BUNAFE, A., Ensenyament, burgesia i liberalisme. L'ensenyament secundari en els orígens del País Valencià contemporani. València, 1985.
- (46) AMV, Llibres Capitulars (LC), 1838, d-274.
- (47) AMV, LC, 1847, D-290, sessió 15/6/1847.
- (48) AMV, LC, 1852, D-295, ses. 26/1/1852.
- (49) AMV, LC, 1863, D-308, ses. 2/12 i 16/12/1863.
- (50) ADPV, Sec. D, Subsec. 1, llig. 10, Caixa 16. Es tracta d'un informe datat el 23/12/1856.
- (51) MORAL, J., Hacienda central y haciendas locales, 1845-1905. Madrid, 1984, p. 157.
- (52) AGPV, Protocol de Pastor, 6/10/1868.
- (53) BASOLS, M., Génesis y evolución del derecho urbanístico español (1812-1956). Madrid, 1973, p. 69.
- (54) AMV, LC, 1836, D-268, ses. 9/5/1836.

NOTES

(55) Per a aquestes qüestions vegeu: SANCHIS GUARNER, M., La ciutat de València. Síntesi d'història i geografia urbana. València, 1972, pp. 368-381; i sobretot BRINES, J., "El desarrollo urbano de Valencia en el siglo XIX. La incidencia de la desamortización de Mendizabal", a Estudios de Historia de Valencia. València, 1978, pp. 387-398.

(56) CRUILLES, Marqués de, Guia urbana de Valencia antigua y moderna. València, 1876, vol. 1, p. 365.

(57) ARV, PP.AA., llig. 190. "Relación de conventos de ambos sexos suprimidos en esta Provincia con la aplicación que han tenido i el estado que tienen en la actualidad".

(58) AMV, LC, 1841, D-279, ses. 5, 12, 14 i 18/1/1841.

(59) AMV, LC, 1843, D-283, ses. 27/3/1843.

(60) ARV, PP.AA., llig. 190. "Relación de conventos de que han de tomar posesión los comisionados subalternos con expresión de los cedidos para cárceles y otros objetos y fechas de las cesiones".

(61) AMV, LC, 1850, D-293, ses. 11 i 20/3/1850.

(62) AMV, LC, 1855, D-299, ses. 10/12/1855.

(63) ADFV, Sec. D, Subsec. 1, llig. 11, Caixa 17 (1857). De tota manera, el monestir de Sant Miquel fou cedit a l'Hospital General per R.O. de 26/8/1853. En un primer moment, però, l'epidèmia del còlera feu que fora destinat a famílies pobres i des d'aleshores "ha estado siempre ocupado en destinos extraños, ya por el còlera, como por extnguir la vagancia, y siempre para atender necesidades apremiantes de utilidad pública". L'entrebanc era que com que l'edifici no gaudia d'unes condicions adequades, l'Hospital no pogué fer-se càrrec de les despeses de la transformació necessària, sobretot després de l'alienació dels seus béns.

(64) AMV, LC, 1841, D-279, ses. 29/11/1841, i

NOTES

BRINES, J., "El desarrollo...", op. cit., p. 393, nota 11.

(65) BRINES, J., Ibid., P. 395.

(66) ARV, Protocolos, n. 8456 (1866), fols. 641-660.

(67) BRINES, J., "El desarrollo...", op. cit., pp. 394-397.

(68) ARV, PP.AA., llig. 154.

(69) AHPM, sign. 27.976. Protocol de J. Garcia Lastra, 14/10/1869.

(70) PILLET, F., Geografia urbana de Ciudad Real. Madrid, 1984, p. 226.

(71) N'hi ha molts exemples. Entre ells: NAVAL, A., i NAVAL, J., "Transformación y etapas de la estructura y función de la ciudad de Huesca", a Urbanismo e historia urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 2, pp. 789-822, especialment p. 814.

(72) Vegeu els treballs de MOLI, M., : "la calle del Progreso. Metodología para el estudio de las transformaciones urbanas efectuadas por los compradores de bienes nacionales en la ciudad de Gerona", a Desamortización..., op. cit., vol. 2, pp. 377-410; "Las plazas de la desamortización y las teorías arquitectónicas. Gerona en la segunda mitad del siglo XIX", a Urbanismo..., op. cit., vol. 2, pp. 1125-1179.

(73) BOIX, V., Manual del viajero y guía de forasteros en Valencia. València, 1849, p. 73.

(74) CASTELLS, M., La ciudad y las masas. Sociología de los movimientos sociales urbanos. Madrid, 1986, pp. 419-420.

(75) SEGRE, R., Historia de la arquitectura y del urbanismo. Países desarrollados. Siglos XIX y XX. Madrid, 1985, p. 60.

NOTES

- (76) Ibid., p. 61.
- (77) Memoria para el ensanche de Valencia. València, 1859, pp. 6-7.
- (78) SEGRE, R., op. cit., p. 71.
- (79) SIMO, T., La arquitectura de la renovación urbana en Valencia. València, 1973, pp. 34-35.
- (80) SIMO, T., "Valencia, 1900, el nuevo centro urbano", a Urbanismo, op. cit., vol. 2, pp. 1303-1306.
- (81) AGPV, Protocol de M. Tasso, 1862, 20/5/1862 i 1867, 24/8/1867.
- (82) SANCHO, A., Mejoras materiales de Valencia. València, 1855, p. 20.
- (83) ARV, Protocols, n. 9896 (1864), fols. 305-306; AGPV, Protocol de Genís, 1868, 2/10/1868.
- (84) Memoria, op. cit., p. 15.
- (85) Ibid., p. 14.
- (86) ENGELS, F., El problema de la vivienda. Madrid (Akal), 1976, pp. 23-24.
- (87) BASOLS, M., op. cit., p. 231.
- (88) SANCHO, A., op. cit., pp. 153-154.
- (89) Memoria, op. cit., pp. 19-20. A més dels membres de l'Ajuntament, encapçalats pel comte d'Almodovar, la memòria anava signada per tres arquitectes: Sebastià Monleón, Timoteu Calvo i Antoni Sancho.
- (90) SANCHO, A., op. cit. De fet, bona part de la memòria esmentada en la nota anterior és una còpia d'aquest treball, on ja hi ha l'avanç de tot el que després s'assumeix, pp. 172-175.

NOTES

(91) Memoria... op. cit., p. 15. Sobre la qüestió de l'higienisme com a reflexió al voltant dels problemes generats per l'urbanització i amb un caire marcadament negatiu de la ciutat industrial dintre d'un paradigma anti-urbà, vegeu URTEAGA L., "El pensamiento higienista y la ciudad: la obra de P.F. Monlau (1808-1871)", a Urbanismo... op. cit., vol. 1, pp. 398-412.

(92) Vegeu l'anàlisi que fa BASOLS, M., op. cit., p. 253.

(93) GONZALEZ CORDON, A., Vivienda y ciudad. Sevilla, 1849-1929. Sevilla, 1985, p. 30.

(94) TEIXIDUR, M.J., Funciones y desarrollo urbano en Valencia. Valencia, 1976, pp. 302-303.

(95) Per a València, vegeu BRINES, J. "El desarrollo...", op. cit., p. 397. En d'altres ciutats passa el mateix: CAMACHO, R., "Desamortización y ciudad: Malaga. La obra de Gerónimo Cuervo", a Desamortización... op. cit., vol. 2, p. 274.

(96) PESET, J.B., Topografía médica de Valencia y su zona. València, 1978, p. 761.

(97) GARCIA BALLESTERUS, A., i REDONDO, A., "El papel de la desamortización en la evolución de las ciudades españolas. Los ejemplos de Guadalajara y Plasencia", a Desamortización... op. cit., vol. 2, pp. 339-355.

(98) ANES, G., "La agricultura española desde comienzos del siglo XIX hasta 1868: algunos problemas", a Ensayos sobre la economía española a mediados del siglo XIX. Madrid, 1970, pp. 255-256.

(99) BERNAL, A.M., "la propiedad de la tierra, problemas que enmarcan su estudio y su evolución", a La economía agraria en la Historia de España. Propiedad, explotación, comercialización y rentas. Madrid, 1979, p. 101.

NOTES

(100) BERNAL, A.M., La lucha por la tierra en la crisis del Antiguo Régimen. Madrid, 1979, p. 12; també ARTOLA, M., et. al., El latifundio. Propiedad y explotación. Siglos XVIII-XX. Madrid, 1978, pp. 89-97.

(101) Fins i tot, a la mateixa Andalusia n'hi ha bons exemples: GAY, J., et. al., "Aspectos de la desamortización en Andalusia Oriental", a Desamortización..., op. cit., vol. 1, p. 234.; CAMACHO, E., Propiedad y explotación agrarias en el aljarafe sevillano: el caso de Pilas (1760-1925). Sevilla, 1984, pp. 123-125 i 191-193; FERRER, A., Paisaje y propiedad en la tierra de Alhama (Granada, siglos XVIII-XX). Granada, 1983, pp. 381-382 i 390-391.

(102) CONGUST, R., "Los mayores contribuyentes y la desamortización", a Desamortización..., op. cit., vol. 2, p. 632.

(103) PONS, A., op. cit., p. 146.

(104) ALONSO, J.E., i PONS, A., COL. LEGIATA

(105) PESET, M., i GRAULLERA, V., "Els censals i la propietat de la terra al segle XVIII valencià", a Recergues, n. 18 (1986), pp. 127-137.

(106) DIEZ ESPINOSA, J.R., "Estructura de la propiedad y desamortización: Redención de censos enfiteúticos en Castilla y León. Cuestiones de método", a El Pasado histórico de Castilla y León. Actas del I Congreso de Historia de Castilla y León (Burgos, 1983). Salamanca, 1984, vol. 3, p. 180.

(107) MILLAN, J., "Agricultura intensiva i explotació camperola: desenvolupament agrari i estructura de classes al regadiu valencià, segles XVII-XIX", a Terra, treball i propietat. Classes agràries i règim senyorial als Països catalans. Barcelona, 1986, p. 125. També estan d'acord altres autors: RUIZ, P., Señores y propietarios. Cambio social en el sur del País valenciano: 1650-1850. València, 1981, p. 398; GARRABOU, R., Un fals dilema. Modernitat o endarreriment de l'agricultura valenciana. 1850-1900. València, 1985, p.

NOTES

131.

(108) GARCIA MONERRIS, C., Rey y Señor. Estudio de un realengo del País Valenciano (La Albufera, 1761-1836). València, 1985, p. 200.

(109) ARNALTE, E., "Transformaciones agrarias recientes en l'Horta de Valencia", a I Col·loqui d'Història Agrària (Barcelona, 13/15 d'octubre, 1978). València, 1983, pp. 292-306.

(110) Vegeu els casos que donen, entre altres :
CUCO, J., La tierra como motivo. Propietarios y jornaleros en dos pueblos valencianos. València, 1982, pp. 43-50; CALATAYUD, S., Agricultura y capitalismo. El desarrollo agrario valenciano durante la segunda mitad del siglo XIX: La Ribera del Xúquer. Tesi doctoral inèdita, València, 1986, pp. 231-264.

(111) Açò tampoc no és un fenomen exclusiu del País Valencià: MURRO, J.M., La desamortización en Astúrias. Oviedo, 1981, p. 272.

(112) BADOSA, E., Desamortización y crecimiento agrario a mediados del siglo XIX a Catalunya", a Desamortización... *op. cit.*, vol. 2, p. 422.

(113) MONFORTE, A., El problema agrario levantino. Los contratos acerca de la tierra en Valencia, su pasado, presente y porvenir. Valencia, 1922, p. 9.

(114) ORELLANA, P. de, Memoria sobre el colonato en Valencia. València, 1886, p. 14.

(115) CUCO, A., Republicans i camperols revoltats. València, 1975.

(116) BURGUET, J.B., Propietaris y colonos. València, 1876.

(117) Una ja n'ha estat esmentada per GARRABOU, R., *op. cit.*, p. 148, nota 204.

(118) MARTINEZ SERRANO, J.A., et. al., Evolución de

NOTES

la economia valenciana, 1878-1978. València, 1978. p. 34.

(119) Alguns d'aquests casos varen estar comentats a la meua tesina i inclosos a l'apèndix documental: PONS, A., op. cit.; ARV, PP.AA., lli. 235.

(120) ARV, Protocolos, n. 8835 (1867), 18/6/1867.; AGPV, Protocol de Pastor, 1867, 14/3/1867. Un altre cas d'arrendament és el de Camil A. Robert citat per ROMERO, J., Propiedad agraria y sociedad rural en la España mediterránea. Los casos valenciano y castellano en los siglos XIX y XX. Madrid, 1983, p. 269.

(121) CABALLERO, F., Memoria sobre el fomento de la población rural. Madrid, 1863, p. 40.

(122) Així ho assenyala també P. Ruiz per a èpoques anteriors: "La propiedad de la tierra en la transición al capitalismo", a REYES, R., (ed.), Cien años después de Marx. Madrid, 1986, p. 432.

(123) GARRABOU, R., Un fals dilema, op. cit., p. 150.

(124) SISMONDI, J.C.L.S. de, Economia política. Madrid, 1969, pp. 14-15.

(125) MARX, K., i ENGUELS, F., "El manifiesto del Partido Comunista", a Obras Escogidas. Moscú, 1981, vol. 1, p. 132.

(126) SISMONDI, J., op. cit., pp. 99-100.

(127) Ibid., p. 97.

(128) Ibid., p. 101.

(129) SISMONDI, J., Etudes sur l'économie politique. Citat per MILL, J.S., Principios de economía política. Mèxic, 1985, p. 240.

(130) MILL, J.S., op. cit., p. 154. El que hi ha subrrallat és meu.

NOTES

(131) Ibid., pp. 164-165.

(132) Ibid., p. 150.

(133) Ibid., p. 151.

(134) Ibid., pp. 260-273.

(135) Ibid., "Si hay un principio fundamental en la educación es este: que la disciplina que beneficia al espíritu es aquella en que el espíritu permanece activo, no aquella en la que está pasivo. El secreto para desarrollar las facultades consiste en darle mucho que hacer y fuertes incentivos para hacerlo (la propietat); sin que esto disminuya la importancia, y aún la necesidad, de otras clases de cultivo espiritual", p. 261. El subrrallat és meu. No cal dir que l'eclecticisme de Mill es basa en el perill que representa el moviment socialista.

(136) Ibid., p. 258.

(137) Ibid., p. 154.

(138) Ibid., pp. 298 i 299.

(139) Ibid., p. 304, nota 9. La situació descrita no és massa llunyana a la època que tractem aquí, el 1865.

(140) MARX, K., El Capital. Crítica de la Economía Política. Madrid, 1981, llibre 3er., vol. 8, pp. 1026-1027. També PEREZ TOURINO, E., Agricultura y capitalismo. Análisis de la pequeña producción campesina. Madrid, 1983, pp. 107-110.

(141) KAUTSKY, K., La cuestión agraria. Estudio de las tendencias de la agricultura moderna y de la política agraria de la socialdemocracia. Barcelona, 1974, p. 114.

(142) Ibid., p. 117.

NOTES

(143) Ibid., p. 210.

(144) GECK, O., "The superiority of the larg-scale Agricultural enterprise over the small-scale enterprise", a HUSSEIN, A., i TRIEBE, K. (eds.), Paths of developement in capitalist agriculture. Londres, 1984, pp. 29-40, especialment, p. 35.

(145) DAVID, E., "The question of the competitive capacity of the small-scale Agricultural enterprise", a Ibid., pp. 41-59.

(146) ERNST, P., "The question of the competitive capacity of the small-scale enterprise in Agriculture", a Ibid., pp. 60-67, especialment, p. 63.

(147) ENGELS, F., "El problema campesino en Francia y en Alemania", a MARX, K., i ENGELS, F., Obras escogidas, op. cit., vol. 3, p. 486.

(148) Ibid., p. 489.

(149) Ibid., p. 496.

(150) LENIN, V.I., "La cuestión agraria y los críticos de Marx", a Obras completas. Madrid (Akal), 1977, vol. 13, pp. 165-216, especialment, pp. 206 i 216.

(151) LENIN, V.I., "El programa agrario de la socialdemocracia en la primera revolución rusa de 1905 a 1907", a Ibid., p. 241.

(152) Ibid., p. 242.

(153) Ibid., p. 243.

(154) LENIN, V.I., "Esbozo inicial de las tesis sobre la cuestión agraria", a Obras escogidas. Moscú, 1979, vol. 3, p. 446. Hi ha una crítica sobre aquesta definició de la pagesia a PEREZ TOURINO, E., op. cit., pp. 33-34.

(155) VERGOPOULOS, K., "El capitalismo diforme. El caso de la agricultura en el capitalismo", a

NOTES

VERGOPOULOS, K. i AMIN, S., La cuestión campesina y el capitalismo. Barcelona, 1980, pp. 166-167.

(156) MILL, J.S., op. cit., p. 617.

(157) Ibid., p. 176.

(158) Ibid., p. 236.

(159) VERGOPOULOS, K., op. cit., p. 89.

(160) Ibid., p. 168.

(161) SERVOLIN, C., "La absorción de la agricultura en el modo de producción capitalista", a ETXEZARRETA, M. (ed.), La evolución del campesinado. La agricultura en el desarrollo capitalista. Madrid, 1979, pp. 149-195.

(162) LISOVSKIJ, J., "La relación agricultura-industria en el marco del desarrollo capitalista", a Ibid., pp. 297-323, especialment pp. 317-323.

(163) ETXEZARRETA, M., "La evolución de la agricultura campesina", a Agricultura y Sociedad, n. 5 (1977), pp. 92-114.

(164) Ibid., p. 93.

(165) PEREZ TOURINO, E., op. cit., p. 217.

(166) FONTANA, J., Cambio económico y actitudes políticas en la España del siglo XIX. Barcelona, 1975 (2 ed.), p. 183.

(167) MURAL, J. Del, Hacienda central, op. cit., Madrid, p. 104; GONZALEZ PORTILLA, M., Estado, capitalismo y desequilibrios regionales (1845-1900). Andalucía, País Vasco. Sant Sebastià, 1985, p. 32.

(168) ARTOLA, M., La hacienda del siglo XIX. Progresistas y moderados. Madrid, 1986, p. 317. Es refereix a la conversió del deute amortitzable segons la llei d'11/7/1867.

NOTES

(169) TORTELLA, G., "La economía...", op. cit., p. 139.

(170) ZARAGOZA, F., "La desamortización de Madoz en la provincia de Teruel durante el bienio progresista", a Actas del Encuentro sobre Historia Contemporánea de las tierras turolenses. Terol, 1986, p.129.

(171) LEAL, J.L., et. al., La agricultura en el desarrollo capitalista español (1940-1970). Madrid, 1975, p. 73.

(172) TORTELLA G., "Producción y productividad agraria, 1830-1930", a SANCHEZ ALBORNUZ, N., (comp.), La modernización económica de España, 1830-1930. Madrid, 1985, p.72..

(173) HERNANDEZ SEMPERE, T.M., Ferrocarriles y capitalismo en el País Valenciano, 1843-1879. València, 1983, p. 424.

(174) Es a propòsit de les exportacions cap l'interior que havien eixit de les estacions de Carcaixent i Alzira, i que suposaren en dos mesos més de 2,5 milions de Qg., mentre que en igual període de l'any anterior no havien aplegat als 1,5 milions.

(175) Las Provincias, 4/7/1867.

(176) PONS, A., i SERNA, J., "Intentos en la articulación del mercado comarcal. El camino vecinal de Alberic a Alzira, 1853-1858", a Saitabi, XXXIII (1983), pp. 143-155.

(177) Aquestes xifres sols s'han de prendre a nivell indicatiu, atesa la font emprada i les confusions de la comptabilitat provincial, sobretot amb l'aparició el 1865 d'una nova llei de pressupostos i comptabilitat: BUPV, 13/7/1855; 5/10/1855; 13/4/1856; 8/7/1856; 17/10/1856; 4/7/1858; 15/2/1859; 12/2/1860; 25/1/1861; 20/11/1861; 25/1/1862; 27/6/1863; 27/10/1863; 30/8/1864; 15/10/1864; 2/9/1865; 3/12/1865; 23/6/1866; 29/8/1866; 26/7/1867; 26/9/1867.

NOTES

(178) Las Provincias, 21/9/1866. Els exemples, però, podrien multiplicar-se indefinidament, i l'esmentat a la nota 176 també n'és una prova.

(179) HERNANDEZ SEMPERE, T.M., op. cit., Apendix estadístic n. 1.

(180) Vegeu RODENAS, C., Banca i industrialització. El cas valencià, 1840-1880. València, 1978; DIAZ, A., et. al., La construcción del puerto de Valencia. Problemas y métodos (1283-1880). València, 1986.

(181) GARRABOU, R., op. cit., p. 43.

(182) Las Provincias, 18/8/67. Vegeu també GARRABOU, R., op. cit., pp. 45-46.

(183) Vegeu els articles de NADAL, J., "El fracaso de la revolución industrial en España. Un balance historiográfico", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), p. 109; "un siglo de industrialización en España, 1833-1930", a SANCHEZ ALBORNÚZ, N., (comp.), op. cit., p. 90.

(184) GARCIA-LOMBARDERO, J., "Transformaciones de la economía de Galicia en los siglos XIX y XX", a SANCHEZ ALBORNÚZ, N., (comp.), op. cit., p. 273. Les mateixes argumentacions es troben en altres articles del mateix autor: "La economía de Galicia en los siglos XIX y XX", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), pp. 319-332; "La economía de Galicia, 1800-1940", a JUANA, J. de i CASTRO, X. (eds.), I Xornadas de Historia de Galicia, Vigo, 1985, pp. 185-218.

(185) Així ho confirmen també RODRIGUEZ GALDO, M.X., i DOPICO, F., Crisis agrarias y crecimiento económico en Galicia en el siglo XIX. Coruña, 1981, p. 22.

(186) RODRIGUEZ GALDO, M.X., "A economía en Galicia no século XIX", a CASTRO, X. i JUANA, J. de, II Xornadas de Historia de Galicia, Vigo, 1986, pp. 109-139, especialment pp. 120-123.

NOTES

(187) BERNAL, A.M., "Economía agraria en la Andalucía contemporánea", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), p. 285. Vegeu també BERNAL, A.M. i DRAIN, M., "Progreso y crisis de la agricultura andaluza en el siglo XIX", a GARRABOU, R., i SANZ, J., (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. Expansión y crisis (1850-1900), Barcelona, 1985, vol. 2, pp. 412-442.

(188) SANZ, J., "Estructura, desarrollo agrario y formación del mercado nacional. Siglos XIX y XX", a El Pasado histórico, op. cit., vol. 3, pp. 25-26 i 39-40.

(189) GARRABOU, R., op. cit., passim.

(190) LEAL, J., et. al., op. cit., p. 25.

(191) PALAFOX, J., i CARNERO, T., "La economía del País Valenciano (1750-1936). Crecimiento sin industrialización", a Información Comercial Española, n. 586 (1982), pp. 21-32.

(192) BRINES, J., "La fi del feudalisme i la revolució burgesa al País Valencià", a Afers, n. 2 (1985), pp. 341-355.

(193) Ja he fet referències d'aquest tema, però vegeu ara DONEZAR, J.M., "Los bienes de los pueblos y la desamortización", a Información Comercial Española, n. 623 (1985), p. 81.

(194) BRINES, J., "Desamortización e industrialización en el País Valenciano" a I Jornadas sobre Desamortización y Hacienda Pública. (Santander 17/21 d'agost del 1982), Inèdit.

CONCLUSIO

CONCLUSIO.

CONCLUSIO

Després d'haver llegit aquestes fulles, hom pot pensar que s'hi troba davant un altre estudi sobre la desamortització ple de quadres i números, però sense la reflexió escaient. Potser ha estat així, però de segur que he intentat que això no fos el resultat, perquè almenys el tema mereix un poc més que xifres nues damunt el paper. Per tant, les conclusions sols tenen sentit si ho he aconseguit, puix sols d'aquesta manera la investigació podrà contribuir que els paràmetres generals siguem cada vegada més ajustats al conjunt dels casos concrets. D'altra banda, el fet de tenir present, des de l'inici del treball, la realitat global de l'Estat, implica que, a la fi, hi haurem de tornar.

El procés legilastiu és un bon exemple d'aqueixa realitat global. Es tracta d'una normativa que no sols intenta posar en circulació allò que encara resta amortitzat --i per això és general--, sinó que vol també garantir la consolidació d'un nou tipus de propietat: la capitalista. He dedicat un poc més d'atenció a aquest assumpte, i no a d'altres relacionats amb la legislació, perquè no sols és menys conegut, sinó perquè representa fidelment la realitat d'aqueix canvi de propietat que vol la desamortització i, a la fi, la revolució burgesa. Això, i altres aspectes, com ara la vinculació amb el deute o la marxa concreta del procés, són trets que defineixen millor l'alienació que no pas veure els articles de les lleis més importants i establir els organismes que la duen a terme.

D'altra banda, aquestes qüestions ofereixen una part de la realitat menys coneguda. Sabem, des de les lleis i des de les discussions parlamentàries, el que pretenia el govern amb el procés. Tanmateix, la relació establerta entre aquest darrer, a nivell de regulació normativa, i la realitat concreta de la seua posada en funcionament, ens ofereix una vessant més dinàmica. A la fi, es tracta d'esbrinar com la societat, en aquest cas la valenciana, actua sobre la llei i com aquesta respon. Estic referint-me, és clar, a situacions com les de les fallides, les cessions, la cronologia de les compres, etc.

Aqueixa realitat global de què parle, però, és la

CONCLUSIO

que dona un sentit general a moltes d'aquestes qüestions. La més palesa d'elles és, sens dubte, la de la ferma resistència de les institucions afectades. Hi tenim una resposta que hom pot trobar arreu de l'Estat, perquè allò que té enfront no és una actuació localitzada, sinó una decisió estructural. Açí, tenim també una relació dinàmica entre els dos protagonistes, perquè s'ha vist clarament que la fermesa de la reacció explica aqueix mot de "general" que s'atribueix a aquesta desamortització. El qualificatiu no és sols pel nombre d'afectats, sinó també perquè es vol el seu compliment. Pense que queda clar que, amb una altra legislació, el Col.legi del Patriarca, per exemple, haguera aconseguit lliurar-se'n.

Hom pot veure, també, altres aspectes. Així, la voluntat d'establir un nou tipus de propietat passa per dues vessants. En primer lloc, treure al mercat uns béns lliures de càrregues sobre els quals hom pot exercir una possessió absoluta i excloent. Així, es consolida una nova propietat. Hom pot dir que serà la llei hipotecària la que ho aconseguirà definitivament, però, ara bé, sobre un concepte que desenvolupa la desamortització. En segon lloc, donar llum a tot allò que deu justificar la seua exclusió de la desamortització. Administracions particulars, amb relacions més o menys confuses amb les institucions afectades, patronats, capellanies, i plets de diversa mena, són el resultat de la influència indirecta que el procés té de cara a consolidar un nou tipus de relacions socials i econòmiques. Es a dir, es desamortitze, o no, la propietat amortitzada canvia el seu caire, a almenys es prepara per a fer-ho.

El primer pas, doncs, ha estat oferir quin tipus de propietat hi havia i quin s'ofereix. Per això, en primer lloc, vull palesar la necessitat de diferenciar els distints processos desamortitzadors. Hem vist inicialment com el tipus de propietat que es ven ara té uns trets molt marcats, amb superfícies molt reduïdes que res tenen a veure amb enagenacions anteriors. A més, es tracta, per altra banda, d'uns patrimonis molt recents, la majoria de finals del segle XVIII, formats amb l'amortització de petites parcel·les que de segur pertanyien en un percentatge bastant elevat a petits

CONCLUSIO

propietaris i camperols. Així, potser, que aquests no pogueren fer front a alguns moments de crisi i a l'augment del preu del sòl després de l'enfonsament dels censals com a forma d'inversió. La hipòtesi final, seria plantejar l'operació desamortitzadora com el capgiró d'aquest procés històric. Es a dir, una mena de redistribució de la propietat que afavoriria els sectors socials d'on havia eixit. El fet que les finques foren menudes i els pagaments a llarg termini els era favorable, almenys nominalment. Clar que les coses no resultaren així totalment.

La raó dels resultats finals està, doncs, tant en el que es posa a la venda --l'estructura de l'oferta--, com en la pròpia dinàmica de la societat valenciana -- els trets de la demanda--. Així cal tenir present, en aquest darrer aspecte, que les comarques centrals del País són una zona en expansió a mitjan segle XIX. Durant bona part del segle XVIII i segon terç del XIX, tot i no haver-se consolidat la indústria sedera, hi ha una burgesia comercial ben activa que ha aconseguit un estalvi interessant. Aquesta l'ha fet servir ben aviat per adquirir propietat a les desamortitzacions anteriors o la desvinculació. Però, alhora n'ha drenat una part important vers la inversió, especulativa si es vol, dels bancs i les obres públiques cap als anys cinquanta del segle XIX. Si els grups socials capdavanters són en alguna mesura un punt de referència "positiva" per a la resta de la societat, això sols ja justifica el ritme del procés. De fet, el anys més venedors són aquells en els quals la crisi financera ha deixat la propietat com la millor alternativa d'inversió. De tota manera, els compradors no han estat els esperats, és a dir, els noms d'aquella burgesia més poderosa. Potser, no hi havia perquè si la majoria ja havia aconseguit anteriorment el seu patrimoni. Resten els altres, però, els petits comerciants i tota la classe de serveis que s'estableix al voltant de l'auge burgès. Aquests si que tenien una oportunitat ben palesa amb la desamortització i no la desaprofitaren.

El fet final que el 40 % de la terra venuda anara a mans de sectors no agraris té també altres motius que s'hi troben a l'estructura de la demanda. Si, d'una

CONCLUSIO

banda, la parcel·lació i dispersió de la superfície venuda afavoreix els propietaris i camperols locals, no és menys cert que l'arrendament com a forma predominant de tinença i la renda com a forma d'acumulació permeten la presència d'aquells grups. Si, a més, es tracta d'una bona propietat, i tenim en compte que la terra és en aqueixa conjuntura la millor inversió i, fins i tot, un posat de prestigi, no ens deu estranyar el resultat.

No vull dir que la burgesia compre malgrat la desamortització --parcel·lació, etc.--, però cal pensar que no és així per principi sinó perquè s'hi donen determinades condicions. El fet que la burgesia compra propietat agrícola és inqüestionable, però també és clar que la que es ven ara no és la més adient per a formar un patrimoni. En tot cas, potser aquesta desamortització és un nivell distint de la gradació amb que s'acompleix la revolució burgesa i l'accés de la burgesia a la terra. Això depèn també de les zones, i al País Valencià la reproducció del capital si que havia estat possible des d'antuvi fora del circuit comercial o especulatiu. En el cas que no haguera estat així, la liberalització del mercat ja s'havia acomplert bastant abans, i amb el dinamisme corresponent a la propietat capitalista. Així doncs, hom no depenia del que poguera oferir aquesta desamortització, la qual, a la fi, sols és un cop més, i bastant específic, de la desintegració de la propietat amortitzada.

Al capdavall, l'estudi de la mena d'oferta que fa la desamortització, i, també, del que això representa dins el mercat lliure, ha demostrat que les raons que la burgesia no hi participe més activament rauen en la parcel·lació. Però, per tal com siga així totalment, cal també que la demanda no siga ferma. Quan si ho és, la petita explotació no és un entrebanc. El cas de Gaspar Dotres és un bon exemple: si hi ha voluntat d'adquirir propietat, la desamortització pot ser una ocasió tan bona com una altra. Ara bé, aquest és un cas aïllat. L'actitud general de la burgesia cal cercar-la en funció d'una determinada evolució econòmica. Aquesta ha donat lloc que la major part hagen format els seus patrimonis, i determina, per tant, la participació en aquestes vendes. Aquesta es restringeix, doncs, majoritàriament,

CUNCLUSIO

a raons molt particulars --eixamplar una propietat contigua-- o bé si es ven una finca que assoleix una qualitat i extensió superiors a la resta. Això vol dir, que la desamortització no és un procés que hom pot considerar separatament del context econòmic i social de una societat determinada.

Així, no ens pot estranyar que la major part de la superfície agrícola posada a la venda anara sobretot a mans dels petits i mitjans propietaris agrícoles, i en una proporció menor als llauradors i arrendataris. No cal que repetesca que l'estructura de l'oferta els beneficiava bastant. Però, també ells se n'havien aprofitat de l'expansió. En una economia fonamentalment agrària, com la valenciana, l'acumulació que havia viscut la burgesia comercial també repercutia sobre els qui posseïen i treballaven la terra. No és solament això, però. He posat de relleu que el desenvolupament de l'agricultura valenciana es feu, precisament, en una línia que demanava explotacions d'aquest tipus, perquè aquestes oferien el factor essencial: la intensificació del treball. Així, una propietat dispersa i parcel·lada semblava adequada, sobretot, per als propietaris locals i per als llauradors que pogueren disposar d'un mínim d'estalvi. Després, repetesc, més que capital, calia treball. També, és clar, algunes millores, i això si que és una qüestió que caldria esbrinar. De tota manera, la propietat de l'església no estava, ni de bon tros, abandonada.

Aquest fet connecta amb el tema del perjudici que la inversió realitzada en la compra de terres podia tenir sobre l'economia valenciana. D'una banda, hom ha dit que la perjudicada per l'ermerç fet era la indústria. Però, ara ja podem dir que el desemborsament per part de la burgesia no fou molt elevat. I no sols això, sinó que aquesta tampoc no tenia una altra alternativa de guany més atraient. A més a més, la desamortització --no sols a través de les vendes, sinó també per l'augment d'impostos que aquesta facilita-- aconsegueix el paper de canalitzar recursos agraris cap altres sectors econòmics a través de l'Estat.

D'altra banda, també s'ha dit que la inversió

CONCLUSIO

impediria capitalitzar les explotacions. Però, també hem vist que les explotacions nascudes de la desamortització demanen més treball que no pas capital. Aquesta intensificació del factor treball és un aspecte inqüestionable, si més no al País Valencià. Aquest fou un dels punts més importants vers la modernització l'agricultura valenciana. D'altra banda, això mateix contribuï encara més al drenatge de recursos fóra de la mateixa agricultura.

D'aquesta manera, la desamortització consolidava dues situacions definides, però no rígides. D'una banda, els beneficiaris que no pertanyen al sector agrícola, amb una component fonamentalment rendista que empra l'arrendament. D'altra, una explotació, dins unes noves relacions econòmiques, a les mans d'uns propietaris petits i mitjans que poc a poc consoliden la seua posició, i que cal pensar, si més no, que inicialment la treballen directament. Si això suposa, o no l'accés, a la propietat per part dels llauradors, és una qüestió amb una resposta no gaire fàcil. Potser, la xifra del 8 % que els hi correspon segons les dades que oferesc -- amb tota la cura possible davant una classificació professional sovint confusa-- done la mesura aproximada. Pense que, a la fi, és un percentage adequat a les seues possibilitats econòmiques, i les 607 ha. són una superfície considerable. Ara bé, reprenent el que vinc dient, el fet que aquests grups menys potents aconseguisquen beneficiar-se de la desamortització no és una conseqüència de ninguna política de govern, sinó el resultat de les condicions d'allò que s'ha venut. Hom ha dit sempre que les desamortitzacions afavoreixen els qui tenen diners, i continua essent així. El que passa és que s'ofereix una propietat que no els interessa tant --les explotacions són reduïdes, ja han format llur patrimoni, etc.--, la qual cosa obre les portes a altres sectors.

Tot això explica que no passe el mateix amb les vendes de la propietat urbana. En realitat, aquest és un mercat que la desamortització contribueix a formar clarament. La burgesia més forta, radicada sempre a València, troba en aquest procés una possibilitat d'inversió molt rendable i que no pot oferir el mercat

CONCLUSIO

privat, almenys en la mateixa quantitat i qualitat. D'aquí que el sector no agrari controle a la comarca de l'Horta un percentatge al voltant del 70 % de les finques venudes, i un poc més si ens referim a la vàlua de la rematada. A més, en aquest cas, centrant-nos en València ciutat, si que hem vist una participació activa de la burgesia més dinàmica: Caruana, Pujals, Salvà, Morand, Chapa, Reig, Casaña, Romero, etc. L'interés per comprar és clar, sobretot amb la crisi financera, però la realització concreta depèn de l'oferta. Es evident així, que les condicions de la capital no es donen als altres pobles tractats, i per això en aquests casos els resultats s'acoblen més al que passa amb la propietat rústica.

Comptat i debatut, una oferta molt concreta i una demanda que també gaudeix de condicions específiques han fet que la desamortització general al País Valencià assoleisca uns trets distints als d'altres períodes. Això és fa palés sobretot en la propietat rústica, amb unes rematades que han contribuït a consolidar una petita propietat que avui encara és ferma. Es clar, que no ha estat aquest procés la raó de l'estructura actual, però sí que n'és una part ben important. Sobretot perquè l'ha impulsada, i ha contribuït així a demostrar que era molt profitosa per a la marxa del capitalisme.

En canvi, no ha passat el mateix amb la propietat urbana, puix ha estat la burgesia la que se n'ha beneficiat. Tanmateix, ha servit per transformar la ciutat de València, ara bé, com s'ha dut a terme això és un altre aspecte. Perquè això fóra possible s'ha conjugat la creació d'un mercat de negocis i la necessitat de la burgesia de palesar exteriorment el poder econòmic que havia assolit al llarg d'unes quantes dècades d'acumulació. Evidentment, al no tractar-se d'una ciutat industrial, no s'ha produït la segregació que és palesa a altres ciutats europees. Nogensmenys, sí que hi ha una mena de zonificació de classe. Hom pot veure que encara conviuen al mateix barri els sectors que s'enfonsen amb la burgesia en ascens, però aquesta comença a controlar el sòl urbà. Aquest fet es el que produirà, poc a poc, que s'acompleisca l'expulsió de les capes baixes cap els afores.

CONCLUSIO

A la fi, el que la desamortització ha suposat per damunt de tot, és un canvi radical en la naturalesa de la propietat. Hom pensa que, això, potser és sols una transformació jurídica, però n'hi ha més. En primer lloc, hi ha, i ho confirma la dificultat de trobar el comprador definitiu, un dinamisme que no era possible abans. En segon terme, no podem oblidar que les darreres corporacions i institucions de l'antic règim que encara tenien propietats considerables les han perdudes. Si l'església rebé després una part del pressupost de l'Estat més o més gran del que li haguera suposat la renda, és una qüestió diferent. El que interessava a la burgesia era racionalitzar l'Estat, i ho havia aconseguit. Les dependències i els condicionaments foren el cost d'un tipus d'operació, d'una via de revolució burgesa. La desamortització, com a una altra mesura de la revolució burgesa, tenia un clar sentit de classe. Una de les seues vessants més paleses fou la possibilitat que la burgesia eixamplara la seua base territorial. Quan no fou així, bé perquè ja ho havia aconseguit abans, bé perquè no li interessava el tipus de propietat ofertada, afavorí que altres grups se'n beneficiaren. Tanmateix, hi ha més. En aquest cas, la desamortització serví, si més no, per armonitzar el comportament d'aquests altres grups i acostar-los al nou Estat burgés, aquell que hom defineix com la república dels propietaris.

Així doncs, hi ha dos aspectes al llarg de la tesi que cal destacar finalment. D'una banda, la desamortització gaudeix d'uns trets genèrics que s'insereixen dins del que és la revolució burgesa a l'Estat. Això és el que he volgut fer palés en parlar de la legislació, un aspecte que està clarament marcat per l'auge burgés, i que, no sols significa acabar amb una forma de sistema econòmic, sinó també la protecció del protagonista posterior: el comprador; no per el mateix, sinó pel que representa. D'altra banda, l'aplicació concreta del marc global al País Valencià dona lloc a situacions i a característiques particulars. Això vol dir: l'oferta d'una propietat determinada --dispersa i parcel·lada--, un interès general pel que es ven, però selectiu en les classes més poderoses, i uns resultats

CONCLUSIO

que, si bé poden equiparar-se a altres zones peninsulars, tenen uns trets especials, sobretot pel que fa al "negoci desamortitzador". Aquest aspecte, potser, resulte un dels més sorprenents del treball, però no crec que ho siga tan. Pensem, si més no, que els preus són bastant elevats; que el pagament no és en deute; i que cercar el negoci quan la conjuntura és variable és arriscat. A més, els negocis més interessants es fan amb la burgesia, i si aquesta no compra directament, tampoc ha d'oferir després una intenció distinta. A la fi, una vegada passada la crisi de final dels seixanta, el mercat regularà cap a la baixa els preus de la terra. També aquí, però, cal diferenciar entre la terra i les cases, perquè aquestes, almenys a València, sí que tenen un mercat assegurat. No sé si tot això és, o no, extrapolable a altres llocs, però almenys sí que caldrà anar tenint-ho en compte.

b11776122

i 23608869

CB 000 22030/6

R. 139.228

BID.T 762 (II)

~~t. 4 / 133~~

FONTS I BIBLIOGRAFIA

B I B L I O G R A F I A I F O N T S .

D. 450305
L. 450325

FONTS I BIBLIOGRAFIA

I. FONTS.

a) Fonts impreses:

- HEMEROTECA MUNICIPAL DE VALENCIA (HMV):

. Butlletí Oficial de la Província de València, 1855-1868. També he emprat les col·leccions que hi ha a l'Arxiu de la Diputació (ADPV) i a l'Hemeroteca de la Biblioteca Universitària (H-BUV).

- . Diario Mercantil de València, 1855-1868.
- . La Opinión, 1860-1866.
- . Las Provincias, 1866-1868.
- . El Eco de la Religión, 1855.
- . El Mole, 1855.
- . Gaceta de Madrid, 1855-1868.

b) Fonts manuscrites:

- ARXIU HISTORIC NACIONAL (AHN):

. Secció d'Hisenda.

Lligalls: 373, 1870, 3525, 5837.

Llibres: 3872, 3873, 4000-4014, 4035-4047,
4153-4172, 4173-4174.

- ARXIU DEL REGME DE VALENCIA (ARV):

. Secció de Propietats Antigues (PP.AA.).

Lligalls: 18, 34, 45, 98, 107, 138, 139, 144,
146, 170, 179, 182, 188, 190, 191, 195,
196, 201, 202, 204, 212, 214, 219, 220,

FONTS I BIBLIOGRAFIA

223, 235, 239, 276, 281, 282, 284, 287,
290, 294, 295, 296, 301, 306, 307, 324,
327, 330, 334, 335, 339, 355, 356, 357,
358, 359, 361, 371, 375, 376, 382, 385,
390, 391, 392, 394, 396, 397, 398, 404,
405, 406, 408, 411, 413, 414, 415, 416,
418, 419, 421, 422, 425, 426, 427, 428,
431, 433, 434, 437, 439, 438, 447, 450,
451, 452, 462, 473, 479, 481, 487, 490,
491, 520, 521, 551, 555, 556, 557, 620,
648, 665, 722, 733, 740, 742, 743, 745.

Llibres: 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35,
36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 50,
56, 57, 59, 60, 61, 95, 96, 97, 98, 99,
100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107,
108, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 135,
136, 144, 156, 178, 200.

. Secció d'Hisenda.

Llibres: 299, 897, 1985, 1753, 1754, 2755, 2756,
2757, 2758, 2759.

. Secció de Protocols Notarials. Protocols de:

- J. Amat, 1855-1856 (n. 8423-8424).
- J. Antiga, 1855-1867 (n. 8445-8457).
- J.N. Aragó, 1855-1856 (n. 8474-8475).
- E. Attard, 1862-1867 (n. 9831-9836).
- F. Attard, 1855-1862 (n. 8509-8516).
- A. Celda, 1855-1856 (n. 8674-8675).
- M. Cubells, 1863-1869 (n. 8696-8702).
- M.F. Flores, 1855-1856 (n. 8772-8773).

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- R.M. Garcia, 1855-1870 (n. 8823-8838).
- A. Garibaldi, 1855-1856 (n. 8875-8876).
- J. Genovés, 1855-1859 (n. 8903-8906).
- J. Gil, 1782-1836 (n. 5943-5984).
- M. Larcada, 1855-1867 (n. 3799-3807).
- T. Liern, 1855-1865 (n. 9850-9862).
- C. Marques, 1836-1870 (n. 9022-9059).
- A. Monge, 1855-1867 (n. 9199-9211).
- F. Ponce, 1855-1874 (n. 9887-9906).
- P.J. Prats, 1855-1856 (n. 9406-9407).
- G. Solanich, 1865-1869 (n. 9918-9922).
- J. Teruel, 1855-1868 (n. 9633-9640).
- P. Torrero, 1855-1856 (n. 9657-9658).
- R. Torres, 1855-1856 (n. 9683-9684).

- ARXIU GENERAL DE PROTOCOLS DE VALENCIA (AGPV)

. Protocols de:

- J.F. Ayoldi, 1870-1872.
- M. Attard, 1867-1873.
- J.B. Boigues, 1870.
- J.R. Calvo, 1859-1871.
- B. Castañeda, 1866-1870.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- J. Fayos, 1855-1867.
- J. Fernandez Franquero, 1855-1868 i 1880.
- F. Genis, 1866-1871.
- F. Guanter, 1865-1871.
- M. Llop, 1866-1871.
- A. Martin, 1866-1870.
- P. Melendez, 1868-1878.
- P. Molto, 1872-1873.
- J. Montalt, 1861-1871 i 1877.
- J. Montes, 1863-1869.
- J. C. Moreno, 1875.
- F. Pastor, 1858-1870 i 1875.
- J. Pla, 1861-1870.
- J.F. Porcar, 1872.
- A. Rico, 1855-1860.
- E. Ros, 1860-1870 i 1874.
- E. Zarzoso, 1866-1870.
- C.M. Soto, 1866-1870 i 1877.
- M. Tasso, 1855-1872.
- V. Viñenta, 1866-1870.
- E. Zarzoso, 1866-1870.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- ARXIU HISTORIC DE PROTOCOLS DE MADRID (AHPM)

. Protocols de:

- A. Valero, 1863-1865 (n. 28861-28863).
- J. Cuervo, 1861 (n. 27409).
- J. Garcia Lastra, 1869 (n. 27976).

- ARXIU MUNICIPAL DE GANDIA (AMG).

. Protocols de:

- J.M. Arias, 1853-1855.
- A. Estevan, 1789-1792.
- F. Millera, 1834-1863.
- P. Sanz, 1861-1870.
- A. Torres, 1816-1818.

- ARXIU MUNICIPAL DE VALENCIA (AMV).

. Llibres capitulars, 1836 al 1870.

- ARXIU DE LA DIPUTACIO PROVINCIAL DE VALENCIA (ADPV)

. Secció D, Beneficència i Sanitat. 1 Beneficència. 1. Expedients Generals.

Caixa: 4 (1833) a la 33 (1871).

. Secció A, Central. 24, Propietats i Drets. 2, Inventaris.

Lligalls: 1 - 2 (1851-1955).

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- . Secció V, Administració. 2, Càrrec i descàrrec.
Pressupost. 2.3, Pressupost.

Caixa: 1 - 2 (1836-1868).

- . Secció VI, Almoines, Propietats i Rendes. 2,
Censos.

Caixa: 26 (1880).

- . Llibre de Cases de l'Hospital General, 1858-1861.

- ARXIU DEL COL·LEGI DEL CORPUS CHRISTI (ARCC)

- . Armari 1, Prestatge 5.

Lligalls: 1 - 3 (1855-1870).

- . Desamortització.

Llibres: volum 30 (1866-1870).

NOTA:

- He emprat també altre tipus de fonts referents als patrimonis del clergat abans de la desamortització, tant a la Secció de clergat de l'ARV com a l'AMG, però no les he posades perquè finalment no s'han utilitzat per a la confecció definitiva del treball.

- La major part dels protocols de l'AGPV han estat transpassats després d'haver-los consultat a l'ARV, on deuen constar ja amb la signatura adient.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

II. BIBLIOGRAFIA.

- ABELLA, F., Tratado de derecho administrativo español. Madrid, 1886 (vols. 1 i 2) i 1888 (vol. 3).
- ALONSO, J.E., i PONS, A., "Amortització i desamortització a la Col·legiata de Gandia. 1661-1867", en premsa.
- ALVAREZ, C., "Fuentes documentales para el estudio de la desamortización en la provincia de Soria", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 15-32
- ANDRES RUBRES, F., Actitudes económicas de la clerecia culta en el antiguo régimen. Política financiera del Real Colegio de Corpus Christi de Valencia. València, 1986.
- Crédito, señorío y propiedad en la Valencia de los siglos XVII y XVIII. Tesis doctoral inédita, València, 1984.
- "Las finanzas del Real Colegio de Corpus Christi ante la desamortización. 1790-1866". Article inèdit.
- ANDRES SINISTERRA, D., El derribo de las murallas de Valencia en los años 1865 y 1866. València, 1866.
- ANTEQUERA, J.M., La desamortización española. Madrid, 1885.
- ANUARIO, Anuario estadístico de España de 1858. Madrid, 1859.
- Anuario estadístico de España correspondiente a 1859 y 1860. Madrid, 1860.
- ANES, G., "La agricultura española desde comienzos del siglo XIX hasta 1868: algunos problemas", a Ensayos sobre la economía española a mediados

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- del siglo XIX. Madrid, 1970, pp. 235-263.
- APARISI, A., Discursos presentados en el Congreso durante la legislatura de 1858 a 1859. València, 1859.
- ARACIL, ET. AL., "Els estudis d'història agrària al País Valencià", a I Col·loqui d'Història agrària (Barcelona, 13-15 d'octubre, 1978). València, 1983, pp. 79-117.
- ARNALTE, E., "Transformaciones agrarias recientes en l'Horta de Valencia", a I Col·loqui d'història agrària (Barcelona, 13-15 d'octubre, 1978). València, 1983, pp. 291-306.
- ARTOLA, M., La Hacienda del siglo XIX. Progresistas y moderados. Madrid, 1986.
- ET. AL., El latifundio. Propiedad y explotación. Siglos XVIII-XX. Madrid, 1978.
- La burguesía revolucionaria (1808-1874). Madrid, 1974 (1973).
- AZAGRA, J., El bienio progresista en Valencia. Análisis de una situación revolucionaria a mediados del siglo XIX (1854-1856). Valencia, 1978.
- "El mercat de les terres i la desamortització a l'Horta (1800-1807)", a Estudis d'Història Agrària, n. 4 (1983).
- La desamortización de Godoy en Valencia (1799-1807). Valencia, 1986.
- BADUSA, E., "Desamortización y crecimiento agrario a mediados del siglo XIX en Catalunya", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 411-427.
- BAHAMONDE, A., I TORO, A., Burguesía, especulación y cuestión social en el Madrid del siglo XIX. Madrid, 1978.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- BAHAMONDE, A., i MARTINEZ MARTIN, J.A., "La desamortización y el mercado inmobiliario madrileño (1836-1868)", a Urbanismo e historia urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 2, pp. 939-956.
- BALLARIN, A., Derecho agrario. Madrid, 1978 (2a ed.) .
- BARBASTRO, L., El clero valenciano en el trienio liberal. Alacant, 1985.
- BARRERA, M.V., El clero secular en la vida rural valenciana: el clero de El Salvador de Borriana en los siglos XVII y XVIII. València, Tesi de licenciatura.
- BASSOLS, M., Génesis y evolución del derecho urbanístico español (1812-1956). Madrid, 1973.
- BENITO GOERLICH, D., La arquitectura del eclecticismo en Valencia. Vertientes de la arquitectura valenciana entre 1875 y 1925. Valencia, 1983.
- BERNAL, A.M., La lucha por la tierra en la crisis del antiguo régimen. Madrid, 1979.
- "La propiedad de la tierra, problemas que enmarcan su estudio y evolución", a La economía agraria en la historia de España. Propiedad, explotación, comercialización y rentas. Madrid, 1979.
- "Economía agraria en la Andalucía contemporánea", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), pp. 281-286.
- i DRAIN, M., "Progreso y crisis de la agricultura andaluza en el siglo XIX", a GARRABOU, R., i SANZ, J., (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. Expansión y crisis (1850-1900). Barcelona, 1985, vol. 2, pp. 412-442.
- i DE LA PERA, J.F., "Formación de una gran propiedad agraria. Análisis de una contabilidad agrícola del siglo XIX", a NADAL, J., i TORTELLA, G. (eds.), Agricultura, comercio colonial y crecimiento

FONTS I BIBLIOGRAFIA

económico en la España contemporánea. Madrid, 1974, pp. 129-157.

BIENES. Bienes Nacionales. Desamortización. Instrucción para la compra de los bienes declarados en venta, y redención de censos, foros y arrendamientos, conforme a la ley de 1 de mayo de 1855. València, 1855.

BILBAO, J.C., La desamortización en la Rioja. Estado de la cuestión y últimos estudios", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 171-190.

BLESA, A., El régimen señorial valenciano en vísperas de su disolución. Tesis de licenciatura inédita, València, 1968.

BUIX, V., Manual de viajeros y guía de forasteros de Valencia. València, 1849.

--- Valencia histórica y topográfica. València, 1862.

BRINES, J., La desamortización eclesiástica en el País Valenciano durante el trienio constitucional. València, 1978.

--- "El proceso de amortización eclesiástica en el País Valenciano", a Estudis, n. 3 (1974), pp. 5-31.

--- "Fuentes y metodología para el estudio de la desamortización en el País Valenciano", a Actas de las I Jornadas de Metodología Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago, 1975, vol. 4, pp. 11-120.

--- "Desamortización e industrialización en el País Valenciano", a I Jornadas sobre Desamortización y Hacienda Pública. Santander, 17-21 d'agost del 1982, comunicació inédita.

--- "Desamortización y deuda pública, una doble especulación: el caso valenciano", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986,

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- vol. 2, pp. 603-612.
- "La desamortització del monestir de Valldigna: Estudi socio-econòmic", a I Congrés d'Història del País Valencià. València, 1974, vol. 4, pp. 329-349.
- "Conseqüències socio-econòmiques de la desamortització de 1820-1823 al País Valencià", a Recerques, n. 4 (1974), pp. 225-247.
- "La desamortización del Monasterio de Valldigna", a Cuadernos de Historia, tom. V (1975), pp. 487-520.
- "El desarrollo urbano de Valencia en el siglo XIX. La incidencia de la deamortización de Mendizabal", a Estudios de Historia de Valencia. Valencia, 1978, pp. 387-398.
- "Els estudis sobre la desamortització al País Valencià: estat de la qüestió", a Estudis d'Història Contemporània del País Valencià, n. 5 (1984), pp. 81-92.
- "Reforma agraria i desamortización en la España del siglo XIX", a Estudis, n. 7 (1980), pp. 125-154.
- "La fi del feudalisme i la revolució burgesa al País Valencià", a Afers, n. 2 (1985), pp. 341-355.
- BURGUERA, A. de C., Historia fundamental documentada de Sueca y sus alrededores. València, 1924, 2 vols.
- BURGUET, J.B., Propietaris y colonos. València, 1876.
- CABALLERO, F., Memoria sobre el fomento de la población rural. Madrid, 1863.
- CABO, A., "Constantes históricas de gran propiedad en el campo extremeño", a Congreso de Historia rural. Siglos XV al XIX. Madrid, 1984, pp. 173-185.
- CALATAYUD, S., Agricultura y capitalismo. El desarrollo agrario valenciano durante la segunda mitad del siglo XIX: La Ribera del Xúquer. València, 1986,

FONTS I BIBLIOGRAFIA

tesi doctoral inèdita.

--- "Agricultura y mercado. La implantación de cultivos comerciales (Alzira, siglo XIX)", a Al-Gezira, n. 1 (1985), pp. 203-219.

CAMACHO, E., Propiedad y explotación agrarias en el aljarafe sevillano: el caso de Pilas (1760-1925). Sevilla, 1984.

CAMERON, R., "Por qué fué tan desigual la industrialización europea", a La industrialización europea. Estadios y tipos, 1981 (1971), pp. 305-317.

CARASA, P., "Desamortización y Beneficencia. Efectos de la desamortización de Madoz sobre el sistema hospitalario burgalés", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 9-40.

CARBUNERES, M., Nomenclator de las puertas, calles y plazas de Valencia. València, 1873.

CARDENAS, F., Ensayo sobre la historia de la propiedad territorial en España. Madrid, 1880, 2 vols.

CARRION, P., Los latifundios en España. Barcelona, 1975, (1932).

CASAL, F., "Noticia de los fondos documentales en el Archivo del Hospital General de la ciudad de Valencia", a I Congrés d'Història del País Valencià. 1973, vol. 1, pp. 411-427.

CASTELL, V., "El Archivo del Colegio de Corpus Christi (Patriarca) y la historia socio-económica de Valencia", a I Congrés d'Història del País Valencià. València, 1973, vol. 1, pp. 383-398.

CASTELLO, E., "Els orígens de la demografia contemporània del país Valencià", a I Congrés d'Història del País Valencià. València, 1974, vol. 4, pp. 39-49.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- CASTELLS, M., La ciudad y las masas. Sociología de los movimientos sociales urbanos. Madrid, 1986.
- CASTRILLEJO, F.M., "Datos para una aproximación a la desamortización de Madoz en la provincia de Burgos (1855-1869)", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 41-68.
- CENSO. Censo de la población de España, según el recuento verificado en 21 de mayo de 1857. Madrid, 1858.
- CLAVERO, B., "Fiscus ecclesiasticus: Cuestión de derecho canónico ante la desamortización", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 613-628.
- CUNGOST, R., "Los mayores contribuyentes y la desamortización", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 629-652.
- CORDERO, J., "La redención foral en la provincia de la Coruña ante el proceso desamortizador", a Desamortización y Hacienda Pública. 1986, vol. 1, pp. 191-206.
- CRUZ, J., Propiedad y uso de la tierra en la Baja Andalucía. Carmona, siglos XVIII-XX. Madrid, 1980.
- CUARTAS, M., "Documentos sobre la desamortización del siglo XIX en los fondos antiguos del Archivo de la Dirección General del Tesoro, Deuda Pública y Clases Pasivas", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 33-44.
- CUCO, J., La tierra como motivo. Propietarios y jornaleros en dos pueblos valencianos. València, 1982.
- CUCO, A., Republicans i camperols revoltats. València, 1975.
- CUEVES, M.D., "Fuentes de Hacienda, actualmente en el Archivo del reino, relativos a la desamortización",

FONTS I BIBLIOGRAFIA

a I Congrés d'Història del País Valencià. València, 1973, vol 1, pp. 279-288.

DANVILA, M., El libro del propietario. València, 1861.

--- El contrato de arrendamiento y el juicio de desahucio. Madrid, 1867.

DIAZ, A., ET. AL., La construcción del puerto de Valencia. Problemas y métodos (1282-1880). València, 1986.

DIEGU, N. de, "La desamortización y la sección de Clero del Archivo Historico Nacional. Culto y Clero", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 45-56.

DIEZ ESPINOSA, J.R., Desamortización y economía agraria castellana. Valladolid, 1855-1868. Valladolid, 1986.

--- "Agricultura, industria y comercio en la segunda mitad del siglo XIX", a Valladolid en el siglo XIX. Valladolid, 1985, pp. 317-350.

--- "Estructura de la propiedad y desamortización: Redención de censos enfiteúticos en Castilla y León. Cuestiones de método", a El Pasado histórico de Castilla y León. Actas del I Congreso de Historia de Castilla y León (Burgos, 1983). Salamanca, 1984, vol. 3, pp. 177-191.

DUNEZAR, J.M., "Los bienes de los pueblos y la desamortización", a Información Comercial Española, n. 623 (1985), pp. 69-81.

ENGELS, F., El problema de la vivienda. Madrid (Akal), 1986.

ETXEZARRETA, M., La evolución del campesinado. La agricultura en el desarrollo capitalista. Madrid, 1979.

--- "La evolución de la agricultura campesina", a

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- Agricultura y Sociedad, n. 5 (1977), pp. 51-142.
- FERNANDEZ DE PINEDO, E., Crecimiento económico y transformaciones sociales del País vasco. 1100-1850. Madrid, 1974.
- i BILBAO, L.M., "Factores que condicionaron la evolución del régimen de propiedad en el País Vasco continental", a La Economía agraria en la Historia de España. Propiedad, explotación, comercialización y rentas. Madrid, 1979.
- FERNANDEZ TRILLO, M., "Bancos hipotecarios y desamortización: una ocasión perdida para el desarrollo agrícola español", a Agricultura y Sociedad, n. 25 (1982), pp. 195-206.
- "Las exposiciones parlamentarias de corporaciones y de particulares ante la desamortización de Madoz en las cortes del Bienio Progresista", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol 2 pp. 533-571.
- FERRER, A., Paisaje y propiedad en la tierra de Alhama (Granada, siglos XVIII-XX). Granada, 1983.
- FIESTAS, A., "La protección, por la ley de 8 de febrero de 1861, de los compradores de bienes eclesiásticos desamortizados", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 653-667.
- FONTANA, J., Cambio económico y actitudes políticas en la España del siglo XIX. Barcelona, 1975 (2a. ed.).
- "La desamortización de Mendizabal y sus antecedentes", a SANZ, J., i GARRABOU, R., (eds.), Historia agraria de la España Contemporánea. Cambio social y nuevas formas de propiedad. Barcelona, 1985, vol. 1, pp. 219-244.
- FORD, R., Manual para viajeros por los Reinos de Valencia y Murcia, y lectores en casa. Madrid, 1982.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

FRANCH, R., Crecimiento comercial y enriquecimiento burgués en la Valencia del siglo XVIII. València, 1986.

GARCIA BALLESTEROS, A., "Precio del suelo y estructura urbana", a Urbanismo e historia urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 1, pp. 495-510.

--- i REDONDO, A., "El papel de la desamortización en la evolución de las ciudades españolas. Los ejemplos de Guadalajara y Plasencia", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 339-355.

GARCIA BELLIDO, J., i GONZALEZ TAMARIT, L., Para comprender la ciudad. Claves sobre los procesos de producción del espacio. Madrid, 1979.

GARCIA COLMENARES, P., "La revolución liberal burguesa en las ciudades de Castilla la Vieja y León: la desamortización en la ciudad de Palencia (1836-1868)", a El Pasado histórico de Castilla y León. Actas del I Congreso de Historia de Castilla y León (Burgos, 1983). Salamanca, 1984, pp. 193-213.

--- "La desamortización urbana en la ciudad de Palencia (1836-1856). Análisis de los antiguos propietarios y fincas urbanas desamortizadas", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 469-488.

GARCIA-LOMBARDERO, J., "La economía de Galicia en los siglos XIX y XX", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), pp. 319-332.

--- "La economía de Galicia, 1800-1940", a JUANA, J. de i CASTRO, X. (eds.), I Xornadas de Historia de Galicia. Vigo 1985, pp. 185-218.

--- "Transformaciones de la economía de Galicia en los siglos XIX y XX", a SANCHEZ ALBORNOZ, N., (comp.), La modernización económica de España, 1830-1930. Madrid, 1985, pp. 266-286.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

GARCIA MONERRIS, C., Rey y Señor. Estudio de un realengo del País Valenciano (La Albufera, 1761-1836). València, 1985.

GARCIA SANZ, A., "Crisis de la agricultura tradicional y revolución liberal (1800-1850)", a GARCIA SANZ, A., I GARRABOU, R., (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. 1. Cambio social y nuevas formas de propiedad (1800-1850). Barcelona, 1985, pp. 7-99.

GARRABOU, R., Un fals dilema. Modernitat o endarreriment de l'agricultura valenciana. 1850-1900. València, 1985.

--- "Régimen señorial y reforma agraria liberal en el País Valenciano: Nuevos planteamientos", a Agricultura y Sociedad, n. 29 (1983).

--- "Las transformaciones agrarias durante los siglos XIX y XX", a NADAL, J., i TORTELLA, G., Agricultura, comercio colonial y crecimiento económico en la España contemporánea. Barcelona, 1974, pp. 206-229.

--- I SANZ, J., "La agricultura española durante el siglo XIX: ¿inmovilismo o cambio?", a GARRABOU, R., I SANZ, J., (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. 2. Expansión y crisis (1850-1900). Barcelona, 1985, pp. 7-192.

GARRIDO, R., El arrendamiento consuetudinario valenciano. València, 1943.

GARULO, J., Manual de forasteros en Valencia. València, 1841.

GAY ARMENTAROS, J.C., "Los protocolos notariales como fuente de la desamortización en la provincia de Jaén. Problemas metodológicos", a Actas de las I Jornadas de Metodología Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago, 1975, vol. 4, pp. 73-78.

--- ET. AL., "Aspectos de la desamortización en Andalucía Oriental", a Desamortización y Hacienda

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- Pública, madrid, 1986, vol. 1, pp. 207-235.
- GAY I GAY, E.J., El sistema d'amortització eclesiàstica al País Valencià: la visita general de 1739. València, Tesi de licenciatura, 1985.
- GIL CRESPO, A., "Desamortización eclesiástica en la provincia de Avila. Año 1866", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 91-112.
- GIL DE ZARATE, A., De la instrucción pública en España. Madrid, 1855.
- GIRALT, E., "Antecedents històrics", a l'Estructura econòmica del País Valencià. València, 1970, pp. 17-36.
- GUERLICH, J.M., "Revolución liberal y arrendamientos rústicos en la práctica notarial valenciana", a Estudios dedicados a Juan Peset Aleixandre. València, 1982, vol. 2, pp. 197-216.
- GOMEZ MENDOZA, J., Agricultura y expansión urbana. Madrid, 1977.
- GOMEZ MENDOZA, A., "Transportes y crecimiento económico, 1830-1930", a SANCHEZ ALBORNUZ, N. (comp.), La modernización económica de España, 1830-1930. Madrid, 1985, pp. 102-120.
- GOMEZ OLIVER, M., La desamortización de Mendizabal en Granada. Granada, 1983.
- La desamortización de Madoz en la provincia de Granada. Granada, 1985.
- GONZALEZ CURDUN, A., Vivienda y ciudad. Sevilla, 1849-1929. Sevilla, 1985.
- GONZALEZ FORTILLA, M., Estado, capitalismo y desequilibrios regionales (1845-1900). Andalucía, País Vasco. San Sebastian, 1985.
- GONZALEZ DE MOLINA, M., Desamortización, deuda pública y

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- crecimiento económico. Andalucía, 1820-1823.
Granada, 1985.
- GONZALEZ DEL VALLE, J.M. (comp.), Compilación de derecho eclesiástico español (1816-1986). Madrid, 1986.
- GROSSKE, E., "La desamortización en Mallorca. Síntesis de los estudios realizados", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 237-255.
- GUIA. Guia de Valencia para el año 1863. València, 1863.
- Guia de naturales y forasteros en Valencia.
València, 1830.
- HERAN, F., Tierra y parentesco en el campo sevillano: la revolución agrícola del siglo XIX. Madrid, 1980.
- HERNANDEZ IGLESIAS, F., La beneficencia en España.
Madrid, 1876, vol. 1.
- HERNANDEZ MARCO, J.L., Propiedad de la tierra y cambio social en un municipio fronterizo: Villena (1750-1888). Alacant, 1983.
- i ROMERO, J., Feudalidad, burguesía y campesinado en la huerta de Valencia. València, 1980.
- HERNANDEZ SEMPERE, T.M., Ferrocarriles y capitalismo en el País Valenciano, 1843-1879. València, 1983.
- i PIQUERAS, J., "Materiales para la historia de los precios en Valencia durante el siglo XIX", a Estudis, n. 7 (1980), pp. 155-216.
- HERR, R., "Hacia el derrumbe del Antiguo Régimen: crisis fiscal y desamortización bajo Carlos IV", a Moneda y Crédito, n. 118 (1971)), pp. 37-100.
- "El significado de la desamortización en España", a Moneda y Crédito, n. 131 (1974), pp. 55-94.
- HUSSAIN, A., I TRIBE, K., (eds.), Paths of development in capitalist agriculture. Londres, 1984.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- IBORRA, J.M., Realengo y señorío en el Camp de Morvedre. Sagunt, 1981.
- IGLESIAS, L.S., Burgos en el siglo XIX. Arquitectura y urbanismo (1813-1900). Valladolid, 1979.
- INFORME, Informe acerca de la obra titulada "Población rural", escrita por el Excmo. Sr. D. Fermín Caballero. València, 1865.
- JIMENEZ BLANCO, M.C., "El planeamiento urbanístico en la formación de la ciudad: el caso del barrio de Almagro en Madrid", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 1, pp. 51-60.
- JIMENEZ DE CISNEROS, F., "Desamortización y jurisdicción de hacienda", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986. vol. 2, pp. 669-687.
- JIMENEZ VALDIVIESO, E., El Hospital de Valencia. Informe emitido acerca de su origen, caracter y derecho exclusivo al disfrute de sus bienes cuyo reparto solicitan las Diputaciones de Alicante y Castellón de la Plana. València, 1907.
- El Hospital de Valencia. Contestación á los dictámenes que han emitido las Diputaciones de Alicante y Castellón de la Plana acerca del reparto de bienes del Hospital de Valencia. València, 1908.
- KAUTSKY, K., La cuestión agraria. Estudio de las tendencias de la agricultura moderna en la política agraria de la socialdemocracia. Barcelona, 1974.
- LANDES, D.S., Progreso tecnológico y revolución industrial. Madrid, 1979.
- LAZO, A., "La desamortización eclesiástica en la provincia de Sevilla: estudio de las fuentes", a Moneda y Crédito, n. 100 (1967), pp. 91-104.
- LEAL, J.L., ET. AL., La agricultura en el desarrollo

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- capitalista español (1940-1970). Madrid, 1975.
- LENIN, V.I., Obras completas. Madrid, 1977, vol. 13.
- Obras escogidas. Moscú, 1979, vol. 3.
- LOPEZ GARRIDO, D., "Los exaltados frente a la desamortización (1834-1839). La cuestión del Intendente de Hacienda", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 689-702.
- LUPEZ ONTIVEROS, A., Propiedad y problema de la tierra en Andalucía. Sevilla, 1986.
- LLUCH, E., La via valenciana. València, 1976.
- MADUZ, P., Diccionario geográfico-estadístico-histórico de Alicante, Castellón y Valencia. Valencia, 1982, vol.2. (edició facsimil).
- MALUQUER, J., "La desamortización y la codificación civil: propiedad y persona jurídica", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 703-714.
- "La despatrimonialización del agua: movilización de un recurso natural fundamental", a GARCIA SANZ, A., Y GARRABOU, R., (eds.), Historia agraria de la España contemporánea. 1. Cambio social y nuevas formas de propiedad (1800-1850). Barcelona, 1985, pp. 275-296.
- MARQUES DE CRUILLES, Guia urbana de Valencia antigua y moderna. València, 1876, 2 vols.
- MARQUEZ PEREZ, M., Historia de la industria, comercio, navegación y agricultura del Reino de Valencia. València, 1910.
- MARTELES, P., "Para un método de estudio de la desamortización en España", a NADAL, J., I TORTELLA, G., (eds.), Agricultura, comercio colonial y crecimiento económico en la España

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- contemporánea. Barcelona, 1974, pp. 90-99.
- "El estudio de las ventas de la desamortización como un proceso dinámico. Análisis de un partido judicial", a La economía agraria en la historia de España. Propiedad, explotación, comercialización, rentas. Barcelona, 1978, pp. 157-180.
- MARTIN, T., La desamortización. Textos político-jurídicos. Madrid, 1973.
- MARTIN NIÑO, J., "La ley de desamortización de los bienes del clero secular en el Congreso de los Diputados", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 715-724.
- MARTINEZ BONAFE, A., Ensenyament, burgesia i liberalisme. L'ensenyament secundari en els orígens del País Valencià. València, 1985.
- MARTINEZ SANTUS, V., "Noticia sobre los fondos documentales del Colegio del Arte Mayor de la Seda en Valencia", a I Congrés d'Història del País Valencià. València, 1973, vol. 1, pp. 439-445.
- MARTINEZ SERRANO, J.A., ET. AL., Evolución de la economía valenciana, 1878-1978. València, 1978.
- MARX, K., El Capital. Crítica de la economía política. Madrid (Alianza), 1981, 8 vols.
- I ENGELS, F., Obras escogidas. Moscú, 1981, 3 vols.
- MAS, V., "l'Habitatge burgés a València. Tipologia", a l'Espill, n. 21 (1985), pp. 93-105.
- MAZA, E., Valladolid: sus pobres y la respuesta institucional (1750-1900). Valladolid, 1985.
- "Incidencia de la desamortización de Madoz en la beneficencia vallisoletana", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 137-177.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

MEMORIA, Memoria para el ensanche de Valencia. València, 1859.

MIGNON, C., Campos y campesinos en la Andalucía Mediterránea. Madrid, 1982.

MILL, J.S., Principios de economía política. México, 1985 (2a. ed.).

MILLAN, J., Rentistas y campesinos. Desarrollo agrario y tradicionalismo político en el sur del País Valenciano, 1680-1840. Alacant, 1984.

--- "Agricultura intensiva i explotació camperola: desenvolupament agrari i estructura de classes al regadiu valencià, segles XVIII-XIX", a Terra, Treball i Propietat. Classes agràries i règim senyorial als Països Catalans. Barcelona, 1986, pp. 107-133.

MULI, M., "Metodología para el estudio de los compradores de bienes nacionales", a Actas de las I Jornadas de Metodología Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago, 1975, pp. 97-100.

--- "La calle del Progreso. Metodología para el estudio de las transformaciones urbanas efectuadas por los compradores de Bienes Nacionales en la ciudad de Gerona", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 377-410.

--- "Las plazas de la desamortización y las teorías arquitectónicas. Gerona en la segunda mitad del siglo XIX", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 2, pp. 1125-1179.

MONCLUS, F.J. I UYON, .L., "Espacio urbano y sociedad" algunas cuestiones de método en la actual historia urbana", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 1, pp. 425-443.

MONFORTE, A., El problema agrario levantino. Los contratos acerca de la tierra en Valencia, su

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- pasado, presente y porvenir. València, 1922.
- MORA, A., Monjes y campesinos: el señorío de Valldigna en la Edad Moderna. Alacant, 1986.
- MURAL, J. del, Gasto público y Expansión económica en España (1845-1865). Madrid, 1979.
- Hacienda central y haciendas locales, 1845-1905. Madrid, 1984.
- La agricultura española a mediados del siglo XIX, 1850-1870. Resultados de una encuesta agraria de la época. Madrid, 1979.
- "Desamortización y Haciendas locales, 1820-1900", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 741-750.
- MORALES, J.M., "Consecuencias de la desamortización en el urbanismo malagueño del siglo XIX", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp.309-338.
- MORALES, M.C., "Análisis del desarrollo urbano en Oviedo, a partir de los resultados del "Plan Especial de Reforma interior de la Zona Monumental"", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 1, pp. 163-191.
- MORO, J.M., La desamortización en Asturias. Oviedo, 1981.
- "La desamortización de Madoz en Asturias", a Estudios de Historia Social, n. 18-19 (1981), pp. 85-166.
- "La desamortización en Astúrias", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 257-272.
- MURUZ DUENAS, M.D., "Desamortización y abolición del diezmo en Córdoba", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 501-524.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

MUTILOA, J.M., "Metodología para el estudio de las fuentes de la desamortización", a Actas de las I Jornadas de Metodología Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago 1975, vol. 4, pp. 101-110.

--- La desamortización en Vizcaya. Bilbao, 1984.

NADAL, J., El fracaso de la revolución industrial en España, 1814-1913. Barcelona, 1975.

--- "El fracaso de la revolución industrial en España. Un balance historiográfico", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), pp. 108-125.

--- "Un siglo de industrialización en España, 1833-1930", a SANCHEZ ALBURNOS, N., (comp.), La modernización económica de España, 1830-1930. Madrid, 1985, pp. 89-101.

NAVAL, A., I NAVAL, J., "Transformación y etapas de la estructura y función de la ciudad de Huesca", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 185, vol2, pp. 789-822.

NOTICIA, Noticia de las mejoras que ha recibido el Colegio de niños huérfanos de ambos sexos de S. Vicente Ferrer, desde enero de 1845 hasta el día. València, 1847.

OJEDA, J.J., La desamortización en Canarias (1836 y 1855). Gran Canaria, 1977.

--- "Peculiaridad de la desamortización en Canarias: la venta de agua", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 181-190.

ORELLANA, P. de, Memoria sobre el colonato en Valencia. València, 1886.

ORTEGA, A., "La desamortización en la provincia de Segovia durante el siglo XIX (1836-1903). Estudio de aproximación al tema", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 273-

FONTS I BIBLIOGRAFIA

292.

ORTEGA, R., Las desamortizaciones de Mendizabal y Madoz en Soria. Soria, 1982.

PALAFUX, J., "La economía valenciana en los siglos XVIII y XIX", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), pp. 298-308.

--- I CARNERO, T., "La economía del País valencià (1750-1936). Crecimiento sin industrialización", a Información Comercial Española, n. 586 (1982), pp. 21-32.

PARDO, J., "La desamortización de Carlos IV en el País Valenciano", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol.1, pp 355-368.

PAREDES, F.J., "Aspectos ideológicos del proyecto desamortizador de Pascual Madoz", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol 2, pp. 191-200.

PECHARROMAN, F.E., "Fondos documentales de Santander sobre la desamortización eclesiástica en Cantabria", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 57-72.

PEREZ GARZON, J.S., "La revolución burguesa en España. Los inicios de un debate científico, 1966-1979", a TUNON DE LARA, M., et. al., Historiografía española contemporánea. Madrid, 1980, pp. 91-124.

PEREZ TOURINO, E., Agricultura y capitalismo. Análisis de la pequeña producción campesina. Madrid, 1983.

PESET, M., Dos ensayos sobre la historia de la propiedad de la tierra. Madrid, 1982.

--- ET. AL., "El señorío de Alfara del Patriarca, 1601-1845", a Estudis d'Història Contemporània del País Valencià, n. 2 (1981), pp. 7-52.

--- I GRAULLERA, V., "Els censals i la propietat de la

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- terra al segle XVIII valencià", a Recerques, n. 18 (1986), pp. 107-138.
- PESET VIDAL, J.B., Topografia mèdica de Valencia y su zona. València, 1878.
- PICO, J., Empresario e industrialización. El caso valenciano. Madrid, 1976.
- PIERNAS, J.M., Tratado de Hacienda Pública y examen de la española. Madrid, 1891 (4a. ed.), vol. 2.
- PILLET, F., Geografía urbana de Ciudad Real. Madrid, 1984.
- PIQUERAS, J., La agricultura valenciana de exportación y su formación histórica. Madrid, 1985.
- PONS, A., La desamortización de propios en las comarcas centrales del País valenciano, 1855-1867. València, 1981. Tesi de licenciatura inèdita.
- "La desamortización de propios en las comarcas centrales del País Valenciano (1855-1867)", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2 pp. 219-234.
- PONS, A. I SERNA, J., "Elitismo y dominación de clase en Valencia (1856-1868)", a Saitabi, n. XXXIV (1984), pp. 153-167.
- "Los orígenes agrarios de la burguesía financiera valenciana. Joaquín Forés y de Basart", a III Asamblea d'Història de la Ribera (en premsa).
- "La articulación del mercado interior valenciano a mediados del siglo XIX: la línea Carcaixent-Gandia-Dénia", a II Congrés d'Estudis d'Història Agrària. Barcelona, (en premsa).
- "La formación de la oligarquía valenciana. Los patrimonios agrarios y los nuevos modelos de crecimiento en la Valencia del siglo XIX (Trénor-Palavicino)", a II Congrés d'Estudis d'Història

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- Agrària. Barcelona, (en premsa).
- "De la seda a la renta. La actitud inversora de un burgués valenciano: Gaspar Dotres Gelabert (1798-1872)", en premsa.
- Los herederos de la revolución. Oligarquía urbana y poder agrario en Valencia a mediados del siglo XIX. En premsa.
- PONSOT, P., "Révolution dans les campagnes espagnoles au XIXe siècle: les désamortissements", a Etudes sur le dix-neuvième espagnol. Córdoba, 1981, pp. 11-42.
- PORRES, J., La desamortización del siglo XIX en Toledo. Toledo, 1965.
- PROPOSICION, Proposición de ley del Sr. D. Vicente Linares, para que se declare no comprendidos en la ley de desamortización los bienes legados al Colegio de Corpus-Christi por el Patriarca Ribera, apoyada por dicho Señor y tomada en consideración por el Congreso de los Señores Diputados en la sesión del día 19 de mayo de 1868. València, 1868.
- QUIRUS, F., "La desamortización, factor condicionante de la propiedad agraria en el Valle de Alcudia y Campo de Calatrava, a Estudios Geográficos, n. 96 (1964).
- RAMUS, A., La desamortización civil en Cadiz en el bienio progresista. Cadiz, 1982.
- REUS, M., Manual de desamortización civil y eclesiástica. Madrid, 1862.
- ROBLEDO, R., La renta de la tierra en Castilla la Vieja y León (1836-1913). Madrid, 1984.
- "Notas sobre el precio de la tierra en España (1836-1914)", a Revista de Historia Económica, n. 2 (1983), pp. 253-276.
- "La liberalización del mercado de tierras en Castilla-León: Aproximación regional", a El Pasado histórico de Castilla y León. Actas del I Congreso

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- de Historia de Castilla y León (Burgos, 1983).
Salamanca, 1984, vol. 3, pp. 115-149.
- "Desamortización y Hacienda Pública en algunos inventarios de grandes terratenientes", a GARCIA SANZ, A., I GARRABOU, R., (eds.), Historia agraria de la España Contemporánea. 1. Cambio social y nuevas formas de propiedad (1800-1850). Barcelona, 1985, pp. 395-432.
- "Desamortización y Hacienda Pública en algunos inventarios de grandes terratenientes del siglo XIX", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 749-776.
- RODENAS, C., Banca i industrialització al País Valencià. 1840-1880. València, 1978.
- RODRIGUEZ-GALDO, M.X., "A economía en Galicia no seculo XIX", a CASTRO, X., I JUANA, J. de (eds.), II Jornadas de Historia de Galicia. Vigo, 1986, pp. 109-134.
- "Crédito agrícola y desamortización de Madoz. Problemas y tentativas en Galicia", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 523-532.
- I DOPICO, F., Crisis agrarias y crecimiento económico en Galicia en el siglo XIX. Coruña, 1981.
- RODRIGUEZ DE DIEGU, J.L., "Fondos documentales sobre desamortización en la provincia de Zamora", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 73-112.
- RODRIGUEZ RODRIGUEZ, V., La tierra en la Sagra toledana: su evolución de los siglos XVI a XX. Toledo, 1984.
- "Empleo de la Biblioteca de programas "EMDP" en el tratamiento de datos sobre la desamortización", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 1, pp. 113-136.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

ROLL, E., Historia de las doctrinas económicas. Mèxic, 1974 (9a. reimpressió)

ROMEO, M.C., "Formación de un patrimonio familiar y gestión burguesa de la tierra: los Belda y la desamortización de Godoy en Valencia", (en premsa).

RUMERO, J., Propiedad agraria y sociedad rural en la España mediterránea. Los casos valenciano y castellano en los siglos XIX y XX. Madrid, 1983.

RUSALEN, F., "Les desamortitzacions del segle XIX a Llíria", a Lauro, n. 2 (1986), pp. 83-118.

RUEDA, G., "Los beneficiarios del proceso desamortizador en una zona de Castilla la Vieja (1821-1891)", a Moneda y Crédito, n. 137 (1976), pp. 45-101.

--- "La desamortización del siglo XIX en una zona de Castilla la Vieja", a Hacienda Pública Española, n. 38 (1976), pp. 201-230.

--- "Bibliografía sobre el proceso desamortizador en España", a Agricultura y Sociedad, n. 19 (1981), pp. 215-247.

--- "La desamortización de Mendizabal y Espartero", a Información Comercial Española, n. 623 (1985), pp. 53-68.

--- "Del Antiguo Régimen a la primera expansión industrial", a Valladolid en el siglo XIX. Valladolid, 1985, pp. 241-308.

RUIZ TORRES, P., Señores y propietarios. Cambio social en el sur del País Valenciano: 1650-1850. València, 1981.

--- "Los señoríos valencianos en la crisis del Antiguo Régimen: una revisión historiográfica", a Estudis d'Història Contemporània del País Valencià, n. 5 (1984), pp. 28-79.

--- "Desarrollo y crisis de la agricultura en el País

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- Valenciano a finales del Antiguo Régimen", a GARCIA SANZ, A., I GARRABOU, R., (eds.), Historia Agraria de la España Contemporánea. 1. Cambio social y nuevas formas de propiedad (1800-1850). Barcelona, 1985, pp. 347-379.
- "El País Valenciano en el siglo XVIII: la transformación de una sociedad agraria en la época del absolutismo", a FERNANDEZ, R. (ed.), España en el siglo XVIII. Homenaje a Pierre Vilar. Barcelona, 1985, pp. 132-248.
- "La propiedad de la tierra en la transición al capitalismo", a REYES, R., (ed.), Cien años después de Marx. Madrid, 1986, pp. 426-434.
- "La fi de la noblesa feudal al País Valencià", a Terra, Treball i Propietat. Classes agràries i règim senyorial als Països catalans. Barcelona, 1986, pp. 166-185.
- SANCHEZ ALBURNUZ, N., Los precios agrícolas durante la segunda mitad del siglo XIX. Madrid, 1975.
- SANCHEZ MARROYO, F., "La desamortización como proceso dinámico: su contribución a la formación de la oligarquía agraria de la Restauración", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 479-497.
- SANCHEZ RECIO, G., La desamortización de Mendizabal en la provincia de Alicante. El clero regular: 1836-1850. Alacant, 1986.
- SANCHEZ ZURRO, D.S., "La última desamortización en la provincia de Valladolid", a Estudios Geográficos, n. 120 (1970), pp. 395-440.
- SANCHIS GUARNER, M., La ciutat de València. Síntesi d'història i geografia urbana. València, 1972.
- SANCHO, A., Mejoras materiales de Valencia. València, 1855.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- SANZ, J., "Estructura, desarrollo agrario y formación del mercado nacional. siglos XIX y XX", a El pasado histórico de Castilla y León. Actas del I Congreso de Historia de Castilla y León (Burgos, 1983). Salamanca, 1984, pp. 11-46.
- SEGRE, R., Historia de la arquitectura y del urbanismo. Países desarrollados. Siglos XIX y XX. Madrid, 1985.
- SEGURA, P., "Un caso específico de desamortización en la región murciana. Los derechos de aguas de riego", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 235-258.
- SERNA, J., Trabajo, disciplina y corrección. Las cárceles y los hospicios valencianos en el nacimiento y consolidación de la sociedad burguesa. València, tesi doctoral, 1986.
- SETTIER, J.M., Guía del viajero en Valencia. València, 1866.
- SIMO, T., La arquitectura de la renovación urbana en Valencia. València, 1973.
- "La renovación de la arquitectura valenciana (1850-1910)", a Primer Congrés d'Història del País Valencià. València, 1974, vol. 4, pp. 97-107.
- "Valencia, 1900: el nuevo centro urbano", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 2, pp. 1297-1312.
- SIMON, F., La desamortización española del siglo XIX. Madrid, 1973.
- "La desamortización española del siglo XIX", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), pp. 74-107.
- SISMONDI, J.C.L.S. de, Economía política. Madrid, 1969.
- SUBOUL, A., Problemas campesinos de la revolución, 1789-

FONTS I BIBLIOGRAFIA

1848. Madrid, 1980.

SOLA, A., "Una fuente para el estudio de la desamortización eclesiástica: los protocolos notariales", a Actas de las I Jornadas de Metodología Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago, 1975, vol. 4, pp. 79-82.

TATJER, M., I LOPEZ GUALLAR, M., "Las fuentes fiscales y registrales en el estudio de la estructura urbana", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 1, pp. 445-493.

TEIXIDUR, M.J., Funciones y desarrollo urbano de Valencia. València, 1976.

TOMAS I VALIENTE, F., El marco político de la desamortización en España. Barcelona, 1977 (3a. ed.).

--- "Algunos ejemplos de jurisprudencia civil i administrativa en materia de desamortización", a NADAL, J., I TORTELLA, G., (eds.), Agricultura, comercio colonial y crecimiento económico en la España contemporánea. Barcelona, 1974, pp. 67-89.

--- "Recientes investigaciones sobre desamortización: intento de síntesis", a Moneda y Crédito, n. 131 (1974), pp. 95-160.

--- "El proceso de desamortización de la tierra en España", a Agricultura y Sociedad, n. 7 (1978), pp. 11-33.

--- "Problemas metodológicos en el estudio de la desamortización en España: el empleo de las fuentes jurídicas", a Actas de las I Jornadas de Metodología Aplicada a las Ciencias Históricas. Santiago, 1975, vol. 4, pp. 37-44.

--- "Desamortización y Hacienda Pública. Reflexiones: entre el balance, la crítica y las sugerencias", a Hacienda Pública Española, n. 17 (1982), pp. 15-31.

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- "Reflexiones finales: entre el balance, las críticas y las sugerencias", a Desamortización y Hacienda Pública. Madrid, 1986, vol. 2, pp. 779-798.
- TORTELLA, G., "La historia económica de los siglos XIX y XX: ensayo bibliográfico", a TUNON DE LARA, M., ET. AL., Historiografía española contemporánea. Madrid, 1980, pp. 175-206.
- "La economía española, 1830-1900", a TUNON DE LARA, M., (dir.), Revolución burguesa, oligarquía y constitucionalismo (1834-1923). Barcelona, 1981, (vol. 8), pp. 11-167.
- "La agricultura en la economía de la España contemporánea: 1830-1930", a Papeles de Economía Española, n. 20 (1984), pp. 62-73.
- "Producción y productividad agraria, 1830-1930", a SANCHEZ ALBURNUZ, N., (comp.), La modernización económica de España, 1830-1930. Madrid, 1985, pp. 63-88.
- TROITIMO, M.A., "Propiedad urbana y estructura espacial de una ciudad preindustrial: Cuenca a mediados del siglo XVIII", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 2, pp. 853-886.
- TUNON DE LARA, M., La España del siglo XIX. Barcelona, 1975 (1961), 3 vols.
- URTEAGA, L., "El pensamiento higienista y la ciudad: la obra de P.F. Monlau (1808-1871)", a Urbanismo e Historia Urbana en el mundo hispano. Madrid, 1985, vol. 1, pp. 398-412.
- VALENCIA, Valencia en la mano, o sea, manual de forasteros. València, 1852.
- VALENCIANUS, Los valencianos pintados por sí mismos. Obra de interés y lujo. València, 1859.
- VELASCO, C. I MUNTERO, J., Manual completo de

FONTS I BIBLIOGRAFIA

- desamortización e investigación. Madrid, 1897.
- VERGOPOULOS, K., "El capitalismo diforme (El caso de la agricultura en el capitalismo)", a AMIN, S., I
- VERGOPOULOS, K., La cuestión campesina y el capitalismo. Barcelona, 1980, pp. 49-226.
- VIDAL CORELLA, V., Valencia antigua y pintoresca. València, 1971.
- VILLARES, R., La propiedad de la tierra en Galicia. 1500-1936. Madrid, 1982.
- ZARAGOZA, F., "La desamortización de Madoz en la provincia de Teruel durante el bienio progresista", a Actas del Encuentro sobre historia contemporánea de las tierras turolenses. Teruel, 1986, pp. 127-138.

APENDIX.

A P E N D I X .

APENDIX.

La decissió sobre el tipus d'appendix que cal oferir en un treball com aquest no és gaire fàcil. La desamortització no ofereix, generalment, documents extensos de gran importància. Més aviat, en tractar-se d'un procés burocràtic, sols hi ha expedients d'una o altra mena. Aquests, però, són idèntics a tot arreu, i són ben coneguts perquè diversos autors ja els han afegit als seus treballs. L'única possibilitat rau en presentar la documentació sobre els enfrontaments entre l'Estat i les institucions afectades per l'alienació. Tanmateix, la major part d'aquests papers ja són coneguts, bé perquè algú els ha publicat, bé perquè varen ser editats en la seua època.

En canvi, aquestes fulles poden servir-nos per conèixer una part que no pot estar present al treball. Efectivament, hom sap que no és possible assenyalar cadascun dels noms dels compradors que hi participen. Per això, he decidit d'incloure'ls ací. Així, els investigadors interessats podran trobar totes les vendes realitzades i el beneficiari.

L'estructura de les dades és la següent. Hi ha una divisió entre els compradors de la propietat urbana i la rústica per ordre alfabètic. En la primera s'inclou: el nom del comprador (Comprador); la localització de la finca (Loca.); la data de la rematada (Data); la situació de la finca, és a dir, el carrer quan es tracta d'una casa, i la qualitat quan no ho és (forn, molí, hostal); la taxació (Taxació); la rematada (Rematada) --ambdos valors en rals--; i si la finca estava declarada en fallida a les darreries del 1867 (Fallida). Quan es dona aquest cas, apareix la paraula "si" a la darrera columna. En la segona, a banda de les columnes anteriors, n'hi ha altres dues: la qualitat de la terra (Tipus), definint si es tracta de secà (S), regadiu (H), arrossar (A), o muntanya (M); també s'exposa la superfície en hectàrees (Extensió).

Com hom podrà observar la localització està expressada a base d'abreviatures. Això ha estat una necessitat per tal de tractar informàticament les fitxes. Hom veurà, així, dues lletres que corresponen a la comarca on està situada la finca --i que es poden trobar a

APENDIX.

l'inici del treball, en les abreviatures--, així com uns números que fan referència al poble concret. La numeració d'aquests també ha estat problemàtica. Jo n'havia donat inicialment una a cada poble --prenent com a base els que hi ha avui--. Però, al anar apareguent-ne altres que ara ja no existeixen, els vaig donar un número des del 300. Així doncs, la numeració es talla en un determinat moment i continua a partir d'aquesta darrera xifra. A la fi, la correspondència entre números i pobles es troba a la fulla següent.

Les fitxes, sobre les quals s'ha fet aquest apendix, inclouen altres dades que no expose per tal que la possible consulta no es faci feixuga. L'entrebanc és que, per exemple, els antics propietaris també els vaig incloure seguint el sistema d'abreviatures --p.e., CSSJ significa el clergat de San Joan del Mercat-- i l'exposició ara faria massa complicada la lectura. De tota manera, jo em trobe a la disposició de qualsevol que vullga tenir totes les dades de les finques.

APENDIX.

1. - Ademús.	45. - Alzira.
2. - Ador.	46. - Andilla.
3. - Agres.	47. - Anna.
4. - Agullent.	48. - Antella.
5. - Aielo de Malferit.	49. - Ares d'Alpont.
6. - Aielo de Rugat.	50. - Atzeneta d'Albaida.
7. - Aiora.	51. - Barx.
8. - Alaquàs.	52. - Barxeta.
9. - Albaida.	53. - Begís.
10. - Albal.	54. - Bèlgida.
11. - Albalat de la Ribera.	55. - Bellreguard.
12. - Albalat dels Sorells.	56. - Bellús.
13. - Albalat dels Tarongers.	57. - Benaguasil.
14. - Alberic.	58. - Benaixeve.
15. - Albocàsser.	59. - Benavites.
16. - Alboraya.	60. - Beneixida.
17. - Alboraiç.	61. - Benetússer.
18. - Albuixech.	62. - Beniarjó.
19. - Alcàntera.	63. - Beniatjar.
20. - Alcàsser.	64. - Benicolet.
21. - Les Alcubles.	65. - Benifaió.
22. - l'Alcúdia de Carlet.	66. - Benifairó de les Valls.
23. - l'Alcúdia de Crespins.	67. - Benifairó de Valldigna.
24. - Aldaya.	68. - Beniflà.
25. - Alfafar.	69. - Benigànim.
26. - Alfara de la Baronia.	70. - Benimodo.
27. - Alfara del Patriarca.	71. - Benimuslem.
28. - Alfarb.	72. - Beniparrell.
29. - Alfarrasí.	73. - Benirredrà.
30. - Alfauir.	74. - Benissanó.
31. - l'Alforí.	75. - Benissoda.
32. - Algar.	76. - Benissuera.
33. - Algemesí.	77. - Bètera.
34. - Algímia d'Almonesir.	78. - Bicornb.
35. - Algímia de la Baronia.	79. - Bocairent.
36. - Alginet.	80. - Bolbait.
37. - Almàssera.	81. - Bonrepós i Mirambell.
38. - Almiserà.	82. - Bufali.
39. - Almoines.	83. - Bugarra.
40. - Almussafes.	84. - Bunyol.
41. - Alpont.	85. - Burjassot.
42. - l'Alqueria de la Comtessa.	86. - Calles.
43. - l'Alquerieta de Guardamar.	87. - Camporrobles.
44. - Altura.	88. - Canals.

APENDIX.

89.- Canet d'En Berenguer.	133.- la Granja de la Costera.
90.- Carcaixent.	134.- Guadassèquies.
91.- Càrcer.	135.- Guadassuar.
92.- Carlet.	136.- Guardamar.
93.- Carrícola.	137.- Higueruelas.
94.- Cases Altes.	138.- Iátova.
95.- Cases Baixes.	139.- la Iessa.
96.- Casinos.	140.- Llanera de Ranes.
97.- Castelló de la Ribera.	141.- Llaurí.
98.- Castelló de les Gerres.	142.- Llíria.
99.- Castellonet.	143.- Llocnou de la Corona.
100.- Castielfabid.	144.- Llocnou d'En Fenollet.
101.- Catadau.	145.- Llocnou de Sant Jeroni.
102.- Catarroja.	146.- Llombai.
103.- Caudete de las Fuentes.	147.- La Llosa de la Plana.
104.- Caudiel.	148.- La Llosa del Bisbe.
105.- Cerdà.	149.- La Llosa de Ranes.
106.- Cofrents.	150.- Llutxent.
107.- Corbera de la Ribera.	151.- Loriguilla.
108.- Cortes d'Arenós.	152.- Macastre.
109.- Cortes de Pallars.	153.- Manises.
110.- Cotes.	154.- Manuel.
111.- Cullera.	155.- Marines.
112.- Daimús.	156.- Massalavés.
113.- Domenyo.	157.- Massalfassar.
114.- Dosaigües.	158.- Massamagrell.
115.- l'Eliana.	159.- Massanassa.
116.- Enguera.	160.- Meliana.
117.- l'Enova.	161.- Millars.
118.- Estivella.	162.- Miramar.
119.- Estubeny.	163.- Mislata.
120.- Faura.	164.- Moixent.
121.- Favara de la Ribera.	165.- Montanejos.
122.- Foios.	166.- Montaverner.
123.- la Font d'En Carròs.	167.- Montcada de l'Horta.
124.- la Font de la Figuera.	168.- Montesa.
125.- Fortaleny.	169.- Montitxelvo.
126.- Fuenterrobles.	170.- Montroi.
127.- Gandia.	171.- Montserrat d'Alcalà.
128.- Gavarda.	172.- Museros.
129.- el Genovés.	173.- Nàquera.
130.- Gilet.	174.- Navaixes.
131.- Godella.	175.- Navarrés.
132.- Godelleta.	176.- Novetlé.

AFENDIX.

177.- Oliva	221.- Salem.
178.- l'Olleria.	222.- Sallent de Xàtiva.
179.- Olocau de Carraixet.	223.- Sant Joan de l'Enova.
180.- Ontinyent.	224.- Sant Pere d'Albaida.
181.- Otos.	225.- Sedaví.
182.- Paiporta.	226.- Segart.
183.- Palma de Gandia.	227.- Senyera.
184.- Palmera.	228.- Serra de Portaceli.
185.- el Palomar.	229.- Setaigües.
186.- Paterna.	230.- Silla.
187.- Pedralva.	231.- Simat de Valldigna.
188.- Petrés.	232.- Sinarques.
189.- Picanya.	233.- Sogorb.
190.- Picassent.	234.- Sollana.
191.- Piles de Mar.	235.- Sot de Xera.
192.- Pinet.	236.- Sueca.
193.- la Pobla de Farnals.	237.- Sumacàrcer.
194.- la Pobla del Duc.	238.- Tavernes Blanques.
195.- la Pobla de Sant Miquel.	239.- Teresa de Begis.
196.- la Pobla de Vallbona.	240.- Teresa de Cofrents.
197.- la Pobla Llarga.	241.- Terrateig.
198.- Polinyà de la Ribera.	242.- Titaigües.
199.- Potries.	243.- Toixa.
200.- Puçol.	244.- Torís.
201.- el Puig de Santa Maria.	245.- Tormos.
202.- Quart de les Valls.	246.- Torralba.
203.- Quart de Poblet.	247.- Torre Baixa.
204.- Quartell.	248.- Torrella de la Costera.
205.- Quatretonda.	249.- Torrent de l'Horta.
206.- Quesa.	250.- Torres Torres.
207.- Rafelbunyol.	251.- Tous.
208.- Rafelcofer.	252.- Utiel.
209.- Rafelguaraf.	253.- València.
210.- el Rafol de Salem.	254.- Vallada.
211.- el Real de Gandia.	255.- Vallanca.
212.- Real de Montroi.	256.- la Vall de Tavernes.
213.- Requena.	257.- Vallés de la Costera.
214.- Riba-roja de Túria.	258.- Venta del Moro.
215.- Riola.	259.- la Venta d'Emperador.
216.- Rocafort de Campolivar.	260.- Vilallonga de la Safor.
217.- Rotglà i Corberà.	261.- Vilamarxant.
218.- Rótova.	262.- el Villar del Arzobispo.
219.- Rugat.	263.- Villagordo del Cabriel.
220.- Sagunt.	264.- Vinalesa.

APENDIX.

- 265.- Xàtiva.
266.- Xella.
267.- Xelva.
268.- Xera.
269.- Xeraco.
270.- Xeresa.
271.- Xèrica.
272.- Xest.
273.- Xestaltar.
274.- Xirivella.
275.- Xiva de Bunyol.
276.- Xulilla.
277.- Zarra.
- 300.- Russafa.
301.- Campanar.
302.- Patraix.
303.- Pardinyes.
304.- Borbotó.
305.- Carpesa.
306.- Mahuella.
307.- Aiacor.
308.- Vilanova del Grao.
309.- Orriols.
310.- Benimaclet.
311.- Benicalap de les Valls.
312.- Beniferri.
313.- Benimamet.
314.- Xalans.
315.- Beniopa.
316.- Benifaraig.
317.- Xarafull.
318.- Benipeixcar.
319.- Torre de Cerdà.
320.- Massarojos.
321.- Tosalnou.
322.- Sanz.

APENDIX.

APENDIX 1:

Compradors de la propietat rústica.

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
AGAD, J.	CM220	1867	S	0,68550	6.750	19.010	
			Total:	0,68550	6.750	19.010	
AGARCA, V.	VC7	1859	H	0,25460	8.740	9.300	
			Total:	0,25460	8.740	9.300	
AGARGUES, F.	SA211	1867	H	0,17900	2.334	7.000	
	SA211	1867	H	0,21560	3.213	8.100	
			Total:	0,39460	5.547	15.100	
AGARGUES, J. J.	SA211	1860	H	0,14550	2.700	2.700	
			Total:	0,14550	2.700	2.700	
ABRIL, J.	H010	1863	S	0,99730	1.350	3.010	
	H024	1863	S	0,49860	1.125	6.610	
			Total:	1,49590	2.475	9.620	
ADAM, J.	RB111	1866	H	0,52190	5.355	14.100	
	RB111	1867	H	0,45690	7.200	8.000	
	RB111	1867	H	0,43620	5.860	11.000	
	RB121	1866	H	0,56640	17.140	38.500	
			Total:	1,98140	35.555	71.600	
ADAM, L.	H0172	1867	H	0,16620	1.575	3.210	
			Total:	0,16620	1.575	3.210	
ADRIA, M.	RB234	1867	A	0,83100	3.150	6.010	
	RB234	1867	A	0,66480	5.400	10.000	
			Total:	1,49580	8.550	16.010	
ADRIAN, M.	SE262	1860	S	0,26620	2.381	4.000	
			Total:	0,26620	2.381	4.000	
ADVA, M.	RB234	1867	A	1,99440	17.100	34.500	
			Total:	1,99440	17.100	34.500	
AGLADO, C.	H0190	1859	S	1,36090	4.065	9.200	
	RB40	1867	H	0,54000	5.280	13.000	
			Total:	1,90090	9.345	22.200	
AGUES, Ja.	CM220	1867	H	0,12460	675	2.100	
			Total:	0,12460	675	2.100	
AGUILAR, F.	H012	1867	H	0,24930	5.175	8.000	SI
	H018	1859	A	0,16700	1.462	1.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0301	1859	H	0,16950	6.750	10.010	
	H037	1859	H	0,51770	10.170	19.100	
	PV213	1859	H	0,46000	14.850	18.000	
			Total:	1,56350	38.407	56.810	
AGUILAR, J.	H0301	1859	H	0,33360	13.500	18.110	
	SE243	1867	H	0,12450	1.700	4.010	
			Total:	0,45810	15.200	22.120	
AGUILAR, M.	H024	1859	S	1,18430	2.730	6.410	
	H08	1859	V	9,34980	38.125	139.100	
	H08	1867	H	0,54000	9.675	27.900	
			Total:	11,07410	50.530	173.410	
AGUILAR, M. (3)	H0200	1867	H	0,52350	9.450	23.000	
			Total:	0,52350	9.450	23.000	
AGUILAR, P.	RA90	1867	S	0,12450	450	3.100	
			Total:	0,12450	450	3.100	
AGULLANA, J. (2)	H085	1867	H	0,74790	25.810	34.010	
			Total:	0,74790	25.810	34.010	
AGULLO, G. J.	SE151	1867	S	0,07260	1.575	2.030	
	SE151	1867	H	0,07890	2.925	3.750	
	SE267	1867	H	0,04140	2.190	2.610	
	SE267	1867	H	0,09140	2.200	2.700	
	SE267	1867	H	0,06230	1.500	1.580	
	SE267	1867	S	1,03870	2.025	9.010	
	SE267	1866	H	0,10960	2.904	5.200	
			Total:	1,49490	15.319	26.880	
AGULLO, L.	FB84	1860	H	0,23160	5.400	15.200	
	FB84	1860	H	0,08310	2.025	5.000	
	FB84	1860	S	0,83830	1.575	4.500	
			Total:	1,15300	9.000	24.700	
AGUSTI, A.	CO265	1866	H	0,49860	1.350	1.800	
	CO265	1866	H	5,46360	121.835	128.500	
	RA97	1867	A	1,14590	30.825	45.000	SI
	RA97	1867	A	1,27550	34.200	46.000	
			Total:	8,38360	188.210	221.300	
AGUSTI, J. V.	CO265	1866	H	1,10410	24.750	25.000	
	CO265	1866	H	2,90060	47.250	47.500	
			Total:	4,00470	72.000	72.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
AGUSTI, R.	RA97	1867	A	1,01850	29.409	44.000	
	RA97	1867	A	1,14460	29.745	43.000	
			Total:	2,16310	59.154	87.000	
AGUSTI, V.	CT196	1867	H	0,61400	8.900	25.000	
			Total:	0,61400	8.900	25.000	
AICART, V.	H0253	1859	H	1,06030	38.310	59.300	SI
	H0253	1859	H	1,57940	36.157	64.100	SI
	H0253	1859	H	0,47560	17.906	30.010	
			Total:	3,11530	92.373	153.410	
AIGUES, J.	SA127	1867	H	0,56070	14.917	24.000	
	SA127	1867	H	0,68550	13.950	40.000	
			Total:	1,24620	28.867	64.000	
ALABAU, L.	H0300	1867	H	0,29170	7.520	7.610	
			Total:	0,29170	7.520	7.610	
ALABORT, M.	RA45	1866	H	0,59620	9.967	13.000	
			Total:	0,59620	9.967	13.000	
ALANDIS, I.	RB111	1866	A	0,51860	7.202	13.000	SI
			Total:	0,51860	7.202	13.000	
ALANIA, V.	CT142	1867	H	0,39450	10.120	16.200	
			Total:	0,39450	10.120	16.200	
ALARCON, V.	FB275	1856	S	0,91420	2.100	5.610	
			Total:	0,91420	2.100	5.610	
ALART, M.	H025	1867	H	0,24930	3.030	4.010	
			Total:	0,24930	3.030	4.010	
ALBA, D.	CM220	1867	S	0,99720	6.375	19.110	
	CM220	1867	S	1,37110	915	5.100	SI
			Total:	2,36830	7.290	24.210	
ALBA, E.	CT196	1867	H	0,82600	8.775	14.000	
	CT196	1867	H	0,51930	7.040	11.510	
	CT214	1867	H	0,24350	3.150	5.900	
	CT214	1867	H	0,37980	3.660	5.500	
	H016	1867	H	0,97650	18.000	28.000	
	H0216	1867	H	0,69810	12.000	22.710	
	H0230	1867	H	1,12170	13.340	27.100	
	H0230	1867	H	0,37380	8.330	10.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	HO253	1867	H	0,74800	17.775	40.000	
	HO300	1867	H	0,05460	1.440	2.800	
	HO300	1867	H	0,23010	4.992	6.010	
	HO300	1867	H	0,37930	9.868	13.710	
	HO300	1867	H	0,48940	13.525	25.110	
	RA33	1867	H	0,91410	2.700	4.000	
	RA33	1867	H	0,55250	3.150	8.100	
	RA33	1867	H	0,70210	2.925	9.710	
	RA45	1867	H	0,19320	4.950	5.410	
	RB234	1867	A	1,03870	16.650	44.610	
			Total:	10,44070	152.270	284.280	
ALBA, J. R.	CO265	1859	H	0,62700	24.898	38.010	
	CO265	1860	S	1,49600	2.025	6.000	
			Total:	2,12300	26.923	44.010	
ALBA, L.	RB125	1867	A	1,80720	28.350	36.100	
	RB125	1867	A	2,90850	42.250	64.100	
			Total:	4,71570	70.600	100.200	
ALBAMONTE, F.	VA180	1866	H	0,21940	5.400	9.370	
	VA4	1866	H	0,12520	2.868	4.020	
	VA4	1866	H	0,17510	3.375	6.200	
			Total:	0,51970	11.643	19.590	
ALBELDA, B.	RA90	1866	H	0,32410	5.265	5.650	
			Total:	0,32410	5.265	5.650	
ALBENTOSA, F.	CO307	1867	S	0,70620	3.375	7.010	
	CO88	1866	H	0,27010	11.812	16.100	
	CO88	1866	H	0,07730	3.510	4.100	
	CO88	1866	H	0,16620	7.897	9.500	
			Total:	1,21980	26.594	36.710	
ALBENTOSA, J.	CO88	1866	H	0,20770	2.005	2.810	
			Total:	0,20770	2.005	2.810	
ALBENTOSA, J. A.	CO88	1866	H	0,50110	5.265	8.700	
	CO88	1866	H	0,20770	2.531	3.300	
	CO88	1866	H	0,16830	1.687	2.000	
	CO88	1866	S	0,41550	1.350	1.400	
	CO88	1866	H	0,16620	7.975	16.600	
	CO88	1866	H	0,33760	10.530	10.800	
			Total:	1,79640	29.338	42.800	
ALBENTOSA, J. M.	CO265	1866	H	0,90300	22.275	25.400	
			Total:	0,90300	22.275	25.400	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ALBERET, J. B.	CT261	1867	H	0,12670	2.400	6.710	
			Total:	0,12670	2.400	6.710	
ALBERIC, J.	H0249	1867	H	0,62310	3.090	4.300	
			Total:	0,62310	3.090	4.300	
ALBEROLA, B.	RB236	1866	A	1,49720	25.885	60.100	
			Total:	1,49720	25.885	60.100	
ALBERT, B.	CT261	1867	H	0,16620	4.000	9.900	
	CT261	1867	H	0,16840	4.300	8.600	
	CT261	1867	H	0,20170	4.500	8.000	
	CT261	1867	H	0,10380	2.800	9.010	
			Total:	0,64010	15.600	35.510	
ALBERT, J. B.	CT261	1867	H	0,73690	17.310	50.010	
	CT261	1867	H	1,68270	30.740	55.100	
	CT261	1867	S	0,85930	2.500	14.110	
	CT261	1867	H	0,13170	3.700	6.610	
	CT57	1867	H	0,61240	9.135	22.000	
	CT57	1867	H	0,56470	7.425	18.010	
	H0253	1867	H	1,49590	15.750	16.100	
			Total:	6,08360	86.560	181.940	
ALBERT, S.	H0167	1860	H	0,83340	16.875	26.700	
	VA180	1866	H	0,08940	3.768	9.250	
	VA180	1866	H	0,20500	7.595	18.550	
			Total:	1,12780	28.238	54.500	
ALBERT, V.	H037	1866	H	0,74230	10.305	22.410	
	VA9	1866	H	0,20770	4.080	5.410	SI
			Total:	0,95060	14.385	27.820	
ALBI, J.	SA177	1856	H	1,91190	31.590	60.000	
			Total:	1,91190	31.590	60.000	
ALBIRANA, F.	C023	1867	H	0,08170	3.575	6.100	
	H0190	1867	H	2,57610	12.075	50.010	
			Total:	2,65780	15.650	56.110	
ALBIRANA, Ta.	VA69	1866	S	0,12460	1.852	2.510	
			Total:	0,12460	1.852	2.510	
ALBIOL, M.	H0230	1867	H	0,12450	2.925	4.000	
	H0230	1867	H	0,31140	6.860	8.100	
	H0300	1867	H	0,94610	18.213	50.100	
	RA170	1867	S	1,79930	2.060	3.510	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA22	1867	H	0,60240	7.300	10.000	SI
	RA48	1867	A	0,18690	4.025	8.100	
	RA48	1867	A	0,31140	7.705	9.100	
	RA48	1867	A	0,16620	5.060	5.700	
	SE273	1867	H	0,04140	1.125	1.700	
			Total:	4,48960	55.273	100.310	
ALBUIXECH, J.	CM220	1867	S	0,35310	4.380	12.100	
			Total:	0,35310	4.380	12.100	
ALCACER, J.	RA22	1859	V	0,14370	1.575	3.210	
	RA22	1859	H	0,26350	3.150	5.900	
			Total:	0,40720	4.725	9.110	
ALCAINE, J.	HO172	1867	H	1,43340	15.285	31.900	
			Total:	1,43340	15.285	31.900	
ALCAINE, J. S.	HO25	1866	H	0,41550	4.500	11.000	
			Total:	0,41550	4.500	11.000	
ALCALA, B.	SE267	1866	H	0,03190	1.732	6.000	
			Total:	0,03190	1.732	6.000	
ALCALA, V.	HO253	1859	H	1,62060	48.875	83.200	
	HO253	1859	H	0,22520	3.150	5.910	
	RB111	1856	H	2,54750	16.088	50.200	
			Total:	4,39330	68.113	139.310	
ALCANIZ, V.	HO16	1867	H	0,99720	20.400	35.010	
	HO18	1867	H	0,60240	5.850	15.100	
			Total:	1,59960	26.250	50.110	
ALCINA, A.	SA55	1866	H	0,23290	7.020	9.050	SI
			Total:	0,23290	7.020	9.050	
ALCOCER, M.	CM47	1866	H	0,44460	10.800	14.010	
			Total:	0,44460	10.800	14.010	
ALCOCER, P.	PV213	1864	H	0,50250	7.200	26.350	
			Total:	0,50250	7.200	26.350	
ALCOCER, V.	PV213	1864	H	0,22860	2.400	10.000	
			Total:	0,22860	2.400	10.000	
ALCON, J.	RA156	1859	A	0,97610	16.443	23.810	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,97610	16.443	23.810	
ALCOVER, S.	RA22	1866	H	0,38630	4.725	6.110	
			Total:	0,38630	4.725	6.110	
ALCOVER, V.	RA135	1859	S	1,23250	2.250	6.100	
			Total:	1,23250	2.250	6.100	
ALDAR, J.	FB152	1867	H	0,10840	2.025	4.000	
			Total:	0,10840	2.025	4.000	
ALDAS, J.	FB84	1860	S	0,99970	2.025	3.710	
	FB84	1860	H	0,22830	3.375	8.210	
			Total:	1,22800	5.400	11.920	
ALEGRE, J.	CN251	1867	S	2,35300	1.417	11.110	
			Total:	2,35300	1.417	11.110	
ALEGRE, M.	H010	1867	H	0,37740	2.520	5.300	
	H0189	1867	H	0,91810	4.050	18.100	
			Total:	1,29550	6.570	23.400	
ALEGRE, V.	RA36	1866	S	0,83930	843	1.500	
			Total:	0,83930	843	1.500	
ALEIXANDRE, F.	H025	1859	H	0,38970	3.150	3.210	
	H025	1866	H	0,29080	4.387	13.100	
	H025	1866	H	0,48850	5.850	27.010	
			Total:	1,16900	13.387	43.320	
ALEIXANDRE, J.	CN220	1867	V	1,08030	4.725	9.210	
	CN59	1867	H	0,14520	1.460	7.000	
			Total:	1,22550	6.185	16.210	
ALEIXANDRE, R.	CN220	1866	H	0,49860	9.650	13.800	
	CN220	1867	H	0,33240	3.385	6.600	
			Total:	0,83100	13.035	20.400	
ALEIXANDRE, S.	H0300	1866	H	0,24090	2.541	6.410	
	H0300	1866	H	0,47050	5.421	9.060	
	H0300	1866	H	0,11470	2.070	2.080	
	H0300	1866	H	0,65550	17.568	20.110	
	H0300	1866	H	0,29800	4.745	6.100	
			Total:	1,77960	32.345	43.760	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ALEIXANDRE, V.	CN220	1867	S	0,33240	3.000	8.510	SI
	HQ201	1867	H	0,57140	6.200	20.700	SI
	HQ201	1867	H	0,41550	4.500	7.200	SI
	HQ25	1866	H	1,93210	23.400	47.010	
	HQ300	1867	H	0,65040	14.790	24.010	
			Total:	3,90180	51.890	107.430	
ALEJO, M.	RA45	1867	A	0,74790	20.025	27.000	
			Total:	0,74790	20.025	27.000	
ALEJOS, C. (3)	HQ189	1867	V	0,95080	10.300	20.410	
			Total:	0,95080	10.300	20.410	
ALEMAN, J.	RB11	1867	H	0,41550	3.375	6.100	
			Total:	0,41550	3.375	6.100	
ALEMANY, F.	VA166	1867	H	0,46550	6.029	22.600	
	VA166	1867	H	0,64830	10.755	40.100	
	VA166	1867	H	0,21210	4.387	11.510	
			Total:	1,32590	21.171	74.210	
ALEMANY, J.	RB11	1867	A	0,74790	9.450	14.010	SI
	RB11	1867	A	1,24650	11.250	35.300	
			Total:	1,99440	20.700	49.310	
ALEMANY, V.	VA166	1867	H	0,63730	10.575	28.600	
			Total:	0,63730	10.575	28.600	
ALFARO, V.	HQ253	1866	H	1,88240	28.500	50.400	
			Total:	1,88240	28.500	50.400	
ALFONSO, C.	HQ158	1856	H	0,62330	11.250	20.100	
	SA270	1866	H	0,20720	3.237	5.000	
			Total:	0,83050	14.487	25.100	
ALFONSO, J.	CN47	1856	H	0,65420	11.221	28.000	
			Total:	0,65420	11.221	28.000	
ALFONSO, V.	HQ200	1866	V	0,08310	1.012	2.010	
	RA28	1867	H	0,24320	5.085	9.000	
			Total:	0,32630	6.097	11.010	
ALIAGA, J. B.	HQ203	1867	H	0,83110	10.075	19.000	
			Total:	0,83110	10.075	19.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ALIS, F.	CT142	1867	H	0,51930	5.850	9.500	
	CT57	1867	H	0,23480	3.500	9.000	
	CT57	1867	H	0,51930	7.800	15.170	
			Total:	1,27340	17.150	33.670	
ALMARGE, M.	H0102	1867	A	0,49620	5.780	11.600	
	H0230	1867	H	0,62460	14.203	20.100	SI
	RB234	1867	A	1,53720	18.000	36.010	
	RB40	1867	H	0,72690	6.750	13.100	
			Total:	3,38490	44.733	80.810	
ALMAZAN, M. V.	H0253	1855	H	0,98780	18.377	33.010	
			Total:	0,98780	18.377	33.010	
ALMELA, V.	CT196	1859	H	0,66400	16.779	19.110	
			Total:	0,66400	16.779	19.110	
ALMENAR, F.	H016	1867	H	1,19030	13.725	30.100	
			Total:	1,19030	13.725	30.100	
ALMENAR, J.	CQ265	1866	A	0,16620	9.450	21.010	
	H0200	1867	V	0,93830	11.250	27.600	
	H085	1866	H	0,22850	5.626	11.110	
	H085	1866	H	0,41970	13.500	22.100	
			Total:	1,75270	39.826	81.820	
ALMENAR, V. J.	H0186	1859	H	0,31660	6.300	10.300	
			Total:	0,31660	6.300	10.300	
ALMIRANA, I.	SA127	1867	H	0,27000	5.175	7.200	
			Total:	0,27000	5.175	7.200	
ALMIRANA, P.	SA127	1867	H	0,39450	13.160	25.150	
			Total:	0,39450	13.160	25.150	
ALMIRANO, F.	H0225	1860	H	0,85180	16.267	25.010	
			Total:	0,85180	16.267	25.010	
ALMIR, A.	H0160	1867	V	0,43620	3.400	9.010	
			Total:	0,43620	3.400	9.010	
ALMUDIVER, V.	H020	1867	S	0,07290	497	560	
			Total:	0,07290	497	560	
ALMUNICH, C.	RA212	1866	H	0,09550	3.465	6.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,09550	3.465	6.100	
ALONSO, A.	CT57	1867	H	0,43950	6.975	10.700	
	CT57	1867	H	0,76860	12.475	21.010	
			Total:	1,20810	19.450	31.710	
ALONSO, B.	CT57	1867	H	1,03860	18.495	29.010	
			Total:	1,03860	18.495	29.010	
ALONSO, F.	HD200	1859	H	0,51650	9.618	10.000	
			Total:	0,51650	9.618	10.000	
ALONSO, J.	CT196	1867	H	0,19190	2.475	4.100	
			Total:	0,19190	2.475	4.100	
ALONSO, M.	CT196	1859	H	0,57130	14.437	20.910	
	CT196	1867	H	0,51930	8.870	17.310	
	CT57	1859	H	0,41340	4.548	7.000	
	CT57	1859	H	0,49320	7.920	14.020	
	HD200	1867	V	0,31990	1.192	4.210	
			Total:	2,31710	36.967	63.450	
ALONSO, V.	RA135	1859	H	0,67960	9.200	12.010	
			Total:	0,67960	9.200	12.010	
ALONSO, V. (2)	HD200	1867	H	1,80760	4.050	72.810	
			Total:	1,80760	4.050	72.810	
AMAT, J. M.	RA22	1859	V	0,46070	3.600	8.500	
	RA22	1859	H	0,88910	10.000	26.000	
			Total:	1,34980	13.600	34.500	
AMBROS, V.	CT57	1867	H	0,47040	6.525	10.100	
			Total:	0,47040	6.525	10.100	
AMER, J. B.	CM120	1866	H	0,22850	4.050	8.010	
			Total:	0,22850	4.050	8.010	
AMORES, J. J.	HD153	1867	H	0,27400	4.725	10.010	
	HD153	1867	H	0,20790	4.640	10.800	
	HD16	1860	H	0,60280	10.845	17.010	
	HD16	1867	H	0,78120	15.000	27.000	
	HD16	1867	H	0,24930	4.050	8.010	
	HD16	1867	H	0,33240	5.760	8.600	
	HD16	1867	H	0,98060	16.200	27.100	
	HD16	1867	H	1,14270	18.900	31.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H016	1867	H	1,30860	19.200	38.500	
	H016	1867	H	0,45710	8.550	17.110	
	H016	1867	H	0,47850	8.100	11.710	
	H016	1867	H	0,42380	5.000	5.010	
	H016	1867	H	0,30330	4.050	7.910	
	H0225	1860	H	0,31070	4.960	6.210	
	H0253	1867	H	0,46950	7.200	15.200	
	H0305	1866	H	1,37490	18.500	33.120	
	RA71	1866	H	0,33830	4.725	6.110	
			Total:	10,03560	160.405	280.420	
ANCHELERGUES, M.	H0200	1866	H	0,22850	2.520	2.530	
	H0253	1867	H	0,32740	5.600	15.010	
	H0300	1866	H	0,57320	14.897	18.100	
	H0301	1866	H	0,74370	22.000	30.000	
	RA135	1859	H	0,47780	5.400	8.010	
			Total:	2,35060	50.417	73.650	
ANCHES, J.	H0230	1866	H	0,38110	6.809	8.710	
			Total:	0,38110	6.809	8.710	
ANDRES, D.	CM220	1867	H	0,54000	4.385	8.300	
	CO265	1866	H	0,85720	24.750	31.000	
	CT261	1867	H	0,58970	9.000	10.600	
	H016	1867	H	0,66480	10.800	10.810	
	H016	1867	H	0,54850	14.175	23.400	
	H0300	1867	H	0,48600	11.840	14.010	
	SA55	1866	H	0,24930	5.625	8.600	
			Total:	3,93550	80.575	106.720	
ANDRES, F.	H0253	1856	H	0,50730	15.262	15.510	
			Total:	0,50730	15.262	15.510	
ANDRES, J.	CM220	1867	H	0,29080	5.625	9.900	
	CM220	1867	H	0,58170	4.050	7.010	
	CM220	1867	S	0,93770	7.200	17.110	
	CM220	1866	H	0,99720	14.850	26.010	
	CM220	1867	H	0,24930	3.035	5.510	
	CM220	1867	S	0,22830	1.685	3.900	
	CN47	1867	H	0,30480	11.025	13.150	
	CO164	1867	S	6,40000	1.078	2.410	
	CO164	1867	S	0,74800	2.137	4.210	
	CO164	1867	S	0,52580	600	710	
	CO164	1867	S	0,83100	1.575	2.310	
	CT57	1867	H	0,14520	2.475	4.810	
	H016	1867	H	0,50030	8.400	15.400	
	H016	1867	H	0,92250	15.585	26.010	
	H016	1867	H	0,74790	35.100	52.600	
	H016	1867	H	0,24930	3.049	6.010	
	H0163	1867	H	0,37380	10.125	14.110	
	H018	1867	H	0,17820	2.220	3.510	
	H0200	1866	V	4,15540	21.093	36.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0201	1867	H	0,37400	3.825	8.910	
	H0253	1867	H	0,95570	20.700	30.010	
	H0253	1867	H	1,03880	22.500	31.020	
	H0253	1867	H	0,99730	19.058	31.010	
	H0253	1867	H	0,53190	7.800	14.400	
	H0253	1867	H	0,91410	18.000	38.510	
	H0253	1867	H	0,99720	12.150	18.010	
	H0253	1867	H	0,70100	14.175	31.210	
	H0300	1866	H	0,45520	10.830	16.250	
	H0300	1866	H	0,32200	8.809	10.010	
	H0300	1866	H	0,44100	11.461	20.000	
	H0300	1866	H	0,12000	2.020	2.030	
	H0300	1866	H	0,37050	10.230	20.000	
	H0300	1866	H	0,53300	10.261	10.600	
	H0300	1867	H	0,21280	4.850	7.010	
	H0300	1867	H	0,38280	4.947	7.100	
	H0300	1867	H	0,30880	8.075	11.110	
	H0300	1867	H	0,46250	12.030	20.100	
	H037	1866	H	0,78830	13.920	14.510	
	RA33	1867	H	0,12450	1.575	3.500	
	RA33	1867	H	0,27000	2.475	6.400	
	RB107	1866	A	1,01800	13.500	21.710	
	RB234	1867	H	3,07470	42.750	63.510	
	SA315	1867	H	0,15810	3.948	6.010	
	SA315	1867	H	0,31940	8.775	12.110	
	SA315	1867	H	0,24230	5.400	7.010	
	SA55	1866	H	0,31150	5.265	8.500	
	SA68	1867	H	0,21560	4.387	6.000	
	SE46	1867	S	7,31000	15.170	50.000	SI
	VA178	1867	H	0,24800	6.341	11.610	
	VA69	1867	S	0,41550	1.687	1.710	
			Total:	43,98170	477.821	790.650	
ANDRES, JO.	RA45	1867	H	0,87250	16.425	27.700	
			Total:	0,87250	16.425	27.700	
ANDRES, L.	RA36	1866	S	0,66720	843	2.160	
			Total:	0,66720	843	2.160	
ANDRES, M.	FB272	1867	H	0,10790	1.816	5.110	
			Total:	0,10790	1.816	5.110	
ANDRES, P.	HD18	1867	V	0,47770	4.445	5.900	
			Total:	0,47770	4.445	5.900	
ANDRES, V.	H0201	1867	H	0,49860	5.626	11.010	SI
	H027	1867	S	1,20480	7.200	40.650	SI
			Total:	1,70340	12.826	51.660	
ANDREU, P. V.	CM220	1859	H	0,86300	9.607	15.000	
	CM220	1859	S	3,69830	7.762	13.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	4,56130	17.369	28.010	
ANDUJAR, J.	H018	1867	V	0,94390	8.100	24.100	
	H0200	1866	V	0,55060	3.948	6.900	
	H0203	1867	H	1,16340	25.875	36.000	
	H0203	1867	H	1,26720	21.600	28.610	
	H0253	1867	V	1,08040	12.150	22.410	
	H0253	1867	V	0,99730	10.125	21.010	
	H0253	1867	H	0,76040	14.400	25.800	
	H0253	1867	H	0,75490	7.650	16.010	
	H0253	1866	H	0,47760	7.130	17.900	
	H0253	1867	H	0,49860	7.800	14.410	
	H0253	1867	H	0,45710	7.200	34.020	
	H0253	1867	H	2,33480	27.000	52.500	
	H0316	1866	H	0,39890	20.058	34.010	
	H0316	1867	H	0,83100	24.300	40.000	
	RA33	1859	A	1,93320	20.500	36.100	SI
			Total:	14,44930	217.836	409.780	
ANGEL, J.	H0214	1867	H	0,47760	5.810	9.510	
			Total:	0,47760	5.810	9.510	
ANGULO, J.	RA28	1866	H	0,71120	7.704	34.000	
			Total:	0,71120	7.704	34.000	
ARO, J.	RA135	1859	H	0,41370	5.000	5.600	
			Total:	0,41370	5.000	5.600	
ARO, M.	RA28	1867	H	0,20620	1.701	4.500	SI
			Total:	0,20620	1.701	4.500	
ARO, T.	RA135	1859	H	0,31480	4.050	6.000	
			Total:	0,31480	4.050	6.000	
ANTEQUERA, J.	H0172	1867	H	0,29070	6.190	6.200	
			Total:	0,29070	6.190	6.200	
ANTIGA, J.	H016	1867	H	0,47750	9.000	14.000	
	H016	1867	H	2,22270	31.100	49.810	
	H016	1867	H	0,55090	8.800	17.100	
	H016	1867	H	0,66480	11.300	19.310	
			Total:	3,91590	60.200	100.220	
ANTONI, Ja.	H0200	1867	H	0,16620	3.375	8.600	
			Total:	0,16620	3.375	8.600	
APARICI, A. M.	H0302	1860	H	0,49820	7.425	12.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0304	1859	H	0,35320	9.000	10.200	
			Total:	0,85140	16.425	22.200	
APARICI, B.	SA315	1867	H	0,21250	4.387	10.030	
			Total:	0,21250	4.387	10.030	
APARICI, J.	RA45	1859	H	0,48830	11.812	15.500	
			Total:	0,48830	11.812	15.500	
APARICI, R.	SA315	1867	H	0,15330	3.948	9.500	
	SA315	1867	H	0,43620	7.458	8.510	
			Total:	0,58950	11.406	18.010	
APARICI, S.	SA315	1867	H	0,16620	3.937	7.900	
			Total:	0,16620	3.937	7.900	
APARICI, V.	SA315	1867	H	0,25330	7.875	12.030	
			Total:	0,25330	7.875	12.030	
APARICIO, A.	SE262	1860	S	0,17590	3.420	4.500	
			Total:	0,17590	3.420	4.500	
APARICIO, F.	CN116	1866	S	0,26830	1.040	5.020	
			Total:	0,26830	1.040	5.020	
APARICIO, J.	CN116	1866	S	0,22230	5.000	20.000	
	CN116	1866	S	0,41080	2.025	6.000	
	CN116	1866	S	0,30190	1.620	6.000	
	CN116	1867	S	0,44790	5.000	5.010	
	CN116	1867	S	0,42550	4.000	24.000	
	CN266	1866	H	0,29080	5.400	11.000	
	CN47	1867	H	0,28270	5.107	12.010	
	SE262	1860	H	0,09340	3.037	3.038	
			Total:	2,47530	31.189	87.058	
APARICIO, P.	CN116	1866	S	0,31900	2.000	4.100	
			Total:	0,31900	2.000	4.100	
APARICIO, S.	SA315	1867	H	0,14890	6.580	7.200	
			Total:	0,14890	6.580	7.200	
APARICIO, V.	SE262	1860	H	0,13610	735	1.000	
	SE262	1860	S	0,03640	180	181	
			Total:	0,17250	915	1.181	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ARACIL, J.	VA54	1863	S	0,42570	3.375	3.400	
			Total:	0,42570	3.375	3.400	
ARAGO, B.	CT142	1867	H	0,35310	8.100	16.000	
	CT142	1867	H	0,18100	1.800	2.050	
	CT142	1867	H	0,19620	2.250	6.010	
			Total:	0,73030	12.150	24.060	
ARAGO, I.	RB111	1867	H	0,71000	9.900	19.110	
			Total:	0,71000	9.900	19.110	
ARAGONES, F.	SA55	1866	H	0,22840	4.400	6.000	
	SA55	1866	H	0,25050	5.265	6.050	
	SA55	1866	H	0,29080	5.233	8.000	
	SA55	1866	H	0,22340	4.518	6.000	
			Total:	0,99310	19.416	26.050	
ARAGONES, J.	SA55	1866	H	1,08040	13.162	31.600	
			Total:	1,08040	13.162	31.600	
ARAGONES, L.	HO253	1866	H	1,65220	27.783	40.600	SI
			Total:	1,65220	27.783	40.600	
ARAGONES, V.	SA55	1866	H	0,29080	6.581	7.300	
			Total:	0,29080	6.581	7.300	
ARAIXA, V.	HO253	1866	H	0,87250	27.300	42.250	
	HO253	1866	H	0,99770	27.000	42.520	
	HO300	1866	H	0,54750	10.334	22.910	
	HO301	1866	H	1,37490	48.000	90.100	
	HO85	1866	H	0,36640	9.000	14.700	
			Total:	4,15900	121.634	212.480	
ARANAR, R.	HO304	1867	H	0,65180	13.500	20.000	
	HO304	1867	H	0,24930	6.050	11.410	
	HO304	1867	H	0,36440	7.807	8.200	
			Total:	1,26550	27.357	39.610	
ARBONA, P.	RA90	1859	A	0,43420	15.871	21.010	
	RA90	1859	H	0,39640	10.164	11.110	
	RA90	1859	H	0,36240	3.582	4.000	
	RA90	1859	H	0,33450	5.421	5.500	
	RA90	1859	A	0,45540	14.346	17.010	
	RA90	1859	H	0,34780	6.277	11.000	
	RA90	1859	H	0,53690	11.628	18.000	
			Total:	2,86760	67.289	87.630	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ARCE, J.	H0300	1867	H	0,30470	7.945	16.410	
			Total:	0,30470	7.945	16.410	
ARCHER, V.	H0300	1867	H	1,12170	27.340	37.110	SI
	H0300	1867	H	0,30630	5.985	8.110	
			Total:	1,42800	33.325	45.220	
ARCHES, V.	H0300	1867	H	0,16660	2.164	2.910	
			Total:	0,16660	2.164	2.910	
ARCOS, Ja.	H0253	1866	H	1,28790	33.500	51.100	
			Total:	1,28790	33.500	51.100	
AREBONA, P.	RA90	1859	H	0,38190	6.300	13.000	
			Total:	0,38190	6.300	13.000	
ARENES, V.	RA135	1859	S	1,00130	4.050	8.010	
			Total:	1,00130	4.050	8.010	
ARES, A.	VA50	1866	H	0,24680	6.750	10.500	
			Total:	0,24680	6.750	10.500	
ARES, V.	VA9	1866	H	0,46120	10.552	10.560	
			Total:	0,46120	10.552	10.560	
ARGUEDAS, F.	RA135	1867	H	0,26920	2.250	4.100	
	RA135	1867	H	0,20780	2.700	3.510	
			Total:	0,47700	4.950	7.610	
ARGUES, J.	SA127	1867	H	0,24930	4.200	8.000	
			Total:	0,24930	4.200	8.000	
ARGUISELLA, J.	FB132	1867	H	0,07920	1.305	5.310	
			Total:	0,07920	1.305	5.310	
ARMEN6OL, A.	RA90	1867	S	0,41880	2.250	7.010	
			Total:	0,41880	2.250	7.010	
ARMEN6OL, J. A.	CN47	1867	H	0,60050	9.945	21.500	SI
			Total:	0,60050	9.945	21.500	
ARNAL, M.	H0172	1867	S	1,91130	775	3.400	
	H0300	1866	H	0,54900	10.569	18.610	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,46030	11.344	22.010	
ARNAL, V.	SA177	1866	H	0,33240	6.075	14.010	
			Total:	0,33240	6.075	14.010	
ARNAU, F.	H0253	1866	H	1,41270	30.485	106.000	
			Total:	1,41270	30.485	106.000	
ARNAU, Ja.	CM66	1867	H	0,14540	2.700	4.700	
			Total:	0,14540	2.700	4.700	
ARNAZ, V.	H0300	1867	H	0,45690	11.840	16.010	
			Total:	0,45690	11.840	16.010	
ARRICANT, C.	RA45	1867	H	0,41550	7.020	9.210	
			Total:	0,41550	7.020	9.210	
ARROYO, J.	H0253	1859	H	0,20940	13.320	15.300	
	RA197	1859	A	0,17660	2.371	2.420	
	RA90	1859	H	0,06320	1.140	2.000	
	RA97	1860	H	0,45710	9.075	10.700	
	RB11	1866	A	2,86690	27.900	44.000	
	RB236	1860	H	0,33240	6.750	8.700	
	VA178	1866	H	0,13920	2.710	2.830	
	VA178	1866	H	0,23870	3.727	3.820	
	VA178	1866	H	0,11210	4.725	4.820	
	VA178	1866	H	0,31080	9.421	15.100	
	VA178	1866	S	2,07480	9.000	16.010	
			Total:	6,98120	90.139	125.700	
ARTAL, C.	RB107	1867	H	1,05940	12.800	18.100	SI
			Total:	1,05940	12.800	18.100	
ARTAL, V.	RB198	1866	S	1,27740	3.825	4.000	
			Total:	1,27740	3.825	4.000	
ARTEAGA, V.	VC277	1866	H	0,06300	2.250	3.500	
			Total:	0,06300	2.250	3.500	
ARTES, L.	CT142	1867	H	0,18690	405	6.010	
			Total:	0,18690	405	6.010	
ARTOLA, J.	H0102	1867	A	0,27350	3.998	8.010	
	H0230	1866	H	0,52850	9.538	19.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,80200	13.536	27.010	
ASENCIO, J.	RA135	1859	A	0,63250	7.990	8.010	
			Total:	0,63250	7.990	8.010	
ASENCIO, M.	VA180	1866	H	30,00000	94.500	256.000	
	VA79	1867	H	4,05760	52.583	140.000	
			Total:	34,05760	147.083	396.000	
ASENSI, J.	CT142	1867	H	0,29070	3.725	7.430	
	CT142	1867	H	0,22700	3.600	7.010	
	CT214	1867	H	0,34320	4.135	8.510	
			Total:	0,86090	11.460	22.950	
ATTARD, M.	H0201	1867	V	0,74800	6.097	12.110	
	H0201	1867	V	0,66480	4.625	14.000	
	H0253	1867	H	0,49860	3.375	7.010	
			Total:	1,91140	14.097	33.120	
ATZARA, P.	CT142	1867	H	0,25010	4.732	8.000	
			Total:	0,25010	4.732	8.000	
AUGUSTO, V.	CT196	1867	H	0,65350	8.775	16.500	
			Total:	0,65350	8.775	16.500	
AULLANA, J.	RA90	1867	S	1,16340	3.150	20.700	
			Total:	1,16340	3.150	20.700	
AUSI, J.	RB11	1856	A	1,37130	13.356	31.800	
			Total:	1,37130	13.356	31.800	
AVELLANET, J. B.	RA33	1867	H	1,35690	16.875	40.020	
			Total:	1,35690	16.875	40.020	
AVILA, A. M.	RB111	1867	A	1,91130	21.450	38.190	
			Total:	1,91130	21.450	38.190	
AVILA, J.	VC7	1859	H	0,34930	9.750	10.200	
			Total:	0,34930	9.750	10.200	
AVILA, J. M.	RB111	1867	A	1,55690	30.930	63.150	
			Total:	1,55690	30.930	63.150	
AVILA, M.	H0200	1867	H	0,57340	12.600	30.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0200	1867	H	0,99720	14.175	34.010	
			Total:	1,57060	26.775	64.020	
AVINAGUT, J.B.	RA33	1867	H	1,25450	17.100	34.000	
			Total:	1,25450	17.100	34.000	
AVIRAGUET, J.B.	RA33	1867	A	0,83100	9.000	14.100	
			Total:	0,83100	9.000	14.100	
AYOLDI, J.F.	FB272	1867	S	1,44250	8.100	30.610	
			Total:	1,44250	8.100	30.610	
AYOLDI, J.M.	H0312	1859	H	1,59570	58.792	90.000	
	HU312	1866	H	0,60660	18.072	20.110	
			Total:	2,20230	76.864	110.110	
AZNAR, V.	H0300	1867	H	0,20910	5.434	7.000	
			Total:	0,20910	5.434	7.000	
BABIENA, T.	RB234	1867	H	0,83820	7.085	9.110	
			Total:	0,83820	7.085	9.110	
BABILONI, J.	H0182	1859	H	0,26170	3.937	8.100	
	H0182	1859	H	0,38640	3.487	8.210	
			Total:	0,64810	7.424	16.310	
BADENA, V.	RA90	1867	H	0,66480	8.100	18.100	
			Total:	0,66480	8.100	18.100	
BADENES, G.	CM220	1867	H	0,16950	3.127	3.300	
	CM220	1867	H	0,41960	4.050	7.210	
	CM220	1867	V	0,79780	3.240	4.500	
	CM32	1867	S	0,25870	1.685	15.100	
	CM35	1867	S	0,12990	562	610	
			Total:	1,77550	12.664	30.720	
BADENES, J.	H0300	1867	H	0,52910	6.875	10.010	
			Total:	0,52910	6.875	10.010	
BADENES, V.	RA90	1867	H	0,21100	3.480	6.000	
	RA97	1867	H	0,31160	3.720	7.100	
			Total:	0,52260	7.260	13.100	
BADIA, V.	H0253	1867	H	0,58180	12.825	13.110	
	H0253	1867	H	0,58180	12.825	13.610	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0253	1867	H	0,83110	19.125	39.100	
	RA33	1866	H	0,26670	3.240	6.710	SI
			Total:	2,26140	48.015	72.530	
BAGUENA, A.	H0163	1866	H	0,11220	2.700	4.410	SI
			Total:	0,11220	2.700	4.410	
BAGUENA, F.	CM35	1866	H	0,13120	2.129	5.550	
	H0200	1867	H	0,60250	6.750	22.010	
	H0253	1867	H	0,90430	20.564	33.100	
			Total:	1,63800	29.443	60.660	
BAGUENA, M.	CM220	1859	S	0,78370	3.720	6.010	
	CM220	1859	S	1,35490	7.245	11.100	
	CM220	1867	H	0,46970	5.737	11.010	
	CM220	1866	H	0,41550	7.425	14.210	
	CM220	1867	H	0,35000	3.240	7.000	
	CM220	1867	H	0,29610	5.285	8.000	SI
	CM35	1859	S	2,16080	11.250	11.500	
			Total:	5,83070	43.902	68.830	
BAIXAULI, C.	CM220	1867	V	0,39230	2.280	7.010	
	CM220	1867	H	0,74790	11.090	20.010	SI
	CM220	1867	V	1,49580	7.890	20.010	SI
	CM220	1867	V	0,81000	3.920	8.200	
	CT136	1867	H	0,89310	9.675	16.500	
	H0102	1866	S	1,64870	4.053	6.210	
	H0102	1866	A	0,34760	4.065	12.710	SI
	H0122	1866	H	0,83110	8.470	15.010	SI
	H0159	1866	H	0,33240	5.930	8.010	
	H0159	1866	A	0,52150	10.147	18.000	
	H0159	1866	H	0,45150	8.100	15.000	
	H0172	1867	V	0,16620	1.850	4.210	
	H0193	1866	V	0,54020	7.820	15.110	
	H0201	1867	V	0,56100	7.200	18.200	
	H0201	1867	V	0,29080	2.250	6.110	SI
	H025	1866	H	0,62320	6.268	12.000	
	H0300	1866	H	0,43560	6.795	8.390	
	H085	1866	H	1,03880	32.400	61.010	
	RA22	1866	H	0,50800	8.180	20.000	
	RA22	1866	H	0,56090	5.917	12.010	SI
	RA22	1866	H	0,76020	9.292	13.010	SI
	RA22	1867	V	0,76860	7.220	10.010	SI
	RA33	1867	H	0,68140	7.200	13.110	
	RA33	1867	H	1,00550	12.150	20.010	
	RA33	1867	H	0,99720	6.750	17.010	
	RA33	1867	A	1,24650	12.600	20.210	
	RA45	1866	H	0,92110	12.100	20.110	SI
	RA45	1867	H	0,66480	10.350	16.200	
	RB234	1867	A	2,08750	18.000	60.010	
	RB234	1867	A	1,63030	16.650	56.010	
	RB234	1867	H	0,32140	3.180	12.210	
	RB234	1867	A	0,93480	9.675	30.110	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	R8234	1867	A	0,88240	7.200	20.050	
	SE243	1867	H	0,12450	4.050	6.100	
	SE243	1867	H	0,14520	3.640	6.500	
			Total:	26,36800	294.357	624.370	
BAIXAULI, F.	H025	1860	A	0,57090	6.435	19.010	
	H025	1866	A	1,08030	17.550	40.010	
			Total:	1,65120	23.985	59.020	
BAIXAULI, J.	H025	1867	A	0,60640	12.000	22.100	
	H025	1867	H	1,04530	17.100	51.100	
			Total:	1,65170	29.100	73.200	
BAIXAULI, M.	H0201	1867	H	0,99730	10.800	21.510	
	H0230	1866	H	0,80070	16.907	21.000	
	H025	1867	H	0,95550	14.175	32.410	
	H025	1867	A	0,58170	14.053	23.310	
	H0253	1867	V	0,66480	5.625	8.100	
	RA33	1867	H	0,34000	4.200	11.100	
	RA33	1867	H	0,95560	4.050	10.900	
	RB111	1867	H	0,83100	10.500	20.100	
	VA180	1867	H	0,24640	5.287	8.610	SI
	VA4	1867	H	0,08310	2.041	3.100	
	VA4	1867	H	0,10000	1.381	3.810	
	VA4	1867	H	0,15960	2.092	4.900	
	VA4	1867	H	0,20080	6.750	9.110	SI
	VA4	1867	H	0,21710	3.571	6.510	
	VA79	1867	H	0,02440	2.148	3.300	
	VA79	1867	H	0,23480	2.971	7.110	SI
	VA79	1867	H	0,29320	4.387	7.600	
			Total:	7,68600	110.938	202.480	
BAIXAULI, S.	H0102	1866	H	0,36380	5.659	8.100	
	H0230	1863	A	0,49860	7.312	15.020	
			Total:	0,86240	12.971	23.120	
BALAGUER, M.	H0300	1866	H	0,67620	18.672	40.510	
	H0300	1867	H	0,11260	3.035	5.900	
			Total:	0,78880	21.707	46.410	
BALAGUER, Ra.	H0300	1866	H	0,66780	18.440	24.100	SI
			Total:	0,66780	18.440	24.100	
BALAGUER, T.	H0253	1867	H	0,18690	4.310	4.810	
	H0300	1867	S	0,15120	2.720	6.010	SI
			Total:	0,33810	7.030	10.820	
BALAGUER, V.	CT57	1859	H	0,43930	6.815	12.600	
	H0253	1867	H	0,47790	6.300	12.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0300	1867	H	0,50410	12.160	17.000	
			Total:	1,42130	25.275	41.600	
BALDELLO,C.	RA14	1866	H	1,32960	19.200	33.200	
			Total:	1,32960	19.200	33.200	
BALDOVI,A.	H0189	1867	S	2,23560	9.000	50.000	
			Total:	2,23560	9.000	50.000	
BALDOVI,J.B.	RA33	1867	H	0,29080	5.310	10.110	
	RA33	1867	H	0,29080	4.725	11.200	
			Total:	0,58160	10.035	21.310	
BALLESTER,A.	C088	1866	H	0,22830	7.850	15.000	
			Total:	0,22830	7.850	15.000	
BALLESTER,C.	H025	1867	H	0,10380	965	3.910	
	VA98	1867	S	0,33240	2.025	6.110	
			Total:	0,43620	2.990	10.020	
BALLESTER,E.	H0253	1866	H	1,68270	50.150	101.610	
			Total:	1,68270	50.150	101.610	
BALLESTER,F.	H0193	1866	H	0,82070	14.350	22.010	
			Total:	0,82070	14.350	22.010	
BALLESTER,J.	CT214	1867	H	0,27560	3.375	6.110	
	CT57	1867	H	0,50460	6.975	10.010	
			Total:	0,78020	10.350	16.120	
BALLESTER,M.	H0193	1866	S	0,65550	8.260	17.900	
	H0253	1867	H	1,02850	20.500	54.000	
			Total:	1,68400	28.760	71.900	
BALLESTER,P.	CN47	1866	H	0,45720	12.825	31.110	
			Total:	0,45720	12.825	31.110	
BALLESTER,P.J.	RA33	1867	H	1,85620	7.050	24.600	
	VA4	1866	H	0,51690	9.460	16.010	
	VA4	1866	H	0,12300	3.228	3.500	
	VA4	1867	H	0,28270	5.298	10.010	
	VA50	1867	S	0,25050	1.552	3.100	
	VA50	1867	S	0,12460	330	800	
			Total:	3,15390	26.918	58.020	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
BALLESTER, S.	HD304	1867	H	0,41950	10.125	20.000	
			Total:	0,41950	10.125	20.000	
BALLESTER, V.	HD201	1867	H	0,99720	6.750	13.000	
	HD25	1866	H	0,50560	6.319	14.910	
	HD85	1866	H	0,42800	11.250	15.000	
	RA135	1859	H	0,22610	2.045	3.000	
	RA33	1867	H	0,20770	5.175	7.300	
	RA45	1867	H	0,59870	9.675	17.510	
	RB215	1867	S	0,94530	7.650	11.900	
			Total:	3,90860	48.864	82.620	
BALLESTEROS, R.	CM220	1867	V	1,93200	9.200	27.010	
	CM220	1867	V	0,78930	3.500	11.010	
	CM220	1867	S	1,86960	6.000	27.000	
	CM220	1867	S	1,95270	7.425	19.010	
	CM220	1867	H	0,24930	3.510	8.000	
			Total:	6,79290	29.635	92.030	
BALLET, N.	RB111	1866	A	0,69060	7.560	17.000	
			Total:	0,69060	7.560	17.000	
BANDERAS, A.	RB111	1867	A	2,70060	26.400	48.000	
			Total:	2,70060	26.400	48.000	
BAAD, J.	SA177	1866	H	0,31140	4.680	10.010	
			Total:	0,31140	4.680	10.010	
BARULS, F.	SA211	1867	H	0,16620	3.510	6.800	
			Total:	0,16620	3.510	6.800	
BAQUERO, J.	CM220	1866	V	2,05190	12.645	40.000	
			Total:	2,05190	12.645	40.000	
BAQUERO, M.	CM220	1859	S	1,34590	6.210	15.000	
			Total:	1,34590	6.210	15.000	
BARBER, A. V.	SA177	1867	H	0,36310	10.566	18.210	
			Total:	0,36310	10.566	18.210	
BARBER, S.	SA208	1866	H	0,39380	5.841	7.910	
			Total:	0,39380	5.841	7.910	
BARBERA, F.	RA135	1859	H	1,39780	22.500	27.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,39780	22.500	27.010	
BARBERA, J.	H025	1859	H	0,80440	7.605	16.010	
	RA135	1859	S	0,21650	1.350	2.010	
	RA135	1867	H	0,38380	3.825	7.100	
	RA135	1867	H	0,32160	5.625	5.700	
	RA135	1859	H	0,80240	8.000	15.000	
	RA33	1867	H	0,58410	3.600	7.210	
			Total:	3,11280	30.005	53.030	
BARBERA, M. A.	RA28	1867	H	0,20890	1.721	4.200	
			Total:	0,20890	1.721	4.200	
BARONA, V.	CT142	1867	H	0,18690	4.405	5.220	
			Total:	0,18690	4.405	5.220	
BARRERA, V.	RB40	1867	H	0,18690	2.795	5.510	
			Total:	0,18690	2.795	5.510	
BARTUAL, V.	H0301	1859	H	0,45710	12.195	20.100	
			Total:	0,45710	12.195	20.100	
BASQUES, S.	H0300	1866	H	0,23020	6.169	9.010	
			Total:	0,23020	6.169	9.010	
BATALLA, P.	H0122	1867	H	1,24660	9.000	16.000	
			Total:	1,24660	9.000	16.000	
BATALLER, A.	RA97	1867	S	2,49320	1.800	2.000	
	RA97	1867	S	2,90880	3.699	4.540	
			Total:	5,40200	5.499	6.540	
BATALLER, C.	VA98	1867	S	0,37460	2.727	4.000	
			Total:	0,37460	2.727	4.000	
BATALLER, J.	VA50	1866	H	0,42170	12.993	14.110	
			Total:	0,42170	12.993	14.110	
BATALLER, J. J.	VA224	1867	H	0,24930	5.175	5.510	
			Total:	0,24930	5.175	5.510	
BAU, J.	H0253	1863	H	1,22580	25.653	36.000	
			Total:	1,22580	25.653	36.000	

CUMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
BAAULENAS, A.	RB111	1867	A	1,93200	24.150	41.000	
			Total:	1,93200	24.150	41.000	
BAYARRI, M.	H0200	1866	V	0,83260	8.662	17.010	
			Total:	0,83260	8.662	17.010	
BAYARRI, P.	H0300	1856	H	2,09820	66.384	120.100	
	RB107	1855	A	3,69780	27.105	82.000	
			Total:	5,79600	93.489	202.100	
BAYARRI, R.	VA178	1860	S	0,08310	1.120	1.130	
			Total:	0,08310	1.120	1.130	
BAYAS, S.	RA135	1867	H	0,59170	3.825	7.510	
			Total:	0,59170	3.825	7.510	
BAYES, A.	RA135	1859	H	0,44380	5.607	6.810	
	RA135	1859	H	0,49000	6.195	8.000	
	RA244	1867	H	0,14510	1.782	5.670	
	RA33	1859	H	0,15520	1.856	2.020	
	RA97	1856	A	0,33720	8.160	21.010	
	RA97	1856	A	0,36790	8.977	22.010	
	RB111	1859	A	0,33450	4.500	5.000	
	VA54	1861	H	0,03240	450	450	
	VA54	1859	H	0,06640	1.350	1.400	
	VA54	1859	H	0,11940	2.700	2.790	
	VA54	1859	S	0,03050	180	200	
	VA54	1866	H	0,27000	4.725	7.500	
			Total:	2,79240	46.482	82.870	
BAYONA, M.	CM220	1867	H	0,83100	11.812	17.100	
	H0102	1867	H	0,22240	5.057	8.010	
	H016	1867	H	0,93880	12.375	24.100	
	H0200	1867	V	0,83100	4.050	10.000	
	H0200	1867	S	0,25730	5.760	8.000	
			Total:	3,08050	39.054	67.210	
BELARTE, J.	H0300	1867	H	0,72690	13.185	23.410	
	H0300	1867	H	0,08150	2.120	3.010	
	H0300	1867	H	1,17740	28.687	50.010	SI
			Total:	1,98580	43.992	76.430	
BELDA, F.	VA4	1866	H	0,21570	5.062	8.000	
	VA4	1867	S	0,90270	4.635	12.500	
			Total:	1,11840	9.697	20.500	
BELDA, J.	RA97	1867	H	0,37020	8.775	19.150	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,37020	8.775	19.150	
BELDA, M.	VA79	1867	S	1,90830	10.610	20.000	
	VA79	1867	H	0,04160	3.063	4.000	
			Total:	1,94990	13.673	24.000	
BELDA, T.	VA4	1867	H	0,07640	1.260	3.250	
			Total:	0,07640	1.260	3.250	
BELÉN, M.	HO300	1866	H	0,87240	20.570	25.120	
			Total:	0,87240	20.570	25.120	
BELENGUER CIU., M.	HO18	1867	H	0,41640	4.725	10.810	
			Total:	0,41640	4.725	10.810	
BELENGUER, C.	CT155	1867	H	0,60240	7.200	12.000	
	CT155	1867	H	0,29070	6.765	9.600	
	HO172	1867	H	0,32140	5.740	10.110	
	HO18	1867	H	0,57070	6.775	16.800	
	RA90	1867	H	0,41550	1.690	6.310	
			Total:	2,20070	28.170	54.820	
BELENGUER, F.	SE267	1867	H	0,06230	3.380	4.600	
	SE267	1867	H	0,09460	2.500	4.070	
			Total:	0,15690	5.880	8.670	
BELENGUER, M.	CM220	1867	H	0,47860	4.310	9.110	
	CN47	1867	H	0,05950	1.755	1.910	SI
	CN47	1867	S	0,52020	1.620	5.210	SI
	CN47	1867	S	0,33240	1.462	2.310	SI
	CN47	1867	S	0,58170	4.950	5.510	SI
	CN47	1867	S	0,12460	382	710	SI
	CN47	1867	S	0,83100	5.962	6.010	SI
	CN47	1867	S	0,41670	3.375	4.210	SI
	CN30	1867	H	0,10380	1.350	1.510	SI
	CN20	1867	H	0,41550	5.740	5.910	
	HO16	1867	H	0,75500	12.150	20.510	SI
	HO16	1867	H	2,49300	55.125	62.010	
	HO163	1866	H	0,54460	10.575	14.005	SI
	HO193	1866	H	0,47780	8.550	14.710	
	HO201	1867	V	0,95570	10.575	21.010	SI
	HO201	1867	V	0,24930	2.700	5.510	SI
	HO201	1867	H	0,37390	2.925	6.910	SI
	HO25	1866	H	0,44460	7.087	13.110	
	HO253	1867	H	0,45710	7.875	15.610	
	HO253	1867	H	1,17430	21.000	37.150	
	HO300	1866	H	0,18660	2.424	4.010	SI
	RA45	1866	H	0,30790	6.075	8.910	
	RA45	1866	H	0,34320	6.600	10.010	
	RA90	1866	H	0,33240	6.165	7.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA90	1866	H	0,22850	4.725	7.210	
	RA97	1867	A	0,95440	32.400	46.010	
	RA97	1867	A	0,78860	22.950	30.310	
	RB107	1867	A	0,72210	6.370	9.610	SI
	SA127	1867	H	0,29580	3.600	9.610	SI
	SA136	1867	H	0,23230	1.989	6.010	SI
	SA136	1867	H	0,32340	4.800	7.910	
	SA136	1867	H	0,25330	1.989	5.110	
	SA183	1866	H	0,29320	1.750	3.010	SI
	SA208	1867	H	0,08470	1.224	3.010	
	SA208	1867	H	1,36050	24.592	29.510	
	SA256	1867	H	0,18690	1.575	3.510	SI
	SA315	1867	H	0,17020	4.387	8.710	
	SA318	1867	H	0,20360	3.307	5.010	
	SA55	1866	V	0,41920	7.674	11.010	SI
	SE113	1867	H	0,06470	2.925	3.110	SI
	SE113	1867	H	0,04150	1.350	1.610	
	SE113	1867	H	0,16620	3.600	4.110	SI
	SE113	1867	H	0,07970	2.475	2.710	SI
	SE113	1867	H	0,07470	1.580	1.810	SI
	SE113	1867	H	0,19410	6.075	8.910	
	SE139	1867	S	0,74790	450	710	SI
	SE267	1867	H	0,09600	5.290	9.010	SI
	SE267	1867	H	0,03310	1.800	3.100	
	SE267	1867	H	0,03310	967	2.510	SI
	SE267	1867	H	0,19100	3.825	4.810	SI
	SE273	1867	S	0,58170	830	2.110	
	SE86	1866	H	0,15200	6.323	8.020	
	VA9	1866	H	0,29080	6.750	10.010	
	VA98	1866	H	0,12460	1.035	1.900	SI
			Total:	22,34820	359.339	532.965	
BELLMUNT, J.	HO190	1866	H	0,15500	3.297	7.000	
			Total:	0,15500	3.297	7.000	
BELLO, J.	RA135	1867	H	0,61500	4.725	10.400	
	RA22	1867	H	0,42550	3.375	5.500	SI
	RA22	1866	H	0,72710	8.347	10.130	
			Total:	1,76760	16.447	26.030	
BELLO, T.	RA22	1866	V	1,01380	9.990	18.100	
	RA22	1867	H	0,60240	6.345	8.280	
			Total:	1,61620	16.335	26.380	
BELLVER, J.	VC240	1866	H	0,09810	900	1.010	
	VC240	1866	S	0,48040	3.825	4.010	
	VC240	1866	H	0,09050	900	1.110	
			Total:	0,66900	5.625	6.130	
BELLVER, M.	HO253	1867	H	2,99190	41.400	70.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,99190	41.400	70.010	
BELTRAN, C.	RB215	1866	A	6,93880	76.635	200.000	
			Total:	6,93880	76.635	200.000	
BELTRAN, M.	H0304	1867	H	1,08030	14.625	24.200	
			Total:	1,08030	14.625	24.200	
BELTRAN, S.	H0200	1867	H	0,24930	5.400	13.010	
			Total:	0,24930	5.400	13.010	
BENAVENT, B.	RB11	1859	A	1,16350	9.100	23.000	
			Total:	1,16350	9.100	23.000	
BENAVENT, J.	VA205	1867	S	0,19320	3.228	6.000	
			Total:	0,19320	3.228	6.000	
BENEDITO, J.	RA90	1859	H	0,58180	14.834	16.000	
			Total:	0,58180	14.834	16.000	
BENEDITO, M.	H016	1867	H	2,20200	30.240	40.250	
	RA22	1856	H	0,74790	3.252	16.020	
			Total:	2,94990	33.492	56.270	
BENET, F.	CM220	1867	H	0,29070	4.900	9.000	
	CM220	1867	H	0,14520	2.430	4.010	
			Total:	0,43590	7.330	13.010	
BENET, M.	CT196	1859	H	0,70310	12.640	16.010	
	CT196	1859	H	0,18650	3.167	5.000	
			Total:	0,88960	15.807	21.010	
BENET, R.	CO217	1860	S	0,89450	2.025	2.960	
			Total:	0,89450	2.025	2.960	
BENET, S.	CM220	1866	S	0,68550	3.000	5.100	
			Total:	0,68550	3.000	5.100	
BENITO, J.	H0274	1860	H	0,44600	4.620	8.810	
			Total:	0,44600	4.620	8.810	
BENLLOCH, J.	CT57	1867	H	0,06100	1.000	4.000	
	CT57	1867	H	0,68550	11.405	30.000	
	CT57	1867	H	0,13260	2.250	4.510	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0253	1867	H	0,39450	6.000	10.010	SI
			Total:	1,27360	20.655	48.520	
BENLLOCH, M.	H0186	1867	H	0,30140	5.175	14.000	
	RA135	1867	H	0,91000	10.350	20.010	
			Total:	1,21140	15.525	34.010	
BENLLOCH, P.	CT57	1859	H	0,12250	2.700	4.910	
	H0253	1867	H	0,47760	6.480	9.510	
			Total:	0,60010	9.180	14.420	
BENLLOCH, T.	H0253	1856	H	1,47710	34.545	64.000	
			Total:	1,47710	34.545	64.000	
BENLLOCH, V.	CN175	1867	H	0,72690	22.490	22.710	
	CN175	1866	H	0,13260	3.037	3.100	
			Total:	0,85950	25.527	25.810	
BERENGUER, S.	H0253	1863	H	0,81030	24.375	38.910	
			Total:	0,81030	24.375	38.910	
BERGA, B.	RA45	1862	A	0,78930	18.300	32.020	
			Total:	0,78930	18.300	32.020	
BERMACER, A.	SA127	1866	H	0,19850	4.065	5.500	
			Total:	0,19850	4.065	5.500	
BERNAT, F.	SE267	1867	H	0,08310	3.000	3.500	
			Total:	0,08310	3.000	3.500	
BERNET, F.	H0253	1867	V	0,99720	7.200	14.710	
			Total:	0,99720	7.200	14.710	
BERNET, R.	H0193	1866	H	1,04190	15.586	25.010	
			Total:	1,04190	15.586	25.010	
BERTI, S.	RA70	1867	H	0,13500	1.990	3.010	
	RA70	1867	H	0,35750	4.079	7.610	
			Total:	0,49250	6.069	10.620	
BERTOLIN, A.	H018	1859	H	0,30880	4.387	4.500	
			Total:	0,30880	4.387	4.500	
BERTOMEU, J.	VC106	1867	H	0,21000	1.000	1.050	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VC106	1867	H	0,05020	900	950	
			Total:	0,26020	1.900	2.000	
BERTRAN, V.	RA65	1866	H	0,93820	2.017	20.110	
			Total:	0,93820	2.017	20.110	
BERTUGUER, J.	CT142	1867	H	0,15060	2.700	4.500	SI
	CT196	1867	H	0,12450	1.700	3.800	SI
	HO182	1867	V	0,58830	2.590	10.200	
			Total:	0,86340	6.990	18.500	
BESOLS, S.	CM220	1859	S	0,48490	1.687	4.200	
			Total:	0,48490	1.687	4.200	
BESTUGUER, R.	HO172	1867	H	0,58170	8.130	10.500	
			Total:	0,58170	8.130	10.500	
BETA, P.	HO253	1867	H	0,66670	15.300	30.110	
			Total:	0,66670	15.300	30.110	
BIEL, M.	RB125	1866	A	3,53350	47.250	100.010	
			Total:	3,53350	47.250	100.010	
BIGORRA, J.	CT214	1867	H	1,10100	13.475	16.110	
			Total:	1,10100	13.475	16.110	
BIGUE, R.	HO300	1867	H	0,33120	4.303	4.310	
			Total:	0,33120	4.303	4.310	
BLANCH, F.	HO25	1866	H	0,41550	6.000	11.010	
			Total:	0,41550	6.000	11.010	
BLANCH, M.	HO300	1859	H	0,69140	25.459	65.700	SI
			Total:	0,69140	25.459	65.700	
BLAS, F.	RA33	1859	H	1,78670	15.000	21.200	
			Total:	1,78670	15.000	21.200	
BLASCO, B.	RA36	1866	S	0,25340	670	1.610	
			Total:	0,25340	670	1.610	
BLASCO, J.	CM59	1867	S	0,20760	750	2.500	
	HO27	1867	H	0,64400	16.000	48.010	SI
	RA170	1859	S	0,44460	1.500	1.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA170	1859	S	0,44810	1.500	1.600	
	RA170	1859	S	0,66960	1.440	1.500	
	RA170	1859	S	0,13100	360	400	
	RA170	1859	S	0,30880	720	800	
			Total:	2,85370	22.270	56.510	
BLASCO, M.	FB275	1859	H	0,17160	5.580	12.200	
			Total:	0,17160	5.580	12.200	
BLAT, J.	H0186	1855	H	4,08340	43.098	70.000	
			Total:	4,08340	43.098	70.000	
BLAT, R.	H0201	1867	A	0,49860	5.962	16.110	
			Total:	0,49860	5.962	16.110	
BLAT, V.	H0300	1867	H	0,13420	1.743	1.810	
			Total:	0,13420	1.743	1.810	
BLAY, J.	CT196	1859	H	0,61890	17.157	27.100	
	CT196	1859	H	0,45830	12.684	20.110	
	CT196	1867	H	0,84260	11.295	21.070	
	SA211	1866	H	0,30320	4.446	10.000	
			Total:	2,22300	45.582	78.280	
BLAY, V.	CT196	1867	H	0,25970	3.150	7.600	
			Total:	0,25970	3.150	7.600	
BLESA, B.	RA45	1859	A	0,42140	9.171	12.000	
			Total:	0,42140	9.171	12.000	
BOIGUES, J.	SA127	1866	S	0,23160	2.415	3.200	
	SA183	1866	H	0,38360	6.861	7.500	
			Total:	0,61520	9.276	10.700	
BOIGUES, J. B.	CM220	1867	V	1,30860	4.700	8.010	SI
	CM220	1867	S	1,57890	3.600	10.100	SI
	CM220	1867	H	0,85170	10.305	24.000	
			Total:	3,73920	18.605	42.110	
BOILS, J.	RA135	1867	H	0,44380	4.275	7.200	
			Total:	0,44380	4.275	7.200	
BOILS, L.	RA135	1867	H	0,52690	4.950	9.610	
	RA135	1859	H	0,32360	5.737	6.210	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,85050	10.687	15.820	
BOILS, T.	RA135	1859	H	0,37390	4.550	6.100	
	RA135	1859	H	0,36150	3.375	4.100	
	RA135	1859	H	0,61530	6.750	10.100	
	RA135	1859	S	1,29920	8.663	18.050	
			Total:	2,64990	23.338	38.350	
BOIX, A.	RA135	1859	H	0,60820	6.525	7.100	
	RA22	1859	H	0,46030	4.000	8.050	
	RA22	1859	H	0,68120	6.000	15.005	
	RA22	1866	H	0,35810	5.400	10.010	
	RA22	1860	S	3,46210	10.500	18.500	
	RA22	1860	S	0,44280	3.800	4.040	
			Total:	6,01270	36.225	62.705	
BOIX, F.	H025	1867	H	0,46350	6.075	17.100	
	SA127	1866	H	0,37680	7.897	10.100	
			Total:	0,84030	13.972	27.200	
BOIX, M.	H0320	1867	H	1,03050	20.150	26.000	
			Total:	1,03050	20.150	26.000	
BOIX, V.	RA22	1859	H	0,30480	4.072	8.500	
	RA22	1859	V	0,20340	1.800	4.210	
	SA211	1867	H	0,44220	6.276	15.000	
			Total:	0,95040	12.148	27.710	
BOLINCHES, E.	RA197	1859	H	2,39620	26.023	52.010	
	RA197	1867	H	0,66480	8.100	18.010	
			Total:	3,06100	34.123	70.020	
BOLINCHES, F.	CM220	1867	H	0,62930	13.500	24.000	SI
	CM220	1867	H	0,73110	10.575	16.000	
	CM220	1867	H	0,54600	7.800	12.600	
	CM250	1867	S	0,50600	759	1.610	
	CM250	1867	S	0,37820	1.350	5.100	
	CM250	1867	S	0,50190	506	2.100	SI
	CM26	1866	H	0,28690	5.900	13.500	
	CO265	1866	A	0,36570	23.625	30.000	
	CO265	1866	H	1,33370	47.250	70.010	
	CO265	1866	H	2,67450	87.075	110.000	
	CT196	1867	H	0,50740	9.225	16.010	
	CT196	1867	H	0,66480	8.100	11.000	
	H016	1867	H	1,94130	22.350	50.010	SI
	H016	1867	H	0,92250	14.850	26.510	
	H016	1867	H	0,45690	6.000	9.000	
	H0230	1867	H	0,74790	8.790	11.000	
	H0230	1867	S	0,37380	5.520	8.010	
	H0253	1867	H	0,92730	13.570	22.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0264	1867	H	0,89740	12.375	24.000	
	H0300	1866	H	0,22910	5.082	11.510	
	H0300	1867	H	0,72810	20.113	37.500	
	H0300	1867	H	0,88950	29.277	26.000	
	H0300	1867	H	0,15800	2.053	2.200	
	H0300	1867	H	0,56630	14.723	20.110	
	RA135	1867	H	0,26300	1.800	4.710	
	RA22	1867	H	0,43620	4.970	7.000	
	RA244	1867	H	0,44460	5.000	9.010	SI
	RA33	1867	H	0,31950	5.400	10.300	
	RA33	1867	A	1,20480	7.600	30.610	
	RA33	1867	H	0,33240	3.600	5.100	
	RA33	1867	H	0,14520	2.365	3.610	
	RA33	1867	H	0,27000	2.025	4.100	
	RA33	1867	H	0,58170	3.600	11.510	
	RA33	1867	H	0,27000	2.475	4.510	
	RA90	1866	H	1,15020	23.310	34.610	SI
	RA97	1867	A	1,12480	22.725	35.000	
	RA97	1867	A	2,51680	71.325	132.350	
	RB198	1867	A	1,32090	9.000	17.000	
	SA127	1866	H	0,16820	2.025	4.200	SI
	SA318	1867	H	0,34840	10.629	15.100	
	SA62	1867	H	0,42550	8.775	15.000	
	SE243	1867	H	0,16620	4.180	6.100	
	SE243	1867	H	0,12450	2.300	5.000	
	SE267	1867	H	0,07060	2.550	9.000	
	SE267	1867	H	0,25510	9.210	17.800	
	SE267	1867	H	0,05810	3.150	5.000	
	SE267	1867	S	0,88490	2.250	2.260	
	SE267	1867	H	0,10460	5.737	8.000	
	SE267	1867	H	0,05890	1.562	2.010	
	SE267	1867	H	0,06230	2.250	3.200	
	SE267	1867	H	0,01530	390	500	
	SE267	1867	H	0,17780	4.700	6.100	
	SE267	1867	H	0,06520	2.540	5.000	
	SE273	1867	S	0,99720	675	1.310	SI
	SE273	1867	S	0,12450	720	1.210	SI
	VA79	1867	H	0,32320	5.720	11.010	
			Total:	32,77420	605.526	987.100	
BOLINCHES, J.	CO265	1861	H	0,65500	7.680	9.100	
	CT196	1867	H	0,51020	7.375	14.010	
			Total:	1,16520	15.055	23.110	
BOLINCHES, J. B.	RA90	1867	H	1,51580	25.650	40.000	
			Total:	1,51580	25.650	40.000	
BOLINCHES, S. (2)	CN250	1867	H	0,06210	955	3.020	
	CN250	1867	H	0,07410	805	2.640	
			Total:	0,13620	1.760	5.660	
BOLTA, I.	SA315	1867	H	0,22830	5.625	11.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,22830	5.625	11.100	
BOLUDA, M.	VA69	1867	H	0,24930	7.115	11.000	
			Total:	0,24930	7.115	11.000	
BOLUDA, T.	HD16	1867	H	1,59960	25.650	28.010	
	HD172	1867	H	0,30070	3.390	6.000	
	HD172	1867	H	0,54000	5.625	8.010	
	HD300	1867	H	1,12170	27.355	50.010	
	RB111	1867	A	0,61000	7.875	15.010	SI
	VA9	1867	H	0,24930	8.887	12.000	SI
			Total:	4,42130	78.782	119.040	
BOLUDA, V.	VA178	1866	H	0,15530	5.400	8.910	
	VA29	1866	H	0,16830	1.170	1.410	
	VA29	1866	H	0,16780	1.016	1.600	
	VA29	1866	H	0,33240	2.340	3.010	
	VA29	1866	H	0,16990	1.170	1.410	
			Total:	0,99370	11.096	16.340	
BOMBNI, V.	RA117	1861	A	4,75740	101.250	200.020	
			Total:	4,75740	101.250	200.020	
BOMBOY, V.	CO265	1866	H	0,27000	14.040	14.080	
	CO265	1866	H	1,62620	74.250	112.000	
	CO265	1866	A	0,93370	49.500	90.000	
	RA117	1866	A	1,13310	32.512	120.010	
			Total:	3,96300	170.302	336.090	
BONDIA, V.	CT142	1859	S	1,87980	5.400	10.000	
	CT142	1867	H	0,33240	8.130	15.010	
	CT196	1867	H	0,48760	8.100	12.000	
	HD102	1867	A	0,48540	3.870	6.300	SI
	HD182	1867	H	0,47760	10.350	17.400	
	HD253	1867	H	0,24930	1.780	2.910	
	HD253	1867	H	0,50050	7.317	13.010	
	HD300	1867	H	0,09890	1.125	4.000	SI
	HD300	1867	H	0,36790	9.580	17.600	
	HD316	1867	H	0,49860	8.100	13.600	
	RA135	1867	H	0,45150	3.150	5.410	
	RA33	1867	H	0,20770	3.150	3.200	
	RA70	1867	H	0,49860	1.620	2.010	
	RB111	1867	H	0,53530	7.020	14.600	
			Total:	7,07110	78.692	137.050	
BONET, A.	VA224	1866	H	0,25180	4.700	12.000	
	VA224	1866	S	0,33860	2.925	6.300	
			Total:	0,59040	7.625	18.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
BONET, B.	RA22	1866	H	0,67720	6.750	11.010	
	RA22	1866	H	0,54420	3.853	10.000	
	Total:			1,22140	10.603	21.010	
BONET, F.	CM220	1867	H	0,08310	1.695	3.000	
	Total:			0,08310	1.695	3.000	
BONET, J.	CT196	1859	H	0,57710	14.584	18.050	
	CT196	1859	H	0,22480	5.630	7.030	
	CT196	1859	H	0,32020	8.095	9.000	
	CT196	1859	H	0,33490	5.440	7.200	
	CT196	1859	H	0,59710	9.699	10.510	
	CT196	1867	H	0,18690	3.170	8.100	
	HO300	1866	H	0,44910	11.671	13.010	
	HO313	1867	H	0,74800	18.225	35.010	
Total:			3,43810	76.514	107.910		
BONET, P.	VA29	1866	H	0,10380	3.600	4.700	
	VA29	1866	H	0,14530	2.700	5.500	SI
	Total:			0,24910	6.300	10.200	
BONET, S.	VA178	1867	S	0,12600	632	1.700	
	Total:			0,12600	632	1.700	
BONET, V.	CM220	1866	H	0,18690	4.820	4.900	
	RA97	1867	H	1,14900	24.975	30.110	
	SA136	1867	H	1,15630	11.025	15.610	
Total:			2,49120	40.820	50.620		
BOND, B.	RA45	1866	A	0,39460	8.550	12.510	
	RA45	1859	A	0,61540	14.438	26.650	
	RA45	1867	H	0,44080	8.550	14.000	
Total:			1,45080	31.538	53.160		
BOND, F.	RA45	1867	H	0,46740	9.450	15.200	
	Total:			0,46740	9.450	15.200	
BOND, Le.	VA9	1859	H	0,18690	5.062	7.910	
	Total:			0,18690	5.062	7.910	
BOND, T.	RA45	1859	S	0,46170	2.250	3.210	
	RA45	1859	H	0,50330	5.625	5.710	
	RA45	1867	H	1,20870	14.850	30.000	
	RA45	1866	H	0,87910	16.740	30.100	
Total:			3,05280	39.465	69.020		
BORGUÑES, M.	CM220	1867	H	0,23860	6.175	10.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,23860	6.175	10.000	
BORIA,L.	H0122	1866	H	0,97650	17.325	33.010	
			Total:	0,97650	17.325	33.010	
BORIA,V.(20)	CM250	1867	H	0,20310	1.440	6.100	SI
			Total:	0,20310	1.440	6.100	
BORJA,V.	RB11	1867	A	0,60240	5.760	12.710	SI
			Total:	0,60240	5.760	12.710	
BORONAT,P.	RA135	1859	H	0,41130	6.097	8.500	
			Total:	0,41130	6.097	8.500	
BORRAS,F.	RA22	1866	H	1,07190	16.447	26.000	
			Total:	1,07190	16.447	26.000	
BORRAS,J.	CM220	1859	V	0,35820	1.777	2.400	
	H018	1859	A	1,47890	16.762	31.010	
	RB125	1866	A	0,86120	5.175	14.010	
	RB198	1867	A	2,13120	13.050	24.510	
	RB198	1867	S	0,93620	1.350	3.400	
	RB198	1867	S	0,83100	1.350	5.010	
	RB198	1867	S	0,58350	1.575	4.100	
	RB198	1867	S	1,26720	4.950	15.010	
	RB198	1867	S	0,88220	2.475	7.210	
	RB198	1867	S	0,53560	2.475	3.500	
	RB215	1867	A	0,16620	1.800	4.010	
	SA269	1860	S	1,16600	1.050	2.110	
	SA39	1867	H	0,58970	7.312	35.000	SI
			Total:	11,78710	61.101	151.280	
BORRAS,L.	CO265	1866	H	0,31450	13.500	13.510	
	CO265	1866	A	0,16620	9.450	16.100	
	CO265	1866	H	0,06030	2.033	6.800	
	CO265	1866	H	0,63820	7.065	11.010	
	CO265	1866	H	0,12050	3.577	5.600	
	CO265	1866	H	1,89280	46.575	48.110	
	H016	1867	H	0,73090	12.150	12.210	
	H016	1866	H	0,51940	5.400	11.010	
	H0200	1866	H	0,35400	12.903	20.900	
	H025	1866	A	0,33240	2.430	9.700	
			Total:	5,12920	115.083	154.950	
BORREDA,V.	VA178	1866	V	0,18660	1.012	3.900	
			Total:	0,18660	1.012	3.900	
BORRELL,F.	CT196	1867	H	0,13290	1.800	6.140	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,13290	1.800	6.140	
BORRELL, V.	RA156	1866	A	0,26020	4.016	8.100	
	RA156	1866	A	0,09180	1.305	2.610	
			Total:	0,35200	5.321	10.710	
BORT, J.	RA135	1867	H	0,50700	3.825	8.500	
	RA45	1867	S	0,39470	2.700	7.010	
			Total:	0,90170	6.525	15.510	
BORT, P.	VA178	1867	V	0,39460	2.531	6.700	
			Total:	0,39460	2.531	6.700	
BOSCH, A.	H0200	1867	H	0,99720	15.860	47.510	
			Total:	0,99720	15.860	47.510	
BOSCH, F.	H0122	1867	S	0,99730	1.355	4.000	
			Total:	0,99730	1.355	4.000	
BOSCH, J. (2)	H0200	1866	V	0,45710	3.150	5.700	
			Total:	0,45710	3.150	5.700	
BOSCH, R.	H0320	1867	H	0,66070	12.000	19.000	
			Total:	0,66070	12.000	19.000	
BOU, A.	R8215	1866	A	0,94940	10.125	28.010	
			Total:	0,94940	10.125	28.010	
BOU, M.	H0159	1866	H	0,85910	13.950	30.500	
			Total:	0,85910	13.950	30.500	
BOU, V.	RA14	1859	A	0,55000	18.700	18.800	
	RA14	1866	H	0,26170	4.252	7.010	
			Total:	0,81170	22.952	25.810	
BOX, A.	RA22	1866	H	0,55230	6.975	10.120	
			Total:	0,55230	6.975	10.120	
BRACO, F.	SA315	1867	H	0,21960	5.400	6.900	
	SA73	1867	H	0,17860	4.500	5.110	
			Total:	0,39820	9.900	12.010	
BRIZ, J.	CN251	1867	H	0,10420	1.397	5.100	
	CN251	1867	H	0,04740	567	2.010	

COMPRADOR	LUCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CN251	1867	S	0,25930	409	1.010	
			Total:	0,41090	2.373	8.120	
BRIZ,R.	CN251	1867	H	0,05180	567	1.610	
	CN251	1867	H	0,09320	837	3.010	
	CN251	1867	S	0,02790	267	900	
			Total:	0,17290	1.671	5.520	
BROCAL,R.	H010	1863	H	0,66610	6.750	14.000	
	RA33	1863	H	0,54020	2.194	3.100	
			Total:	1,20630	8.944	17.100	
BROTONS,F.	H0274	1867	H	0,51930	5.625	18.100	
	H0274	1867	H	0,70620	6.800	18.000	
			Total:	1,22550	12.425	36.100	
BRU,A.	CM220	1859	H	0,23720	8.437	8.447	
			Total:	0,23720	8.437	8.447	
BRU,C.M.	H0216	1856	H	0,50690	12.200	19.010	
			Total:	0,50690	12.200	19.010	
BRU,F.	CM220	1867	S	0,66480	2.400	8.000	
			Total:	0,66480	2.400	8.000	
BRU,J.	CM220	1867	S	1,16340	5.400	20.000	
	VC317	1866	H	0,45260	6.750	20.000	
			Total:	1,61600	12.150	40.000	
BRU,V.	RA14	1859	H	0,33580	6.750	7.760	
	RA14	1855	H	1,57890	21.684	61.900	
	RA90	1859	A	0,23060	7.454	7.600	
			Total:	2,14530	35.888	77.260	
BRUNET,H.	RA45	1859	A	0,42880	11.875	17.000	
			Total:	0,42880	11.875	17.000	
BRUSOLA,C.	CM220	1867	S	0,69680	2.115	3.300	
			Total:	0,69680	2.115	3.300	
BUCHON,F.	VA180	1866	H	0,24500	10.125	17.210	
	VA180	1866	H	0,10380	4.050	5.010	
			Total:	0,34880	14.175	22.220	
BUCHON,J.	VA180	1866	H	0,62500	16.200	33.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,62500	16.200	33.000	
BUENO, T.	H016	1867	H	0,47760	5.850	10.610	
	H0253	1867	A	0,49860	3.150	10.610	
			Total:	0,97620	9.000	21.220	
BURGUET, S.	CM311	1859	S	14,15890	93.563	206.210	
	FB272	1867	H	0,06440	896	2.900	
	FB272	1867	H	0,14940	2.700	8.600	
	FB272	1867	H	0,10270	1.914	5.000	
	FB275	1867	H	0,10600	1.621	3.600	
	H0214	1867	S	19,88230	45.000	270.000	
			Total:	34,46370	145.694	496.310	
BURGUETE, A.	H0313	1860	H	0,52730	11.025	14.410	
			Total:	0,52730	11.025	14.410	
BURGUETE, S.	FB275	1856	H	0,16620	1.012	3.200	
	H0313	1859	H	0,44420	10.155	11.000	
			Total:	0,61040	11.167	14.200	
BURLO, P.	H0253	1867	H	0,70620	15.300	19.510	
			Total:	0,70620	15.300	19.510	
CABALLERO, A.	SA270	1866	H	0,38450	4.460	7.710	
	SA270	1866	A	0,36510	4.466	5.410	
			Total:	0,74960	8.926	13.120	
CABALLERO, F.	SA270	1866	H	0,44110	6.275	9.110	
			Total:	0,44110	6.275	9.110	
CABALLERO, J.	VC240	1866	S	0,56730	3.600	9.100	
			Total:	0,56730	3.600	9.100	
CABANES, F.	H0313	1867	H	0,99720	18.000	53.010	
			Total:	0,99720	18.000	53.010	
CABANES, J.	H0190	1866	S	2,95000	26.403	57.010	SI
			Total:	2,95000	26.403	57.010	
CABELLO, R.	VC317	1866	H	0,07530	1.687	5.050	
	VC317	1866	H	0,05750	1.468	2.100	
			Total:	0,13280	3.155	7.150	
CABES, F.	RA45	1867	H	0,22840	3.060	3.160	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,22840	3.060	3.160	
CALABUIG, J. M.	FB84	1860	S	0,41750	675	1.210	
	FB84	1867	H	0,29080	7.350	26.410	
			Total:	0,70830	8.025	27.620	
CALATAYUD, J.	SA231	1867	H	0,61910	14.175	40.000	
	SA231	1867	H	0,09150	2.250	6.610	
			Total:	0,71060	16.425	46.610	
CALATAYUD, J. R.	RA197	1859	A	1,97460	29.250	45.000	
	RA197	1859	H	0,67810	10.350	15.010	
			Total:	2,65270	39.600	60.010	
CALCO, M.	HO16	1861	H	0,40910	7.115	15.000	SI
			Total:	0,40910	7.115	15.000	
CALDUCH, A.	CM118	1866	S	0,67020	1.350	2.110	
	CM118	1866	S	0,50350	1.181	2.010	
	CM118	1866	H	0,08130	1.147	2.110	
	CM220	1867	V	0,77970	3.200	8.010	SI
	CM220	1867	S	0,24930	3.750	8.010	
	CM220	1867	V	1,32960	4.860	9.800	
	CM311	1866	S	1,17180	7.138	9.010	
	CM66	1867	H	0,08310	1.800	3.500	SI
	CM89	1867	S	0,99720	2.500	6.910	
	CM206	1867	S	0,89430	3.825	4.610	SI
	CO254	1866	S	0,49860	675	1.110	
	CO254	1866	S	0,83100	1.935	3.110	
	CO254	1866	S	1,51630	4.914	5.210	
	CO265	1861	A	0,17100	12.150	12.510	
	CO265	1866	S	1,66210	4.500	5.010	
	CO319	1867	H	0,83100	4.050	6.010	
	CT142	1867	H	0,26050	4.950	8.910	
	CT196	1867	H	0,37940	3.650	7.010	
	CT196	1867	H	0,21760	3.375	7.300	
	CT57	1867	H	0,24930	3.825	6.000	
	CT57	1867	H	0,20760	2.925	4.200	
	FB138	1867	S	5,81700	11.300	15.110	
	FB275	1867	S	1,90960	2.925	8.110	
	HO102	1867	H	0,53530	12.825	16.100	
	HO12	1867	S	1,66220	16.200	30.100	
	HO158	1866	H	0,49860	7.425	12.000	
	HO158	1867	H	1,86960	23.625	40.010	
	HO16	1866	H	1,05950	12.150	25.010	SI
	HO16	1867	H	2,20200	21.010	36.600	
	HO16	1867	H	0,68560	11.310	18.200	
HO163	1866	H	0,40300	7.200	9.210		
HO163	1866	H	0,29490	9.100	14.110		
HO163	1867	H	0,23640	6.400	8.200	SI	
HO163	1867	H	0,21080	8.700	11.100		
HO167	1860	H	0,41710	10.125	13.110		

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0172	1867	H	0,43620	3.940	8.910	
	H0172	1867	H	0,51930	51.785	9.010	
	H0172	1867	H	0,76860	7.030	14.000	
	H0172	1867	H	0,45690	4.500	6.400	
	H0182	1867	H	1,49580	21.260	51.000	
	H0193	1866	V	0,56090	7.254	9.010	SI
	H0193	1867	H	1,08030	23.400	40.100	
	H0193	1866	V	1,09680	21.775	35.010	
	H0193	1866	H	0,06230	900	2.010	
	H0193	1867	H	0,74800	5.580	10.100	
	H0200	1866	H	0,51940	11.925	18.010	
	H0201	1867	H	1,08040	16.875	33.010	
	H0201	1867	H	0,74800	7.087	10.010	
	H0230	1867	A	0,31200	7.601	8.110	
	H0238	1866	H	1,38320	31.511	58.010	
	H0249	1866	H	0,93480	9.260	14.210	
	H0253	1865	H	0,52270	14.908	14.940	
	H0253	1863	H	0,49860	15.750	23.010	
	H0253	1863	H	0,49010	13.275	19.010	
	H0253	1863	H	0,57550	15.457	25.010	
	H0253	1863	H	0,89340	24.187	35.010	
	H0253	1863	H	0,51940	14.850	20.300	
	H0253	1867	H	0,04140	1.400	2.100	
	H0253	1866	H	0,25930	4.500	12.210	SI
	H0253	1867	H	4,32170	47.250	95.010	
	H0253	1867	H	1,88360	36.675	60.610	
	H0253	1867	H	0,70620	15.075	21.010	
	H0253	1867	H	0,58170	5.250	13.010	
	H0253	1867	H	0,45220	8.900	9.010	
	H0274	1867	H	0,71100	6.165	18.110	
	H0300	1866	H	0,40170	5.760	13.010	
	H0300	1866	H	0,89660	18.315	40.010	
	H0300	1866	H	0,58300	9.995	28.110	
	H0300	1866	H	0,14480	2.835	6.210	
	H0300	1866	H	0,65000	11.745	26.310	
	H0300	1867	H	0,47760	10.915	16.100	
	H0300	1867	H	0,53050	6.893	8.310	
	H0300	1867	H	0,37110	4.822	6.110	
	H0300	1867	H	0,24120	2.350	2.710	
	H0300	1867	H	0,17130	4.480	6.800	
	H0301	1866	H	1,25500	22.500	34.400	
	PV213	1859	H	0,44290	7.042	10.200	
	RA135	1859	H	0,18760	2.025	2.500	
	RA135	1867	H	0,43630	3.375	7.510	
	RA135	1867	H	0,34200	3.825	7.400	
	RA146	1866	H	0,91250	10.980	21.310	
	RA22	1859	V	0,59040	5.626	12.100	
	RA22	1866	H	0,40710	4.905	7.110	
	RA22	1867	H	0,15000	6.045	10.010	
	RA33	1859	H	0,25220	2.700	2.810	
	RA33	1867	A	0,31140	2.475	5.610	
	RA33	1867	A	0,31550	2.340	5.010	
	RA33	1867	H	0,13650	1.575	3.010	
	RA33	1867	H	0,25560	3.150	4.900	
	RA33	1867	H	0,31150	3.600	8.010	
	RA33	1867	H	0,23080	3.875	7.810	
	RA33	1867	H	0,41550	4.927	9.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA33	1867	H	0,33810	4.500	6.610	
	RA45	1859	A	1,11410	28.150	61.000	SI
	RA45	1867	H	1,42530	17.325	25.010	
	RA70	1867	H	0,23560	1.437	3.010	
	RB198	1867	S	0,45700	1.650	2.010	
	RB198	1866	A	1,21800	7.200	10.500	
	RB198	1866	A	1,24550	6.975	8.110	
	SA127	1866	S	0,39460	3.600	5.510	
	SA127	1866	A	0,36550	4.500	8.910	SI
	SA162	1866	H	0,10380	1.880	2.010	
	SA270	1866	H	0,37240	4.759	6.010	
	SA318	1866	H	0,27830	5.400	8.000	SI
	SA55	1866	H	0,32180	5.400	8.010	SI
	SA55	1866	H	0,22840	4.640	7.510	
	SA55	1866	H	0,22260	4.002	6.410	
	SA55	1866	H	0,31850	4.244	7.210	
	SA73	1867	H	0,09550	2.632	4.010	
	SE113	1867	H	0,22850	4.725	8.010	SI
	SE267	1867	H	0,16620	6.000	9.010	
	SE267	1867	H	0,03150	1.880	2.110	
	SE267	1867	H	0,08890	4.900	5.910	
	SE267	1867	H	0,03310	1.800	2.700	SI
	SE267	1867	H	0,07260	2.250	5.310	
	SE267	1867	H	0,03980	1.440	2.010	
	SE267	1867	H	0,08170	2.040	3.510	
	SE267	1867	H	0,06230	1.650	6.600	
	SE273	1867	S	0,02070	315	810	SI
	SE273	1867	H	0,02070	600	1.210	SI
	SE273	1867	S	0,99720	675	1.010	
	SE86	1866	H	0,13080	4.050	5.110	
	SE86	1866	H	0,16490	4.950	5.210	
	SE86	1866	H	0,23180	5.400	6.300	
	SE86	1866	H	0,05470	1.732	1.910	
	VA166	1867	V	1,35700	1.923	8.310	
	VA178	1866	H	0,30600	8.490	16.810	
	VA178	1867	S	0,70700	1.755	4.210	
	VA178	1867	H	0,14620	3.825	4.510	SI
	VA178	1867	H	0,18800	2.278	5.610	
	VA178	1867	H	0,19020	4.719	7.000	
	VA178	1867	S	0,90940	3.712	4.110	
	VA63	1866	H	0,06230	1.350	1.700	
	VA63	1866	S	0,04300	209	410	
	VA63	1866	H	0,08220	3.127	4.010	
	VA76	1861	H	0,52010	4.691	6.050	
	VA82	1867	H	0,12590	3.636	3.710	
	VA98	1867	S	0,42170	2.227	2.910	
	VA98	1867	S	0,41970	2.250	3.510	
	VA98	1867	S	0,22850	1.912	2.000	
	VC109	1863	S	0,06660	1.800	1.910	SI
	VC109	1863	S	0,03590	563	610	SI
	VC109	1863	S	0,34700	1.800	1.910	SI
	VC109	1863	S	0,31510	1.244	1.310	SI
	VC109	1863	S	0,02100	562	610	SI
	VC240	1866	S	0,10500	675	1.010	
			Total:	85,22500	1.067.844	1.716.160	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
CALOT, J.	RA45	1867	H	0,43630	5.400	8.000	
	RA45	1867	A	0,54840	9.675	15.440	
			Total:	0,98470	15.075	23.440	
CALVO, A.	CT142	1867	H	0,14520	4.065	6.690	
			Total:	0,14520	4.065	6.690	
CALVO, B.	CT142	1867	H	0,17860	5.080	6.610	
			Total:	0,17860	5.080	6.610	
CALVO, J.	HD300	1867	H	1,41000	32.527	60.010	
			Total:	1,41000	32.527	60.010	
CALVO, J. M.	CT142	1860	H	0,17460	3.710	5.000	
	CT142	1860	H	3,07470	4.050	10.400	
	CT142	1860	H	0,37380	6.750	9.100	
	VA76	1860	H	0,25230	6.750	7.000	
			Total:	3,87540	21.260	31.500	
CALVO, J. R.	RA135	1859	H	0,34990	6.098	7.100	
			Total:	0,34990	6.098	7.100	
CALVO, Ja.	CM220	1867	H	0,20830	2.810	5.200	
	CM220	1867	H	0,36350	4.950	9.300	
			Total:	0,57180	7.760	14.500	
CALVO, M.	CT142	1860	H	0,17220	4.050	5.000	
	CT196	1867	H	0,33880	4.950	10.120	
	HD16	1861	H	1,22580	21.685	42.000	SI
			Total:	1,73680	30.685	57.120	
CALVO, M. J.	CT142	1867	H	0,18450	4.800	8.110	
			Total:	0,18450	4.800	8.110	
CALVO, S.	SE262	1860	S	0,03070	20	21	
			Total:	0,03070	20	21	
CAMARA, V.	RD1	1863	H	0,45130	6.660	15.110	
			Total:	0,45130	6.660	15.110	
CAMARA, J.	VC7	1859	H	0,21010	11.137	16.500	
			Total:	0,21010	11.137	16.500	
CAMARASA, D.	RA135	1867	H	0,34610	2.250	5.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,34610	2.250	5.000	
CAMARASA, J.	RA135	1867	H	0,53900	5.850	8.050	
	RA33	1867	A	0,75700	3.150	18.020	
			Total:	1,29600	9.000	26.070	
CAMILLIERI, J. R.	RB107	1866	A	4,56000	61.425	140.100	
			Total:	4,56000	61.425	140.100	
CAMILLIERI, R.	RB125	1866	A	2,05000	63.000	100.000	
	RB236	1866	A	2,52150	27.000	73.010	
			Total:	4,57150	90.000	173.010	
CAMISAN, M.	CM188	1866	H	0,47090	4.725	14.010	
	CM188	1866	H	0,37180	6.115	19.200	SI
	CM220	1866	S	1,82820	3.450	7.500	
	CM220	1866	V	0,29080	1.282	3.500	
	CM250	1866	S	5,45090	10.125	35.010	
	CN80	1866	H	0,27530	8.100	9.100	SI
	CN80	1866	H	0,46130	4.095	4.400	
	HD160	1859	H	0,43820	8.347	12.000	
	HD160	1859	H	0,42340	6.460	12.000	
	H085	1866	H	0,47780	16.200	20.110	
	H085	1866	H	0,19940	7.000	8.900	
	SE267	1867	H	0,02270	2.250	2.900	SI
	VA69	1867	H	0,54020	19.743	20.500	SI
				Total:	11,25090	97.892	169.130
CAMPOS, E.	CT57	1859	H	0,48570	10.202	25.110	
			Total:	0,48570	10.202	25.110	
CAMPOS, J.	HD163	1859	V	0,46430	4.567	5.610	
	HD163	1859	H	0,73770	8.100	12.200	
	HD18	1859	H	0,30220	4.950	7.610	
	HD18	1859	H	0,95040	11.220	19.010	
			Total:	2,45460	28.837	44.430	
CAMPOS, M.	CT77	1867	H	0,08350	1.807	9.110	
			Total:	0,08350	1.807	9.110	
CAMPOY, C.	HD203	1859	H	1,61480	43.717	101.100	
			Total:	1,61480	43.717	101.100	
CAMPS, J.	CT196	1867	H	0,74130	18.000	34.210	
	CT196	1867	H	0,58610	9.000	20.150	
			Total:	1,32740	27.000	54.360	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
CAMPS, P.	CT196	1867	H	1,06990	9.000	15.000	
			Total:	1,06990	9.000	15.000	
CAMUS, B.	H0159	1867	H	0,99720	11.845	19.110	SI
	H0159	1867	H	0,47760	5.985	13.010	
			Total:	1,47480	17.830	32.120	
CANDELA, F.	H0201	1867	H	0,66480	9.450	17.100	
			Total:	0,66480	9.450	17.100	
CANET, E.	RA36	1866	S	0,40710	843	4.110	
			Total:	0,40710	843	4.110	
CANET, F.	RB111	1859	A	0,33590	4.823	5.010	
	RB111	1866	H	0,55430	6.885	19.000	
	RB121	1866	A	0,96820	13.770	35.000	
			Total:	1,85830	25.478	59.010	
CANET, J.	RA36	1866	S	0,16950	168	200	
	RA36	1866	H	0,27340	1.405	7.100	
			Total:	0,44290	1.573	7.300	
CANET, P. P.	RB111	1867	H	0,29070	4.950	8.810	
			Total:	0,29070	4.950	8.810	
CANET, V.	SA39	1867	H	0,11180	3.070	5.500	
			Total:	0,11180	3.070	5.500	
CARETE, M.	CT196	1867	S	17,56480	15.370	48.000	
	H016	1867	H	0,27840	4.500	6.200	
	H0201	1867	H	0,51940	4.500	8.000	
	H0300	1867	H	0,23710	6.185	10.400	
			Total:	18,59970	30.555	72.600	
CARIZARES, J.	H0163	1866	H	0,52350	15.000	30.100	
	H0163	1867	H	0,54620	16.250	21.300	
			Total:	1,06970	31.250	51.400	
CANO, J. V.	H0300	1866	H	0,30900	7.025	8.110	SI
			Total:	0,30900	7.025	8.110	
CANOVAS, J. A.	SA162	1866	A	0,20760	3.950	4.510	
	SA162	1866	H	0,20760	3.280	6.010	
	SA162	1866	H	0,16620	3.510	3.520	
	SA162	1866	H	0,18690	1.570	3.210	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,76830	12.310	17.250	
CANTO, G.	CT142	1859	H	0,19850	6.750	7.020	
			Total:	0,19850	6.750	7.020	
CANTO, J.	VA180	1867	H	0,43620	14.970	29.500	
	VA180	1867	H	0,09250	1.364	3.610	
			Total:	0,52870	16.334	33.110	
CANTOS, L.	RA154	1856	A	1,31770	25.685	72.100	
			Total:	1,31770	25.685	72.100	
CANTOS, P.	CM220	1866	H	0,33240	3.510	4.610	
	CM220	1867	S	0,85170	4.725	7.010	
	CM220	1867	H	0,43620	3.150	6.510	
	CM220	1867	S	0,58170	2.500	8.010	
	CM220	1867	V	0,30870	1.845	4.010	SI
	CM220	1867	V	0,47690	1.485	3.310	
	CN47	1867	H	0,08310	2.150	7.510	
	CN47	1867	H	0,09970	1.800	6.010	SI
	CO23	1867	H	0,10380	4.555	7.810	
	CT214	1867	H	0,77160	9.675	17.510	
	CT77	1867	H	0,07130	2.193	4.500	SI
	CT77	1867	H	0,06210	2.025	4.110	
	HQ10	1867	H	0,37380	2.625	3.600	
	HQ16	1866	H	2,61910	70.000	125.000	
	HQ16	1867	H	0,91410	1.125	2.110	
	HQ16	1867	H	0,56900	12.600	25.610	
	HQ160	1867	H	0,46730	3.150	8.110	
	HQ172	1867	V	0,54000	4.950	9.010	
	HQ186	1867	H	1,00000	18.000	26.610	
	HQ201	1867	V	0,58170	7.200	16.010	
	HQ201	1867	H	1,08040	12.150	24.010	
	HQ201	1867	H	0,49860	10.800	26.010	
	HQ24	1867	H	0,14540	3.388	8.010	
	HQ300	1866	H	0,67980	16.941	30.100	
	HQ300	1867	H	0,56070	15.190	23.900	
	HQ300	1866	H	0,45560	10.360	13.810	
	HQ300	1867	H	0,91410	8.940	9.000	
	HQ300	1867	H	0,46640	10.606	16.110	
	RA135	1867	H	1,52900	19.800	28.110	
	RA135	1867	A	0,41550	12.600	14.510	
	RA244	1867	H	0,07890	1.710	4.010	
	RA28	1866	H	0,25920	4.050	9.000	
	RA33	1867	S	2,11910	7.200	25.010	SI
	RA33	1867	H	0,26950	1.687	3.000	
	RA33	1867	A	0,31150	2.700	4.310	
	RA33	1867	H	0,58330	5.850	9.800	
	RA45	1867	H	0,45700	5.625	8.910	
	RA70	1867	H	0,31920	2.035	4.010	
	RA70	1867	H	0,35040	2.310	4.110	SI
	RA70	1867	H	0,21890	1.362	2.100	
	RA70	1867	H	0,31920	2.295	4.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA92	1866	H	0,09390	1.004	3.110	
	RA92	1866	H	0,67310	9.472	20.010	
	RB107	1866	A	1,93000	25.875	46.000	SI
	RB111	1867	A	0,59770	8.610	17.010	
	VA79	1867	S	1,78890	4.362	10.010	
			Total:	28,45950	366.185	664.950	
CANUT, J.	RA197	1867	H	0,45690	6.075	9.500	
			Total:	0,45690	6.075	9.500	
CAPELLA, J.	CM220	1867	V	0,83100	5.250	20.310	SI
	CT196	1859	H	1,78490	34.987	66.000	
	CT57	1859	H	0,49860	9.000	15.010	
	CT57	1867	H	0,60240	9.450	17.100	
			Total:	3,71690	58.687	118.420	
CAPLLIVRE, J.	H0300	1867	H	0,28050	6.378	6.410	
			Total:	0,28050	6.378	6.410	
CAPUZ, L.	H0172	1867	V	0,47660	4.410	6.110	
			Total:	0,47660	4.410	6.110	
CARBO, J.	RB111	1867	H	0,70420	10.800	18.000	
	RB111	1866	A	0,71430	10.327	18.510	
			Total:	1,41850	21.127	36.510	
CARBO, S.	RB111	1867	A	0,83110	16.000	29.010	
	RB111	1867	H	0,86220	10.500	32.010	
			Total:	1,69330	26.500	61.020	
CARBONELL, D.	CT142	1867	H	0,39450	7.910	15.300	
			Total:	0,39450	7.910	15.300	
CARBONELL, E.	H0253	1867	H	1,25120	22.356	37.600	SI
	H0253	1867	H	1,74730	31.220	46.100	SI
	H0253	1867	H	0,69750	18.475	20.400	
	H0253	1867	H	0,36430	6.520	10.000	
			Total:	4,06030	78.571	114.100	
CARBONELL, F.	H0253	1867	H	0,36560	10.164	10.400	
			Total:	0,36560	10.164	10.400	
CARBONELL, G.	CT142	1867	H	0,49490	7.080	15.100	
			Total:	0,49490	7.080	15.100	
CARBONELL, J.	CT142	1867	H	0,27000	4.740	8.210	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0201	1867	A	0,66480	7.875	20.140	
	RA33	1867	H	1,16340	6.300	12.100	
	RA33	1867	H	0,33240	8.100	16.000	
	RA33	1867	H	0,33240	4.405	5.000	
	SA39	1859	H	0,69750	12.500	14.000	
	SA55	1866	H	0,13730	3.510	6.010	
	SA55	1866	H	0,46300	13.378	20.120	
			Total:	4,06080	60.808	101.580	
CARBONELL, M.	CT142	1867	H	0,16910	5.082	8.710	
			Total:	0,16910	5.082	8.710	
CARBONELL, P.	SA55	1866	H	0,31850	7.925	15.050	
			Total:	0,31850	7.925	15.050	
CARBONELL, R.	CN80	1867	H	0,18690	2.925	3.020	
			Total:	0,18690	2.925	3.020	
CARBONELL, V.	CM220	1867	H	0,37390	8.100	12.010	SI
	H0200	1867	H	0,99730	20.250	46.010	
	H0230	1867	H	0,45650	10.380	18.710	SI
	H0230	1867	H	0,49300	9.609	11.000	SI
	RA197	1867	H	0,66480	5.400	11.210	
	RA197	1867	A	0,13650	2.475	3.400	
	RA197	1867	A	0,37380	3.150	6.710	
			Total:	3,49580	59.364	109.050	
CARDELLS, F.	H0160	1867	H	1,05940	14.240	21.700	
			Total:	1,05940	14.240	21.700	
CARDONA, J.	SA191	1866	H	0,45690	7.020	10.010	
			Total:	0,45690	7.020	10.010	
CARLES, P.	H0253	1867	H	0,29070	7.980	29.010	
	RA45	1863	A	0,39600	6.750	8.700	
			Total:	0,68670	14.730	37.710	
CARMEN, S.	RA90	1867	H	0,41970	12.825	20.100	
			Total:	0,41970	12.825	20.100	
CARRASCO, V.	CT77	1867	H	0,47450	8.510	21.210	
			Total:	0,47450	8.510	21.210	
CARRASCOA, J. B.	RA14	1859	A	0,58010	14.919	19.610	
			Total:	0,58010	14.919	19.610	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
CARRASPER, E.	RB236	1859	H	0,35440	7.677	14.000	
			Total:	0,35440	7.677	14.000	
CARRERA, B. J.	CT142	1867	H	0,23500	2.925	5.100	
	CT74	1867	H	0,24060	4.065	8.000	
			Total:	0,47560	6.990	13.100	
CARRERA, M.	CM13	1866	S	0,08310	1.012	1.100	
			Total:	0,08310	1.012	1.100	
CARRERAS, F.	RA22	1859	H	0,62810	1.325	3.000	
	RA22	1859	V	0,46440	3.750	5.610	
	RA22	1859	V	0,27170	2.137	3.000	
	RA22	1866	H	0,99770	5.715	9.500	
			Total:	2,36190	12.927	21.110	
CARRERES, J.	HQ201	1867	H	1,08030	12.375	29.010	
			Total:	1,08030	12.375	29.010	
CARRERES, S.	RA90	1866	H	0,18690	5.400	7.000	
			Total:	0,18690	5.400	7.000	
CARSI, J.	HQ160	1867	H	1,14280	7.360	17.010	
			Total:	1,14280	7.360	17.010	
CARUANA, A.	HQ253	1855	H	1,49580	12.684	40.100	
	HQ300	1859	H	0,35450	11.175	14.900	
	HQ300	1855	H	1,99440	29.816	50.110	
	HQ300	1855	H	1,37100	20.329	40.100	
			Total:	5,21570	74.004	145.210	
CARUANA, J.	CT196	1859	H	0,35110	6.337	19.510	
	CT196	1859	H	0,44380	8.010	9.010	
	HQ158	1856	H	0,27000	4.875	6.010	
	HQ158	1859	H	0,43750	7.897	14.000	
	HQ158	1859	H	0,47200	8.520	14.000	
	HQ253	1855	H	1,33960	23.040	40.100	
	HQ300	1859	H	0,74810	22.575	40.010	
	HQ300	1859	H	0,88590	70.950	81.000	
	HQ300	1855	H	1,12180	20.600	40.100	
	HQ300	1855	H	0,91410	20.885	34.940	
	HQ300	1855	H	1,99440	38.864	60.100	
	RA14	1859	H	0,55260	9.310	12.300	
	RA14	1859	A	1,09610	19.718	21.000	
			Total:	10,62700	261.581	392.080	
CARUANA, P.	HQ253	1856	H	0,90540	31.595	51.920	
	HQ253	1856	H	0,52480	11.070	30.020	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0253	1856	H	0,49860	14.400	22.010	
			Total:	1,92880	57.065	103.950	
CASA-RAMOS	CT196	1859	H	0,85600	12.360	13.900	
	CT196	1867	H	0,42330	8.130	10.200	
	CT196	1867	H	0,91410	9.485	14.000	
	CT196	1867	S	3,83820	6.750	22.000	
	CT196	1867	H	0,24480	2.250	5.010	
	CT196	1867	H	0,22830	1.575	3.300	
	CT196	1867	H	0,50460	3.375	7.000	
	CT196	1867	H	0,41790	4.050	7.510	
	CT196	1867	H	0,20760	2.250	5.010	
	CT57	1867	H	1,43340	23.780	41.100	
	CT57	1867	H	0,42280	6.525	11.700	
	CT57	1867	H	0,75510	10.125	18.200	
	CT57	1867	H	0,43710	5.625	10.100	
	CT57	1867	H	0,52690	8.100	13.210	
	CT57	1867	H	0,76300	9.675	18.600	
	CT57	1867	H	0,31180	4.950	9.100	
			Total:	12,28490	119.005	209.940	
CASABAN, L.	H0189	1867	H	0,48270	5.400	10.910	
			Total:	0,48270	5.400	10.910	
CASADES, A.	CM220	1867	V	1,76590	12.750	26.000	
	CM220	1867	H	0,51930	6.450	19.010	
			Total:	2,28520	19.200	45.010	
CASAAA, T.	H0201	1859	S	1,14690	2.317	8.000	
	H0201	1859	S	0,72720	6.277	9.020	
	H0201	1859	V	2,47580	13.567	32.010	
			Total:	4,34990	22.161	49.030	
CASANOVA, J.	CM220	1867	H	0,66480	8.400	12.610	
	FB84	1867	S	2,67070	5.062	60.000	
			Total:	3,33550	13.462	72.610	
CASANOVA, M.	VA4	1866	H	0,17870	2.857	3.010	
	VA9	1866	H	0,19320	3.712	5.110	
			Total:	0,37190	6.569	8.120	
CASANOVA, R.	CO265	1866	H	0,86250	33.750	39.000	
	CO88	1866	H	0,30750	6.075	13.500	
	VA185	1867	H	0,10380	1.145	4.700	
	VA4	1866	S	0,71400	3.400	7.100	
	VA4	1867	H	0,17000	3.615	18.100	
	VA4	1867	H	0,27000	4.975	18.100	
	VA4	1867	H	0,67360	8.890	20.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	3,10140	61.850	120.600	
CASARS, A.	H0182	1867	V	2,49540	10.125	32.700	
			Total:	2,49540	10.125	32.700	
CASARS, B. (2)	H0300	1867	H	1,84950	35.605	60.400	
			Total:	1,84950	35.605	60.400	
CASARS, F.	H018	1867	A	0,41550	4.500	9.010	
			Total:	0,41550	4.500	9.010	
CASARS, G.	H0159	1867	H	0,35310	7.200	12.010	
			Total:	0,35310	7.200	12.010	
CASARS, J. B.	H025	1867	A	0,17020	3.100	5.600	
			Total:	0,17020	3.100	5.600	
CASARS, R.	H0167	1867	H	0,49860	9.115	15.010	
	H0200	1867	H	0,83190	4.574	9.800	
	H0201	1867	V	1,49580	4.050	6.000	
			Total:	2,82630	17.739	29.810	
CASANY, F.	RA45	1859	H	0,51740	12.138	17.000	
			Total:	0,51740	12.138	17.000	
CASARES, F.	H0160	1867	H	0,45690	6.435	10.010	
			Total:	0,45690	6.435	10.010	
CASAT, A.	RB111	1860	A	1,95870	10.687	13.500	
			Total:	1,95870	10.687	13.500	
CASES, V.	CO265	1866	H	1,44230	23.580	34.100	
			Total:	1,44230	23.580	34.100	
CASESNOVES, V.	CO265	1866	H	1,38100	30.825	35.010	
	CO265	1860	S	0,33240	1.350	3.050	
	CO265	1860	S	0,66480	2.700	7.000	
			Total:	2,37820	34.875	45.060	
CASTARER, E.	SA127	1866	H	0,46000	4.950	7.120	
	SA127	1866	H	0,19220	3.600	7.500	
	SA269	1861	S	0,62800	2.550	3.010	
	SA318	1867	H	0,46010	7.816	15.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,74030	18.916	33.130	
CASTAÑER, F.	RA33	1867	H	0,70830	14.175	20.010	
	RA33	1867	H	0,27000	2.220	2.400	
			Total:	0,97830	16.395	22.410	
CASTANY, D.	RA135	1867	S	0,55260	1.350	4.640	
			Total:	0,55260	1.350	4.640	
CASTANY, M.	RA45	1859	H	0,42100	6.750	7.000	
			Total:	0,42100	6.750	7.000	
CASTELLA, J.	SA127	1867	A	0,27000	3.940	6.300	
			Total:	0,27000	3.940	6.300	
CASTELLO, B.	CT196	1867	H	0,75370	7.040	12.000	
			Total:	0,75370	7.040	12.000	
CASTELLO, F.	SA270	1867	A	0,33320	4.050	6.510	
			Total:	0,33320	4.050	6.510	
CASTELLO, M.	HO305	1866	H	0,89330	18.112	38.010	
			Total:	0,89330	18.112	38.010	
CASTELLO, T.	SA269	1866	H	1,10430	16.875	34.700	
			Total:	1,10430	16.875	34.700	
CASTELLO, V.	CT196	1867	H	0,37380	4.420	7.910	
	VA9	1866	H	0,55260	10.800	25.200	
	VA9	1866	H	0,54430	20.902	25.010	
			Total:	1,47070	36.122	58.120	
CASTELLO, V. (5)	HO320	1867	H	0,88040	19.910	20.000	
			Total:	0,88040	19.910	20.000	
CASTELLON, T.	CM220	1867	S	0,99720	1.800	7.000	
			Total:	0,99720	1.800	7.000	
CASTELLOTE, J.	SE273	1867	H	0,12910	4.600	5.010	
	SE273	1867	S	1,87820	900	1.210	
	SE273	1867	H	0,08310	2.250	2.610	
	SE273	1867	H	0,09970	2.250	2.710	
	SE273	1867	H	0,12460	3.375	3.810	
	SE273	1867	H	0,12460	3.375	3.810	
	SE273	1867	H	0,13700	4.050	4.800	

CUMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	SE273	1867	H	0,09140	2.475	2.800	
	SE273	1867	H	0,39050	14.000	21.100	
	SE273	1867	H	0,03550	800	1.010	
	SE273	1867	H	0,18280	2.000	3.010	
	SE273	1867	H	0,24930	6.750	10.010	
			Total:	3,52580	46.825	61.890	
CASTILLO, F.	SA270	1866	A	0,19680	2.610	3.710	
	SA270	1866	H	0,20690	2.970	4.210	
	SA270	1866	A	0,18490	1.901	2.510	
			Total:	0,58860	7.481	10.430	
CASTILLO, J.	SA127	1866	H	0,75080	14.917	20.400	
			Total:	0,75080	14.917	20.400	
CASTILLO, R.	RA45	1866	H	0,67260	9.675	11.010	SI
			Total:	0,67260	9.675	11.010	
CATALA, C.	HQ304	1859	H	0,57080	10.132	11.500	
	SA191	1866	H	0,37380	7.020	12.020	
	SE262	1860	S	0,18770	2.186	2.287	
			Total:	1,13230	19.338	25.807	
CATALA, J. B.	VA9	1867	H	0,39470	8.910	10.910	
			Total:	0,39470	8.910	10.910	
CATALA, V.	SA208	1867	H	0,55500	16.018	40.000	
			Total:	0,55500	16.018	40.000	
CATALUAA, J.	HQ201	1867	H	0,49860	4.050	5.500	
	HQ201	1867	A	0,33240	2.700	8.330	
			Total:	0,83100	6.750	13.830	
CAUDEL, A.	CM220	1866	V	0,97620	4.655	7.000	
			Total:	0,97620	4.655	7.000	
CAUDEL, C.	RA14	1866	A	2,07750	50.890	96.000	
	RA14	1866	A	0,90560	25.751	49.140	
	RA14	1866	H	0,29490	4.815	7.010	
	RA14	1866	H	0,74790	20.040	32.000	
			Total:	4,02590	111.496	184.150	
CAUDEL, J.	CT196	1861	S	1,87110	5.625	25.200	
	CT196	1861	S	1,59970	4.500	13.320	
	CT196	1861	H	1,13380	12.397	22.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	4,60460	22.522	60.520	
CAUDELI, A.	SA315	1867	H	0,19890	5.481	7.610	
	SA315	1867	H	0,19790	4.387	10.200	
	SA315	1867	H	0,35310	9.220	20.000	
	SA315	1867	H	0,35310	7.200	17.010	
			Total:	1,10300	26.288	54.820	
CAUDELI, S.	SA314	1867	H	0,07010	2.190	3.010	
	SA315	1867	H	0,14520	4.072	8.000	
	SA315	1867	H	0,31940	7.897	17.000	
			Total:	0,53470	14.159	28.010	
CAUSA, R.	H016	1859	H	1,17390	27.000	44.000	
	H0253	1867	H	1,20510	23.040	46.510	
	H0253	1867	H	0,49860	11.520	21.910	
	H0304	1867	H	0,41950	10.165	14.020	
	RB198	1859	H	0,58180	2.317	4.410	
	RB198	1860	A	0,41850	1.680	1.690	
	RB198	1859	S	0,41680	1.687	1.697	
	RB198	1859	S	0,58630	1.012	1.022	
			Total:	5,30050	78.421	135.259	
CEBOLLA, A.	RB107	1867	A	1,17370	14.175	20.010	
	RB107	1867	A	1,02040	12.375	19.000	
			Total:	2,19410	26.550	39.010	
CEBOLLA, B.	RB107	1867	A	1,53630	20.475	22.100	
			Total:	1,53630	20.475	22.100	
CEBRIA, A.	RA33	1867	H	0,83100	16.800	20.010	
			Total:	0,83100	16.800	20.010	
CEBRIA, Ma.	H0305	1866	H	0,53600	10.125	21.010	
			Total:	0,53600	10.125	21.010	
CEBRIA, P.	H0253	1863	H	0,58590	13.545	13.645	
			Total:	0,58590	13.545	13.645	
CEBRIA, S.	H0253	1856	H	0,92620	31.206	57.810	
			Total:	0,92620	31.206	57.810	
CEBRIA, V.	H0253	1856	H	1,01600	34.230	60.000	
			Total:	1,01600	34.230	60.000	
CEBRIAN, J.	CM220	1867	H	0,85170	10.300	40.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,85170	10.300	40.000	
CENTURION, M.	CM220	1866	V	1,42510	4.600	13.000	
	CM220	1866	V	0,41550	3.946	5.000	
	CM220	1866	S	1,81990	10.500	31.300	
	CM220	1867	V	4,16020	19.820	61.100	
	HO172	1867	H	4,79880	48.600	75.110	
	HO172	1867	H	1,28790	13.050	31.100	
	HO172	1867	H	0,65380	6.525	11.100	
	HO172	1867	H	0,50860	5.175	15.500	
	HO172	1867	H	1,02870	11.475	27.200	
	HO172	1867	H	0,39450	5.625	12.100	
			Total:	16,49300	129.316	282.510	
CERDA, D.	VA178	1866	H	0,09730	2.371	4.500	
	VA178	1866	H	0,26100	2.914	7.010	
			Total:	0,35830	5.285	11.510	
CERDA, L.	RA154	1856	A	0,61910	12.292	42.000	
			Total:	0,61910	12.292	42.000	
CEREZO, L.	CM220	1867	V	0,36290	3.487	5.010	
	CM220	1867	H	0,50880	7.256	13.010	
			Total:	0,87170	10.743	18.020	
CERVELLO, B.	RA14	1859	A	6,54940	159.570	175.000	
	RA14	1859	A	1,61260	40.777	45.410	
			Total:	8,16200	200.347	220.410	
CERVELLO, M.	HO253	1859	H	0,60630	9.833	24.000	
			Total:	0,60630	9.833	24.000	
CERVERA, C.	RA92	1866	H	0,95890	5.499	13.020	
	RA92	1866	H	0,16620	3.388	8.010	
	RA92	1866	H	0,10540	1.687	4.510	
	SA177	1866	H	0,16620	3.950	7.000	
			Total:	1,39670	14.524	32.540	
CERVERA, M.	CT196	1859	H	0,46120	13.320	21.010	
	VA69	1867	H	0,41350	8.392	10.400	
			Total:	0,87470	21.712	31.410	
CERVERA, P.	HO203	1867	S	2,24390	18.000	40.000	
			Total:	2,24390	18.000	40.000	
CERVERA, R.	FB84	1867	H	0,58370	9.483	33.900	
	FB84	1860	S	0,58250	1.012	3.210	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0249	1866	H	0,14520	4.980	6.000	
			Total:	1,31140	15.475	43.110	
CERVERA, S.	CM220	1867	V	0,39460	2.700	6.290	
	H0203	1867	S	1,24660	10.350	20.600	
			Total:	1,64120	13.050	26.890	
CERVERA, V.	CT57	1867	H	0,35310	5.175	10.900	
			Total:	0,35310	5.175	10.900	
CERVERO, A.	RA135	1859	H	0,54620	8.400	12.200	
			Total:	0,54620	8.400	12.200	
CERVERO, C.	H025	1866	H	0,49020	9.000	27.000	
			Total:	0,49020	9.000	27.000	
CERVERO, S.	H0200	1866	H	0,54020	12.937	29.400	
			Total:	0,54020	12.937	29.400	
CHAFER, A. P.	VA98	1867	H	0,20770	7.110	7.500	
	VA98	1867	H	0,10380	4.050	4.100	
			Total:	0,31150	11.160	11.600	
CHANES, C.	CM220	1867	V	0,41550	1.685	3.610	
			Total:	0,41550	1.685	3.610	
CHANZA, B.	H020	1859	H	0,09550	1.120	2.210	
	H020	1859	S	2,16460	4.275	10.010	
	H020	1859	H	0,18680	2.194	7.910	
	H020	1859	H	0,10720	1.700	4.062	
	H020	1859	H	0,10720	1.125	2.701	
	H020	1859	H	0,11420	1.690	4.402	
			Total:	2,77550	12.104	31.295	
CHAPA, V.	C0265	1866	H	0,76590	25.740	36.000	SI
	C0265	1866	H	1,47270	43.200	70.000	SI
	C0265	1866	H	0,50630	27.765	38.000	SI
	C0265	1866	H	1,32960	25.965	50.000	SI
	C0265	1867	H	5,47000	198.450	265.000	
	H0201	1867	H	1,66200	13.500	24.000	
	H0203	1867	S	3,49020	34.000	75.000	
	SA127	1867	H	1,33980	20.250	30.000	
	SA127	1867	H	6,56890	44.887	71.000	
			Total:	22,60540	433.757	659.000	
CHAQUES, G.	RB215	1866	S	1,33080	4.275	16.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,33080	4.275	16.000	
CHAQUES, M.	RB40	1866	H	0,70620	4.725	16.300	
			Total:	0,70620	4.725	16.300	
CHAVALERA, M.	H0300	1866	H	1,10000	21.135	50.010	
	H0300	1866	H	0,85450	16.941	35.000	
	H0300	1866	H	0,29240	7.793	12.000	
	H0300	1866	H	1,37100	35.620	54.500	
			Total:	3,61790	81.489	151.510	
CHAVARRIA, P.	H0201	1867	H	0,58170	7.085	17.310	
			Total:	0,58170	7.085	17.310	
CHELVI, B.	RA14	1859	A	0,39480	6.412	8.000	
			Total:	0,39480	6.412	8.000	
CHERP, A.	CT142	1860	H	0,33240	7.080	12.010	
			Total:	0,33240	7.080	12.010	
CHIRIVELLA, L.	H0102	1867	A	0,28690	3.730	8.000	
	H0102	1856	H	0,45390	6.837	20.000	
	H0102	1856	H	0,20170	3.165	10.000	
			Total:	0,94250	13.732	38.000	
CHIRIVELLA, S.	H0102	1866	H	0,99360	17.752	32.010	SI
	H0102	1866	H	0,43370	9.861	22.510	SI
	H0102	1866	H	0,45580	10.388	26.510	
	H0159	1866	A	0,96670	18.663	34.000	
	H0230	1866	A	0,48090	8.100	14.010	
	H0230	1866	A	0,51330	8.646	15.110	
	H0230	1866	A	0,57010	9.900	15.000	
			Total:	4,41410	83.310	159.150	
CHORNET, F.	RB111	1859	A	1,41490	32.347	39.100	SI
	RB121	1866	A	0,83820	9.517	18.100	
			Total:	2,25310	41.864	57.200	
CHORNET, P.	RA135	1867	A	4,15500	45.000	150.000	
	RA135	1867	H	0,35320	4.500	6.760	
	RA135	1867	A	1,04700	14.175	31.000	
	RA135	1867	A	0,90170	10.350	26.100	
	RA135	1867	H	1,07070	5.850	22.700	
	RA135	1867	H	0,29960	2.025	5.000	
	RA135	1867	H	0,56660	5.962	8.000	
	RA22	1855	V	0,41550	1.080	4.000	
	RA22	1855	H	0,49860	2.430	10.000	
	RA22	1859	H	0,50150	4.050	13.070	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA22	1866	H	0,37800	2.047	3.000	
	RA22	1866	H	0,24090	2.722	4.000	
	RA22	1866	H	0,75620	15.345	23.700	
			Total:	11,18450	115.536	307.330	
CHORNET, R.	VA69	1866	V	0,16620	3.555	4.610	
			Total:	0,16620	3.555	4.610	
CHULIA, B.	H016	1867	H	0,97620	16.200	29.600	
	H0200	1867	H	1,08040	21.659	48.000	SI
	H0201	1867	H	1,99440	18.000	18.200	
	H0264	1867	H	0,50860	7.975	11.200	SI
	RA14	1859	H	0,53530	9.675	12.250	
			Total:	5,09490	73.509	119.250	
CHULIA, F.	H0249	1859	H	0,11420	5.400	13.600	
	H0249	1859	H	0,11630	2.070	5.000	
			Total:	0,23050	7.470	18.600	
CHULIA, J. B.	CN175	1867	H	0,42200	12.172	12.720	SI
	H0172	1867	H	0,35310	4.950	10.000	SI
	H0316	1867	H	0,49860	9.825	11.100	
	H0316	1867	H	1,02220	13.770	20.100	SI
	RB111	1867	H	0,44670	6.400	11.810	SI
	SA208	1867	H	0,12540	3.397	5.010	SI
			Total:	2,86800	50.514	70.740	
CHULIA, V.	H016	1867	H	0,39470	6.000	10.300	
			Total:	0,39470	6.000	10.300	
CHULVI, P.	H0201	1867	A	0,74790	9.450	21.710	
	H0201	1867	H	0,49860	5.850	10.510	SI
			Total:	1,24650	15.300	32.220	
CIFRE, A.	RB107	1867	A	1,00730	14.400	18.010	
			Total:	1,00730	14.400	18.010	
CIFRE, B.	RA45	1867	H	0,29880	4.275	6.600	
			Total:	0,29880	4.275	6.600	
CIFRE, F.	RA45	1867	H	1,51750	17.300	30.180	
			Total:	1,51750	17.300	30.180	
CIFRE, I.	RA121	1863	A	0,74790	11.812	15.000	
			Total:	0,74790	11.812	15.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
CIFRE, J.	RA135	1867	H	0,52180	7.875	17.700	
			Total:	0,52180	7.875	17.700	
CIFRE, S.	RA45	1867	S	1,08190	10.125	18.210	
			Total:	1,08190	10.125	18.210	
CIFRE, T.	RB107	1867	A	1,00640	13.275	21.100	SI
	RB107	1867	A	0,92720	13.275	22.010	SI
			Total:	1,93360	26.550	43.110	
CIRUGEDA, V.	CO164	1866	S	0,24930	1.764	6.500	
			Total:	0,24930	1.764	6.500	
CISCAR, F.	HO302	1859	H	0,83840	11.295	21.900	
			Total:	0,83840	11.295	21.900	
CISCAR, J.	HO253	1867	H	1,16350	10.395	16.500	
			Total:	1,16350	10.395	16.500	
CISCAR, S.	SA55	1866	H	0,23110	5.481	9.210	
			Total:	0,23110	5.481	9.210	
CISCAR, Ta.	HO182	1867	H	0,50780	10.690	11.410	
	HO182	1867	H	0,50620	3.765	4.800	
			Total:	1,01400	14.455	16.210	
CISTERNES, J.	VA180	1866	H	0,20010	8.437	10.800	
	VA180	1867	H	0,18690	7.590	16.000	
			Total:	0,38700	16.027	26.800	
CIURANA, J.	HO300	1866	H	0,12000	3.118	4.000	
	HO300	1866	H	0,33710	8.671	13.700	
			Total:	0,45710	11.789	17.700	
CIVERA, B.	HO201	1867	A	0,24930	3.260	10.000	
			Total:	0,24930	3.260	10.000	
CIVERA, M.	CT142	1867	H	0,29830	2.710	5.000	
	CT142	1867	H	0,25650	2.925	4.110	
	CT142	1867	H	0,27290	2.475	4.500	
			Total:	0,82770	8.110	13.610	
CLARAMUNT, B.	HO200	1867	H	1,78650	18.000	36.800	
	HO200	1859	H	0,46370	10.050	10.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,25020	28.050	47.500	
CLARAMUNT, F.	H0200	1867	H	0,45710	7.200	17.000	
			Total:	0,45710	7.200	17.000	
CLARAMUNT, J.	H0200	1866	V	0,44170	8.600	14.110	
	H0200	1866	S	0,91420	4.050	6.610	
	H0200	1867	V	0,88510	3.375	10.010	
	H0200	1867	H	0,44870	7.087	19.500	
			Total:	2,68970	23.112	50.230	
CLARAMUNT, R.	H0200	1867	H	0,11860	1.460	3.100	
			Total:	0,11860	1.460	3.100	
CLARAMUNT, S.	H0200	1859	S	0,56090	1.012	2.010	
			Total:	0,56090	1.012	2.010	
CLARAMUNT, V.	CM220	1867	S	1,18180	2.542	5.100	
	CM220	1867	V	0,47770	3.500	9.000	
	CM220	1867	H	0,41550	5.940	12.100	
	H0200	1859	H	0,50010	9.337	9.600	
	H0200	1867	V	0,71470	2.700	5.210	
	H0200	1867	V	0,22550	2.700	3.610	
			Total:	3,51530	26.719	44.620	
CLARI, B.	RA45	1859	H	0,33080	7.187	11.010	
	RA45	1859	H	0,42500	10.800	11.010	SI
	RA45	1867	H	0,47020	9.450	17.010	
	RA45	1867	H	0,43990	8.550	16.000	
	RA45	1867	H	0,68310	12.825	18.910	
			Total:	2,34900	48.812	73.940	
CLAUR, J.	VA180	1866	H	0,48760	17.550	36.000	
			Total:	0,48760	17.550	36.000	
CLAVEL, S.	CT142	1867	H	0,18500	3.050	7.000	
	CT196	1859	H	0,39760	10.305	10.600	
	CT196	1859	H	0,32910	4.752	5.000	
	CT196	1859	H	0,39510	7.132	7.400	
	CT196	1867	H	0,33930	6.300	9.050	
	CT196	1867	H	0,53520	3.600	10.000	
	CT196	1867	H	0,62310	4.050	10.000	
			Total:	2,80440	39.189	59.050	
CLAVER, D.	RB11	1867	H	0,49860	13.050	16.000	
	RB11	1867	A	1,95280	33.300	59.000	
	RB11	1867	A	1,24650	22.050	50.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	3,69790	68.400	125.000	
CLAVER, F.	VA180	1866	H	0,27000	9.112	21.000	
			Total:	0,27000	9.112	21.000	
CLAVER, J.	RB234	1867	A	1,53000	23.985	61.730	SI
			Total:	1,53000	23.985	61.730	
CLAVER, S.	VA79	1867	S	1,09160	1.934	5.750	
	VA79	1867	S	1,47600	2.600	7.300	
			Total:	2,56760	4.534	13.050	
CLAVIER, F.	SA127	1867	H	0,50150	7.400	30.050	
			Total:	0,50150	7.400	30.050	
CLEMENTE, J. J.	PU213	1864	H	0,33500	9.607	32.200	
			Total:	0,33500	9.607	32.200	
CLERIS, V.	RA33	1860	A	1,75770	5.948	41.000	
			Total:	1,75770	5.948	41.000	
CLIMENT, A.	CM220	1859	S	1,99460	3.037	3.500	
	CM220	1859	S	0,33240	810	1.000	
	CO265	1866	H	1,69000	94.500	127.110	
			Total:	4,01700	98.347	131.610	
CLIMENT, E.	CO164	1866	H	0,23560	10.125	21.600	
	HO201	1867	H	0,24930	4.050	6.310	
	HO201	1867	V	0,41550	3.375	5.400	
			Total:	0,90040	17.550	33.310	
CLIMENT, J.	CO265	1866	A	1,40120	76.500	92.010	
	RA146	1866	V	0,89050	1.800	6.010	
			Total:	2,29170	78.300	98.020	
CLIMENT, R.	CM220	1867	H	0,61520	7.425	11.010	
	HO172	1867	H	1,59960	14.525	27.010	
			Total:	2,21480	21.950	38.020	
CLIMENT, V.	HO207	1866	H	0,45710	8.100	16.000	
			Total:	0,45710	8.100	16.000	
CLOQUELL, A.	RA45	1867	H	0,49860	6.110	8.210	
	RA45	1867	H	0,17240	2.700	5.500	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,67100	8.810	13.710	
COBER, F.	RA45	1867	H	1,73660	28.125	30.000	
			Total:	1,73660	28.125	30.000	
COBES, F.	RA135	1867	H	0,94240	10.710	19.100	
	RA45	1867	H	1,32960	21.600	35.600	
			Total:	2,27200	32.310	54.700	
COORER, G.	H0225	1867	H	0,53560	9.022	15.010	
			Total:	0,53560	9.022	15.010	
COORER, J.	H0225	1863	H	0,43630	5.287	6.710	
	H0225	1860	H	0,43700	8.325	14.410	
	H0225	1860	H	0,49160	9.200	17.020	
			Total:	1,36490	22.812	38.140	
COOONYER, J.	H0225	1863	H	0,43630	5.287	10.000	
			Total:	0,43630	5.287	10.000	
COGOLLOS, J.	RA97	1866	A	1,06560	31.725	49.030	
	RA97	1866	A	0,77690	22.950	32.780	
			Total:	1,84250	54.675	81.810	
COGOLLOS, J. B.	RA90	1859	H	0,60250	15.225	15.250	
	RA90	1859	H	0,51940	15.220	15.250	
	RA90	1867	H	0,34820	8.100	11.000	
			Total:	1,47010	38.545	41.500	
COGOLLOS, P.	RA90	1866	H	0,67730	11.002	20.100	
			Total:	0,67730	11.002	20.100	
COLLADO, M.	CT142	1867	H	0,13500	3.375	6.810	
	CT142	1867	H	0,10890	2.700	4.110	
			Total:	0,24390	6.075	10.920	
COLLADO, R.	CT142	1867	H	0,23970	6.075	10.400	
			Total:	0,23970	6.075	10.400	
COLLADO, V.	CT142	1867	H	0,26300	6.098	13.010	
	CT142	1867	H	0,28340	7.115	13.000	
			Total:	0,54640	13.213	26.010	
COLOMA, A.	CO105	1867	H	0,16620	3.375	4.600	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,16620	3.375	4.600	
COLOMA, J.M.	RA33	1867	H	0,39870	2.925	6.100	
			Total:	0,39870	2.925	6.100	
COLOMER, C.	VC7	1865	S	0,16090	600	2.700	
			Total:	0,16090	600	2.700	
COLOMER, F.	CM220	1867	V	0,71790	5.500	11.000	
	H0300	1866	H	0,86540	15.247	22.510	
			Total:	1,58330	20.747	33.510	
COLOMINA, J.	RA90	1856	H	3,22390	85.284	215.010	
			Total:	3,22390	85.284	215.010	
COLUBI, F.	H0300	1867	H	0,22830	6.010	10.010	
			Total:	0,22830	6.010	10.010	
COMAS, M.	VA180	1867	H	1,05680	26.681	45.000	
			Total:	1,05680	26.681	45.000	
COMES, J.	H0200	1867	H	1,03880	20.925	44.010	
			Total:	1,03880	20.925	44.010	
COMPANY, C.	CM35	1855	H	0,20760	3.708	7.000	
			Total:	0,20760	3.708	7.000	
COMPANY, J.	H025	1866	H	0,39670	6.412	14.310	
	RA45	1867	A	1,92990	36.900	60.000	
	RA45	1867	H	0,34650	8.370	14.050	
	RA45	1867	A	0,66250	17.550	28.000	
	VA9	1859	H	0,24930	6.750	9.000	
	VA9	1859	H	0,37870	6.075	9.010	
			Total:	3,96360	82.057	134.370	
CONTRERAS, M.	FB275	1867	H	0,12460	1.265	5.500	
			Total:	0,12460	1.265	5.500	
CORBI, J.	CM220	1867	S	0,56070	5.250	13.200	
	CM220	1867	S	0,41550	1.700	6.000	
	CM59	1867	S	0,08310	560	1.310	
	H0300	1867	H	0,46130	8.895	17.310	
	H0300	1867	H	0,47970	9.235	17.900	
	RA135	1867	H	0,47030	3.600	7.000	
	RA244	1867	H	0,26530	3.810	8.400	
	RA244	1867	S	1,17140	2.360	9.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA33	1867	H	0,28250	3.375	6.000	
	SA68	1867	H	0,16620	3.825	6.010	SI
			Total:	4,35600	42.610	92.230	
CORBI, P.	H0253	1867	H	0,39450	8.200	8.030	
			Total:	0,39450	8.200	8.030	
CORBI, V.	RA135	1867	H	1,62040	10.000	12.010	
			Total:	1,62040	10.000	12.010	
CORET, D.	H018	1867	A	0,49920	5.400	15.000	
			Total:	0,49920	5.400	15.000	
CORET, R.	H0160	1867	H	1,04440	8.900	17.100	
			Total:	1,04440	8.900	17.100	
CORRAL, J.	CO217	1867	H	0,33240	4.000	20.510	
	H0172	1867	H	0,49860	4.950	9.100	
	H0253	1867	H	0,24930	5.970	7.200	
	H0274	1867	H	0,24930	3.150	9.100	
	RA33	1867	H	0,39450	3.375	9.300	
	RA33	1867	H	0,66480	9.200	18.900	SI
	SA208	1867	H	0,40290	5.892	10.010	
	VA194	1867	S	0,91410	12.610	12.800	SI
	VA29	1867	H	0,22850	6.682	10.200	
	VA69	1867	S	0,25070	1.280	2.100	
	VA69	1867	S	0,60380	3.425	3.700	
	VC106	1867	H	0,09000	1.125	1.200	
	VC240	1867	H	0,03000	675	2.010	
	VC277	1867	H	0,02460	300	310	SI
	VC277	1867	S	0,14210	200	340	SI
	VC317	1867	H	0,38030	1.600	2.000	
	VC317	1867	H	0,06000	900	1.000	
			Total:	5,51590	65.334	119.780	
CORRONS, G.	RA90	1856	H	2,65920	67.211	170.000	
			Total:	2,65920	67.211	170.000	
CORTELL, B.	CT142	1867	H	0,19170	3.388	3.420	
	CT142	1867	H	0,16460	1.900	2.800	
	CT142	1867	H	0,45260	5.080	8.020	
	CT142	1867	H	0,38900	2.700	5.020	
	CT142	1867	H	0,34040	3.600	5.060	
	VA210	1859	S	6,81420	26.673	64.410	
			Total:	8,35250	43.241	88.730	
CORTELL, L.	VA63	1866	H	0,06270	2.700	3.750	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,06270	2.700	3.750	
CORTELL, M. M.	RA90	1859	H	0,31330	3.796	5.010	
	RA97	1859	A	0,62170	18.675	22.010	
	RA97	1859	A	0,47120	17.768	20.320	
			Total:	1,40620	40.239	47.340	
CORTELL, P. P.	VA210	1859	H	0,10370	3.375	3.575	
	VA210	1859	H	0,06230	2.700	2.900	
			Total:	0,16600	6.075	6.475	
CORTELL, V.	VA210	1859	H	0,46480	7.430	10.010	
			Total:	0,46480	7.430	10.010	
CORTES, J.	FB272	1867	S	1,75830	7.132	40.510	
			Total:	1,75830	7.132	40.510	
CORTINA, I.	CT142	1859	H	0,14460	2.700	2.820	
			Total:	0,14460	2.700	2.820	
CORTINA, J.	CT142	1867	H	0,49700	16.263	24.000	
	CT142	1867	H	0,22830	6.300	11.010	
	CT57	1867	H	0,16620	2.475	5.100	
	CT57	1867	H	0,66770	14.220	18.000	
			Total:	1,55920	39.258	58.110	
CORTINA, M.	CT142	1860	H	0,54070	7.750	12.000	
			Total:	0,54070	7.750	12.000	
COSCOLLA, F.	CT77	1867	H	0,12050	3.207	6.010	
			Total:	0,12050	3.207	6.010	
COSTA, A.	SA270	1866	H	0,17450	2.610	6.100	
			Total:	0,17450	2.610	6.100	
COSTA, A. (2)	RB111	1866	H	1,01230	16.312	33.010	
			Total:	1,01230	16.312	33.010	
COSTA, D.	H0172	1867	V	0,29070	2.925	5.000	
			Total:	0,29070	2.925	5.000	
COSTAS, D.	CN80	1866	H	0,38150	5.737	8.100	SI
	CD164	1866	S	2,29900	6.210	20.210	SI
	H0159	1866	A	0,22020	3.366	7.600	
	H0159	1866	H	0,34680	3.387	4.610	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0249	1866	H	0,49860	4.095	7.100	
	H0300	1866	H	0,35700	8.118	14.300	
	RA14	1866	H	1,41890	17.280	24.900	
	RA90	1866	H	0,45120	7.335	11.010	
	RB40	1867	H	1,03870	13.500	40.210	
	SA55	1866	H	0,39050	7.020	9.500	
	SA55	1866	H	0,29080	4.725	7.000	
	SA55	1866	H	0,33240	4.800	7.840	
	VA69	1867	H	0,16740	900	910	SI
	VA69	1866	S	0,29080	2.710	10.250	SI
			Total:	8,48380	89.183	173.540	
COTANDA, B.	CT142	1867	H	0,22880	3.600	9.010	
			Total:	0,22880	3.600	9.010	
COTANDA, F.	CM220	1867	H	0,51930	3.600	10.510	
	CM220	1867	H	0,62310	7.590	11.030	
	CM220	1867	H	0,59110	7.593	14.010	
			Total:	1,73350	18.783	35.550	
COTANDA, J.	CT142	1867	H	0,33230	5.850	13.800	
	CT261	1867	H	0,42190	4.500	12.210	
			Total:	0,75420	10.350	26.010	
COTING, J.	H024	1867	H	0,49860	8.100	20.000	
	H024	1867	H	0,47790	9.000	24.200	
	H024	1867	H	0,58170	9.450	27.310	
	H0274	1867	H	0,36510	3.740	14.110	
			Total:	1,92330	30.290	85.620	
COTOLI, F.	CM35	1866	H	0,10800	1.757	5.000	
			Total:	0,10800	1.757	5.000	
COTOLI, V.	CM26	1867	S	3,60860	5.250	21.010	
	CM35	1869	H	0,19230	3.400	5.500	
			Total:	3,80090	8.650	26.510	
COVES, F.	RA135	1867	H	0,36030	5.850	6.100	
	RA135	1867	H	0,60130	12.600	12.910	
	RA45	1866	A	0,41240	9.000	16.000	
	RA45	1866	H	1,28550	26.325	37.120	
	RA45	1866	H	0,62320	13.250	16.010	
	RA45	1866	H	0,28090	3.600	5.500	
	RA45	1866	A	0,20770	4.500	6.610	
			Total:	3,77130	75.125	100.250	
COYA, L. A.	H016	1867	H	1,22550	20.250	33.010	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,22550	20.250	33.010	
CREIXACH, V.	H0300	1867	H	0,81440	21.165	34.210	
	H0300	1867	H	0,32800	8.790	14.210	
	H0300	1856	H	2,07750	36.321	60.210	
			Total:	3,21990	66.276	108.630	
CREMON, F.	RB234	1867	A	1,62030	14.400	60.110	SI
	RB234	1867	A	1,24650	14.400	40.110	SI
			Total:	2,86680	28.800	100.220	
CRESPI, V. J.	RA48	1867	H	0,41060	3.334	9.000	
			Total:	0,41060	3.334	9.000	
CRESPO, J.	H0172	1867	H	0,54000	4.870	10.200	
			Total:	0,54000	4.870	10.200	
CRESPO, J. R.	SA127	1867	H	1,57890	13.160	36.500	
			Total:	1,57890	13.160	36.500	
CRESPO, M.	VA180	1867	H	0,59170	19.270	37.100	
			Total:	0,59170	19.270	37.100	
CRESPO, P.	RB121	1866	A	0,76420	8.910	30.000	
			Total:	0,76420	8.910	30.000	
CRISTOBAL, M.	H0203	1867	H	0,33240	7.500	12.010	
			Total:	0,33240	7.500	12.010	
CRISTOBAL, V.	RA212	1866	H	0,16820	4.050	13.010	
			Total:	0,16820	4.050	13.010	
CRISTOFOL, F.	RA170	1860	S	2,67220	3.375	9.000	
			Total:	2,67220	3.375	9.000	
CRISTOFOL, J.	RA170	1862	H	0,08310	2.295	3.300	
	RA170	1862	H	0,12470	4.590	5.100	
			Total:	0,20780	6.885	8.400	
CRUADES, P.	SA127	1866	H	0,34710	7.300	8.700	
	SA127	1866	H	0,85840	13.500	32.830	
	SA127	1866	H	0,54120	12.332	24.200	
	SA162	1860	A	0,21420	1.350	1.350	
	SA162	1860	S	0,17170	1.350	1.350	
	SA315	1867	H	0,27000	4.826	7.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,40260	41.158	75.530	
CRUZ, M.	FB138	1867	H	0,09720	1.575	4.700	SI
	FB84	1867	H	0,14690	3.717	14.010	
	RB198	1867	H	0,09720	1.575	4.700	SI
			Total:	0,34130	6.867	23.410	
CUALLADO, P.	CT57	1859	H	0,59040	12.825	26.600	
	CT57	1859	H	0,36900	10.114	20.610	SI
	CT57	1859	H	0,39100	8.319	19.410	
	CT57	1859	H	0,41840	9.000	20.610	
	CT57	1859	H	0,34190	5.700	10.100	
	CT57	1859	H	0,43960	8.034	17.010	
	CT57	1859	H	0,38600	9.013	18.010	SI
	H0102	1859	H	0,35320	5.418	10.010	
	H016	1859	H	0,35320	5.737	6.510	
	H0300	1859	H	0,69100	11.700	15.010	
	H0304	1859	H	0,67830	11.195	12.010	
	H0310	1859	H	0,95700	15.840	26.100	
	RA14	1859	H	0,31990	7.315	12.000	
			Total:	6,28890	120.210	213.990	
CUALLADO, P.	RA14	1859	H	0,17440	5.580	7.900	
			Total:	0,17440	5.580	7.900	
CUBELLS, S.	H0274	1867	H	0,25410	2.450	9.110	
			Total:	0,25410	2.450	9.110	
CUBELLS, V.	H0274	1860	H	0,51600	4.000	6.310	
			Total:	0,51600	4.000	6.310	
CUBERO, M.	CT196	1859	H	0,31530	5.123	6.000	
			Total:	0,31530	5.123	6.000	
CUCO, E.	RA90	1867	H	0,18690	3.780	13.400	
			Total:	0,18690	3.780	13.400	
CUCO, P. J.	RA197	1859	H	0,61670	7.511	13.500	
			Total:	0,61670	7.511	13.500	
CUENCA, M.	C0265	1866	H	0,52340	32.040	48.500	
			Total:	0,52340	32.040	48.500	
CUAT, A.	H0304	1856	H	0,96070	9.735	18.010	
			Total:	0,96070	9.735	18.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
CURAT, J.	H0253	1867	H	0,45690	9.675	12.210	
			Total:	0,45690	9.675	12.210	
CURAT, J.L.	CT196	1859	H	0,72840	17.881	26.410	
	CT196	1859	H	1,27490	13.806	16.010	
			Total:	2,00330	31.687	42.420	
CURAT, T.	H0305	1861	H	1,11730	24.750	34.010	
			Total:	1,11730	24.750	34.010	
CUQUERELLA, F.	VA69	1866	H	0,37060	8.775	11.000	
			Total:	0,37060	8.775	11.000	
CUQUERELLA, J.	VA178	1866	V	0,35950	1.461	6.100	
	VA178	1866	V	0,11420	801	4.010	
	VA69	1860	H	0,77810	4.050	5.000	
			Total:	1,25180	6.312	15.110	
CUQUERELLA, M.	VA69	1866	V	0,08310	720	1.000	
			Total:	0,08310	720	1.000	
CUSI, F.	FB152	1859	H	0,34360	6.750	7.000	
	FB153	1859	H	0,29710	4.296	5.000	
			Total:	0,64070	11.046	12.000	
DAMIA, M.	RA45	1866	H	0,29080	7.837	10.600	
	RA45	1860	A	0,89050	14.850	24.000	
			Total:	1,18130	22.747	34.600	
DANES, A.	CM220	1867	H	0,49390	9.180	13.500	
	CM220	1867	H	1,26720	20.295	34.000	
	CM220	1867	S	0,18690	3.150	8.000	
			Total:	1,94800	32.625	55.500	
DANIEL, A.	H0230	1867	H	0,24930	5.745	9.310	
			Total:	0,24930	5.745	9.310	
DARAS, V.	RA97	1867	H	0,45280	10.665	15.910	
	RA97	1867	H	0,41550	6.750	10.100	
			Total:	0,86830	17.415	26.010	
DARMANIN, A.	CM26	1867	S	4,52630	7.593	20.100	
	CM26	1867	S	1,50180	3.037	9.510	
	CT196	1867	S	2,22560	2.025	10.100	SI
	CT77	1867	H	0,13660	3.054	6.500	
	CT77	1867	S	1,43430	1.044	6.000	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT77	1867	H	0,08130	1.323	4.500	
	CT77	1867	S	0,08310	740	2.100	
	CT77	1867	S	0,08310	165	610	
	CT77	1867	S	0,46440	1.012	3.000	SI
	CT77	1867	H	0,08310	1.345	3.910	
	H0216	1867	H	0,52350	12.600	24.500	
	H0230	1867	H	1,26720	28.820	34.710	SI
	H0230	1867	H	0,43620	8.680	9.310	
	H0300	1867	H	0,43610	10.241	19.000	SI
	H0316	1867	H	0,85170	13.360	19.110	
	VA69	1867	S	0,47870	1.375	1.400	SI
	VA9	1867	H	0,20770	8.617	9.700	SI
			Total:	14,82070	105.031	184.060	
DAROCA, G.	H0203	1859	H	0,27550	6.142	6.500	
			Total:	0,27550	6.142	6.500	
DASI, M.	CM32	1867	S	0,41550	750	4.400	
			Total:	0,41550	750	4.400	
DASI, R.	H0300	1859	H	0,56830	9.562	12.010	
			Total:	0,56880	9.562	12.010	
DEDO, V.	H0253	1867	H	0,49860	6.525	10.010	
			Total:	0,49860	6.525	10.010	
DELGADO, F.	SE113	1867	H	0,08720	2.700	3.750	
	SE151	1867	H	0,06210	4.050	4.100	
	SE243	1867	H	0,10380	3.100	5.900	
	SE243	1867	H	0,05640	1.350	2.450	
	SE243	1867	H	0,18690	6.480	11.510	
	SE267	1867	H	0,04140	1.780	2.200	
			Total:	0,53780	19.460	29.910	
DELGADO, P.	RB111	1859	H	0,56220	6.583	6.600	
	RB111	1867	A	1,72410	14.170	21.100	
			Total:	2,28630	20.753	27.700	
DELOS, B.	RA171	1861	M	3,36580	2.000	4.000	
	VC7	1860	M	3,22050	1.125	3.000	
			Total:	6,58630	3.125	7.000	
DEONIS, M.	H0174	1867	H	0,29870	2.880	8.500	
			Total:	0,29870	2.880	8.500	
DEVESA, J.	C0265	1867	H	5,18000	216.450	357.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	5,18000	216.450	357.000	
OEVIS, V.	CM220	1867	H	0,42200	6.581	7.610	
	CM220	1867	S	0,26770	3.300	7.000	
			Total:	0,68970	9.881	14.610	
DIEGO, J. B.	SA127	1866	H	1,29580	29.250	44.000	
			Total:	1,29580	29.250	44.000	
DIEGO, V.	RB111	1866	A	0,85430	14.850	30.600	
			Total:	0,85430	14.850	30.600	
DIOS, J.	CT142	1867	H	0,26050	3.385	6.000	
	CT142	1867	H	0,29200	4.050	8.070	
			Total:	0,55250	7.435	14.070	
DIOS, M.	VC277	1866	H	0,10600	2.767	6.000	
			Total:	0,10600	2.767	6.000	
DISABO, P.	CT261	1867	H	0,45690	9.500	15.000	
			Total:	0,45690	9.500	15.000	
DOLZ, B.	H018	1859	H	0,25050	2.520	5.510	
			Total:	0,25050	2.520	5.510	
DOLZ, J.	H018	1859	H	1,27770	26.100	38.000	
	RA45	1867	H	0,22830	4.385	7.410	
	RA45	1867	H	0,45290	7.150	11.300	
	RA45	1859	A	0,67030	16.936	26.010	
	RA45	1867	A	1,66200	27.000	57.000	
			Total:	4,29120	81.571	139.720	
DOLZ, P.	H0253	1865	H	0,16700	3.375	3.650	
	H0253	1865	H	0,16980	3.510	3.520	
			Total:	0,33680	6.885	7.170	
DOLZ, R.	CM118	1866	H	0,24500	2.801	10.500	
			Total:	0,24500	2.801	10.500	
DOLZ, V.	RA45	1867	H	0,55600	16.675	20.000	
			Total:	0,55600	16.675	20.000	
DOLZ, V. (2)	H018	1867	H	1,03100	11.475	29.910	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,03100	11.475	29.910	
DOMENECH, A.	CM220	1867	H	0,10860	2.812	5.300	
	CM220	1867	H	0,41550	8.430	8.440	
	CM220	1867	H	0,66480	9.775	21.500	
	CM220	1867	H	0,37390	6.750	10.000	
	CM220	1867	H	1,41270	20.035	35.000	
			Total:	2,97550	47.802	80.240	
DOMENECH, J.	RA209	1861	H	1,22170	14.833	37.010	
	RA209	1867	H	0,72220	5.100	32.810	
	VA79	1867	H	0,43050	7.340	19.100	
	VA79	1867	H	0,42590	7.090	21.050	
	VA79	1867	H	0,33120	5.868	16.600	
			Total:	3,13150	40.231	126.570	
DOMENECH, V.	RA209	1867	A	1,87000	36.000	118.020	
			Total:	1,87000	36.000	118.020	
DOMINGO, J.	CT196	1859	H	0,34940	9.671	15.010	
	CT196	1859	H	0,50820	9.177	11.910	
	H0301	1859	H	0,61150	19.772	36.010	
	RA33	1859	H	0,53260	12.712	13.000	
	RA33	1867	H	0,42000	5.175	10.100	
	RB11	1856	A	1,38100	7.128	12.010	SI
	RB125	1859	H	0,50650	3.657	4.010	
	VA178	1860	S	0,49890	5.430	4.540	
			Total:	4,80820	72.722	106.590	
DOMINGO, M.	H016	1867	H	0,89340	14.962	21.610	
	H016	1867	H	1,01800	18.090	30.010	
	H016	1867	H	1,03650	12.600	20.600	
	RA135	1867	H	1,23330	7.650	20.100	
	RA14	1859	H	0,36980	6.230	10.500	
			Total:	4,55100	59.532	102.820	
DOMINGO, O.	RA33	1867	A	0,60240	4.950	13.000	
			Total:	0,60240	4.950	13.000	
DOMINGO, R.	RA244	1867	H	0,12870	1.372	3.410	
			Total:	0,12870	1.372	3.410	
DOMINGUEZ, R. (2)	RA156	1866	S	2,25510	1.524	2.450	
			Total:	2,25510	1.524	2.450	
DOMINGUEZ, T. E.	CM188	1866	H	0,16620	2.854	7.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,16620	2.854	7.500	
DOMINGUEZ, V.	CT57	1867	H	0,24960	3.600	9.000	
	CT57	1867	H	0,20410	2.925	7.010	
			Total:	0,45370	6.525	16.010	
DONDERIS, S.	H085	1866	H	0,29080	9.000	14.110	
			Total:	0,29080	9.000	14.110	
DONER, J.	H0253	1866	H	0,48700	11.700	16.000	SI
			Total:	0,48700	11.700	16.000	
DORIA, F.	RA33	1867	H	0,85170	13.500	20.000	
			Total:	0,85170	13.500	20.000	
DOTRES, G.	H016	1867	H	2,16060	37.685	50.210	
	H016	1856	H	4,13950	47.435	143.800	
	H016	1867	H	1,99440	32.400	42.000	
	H016	1867	H	2,86680	63.240	100.200	
	H016	1867	H	0,87240	20.250	35.010	
	H0160	1867	H	0,59170	6.075	9.500	
	H0160	1867	H	1,18410	12.825	23.010	
	H018	1867	H	1,74510	20.240	40.600	
	H018	1867	H	1,68270	23.625	38.310	
	H0300	1866	H	0,61350	9.148	16.110	
	H0300	1866	H	1,75800	47.117	70.010	
	H0300	1866	H	1,51650	39.850	50.010	
	H0300	1867	H	0,58520	15.157	23.010	
	H0300	1867	H	0,96420	19.142	32.000	
	H0300	1867	H	0,82110	21.340	30.600	
	H0300	1867	H	1,04550	27.172	47.100	
	H0300	1867	H	0,34040	6.585	9.010	
	H0300	1867	H	0,49800	12.942	22.010	
	H0300	1867	H	0,29070	7.620	11.010	
	H0300	1867	H	0,69040	17.943	24.600	
	H0300	1867	H	0,49400	12.962	19.000	
			Total:	26,85480	500.753	837.110	
DUARTE, L.	RB40	1867	A	1,68270	10.025	40.000	
			Total:	1,68270	10.025	40.000	
DUATO, B.	H0201	1867	V	0,41550	2.700	4.710	
			Total:	0,41550	2.700	4.710	
DUATO, J.	RA14	1859	H	0,62310	12.750	12.800	
			Total:	0,62310	12.750	12.800	
DUBAL, R.	CT142	1867	H	0,31950	8.100	14.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,31950	8.100	14.000	
DUET, E.	H0157	1867	V	0,46690	5.420	6.810	
			Total:	0,46690	5.420	6.810	
DUET, V.	H0157	1867	H	1,55450	20.340	40.610	
			Total:	1,55450	20.340	40.610	
DUPUY, S. L.	C023	1860	M	24,35620	5.000	5.100	
	C0307	1860	M	3,90600	1.125	1.125	
			Total:	28,26220	6.125	6.225	
DURA, F. A.	CT57	1867	H	0,12700	1.575	4.310	
			Total:	0,12700	1.575	4.310	
DURA, G.	RA212	1866	H	0,15540	4.500	16.070	
			Total:	0,15540	4.500	16.070	
DURA, J.	RA212	1866	H	0,07720	1.800	6.020	
			Total:	0,07720	1.800	6.020	
DURA, J. A.	CT57	1867	H	0,11740	2.475	8.000	
			Total:	0,11740	2.475	8.000	
DURA, R.	CT196	1867	H	0,25430	4.387	6.610	
			Total:	0,25430	4.387	6.610	
DURA, R. (2)	H0201	1867	H	0,56070	6.075	13.410	
			Total:	0,56070	6.075	13.410	
DURAN, M.	H0249	1859	H	0,15280	4.140	9.004	
			Total:	0,15280	4.140	9.004	
EGEA, M.	C0321	1867	A	0,27000	7.200	25.100	
			Total:	0,27000	7.200	25.100	
ENGUIX, F.	RA45	1866	H	0,43870	10.575	15.810	
	RA45	1867	H	0,38320	5.400	8.600	
	RA45	1867	H	0,41240	6.750	12.020	
	RA45	1866	H	1,03870	17.595	27.300	
	RA45	1867	H	0,27710	5.265	10.100	
	RA45	1867	A	0,81850	15.800	26.610	
			Total:	3,36860	61.385	100.440	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ENGUIX, R.	RA45	1866	A	0,75400	19.800	24.500	
			Total:	0,75400	19.800	24.500	
ERES, B.	H0201	1867	H	0,41550	6.750	8.310	
			Total:	0,41550	6.750	8.310	
ERES, M.	H0158	1866	H	1,16350	23.625	49.810	
			Total:	1,16350	23.625	49.810	
ESCAT, P.	CT142	1867	H	0,14870	3.375	7.000	
	CT142	1867	H	0,28380	3.375	8.800	
			Total:	0,43250	6.750	15.800	
ESCOLANO, J.	SA318	1866	H	0,29320	4.765	8.610	
	SA318	1867	H	0,41790	6.790	20.720	
			Total:	0,71110	11.555	29.330	
ESCOLANO, R.	SA318	1866	H	0,34470	8.775	9.000	
	SA318	1867	H	0,29630	4.410	15.000	
	SA318	1867	H	0,23620	6.581	11.000	
			Total:	0,87720	19.766	35.000	
ESCORIHUELA, M. M.	H0182	1867	V	0,85760	2.890	14.010	
			Total:	0,85760	2.890	14.010	
ESCRIVA, F.	SA127	1866	H	0,31990	7.041	13.300	SI
	SA177	1866	H	0,31140	5.835	14.000	
	SA208	1867	H	0,69550	18.840	36.000	
			Total:	1,32680	31.716	63.300	
ESCRIVA, J.	H0300	1856	H	0,69350	16.658	41.000	
	VA50	1867	H	0,26130	13.255	20.010	
			Total:	0,95480	29.913	61.010	
ESCRIVA, M.	RB111	1860	A	2,35850	38.250	100.500	SI
	RB111	1866	H	0,40850	8.122	15.010	
			Total:	2,76700	46.372	115.510	
ESCRIVA, S.	SA123	1866	H	0,56000	7.707	10.510	
			Total:	0,56000	7.707	10.510	
ESCRIVA, V.	SA315	1867	H	0,08310	2.137	4.500	
	VA50	1867	S	0,16620	500	1.010	
	VA50	1867	S	0,02070	210	410	
	VA50	1867	S	0,02490	240	300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,29490	3.087	6.220	
ESCUTIA, P.	RA36	1866	S	0,47940	1.463	5.500	
	RA36	1866	S	0,25590	1.350	8.300	
	RA36	1866	S	0,51930	225	3.050	
	RA36	1866	H	0,97810	4.790	17.800	
			Total:	2,23270	7.828	34.650	
ESPARA, F.	RA45	1859	H	0,42220	6.075	9.600	
	RA45	1867	H	2,40990	32.625	52.000	
			Total:	2,83210	38.700	61.600	
ESPARA, S.	RA135	1867	A	0,46000	6.300	14.500	
	RA22	1867	H	1,10100	11.945	17.010	
	RA45	1859	H	1,02060	18.517	21.010	
	RA45	1867	S	0,66480	7.020	10.200	
			Total:	3,24640	43.782	62.720	
ESPAROL, S.	CM220	1867	V	2,19070	12.600	38.100	
	CM220	1867	V	2,91850	26.340	53.000	
			Total:	5,10920	38.940	91.100	
ESPARZA, B.	VA205	1867	S	0,37400	3.487	8.110	
			Total:	0,37400	3.487	8.110	
ESPARZA, J.	RA22	1859	H	0,31900	3.800	6.510	
	RA22	1859	H	0,60250	8.100	16.600	
	RA22	1859	V	0,73540	5.850	14.100	
			Total:	1,65690	17.750	37.210	
ESPARZA, S.	RA135	1867	H	0,49450	4.500	8.610	
			Total:	0,49450	4.500	8.610	
ESPERA, F.	RA45	1859	H	1,50870	54.661	68.400	SI
			Total:	1,50870	54.661	68.400	
ESPERT, V.	RA146	1866	H	0,71390	9.225	12.810	
	RA146	1866	H	0,15910	2.565	3.010	
			Total:	0,87300	11.790	15.820	
ESPI, F.	CT142	1867	H	0,17160	4.743	6.400	
			Total:	0,17160	4.743	6.400	
ESPINOS, J.	H0253	1863	H	0,49240	8.883	17.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,49240	8.883	17.000	
ESPINOSA, J.	H016	1867	H	0,99440	13.720	23.100	
	SE113	1860	S	2,65950	1.575	2.200	
	SE113	1860	M	42,38590	15.750	20.500	
			Total:	46,03980	31.045	45.800	
ESTABAN, J. M.	SE262	1860	H	0,13800	2.227	2.300	
			Total:	0,13800	2.227	2.300	
ESTADA, R.	CM220	1867	H	0,74790	9.050	20.100	
			Total:	0,74790	9.050	20.100	
ESTEBAN, A.	SE262	1860	H	0,14580	1.425	8.100	
			Total:	0,14580	1.425	8.100	
ESTEBAN, E.	SE267	1867	H	0,04140	550	600	
			Total:	0,04140	550	600	
ESTEBAN, J. M.	SE262	1860	S	1,76340	1.053	1.500	
			Total:	1,76340	1.053	1.500	
ESTELA, F.	RA170	1859	S	0,77670	1.800	2.400	
			Total:	0,77670	1.800	2.400	
ESTELLER, F.	H0316	1867	H	0,49860	8.210	13.600	
			Total:	0,49860	8.210	13.600	
ESTELLES, A.	C0265	1860	H	0,90750	49.140	120.000	SI
			Total:	0,90750	49.140	120.000	
ESTELLES, G.	FB138	1862	S	3,60000	750	1.400	
			Total:	3,60000	750	1.400	
ESTELLES, J.	CT142	1867	H	0,11980	2.310	3.510	
	RA33	1867	H	0,22530	1.350	2.900	
			Total:	0,34570	3.660	6.310	
ESTELLES, V.	C0144	1860	A	0,34070	12.300	14.000	
	C0265	1866	A	0,45700	29.340	42.000	
	CT196	1859	H	0,53560	9.038	10.300	
	CT196	1859	H	0,28040	7.762	9.600	
			Total:	1,61370	58.440	75.900	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ESTEVAN, P.	SE262	1860	S	0,43720	4.251	4.500	
			Total:	0,43720	4.251	4.500	
ESTEVE, F.	RA90	1867	H	1,03860	37.640	61.110	
	SA318	1867	H	0,27660	4.489	8.000	
			Total:	1,31520	42.129	69.110	
ESTEVE, J.	RB11	1856	A	1,75860	14.092	36.110	
			Total:	1,75860	14.092	36.110	
ESTEVE, J. A.	CT196	1867	H	0,30030	4.400	10.000	
			Total:	0,30030	4.400	10.000	
ESTEVE, M.	RA244	1867	S	2,24890	5.850	16.600	
	RA33	1867	H	0,57270	9.450	17.000	
	RA33	1867	H	0,66480	7.795	10.410	
			Total:	3,48640	23.095	44.010	
ESTEVE, P.	RA135	1859	H	0,11710	2.700	2.800	
			Total:	0,11710	2.700	2.800	
ESTEVE, R.	HD300	1867	H	0,13000	3.323	4.910	
	HD300	1867	H	0,30080	7.329	11.010	
			Total:	0,43080	10.652	15.920	
ESTEVE, T.	RA33	1867	H	0,33240	3.375	8.210	
			Total:	0,33240	3.375	8.210	
ESTEVE, Va.	RA33	1867	H	0,35310	5.625	10.100	
			Total:	0,35310	5.625	10.100	
ESTIBALIZ, E.	CT142	1867	H	0,49860	4.775	8.570	
			Total:	0,49860	4.775	8.570	
ESTREMS, R.	CT142	1867	H	0,12980	1.650	2.010	
			Total:	0,12980	1.650	2.010	
ESTRUCH, J.	RA197	1867	H	1,11300	18.225	41.010	
	RA33	1867	A	0,22830	1.800	2.530	
			Total:	1,34130	20.025	43.540	
ESTRUCH, J. B.	VA98	1867	H	0,10380	5.467	5.500	
			Total:	0,10380	5.467	5.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
EUSEBIO, T.	CM35	1866	S	1,01460	2.531	6.010	
	CM35	1866	H	0,16990	1.522	4.710	
	CM35	1866	S	0,71360	1.012	2.010	
			Total:	1,89810	5.065	12.730	
EXPOSITO, G.	CT214	1867	H	0,52980	6.000	11.010	
			Total:	0,52980	6.000	11.010	
EXPOSITO, S. T.	HO201	1867	S	0,99730	10.164	20.850	
			Total:	0,99730	10.164	20.850	
FABADO, J.	HO186	1867	H	0,42750	10.125	27.010	
			Total:	0,42750	10.125	27.010	
FABERA, J.	HO163	1867	H	0,51940	10.880	17.100	
			Total:	0,51940	10.880	17.100	
FABIA, F.	HO18	1860	A	0,54010	650	6.010	
	HO18	1859	A	0,29080	325	3.100	
	HO18	1859	S	0,27010	325	3.000	
			Total:	1,10100	1.300	12.110	
FABRA, F.	HO122	1867	H	1,74530	13.950	40.010	
			Total:	1,74530	13.950	40.010	
FABRA, R.	HO253	1866	H	1,68290	38.250	50.120	
			Total:	1,68290	38.250	50.120	
FABREGAT, F.	CO254	1866	H	0,13170	2.868	6.600	
			Total:	0,13170	2.868	6.600	
FABREGAT, J.	HO167	1860	H	0,62260	10.170	27.900	
			Total:	0,62260	10.170	27.900	
FALCO, J.	CT142	1867	H	0,29370	8.809	14.000	
	CT155	1867	H	0,27000	3.215	7.510	
	CT214	1867	H	0,54100	7.200	12.010	
	HO16	1867	H	1,45410	20.120	34.010	
	HO16	1867	H	1,38040	22.275	30.410	
	HO16	1867	H	2,40990	48.940	58.000	
	HO167	1867	H	0,72690	14.550	21.110	
	HO167	1867	H	0,54000	10.845	17.810	
	HO172	1867	V	0,29140	2.710	3.520	
	HO172	1867	V	0,46690	6.840	8.020	
	HO200	1867	H	0,76170	11.700	35.010	SI
	HO201	1867	H	3,57370	32.850	48.800	
	HO216	1867	H	0,70640	14.800	30.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H025	1867	H	0,27000	6.750	9.210	
	H0264	1867	H	1,01730	19.320	30.200	
	H0264	1867	H	0,36110	6.465	11.010	
			Total:	15,06450	237.389	370.640	
FALCO,S.	H0253	1867	H	1,08040	29.138	50.310	
			Total:	1,08040	29.138	50.310	
FANDOS,P.	RB11	1867	H	0,60240	3.510	7.200	
	RB234	1867	H	0,21760	1.960	5.010	
			Total:	0,82000	5.470	12.210	
FARGA,S.	CT57	1867	H	0,17620	2.250	5.000	
	CT57	1867	H	0,28510	4.500	8.410	
			Total:	0,46130	6.750	13.410	
FARGAS,I.	RA45	1867	H	0,47490	7.087	11.010	
	RA45	1867	H	0,32660	6.400	8.310	
			Total:	0,80150	13.487	19.320	
FARINOS,J.	H0253	1867	H	0,49860	8.470	9.300	
	H0313	1859	H	0,47120	12.195	15.010	
			Total:	0,96980	20.665	24.310	
FARINOS,V.	H037	1866	H	1,73980	22.362	36.100	
			Total:	1,73980	22.362	36.100	
FAUBEL,P.	CT142	1867	H	0,05230	1.350	4.100	
	CT142	1867	H	0,25970	5.250	11.100	
	CT142	1867	H	0,50060	8.130	14.310	
	CT142	1867	H	0,45690	5.400	11.000	
	CT142	1867	H	0,16780	2.750	3.450	
	CT142	1867	H	0,31000	5.080	11.100	
	CT142	1867	H	0,19890	4.065	7.630	
	CT74	1867	H	0,20310	4.065	5.520	
			Total:	2,14930	36.090	68.210	
FAUBEL,V.	CT142	1860	H	0,43620	6.750	8.540	
			Total:	0,43620	6.750	8.540	
FAURA,F.	RA14	1866	H	0,74790	16.470	20.050	SI
			Total:	0,74790	16.470	20.050	
FAURA,L.	CO105	1867	S	0,43620	2.600	3.400	
			Total:	0,43620	2.600	3.400	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
FAUS, A.	SA211	1867	H	0,08390	1.225	5.000	
			Total:	0,08390	1.225	5.000	
FAUS, M.	CT196	1859	H	0,64990	11.735	14.020	
	CT57	1867	H	0,60240	12.305	27.000	
			Total:	1,25230	24.040	41.020	
FAUS, V.	H0102	1867	H	0,23100	5.365	8.000	
			Total:	0,23100	5.365	8.000	
FAYOS, C.	H0253	1866	H	0,83320	30.320	55.010	
			Total:	0,83320	30.320	55.010	
FEIJAS, A.	H0300	1867	H	0,34400	8.960	11.100	
	H0300	1867	H	0,41550	10.820	16.010	
			Total:	0,75950	19.780	27.110	
FELTRER, C.	CT142	1867	H	0,10380	2.030	3.740	
			Total:	0,10380	2.030	3.740	
FEMENIA, P.	SA183	1867	S	1,56790	2.722	2.730	
			Total:	1,56790	2.722	2.730	
FENOLLAR, M.	CM220	1867	V	0,41550	1.690	5.010	
			Total:	0,41550	1.690	5.010	
FENOLLAR, M.	CM220	1867	V	0,91610	4.125	7.110	
			Total:	0,91610	4.125	7.110	
FENOLLOSA, A. V.	H0157	1867	V	0,28560	2.025	4.210	
			Total:	0,28560	2.025	4.210	
FENOLLOSA, F.	CM220	1867	H	0,22830	1.910	3.810	
	CM220	1867	H	0,29080	5.908	7.200	
	CM220	1867	V	0,83930	3.375	7.000	
			Total:	1,35840	11.193	18.010	
FENOLLOSA, J.	H0158	1866	H	0,16620	2.925	6.600	
	H0201	1867	A	0,99730	12.150	30.010	SI
	H0201	1867	H	0,65480	4.950	14.000	
	H0207	1866	H	0,97650	18.900	43.010	
			Total:	2,80480	38.925	93.620	
FENOLLOSA, L.	H0193	1866	V	0,70640	9.287	15.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,70640	9.287	15.010	
FENOLLOSA, R.	H0201	1867	H	0,49860	3.150	4.800	
			Total:	0,49860	3.150	4.800	
FENOLLOSA, S. (2)	VA210	1867	S	1,07750	3.825	8.010	
			Total:	1,07750	3.825	8.010	
FERNANDEZ, J.	H0172	1867	H	0,56070	5.100	9.010	
			Total:	0,56070	5.100	9.010	
FERNANDEZ, M.	FB152	1867	H	0,13150	2.111	6.010	
			Total:	0,13150	2.111	6.010	
FERNANDEZ, P.	H0253	1866	H	0,85320	21.700	34.100	
			Total:	0,85320	21.700	34.100	
FERNANDEZ, V.	CO265	1866	H	1,33300	51.300	68.100	
			Total:	1,33300	51.300	68.100	
FERRAIRO, F.	SA211	1867	H	0,05470	2.109	4.000	
			Total:	0,05470	2.109	4.000	
FERRAIRO, P.	SA211	1867	H	0,33240	6.757	10.010	
			Total:	0,33240	6.757	10.010	
FERRANDIS, A. V.	H025	1866	H	1,03650	11.250	36.000	
			Total:	1,03650	11.250	36.000	
FERRANDIS, J.	H0313	1860	H	0,22400	5.140	5.210	
			Total:	0,22400	5.140	5.210	
FERRANDIS, M.	CM66	1867	H	0,08310	2.250	5.510	
	CT142	1867	H	0,46090	3.725	7.060	
	CT142	1867	H	0,25070	3.770	7.000	
	CT142	1867	H	0,36670	4.730	7.510	
	H0253	1867	H	0,85610	19.475	27.110	
			Total:	2,01750	33.950	54.190	
FERRANDIS, M. A.	H0274	1860	H	0,54410	6.400	7.010	
			Total:	0,54410	6.400	7.010	
FERRANDIS, P.	H020	1859	V	0,35170	1.350	3.310	
	H020	1859	V	1,16910	3.750	11.420	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H024	1867	S	1,24660	2.925	8.000	
	H024	1867	H	0,49860	10.800	23.600	
	H024	1867	S	1,49590	4.500	12.100	
			Total:	4,76190	23.325	58.430	
FERRANDIS, V.	CT57	1867	H	0,45690	6.525	16.100	
	SA39	1867	H	0,31140	8.100	12.660	
			Total:	0,76830	14.625	28.760	
FERRANDIZ, J. P.	RA14	1859	A	0,65370	12.246	13.310	
	RA97	1859	H	0,28760	5.276	6.500	
	RA97	1859	H	0,62210	16.740	18.000	
	RA97	1859	H	0,39640	7.211	7.230	
	RA97	1859	A	0,38520	9.360	9.900	
	RA97	1859	S	0,56020	4.050	4.100	
			Total:	2,90520	54.883	59.040	
FERRANDIZ, M.	CM66	1867	H	0,31200	6.750	19.010	
			Total:	0,31200	6.750	19.010	
FERRANDIZ, S.	H0189	1867	H	0,85170	9.300	14.610	
			Total:	0,85170	9.300	14.610	
FERRANDO, F.	SA177	1866	A	0,37380	8.100	13.430	
			Total:	0,37380	8.100	13.430	
FERRANDO, J.	CN266	1867	H	0,06020	495	800	
	VA69	1866	S	0,37150	4.095	4.410	
	VA69	1867	S	0,16620	1.012	1.120	
			Total:	0,59790	5.602	6.330	
FERRANDO, S. (2)	VA56	1867	S	3,49020	1.910	6.800	
			Total:	3,49020	1.910	6.800	
FERRANDO, V.	VA56	1867	S	3,21520	3.260	9.110	
	VA69	1866	H	0,14540	3.048	4.310	
	VA69	1866	H	0,16620	2.362	3.010	
			Total:	3,52680	8.670	16.430	
FERRER, A.	FB275	1859	S	2,03610	3.300	7.800	
	H025	1866	H	0,51180	5.500	16.210	SI
	RA45	1867	H	0,41840	7.222	9.000	
			Total:	2,96630	16.022	33.010	
FERRER, B.	FB272	1867	H	0,07540	1.493	4.200	
	FB272	1867	H	0,07840	1.400	7.000	
	H0300	1867	H	0,59850	13.645	29.900	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA33	1867	H	0,33570	2.250	9.200	SI
			Total:	1,08800	18.788	50.300	
FERRER, E.	H0201	1867	A	1,57890	20.250	42.110	
	H0253	1867	H	1,03880	11.880	12.300	
	SA55	1866	H	0,34560	7.458	12.010	
	VA9	1866	H	0,15540	3.375	4.110	
			Total:	3,11870	42.963	70.530	
FERRER, F.	CN78	1867	S	0,08870	1.350	2.900	
	CN78	1867	H	0,37820	5.850	10.400	
	H0158	1866	H	0,87260	16.875	30.000	
	H0201	1867	H	0,41550	7.630	13.100	
	H0305	1867	H	0,68970	8.809	14.100	
	RA22	1860	S	0,50120	1.125	1.300	
	RA22	1860	S	0,63890	5.350	16.000	
			Total:	3,58480	46.989	87.800	
FERRER, I.	CM311	1859	S	0,65150	3.532	15.000	
			Total:	0,65150	3.532	15.000	
FERRER, J.	CT196	1867	H	0,69510	9.600	22.300	
	CT196	1867	H	0,17180	2.480	8.220	
	CT196	1867	H	0,43620	3.375	7.010	
	H012	1867	H	0,99730	13.500	24.200	
	H0158	1860	H	0,52190	10.597	18.010	
	H018	1867	H	0,74790	7.980	19.010	
	H018	1867	H	0,66480	7.340	17.310	
	RA90	1866	H	0,49860	6.075	9.210	
	RA90	1867	A	0,41970	13.630	25.010	
	RA90	1859	H	0,39810	9.340	10.550	
	RB111	1867	A	0,78930	14.430	30.000	
	RB111	1867	A	0,43620	7.860	13.000	
	RB215	1866	S	1,33250	2.925	11.500	
			Total:	8,10940	109.132	215.330	
FERRER, M.	FB275	1867	H	0,07460	1.787	2.000	
	VA180	1855	H	2,36060	37.944	59.600	
			Total:	2,43520	39.731	61.600	
FERRER, N.	RB111	1866	A	1,76580	23.625	51.000	SI
	RB111	1859	A	1,00020	6.247	33.100	
	RB111	1855	H	0,99730	3.420	27.000	
			Total:	3,76330	33.292	111.100	
FERRER, P.	SA269	1867	H	0,74790	4.005	11.200	
			Total:	0,74790	4.005	11.200	
FERRER, R.	H0230	1866	H	0,11910	2.901	4.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,11910	2.901	4.010	
FERRER, S.	H010	1867	H	0,87040	11.913	25.010	
			Total:	0,87040	11.913	25.010	
FERRER, V.	CM59	1867	H	0,24930	2.250	4.300	
	H0102	1867	A	0,31310	4.065	10.510	
	H0300	1867	H	0,20120	5.260	8.010	
	H0305	1867	H	0,45100	8.550	16.010	SI
	RA22	1859	S	0,33810	2.250	8.100	
	RA90	1859	H	0,39480	10.420	10.500	
	RA90	1859	H	0,58180	15.356	15.510	
			Total:	2,52930	48.151	72.940	
FERRER, VI.	H0300	1867	H	0,27000	7.065	10.500	
	H0300	1867	H	0,37980	9.905	14.010	
			Total:	0,64980	16.970	24.510	
FERRERES, V.	VA178	1866	H	0,16740	4.331	9.100	
	VA82	1866	H	0,25390	3.375	6.000	
			Total:	0,42130	7.706	15.100	
FERRERO, S.	VA4	1867	S	1,10100	5.535	6.100	
			Total:	1,10100	5.535	6.100	
FERRERO, V.	VA180	1866	H	0,20700	5.737	9.350	
			Total:	0,20700	5.737	9.350	
FERRIO, J.	FB138	1867	H	0,46940	3.813	7.000	
			Total:	0,46940	3.813	7.000	
FERRIOL, F.	CT214	1867	H	0,31660	4.500	8.000	
			Total:	0,31660	4.500	8.000	
FERRIOLS, M.	H0253	1863	H	0,67530	5.480	9.020	
			Total:	0,67530	5.480	9.020	
FERRIS, C.	H025	1863	H	1,79920	14.580	33.010	
			Total:	1,79920	14.580	33.010	
FERRIS, J.	RA33	1867	H	0,41550	7.200	15.000	SI
			Total:	0,41550	7.200	15.000	
FERRUS, V.	RA90	1859	H	0,46960	11.017	11.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,46960	11.017	11.500	
FERRUSIES, E.	CM220	1867	V	0,51660	3.150	6.700	
			Total:	0,51660	3.150	6.700	
FILLOL, H.	CM116	1867	S	0,13370	1.460	13.410	
			Total:	0,13370	1.460	13.410	
FILLOL, V.	CM220	1856	S	1,66200	2.880	11.010	
	HO16	1867	H	0,49860	9.600	17.010	
	RA90	1866	H	0,75830	21.937	27.110	
	RA90	1866	H	0,67520	20.700	28.800	
	RA90	1867	H	0,41550	8.437	13.700	
	RA90	1866	H	0,49860	10.125	15.500	
	RA97	1867	A	0,64380	25.250	30.600	
	RB11	1867	A	1,49580	14.625	27.210	SI
			Total:	6,64780	113.554	170.940	
FITA, A. P.	CT142	1867	H	0,10380	1.575	2.900	
	CT142	1867	H	0,18260	5.080	7.100	
			Total:	0,28640	6.655	10.000	
FITER, P.	HO201	1859	H	0,30750	5.062	5.500	
			Total:	0,30750	5.062	5.500	
FLORA, A.	RA90	1867	H	1,08040	36.450	61.020	SI
			Total:	1,08040	36.450	61.020	
FLORAN, V. J.	CO88	1866	S	5,98380	5.062	6.310	
			Total:	5,98380	5.062	6.310	
FLORAN, V.	RA71	1866	A	0,96650	13.767	25.010	
			Total:	0,96650	13.767	25.010	
FLORAN, V. J.	RA71	1866	A	0,62310	9.750	18.010	
	RB234	1867	A	1,41270	11.200	35.710	SI
	RB234	1867	A	1,33960	17.100	40.350	
			Total:	3,37540	38.050	94.070	
FLORES, C.	HO167	1860	H	0,29070	7.206	12.010	SI
	HO167	1860	H	0,41810	10.125	13.500	SI
			Total:	0,70880	17.331	25.510	
FLORES, F.	CM220	1867	H	0,50800	1.800	4.200	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,50800	1.800	4.200	
FLORES, G.	H0225	1867	H	1,19850	21.414	21.500	
			Total:	1,19850	21.414	21.500	
FLORS, F.	CM220	1867	H	0,22830	4.725	5.400	
	CM220	1867	S	0,98720	4.050	10.000	
	CM220	1867	H	0,60240	9.515	18.000	
			Total:	1,81790	18.290	33.400	
FLORS, P.	CM220	1867	S	0,45690	3.600	16.120	
			Total:	0,45690	3.600	16.120	
FOLC, C.	HD160	1867	V	0,52930	4.090	12.710	
	HD160	1867	V	0,55520	4.190	11.310	
			Total:	1,08450	8.280	24.020	
FOLGADO, F.	HD189	1867	V	1,06330	11.700	22.310	
	H0253	1860	H	0,48050	10.125	25.000	SI
			Total:	1,54380	21.825	47.310	
FOLGADO, V.	H024	1867	H	0,58170	10.164	23.300	
			Total:	0,58170	10.164	23.300	
FONT, I.	RB111	1860	A	1,24720	15.750	63.000	
			Total:	1,24720	15.750	63.000	
FONT, L.	RB111	1855	A	1,20480	5.436	22.010	
			Total:	1,20480	5.436	22.010	
FONTAN, C.	RA45	1866	H	0,52390	6.975	9.000	
			Total:	0,52390	6.975	9.000	
FONTANA, C.	RA45	1866	H	0,99840	16.312	25.000	
	RA45	1866	H	0,95240	18.495	30.000	
	RA45	1867	A	0,43630	9.000	17.000	
			Total:	2,38710	43.807	72.000	
FORA A.	CM220	1867	H	0,84700	20.250	93.310	SI
	H025	1866	H	1,13490	13.162	40.400	
	H025	1866	H	1,46380	24.500	40.120	
	H0300	1866	H	1,64830	42.838	54.120	
	H0300	1867	H	1,07210	27.863	42.010	SI
	H0312	1866	H	1,01380	28.800	42.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	7,17390	157.413	312.460	
FORES, T.	RA14	1859	H	0,50530	9.112	12.010	
			Total:	0,50530	9.112	12.010	
FORES, V.	RA33	1867	H	0,58170	6.075	11.300	
	RA33	1867	H	0,35310	3.375	8.910	
			Total:	0,93480	9.450	20.210	
FORN, P. M.	CM220	1867	H	0,51930	8.775	10.900	
			Total:	0,51930	8.775	10.900	
FORNER, M.	CM220	1867	S	1,20490	2.250	6.100	
			Total:	1,20490	2.250	6.100	
FORRES, M.	RA90	1867	H	0,41550	7.805	11.900	
			Total:	0,41550	7.805	11.900	
FORT, J.	FB138	1867	H	0,13200	1.875	5.210	
			Total:	0,13200	1.875	5.210	
FORTEA, V.	RA92	1866	H	0,60230	6.272	33.010	
			Total:	0,60230	6.272	33.010	
FOS, V.	RB141	1866	A	1,99440	33.975	60.000	
			Total:	1,99440	33.975	60.000	
FRANCO, F.	CO307	1867	S	2,24370	2.700	2.800	
	CO307	1867	H	0,21760	4.550	12.000	
			Total:	2,46130	7.250	14.800	
FRANCO, J.	RA97	1867	A	0,88500	18.000	38.120	
			Total:	0,88500	18.000	38.120	
FRANQUERO, J. F.	H0160	1859	V	1,01800	10.153	20.010	
	H0200	1859	S	0,47780	570	2.900	
	H0201	1859	H	0,42590	8.122	11.010	
	RA33	1860	A	0,24930	2.100	2.130	
	RA33	1860	A	0,66770	4.218	4.410	
	RA33	1859	H	0,25340	4.500	6.700	
	RA33	1859	H	0,30060	5.400	5.810	
	RA45	1860	H	0,33830	5.082	6.800	
	RA45	1859	H	0,53860	10.800	11.010	
	RA45	1859	H	0,32250	5.400	5.710	
	RA45	1859	H	0,58590	12.307	13.400	
	RA45	1859	H	0,47080	8.302	10.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA45	1859	H	0,65280	4.500	6.200	
			Total:	6,30160	81.454	106.100	
FRASQUET, F.	VA98	1867	H	0,12750	5.175	5.200	
			Total:	0,12750	5.175	5.200	
FRASQUET, S.	SA208	1867	H	0,31430	8.557	30.210	SI
	SA208	1867	H	0,66560	18.022	42.510	SI
			Total:	0,97990	26.579	72.720	
FRESQUET, A.	RB111	1867	A	0,42030	5.250	10.500	SI
			Total:	0,42030	5.250	10.500	
FRI GOLA, V.	RB111	1866	A	0,87800	11.554	20.200	
			Total:	0,87800	11.554	20.200	
FRONTERA, V.	CT57	1867	H	0,35310	5.400	12.620	
			Total:	0,35310	5.400	12.620	
FUERTES, B.	H0253	1866	H	0,71060	25.700	41.500	
	VA178	1866	H	0,42110	15.000	25.000	
	VA178	1867	H	0,39750	10.418	22.500	
			Total:	1,52920	51.118	89.000	
FUESAS, J.	H0253	1856	V	0,73630	7.110	16.600	
	H0253	1856	H	0,49280	7.080	11.000	
			Total:	1,22910	14.190	27.600	
FULVE, J.	VC277	1866	H	0,28360	2.700	2.850	
	VC277	1866	H	0,13580	2.835	3.300	
			Total:	0,41940	5.535	6.150	
FURIO, A.	RA45	1867	H	0,83710	10.125	20.000	
			Total:	0,83710	10.125	20.000	
FURIO, V.	CT142	1867	H	0,34900	6.750	12.610	
	RB236	1866	A	1,57250	14.400	47.000	
			Total:	1,92150	21.150	59.610	
FUSTER, E.	VA185	1866	H	0,37440	10.800	17.000	
	VA185	1867	H	0,12460	3.420	4.030	
			Total:	0,49900	14.220	21.030	
FUSTER, F.	CT77	1867	H	0,11370	2.017	7.010	
	CT77	1867	H	0,07880	2.467	4.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT77	1867	S	0,12450	630	1.710	
			Total:	0,31700	5.114	12.830	
FUSTER, J.	H0300	1866	H	0,16620	4.455	5.210	
	RA212	1866	H	0,35440	11.250	26.050	
	RA212	1866	H	0,22930	7.425	21.000	
			Total:	0,74990	23.130	52.260	
FUSTER, L.	RA212	1866	H	0,33530	1.800	3.600	
			Total:	0,33530	1.800	3.600	
FUSTER, V.	RA212	1860	M	4,65360	1.450	1.454	
			Total:	4,65360	1.450	1.454	
GABRIEL, M.	CT142	1867	H	0,21890	4.065	7.020	
			Total:	0,21890	4.065	7.020	
GADEA, J.	CT261	1867	H	0,78930	9.610	21.000	
			Total:	0,78930	9.610	21.000	
GALARZA, F.	F884	1867	S	2,24860	2.025	30.100	
			Total:	2,24860	2.025	30.100	
GALARZA, M.	CM220	1859	S	0,57220	3.614	10.200	
	CM220	1859	S	2,06270	13.050	31.500	
	CM220	1867	H	1,53720	15.750	32.000	
	CM220	1867	S	0,54000	6.000	12.100	
			Total:	4,71210	38.414	85.800	
GALBIS, V.	VA79	1867	H	0,28680	5.535	13.620	
			Total:	0,28680	5.535	13.620	
GA.DON, D.	CN251	1867	H	0,29980	875	4.000	
			Total:	0,29980	875	4.000	
GA.I, D.	H0301	1863	H	0,51940	16.875	28.010	
			Total:	0,51940	16.875	28.010	
GA.I, F.	H016	1867	H	0,88100	14.625	14.710	
	H016	1867	H	0,69300	16.263	16.270	
	H0163	1867	H	0,22850	6.900	8.200	
	H0201	1867	H	0,70620	7.010	14.010	
	H0201	1867	H	0,95550	10.560	23.900	
	H0201	1867	H	0,49860	4.950	12.400	
	H0201	1867	V	0,91410	5.175	10.300	
	H0201	1867	H	0,66480	7.200	12.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0201	1867	V	0,83110	4.500	7.100	
	H0201	1867	V	0,26620	1.462	3.310	
	H0201	1867	V	0,78950	8.550	20.010	
	H0201	1867	H	0,33240	4.275	10.500	
	H0201	1867	H	0,58170	7.900	15.600	
	H025	1867	H	0,46530	5.410	6.300	
	H0253	1867	H	0,16620	3.150	4.000	
	H0253	1867	H	1,24660	47.435	70.000	
	RB234	1867	A	0,33240	3.600	6.800	
	RB234	1867	H	1,99440	27.000	36.200	
	RB234	1867	A	3,24090	40.500	80.300	
	VA180	1867	H	1,08030	37.290	50.000	
			Total:	16,86870	263.755	421.910	
GALI, V.	H0201	1867	A	1,33960	20.250	35.010	
	H0201	1867	A	0,99730	2.810	11.810	
			Total:	2,33690	23.060	46.820	
GALINDO, R.	H0253	1861	H	0,64400	12.105	17.010	
	H0302	1859	H	1,00750	13.640	23.010	
	RB111	1866	H	0,38810	6.300	12.010	SI
	RB111	1866	A	1,24290	22.500	60.010	SI
	RB111	1866	H	0,47790	5.670	13.010	SI
			Total:	3,76040	60.215	125.050	
GALLAN, F.	H0253	1867	H	1,14240	25.995	45.100	
	H0253	1867	H	1,48040	33.790	58.010	
	H0253	1867	H	1,41990	34.330	70.100	
			Total:	4,04270	94.115	173.210	
GALLEGO, J.	CM220	1867	H	0,65410	16.233	22.610	
			Total:	0,65410	16.233	22.610	
GALMES, J.	CM220	1859	S	0,57300	2.585	5.200	
			Total:	0,57300	2.585	5.200	
GALMES, L.	CM89	1867	H	0,18690	1.215	5.100	
			Total:	0,18690	1.215	5.100	
GALMES, R.	CM220	1867	H	0,68550	21.105	31.300	
			Total:	0,68550	21.105	31.300	
GALVARON, R.	RA45	1867	H	1,03870	18.450	28.110	
	RA45	1867	A	0,99720	15.600	28.110	
	RA45	1867	S	0,87250	13.275	20.100	
			Total:	2,90840	47.325	76.320	
GALVARON, S.	RA45	1866	H	0,50200	4.050	4.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA45	1866	H	1,37150	18.450	20.000	
	RA45	1867	H	0,96350	8.775	16.100	
			Total:	2,83700	31.275	40.400	
GALVI, F.	VA180	1866	H	0,26880	9.765	16.100	
			Total:	0,26880	9.765	16.100	
GALVIS, F.	VA180	1866	H	0,32600	10.800	20.200	
			Total:	0,32600	10.800	20.200	
GALVIS, J.	H0159	1861	H	0,50530	8.122	10.610	
			Total:	0,50530	8.122	10.610	
GAMBORINO, A.	H0253	1861	H	0,45930	17.590	26.010	
			Total:	0,45930	17.590	26.010	
GAMON, A.	CM118	1866	H	0,24970	6.581	13.100	SI
	CM118	1866	H	0,13450	4.556	8.000	SI
			Total:	0,38420	11.137	21.100	
GAMON, J.	CM118	1866	H	0,16780	1.417	5.400	
	CM118	1866	H	0,19780	5.400	8.500	
			Total:	0,36560	6.817	13.900	
GANSI, J.	H0201	1867	H	0,74790	13.275	26.010	
			Total:	0,74790	13.275	26.010	
GARBI, P.	H0253	1867	H	0,33240	8.775	9.200	
	RA90	1859	H	0,38440	10.145	10.300	
	RA90	1859	H	0,47160	11.066	11.166	
	RA90	1859	H	0,43760	10.268	10.500	
	RA90	1859	H	0,33370	7.829	9.410	
			Total:	1,95970	48.083	50.576	
GARCES, C.	H0203	1867	H	1,08040	19.800	21.610	
			Total:	1,08040	19.800	21.610	
GARCES, J.	CM220	1859	H	0,28830	4.770	6.700	
			Total:	0,28830	4.770	6.700	
GARCES, J. M.	CM220	1867	V	1,23390	5.400	10.010	
			Total:	1,23390	5.400	10.010	
GARCES, P.	H0160	1867	H	1,16340	5.850	13.210	
	H0160	1867	H	0,49760	4.500	12.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	HO160	1867	V	0,49860	3.100	6.500	
	HO160	1867	H	0,68550	3.700	13.010	
			Total:	2,84510	17.150	44.730	
GARCES, V.	CM120	1867	H	0,14130	1.530	5.010	
			Total:	0,14130	1.530	5.010	
GARCIA FAU, J.	HO253	1860	H	1,60110	30.494	35.900	
			Total:	1,60110	30.494	35.900	
GARCIA PE., J.	RA237	1856	H	0,47130	11.171	20.010	
	RA237	1856	H	0,47600	10.358	20.000	
	RA237	1856	H	0,37010	5.076	12.000	
	RA237	1856	H	0,28680	6.325	13.000	
	RA237	1856	S	0,08310	720	730	
	RA48	1856	H	0,77450	10.800	16.010	
			Total:	2,46180	44.450	81.750	
GARCIA SIL., J.	HO167	1863	H	0,28920	6.960	9.000	
	HO253	1863	H	0,98900	12.037	26.000	
			Total:	1,27820	18.997	35.000	
GARCIA, A.	CM220	1867	S	0,66480	900	3.500	SI
	SA55	1866	H	0,27130	5.441	7.000	
	SA55	1866	H	0,24290	4.344	6.000	
	SA55	1866	H	0,24310	5.697	7.000	
			Total:	1,42210	16.382	23.500	
GARCIA, B.	CM220	1867	S	2,11910	2.250	7.100	
	HO253	1859	H	0,21690	3.060	5.600	
	VA180	1866	H	0,18120	8.775	15.000	
	VA180	1866	H	0,11530	2.700	5.600	
	VA180	1855	H	3,32400	51.300	95.000	
	VA4	1866	H	0,15490	2.025	4.510	
	VA4	1866	H	0,19260	3.470	5.010	
	VA4	1866	H	0,22830	3.600	7.010	
			Total:	6,53230	77.180	144.830	
GARCIA, C.	HO203	1867	H	0,68570	12.375	20.910	
			Total:	0,68570	12.375	20.910	
GARCIA, D.	CT196	1867	H	0,35950	5.400	9.010	
			Total:	0,35950	5.400	9.010	
GARCIA, E.	HO253	1859	H	1,26740	38.000	101.100	
			Total:	1,26740	38.000	101.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
GARCIA, F.	CN266	1867	S	0,25630	900	950	
	CN266	1867	S	0,16630	300	340	
	CN266	1867	S	0,12460	350	370	
	CN266	1867	S	0,12700	400	420	
	CN80	1867	H	0,43620	5.330	5.610	
	CT196	1867	H	0,48160	4.050	9.000	
	CT214	1867	H	0,49860	6.750	12.700	
	HQ159	1867	H	0,41550	5.355	10.010	SI
	HQ182	1867	H	0,23310	450	3.010	
	HQ186	1867	H	0,68550	12.875	26.100	
	HQ186	1867	H	0,66480	12.825	36.100	
	HQ253	1859	H	0,70060	13.275	18.200	
	HQ253	1867	H	0,41550	11.250	34.200	
	HQ300	1867	H	0,11540	1.510	1.510	
	HQ316	1867	H	0,49450	7.115	15.710	SI
	RA135	1867	H	0,23180	1.575	2.710	
	RA33	1867	H	0,19310	1.125	2.110	
	RA45	1867	H	0,51520	3.100	8.510	
	SA127	1866	H	0,19520	5.042	6.200	
	SA39	1867	H	0,07410	315	490	
	SA39	1867	H	0,15370	3.510	8.400	
	SA39	1867	H	0,79230	19.125	50.000	
	SA39	1867	H	0,49860	5.960	25.600	
SA39	1867	H	0,23630	9.868	18.000		
			Total:	8,70580	132.355	296.250	
GARCIA, I.	RA156	1866	A	0,11500	1.407	3.400	
			Total:	0,11500	1.407	3.400	
GARCIA, J.	CN220	1867	S	0,59310	2.700	7.000	
	CN266	1867	S	0,25200	240	250	
	CT196	1859	H	0,45790	13.224	21.010	
	HQ200	1859	H	0,20770	4.218	4.560	
	PU213	1860	H	0,55900	4.500	5.500	
	PU213	1856	S	30,03640	22.937	52.000	
	RA45	1867	S	0,81020	4.950	37.210	
	SA39	1867	H	0,36110	7.485	12.000	
	SA39	1867	H	0,32340	7.200	19.990	
	VA178	1867	V	0,23080	933	1.500	
	VC277	1866	H	0,08880	1.800	2.150	
			Total:	33,92040	70.187	163.170	
GARCIA, L.	HQ201	1859	A	0,87260	1.777	7.020	
			Total:	0,87260	1.777	7.020	
GARCIA, M.	CN220	1867	H	0,24930	5.400	8.500	
	CN220	1867	S	2,01520	3.375	10.010	SI
	CN266	1867	H	0,12540	2.925	3.100	
	CN47	1867	H	0,27000	17.000	17.000	
	CT142	1867	H	0,34120	4.200	6.610	
	CT196	1860	H	0,41760	11.557	12.020	
	CT196	1860	H	0,30040	7.591	9.100	
	CT196	1859	H	0,59750	8.628	9.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT196	1859	H	0,38560	11.136	16.100	
	CT196	1859	H	0,49360	14.256	16.010	
	CT196	1859	H	0,63490	11.460	12.100	
	CT196	1859	H	0,34820	10.056	12.110	
	CT196	1867	H	0,52730	6.750	10.350	
	CT196	1859	H	0,24890	4.492	5.000	
	CT196	1859	H	0,35690	9.021	10.700	
	CT196	1867	S	2,54650	2.700	13.000	
	CT261	1867	H	0,68550	9.000	15.100	
	CT57	1867	H	0,56630	8.470	11.000	
	FB138	1867	H	0,39950	3.246	10.010	
	FB138	1867	H	0,18110	2.925	7.010	
	H010	1867	H	0,56550	6.507	13.500	
	H0159	1867	H	0,99730	10.125	17.200	SI
	H016	1867	H	0,51940	11.181	20.600	
	H016	1867	H	0,73600	18.450	31.400	SI
	H016	1867	H	0,49860	9.450	15.100	
	H0200	1867	V	0,58170	4.050	10.100	
	H0230	1867	S	0,56350	8.237	16.010	
	H0253	1867	H	0,74800	3.388	9.000	
	H0253	1867	H	0,74800	15.750	23.110	
	H0300	1867	H	0,39870	9.714	12.900	
	PU213	1864	H	0,30120	3.000	11.000	
	RA212	1861	M	10,55480	1.450	1.450	
	RA212	1861	M	2,82560	380	390	
	RA28	1866	S	1,93220	1.350	1.360	
	RA33	1867	H	1,35360	13.950	24.100	
	RA90	1867	H	0,24930	5.060	18.300	
	RA97	1867	H	1,18420	24.525	38.010	
	SA127	1866	H	0,24550	6.581	11.400	
	SA315	1867	H	0,11580	4.165	5.400	
	SE267	1867	H	0,09310	2.480	4.800	SI
	VA98	1867	H	0,06230	2.857	2.900	
			Total:	36,96520	316.838	501.860	
GARCIA, M. N.	CT196	1860	H	0,68600	18.930	19.500	
	CT196	1860	H	1,11140	27.000	28.000	
			Total:	1,79740	45.930	47.500	
GARCIA, N.	CT196	1865	H	1,13120	27.105	30.600	
	CT196	1859	H	0,66110	16.705	22.800	
	CT196	1859	H	0,45370	12.558	18.000	
	CT196	1867	H	0,89310	8.500	14.000	
			Total:	3,13910	64.868	85.400	
GARCIA, P.	CM220	1867	V	0,17860	1.080	5.110	
	H018	1867	V	0,38480	4.573	7.000	
	SA39	1867	H	0,16620	3.600	9.510	
	VC109	1863	S	0,24930	1.000	1.010	
			Total:	0,97890	10.253	22.630	
GARCIA, R.	CM220	1867	S	0,29140	2.025	5.000	
	CM220	1867	V	0,64390	2.700	6.540	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H018	1867	H	0,44460	4.050	8.000	
			Total:	1,37990	8.775	19.540	
GARCIA, S.	CN175	1867	S	1,45410	5.175	5.180	
	CN175	1867	H	0,15520	3.795	3.800	
	CN175	1867	V	0,58170	5.330	5.340	
	CN175	1867	V	0,49860	4.275	4.280	
	SA39	1867	H	0,29170	7.310	15.990	
			Total:	2,98130	25.885	34.590	
GARCIA, T.	PV213	1860	H	0,28190	9.000	19.500	
	PV213	1860	H	0,22890	2.025	5.300	
	PV213	1856	S	130,21110	38.947	113.000	
	PV213	1856	S	20,66470	25.260	64.000	
	PV213	1856	S	101,07240	12.163	30.000	
	PV213	1856	S	26,19640	7.052	18.000	
	PV213	1864	H	0,46970	11.200	46.100	
	PV213	1864	H	0,24500	5.400	15.000	
	PV213	1864	H	0,22330	6.200	22.300	
			Total:	279,59340	117.247	333.200	
GARCIA, V.	H016	1867	H	0,31160	4.500	7.510	
	RA146	1866	H	0,76620	13.567	40.130	SI
	RA146	1866	H	0,25750	4.275	5.210	
	RA146	1866	H	0,77740	12.375	35.010	SI
	RA156	1866	A	0,76320	6.210	13.170	
	RA156	1866	A	1,47440	10.492	20.000	
	RA212	1866	H	0,06210	1.800	5.610	
	VA178	1867	H	0,06930	2.206	5.600	
	VC240	1866	H	0,08710	562	720	
	VC314	1866	H	0,08720	2.025	2.310	
	VC314	1866	H	0,06300	1.125	1.210	
			Total:	4,71900	59.137	136.480	
GARCIA, V. P.	H0157	1867	H	2,88520	26.280	40.910	
			Total:	2,88520	26.280	40.910	
GIRELLI, J. B.	H0316	1867	H	2,75030	44.550	60.100	
			Total:	2,75030	44.550	60.100	
GARRIDO, F.	CO307	1867	H	0,24930	4.275	13.500	
	VA9	1866	H	0,25640	14.175	15.000	
			Total:	0,50570	18.450	28.500	
GARRIDO, J.	CO88	1866	H	0,19730	7.920	13.000	
	CO88	1866	S	1,32970	4.837	9.550	
	VA178	1867	V	0,10380	630	4.000	
	VA178	1867	H	0,05870	1.449	2.000	
	VA185	1866	H	0,32620	12.825	20.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,01570	27.661	48.650	
GARRIDO, Q.	RB125	1866	A	0,44070	3.375	6.810	
	RB198	1866	A	1,53050	12.150	20.000	
	RB198	1866	A	0,38930	2.250	3.500	
			Total:	2,36050	17.775	30.310	
GARRIDO, R.	H0230	1867	H	4,98600	81.785	81.800	
	H0230	1867	H	1,41270	29.450	45.010	
	H0230	1867	H	0,41550	12.900	18.010	
	H0230	1867	H	0,87240	17.125	24.100	
	H0230	1867	H	0,35260	6.872	7.000	SI
	H0230	1867	A	0,31380	6.115	9.100	
	H025	1867	H	5,84740	98.550	140.100	
			Total:	14,20040	252.797	325.120	
GARRIGUES, J. A.	RA45	1867	H	0,35900	5.625	10.100	SI
			Total:	0,35900	5.625	10.100	
GARZO, A.	RA117	1866	H	0,20140	3.593	5.700	
			Total:	0,20140	3.593	5.700	
GASCO, B.	CD164	1866	S	1,13860	5.250	11.100	
			Total:	1,13860	5.250	11.100	
GASCO, C. V.	H0300	1866	H	0,58410	14.231	14.240	
			Total:	0,58410	14.231	14.240	
GASCO, J.	RA97	1867	A	0,55870	13.500	21.810	
	RA97	1867	A	1,03870	17.100	40.100	
			Total:	1,59740	30.600	61.910	
GISCO, V.	CM220	1866	S	3,98880	10.500	19.100	
	CM220	1866	S	1,16340	5.100	9.900	
	CM26	1867	S	3,44920	8.250	40.010	
	CM32	1867	H	0,26530	7.245	14.100	
	CM35	1866	S	2,02600	5.062	24.020	
	CM35	1866	S	0,35710	1.012	4.010	
			Total:	11,24980	37.169	111.140	
GASPAR, M.	CM120	1867	H	0,13500	1.777	1.968	SI
			Total:	0,13500	1.777	1.968	
GASPAR, R.	CM220	1867	H	0,16620	2.362	3.100	
			Total:	0,16620	2.362	3.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
GASSENT, J.	H0253	1866	H	0,83100	30.250	65.010	
			Total:	0,83100	30.250	65.010	
GASSO, G.	C0265	1859	H	0,91620	31.421	50.500	SI
	C0265	1859	H	0,91620	31.421	51.100	
			Total:	1,83240	62.842	101.600	
GASTALDO, J. B.	RB234	1867	H	4,48740	13.500	38.000	
			Total:	4,48740	13.500	38.000	
GAVILA, V.	VC314	1866	H	0,07620	2.790	2.910	
			Total:	0,07620	2.790	2.910	
GAY, A.	RA90	1867	S	0,42050	4.500	10.010	
			Total:	0,42050	4.500	10.010	
GAY, J.	RB198	1867	S	1,01650	1.840	3.600	
	RB215	1866	A	0,99720	8.100	15.000	
			Total:	2,01370	9.940	18.600	
GAY, T.	H0300	1866	H	0,45050	8.672	15.110	
			Total:	0,45050	8.672	15.110	
GENOVES, A.	H0160	1867	V	1,26720	11.500	18.710	
			Total:	1,26720	11.500	18.710	
GENOVES, J.	CT57	1861	H	0,63660	11.051	25.010	SI
	H0253	1856	H	0,48160	15.907	24.810	
	H0253	1856	H	0,48910	14.712	19.610	
	H0253	1861	H	0,20770	3.510	6.100	
	H0253	1856	H	0,58300	11.837	23.900	
	H0300	1867	H	0,31600	4.619	6.500	
	H0300	1867	H	0,38000	5.554	10.010	
	H0300	1867	H	0,32310	4.198	5.110	
			Total:	3,41710	71.388	121.050	
GENOVES, P.	FB275	1856	S	0,33240	1.500	5.000	
	FB275	1867	H	0,23750	2.606	12.510	
	FB275	1867	H	0,39950	7.245	31.500	
	FB275	1867	H	0,41960	2.376	5.410	
	FB84	1867	S	2,04090	5.906	30.210	
			Total:	3,42990	19.633	84.630	
GENS, B.	H0253	1867	H	1,03470	37.800	46.500	
			Total:	1,03470	37.800	46.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
GERP, A.	CT142	1867	H	0,26400	6.550	12.110	
	CT142	1867	H	0,27070	5.626	10.300	
	Total:			0,53470	12.176	22.410	
GIJON, M.	VA180	1866	H	0,20770	6.750	12.000	
	Total:			0,20770	6.750	12.000	
GIL, E.	H018	1867	H	0,98000	10.575	25.000	
	H0201	1866	H	0,72720	20.317	25.000	
	H025	1866	H	0,79100	12.000	25.600	
	H025	1866	H	0,76850	14.300	28.010	
	H0300	1867	H	0,75610	17.194	27.610	
Total:			4,02280	74.386	131.220		
GIL, G.	H0253	1863	H	0,44670	14.175	20.210	
	H0305	1860	H	0,47780	8.800	15.210	
	Total:			0,92450	22.975	35.420	
GIL, J.	C088	1866	S	0,99730	2.925	5.010	
	H0201	1867	H	0,24930	1.800	2.500	
	H0201	1867	S	1,49580	2.800	9.000	SI
	H0253	1867	H	1,80760	21.710	35.000	
	H0253	1867	H	2,98360	25.320	50.000	
	RA101	1866	H	0,39640	5.175	11.010	
	VA9	1867	H	0,14750	4.747	5.510	
Total:			8,07750	64.477	118.030		
GIL, L.	H0253	1861	H	0,40930	9.045	13.900	
	Total:			0,40930	9.045	13.900	
GIL, M. M.	CT142	1867	H	0,37160	6.750	12.010	
	CT142	1860	H	0,21560	2.360	4.250	
	CT142	1867	H	0,13290	3.050	7.030	
	CT142	1867	H	0,28600	4.200	8.710	
Total:			1,00610	16.360	32.000		
GIL, R.	C0265	1866	V	0,59940	6.075	6.200	
	H0102	1866	H	0,22030	3.217	13.010	
	H018	1867	H	0,27000	2.700	4.000	
	H018	1867	H	0,70620	6.300	14.000	
	H018	1867	H	0,56070	4.500	9.910	
Total:			2,35660	22.792	47.120		
GIMENEZ, B.	H0301	1866	H	0,68560	22.275	39.310	
	Total:			0,68560	22.275	39.310	
GIMENEZ, C.	RA146	1866	H	0,14520	2.315	4.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,14520	2.315	4.500	
GIMENEZ, E.	CT196	1867	S	3,93160	4.500	12.400	
			Total:	3,93160	4.500	12.400	
GIMEINEZ, F.	CT142	1860	H	0,06910	1.530	2.000	
	CT196	1859	H	0,22190	3.604	4.100	
	CT196	1859	H	0,53430	8.680	10.540	
	CT196	1859	H	0,74340	13.417	14.700	
	CT196	1867	S	21,25260	15.750	63.000	
	CT196	1867	S	1,76850	1.575	15.000	
	CT196	1867	S	3,94350	2.000	20.000	
	CT196	1867	H	1,95270	1.800	6.000	
	CT214	1867	H	1,24650	15.750	18.200	
	CT214	1867	H	1,07940	13.500	15.200	
	VC240	1866	H	0,14700	2.700	8.150	
			Total:	32,95890	80.306	176.890	
GIMENEZ, Ma.	CM294	1867	H	0,10380	1.500	5.700	
			Total:	0,10380	1.500	5.700	
GIMENEZ, R.	VA69	1867	S	0,29210	2.756	4.500	
			Total:	0,29210	2.756	4.500	
GIMENO, A.	H0300	1867	H	0,61480	14.978	19.900	
			Total:	0,61480	14.978	19.900	
GIMENO, C.	RA146	1867	S	1,10530	1.687	3.900	
	RA146	1866	S	0,25680	1.080	4.600	SI
	RA146	1866	S	0,12590	405	1.500	SI
	RA146	1867	H	0,70220	8.910	18.700	
	RA170	1863	H	0,07900	1.282	2.000	
	RA28	1867	H	0,90060	7.312	19.500	
			Total:	3,16980	20.676	50.200	
GIMENO, D.	RA101	1866	H	0,17820	1.980	2.700	
	RA101	1866	H	0,69520	9.000	15.000	
	RA101	1867	S	0,40020	1.200	5.000	
	RA146	1866	S	0,97860	2.025	4.110	
	RA146	1866	H	0,21950	3.600	7.000	
	RA146	1866	H	0,26930	2.033	5.200	
			Total:	2,74100	19.838	39.010	
GIMENO, J.	CT196	1867	H	0,17060	2.700	6.600	
	FB152	1867	H	0,22830	3.290	12.010	
	H0102	1867	H	0,90870	8.825	9.000	
	H012	1867	V	0,99730	8.131	20.200	
	H0122	1867	H	1,66200	24.650	45.010	
	H0190	1867	H	0,37370	12.135	35.000	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0201	1867	H	0,49860	4.840	15.310	
	H0201	1867	H	0,41550	3.260	6.010	
	H0216	1867	H	0,45710	10.170	20.200	SI
	H0216	1867	H	0,58970	13.000	25.900	
	H0225	1867	H	1,22630	16.053	22.110	
	H0225	1867	H	0,83100	15.798	22.600	
	H0225	1867	H	0,87230	18.419	21.200	
	H0225	1859	H	2,05190	18.498	24.910	
	H025	1867	A	1,24650	14.175	29.010	
	H025	1859	H	0,70630	6.930	13.900	
	H025	1859	H	1,50930	13.500	26.000	
	H025	1860	H	0,65660	10.671	21.900	
	H0253	1866	H	0,89310	25.760	60.310	
	H0300	1867	H	0,50980	11.605	16.100	
	H0300	1867	H	0,17260	4.155	8.000	
	RA33	1867	A	0,37390	4.500	6.000	
	RA33	1867	A	0,49860	5.400	9.210	
	RA33	1867	H	0,26130	2.745	3.110	
	RA33	1867	H	0,26730	2.250	3.310	
	RA33	1867	H	0,20690	2.700	2.810	
	RA33	1867	H	0,27390	2.700	3.510	
	RA97	1867	A	2,69150	56.025	77.100	
			Total:	21,55060	322.885	566.330	
GIMENO, J. B.	H0300	1867	H	0,22560	5.555	7.010	
			Total:	0,22560	5.555	7.010	
GIMENO, JO.	CM118	1867	H	0,10380	470	520	
			Total:	0,10380	470	520	
GIMENO, L.	H0300	1859	H	0,45530	13.600	19.100	
			Total:	0,45530	13.600	19.100	
GIMENO, M.	H0253	1867	H	0,64480	2.700	4.000	
	RA28	1866	S	0,16620	675	2.020	
			Total:	0,81100	3.375	6.020	
GIMENO, N.	H0253	1859	H	0,96070	35.500	59.310	
			Total:	0,96070	35.500	59.310	
GIMENO, V.	CT142	1867	H	0,39960	8.100	14.100	
	H016	1867	H	0,18690	2.700	5.500	
	H016	1867	H	0,72720	11.000	17.210	
	H016	1867	H	0,58260	11.812	23.410	
	H0253	1859	H	1,36680	21.420	54.280	
	H0300	1867	H	0,66300	8.730	12.000	
	H0300	1866	H	0,51750	10.170	18.100	SI
	H0300	1867	H	0,39960	5.080	7.400	
	H0300	1867	H	0,14400	2.572	3.010	
	H0300	1867	H	0,17580	2.290	3.110	
	H0300	1867	H	0,23990	2.860	4.800	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATAOA	FALLIDA
	RA28	1866	H	0,18940	2.736	5.500	
			Total:	5,59230	89.470	168.420	
GINER, A.	H0253	1859	H	0,74670	13.612	16.810	
			Total:	0,74670	13.612	16.810	
GINER, B.	SA127	1866	H	0,23790	4.826	6.400	
			Total:	0,23790	4.826	6.400	
GINER, C.	H016	1867	H	0,87260	12.600	22.000	
			Total:	0,87260	12.600	22.000	
GINER, F.	H0189	1867	S	1,09280	3.150	9.000	
	H0189	1867	S	1,50420	4.950	16.000	
	H0189	1867	S	0,44040	1.575	8.010	
	H0189	1867	H	1,64940	27.000	70.000	
	H0189	1867	S	2,48490	10.125	25.110	
	H025	1866	H	0,45530	7.115	16.100	
	H025	1866	H	0,64380	7.200	14.100	
	H025	1866	H	1,21900	14.800	30.500	
	H025	1866	H	0,77070	15.187	28.000	
	RB234	1867	A	0,85170	9.450	19.700	
	RB234	1867	A	1,28790	11.550	30.200	
	RB234	1867	A	1,86960	27.900	36.000	
			Total:	14,26970	140.002	302.720	
GINER, J.	CM220	1867	V	0,41550	1.875	5.010	SI
	H0253	1867	H	0,71000	14.400	36.000	SI
	H0300	1867	H	0,23540	5.352	6.200	SI
	H0300	1867	H	0,57110	18.553	45.210	SI
	H0300	1867	H	0,28990	8.065	10.510	SI
	H072	1861	H	3,38480	35.437	70.310	SI
	RA33	1867	H	0,33240	3.150	8.500	SI
	VA9	1867	H	0,21080	7.312	8.560	
			Total:	6,14990	94.144	190.300	
GINER, M.	H0253	1859	H	0,99360	18.157	22.610	
	H0253	1856	H	1,59900	59.452	130.000	SI
			Total:	2,59260	77.609	152.610	
GINER, R.	RA33	1859	H	0,66480	9.495	9.505	
	RA33	1859	H	0,61160	6.075	8.010	
			Total:	1,27640	15.570	17.515	
GINER, V.	H0160	1867	V	0,90190	1.950	8.510	
	H0253	1863	H	0,74380	17.480	36.020	
	H0300	1866	H	0,76600	7.245	14.910	
	H0300	1867	H	0,32760	10.642	21.310	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,73930	37.317	80.750	
GINERTA, J.	H0230	1867	H	0,49860	8.585	12.000	
			Total:	0,49860	8.585	12.000	
GINESTA, V.	RA22	1866	H	0,54840	5.400	9.010	
			Total:	0,54840	5.400	9.010	
GIRBES, J.	RA33	1859	H	0,37230	6.075	7.000	
	RA33	1859	A	0,25890	3.037	4.100	
	RA33	1859	H	0,25140	2.700	2.710	
	RA33	1867	A	0,41550	2.700	9.000	
			Total:	1,29810	14.512	22.810	
GIRONA, F.	CT173	1859	S	0,58170	1.350	2.210	
			Total:	0,58170	1.350	2.210	
GIRONA, M.	RA154	1861	A	0,59420	21.450	30.000	
			Total:	0,59420	21.450	30.000	
GIRONA, Na.	CM220	1867	H	0,43350	7.087	14.260	
			Total:	0,43350	7.087	14.260	
GISBERT, A.	RA45	1867	A	0,43630	13.500	15.200	
			Total:	0,43630	13.500	15.200	
GISBERT, F.	SA177	1866	A	0,31140	5.175	12.800	
	SA315	1867	H	0,27000	4.900	9.810	
	SA315	1867	H	0,32800	7.875	10.000	
			Total:	0,90940	17.950	32.610	
GISBERT, J.	SA177	1866	H	0,68550	14.145	46.030	
			Total:	0,68550	14.145	46.030	
GISBERT, P.	H0182	1865	H	0,27020	5.626	6.100	
			Total:	0,27020	5.626	6.100	
GISBERT, R.	H0300	1866	H	0,51370	13.571	20.100	
			Total:	0,51370	13.571	20.100	
GIDOS, J.	CM66	1867	S	0,37400	1.687	10.260	
			Total:	0,37400	1.687	10.260	
GIMEZ RE., J.	RA33	1867	H	0,58170	6.075	15.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA33	1867	H	0,52930	6.750	11.010	
	RA33	1867	H	0,60730	7.425	13.710	
			Total:	1,71830	20.250	39.720	
GOMEZ, A.	CT196	1859	H	0,51360	9.270	10.000	
	CT196	1859	H	0,54720	7.902	8.500	
	CT196	1859	H	1,06920	15.438	16.600	
	HD234	1859	A	1,95300	13.162	30.000	
	RA191	1859	H	0,78230	17.958	20.610	
	RA33	1859	H	0,36830	5.557	8.050	
	RA33	1859	H	0,41840	4.500	7.050	
	RA33	1867	H	1,00530	16.425	28.100	
	RA33	1867	H	0,58460	6.075	19.100	
	RA33	1867	A	0,58170	6.070	16.800	
	RA33	1859	A	0,34070	4.050	6.650	
	RA45	1859	H	0,41640	6.075	8.008	
	RA45	1859	H	0,53520	9.450	9.550	
	RA45	1866	H	0,52810	14.810	15.550	
	RA45	1867	H	0,43630	11.025	13.100	
	RB234	1859	A	0,91960	11.137	24.010	
	RB234	1859	A	1,26660	15.187	32.600	
			Total:	12,26650	174.091	274.278	
GOMEZ, C.	RA14	1859	A	0,57960	16.484	23.010	
	RA14	1859	A	0,61120	17.376	18.010	
			Total:	1,19080	33.860	41.020	
GOMEZ, E.	RB111	1859	H	0,36150	5.737	7.200	
	RB111	1859	H	0,36610	5.850	7.710	
			Total:	0,72760	11.587	14.910	
GOMEZ, F.	CM220	1867	H	0,52570	5.230	8.010	
	RA135	1859	H	0,36120	4.072	5.000	
	RB234	1867	A	0,58170	6.200	15.010	
	RB234	1867	A	1,74510	5.850	14.110	
			Total:	3,21370	21.352	42.130	
GOMEZ, J.	RA135	1860	H	0,60030	2.250	2.350	
	RA135	1860	H	0,85590	5.626	5.725	
	RA135	1860	S	0,37270	3.375	3.385	
	RA33	1860	H	0,44900	4.500	5.010	
	RA33	1860	H	0,15240	1.500	1.710	
	RA33	1860	H	0,30070	3.038	3.610	
	RA33	1867	H	0,62520	1.800	6.800	
	RA33	1867	A	1,24650	8.550	30.400	
	RA33	1867	H	0,24930	1.350	5.530	
	RA33	1867	H	0,66480	2.250	10.000	
	RA33	1867	H	0,16620	2.250	3.100	
	RA33	1867	H	0,24930	3.150	4.110	
	RA45	1867	H	0,58080	8.775	10.100	
	RA45	1867	H	0,14530	1.575	2.010	
	RA90	1859	A	0,41850	12.072	18.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA90	1855	H	1,82820	21.684	50.150	
	RA97	1859	A	0,37000	9.000	9.310	
	RB234	1855	A	0,49830	1.080	5.010	
	SA127	1866	S	0,39450	8.775	9.100	
			Total:	10,16790	102.600	185.420	
GOMEZ, L.	H0300	1867	H	0,17030	2.091	4.100	
	RA33	1867	H	0,41550	5.400	6.000	
	RA33	1867	A	1,16340	4.725	25.000	
	RB11	1866	A	1,21960	12.825	25.100	
	RB11	1866	A	1,99440	16.875	25.100	
	RB111	1866	A	1,59580	29.250	48.000	
	RB111	1866	A	0,77540	12.600	28.010	
	RB111	1867	A	1,74510	17.320	21.800	
	RB111	1867	A	0,47660	6.170	15.050	
	RB111	1866	H	0,43800	5.737	13.000	
	RB111	1866	A	0,74920	9.720	20.610	
	RB111	1867	A	0,89310	11.280	12.000	
			Total:	11,63640	133.993	243.770	
GOMEZ, M.	CM188	1866	H	0,11710	1.890	4.610	
	H016	1859	H	0,44790	6.097	8.010	
	H0253	1859	H	0,50430	5.647	6.010	
	H0253	1859	H	1,93210	20.652	37.010	
	H0300	1859	H	1,18850	16.875	28.010	
	H035	1866	S	2,00000	27.000	52.200	
	RA156	1864	A	3,01680	44.410	63.600	
	RA90	1859	H	0,37760	6.795	7.000	
			Total:	9,58430	129.366	206.450	
GOMEZ, P.	CN47	1856	H	0,22860	4.140	10.500	
	C0265	1859	H	0,77370	16.762	17.000	
	H0201	1867	H	3,24130	24.570	45.100	SI
	H0203	1856	H	50,85720	205.000	602.110	SI
	H0203	1867	H	0,19890	5.570	12.000	
	H0203	1867	S	1,24660	11.700	30.000	
	H0203	1859	H	0,29620	6.007	7.150	
			Total:	56,84250	273.749	723.860	
GOMEZ, PA.	C023	1867	H	0,12450	5.870	9.300	
			Total:	0,12450	5.870	9.300	
GOMEZ, V.	CT57	1859	H	0,63280	18.286	30.300	
	CT57	1861	H	0,06370	1.152	4.220	
	SA315	1867	S	1,67800	2.475	3.435	
			Total:	2,37450	21.913	37.955	
GOMIS, B.	RA90	1867	H	0,71370	14.512	32.100	
			Total:	0,71370	14.512	32.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
GOMIS, J.	RA45	1859	H	0,29670	5.082	6.400	
			Total:	0,29670	5.082	6.400	
GOMIS, S.	RA45	1867	A	0,71040	15.300	26.000	
			Total:	0,71040	15.300	26.000	
GONSALVO, A.	CO265	1860	S	2,49320	5.400	10.600	
			Total:	2,49320	5.400	10.600	
GONZALEZ, A.	RB234	1859	A	3,32230	17.334	34.000	
			Total:	3,32230	17.334	34.000	
GONZALEZ, B.	H0300	1866	H	1,91320	49.723	66.600	
	H0300	1866	H	0,89130	23.164	35.120	
			Total:	2,80450	72.887	101.720	
GONZALEZ, J.	CM220	1859	S	0,73230	2.642	3.750	
	H0274	1860	H	0,29680	2.300	3.410	
	RA244	1867	S	1,18420	1.687	7.010	
	RA244	1867	H	0,06630	1.355	4.800	
	RA70	1867	H	0,20240	2.587	3.010	
	RA70	1867	H	0,16740	3.375	5.110	
			Total:	2,64940	13.946	27.090	
GONZALEZ, M.	CT142	1860	H	1,49580	2.360	6.910	
	H025	1859	H	0,49860	3.712	6.300	
	H0300	1867	H	0,25490	7.045	14.510	
	RB40	1867	H	0,85170	6.750	10.300	
	SE267	1860	H	0,19930	7.135	8.200	
			Total:	3,30030	27.002	46.220	
GONZALEZ, S.	PU213	1864	H	0,17480	2.550	11.000	
			Total:	0,17480	2.550	11.000	
GONZALVO, A.	H0201	1867	H	1,12190	21.172	38.250	SI
			Total:	1,12190	21.172	38.250	
GIRQUI, L.	H0300	1866	H	0,40870	11.285	52.110	
			Total:	0,40870	11.285	52.110	
GIRRITA, B.	SA318	1867	H	0,14170	7.915	10.000	
			Total:	0,14170	7.915	10.000	
GIZALBEZ, A.	VC240	1866	H	0,09460	2.025	4.200	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,09460	2.025	4.200	
GOZALVO, P.	CO265	1860	S	0,49860	1.500	4.300	
			Total:	0,49860	1.500	4.300	
GRAMAGE, P.	RB107	1867	A	1,50610	18.225	25.000	
			Total:	1,50610	18.225	25.000	
GRANERO, F.	CN266	1866	H	0,57900	4.567	14.100	
			Total:	0,57900	4.567	14.100	
GRANGEL, A.	HO189	1867	H	0,49860	4.500	7.100	SI
			Total:	0,49860	4.500	7.100	
GRAU, J.	RB111	1867	A	0,88300	16.000	26.510	
	VA69	1866	V	1,14480	10.800	20.110	
	VA69	1866	V	8,39000	11.000	15.200	
			Total:	10,41780	37.800	61.820	
GRAULLERA, F.	CM220	1867	V	0,70630	2.250	7.000	
			Total:	0,70630	2.250	7.000	
GREGORI, J.	SA208	1866	H	0,27470	4.387	9.000	
	SA62	1866	H	0,20360	4.387	6.000	
			Total:	0,47830	8.774	15.000	
GREGORI, P. P.	SA123	1866	H	0,18730	3.363	7.100	
	SA62	1866	H	0,17600	4.840	6.100	
			Total:	0,36330	8.203	13.200	
GREUS, D.	RB40	1867	H	0,45790	9.000	16.510	SI
	RB40	1867	H	0,29070	3.150	6.810	
	RB40	1867	H	0,66480	9.900	20.000	
			Total:	1,41340	22.050	43.320	
GREUS, F.	CT57	1867	H	0,85170	11.475	25.410	
			Total:	0,85170	11.475	25.410	
GRIMA, R.	RA14	1866	H	0,41550	9.470	28.010	
			Total:	0,41550	9.470	28.010	
GUINTER, F.	HO172	1859	S	2,89380	6.250	11.700	
			Total:	2,89380	6.250	11.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
GUARDIOLA, J.	RA97	1867	H	0,52350	9.900	15.910	
	RB253	1856	A	2,03860	17.100	40.000	
			Total:	2,56210	27.000	55.910	
GUARDIOLA, S.	CT214	1867	H	1,02800	10.575	25.010	
			Total:	1,02800	10.575	25.010	
GUARNER, C.	RA154	1856	A	0,79740	15.543	40.000	
	RA154	1856	A	1,11780	29.052	72.100	
			Total:	1,91520	44.595	112.100	
GUARNER, E.	VA69	1867	H	0,20770	4.050	7.600	
			Total:	0,20770	4.050	7.600	
GUARNER, R.	VA69	1860	S	0,99290	11.812	12.000	
			Total:	0,99290	11.812	12.000	
GUEROLA, A.	VA4	1867	H	0,19900	5.503	6.150	
			Total:	0,19900	5.503	6.150	
GUEROLA, J.	RA45	1867	M	11,63000	3.375	7.000	
	VA4	1866	S	2,09450	11.047	15.000	
			Total:	13,72450	14.422	22.000	
GUERRERO, B.	FB84	1860	H	0,66500	14.512	15.000	
			Total:	0,66500	14.512	15.000	
GUERRERO, M.	RA28	1866	H	0,27750	2.070	2.400	
	RA28	1866	H	0,27170	2.081	1.090	
			Total:	0,54920	4.151	3.490	
GUILLEM, F.	H08	1867	H	0,12450	2.925	10.000	
			Total:	0,12450	2.925	10.000	
GUILLEM, L.	CM220	1867	H	0,41880	2.280	6.310	
	CM220	1866	H	0,18880	1.650	3.010	
	CM220	1867	S	0,50660	1.685	3.650	
			Total:	1,11420	5.615	12.970	
GUILLEM, M.	H0193	1866	H	0,49860	7.875	13.100	
			Total:	0,49860	7.875	13.100	
GUILLEM, S.	SA191	1866	H	0,12450	2.190	4.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,12450	2.190	4.100	
GUILLOT, M.	H0253	1861	H	0,88080	15.075	26.000	
	H037	1861	H	1,71850	31.050	49.010	
			Total:	2,59930	46.125	75.010	
GUINIART, Ba.	H081	1863	H	0,49860	9.000	13.070	
			Total:	0,49860	9.000	13.070	
GUITART, B.	RA33	1867	S	0,54010	1.575	4.000	
			Total:	0,54010	1.575	4.000	
GUITART, P.	C0149	1867	H	0,41550	4.725	7.110	
	C0149	1867	H	1,09030	14.435	25.010	
			Total:	1,50580	19.160	32.120	
GURREA, M.	CM188	1866	H	0,29280	4.725	10.010	
	H0300	1866	H	0,27040	7.247	17.100	
			Total:	0,56320	11.972	27.110	
GURRIDO, H. M.	VA9	1867	H	0,74690	24.300	35.030	
			Total:	0,74690	24.300	35.030	
GUTIAS, D.	H0300	1867	H	1,22810	26.930	38.140	
			Total:	1,22810	26.930	38.140	
GUTIERREZ, F.	RA33	1867	H	0,31950	6.750	9.700	
	RA33	1867	A	1,57890	18.450	22.000	
	RA33	1867	H	0,58170	10.510	17.000	SI
			Total:	2,48010	35.710	48.700	
GUTIERREZ, J.	CM220	1867	H	0,72690	8.775	11.600	
	CM220	1867	V	0,97620	4.050	10.010	
	CM220	1867	H	0,47130	7.425	15.300	
	CM220	1867	V	0,52340	2.475	6.310	
	CM220	1867	S	0,91410	2.475	6.110	
	CM220	1867	V	4,42500	23.290	42.000	
			Total:	8,13690	48.490	91.330	
GUTIERREZ, O.	RA33	1867	H	0,95960	6.525	14.100	
			Total:	0,95960	6.525	14.100	
GUTIERREZ, P. M.	CM220	1861	S	0,66410	506	1.810	
	CM220	1867	H	0,52920	4.593	9.310	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,19330	5.099	11.120	
GUZMAN, E.	CD265	1867	H	1,01190	16.425	20.010	
	CD265	1866	H	1,03870	39.305	39.310	
	C088	1866	H	0,16620	6.975	8.810	
	C088	1866	H	0,28760	17.100	17.210	
	C088	1866	H	0,33760	6.750	15.000	
	C088	1866	H	0,33760	6.750	14.000	
	C088	1866	H	0,33240	19.500	33.000	
	C088	1866	H	0,16950	8.145	12.510	
	C088	1866	H	0,30750	10.957	13.510	
	C088	1866	H	0,22830	8.775	14.020	
	C088	1866	H	0,29090	11.812	25.010	
			Total:	4,50820	152.494	212.390	
GUZMAN, F.	SA127	1866	H	1,77160	28.462	58.000	
			Total:	1,77160	28.462	58.000	
GUZMAN, J.	CN116	1867	S	0,35460	4.200	4.210	
	SA127	1860	H	0,34150	7.047	7.110	
	SA127	1856	H	0,53130	9.487	12.010	
	SA127	1856	H	0,25130	4.066	5.000	
			Total:	1,47870	24.800	28.330	
HAMBERT, J.	H0253	1867	H	0,99730	14.850	27.400	
			Total:	0,99730	14.850	27.400	
HENRICH, P.	CM220	1866	H	0,56070	12.285	16.010	
	CM220	1867	V	1,55790	6.750	14.900	
	H0201	1867	H	0,91410	20.250	26.100	
	H0300	1867	H	0,81000	10.550	15.110	
	H0300	1866	H	0,38290	9.157	17.300	
	H0300	1866	H	0,29050	6.602	12.910	
	H0300	1866	H	0,54620	12.431	20.210	
	H0300	1867	H	1,08070	21.065	32.100	
	RA146	1866	H	0,53640	5.760	10.110	
			Total:	6,67940	104.850	164.750	
HERANS, J.	H0300	1867	H	0,75440	17.155	30.700	
			Total:	0,75440	17.155	30.700	
HERBAS, F.	FB84	1867	H	0,06420	1.628	6.410	
	FB84	1860	S	1,00840	1.710	4.400	
	FB84	1860	S	0,83510	1.350	2.410	
			Total:	1,90770	4.688	13.220	
HERNANDEZ, A. M.	H016	1867	H	0,97650	18.000	34.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,97650	18.000	34.010	
HERNANDEZ, J.	H0190	1867	H	0,29740	9.665	26.610	
	H0190	1867	H	0,10150	2.525	6.510	
	RA22	1859	V	0,42790	5.062	11.110	
	RB11	1867	A	0,60240	6.750	12.800	
	VC277	1867	H	0,09010	2.210	3.800	
			Total:	1,51930	26.212	60.830	
HERNANDEZ, J, V.	SE86	1866	H	0,13700	3.630	6.600	
			Total:	0,13700	3.630	6.600	
HERNANDEZ, M.	CT196	1867	H	0,44700	5.850	10.150	
	CT196	1867	H	0,26610	3.375	8.910	
			Total:	0,71310	9.225	19.060	
HERNANDEZ, Ma.	CT196	1867	H	0,35910	2.150	6.600	
			Total:	0,35910	2.150	6.600	
HERNANDEZ, P.	CT142	1860	S	0,58170	1.125	3.190	
	CT57	1861	H	0,25760	6.791	10.010	SI
			Total:	0,83930	7.916	13.200	
HERNANDEZ, S.	H0102	1861	S	0,47320	2.000	5.100	
	RA90	1867	H	0,62230	7.605	16.800	
	RA90	1859	H	0,06370	1.369	1.500	
	RA90	1859	H	0,54850	12.870	14.500	
	RA90	1866	H	0,25760	4.500	7.200	
	RA90	1866	H	0,41550	10.500	20.600	
	RA97	1867	A	1,40140	48.825	75.100	
	RB198	1866	A	2,22680	24.615	45.600	SI
	RB198	1866	S	1,93720	4.725	12.000	
			Total:	7,94620	117.009	198.400	
HERNANDEZ, V. S.	H020	1867	H	0,14760	2.403	9.210	
			Total:	0,14760	2.403	9.210	
HERNANDIS, F.	RA22	1866	H	1,48100	15.862	28.300	
			Total:	1,48100	15.862	28.300	
HEFRAEZ, G.	CT196	1859	H	0,35110	6.337	7.000	
	CT196	1859	H	0,37810	6.825	7.225	
	CT196	1867	H	0,49320	7.230	8.500	
	CT196	1867	H	0,32580	3.080	4.800	
	CT196	1867	H	0,31500	3.080	5.010	
	CT196	1859	H	1,85330	18.192	20.000	
	CT196	1859	H	1,02660	18.457	20.000	
	CT196	1859	H	0,37480	6.780	7.515	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT196	1859	H	0,45790	8.265	9.010	
	CT196	1867	H	0,73690	5.320	14.000	
	CT196	1867	H	0,68550	5.265	8.500	
	CT196	1867	H	0,50780	5.175	9.760	
	CT57	1867	H	0,27850	4.200	9.030	
	CT57	1867	H	0,60930	23.780	61.020	
	CT57	1867	H	0,59170	14.500	20.300	
	CT57	1867	H	0,25930	3.860	9.110	
			Total:	9,24480	140.406	220.780	
HERRAEZ, P. J.	CT196	1859	H	0,56970	10.282	12.010	
	CT196	1867	H	0,47760	7.040	13.530	
	CT196	1867	H	0,60000	8.670	14.500	
			Total:	1,64730	25.992	40.040	
HERRAN, J.	H0300	1867	H	0,82140	20.140	30.010	
			Total:	0,82140	20.140	30.010	
HERRANDIS, A.	RB11	1867	H	0,49860	3.600	6.100	
	RB11	1867	H	0,16620	2.700	5.210	
			Total:	0,66480	6.300	11.310	
HERRANDIS, J.	CN80	1866	H	0,20790	3.375	4.500	
	CN80	1866	H	0,37780	4.207	4.510	
	CN80	1866	H	0,42760	5.062	5.310	
			Total:	1,01330	12.644	14.320	
HERRANDIS, S.	RB198	1867	A	1,85320	13.050	33.310	
			Total:	1,85320	13.050	33.310	
HERRANDIS, T.	RB198	1866	S	0,35320	1.350	1.420	
			Total:	0,35320	1.350	1.420	
HERRANDIZ, J.	RB11	1866	A	1,15340	11.250	23.110	
			Total:	1,15340	11.250	23.110	
HERRANDIZ, T.	RB11	1867	A	1,62040	34.650	50.000	
	RB11	1866	H	0,49860	8.325	17.910	
			Total:	2,11900	42.975	67.910	
HERRANZ, J. P.	RA97	1856	A	0,81400	19.845	38.010	
			Total:	0,81400	19.845	38.010	
HERRERA, A.	CN26	1859	H	0,25220	5.175	7.000	
	CN26	1867	H	1,30770	4.995	10.000	
	H0230	1866	H	0,21210	4.133	4.810	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,77200	14.303	21.810	
HERRERO, F.	CT196	1867	H	0,31330	5.728	10.020	
			Total:	0,31330	5.728	10.020	
HERRERO, P.	RB11	1867	H	0,64380	2.700	3.000	
			Total:	0,64380	2.700	3.000	
HERRERO, R.	RD100	1863	S	6,64800	20.500	52.120	
	SE169	1867	S	2,21650	1.350	3.010	
	VC314	1866	H	0,04200	900	2.410	
			Total:	8,90650	22.750	57.540	
HERRERO, S.	CT142	1867	H	0,21100	5.400	9.700	
	CT142	1867	H	0,22830	9.520	11.000	
			Total:	0,43930	14.920	20.700	
HERVAS, J.	HD201	1856	H	0,83100	14.908	60.030	
	RA22	1866	H	0,44460	4.162	6.500	
			Total:	1,27560	19.070	66.530	
HERVAS, M.	RA22	1867	H	0,19100	1.620	2.000	
			Total:	0,19100	1.620	2.000	
HIDALGO, M.	VC277	1866	H	0,09550	1.800	5.400	
	VC277	1866	H	0,06590	1.125	3.400	
	VC277	1866	H	0,08900	2.025	4.000	
	VC277	1866	H	0,06960	675	2.500	
	VC7	1859	H	0,22500	9.450	9.650	
			Total:	0,54500	15.075	24.950	
HONRUBIA, M.	VC7	1859	H	0,17220	6.750	8.100	
			Total:	0,17220	6.750	8.100	
HIERTA, M.	CM220	1867	S	0,16620	1.950	8.000	
			Total:	0,16620	1.950	8.000	
HIERTO, V.	CM220	1866	H	0,28330	3.420	7.000	
			Total:	0,28330	3.420	7.000	
HIESO, M.	HD122	1860	H	0,34150	5.533	10.600	
	HD122	1860	H	0,41940	8.437	15.110	
	HD158	1860	H	0,56180	11.362	19.020	
	HD158	1860	H	0,56180	11.362	20.210	
	HD310	1861	H	3,28270	56.532	78.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	5,16720	93.226	142.950	
HUESO, T.	H0186	1867	H	0,36570	7.425	11.800	
	H0193	1867	V	0,48760	6.030	7.000	
	H0193	1867	V	0,33240	3.600	3.610	
	H0313	1861	H	1,10990	25.374	40.000	
	H0313	1859	H	0,36480	8.100	16.000	
			Total:	2,66040	50.529	78.410	
HUESO, V.	H016	1859	H	0,35320	3.825	6.400	
	H016	1859	H	0,78950	15.750	16.310	
			Total:	1,14270	19.575	22.710	
HURTADO, F.	RA22	1866	H	0,47780	4.725	7.100	
	RA22	1866	H	0,51360	4.972	7.000	
			Total:	0,99140	9.697	14.100	
HURTADO, R. (2)	FB152	1867	H	0,34120	5.230	16.700	
			Total:	0,34120	5.230	16.700	
HURTADO, V.	RA33	1867	H	0,56070	16.750	12.300	
			Total:	0,56070	16.750	12.300	
IBAREZ, G.	CT214	1867	H	1,41270	16.870	25.200	
			Total:	1,41270	16.870	25.200	
IBAREZ, I.	CM35	1855	H	0,33240	5.400	10.100	
			Total:	0,33240	5.400	10.100	
IBAREZ, J.	CT142	1867	H	0,37380	4.500	6.110	
	RA244	1867	H	0,44700	8.885	15.100	
	VC106	1866	S	6,72420	3.375	6.000	
			Total:	7,54500	16.760	27.210	
IBAREZ, J. M.	H0163	1867	H	1,35970	41.600	70.100	
	H0203	1859	H	0,50690	20.340	41.800	SI
			Total:	1,86660	61.940	111.900	
IBOR, A.	RB234	1867	A	2,22270	26.100	90.000	
			Total:	2,22270	26.100	90.000	
IBOR, F.	RB234	1867	H	1,87600	10.575	70.010	SI
			Total:	1,87600	10.575	70.010	
IBOR, J.	RB234	1867	A	1,49580	15.300	50.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RB234	1867	A	1,49580	16.200	50.000	
			Total:	2,99160	31.500	100.000	
IBORRA, J.	RA45	1867	H	0,41550	6.750	11.410	
	RA45	1867	H	0,38430	5.175	8.410	
			Total:	0,79980	11.925	19.820	
IBORRA, M.	CT142	1860	H	0,45690	8.250	13.790	
	H0230	1859	A	0,19940	3.060	6.100	
			Total:	0,65630	11.310	19.890	
INGLADA, J.	CM220	1867	S	1,49580	2.700	5.610	
			Total:	1,49580	2.700	5.610	
INGLES, R.	CO217	1860	H	0,89340	18.000	30.030	
			Total:	0,89340	18.000	30.030	
INGLES, V.	CT142	1860	H	0,32440	8.437	13.610	
			Total:	0,32440	8.437	13.610	
IRANZO, G.	PU213	1864	H	0,18700	4.297	12.500	
			Total:	0,18700	4.297	12.500	
IRANZO, J.	CT196	1867	H	0,93480	9.030	17.000	
	CT196	1867	H	0,84900	6.075	12.080	
			Total:	1,78380	15.105	29.080	
IRANZO, M.	CM220	1856	S	4,15540	5.645	11.300	
			Total:	4,15540	5.645	11.300	
IRANZOS, J.	RA117	1860	M	214,64920	10.000	30.000	
			Total:	214,64920	10.000	30.000	
ISACH, J. B.	HO16	1867	H	0,54020	6.525	11.810	
	HO16	1867	H	0,54820	6.975	7.400	
	HO16	1867	H	0,35320	4.500	9.010	
	HO16	1867	H	1,20500	15.187	25.210	
	HO16	1867	H	0,51940	9.000	15.700	
	HO16	1867	H	4,25880	51.750	75.000	
	HO16	1867	H	0,33450	6.000	7.100	
			Total:	7,81930	99.937	151.230	
IVANCOS, F.	CO321	1867	A	1,41280	36.000	50.010	
	CO322	1867	A	0,36210	9.900	26.320	
	CO322	1867	H	0,19890	5.430	15.000	
	CO322	1867	H	0,27000	1.165	2.200	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA209	1867	A	1,57950	38.371	95.100	
			Total:	3,82330	90.866	188.630	
IZQUIERDO, F.	CT142	1867	H	0,23430	4.065	9.010	
			Total:	0,23430	4.065	9.010	
IZQUIERDO, J.	CT102	1867	H	0,19290	3.050	7.010	
	HO300	1866	H	0,41400	12.150	25.000	
	HO300	1866	H	0,51750	10.170	18.500	
	HO300	1866	H	0,69360	8.918	18.000	SI
	HO300	1867	H	0,52480	13.290	16.000	
	HO300	1867	H	0,54060	10.530	12.210	
	HO300	1867	H	0,93330	13.660	24.010	
	RA135	1867	H	1,00930	8.100	24.000	
	RA156	1866	A	0,50160	5.800	14.900	
	RA48	1867	H	0,61240	13.320	22.010	
	RA92	1866	S	0,33570	405	1.200	
			Total:	6,27570	99.393	182.840	
IZQUIERDO, M.	CN266	1867	H	0,09640	3.860	5.020	
	SE267	1867	H	0,08310	3.000	4.640	
	SE267	1867	S	0,51930	1.474	2.040	
			Total:	0,69880	8.334	11.700	
IZQUIERSO, M.	SE267	1867	H	0,10960	2.900	5.080	
			Total:	0,10960	2.900	5.080	
JARA, R.	VC7	1859	H	0,30220	8.720	9.020	
			Total:	0,30220	8.720	9.020	
JAVALOYES, M. V.	FB138	1867	H	0,10340	1.599	4.610	
	FB138	1867	H	0,11050	2.021	5.010	
	FB138	1867	H	0,09090	1.350	3.210	
	FB138	1867	H	0,14010	1.950	4.710	
			Total:	0,44490	6.920	17.540	
JESUS, J.	RA90	1866	H	0,54270	7.335	15.000	
			Total:	0,54270	7.335	15.000	
JIMENO, A.	RA22	1859	H	0,15070	2.205	4.000	
			Total:	0,15070	2.205	4.000	
JIMENO, V.	HO300	1867	H	0,16060	2.347	4.100	
	HO300	1867	H	0,20760	3.080	4.610	
			Total:	0,36820	5.427	8.710	
JIRDAN, M.	HO16	1866	H	1,39200	27.000	50.000	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H016	1866	H	0,25370	4.725	9.200	SI
			Total:	1,64570	31.725	59.200	
JORGE, J.	RA212	1866	H	0,10380	6.075	7.910	
			Total:	0,10380	6.075	7.910	
JORGE, V.	CT142	1867	H	0,30110	5.420	7.160	
			Total:	0,30110	5.420	7.160	
JORNET, J.	VA54	1866	S	0,04140	450	1.500	
	VA54	1866	H	0,27000	4.725	7.200	
	VA54	1866	S	0,27000	455	7.000	
			Total:	0,58140	5.630	15.700	
JORNET, P.	RA22	1866	H	0,29490	2.362	3.500	
			Total:	0,29490	2.362	3.500	
JOSE, F. J.	RA14	1866	H	0,82160	12.555	20.200	
			Total:	0,82160	12.555	20.200	
JOVER, F.	CN161	1866	H	0,11450	3.375	4.010	
	CN161	1866	H	0,67320	14.400	15.010	
	CN161	1866	H	0,28050	6.300	7.010	
	CN161	1866	H	0,14740	4.050	4.210	
			Total:	1,21560	28.125	30.240	
JOVER, F. P.	CN78	1866	S	0,83100	4.050	5.310	
	VC109	1866	H	0,71520	3.800	3.910	
	VC109	1866	H	0,06400	1.012	1.410	
	VC109	1866	H	0,34980	1.575	1.710	
	VC109	1866	H	0,28290	1.518	1.710	
	VC109	1866	H	0,51660	2.400	2.610	
			Total:	2,75950	14.355	16.660	
JOVER, S.	RB111	1866	A	0,79660	12.307	30.100	
			Total:	0,79660	12.307	30.100	
JUAN, I.	H0102	1867	A	0,38100	11.408	12.310	
	H0230	1867	A	0,31760	7.222	9.800	SI
	H0230	1867	H	0,17030	3.318	5.010	SI
	RA33	1867	H	0,21190	2.700	5.310	SI
			Total:	1,08080	24.648	32.430	
JUAN, J.	VA76	1861	H	0,69050	5.692	8.010	
			Total:	0,69050	5.692	8.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
JUAN, P.	VA224	1866	H	0,23470	4.323	12.000	SI
			Total:	0,23470	4.323	12.000	
JUAREZ, J.	RA45	1867	S	0,76870	8.100	13.400	
			Total:	0,76870	8.100	13.400	
JULIA, M.	H0253	1867	H	0,78930	16.900	31.100	
			Total:	0,78930	16.900	31.100	
JULIO, F.	SA73	1867	H	0,47780	12.825	20.010	
			Total:	0,47780	12.825	20.010	
JUST, F.	H0153	1867	H	0,25330	4.200	9.400	
	RA45	1867	H	1,70470	18.450	54.100	
	RA45	1867	H	0,58170	6.975	11.000	
			Total:	2,53970	29.625	74.500	
LACASA, R.	RA45	1859	A	0,32250	8.775	11.510	
	RA45	1859	H	0,47790	8.100	8.610	
			Total:	0,80040	16.875	20.120	
LAC0Z, S.	C088	1866	H	0,20760	10.985	15.010	
			Total:	0,20760	10.985	15.010	
LACUADRA, I.	H016	1867	H	0,62330	8.100	15.000	
	H085	1866	S	1,99040	42.000	50.500	
			Total:	2,61370	50.100	65.500	
LAFONT, M.	CM13	1866	H	0,35970	4.384	14.520	
	CM220	1866	H	0,08440	1.825	2.110	
			Total:	0,44410	6.209	16.630	
LAFUENTE, A.	H016	1867	H	0,50280	9.450	14.800	
			Total:	0,50280	9.450	14.800	
LAGUNA, S.	PU213	1860	H	0,63610	3.060	6.610	
			Total:	0,63610	3.060	6.610	
LIPERA, F.	CT196	1856	H	1,33960	19.908	40.500	
			Total:	1,33960	19.908	40.500	
LIPIRA, J.	RB111	1866	A	0,89380	16.087	40.000	
			Total:	0,89380	16.087	40.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
LAPIÑA, M.	RB111	1866	A	0,57100	9.450	20.900	
			Total:	0,57100	9.450	20.900	
LARA, J.	VC277	1866	H	0,12640	4.050	8.300	
			Total:	0,12640	4.050	8.300	
LARRIBIERE, J.	CM220	1867	S	0,44860	4.700	8.110	
	CM220	1867	S	0,49140	4.500	7.050	
	CM220	1867	H	0,32210	3.937	11.400	
	CM220	1867	H	0,36330	5.906	12.000	
			Total:	1,62540	19.043	38.560	
LARRUY, G.	H0253	1866	H	0,59420	22.050	44.110	
			Total:	0,59420	22.050	44.110	
LATORRE, P.	FB132	1867	S	0,96930	4.079	16.200	
	FB132	1867	H	0,30320	2.449	17.000	
	FB132	1867	H	0,10920	2.370	8.100	
			Total:	1,38170	8.898	41.300	
LATORRE, R.	CM35	1859	S	0,83100	3.375	6.910	
			Total:	0,83100	3.375	6.910	
LAUTERIO, J.	CM35	1866	H	0,39760	6.800	25.100	SI
			Total:	0,39760	6.800	25.100	
LAVERNIA, T.	RB11	1867	A	1,49580	16.425	31.510	
	RB11	1867	A	0,41550	4.500	8.010	
	RB11	1866	H	1,31930	11.250	16.810	
	RB11	1860	A	0,21070	1.710	1.810	
	RB11	1859	H	0,83230	3.000	8.000	
	RB11	1866	H	0,83100	6.075	10.100	
	RB11	1866	A	2,24370	24.750	40.000	
	RB12	1866	A	1,62040	12.920	26.500	
	RB198	1867	S	0,66380	2.025	9.000	
	RB236	1866	A	0,60900	4.950	13.010	
	RB236	1866	A	1,24480	14.625	30.010	
	RB236	1866	A	1,42600	9.450	43.000	
			Total:	12,91230	111.680	237.760	
LAZARO, F.	SE262	1860	H	0,12880	3.060	4.050	
			Total:	0,12880	3.060	4.050	
LAZARO, P.	VC7	1865	H	0,83860	5.625	14.600	
			Total:	0,83860	5.625	14.600	
LAZARO, P. A.	VC7	1859	H	0,61920	17.887	18.200	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,61920	17.887	18.200	
LEGIDO, J.	RA244	1867	H	0,12050	2.032	3.100	
	RA244	1867	H	0,06880	1.355	2.010	
			Total:	0,18930	3.387	5.110	
LEON, E.	RA97	1866	A	2,48060	50.175	85.010	
			Total:	2,48060	50.175	85.010	
LEON, F.	RA45	1867	S	0,50690	8.100	8.200	
			Total:	0,50690	8.100	8.200	
LEON, J.	H0300	1866	H	0,75130	10.329	32.200	
			Total:	0,75130	10.329	32.200	
LEON, M.	CT142	1867	H	0,30410	12.197	15.010	
			Total:	0,30410	12.197	15.010	
LEON, N.	RA14	1867	H	0,36970	4.025	4.500	
			Total:	0,36970	4.025	4.500	
LEON, R.	H0122	1866	H	0,16620	3.049	7.000	
	H0122	1867	H	0,24930	3.600	7.000	
			Total:	0,41550	6.649	14.000	
LERGA, V.	CT196	1859	H	0,44710	11.298	14.520	
	CT196	1867	H	1,18200	12.375	17.310	
			Total:	1,62910	23.673	31.830	
LERMA, E.	H0186	1867	H	0,67730	14.400	24.110	
			Total:	0,67730	14.400	24.110	
LERMA, R.	H0186	1867	H	0,08930	1.935	4.010	
			Total:	0,08930	1.935	4.010	
LERMA, Ra.	H0253	1856	H	0,49600	5.382	11.510	
			Total:	0,49600	5.382	11.510	
LERMA, V.	H0186	1867	H	0,43630	7.875	14.100	
	H0186	1867	H	0,47760	9.675	26.610	
			Total:	0,91390	17.550	40.710	
LILA, F.	VA178	1867	V	0,06220	105	1.500	
	VA178	1867	S	0,43840	2.215	8.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
				Total:	0,50060	2.320	9.500
LINARES, B.	RB234	1860	H	1,70370	13.500	14.000	
	RB234	1867	H	0,43620	4.320	14.700	SI
	RB234	1867	A	0,18690	900	6.400	
				Total:	2,32680	18.720	35.100
LINARES, F.	RA71	1866	H	0,51090	7.920	10.550	SI
	RA71	1866	H	0,49590	7.087	9.730	
				Total:	1,00680	15.007	20.280
LINARES, J.	H0300	1867	H	0,23710	6.180	7.600	
	VC7	1865	H	0,50320	3.375	8.500	
	VC7	1865	H	0,44720	4.050	10.000	
	VC7	1865	H	0,33540	6.750	19.000	
				Total:	1,52290	20.355	45.100
LINARES, V.	RA45	1866	H	0,45820	4.837	7.000	
	RA45	1866	H	0,54110	9.450	10.200	
	RA45	1866	H	0,25220	3.150	4.700	
	RA45	1866	H	0,49860	6.750	9.400	
	RA45	1867	H	0,04840	6.592	8.010	
	RA45	1867	H	0,46700	7.425	10.600	
	RA45	1866	H	1,11810	17.550	24.010	
	RA45	1866	S	0,83390	18.600	30.000	
				Total:	4,21750	74.354	103.920
LITA, J.	VA178	1867	H	0,33500	7.762	15.000	
				Total:	0,33500	7.762	15.000
LITA, L.	CM35	1866	H	0,21430	3.913	7.000	
	H0300	1867	H	0,39600	9.005	14.800	
	H0316	1867	H	0,41550	6.770	10.000	
				Total:	1,02580	19.688	31.800
LITA, M.	CM220	1867	S	1,81990	7.200	20.100	
				Total:	1,81990	7.200	20.100
LLACER, F.	H0182	1867	H	0,97230	11.820	21.110	
				Total:	0,97230	11.820	21.110
LLACER, J.	RA33	1867	H	1,16340	11.360	17.200	
				Total:	1,16340	11.360	17.200
LLACER, R.	H0182	1867	S	0,68550	2.940	14.710	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,68550	2.940	14.710	
LLACER, V.	CM220	1859	S	0,21820	819	1.062	
	H0200	1867	V	1,22170	4.500	7.000	
			Total:	1,43990	5.319	8.062	
LLAGARIAM, E.	CN80	1866	H	0,30120	4.725	6.160	
			Total:	0,30120	4.725	6.160	
LLANIES, J.	CM220	1866	H	0,19980	3.656	3.800	
			Total:	0,19980	3.656	3.800	
LLANISOL, J.	H0253	1867	H	0,64380	6.975	11.210	
	H0253	1867	H	0,99720	12.120	16.200	
			Total:	1,64100	19.095	27.410	
LLAWATA, F.	CT142	1860	S	0,64890	1.237	3.500	
			Total:	0,64890	1.237	3.500	
LLAVATA, T.	H0300	1867	H	0,23830	6.450	13.500	
			Total:	0,23830	6.450	13.500	
LLEDO, F. P.	RB198	1866	A	0,88830	9.000	23.000	
			Total:	0,88830	9.000	23.000	
LLED, F.	H0157	1867	H	0,51270	7.110	8.700	
	H0157	1867	V	0,49290	4.050	7.110	
	H0157	1867	V	0,45300	4.055	6.500	
	H0253	1867	H	5,23290	60.750	121.710	
			Total:	6,69150	75.965	144.020	
LLED, J.	H0160	1867	H	0,81330	11.160	18.000	
	H0163	1867	H	0,51940	15.800	20.010	
	H0253	1859	H	1,22460	33.862	50.010	
	H0301	1856	H	2,24370	59.632	120.010	
	H0301	1856	H	3,49020	62.342	100.010	
	VA185	1866	H	0,22640	8.100	9.000	
			Total:	8,51760	190.896	317.040	
LLEDNART, M.	H0253	1859	H	0,71260	20.250	37.000	
			Total:	0,71260	20.250	37.000	
LLIBEROS, F.	RA125	1867	A	0,81010	11.700	24.000	
			Total:	0,81010	11.700	24.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
LLIBEROS, J. R.	RB215	1866	A	0,90700	9.670	22.510	
	RB215	1866	A	1,08030	13.050	27.710	
	Total:			1,98730	22.720	50.220	
LLISO, I.	RA45	1867	H	0,45290	6.525	7.010	
	Total:			0,45290	6.525	7.010	
LLIVERIA, V.	H0189	1865	S	1,53750	4.050	7.820	
	H0253	1855	H	0,83100	21.684	37.000	
	Total:			2,36850	25.734	44.820	
LLIVEROS, F.	RA125	1867	A	0,56610	7.425	15.100	
	RB11	1859	A	2,83200	30.600	64.000	
	RB236	1859	S	0,83100	3.150	7.200	
	Total:			4,22910	41.175	86.300	
LLOBELL, B.	VA180	1867	H	0,41550	13.500	24.000	
	VA180	1867	S	0,45190	1.509	4.150	
	Total:			0,86740	15.009	28.150	
LLOBET, L.	H0249	1867	S	0,55240	4.495	7.100	
	H0249	1867	S	1,20460	5.880	8.100	
	Total:			1,75700	10.375	15.200	
LLOBET, V.	H025	1859	H	0,74730	9.562	21.900	
	Total:			0,74730	9.562	21.900	
LLOPIS, A.	CM220	1867	S	2,19320	3.375	7.000	SI
	CM220	1867	S	1,32960	2.520	7.710	
	CM220	1867	V	1,12180	7.582	21.500	
	CM220	1867	H	1,85640	31.500	50.000	
	CM220	1867	S	1,64000	5.950	15.010	
	CM220	1867	H	0,16620	3.510	6.010	
	Total:			8,30720	54.437	107.230	
LLOPIS, B.	CT142	1867	H	0,37380	7.010	18.000	
	CT142	1867	H	0,22890	6.050	12.000	
	Total:			0,60270	13.060	30.000	
LLOPIS, C.	CT142	1867	H	0,25890	3.600	5.000	
	Total:			0,25890	3.600	5.000	
LLOPIS, F.	H0309	1856	H	0,87630	26.362	43.050	SI
	Total:			0,87630	26.362	43.050	
LLOPIS, J.	SA162	1866	H	0,29070	2.735	3.040	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,29070	2.735	3.040	
LLOPIS, P.	HD163	1867	H	0,54020	16.250	20.010	
	RB111	1866	A	0,41930	3.785	7.010	
	RB111	1866	A	0,87260	15.750	31.010	
			Total:	1,83210	35.785	58.030	
LLORCA, A.	RA33	1867	A	0,58170	6.750	11.110	
			Total:	0,58170	6.750	11.110	
LLORCA, D.	SA177	1866	A	0,33240	5.400	10.000	
			Total:	0,33240	5.400	10.000	
LLORCA, J.	CN47	1866	H	0,11080	1.980	3.010	
			Total:	0,11080	1.980	3.010	
LLORCA, M.	RA22	1856	H	0,49860	2.168	10.000	
			Total:	0,49860	2.168	10.000	
LLORCA, R.	CT196	1859	H	0,38230	6.900	10.000	
	HD186	1856	H	0,43710	9.495	20.010	
	HD186	1856	H	0,50150	15.232	32.210	
			Total:	1,32090	31.627	62.220	
LLORENS, V.	CT77	1867	H	0,41040	7.590	28.000	SI
			Total:	0,41040	7.590	28.000	
LLORENTE, F.	HD253	1867	H	0,17660	2.100	5.410	
	HD253	1867	H	1,37130	13.000	22.210	
	HD253	1867	H	0,68570	9.560	23.510	
	HD253	1867	H	0,72720	8.500	23.000	SI
	RA303	1859	A	8,39150	22.893	52.100	SI
	RA303	1859	A	4,94540	15.637	26.000	
	RA303	1859	A	0,83480	6.750	10.300	
	RA303	1859	S	4,93460	6.468	7.000	
	RA33	1867	H	1,18830	21.825	36.800	
	RA33	1867	H	0,75260	12.000	21.600	
			Total:	24,00800	118.733	227.930	
LLORENTE, J.	HD157	1867	H	0,83900	4.950	9.000	
			Total:	0,83900	4.950	9.000	
LLORENTE, M.	CN250	1867	H	0,06210	920	2.700	
			Total:	0,06210	920	2.700	
LLORENTE, T.	CT214	1867	H	0,27000	3.375	6.610	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,27000	3.375	6.610	
LLORET, G.	SA127	1866	V	1,93210	19.687	26.210	
	SA270	1866	H	0,16620	1.265	2.100	
			Total:	2,09830	20.952	28.310	
LLORET, I.	SA191	1866	H	0,29070	7.020	13.530	
			Total:	0,29070	7.020	13.530	
LLORET, J.	RA135	1863	H	0,47780	8.437	8.450	SI
	SA127	1867	H	0,63510	5.287	14.000	
			Total:	1,11290	13.724	22.450	
LLORET, J. B.	HO16	1863	H	0,59420	10.800	14.010	
	HO253	1863	H	1,28820	42.652	67.000	
			Total:	1,88240	53.452	81.010	
LLORET, R.	HO18	1867	H	0,46810	5.929	13.010	
	HO18	1859	H	0,47440	7.132	10.000	
	HO18	1859	H	0,65760	10.200	15.000	
			Total:	1,60010	23.261	38.010	
LLORET, T.	FB84	1867	H	0,06260	1.586	7.010	
	FB84	1867	H	0,33470	4.080	25.110	
	FB84	1867	S	0,08640	483	6.000	
	FB84	1867	H	0,17820	4.515	20.100	
			Total:	0,66190	10.664	58.220	
LLORET, V.	SA127	1866	H	0,50880	11.362	20.010	
			Total:	0,50880	11.362	20.010	
LLUCH, A.	VA180	1866	H	0,30170	11.475	24.500	
			Total:	0,30170	11.475	24.500	
LLUCH, F.	HO16	1867	H	0,43630	6.750	10.010	
			Total:	0,43630	6.750	10.010	
LLUCH, J.	FB138	1867	H	0,08510	1.383	3.310	
	FB138	1867	H	0,16190	2.700	6.010	
	FB138	1867	H	0,22680	2.764	5.300	
	HO300	1860	H	0,49980	15.000	53.810	
			Total:	0,97360	21.847	68.430	
LLUCH, J. R.	CN47	1866	H	0,05060	2.025	3.510	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,05060	2.025	3.510	
LLUCH, L.	H0300	1866	H	0,34800	9.044	13.100	SI
	H0300	1867	H	0,52680	13.553	30.400	
	H0300	1867	H	1,05940	22.110	43.100	
			Total:	1,93420	44.707	86.600	
LLUCH, M.	H0300	1866	H	0,48730	22.385	31.000	SI
			Total:	0,48730	22.385	31.000	
LLUCH, M. L.	H0300	1867	H	0,42090	10.930	21.100	
	H0300	1867	H	0,41050	9.150	19.100	
	H0300	1867	H	0,35910	8.785	12.010	
			Total:	1,19050	28.865	52.210	
LLUCH, V.	H0163	1866	H	0,52550	15.700	25.100	SI
	H0163	1866	H	0,64400	19.800	27.100	
	H0253	1861	H	6,42780	117.192	172.010	
			Total:	7,59730	152.692	224.210	
LLUESMA, F.	H0167	1867	H	0,31140	7.135	15.000	
			Total:	0,31140	7.135	15.000	
LLUESMA, G.	H0167	1863	H	2,65950	58.320	80.210	
			Total:	2,65950	58.320	80.210	
LLUESMA, V.	CM220	1867	S	7,97000	9.000	36.000	
	CM220	1859	H	0,80030	16.875	27.000	
	H0159	1860	A	0,40760	5.400	11.000	
			Total:	9,17790	31.275	74.000	
LOPEZ, A.	H0122	1867	H	0,58170	4.950	9.900	
			Total:	0,58170	4.950	9.900	
LOPEZ, B.	VA69	1867	S	0,29130	3.234	5.200	
			Total:	0,29130	3.234	5.200	
LOPEZ, F.	CM220	1867	S	0,31140	4.440	10.200	
	CT142	1867	H	0,27400	4.745	11.010	
	CT196	1859	H	0,50360	7.272	7.810	
	CT196	1859	H	0,45870	6.624	7.210	
	H0201	1856	V	1,50580	3.523	20.060	
	VC7	1859	H	0,51380	17.100	20.000	
			Total:	3,56730	43.704	76.290	
LOPEZ, J.	H0201	1867	S	0,74790	1.685	3.200	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0230	1867	H	0,61540	11.954	15.550	SI
	H0230	1867	H	0,41800	8.147	12.010	SI
	H0300	1867	H	0,13010	1.703	2.310	
	H0300	1867	H	0,45690	5.955	6.000	
	H0300	1867	H	0,64380	6.450	6.900	
	H0300	1867	H	0,07490	540	560	
	RA135	1867	H	0,26060	1.800	3.510	
	RA135	1867	H	0,56880	4.500	8.010	
	RA135	1867	H	0,38300	3.150	6.100	
	RA135	1867	H	0,62330	3.150	8.100	
	RA135	1867	H	0,50400	5.175	8.100	
	RA135	1867	H	0,64400	4.500	8.410	
	RA135	1867	H	0,34280	2.475	4.110	
	RA135	1867	H	0,36860	2.700	4.710	
	RA22	1859	H	0,32600	3.600	7.600	
	RA22	1859	H	0,54840	6.750	12.000	
	RA33	1867	H	0,66480	1.698	3.310	
	RA33	1867	H	0,24930	1.350	2.400	
	RA33	1867	H	0,35310	1.800	4.100	
	RA33	1867	S	0,99720	1.350	3.200	
	RA33	1867	H	0,76290	2.025	6.100	
	RA90	1867	H	1,10000	22.610	28.910	
	RA90	1867	S	2,01540	2.182	4.700	
	RB198	1867	S	1,91130	2.943	6.310	
	SE262	1860	S	5,81760	1.620	6.400	
	VC240	1866	H	0,03700	540	800	
	VC240	1866	H	0,11320	2.250	5.100	
	VC240	1866	H	0,54250	8.100	9.220	
	VC240	1867	H	0,14700	2.700	5.000	
			Total:	22,36780	125.402	202.730	
LOPEZ, J. M.	CO265	1860	H	1,08100	37.406	99.100	SI
	CO265	1866	H	0,59010	18.900	35.010	
			Total:	1,67110	56.306	134.110	
LOPEZ, J. R.	CN47	1867	S	0,21500	1.000	5.020	
			Total:	0,21500	1.000	5.020	
LOPEZ, L.	FB84	1867	H	0,09510	2.225	7.000	
	H0253	1867	H	1,49410	43.556	60.010	
			Total:	1,58920	45.781	67.010	
LOPEZ, M.	FB84	1867	H	0,18070	4.367	20.000	
	FB84	1867	H	0,06300	1.140	6.000	
	FB84	1867	H	0,33510	3.627	20.010	
	FB84	1867	H	0,08080	1.012	4.610	
	PU252	1864	S	3,73450	9.000	17.000	
			Total:	4,39410	19.146	67.620	
LOPEZ, R.	CM220	1867	S	0,20760	1.685	2.300	
	CM220	1867	V	0,37380	3.510	6.000	
	CM26	1866	H	0,12790	1.663	5.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CM26	1866	H	0,25960	3.165	7.330	
	HO193	1866	H	0,12370	1.652	3.510	
			Total:	1,09260	11.675	24.150	
LOPEZ, R. (2)	HO253	1867	H	0,83110	12.150	18.810	
			Total:	0,83110	12.150	18.810	
LOPEZ, S.	CM220	1867	V	0,62320	2.500	5.100	
	CM220	1867	H	0,22470	5.365	5.500	
	HO249	1859	S	1,31150	4.612	16.000	
	HO300	1859	H	0,64400	5.760	6.910	
	HO300	1859	H	0,52150	7.470	8.610	
	RA135	1859	H	0,14080	2.250	2.300	
	RA135	1859	H	0,44620	4.000	9.000	
	RA135	1859	H	0,24420	3.500	7.000	
	RA135	1859	H	0,65200	7.000	9.100	
	RA135	1859	H	0,44330	6.412	7.500	
	RA135	1859	H	0,37430	6.000	8.900	
	RA90	1859	H	0,38690	9.077	9.800	
	RA90	1859	H	0,29250	7.678	9.900	
	RA90	1859	H	0,21230	5.602	6.400	
	RA90	1859	H	0,36110	9.621	11.010	
	RA90	1859	H	0,35360	8.297	9.610	
	RA90	1859	H	0,63370	16.012	17.000	
	RA90	1859	H	0,33240	13.224	13.320	
	RA90	1859	H	0,51940	13.637	17.000	
	RA90	1859	H	0,58380	15.556	16.920	
			Total:	9,30140	153.573	196.880	
LOPEZ, T.	PU213	1860	V	0,09780	540	1.700	
			Total:	0,09780	540	1.700	
LOPEZ, V.	CM220	1859	H	0,25930	13.500	25.000	
	CM220	1867	H	0,90750	9.090	16.000	
	CM220	1867	S	0,46440	4.050	10.000	
	HO300	1867	H	0,53190	5.240	5.300	
	SE262	1860	S	1,08130	4.725	8.000	
	SE262	1860	H	0,03670	2.025	3.200	
	SE46	1867	S	12,96000	11.245	66.000	SI
	SE46	1867	S	13,79000	26.000	131.000	SI
			Total:	30,03110	75.875	264.500	
LORENTE, A. M.	CO88	1866	H	0,68550	24.300	40.200	
			Total:	0,68550	24.300	40.200	
LORENTE, J.	VA219	1860	M	16,42430	1.350	1.400	
			Total:	16,42430	1.350	1.400	
LORENTE, V.	RA22	1866	H	0,46090	4.066	9.100	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,46090	4.066	9.100	
LORENZO, F.	CT214	1867	H	0,31140	4.950	8.000	
			Total:	0,31140	4.950	8.000	
LORENZO, J.	RA146	1867	H	0,81940	12.150	27.200	
			Total:	0,81940	12.150	27.200	
LOZANO, C.	RA135	1860	S	0,46690	4.000	5.010	
			Total:	0,46690	4.000	5.010	
LUJAN, R.	PU213	1856	S	49,62910	13.635	33.000	
			Total:	49,62910	13.635	33.000	
LUNA, J.	H0253	1867	H	0,58180	12.050	29.500	
			Total:	0,58180	12.050	29.500	
MORALES, L.	RB11	1866	A	1,16340	12.150	31.500	
			Total:	1,16340	12.150	31.500	
MACHANCOSES, J.	H0190	1866	S	6,40000	41.760	41.810	
			Total:	6,40000	41.760	41.810	
MACHANCOSES, S.	H0190	1866	S	0,69230	5.622	10.000	
			Total:	0,69230	5.622	10.000	
MADALENA, F.	FB275	1867	H	0,18070	1.835	4.000	
			Total:	0,18070	1.835	4.000	
MADALENA, M.	FB275	1867	S	0,23030	270	1.500	
			Total:	0,23030	270	1.500	
MAESTRE, F.	VA180	1866	H	0,37390	10.833	14.010	SI
	VA4	1867	H	0,12930	2.440	5.000	
			Total:	0,50320	13.273	19.010	
MAESTRE, V.	H0253	1867	H	0,81030	7.200	8.500	
			Total:	0,81030	7.200	8.500	
MAFE, B.	SA315	1867	H	0,38480	9.450	12.310	
			Total:	0,38480	9.450	12.310	
MAFE, V.	SA318	1867	H	0,23420	7.897	8.510	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,23420	7.897	8.510	
MAGALLO, T.	H0230	1867	H	0,49860	15.065	22.010	
			Total:	0,49860	15.065	22.010	
MAGRANER, S.	RA45	1867	H	0,62400	10.125	15.000	
			Total:	0,62400	10.125	15.000	
MAICAS, T.	CM220	1866	S	3,26180	22.900	46.000	
	CM220	1867	H	0,27000	4.050	6.210	
	CM220	1867	S	1,57890	2.250	8.200	
			Total:	5,11070	29.200	60.410	
MAIXAULI, Ma.	H0225	1867	H	0,61500	13.985	14.810	
			Total:	0,61500	13.985	14.810	
MALET, M.	H025	1866	H	0,27000	2.700	3.500	
			Total:	0,27000	2.700	3.500	
MALLA, V.	H0300	1867	H	0,34240	8.930	14.000	
			Total:	0,34240	8.930	14.000	
MALLENT, Ma.	FB272	1867	S	0,35520	1.975	6.510	
			Total:	0,35520	1.975	6.510	
MALLOL, P.	VA69	1866	S	0,58410	525	910	
			Total:	0,58410	525	910	
MALMIERCA, P.	CO265	1859	H	1,29980	29.940	47.500	SI
			Total:	1,29980	29.940	47.500	
MALONDA, J.	SA39	1867	H	0,74860	13.190	25.000	
			Total:	0,74860	13.190	25.000	
MARES, J. B.	SA315	1867	H	0,55200	15.795	24.000	
	SA315	1867	H	0,08310	2.025	4.100	
	SA315	1867	H	0,88440	22.275	40.110	
			Total:	1,51950	40.095	68.210	
MAREZ, A.	CT142	1867	H	0,22830	5.080	10.500	
	CT142	1867	H	0,33220	4.725	11.700	
	CT142	1867	H	0,19890	5.080	8.900	
	CT142	1867	H	0,20760	4.405	7.100	
	CT142	1867	H	0,23570	4.743	7.410	
	CT196	1867	H	0,15760	2.475	6.600	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,36030	26.508	52.210	
MAREZ, M.	FB272	1867	S	0,52970	1.265	3.010	
			Total:	0,52970	1.265	3.010	
MAREZ, V.	FB272	1867	H	0,51720	5.478	9.000	
			Total:	0,51720	5.478	9.000	
MANSO, F.	RA135	1859	H	0,69470	7.000	21.000	
	RA45	1859	S	0,72390	5.879	6.100	
	RA45	1856	H	0,72120	10.170	27.100	
			Total:	2,13980	23.049	54.200	
MANUEL, M.	CT196	1859	H	0,66320	16.758	24.300	
	CT196	1859	H	0,36310	9.177	12.100	
	CT196	1859	H	0,51690	13.062	17.000	
	CT196	1859	H	0,36540	9.934	10.200	
	CT196	1859	H	0,24390	6.163	6.510	
	CT196	1859	H	0,45040	11.382	13.510	
	CT196	1859	H	0,44080	7.957	10.000	
	CT196	1859	H	0,30210	7.633	10.000	
	CT196	1859	H	0,44420	11.224	13.000	
	CT196	1859	H	0,32570	8.232	12.000	
			Total:	4,11570	101.522	128.620	
MAR. TORRECILLA	H0300	1867	H	0,85170	9.560	19.110	
			Total:	0,85170	9.560	19.110	
MARCH, F. P.	H0253	1863	H	0,40800	9.472	10.900	
			Total:	0,40800	9.472	10.900	
MARCH, J.	H0253	1867	H	0,58970	10.550	16.210	
	H0253	1867	H	2,18110	38.971	53.010	
			Total:	2,77080	49.521	69.220	
MARCH, L.	RB198	1867	V	1,01200	4.050	6.210	
			Total:	1,01200	4.050	6.210	
MARCH, M.	SA55	1866	H	0,33690	6.851	8.000	
	SA55	1866	H	0,21260	4.320	6.000	
	SA55	1866	H	0,50890	9.652	13.000	
			Total:	1,05840	20.823	27.000	
MARCH, R.	H0167	1863	S	1,08040	2.475	6.600	SI
			Total:	1,08040	2.475	6.600	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
MARCH, S.	HD174	1867	H	0,55000	6.650	23.010	
	HD274	1867	H	0,49760	6.000	16.310	
	Total:			1,04760	12.650	39.320	
MARCO, A.	VA180	1867	H	0,97650	24.440	50.000	
	Total:			0,97650	24.440	50.000	
MARCO, F.	CM220	1859	V	1,05940	2.856	7.000	
	CM220	1859	H	0,32950	7.359	12.000	
	CM220	1867	H	1,29250	20.992	37.000	
	CM220	1867	H	0,43700	5.625	8.600	
	CM220	1867	S	0,41550	2.025	4.070	
Total:			3,53390	38.857	68.670		
MARCO, J.	HO160	1867	H	1,20480	9.330	23.000	
	HO160	1867	V	1,36970	8.400	12.910	
	HO313	1863	H	0,42570	7.650	12.610	
Total:			3,00020	25.380	48.520		
MARCO, R.	CM220	1867	S	0,72690	2.880	7.210	
	CM220	1867	H	0,27750	4.050	7.400	
	CM220	1867	H	0,19180	2.587	4.430	
	CM220	1867	S	0,71020	1.800	4.220	
	CM220	1867	V	0,41550	1.685	5.260	
	CM220	1867	S	0,33240	1.125	3.060	
	HO159	1860	A	0,49740	7.425	9.030	
Total:			3,15170	21.552	40.610		
MARCO, S.	SAS5	1866	H	0,22430	3.948	6.050	
	Total:			0,22430	3.948	6.050	
MARCO, V.	CT196	1867	S	3,63180	6.750	29.700	
	Total:			3,63180	6.750	29.700	
MARCOS, J.	VA180	1866	H	0,21900	4.411	9.100	
	VA180	1867	H	0,74790	18.225	50.100	
Total:			0,96690	22.636	59.200		
MARI, F.	RB111	1867	A	0,64960	9.000	18.000	SI
	Total:			0,64960	9.000	18.000	
MARIANA, J.	CT261	1867	H	0,54000	13.700	17.910	
	HO102	1866	H	0,15880	3.496	7.110	
	HO102	1866	H	0,45400	8.111	10.610	
	HO300	1859	H	0,72720	18.000	42.500	SI
	HO300	1866	H	0,65120	12.693	13.510	
	HO300	1867	H	1,18410	21.600	33.120	
	HO300	1866	H	1,95700	50.861	91.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	HO300	1866	H	0,20600	5.521	6.710	
	HO300	1866	H	0,28630	7.673	12.010	
	HO300	1866	H	0,49320	9.494	151.510	
	HO300	1866	H	0,67570	17.561	26.800	
	HO85	1866	H	0,78930	19.350	29.010	
	RA22	1866	H	0,33890	5.512	5.900	
	RA22	1866	H	1,08440	9.750	10.010	
	RA22	1866	H	0,40300	3.532	4.010	
	RA22	1866	H	0,36970	2.700	4.900	
	RA92	1866	S	0,66720	1.012	1.510	
	RA92	1866	S	1,73260	5.062	11.510	
	RB11	1867	H	1,01800	6.975	12.010	
	RB125	1866	H	0,60170	5.850	7.010	
	RB125	1866	A	1,02000	13.500	21.000	
			Total:	15,35830	241.953	519.670	
MARIN, A.	HO16	1867	H	0,93390	18.450	32.000	
	HO16	1867	H	1,07210	19.012	29.010	
			Total:	2,00600	37.462	61.010	
MARIN, P.	CT57	1861	H	0,19860	4.125	7.610	
			Total:	0,19860	4.125	7.610	
MARINER, E.	RA128	1867	A	0,38480	6.645	9.200	
			Total:	0,38480	6.645	9.200	
MARQ. TORRECILLA	CO265	1867	A	7,40000	420.525	640.300	
	CO265	1867	A	6,98000	268.425	402.100	
	HO300	1866	H	0,48450	13.378	25.100	
			Total:	14,86450	702.328	1.067.500	
MARQUES CACERES	HO274	1860	H	1,14240	14.300	17.300	
			Total:	1,14240	14.300	17.300	
MARQUES, A.	CT142	1860	H	0,23710	4.500	5.210	
			Total:	0,23710	4.500	5.210	
MARQUES, E.	RA90	1859	H	0,83110	26.039	38.000	SI
	RA90	1859	H	0,85190	22.970	31.100	SI
	RB234	1859	A	1,64890	31.500	50.100	SI
			Total:	3,33190	80.509	119.200	
MARQUES, F.	CM220	1867	H	0,17810	1.008	2.510	
			Total:	0,17810	1.008	2.510	
MARQUES, J.	HO193	1867	H	0,91410	47.300	60.020	
	RA22	1859	V	0,32480	2.475	8.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
				Total:	1,23890	49.775	68.320
MARQUES, J. B.	FB272	1860	H	0,13280	2.542	7.000	
	FB272	1867	H	0,15610	2.362	9.100	
	FB272	1867	H	0,12130	1.782	6.000	
	FB272	1867	H	0,17840	1.265	10.100	
	FB272	1867	H	0,35320	7.695	24.010	
	FB272	1867	H	1,11060	8.127	16.000	
				Total:	2,05240	23.773	72.210
MARQUES, J. M.	HO193	1866	H	0,33240	5.700	11.310	SI
	HO193	1867	V	0,66490	12.000	30.000	
				Total:	0,99730	17.700	41.310
MARQUES, L.	HO300	1867	H	0,43800	11.383	21.010	
				Total:	0,43800	11.383	21.010
MARQUES, M.	CM59	1859	S	0,75830	4.500	15.000	
	RA22	1866	H	1,23320	14.320	34.000	
				Total:	1,99150	18.820	49.000
MARQUES, P.	CT142	1860	H	0,27030	6.075	8.000	
				Total:	0,27030	6.075	8.000
MARQUES, V.	CM204	1867	H	0,37380	6.075	16.000	
				Total:	0,37380	6.075	16.000
MARSAL, J.	HO193	1866	H	0,91410	9.928	16.000	
	HO193	1866	V	0,91410	12.386	20.100	
				Total:	1,82820	22.314	36.100
MARTI, A.	HO102	1866	H	0,23360	5.085	10.000	
	HO122	1867	H	1,38040	20.250	37.010	
	HO16	1867	H	0,72690	13.185	22.200	
	HO300	1866	H	0,39040	8.878	12.010	
				Total:	2,73130	47.398	81.220
MARTI, B.	RA146	1855	H	0,26010	3.252	9.010	
				Total:	0,26010	3.252	9.010
MARTI, C.	VA29	1867	S	0,33650	2.835	3.000	
				Total:	0,33650	2.835	3.000
MARTI, E.	CM220	1867	H	0,29310	2.700	6.500	
	CT196	1867	H	1,03490	15.750	33.070	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,32800	18.450	39.570	
MARTI, F.	H0102	1867	H	0,14750	3.352	6.010	
	H0102	1867	A	0,63540	9.260	18.200	
	H0160	1867	H	0,58170	4.250	15.910	
			Total:	1,36460	16.862	40.120	
MARTI, J.	CM220	1866	H	0,95590	6.900	9.200	
	CM220	1867	H	0,26590	2.400	5.900	
	CM220	1867	H	0,18690	1.350	5.100	
	CM59	1867	S	0,66480	3.000	6.500	
	CM116	1867	S	0,73890	3.465	5.710	
	CD164	1867	S	2,65000	2.531	5.310	
	CT196	1867	H	1,10100	12.150	20.010	
	H0102	1859	A	0,39470	7.500	9.000	
	VA29	1866	V	0,12460	1.417	3.000	
	VA9	1866	H	0,20770	3.712	6.200	
			Total:	7,29040	44.425	75.930	
MARTI, J. B.	VA54	1866	S	0,04140	200	300	
			Total:	0,04140	200	300	
MARTI, J. R.	CD164	1867	S	0,72900	200	250	
			Total:	0,72900	200	250	
MARTI, L.	VA185	1866	H	0,22850	4.387	8.000	
	VA69	1866	H	2,09890	43.875	43.900	
			Total:	2,32740	48.262	51.900	
MARTI, M.	CT142	1867	H	0,67760	8.100	12.200	
	CT196	1867	H	0,42310	4.275	8.810	
	H0160	1867	H	0,84100	9.315	16.200	
	H0172	1867	H	0,23110	2.475	5.100	
	H0172	1867	H	0,27140	2.700	4.010	
	H0200	1866	H	0,75620	7.762	20.100	
	H0253	1863	H	0,70640	19.152	30.700	
	RA33	1867	A	2,61780	22.349	39.000	
			Total:	6,52460	76.128	136.120	
MARTI, R.	H0253	1867	H	2,34780	45.000	69.000	
	H0305	1867	H	0,43630	8.662	13.710	
	H0305	1867	H	0,53180	9.045	18.610	
			Total:	3,31590	62.707	101.320	
MARTI, S.	H0102	1867	A	0,29870	3.890	7.000	
	H0102	1867	H	0,56150	7.305	10.510	
	H0102	1867	A	0,15180	3.600	5.250	
	H0102	1867	S	0,24510	3.290	5.210	
	H0102	1867	A	0,30500	3.960	6.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	HO189	1867	H	0,86840	14.175	40.000	
			Total:	2,43050	36.220	73.980	
MARTI, T.	HO207	1866	H	0,54020	9.450	19.020	
	HO207	1866	H	0,66490	11.475	25.010	
			Total:	1,20510	20.925	44.030	
MARTI, V.	CO144	1861	A	0,20770	4.050	7.010	
	CO217	1867	H	0,34840	4.200	19.500	
	HO253	1855	H	4,98600	35.237	52.010	
			Total:	5,54210	43.487	78.520	
MARTIN, A.	HO300	1866	H	0,48400	11.000	11.010	
			Total:	0,48400	11.000	11.010	
MARTIN, F.	RB11	1867	A	1,95280	33.300	60.000	
	RB11	1867	A	1,57470	26.775	41.200	
	RB11	1866	A	2,99000	29.025	45.100	
			Total:	6,51750	89.100	146.300	
MARTIN, L.	RA146	1860	H	0,08370	1.530	2.400	
			Total:	0,08370	1.530	2.400	
MARTIN, V.	HO102	1866	H	0,27850	6.328	10.710	
	RA14	1867	H	0,41120	8.910	9.010	
	RA33	1867	H	0,39050	10.125	13.000	
	RA45	1866	A	0,84720	20.250	36.000	SI
			Total:	1,92740	45.613	68.720	
MARTINEZ OR., J.	HO313	1867	H	0,62330	9.750	33.010	
			Total:	0,62330	9.750	33.010	
MARTINEZ, A.	CT142	1860	H	0,22440	4.050	5.120	
	CT142	1860	H	0,07420	2.025	2.100	
	CT142	1867	H	0,24270	4.050	7.560	
	HO253	1867	H	0,48320	6.750	10.000	
	RA14	1866	A	1,33960	37.600	65.610	
	RA14	1866	H	0,91410	25.805	45.110	
	RA14	1866	H	0,39050	4.747	10.050	
	RA14	1866	A	2,49300	82.460	144.010	
	VC277	1866	H	0,09370	2.700	2.750	
			Total:	6,25540	170.187	292.310	
MARTINEZ, B.	CT196	1867	H	0,82480	9.225	17.100	
	CT196	1867	H	0,48450	6.075	11.100	
	RA197	1867	H	0,45690	4.950	7.000	
	RA197	1867	H	0,45690	6.075	13.510	
	RA45	1859	S	0,42220	4.950	7.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA90	1859	H	0,46380	12.240	12.440	
	VC7	1859	H	0,17630	7.230	9.850	
			Total:	3,28540	50.745	78.300	
MARTINEZ, D.	H018	1867	H	0,28910	2.475	7.000	
	RA90	1866	H	0,20770	5.626	8.410	
	SA127	1867	H	0,54000	11.360	23.250	
			Total:	1,03680	19.461	38.660	
MARTINEZ, E.	RB111	1866	A	0,74790	10.800	25.000	
	RB111	1866	H	0,37400	5.062	10.000	
	VA185	1866	H	0,18690	6.525	6.600	
			Total:	1,30880	22.387	41.600	
MARTINEZ, F.	CM220	1867	H	0,97620	3.450	6.410	
	CM220	1867	V	0,76860	3.600	6.300	
	CT142	1867	H	0,47760	3.900	6.310	
	CT142	1867	H	0,52210	6.010	10.700	
	CT142	1867	H	0,55790	6.095	10.000	
	FB84	1867	S	1,17000	2.137	8.010	
	H0189	1867	S	2,13960	8.775	40.000	
	H0189	1867	S	0,47790	2.150	9.910	
	H0189	1867	S	1,62030	6.270	38.010	
	H0203	1867	H	0,95500	18.900	30.100	
	SA315	1867	H	0,16620	4.050	8.550	
	VC277	1867	H	0,09000	2.025	2.100	
			Total:	9,92140	67.362	176.400	
MARTINEZ, G.	CO149	1867	H	0,82600	15.795	16.000	
			Total:	0,82600	15.795	16.000	
MARTINEZ, J.	CM220	1867	H	0,24930	1.820	7.050	
	CM220	1867	S	1,28340	5.600	15.200	
	CN80	1866	H	0,25300	4.050	4.310	
	CT142	1860	H	0,33240	5.760	7.400	
	H012	1867	S	1,99460	16.200	43.400	
	H0182	1867	S	1,27560	5.185	21.400	
	RA22	1859	V	0,22850	2.700	4.500	
	RA22	1866	H	0,30740	3.105	4.100	
	RA70	1867	H	0,23820	1.737	3.100	
	RB111	1859	H	0,31790	5.175	8.010	
	RB111	1859	H	0,37070	5.076	10.000	
	RB111	1859	H	0,26090	4.230	8.510	
	SA315	1867	H	0,04140	1.090	2.020	
	SE139	1867	S	0,39450	4.500	10.050	
	SE151	1867	H	0,15080	6.075	6.080	
	SE151	1867	H	0,09470	4.050	4.570	
	SE151	1867	H	0,06230	2.250	2.260	
	SE267	1860	H	0,11580	4.496	4.535	
	SE267	1860	H	0,16950	2.442	2.542	
	SE267	1860	H	0,09070	1.962	2.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	8,23160	87.503	171.037	
MARTINEZ, J. B.	RA22	1867	H	0,34040	5.400	6.010	
			Total:	0,34040	5.400	6.010	
MARTINEZ, J. R.	CN78	1866	H	0,03470	639	1.450	
	CO164	1866	S	1,40900	1.687	5.010	
			Total:	1,44370	2.326	6.460	
MARTINEZ, L	SE86	1866	H	0,29410	13.500	20.250	
			Total:	0,29410	13.500	20.250	
MARTINEZ, M.	CN116	1866	S	0,44590	3.397	10.060	
	CN116	1866	S	0,24000	600	3.100	
	CN116	1867	S	0,31570	1.352	1.370	
	CT142	1867	H	0,29330	6.900	12.900	
	HO157	1867	V	2,57870	13.050	28.910	
	HO190	1866	S	14,49000	94.143	120.000	
	HO190	1866	H	0,70500	15.718	29.410	
	HO20	1859	S	0,25300	600	1.010	
			Total:	19,32160	135.760	206.760	
MARTINEZ, M. M.	HO253	1867	H	1,93270	49.657	116.010	
			Total:	1,93270	49.657	116.010	
MARTINEZ, Ma.	SE267	1866	H	0,10130	2.497	2.810	
			Total:	0,10130	2.497	2.810	
MARTINEZ, P.	HO16	1861	V	0,78940	5.000	15.000	
			Total:	0,78940	5.000	15.000	
MARTINEZ, R.	CT142	1860	H	0,16680	4.275	4.440	
	CT142	1867	H	0,53000	6.775	17.000	
	CT142	1867	H	0,21440	5.400	10.060	
	CT142	1867	H	0,75670	8.131	15.610	
	CT57	1867	H	0,74790	10.800	20.020	
	RA22	1859	V	0,92330	2.200	4.110	
			Total:	3,33910	37.581	71.240	
MARTINEZ, S.	CN116	1866	S	0,16600	400	2.120	SI
			Total:	0,16600	400	2.120	
MARTINEZ, V.	CT261	1867	H	0,10470	2.800	6.000	
	CT261	1867	H	0,28240	6.610	6.610	
	CT261	1867	H	0,20760	4.700	9.000	
	CT261	1867	H	0,13990	2.800	8.010	
	CT261	1867	H	0,09900	2.250	5.120	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0201	1867	A	0,58170	7.200	20.000	
	RB107	1866	A	0,58590	6.975	8.250	
			Total:	2,00120	33.335	62.990	
MARTORELL, J.	CO265	1859	H	1,35050	40.770	70.000	SI
	CO265	1866	H	1,49580	5.625	9.000	SI
	HO16	1859	H	0,46120	8.122	10.510	
	HO190	1866	S	1,07840	5.255	9.510	
	HO253	1865	H	0,39790	14.908	14.920	
	HO253	1865	H	0,52500	14.908	14.920	
	HO253	1860	H	0,62980	11.000	15.210	
	HO253	1860	H	0,28880	6.000	8.000	
	HO253	1866	H	2,65920	38.300	76.010	
	HO253	1866	H	0,49860	8.120	23.000	
	HO300	1866	H	0,21420	5.740	8.100	
	HO300	1866	H	0,45310	10.614	11.110	
	HO85	1866	H	0,64400	17.775	42.010	SI
	RA121	1863	A	0,97650	12.836	24.320	
	RA135	1859	H	0,07180	3.048	3.112	
	RA146	1860	S	1,24950	2.700	6.000	SI
	RA156	1866	H	0,06210	884	2.010	
	RA209	1861	H	2,82570	36.450	50.010	SI
	RA33	1859	A	2,26850	22.800	41.500	SI
	SA55	1866	H	0,20770	4.218	5.110	
	SA55	1866	H	0,49860	9.427	20.100	
	VA180	1866	H	0,06200	2.193	4.010	SI
			Total:	18,91890	281.693	468.472	
MARTORELL, JO.	CN251	1867	H	0,21020	2.556	6.010	
	HO18	1867	A	0,64380	5.250	15.100	
			Total:	0,85400	7.806	21.110	
MARZAL, J.	HO201	1867	A	0,99730	11.925	27.110	
	HO253	1867	H	0,58170	5.850	15.000	
			Total:	1,57900	17.775	42.110	
MARZAL, J. R.	RA97	1867	A	0,56420	12.150	31.500	
	RA97	1867	A	2,48250	87.300	133.000	
			Total:	3,04670	99.450	164.500	
MAS, C.	CT261	1860	H	0,41550	6.300	8.900	
	CT261	1860	H	0,99720	10.125	13.300	
			Total:	1,41270	16.425	22.200	
MAS, J. B.	RB111	1860	A	0,95290	7.447	30.000	
			Total:	0,95290	7.447	30.000	
MAS, L.	CO52	1860	V	14,87660	58.950	115.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	14,87660	58.950	115.000	
MAS, M.	FB34	1867	H	0,07130	1.682	8.210	
			Total:	0,07130	1.682	8.210	
MAS, V.	VA9	1866	H	0,21400	5.062	6.000	
	VA9	1866	H	0,33650	10.125	15.400	
	VA9	1866	S	0,24930	3.375	3.400	
			Total:	0,79980	18.562	24.800	
MASALO, R.	HD300	1867	H	0,42950	10.464	16.100	
			Total:	0,42950	10.464	16.100	
MASCAROS, F.	CM220	1867	H	1,65220	7.025	20.000	
	CM220	1867	S	1,01520	3.375	9.000	
	CT196	1867	H	0,52420	5.400	6.600	
			Total:	3,19160	15.800	35.600	
MASO, J.	CM66	1867	S	0,74790	2.300	5.110	
			Total:	0,74790	2.300	5.110	
MASSANAME, R.	HD300	1866	H	0,81000	21.710	32.000	
			Total:	0,81000	21.710	32.000	
MASSO, J.	HD253	1856	H	2,07230	98.595	169.110	
			Total:	2,07230	98.595	169.110	
MATA, N.	PU213	1864	H	0,11650	2.600	11.200	
			Total:	0,11650	2.600	11.200	
MATA, P.	RA135	1867	H	0,23770	1.800	5.510	
			Total:	0,23770	1.800	5.510	
MATE, F.	VA56	1867	H	0,26130	3.510	7.000	
	VA56	1867	H	0,16620	3.540	10.100	
			Total:	0,42750	7.050	17.100	
MATEO, P.	FB275	1867	H	0,11260	1.234	6.010	
			Total:	0,11260	1.234	6.010	
MATEO, R.	HD182	1867	H	1,39120	24.035	34.310	
			Total:	1,39120	24.035	34.310	
MATES, F.	HD200	1866	H	0,70620	11.250	25.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,70620	11.250	25.110	
MATEU, P.	CM220	1859	H	0,21480	2.326	2.620	
	CM220	1859	H	0,38020	9.264	14.100	
	CM220	1867	H	1,52060	24.700	35.000	
	CM220	1867	H	0,49430	8.100	16.000	
	CM220	1867	H	0,56690	9.180	16.000	
	CM220	1866	V	0,98820	3.712	6.400	
			Total:	4,16500	57.282	90.120	
MATEU, R.	CM118	1866	H	0,03960	549	600	
			Total:	0,03960	549	600	
MATOSSES, A.	H0253	1859	H	0,74790	27.540	79.100	SI
			Total:	0,74790	27.540	79.100	
MATOSSES, R.	CM220-	1859	H	0,16620	2.025	2.800	
			Total:	0,16620	2.025	2.800	
MATOSSES, S.	CM220	1867	S	0,68960	3.500	6.500	
	CM220	1866	H	0,22830	2.225	5.740	
	CM220	1867	S	1,99450	2.700	7.000	
			Total:	2,91240	8.425	19.240	
MAUPOEY, P.	H0253	1859	H	0,85760	41.088	108.000	SI
	RA97	1859	H	0,55300	11.343	15.910	
			Total:	1,41060	52.431	123.910	
MEDINA, J.	H0200	1867	H	0,51930	4.770	17.700	
	H0274	1867	H	0,50930	5.400	12.010	
	RA244	1867	H	0,28280	5.620	9.410	
	RA244	1867	H	0,20650	3.730	9.000	
	RA244	1867	S	2,15260	4.500	17.900	
			Total:	3,67050	24.020	66.020	
MEDINA, L.	H0274	1867	H	0,42830	6.300	15.010	
	H0274	1867	H	0,54800	7.920	16.100	
			Total:	0,97630	14.220	31.110	
MEDINA, M.	H0274	1867	H	0,32240	3.900	8.110	
			Total:	0,32240	3.900	8.110	
MEDINA, S.	H0274	1867	H	0,56070	9.000	15.100	
			Total:	0,56070	9.000	15.100	
MEGIA, A.	RB111	1867	A	1,47480	25.600	52.030	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,47480	25.600	52.030	
MELCHOR, V.	CM250	1866	S	1,91870	4.387	15.870	
	CM250	1867	H	0,06210	770	2.500	
	CM250	1867	H	0,05100	704	2.500	
	CM35	1866	H	0,39790	6.465	20.420	
			Total:	2,42970	12.326	41.290	
MELIA, J.	CO88	1866	H	0,33240	6.140	10.410	
			Total:	0,33240	6.140	10.410	
MELLADO, V.	HO122	1867	H	0,66480	6.750	12.110	
	HO122	1867	H	1,18430	14.952	39.610	
			Total:	1,84910	21.702	51.720	
MELO, J.	SA127	1866	H	0,29080	4.725	8.000	SI
	SA127	1866	H	0,29490	7.124	7.910	SI
			Total:	0,58570	11.849	15.910	
MENCHETA, F.	HO201	1867	H	0,58170	2.245	5.010	
	HO300	1866	H	0,38650	6.510	11.100	
	HO300	1866	H	0,54590	14.187	24.100	
			Total:	1,51410	22.942	40.210	
MENDOZA, A.	PU213	1860	H	0,18150	3.375	6.900	
			Total:	0,18150	3.375	6.900	
MENGUAL, F.	RA45	1866	H	0,99000	17.870	18.010	
	RA45	1867	H	0,36500	10.125	10.470	
	RA45	1867	H	0,45410	9.225	16.010	
	RA45	1867	H	0,47490	5.175	12.100	
	RA45	1867	H	1,68870	30.825	34.110	
	RA45	1867	H	1,17840	15.750	30.410	
			Total:	5,15110	88.970	121.110	
MENGUAL, J.	SA39	1867	H	0,29170	5.150	9.110	
			Total:	0,29170	5.150	9.110	
MERLE, E.	HO249	1859	S	1,77750	6.075	16.300	
			Total:	1,77750	6.075	16.300	
MESTRE, F.	HO158	1866	H	0,87260	9.450	15.210	SI
			Total:	0,87260	9.450	15.210	
MEZQUIDA, J.	CO265	1866	H	0,64380	27.125	40.000	
	HO16	1867	H	0,93490	12.375	12.380	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H018	1867	H	0,50580	8.775	15.000	
	H018	1867	H	1,14240	13.050	33.000	
	RB11	1859	A	0,25020	1.002	2.510	
	RB11	1866	H	1,17370	22.050	25.000	
	RB198	1866	A	1,17000	2.700	3.000	
			Total:	5,82080	87.077	130.890	
MICO, J.	VA180	1866	H	0,36640	13.631	23.120	
	VA180	1866	H	0,34650	9.112	22.000	
	VA180	1867	H	0,49860	17.210	38.050	
	VA180	1867	H	0,96350	16.690	35.200	
			Total:	2,17500	56.643	118.370	
MICO, V.	VA180	1867	H	0,39450	9.615	22.300	
			Total:	0,39450	9.615	22.300	
MIFSUD, I.	SA256	1867	H	0,85170	12.600	30.000	
			Total:	0,85170	12.600	30.000	
MIGUEL, E.	CN80	1867	S	0,31680	2.677	2.800	
	CN80	1867	H	0,21480	3.402	4.000	
			Total:	0,53160	6.079	6.800	
MIGUEL, I.	H0249	1866	H	0,24930	7.115	22.200	
	H0249	1866	H	0,24930	6.040	27.000	
			Total:	0,49860	13.155	49.200	
MIGUEL, P.	CM220	1867	H	0,12460	900	2.510	SI
	H0201	1859	S	0,73420	1.192	6.000	
	H0201	1859	A	0,56630	1.462	8.100	
			Total:	1,42510	3.554	16.610	
MIGUEL, P. I.	H016	1867	H	1,01790	18.000	29.500	
	H016	1867	H	0,47660	9.600	16.000	
			Total:	1,49450	27.600	45.500	
MIGUEL, T.	CT77	1867	S	0,39170	4.570	11.000	
	H0249	1859	H	0,21800	6.232	14.010	
	H0249	1859	H	0,42020	11.880	37.106	
			Total:	1,02990	22.682	62.116	
MIGUEL, Va.	H0300	1860	H	1,00560	21.350	25.200	
			Total:	1,00560	21.350	25.200	
MILLAN, F.	CT214	1867	H	1,43840	17.315	23.000	
	CT214	1867	H	0,47760	5.750	8.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,91600	23.065	31.010	
MILLAN, J.	CT214	1867	H	0,41130	6.525	14.000	
	CT214	1867	H	0,70480	9.000	10.510	
	CT214	1867	H	1,53650	19.350	38.510	
	CT214	1867	H	0,83900	10.070	12.300	
	CT214	1867	H	0,41550	5.000	6.300	
	CT214	1867	H	0,34320	4.950	6.020	
	CT214	1867	H	0,49860	7.210	8.600	
	CT214	1867	H	0,58170	7.650	8.200	
	CT214	1867	H	0,68480	8.775	9.510	
	CT214	1867	H	0,43620	5.626	6.210	
	CT214	1867	H	0,61240	7.650	8.510	
	CT214	1867	H	0,51930	6.975	15.500	
	CT214	1867	H	0,42350	7.800	17.510	
	CT214	1867	H	0,92420	11.140	20.100	
	CT214	1867	H	0,90660	11.250	20.300	
	HO122	1867	H	2,40990	21.825	45.000	SI
	HO253	1867	A	0,41550	4.050	8.100	
			Total:	12,66300	154.846	255.180	
MILLAN, J. A.	RA212	1860	M	12,65310	1.600	1.800	SI
			Total:	12,65310	1.600	1.800	
MILLET, V.	SA208	1866	H	0,25060	4.603	8.710	
			Total:	0,25060	4.603	8.710	
MIRANA, A. V.	RA197	1859	H	0,93710	11.390	23.110	
			Total:	0,93710	11.390	23.110	
MIRANA, J.	RB111	1866	A	0,89710	14.400	31.600	
	RB111	1867	A	0,61240	8.900	16.010	
	RB111	1860	A	0,23870	3.582	10.110	
	RB111	1860	A	0,62550	6.097	15.210	
	RB236	1866	A	1,33140	18.900	50.000	
			Total:	3,70510	51.879	122.930	
MIRANA, M.	RB198	1866	S	1,46700	4.275	13.100	
	RB215	1866	A	1,72420	18.675	40.000	
	RB215	1866	A	3,82260	45.450	94.700	
			Total:	7,01380	68.400	147.800	
MINCHES, J.	HO189	1867	S	1,36830	5.400	21.200	
			Total:	1,36830	5.400	21.200	
MINGARRO, A.	CM220	1867	H	0,97150	16.920	30.000	
	CM220	1867	H	0,60240	6.675	19.910	
	CM220	1867	H	0,77550	11.175	30.010	
	CM220	1867	V	1,18410	4.310	11.510	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CM220	1867	H	0,60240	8.870	17.500	
	CM220	1867	S	1,08030	4.660	7.000	
			Total:	5,21620	52.610	115.930	
MINGARRO, P.	RB234	1867	A	0,49860	4.550	10.300	
			Total:	0,49860	4.550	10.300	
MINGUES, M.	RA28	1866	S	0,50440	1.694	10.510	
	RA28	1866	H	0,54300	6.795	26.290	
			Total:	1,04740	8.489	36.800	
MIR, C.	H0253	1859	H	0,13960	4.620	5.310	
			Total:	0,13960	4.620	5.310	
MIR, J.	H0163	1867	H	0,08310	2.500	3.910	
			Total:	0,08310	2.500	3.910	
MIR, M.	H0230	1859	A	2,65680	35.557	72.320	
			Total:	2,65680	35.557	72.320	
MIRALLES, A.	H0186	1867	H	0,37380	5.626	13.010	
	RA22	1859	V	1,57070	12.150	30.000	
	RA22	1859	H	0,02690	1.350	1.800	
			Total:	1,97140	19.126	44.810	
MIRALLES, J.	H0153	1867	H	0,28270	4.000	8.600	
	H0153	1867	H	0,18690	3.710	7.800	
	H0153	1867	H	0,18220	2.925	6.110	
	H0186	1859	H	0,42460	7.875	13.600	
	H0313	1860	H	0,56090	11.400	25.710	
	RA22	1867	H	7,38000	56.812	101.200	
			Total:	9,01730	86.722	163.020	
MIRALLES, L.	RA14	1866	H	0,49860	9.150	18.010	
			Total:	0,49860	9.150	18.010	
MIRALLES, S.	VA210	1859	S	0,27620	3.037	6.510	
			Total:	0,27620	3.037	6.510	
MIRALLES, V.	H0301	1867	H	0,15390	2.475	4.500	
			Total:	0,15390	2.475	4.500	
MIRET, F.	SA315	1867	H	0,18690	4.275	9.000	
			Total:	0,18690	4.275	9.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
MOCHOLI, F.	H0300	1866	H	0,65320	16.976	28.110	
			Total:	0,65320	16.976	28.110	
MOCHOLI, J.	H0300	1866	H	0,58000	24.750	62.010	
	H0300	1866	H	1,74510	30.495	35.120	
	H0300	1866	H	0,22500	6.766	7.110	
			Total:	2,55010	62.011	104.240	
MOCHOLI, P.	H0159	1860	A	0,46830	9.087	9.520	
	H0189	1867	S	3,13730	5.850	17.510	
			Total:	3,60560	14.937	27.030	
MOLINA, M.	VA79	1867	H	0,53840	11.450	25.000	
	VA79	1867	S	0,22840	720	2.020	
	VA79	1867	H	0,39520	5.625	9.200	
			Total:	1,16200	17.795	36.220	
MOLINA, V.	VA79	1867	S	1,94480	32.850	80.400	
	VA79	1867	S	0,47160	8.887	20.410	
			Total:	2,41640	41.737	100.810	
MOLINER, G.	H0189	1867	S	3,78700	6.075	21.010	
			Total:	3,78700	6.075	21.010	
MOLINS, B.	RA45	1866	H	0,58710	7.200	8.110	
			Total:	0,58710	7.200	8.110	
MOLLA, V.	H0253	1866	H	0,95550	19.665	61.100	
	RA97	1867	A	0,63910	17.325	28.210	
			Total:	1,59460	36.990	89.310	
MOLTO, F.	H0172	1859	H	4,89260	53.897	86.000	SI
			Total:	4,89260	53.897	86.000	
MOMPO, F.	RB234	1867	A	1,36030	13.725	42.400	
	RB234	1867	A	1,33960	13.050	26.270	
	RB234	1867	H	0,91410	2.025	2.510	
			Total:	3,61400	28.800	71.180	
MOMPO, J.	VA4	1866	H	0,26870	3.836	6.010	
			Total:	0,26870	3.836	6.010	
MOMPO, J. B.	VA82	1867	H	0,06440	1.192	2.000	
			Total:	0,06440	1.192	2.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
MOMPO, V.	VA178	1867	H	0,39520	8.092	15.000	
			Total:	0,39520	8.092	15.000	
MOMPOY, E.	HO253	1860	H	0,96200	23.715	35.100	
			Total:	0,96200	23.715	35.100	
MOMPOY, M.	HO300	1866	H	0,20760	4.235	10.010	
			Total:	0,20760	4.235	10.010	
MONFORT, F.	CT196	1859	H	0,44420	8.017	8.300	
	CT196	1859	H	0,32320	5.251	5.520	
	CT196	1859	H	0,76790	13.860	14.200	
	HO300	1856	H	0,75540	12.271	23.210	
	HO300	1855	H	1,74510	28.466	43.000	
			Total:	4,03580	67.865	94.230	
MONFORT, P.	HO300	1856	H	0,78120	11.988	30.500	SI
			Total:	0,78120	11.988	30.500	
MONFORTE, Ja.	RA22	1856	H	0,47910	6.097	12.600	
			Total:	0,47910	6.097	12.600	
MONLEON, J.	CM250	1867	H	0,07210	950	2.900	
	CM250	1867	H	0,04140	600	1.500	SI
	CT142	1867	H	0,37350	4.725	6.710	SI
	CT261	1867	V	1,27210	2.925	10.000	
	FB275	1867	S	0,99720	3.825	6.900	SI
	FB275	1867	S	1,13010	1.800	5.010	SI
	HO12	1867	H	0,24930	3.825	9.000	
	HO300	1867	H	0,47360	12.318	15.810	SI
	HO300	1867	H	0,49920	12.937	17.000	SI
	RA135	1867	H	0,30740	3.600	8.910	SI
	RA244	1867	H	0,15990	3.560	8.800	
	RA70	1867	H	0,51010	1.620	1.700	SI
	RB125	1867	H	0,32900	1.575	3.000	
	VA4	1867	S	1,55100	4.162	10.100	
			Total:	7,96590	58.422	107.340	
MONLEON, S.	RA22	1859	V	0,61650	5.760	15.100	
	RA22	1859	V	0,92420	6.750	14.020	
	RB11	1856	A	1,36500	11.859	35.010	
	RB11	1856	A	2,36830	19.008	44.000	
	RB11	1856	A	1,39870	13.634	35.200	
	RB11	1856	A	1,72410	11.070	38.000	
	RB11	1856	A	1,93850	15.531	40.010	
	RB11	1867	H	0,27000	6.075	12.100	
			Total:	10,60530	89.687	233.440	
MONSALVE, P.	PU213	1864	H	0,22060	2.250	8.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
				Total:	0,22060	2.250	8.100
MONSOLIV, M.	H0160	1867	H	0,15880	3.210	5.500	
				Total:	0,15880	3.210	5.500
MONSORIV, M.	H0160	1867	H	0,37380	2.370	3.310	
				Total:	0,37380	2.370	3.310
MONTAGUD, F.	H016	1867	H	0,38580	5.500	10.010	
	H0300	1866	H	0,68630	9.013	18.110	
	H0300	1867	H	0,16620	2.200	2.250	
				Total:	1,23830	16.713	30.370
MONTAGUD, P.	H0300	1867	H	0,13570	1.770	2.400	
				Total:	0,13570	1.770	2.400
MONTAGUD, R.	RB11	1859	A	0,41720	5.062	8.500	
				Total:	0,41720	5.062	8.500
MONTALT, I.	CT196	1867	H	0,56070	5.400	11.100	
				Total:	0,56070	5.400	11.100
MONTALT, J.	H0122	1867	H	0,58180	10.153	23.010	
	H0253	1867	H	1,49580	19.125	30.900	
				Total:	2,07760	29.278	53.910
MONTALVO, J.	RA135	1867	H	0,53600	8.100	10.000	
				Total:	0,53600	8.100	10.000
MONTANER, F.	CT214	1867	H	0,39100	6.000	10.100	
				Total:	0,39100	6.000	10.100
MONTERO, V.	FB275	1867	S	0,83260	421	6.200	
	FB275	1867	H	0,27170	2.980	8.510	
				Total:	1,10430	3.401	14.710
MONTES, J.	CM220	1867	V	0,66480	3.375	7.100	
	H0200	1867	A	0,43620	3.150	12.000	
	H0200	1867	H	0,23140	4.455	11.600	
	H0200	1867	V	0,50860	2.025	4.610	SI
	H0200	1867	V	0,51360	3.375	6.010	
	H0200	1867	H	0,19690	3.395	10.600	
	H0200	1867	S	0,35310	2.925	10.000	
				Total:	2,90460	22.700	61.920

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
MONTESA, S.	HQ253	1867	H	0,64380	7.200	12.010	
			Total:	0,64380	7.200	12.010	
MONTESINOS, J.	HQ253	1867	H	0,51930	9.790	14.100	
	HQ253	1867	H	0,38540	6.900	9.500	
	RA22	1866	H	0,33650	3.121	5.500	
			Total:	1,24120	19.811	29.100	
MONTIEL, J. (2)	RA33	1867	H	0,58170	10.440	15.710	
			Total:	0,58170	10.440	15.710	
MONTO, M.	RB234	1855	A	0,49860	2.520	8.010	
			Total:	0,49860	2.520	8.010	
MONTON HMOS.	RA90	1859	H	0,31330	3.614	3.710	
	RB234	1859	A	1,66010	15.006	22.300	
			Total:	1,97340	18.620	26.010	
MONTON, L.	RB11	1867	H	1,97340	16.875	26.110	
	RB234	1867	H	0,74790	5.400	7.000	
			Total:	2,72130	22.275	33.110	
MONTON, S.	RA14	1866	A	0,45720	11.137	15.100	
			Total:	0,45720	11.137	15.100	
MONTORO, J. R.	CO254	1866	H	0,22880	5.709	14.210	
	CO254	1866	H	0,14540	2.205	5.010	
			Total:	0,37420	7.914	19.220	
MONTOYA, J.	VC240	1866	S	0,49300	5.625	8.000	
			Total:	0,49300	5.625	8.000	
MONZO, A.	VA9	1859	H	0,10460	3.037	3.047	
			Total:	0,10460	3.037	3.047	
MONZO, B.	RB198	1866	A	0,76000	3.510	8.010	
			Total:	0,76000	3.510	8.010	
MONZO, J.	HQ186	1867	H	1,49600	36.000	84.010	
	RA92	1866	H	0,16860	2.156	10.000	
	VA50	1867	H	0,28050	6.750	15.000	
			Total:	1,94510	44.906	109.010	
MONZO, L.	CT142	1867	H	0,22430	5.421	14.000	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,22430	5.421	14.000	
MONZO, M.	VA29	1866	H	0,16910	2.450	6.050	
			Total:	0,16910	2.450	6.050	
MONZO, M.	VA29	1866	V	0,45710	2.812	3.810	
	VA29	1866	H	0,06230	2.025	2.510	
	VA29	1866	H	0,08350	2.497	3.210	
	VA29	1866	H	0,06850	900	1.210	
	VA29	1866	S	0,12460	1.237	3.600	
			Total:	0,79600	9.471	14.340	
MONZO, T.	CM220	1867	H	0,33240	4.050	10.800	
			Total:	0,33240	4.050	10.800	
MONZO, V.	CT214	1867	H	0,43620	5.470	11.610	
	HD122	1867	H	0,49860	4.750	8.200	
	HD160	1867	H	0,49860	2.700	6.110	
	HD160	1867	H	1,01720	14.910	30.000	
	HD160	1867	H	1,69010	12.000	30.300	
	HD18	1867	H	0,81000	8.775	20.000	
	HD186	1859	H	0,18280	3.300	4.000	
	HD201	1859	S	2,14830	5.815	27.110	
	HD201	1867	H	0,49860	4.950	8.000	
	HD201	1867	H	1,74530	14.175	25.100	
	HD313	1859	H	0,16990	3.885	4.510	
	HD313	1859	H	0,42340	9.680	16.500	
	HD313	1859	H	0,29650	2.673	2.800	
	HD313	1859	H	0,22480	14.725	18.010	
	HD313	1863	H	0,24950	4.500	10.510	
	HD313	1863	H	0,49860	5.250	11.000	
	RA33	1867	A	1,24650	14.400	22.000	
	RB234	1867	H	0,49860	5.400	14.010	
	RB234	1867	H	1,75350	6.750	21.000	
			Total:	14,88700	144.108	290.770	
MONZON, I.	HD238	1866	H	0,70620	15.300	15.410	
			Total:	0,70620	15.300	15.410	
MORA, A.	HD300	1866	H	0,35970	8.482	16.800	
	HD300	1866	H	0,38250	8.470	9.010	
			Total:	0,74220	16.952	25.810	
MORA, F.	HD153	1867	H	1,14270	26.335	60.200	
			Total:	1,14270	26.335	60.200	
MORA, J.	HD153	1867	H	0,60640	13.500	22.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,60640	13.500	22.010	
MORA, M.	HD189	1867	S	0,71050	2.925	14.020	
	HD24	1867	S	2,49330	6.075	18.500	
	HD249	1866	H	0,37380	8.675	21.650	
			Total:	3,57760	17.675	54.170	
MORALES, E.	HD300	1867	H	0,13570	3.480	5.100	
	HD61	1867	H	3,66920	48.400	90.100	
	HD61	1867	H	0,58590	7.760	21.010	
			Total:	4,39080	59.640	116.210	
MORALES, J.	HD300	1859	H	0,56090	14.354	22.100	
	HD300	1859	H	0,24970	6.375	9.000	
	RA90	1859	H	0,83530	22.781	31.100	SI
			Total:	1,64590	43.510	62.200	
MORALES, L.	RB11	1866	A	1,08030	12.150	29.100	
	RB11	1866	A	0,78940	7.650	17.100	
			Total:	1,86970	19.800	46.200	
MORALES, M.	HD201	1867	H	1,57890	17.100	27.000	
			Total:	1,57890	17.100	27.000	
MORAN, F.	SA127	1867	S	0,18690	630	1.510	
	SA127	1866	S	0,25000	900	1.350	
			Total:	0,43690	1.530	2.860	
MORANO, F.	SA318	1867	H	0,16910	3.948	4.100	
			Total:	0,16910	3.948	4.100	
MORANT, S.	SA39	1867	H	0,16620	3.510	7.600	
			Total:	0,16620	3.510	7.600	
MORANTE, V.	HD182	1867	H	0,17780	1.215	2.510	
	HD201	1867	H	0,49860	7.540	10.900	
	HD300	1867	H	0,45710	4.275	7.600	
	HD300	1867	H	0,22120	2.890	4.010	
	HD300	1867	H	0,13780	1.778	2.210	
			Total:	1,49250	17.698	27.230	
MORATO, P.	CT142	1860	H	0,16620	3.450	5.016	
			Total:	0,16620	3.450	5.016	
MORELLA, J. A.	VC7	1865	H	0,78270	6.090	18.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,78270	6.090	18.000	
MORENO, B.	FB275	1856	H	0,16620	1.012	2.600	
	HQ159	1867	H	0,55980	5.827	12.200	
	HQ305	1866	H	0,34900	3.825	6.010	
			Total:	1,07500	10.664	20.810	
MORENO, J.	HQ172	1867	H	0,42550	5.105	9.000	
	HQ253	1866	H	0,66480	19.230	37.310	
			Total:	1,09030	24.335	46.310	
MORENO, L.	VA210	1867	S	0,83100	7.875	10.100	
			Total:	0,83100	7.875	10.100	
MORENO, M.	FB132	1867	H	0,08080	1.600	3.100	
	HQ253	1867	H	1,27520	32.250	63.110	SI
	HQ300	1866	H	0,35420	7.695	10.710	
	HQ300	1867	H	0,29230	2.990	5.610	SI
	HQ300	1867	H	0,31140	4.050	7.110	
	HQ300	1867	H	0,08310	810	2.110	SI
	HQ8	1867	H	0,24930	5.062	7.010	
	RA135	1867	H	0,25140	2.700	6.000	SI
	RB111	1867	A	0,71220	10.120	20.000	SI
			Total:	3,60990	67.277	124.760	
MORENO, V.	HQ300	1856	H	1,33960	21.684	41.110	
	VA178	1856	S	2,49300	7.500	8.210	
			Total:	3,83260	29.184	49.320	
MORET, J.	VC109	1863	S	0,49860	500	510	
			Total:	0,49860	500	510	
MORET, P.	HQ249	1866	H	0,16620	1.870	3.700	
			Total:	0,16620	1.870	3.700	
MORSI, J.	FB275	1867	S	0,54010	1.350	4.100	
			Total:	0,54010	1.350	4.100	
MOSCAL, V.	RA212	1866	H	0,16620	5.175	12.100	
			Total:	0,16620	5.175	12.100	
MOSCARDO, A.	VA69	1866	S	1,22580	9.112	18.200	
			Total:	1,22580	9.112	18.200	
MOSCARDO, A. V.	VA69	1867	H	0,20820	7.841	9.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,20820	7.841	9.000	
NOTES, Ja.	H0182	1867	H	0,18200	1.595	2.110	
			Total:	0,18200	1.595	2.110	
NOTES, T.	H0253	1867	H	0,56070	5.400	9.700	
			Total:	0,56070	5.400	9.700	
MOYA, A.	C0257	1867	H	0,35310	3.400	5.600	
			Total:	0,35310	3.400	5.600	
MOZAS, G.	CM250	1867	H	0,12930	2.340	4.010	
	CM250	1867	H	0,16620	3.015	7.000	
	CN175	1867	H	0,37670	10.817	10.820	
	CT196	1867	H	0,69660	13.105	18.400	
	CT196	1867	H	0,58000	7.650	12.100	
	CT196	1867	H	0,13290	1.575	3.010	
	CT214	1867	H	0,43350	5.400	6.110	
	FB275	1867	S	1,49580	3.375	8.010	
	H0300	1867	H	0,36380	10.335	19.310	
	H0300	1867	H	0,35120	9.150	15.110	
	H0300	1867	H	0,75980	9.873	17.010	
	RA135	1867	H	0,29090	2.025	4.600	
	RA244	1867	H	2,03580	3.375	15.010	
	RA244	1867	S	4,00840	3.600	16.810	
	RA244	1867	S	1,24650	2.950	9.410	
	RA244	1867	H	0,30750	4.380	8.000	
	RA33	1867	H	1,24650	10.125	23.010	
	RA33	1867	A	1,16340	6.300	13.600	
	RA33	1867	H	0,24930	2.025	5.510	SI
	RA33	1867	H	0,25130	3.600	4.700	
	RA33	1867	H	0,22210	2.700	3.010	
	RA33	1867	A	0,83100	3.375	15.100	
	RA45	1867	H	0,47580	5.175	7.010	
	RA45	1867	H	0,42230	6.750	7.600	
	RA90	1867	H	0,52520	10.800	15.010	
	RB234	1867	H	2,01510	15.750	27.010	
	SA318	1867	H	0,45690	10.968	15.200	
	SA68	1867	H	0,30780	8.808	12.010	SI
	VA178	1867	H	0,59150	3.071	3.600	
	VA69	1867	S	0,85180	2.812	6.600	
	VA98	1867	S	0,33360	4.230	6.010	
			Total:	23,31850	189.454	339.700	
MOZUN, I.	CM118	1866	S	0,33530	1.350	2.100	
	CM118	1866	S	0,08470	365	500	
	CM118	1866	H	0,06260	1.350	2.900	
	CM118	1866	S	0,08470	1.518	4.100	
	CM118	1866	H	0,07300	1.440	4.000	
	H0238	1866	H	0,55670	10.170	34.010	SI
	H0238	1867	H	0,50270	12.150	20.100	SI
	H0253	1856	H	2,99160	48.790	100.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0253	1867	H	1,49800	16.425	17.110	
	H0305	1866	H	0,80180	13.310	30.500	SI
	H0305	1866	H	0,58580	11.025	22.300	
	RA45	1859	H	2,00620	52.039	110.010	
			Total:	9,58310	169.932	347.630	
MUEDRA, R.	H027	1867	H	0,66070	17.200	32.000	
			Total:	0,66070	17.200	32.000	
MULET, M.	CT155	1867	H	0,13450	1.575	4.000	
			Total:	0,13450	1.575	4.000	
MULET, V.	RB11	1867	A	1,43350	21.600	40.000	
			Total:	1,43350	21.600	40.000	
MURAZ, F.	SA55	1866	H	0,20770	3.712	5.120	
			Total:	0,20770	3.712	5.120	
MURAZ, J.	HD122	1860	H	0,35450	5.570	9.010	
			Total:	0,35450	5.570	9.010	
MURAZ, M.	HD102	1866	H	0,35050	5.146	11.000	
	H0253	1867	H	0,60250	14.512	22.100	
	H0301	1867	H	0,27140	10.500	15.910	
			Total:	1,22440	30.158	49.010	
MURAZ, M. (2)	HD102	1866	H	0,29230	4.923	7.110	
			Total:	0,29230	4.923	7.110	
MURAZ, P.	HD230	1867	H	2,24370	28.720	40.000	
			Total:	2,24370	28.720	40.000	
MURAZ, R.	HD102	1867	H	0,21760	5.100	9.000	
			Total:	0,21760	5.100	9.000	
MURAZ, S.	RB236	1856	A	2,49300	18.900	63.000	
	RB236	1856	A	4,15500	31.500	101.000	
	RB236	1856	A	1,66200	18.720	55.000	
			Total:	8,31000	69.120	219.000	
MURAZ, V.	CM220	1867	V	1,45410	7.875	20.010	
	CM220	1867	V	0,99720	5.062	9.510	
	CM250	1867	H	0,95120	12.537	20.010	SI
	CT142	1867	H	0,12720	2.790	5.100	
	CT142	1867	H	0,13410	3.375	6.010	
	CT142	1867	H	0,55470	12.000	22.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT142	1867	H	0,16620	4.800	8.010	
	CT142	1867	H	0,43620	6.060	11.200	
	CT196	1867	H	0,71730	9.900	14.210	SI
	CT196	1867	H	0,66480	8.550	12.110	
	H0122	1867	H	1,66200	28.350	42.710	
	H0153	1867	H	0,61740	14.400	29.010	
	H0160	1867	H	0,37380	2.780	5.010	
	H0172	1867	H	0,56070	7.875	15.810	SI
	H0201	1867	H	0,29070	3.125	6.110	
	H0201	1867	H	0,49860	2.140	9.010	
	H0201	1867	H	0,24930	4.387	6.410	
	H025	1867	H	0,97620	14.120	22.510	
	H0253	1867	H	0,45710	6.300	15.000	
	RA22	1867	H	0,29070	4.725	6.010	SI
	RA33	1867	H	0,78930	12.825	23.010	
	RA33	1867	H	0,57320	11.250	18.200	
	RA33	1867	H	1,34620	21.825	36.000	
	RB111	1867	A	1,08030	13.650	25.010	
	SA39	1867	H	0,24930	5.265	12.010	
			Total:	16,21780	225.966	400.000	
MUSTIELES, M.	H0300	1867	H	0,47490	6.060	12.410	
	H0300	1867	H	0,18400	2.390	4.010	
	H0300	1867	H	0,19640	2.552	3.510	
	H0300	1867	H	0,23760	3.075	5.200	
	H0300	1867	H	0,18340	2.383	3.700	
	H0300	1867	H	0,12130	1.170	2.400	
	H0301	1867	H	0,09970	2.925	15.000	
			Total:	1,49730	20.555	46.230	
NACHER, J.	H0159	1867	H	0,29140	2.988	6.000	
			Total:	0,29140	2.988	6.000	
NACHER, P.	H0159	1866	H	0,20830	3.915	4.010	
			Total:	0,20830	3.915	4.010	
NADAL, D.	SA318	1867	H	0,33940	5.500	14.200	
	SA318	1867	H	0,33940	6.575	6.600	
			Total:	0,67880	12.075	20.800	
NADAL, F.	SA127	1866	H	0,68340	15.862	60.000	SI
			Total:	0,68340	15.862	60.000	
NADAL, P. P.	RB198	1866	A	0,57160	3.375	7.500	
	RB198	1866	S	0,59670	900	1.200	
			Total:	1,16830	4.275	8.700	
NADAL, R.	VA180	1866	H	0,31160	12.150	19.120	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,31160	12.150	19.120	
NADAL, S.	C0265	1867	H	1,56880	51.300	65.000	SI
			Total:	1,56880	51.300	65.000	
NAGER, P. J.	VA178	1866	H	0,31080	10.125	14.610	
	VA178	1866	H	0,55860	16.963	24.010	
	VA178	1867	S	3,73950	8.353	15.010	SI
	VA178	1867	S	0,68550	1.147	3.510	SI
			Total:	5,29440	36.588	57.140	
NAVARRO GA., J.	RA117	1866	S	1,27100	843	2.900	
			Total:	1,27100	843	2.900	
NAVARRO RU, J.	H0225	1860	H	0,33770	5.400	10.010	
	H025	1860	H	0,29720	4.050	16.010	
			Total:	0,63490	9.450	26.020	
NAVARRO, A.	H0201	1867	H	0,33240	2.810	6.300	
	H0253	1863	H	0,73550	20.160	30.010	
	H0253	1863	H	1,07420	28.732	50.100	
	H0253	1863	H	0,68560	14.220	20.000	
	H0253	1866	H	1,20510	40.680	84.370	SI
	H0253	1867	H	0,67310	14.632	30.000	
	RA97	1859	A	0,70440	17.161	18.910	
	RA97	1859	H	0,29500	5.625	6.000	
	RA97	1859	A	0,54640	7.650	7.710	
	RA97	1859	A	0,75230	13.162	13.180	
	VA178	1866	H	0,08880	3.285	3.400	
	VA178	1866	H	0,25500	10.125	13.010	
	VA178	1866	H	0,50440	14.681	30.000	SI
	VA178	1867	S	0,35400	1.850	4.500	
	VA178	1867	S	0,85970	2.087	4.000	
	VA178	1867	S	1,29410	4.792	10.000	
	VA178	1867	S	0,79500	2.747	4.600	
	VA82	1867	H	0,08310	2.227	4.000	
			Total:	11,23810	206.626	340.090	
NAVARRO, AN.	RA90	1866	H	1,47640	27.967	44.010	
			Total:	1,47640	27.967	44.010	
NAVARRO, B.	H0203	1867	H	0,60250	10.350	16.910	
			Total:	0,60250	10.350	16.910	
NAVARRO, E.	RA244	1867	H	0,70920	5.790	9.200	
	RA244	1867	H	0,19730	3.925	12.100	
	RA244	1867	H	0,17900	3.105	7.800	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,08550	12.820	29.100	
NAVARRO, G. J.	C0265	1866	H	0,81360	10.125	10.510	
			Total:	0,81360	10.125	10.510	
NAVARRO, H.	CM118	1866	H	0,21140	5.062	10.200	
	CM118	1866	S	0,50020	1.687	11.800	
			Total:	0,71160	6.749	22.000	
NAVARRO, J.	FB275	1867	S	0,76650	1.350	6.210	
	H016	1859	H	0,46450	8.131	12.480	
	H0304	1859	H	0,70840	11.857	12.000	
	RA135	1867	H	0,24950	2.700	6.510	
	RA14	1859	H	0,31160	6.750	11.410	
	RA14	1859	H	0,33240	7.600	11.210	
	RA14	1859	H	0,38220	8.280	13.010	
	RA209	1859	H	0,41550	1.355	1.600	
			Total:	3,63060	48.023	74.430	
NAVARRO, M.	CT57	1867	H	0,15380	3.485	6.220	
	CT57	1867	H	0,47450	12.170	20.010	
	H025	1866	H	1,84880	30.037	51.110	
	H0300	1866	H	0,60420	10.177	10.270	
	H0300	1867	H	0,21470	4.882	9.900	
			Total:	3,29600	60.751	97.510	
NAVARRO, S.	H0238	1861	H	0,43620	10.125	11.010	
			Total:	0,43620	10.125	11.010	
NAVARRO, T.	H0300	1866	H	1,45410	31.770	35.110	
	H0300	1866	H	0,25970	3.374	4.600	
	H0300	1867	H	0,88140	20.043	42.500	
	H0300	1867	H	0,18900	2.455	3.200	
	RA45	1859	H	0,51860	8.100	10.600	
	RA45	1859	H	0,36660	7.897	14.000	
	RA45	1866	H	0,38050	14.040	14.510	
	RA90	1867	H	0,23620	1.980	7.310	
	RA90	1859	H	0,27220	7.394	7.404	
	RA90	1859	H	0,33240	9.110	13.600	
			Total:	4,89070	106.163	152.834	
NAVARRO, V.	CT196	1867	H	0,44850	4.500	8.010	
	H016	1859	H	0,35320	4.635	4.810	
			Total:	0,80170	9.135	12.820	
NEBOT, A.	RA146	1866	H	1,21170	20.542	33.700	
			Total:	1,21170	20.542	33.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
NICO, J.	VA4	1866	S	1,03460	8.006	10.000	
			Total:	1,03460	8.006	10.000	
NIEULANT, E.	SA127	1860	H	0,16620	7.425	7.425	
	SA127	1860	H	0,16620	6.750	6.750	
	SA127	1866	H	0,81010	19.305	27.100	
	SA127	1866	H	0,78520	18.645	23.800	
			Total:	1,92770	52.125	65.075	
NILLAN, J.	H0253	1859	H	0,55470	21.000	31.050	
			Total:	0,55470	21.000	31.050	
NOGUER, A.	H0253	1866	H	0,78930	22.700	44.100	
			Total:	0,78930	22.700	44.100	
NOGUERA, A.	H0253	1867	H	0,23350	5.100	10.300	
			Total:	0,23350	5.100	10.300	
NOGUERA, J.	CT196	1867	H	0,65780	11.100	17.110	
	CT196	1867	H	0,62310	8.842	14.900	
	H0214	1867	H	0,44690	5.260	9.000	
	H0253	1867	H	0,49450	13.290	27.010	
	RA135	1867	H	0,74790	11.475	11.510	
	RA156	1867	H	0,14450	1.920	5.010	
	SA127	1866	H	0,41160	10.125	12.910	SI
	SA318	1867	S	0,25190	3.948	4.110	SI
			Total:	3,77820	65.960	101.560	
NOGUERA, N.	H0253	1859	H	0,77490	21.775	36.400	
			Total:	0,77490	21.775	36.400	
NOGUERA, R.	H0301	1867	H	0,62310	21.555	44.010	
	H0301	1867	H	1,38040	48.000	88.010	
			Total:	2,00350	69.555	132.020	
NOGUERA, Ra.	H016	1867	H	0,57270	4.500	6.710	
	H0300	1867	H	0,23730	6.552	11.200	
	H0300	1867	H	0,07190	1.634	3.100	
			Total:	0,88190	12.686	21.010	
NOGUERA, V.	H0300	1859	H	0,23730	12.550	21.000	
	H0300	1859	H	0,27110	10.595	24.000	
			Total:	0,50840	23.145	45.000	
NOGUES, A.	RA135	1859	H	0,24420	2.700	2.800	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,24420	2.700	2.800	
NOGUES, Ma.	RA22	1866	H	0,51930	3.150	10.010	
	RA22	1866	H	0,68550	7.200	12.000	
			Total:	1,20480	10.350	22.010	
NORANT, F.	SA318	1866	H	0,43870	7.128	16.310	
			Total:	0,43870	7.128	16.310	
NOUNELLES, D.	RA22	1866	H	0,31990	3.442	6.300	
			Total:	0,31990	3.442	6.300	
NOVELL, R.	SA127	1866	H	0,16760	5.850	8.010	
			Total:	0,16760	5.850	8.010	
NOVELLA, G.	C0265	1860	A	0,85180	30.750	48.010	
			Total:	0,85180	30.750	48.010	
NOVELLA, M.	H0201	1867	H	0,58170	5.850	6.200	
			Total:	0,58170	5.850	6.200	
NOVERGUES, P.	RA101	1866	H	0,51270	8.325	20.700	
	RA102	1866	H	0,23320	2.700	5.100	
	RA28	1867	S	0,27210	1.105	3.010	
			Total:	1,01800	12.130	28.810	
NUREZ, R.	RA45	1867	H	0,95560	15.525	30.000	
			Total:	0,95560	15.525	30.000	
OCIAS, J.	CM220	1867	V	0,42790	900	3.770	
			Total:	0,42790	900	3.770	
ODEIG, J.	C0265	1860	H	0,95160	15.457	22.500	
			Total:	0,95160	15.457	22.500	
OLANIER, A.	C0265	1856	H	0,21000	8.555	15.110	
	C0265	1860	S	0,49860	1.050	1.100	
			Total:	0,70860	9.605	16.210	
OLANIER, F.	C0265	1866	A	1,18850	37.800	40.000	
			Total:	1,18850	37.800	40.000	
OLIVA, Ma.	H0253	1859	H	0,39680	12.176	17.410	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,39680	12.176	17.410	
OLIVER, B.	RA45	1867	H	1,32360	16.000	20.010	
			Total:	1,32360	16.000	20.010	
OLIVER, J.	RA212	1866	H	0,26840	6.750	17.050	
			Total:	0,26840	6.750	17.050	
OLMOS, A. (2)	H0102	1861	H	0,56170	7.087	20.000	
			Total:	0,56170	7.087	20.000	
OLMOS, C.	H0253	1861	H	1,12550	32.197	57.000	
			Total:	1,12550	32.197	57.000	
OLMOS, J.	H0300	1867	H	0,92130	23.944	24.200	
	H0300	1867	H	0,11900	3.110	7.500	
			Total:	1,04030	27.054	31.700	
OLMOS, M.	H0102	1866	H	0,40680	9.250	15.010	
			Total:	0,40680	9.250	15.010	
OLTRA, C.	SA127	1866	S	0,13030	337	1.500	
			Total:	0,13030	337	1.500	
OLTRA, R.	CT214	1867	H	0,93480	14.625	15.410	
			Total:	0,93480	14.625	15.410	
OQUENDO, F.	H0160	1867	H	0,85170	6.000	12.010	
			Total:	0,85170	6.000	12.010	
ORBI, J.	SA127	1866	H	0,08230	2.190	3.000	
			Total:	0,08230	2.190	3.000	
ORDEIG, J.	C0265	1860	H	0,54430	18.667	20.000	
			Total:	0,54430	18.667	20.000	
ORDUSA, V.	FB152	1867	H	0,50850	8.100	24.200	
	FB152	1867	H	0,50850	12.022	37.010	SI
	H0159	1866	H	1,16340	8.565	15.100	
	H0159	1867	H	0,22660	2.790	3.610	
	H0172	1867	H	0,58170	7.300	10.000	
	H0189	1867	H	1,00930	10.800	25.100	
	H0200	1867	H	0,49860	6.075	28.100	
	H025	1867	H	0,18690	3.000	7.900	
	H0253	1867	H	0,73430	8.650	15.500	

CUMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0253	1867	H	0,54440	8.850	15.000	
	SE267	1867	H	0,40510	2.182	4.100	
			Total:	6,36730	78.334	185.620	
ORENGA, F.	CM220	1867	V	0,76860	3.645	14.010	
	CM220	1867	H	4,03030	14.445	43.210	
	CM220	1867	S	0,39450	1.050	4.010	
	CM220	1866	V	1,12170	4.645	8.110	
	CM220	1867	S	2,20510	6.000	17.010	
	CM220	1867	S	1,78650	5.700	13.010	
	CM220	1866	S	2,70090	7.320	15.100	
	CM220	1866	V	1,18140	5.120	12.100	
	CM220	1867	S	1,30860	4.800	10.510	
	CM220	1867	V	1,68270	6.750	20.000	
	CM220	1867	V	1,62870	6.750	16.900	
	CM220	1866	V	1,13250	3.780	9.100	
	CM220	1866	S	6,83000	10.000	26.700	
	CM220	1867	V	2,64400	9.135	31.500	
	CM220	1867	V	1,24650	6.800	18.000	
	CM220	1867	V	3,80160	20.640	63.000	
	CM220	1867	V	0,58170	1.050	3.500	
	CM220	1867	V	2,17500	9.920	23.710	
	CM220	1867	V	1,30860	3.500	16.000	
	CM220	1867	V	2,13740	7.500	17.000	
	CM220	1867	S	1,32960	3.500	10.000	
	CM220	1867	S	2,01510	8.270	26.010	
			Total:	44,07100	150.320	418.490	
ORGUIN, J.	RA90	1866	H	1,24410	22.050	24.500	
			Total:	1,24410	22.050	24.500	
ORIOLA, A.	H0201	1867	H	1,08030	18.000	20.000	
	H0201	1867	A	2,24390	9.000	30.310	
	H0201	1867	H	2,41020	30.375	50.000	
			Total:	5,73440	57.375	100.310	
ORIOLA, V.	H0172	1867	H	0,81000	12.150	22.010	
	H0201	1867	H	0,41550	2.030	3.810	
	H0201	1867	H	0,54000	5.420	11.510	
	H0201	1867	H	0,24930	2.250	5.010	
	H0201	1867	H	0,33240	4.500	9.910	
	H0201	1867	H	0,58170	8.100	18.310	
	H0201	1867	V	0,49860	4.500	7.910	
	H0201	1867	A	0,41550	3.375	7.010	
	H0201	1867	H	0,41550	900	4.910	
	H0201	1867	H	0,33240	2.812	7.010	
	H0201	1867	H	0,49860	2.025	8.100	
	H0201	1867	V	0,41550	2.700	5.600	SI
	H0201	1867	H	1,49580	7.650	21.210	
	H0201	1867	H	0,60240	6.770	15.100	
	H0201	1867	V	0,58170	5.850	15.400	
	H0201	1867	H	0,45700	4.950	10.000	
	H0201	1867	V	0,58170	6.750	17.600	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0201	1867	V	0,99730	12.825	20.200	
	H0201	1867	V	0,29080	2.137	4.000	
			Total:	10,51170	97.694	214.610	
ORIOLS, C.	RA156	1866	H	0,05830	759	1.070	
	RA156	1866	H	0,07540	1.181	1.710	
			Total:	0,13370	1.940	2.780	
ORRIOL, M.	RA90	1859	H	0,81030	20.500	32.200	SI
			Total:	0,81030	20.500	32.200	
ORS, P.	CM220	1866	S	0,83100	7.875	21.010	
			Total:	0,83100	7.875	21.010	
ORTA, R.	VA98	1867	H	0,16740	6.615	7.100	
			Total:	0,16740	6.615	7.100	
ORTEGA, P.	H0253	1867	H	1,13760	25.870	40.300	
	H0302	1860	H	0,94460	21.465	41.000	
			Total:	2,08220	47.335	81.300	
ORTEGA, P. (2)	H0253	1866	H	0,83100	15.325	44.010	
			Total:	0,83100	15.325	44.010	
ORTELLS, J.	RB236	1866	A	3,40710	49.680	100.000	
			Total:	3,40710	49.680	100.000	
ORTI, A.	H0300	1866	H	0,33750	5.082	13.010	
			Total:	0,33750	5.082	13.010	
ORTI, B.	RB107	1866	A	0,87250	10.575	20.010	
	RB125	1859	H	0,77040	9.733	10.110	
			Total:	1,64290	20.308	30.120	
ORTI, M.	CT57	1859	H	0,68850	12.582	25.000	SI
			Total:	0,68850	12.582	25.000	
ORTI, P.	CT57	1859	H	0,82070	13.497	23.000	SI
			Total:	0,82070	13.497	23.000	
ORTI, V.	CT57	1859	H	0,22100	5.160	9.010	
	CT57	1859	H	0,30210	4.605	6.110	
	CT57	1859	H	0,21730	5.501	9.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,74040	15.266	24.130	
ORTIN,A.	CN116	1866	H	0,59920	5.500	20.010	
			Total:	0,59920	5.500	20.010	
ORTIZ,A.	CT142	1867	H	0,29070	2.880	5.600	
	VC277	1866	H	0,17580	5.850	14.000	
	VC7	1856	S	1,20690	6.750	13.300	
	VC7	1865	H	0,39130	5.400	12.070	
			Total:	2,06470	20.880	44.970	
ORTIZ,Aa.	H0253	1859	H	0,39000	23.642	37.010	
			Total:	0,39000	23.642	37.010	
ORTIZ,C.	VC240	1866	H	0,04870	2.025	2.500	
	VC240	1866	S	0,12600	337	1.500	
	VC240	1866	H	0,06500	1.125	1.300	
	VC7	1865	H	0,27950	6.625	16.000	
			Total:	0,51920	10.112	21.300	
ORTIZ,J.	H0253	1856	A	3,53170	29.070	80.410	SI
	H0300	1856	H	1,41270	62.475	82.910	
	RA14	1866	H	0,41550	6.095	7.200	
	RA14	1866	H	0,33240	4.740	8.610	
	VC7	1859	S	17,45100	67.500	69.000	SI
			Total:	23,14330	169.880	248.130	
ORTIZ,J.B.	RB107	1867	A	0,99720	12.150	19.010	
	RB111	1860	A	0,98700	12.547	40.000	
			Total:	1,98420	24.697	59.010	
ORTIZ,L.	H020	1856	H	0,81030	9.840	18.510	
	H020	1856	H	0,26210	3.507	8.100	
	H020	1856	H	0,28440	3.690	5.900	
	H020	1859	V	0,32520	2.200	4.510	
	H020	1859	V	0,27420	1.850	4.410	
	H020	1859	H	0,28540	3.650	7.110	
	H020	1859	H	0,37390	1.890	2.010	
			Total:	2,61550	26.627	51.550	
ORTIZ,M.	H0163	1866	H	0,32400	7.700	12.000	
	H0193	1866	V	0,58170	10.720	17.000	
			Total:	0,90570	18.420	29.000	
ORTIZ,Ma.	H0253	1863	H	0,47790	14.895	22.000	
			Total:	0,47790	14.895	22.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ORTIZ, R.	RA14	1867	H	0,53590	8.707	10.210	
	RA14	1866	H	0,62730	9.135	9.220	
			Total:	1,16320	17.842	19.430	
ORTIZ, V.	H0203	1867	H	0,95580	16.425	29.100	
	VA166	1867	H	0,12950	2.025	10.110	
			Total:	1,08530	18.450	39.210	
ORTS, F.	H0201	1867	H	0,58170	11.250	20.010	
			Total:	0,58170	11.250	20.010	
ORTS, J.	H0167	1867	H	0,56070	13.500	20.010	
			Total:	0,56070	13.500	20.010	
OSA, R.	VC7	1860	M	727,83580	1.824	10.500	SI
			Total:	727,83580	1.824	10.500	
OSCA, R.	VC7	1859	S	0,16620	3.375	5.000	
	VC7	1859	S	0,67240	1.575	1.600	
			Total:	0,83860	4.950	6.600	
OTS, M.	VA54	1866	H	0,43620	1.480	2.510	
	VA54	1867	H	0,12590	1.912	2.000	
			Total:	0,56210	3.392	4.510	
PAJARON, E.	CO265	1867	H	1,51600	24.300	35.010	
	CO88	1866	H	0,33240	6.750	10.210	
	CO88	1866	H	0,26540	5.062	7.110	
	CO88	1866	H	0,44460	14.040	14.200	
			Total:	2,55840	50.152	66.530	
PALACIOS, J.	RA45	1859	H	0,50280	8.617	9.010	
			Total:	0,50280	8.617	9.010	
PALAFOX, P.	RA135	1859	H	0,38630	6.075	7.000	
			Total:	0,38630	6.075	7.000	
PALANCA, J.	H0316	1867	H	0,50860	10.125	15.010	SI
			Total:	0,50860	10.125	15.010	
PALANCA, M.	H0316	1867	H	0,67680	18.990	20.310	
	H0316	1867	H	0,66480	9.000	18.210	
	H0316	1867	H	0,89370	11.465	20.610	
			Total:	2,23530	39.455	59.130	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
PALAU, A.	CO265	1856	H	5,07880	163.830	270.000	
			Total:	5,07880	163.830	270.000	
PALAU, B.	CO265	1867	H	0,65040	21.600	22.500	
	CO265	1866	H	2,57390	26.437	46.600	SI
			Total:	3,22430	48.037	69.100	
PALAU, M.	HO167	1867	S	5,98320	16.200	33.010	SI
	HO253	1859	H	0,69520	25.402	30.500	SI
	HO27	1867	H	0,97650	25.411	50.110	SI
	HO27	1867	H	0,82000	11.860	45.910	SI
			Total:	8,47490	78.873	159.530	
PALAU, V.	HO305	1867	H	0,48610	6.900	13.000	
			Total:	0,48610	6.900	13.000	
PALLARES, E.	SA191	1867	H	0,59740	13.636	27.300	
			Total:	0,59740	13.636	27.300	
PALLARES, J.	CM220	1859	S	0,69430	11.977	26.000	
	CM220	1859	S	0,80070	11.925	27.500	
	CM220	1867	V	0,41550	1.685	4.510	
	CM220	1867	S	1,34620	8.808	16.210	
	CM220	1867	V	0,99720	6.200	13.010	
			Total:	4,25390	40.595	87.230	
PALLARES, V.	CM220	1867	H	0,39460	5.062	10.500	
	CM220	1867	H	1,18410	16.875	22.010	
	CM220	1867	S	1,49580	3.370	6.600	
	CM220	1867	H	0,47770	7.087	10.100	
	CM220	1867	H	1,78670	14.478	20.510	
	CM220	1867	V	1,33370	10.800	24.000	
	CM220	1867	H	1,55790	16.875	26.010	
	CM220	1867	H	0,35510	4.218	7.300	
	CM220	1867	H	0,27000	3.375	6.000	
	CM220	1867	H	0,75990	9.280	13.210	
	CM220	1867	H	0,64780	16.670	22.110	SI
	CM220	1867	V	1,72410	12.600	32.100	
	CM220	1867	H	1,14290	12.060	30.000	
	CM220	1867	H	0,24930	3.150	6.700	
	CM220	1867	H	0,50880	8.100	12.100	
	CM66	1866	H	0,05190	1.012	3.650	
	CM66	1866	H	0,16620	4.800	8.500	
	CM66	1866	H	0,13490	3.375	3.500	
			Total:	14,24140	153.187	264.900	
PALLAS, M.	RA117	1866	H	1,08900	10.990	43.000	
	RA117	1866	H	0,22830	4.075	27.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,31730	15.065	70.100	
PALLAS, V.	C0322	1867	H	0,83690	21.100	36.000	
			Total:	0,83690	21.100	36.000	
PALOMAR, J.	H037	1866	H	0,66480	12.218	28.000	
			Total:	0,66480	12.218	28.000	
PALOMARES, R.	PV213	1860	H	0,41480	4.725	10.300	
			Total:	0,41480	4.725	10.300	
PALOS, M.	CM220	1859	H	0,20770	3.037	4.000	
			Total:	0,20770	3.037	4.000	
PAMPLÓ, J.	H0189	1867	V	0,95950	9.000	25.700	
			Total:	0,95950	9.000	25.700	
PARDINES, J.	H0304	1859	H	0,52100	14.070	15.510	
			Total:	0,52100	14.070	15.510	
PARDO SA., J.	RB234	1855	H	0,37380	2.710	6.100	
			Total:	0,37380	2.710	6.100	
PARDO, C.	VC240	1866	H	0,26940	3.630	4.500	
			Total:	0,26940	3.630	4.500	
PARDO, H.	VA93	1867	H	0,18380	8.617	10.210	
			Total:	0,18380	8.617	10.210	
PARDO, J.	H0300	1856	H	1,82820	36.321	66.060	
	RA90	1859	H	0,51610	14.273	17.800	
	RA97	1867	H	0,76870	11.250	14.000	
			Total:	3,11300	61.844	97.860	
PARDO, M.	CT142	1867	H	0,35310	6.300	11.800	
	CT142	1867	H	0,15860	1.863	3.000	
	CT196	1867	H	0,23960	2.250	4.000	
	CT196	1867	H	0,17380	1.800	3.100	
	H0300	1867	H	0,20330	4.623	5.500	
	SA123	1866	H	0,24120	5.703	6.200	
	SA55	1866	H	0,33730	7.674	8.310	
	SE273	1867	S	1,40170	675	1.010	SI
	VA185	1866	H	0,10380	3.712	4.100	
			Total:	3,21240	34.600	47.020	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
PAREDES, B.	H025	1859	H	0,60540	6.400	24.000	
			Total:	0,60540	6.400	24.000	
PAREDES, R.	H0300	1867	H	0,91770	17.667	30.010	
			Total:	0,91770	17.667	30.010	
PASCUAL, F.	H0253	1855	H	2,49320	25.237	79.000	
	H0253	1867	H	0,82200	18.693	28.010	
	H0253	1867	H	0,66480	12.260	24.000	
	H0253	1867	H	1,31470	29.987	47.110	
	H0300	1866	H	0,49560	4.743	4.800	
	H0300	1866	H	1,69940	19.990	20.000	
	H0300	1866	H	1,07970	15.784	15.860	
	VA180	1867	H	0,48700	15.645	25.000	
			Total:	9,05640	142.339	243.780	
PASCUAL, J.	C0265	1860	A	0,42050	10.626	12.000	
	SA55	1866	V	0,37490	4.050	6.410	
			Total:	0,79540	14.676	18.410	
PASCUAL, M.	H0186	1867	H	0,49860	9.450	24.300	
	H0253	1867	H	0,49860	18.900	34.610	
			Total:	0,99720	28.350	58.910	
PASCUAL, V.	C0265	1866	H	0,80200	14.625	14.630	
			Total:	0,80200	14.625	14.630	
PASTOR, F.	RB40	1866	H	0,29070	3.265	6.100	
	RB40	1867	H	0,56070	9.000	25.000	
			Total:	0,85140	12.265	31.100	
PASTOR, J.	CT196	1867	H	0,53010	10.125	16.600	
	CT196	1867	H	0,37380	7.875	11.100	
	H018	1867	V	0,81000	6.300	15.010	
	H0300	1866	H	0,22830	6.035	7.600	
	H0300	1867	H	0,35310	9.445	13.010	
	RA22	1866	H	0,50720	3.060	10.010	
	RA22	1866	H	0,35310	3.645	6.200	
	VA69	1866	S	0,51940	3.727	5.500	
	VA69	1866	H	0,24760	2.025	4.010	
	VA69	1866	H	0,58250	13.005	14.010	
	VA69	1866	H	0,35320	6.615	10.000	
			Total:	4,85830	71.857	113.050	
PASTOR, J. B.	SA127	1856	H	3,70300	48.150	130.010	SI
			Total:	3,70300	48.150	130.010	
PASTOR, S.	H0201	1867	V	0,58170	7.650	11.410	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	SA55	1866	H	0,20770	3.375	5.400	
			Total:	0,78940	11.025	16.810	
PASTOR, V.	VA9	1866	H	0,15160	3.375	6.000	
			Total:	0,15160	3.375	6.000	
PAULA, F.	C088	1866	H	0,24100	7.593	9.910	
			Total:	0,24100	7.593	9.910	
PAULINO, J.	H0201	1867	H	0,66490	2.400	5.300	
	H0201	1867	V	0,58170	5.400	11.410	
	H0253	1856	H	1,64130	48.400	66.210	
			Total:	2,88790	56.200	82.920	
PAVIA, B.	SE273	1867	H	0,09110	1.525	1.710	
			Total:	0,09110	1.525	1.710	
PAVIA, L.	SE273	1867	H	0,08680	2.250	2.610	
	SE273	1867	H	0,04940	900	910	
	SE273	1867	H	0,13290	3.600	4.010	
			Total:	0,26910	6.750	7.530	
PAVIA, S.	C0149	1867	H	2,66360	45.000	60.000	
			Total:	2,66360	45.000	60.000	
PEDRER, J. M.	H0157	1859	H	1,93890	19.744	30.000	
	RA97	1867	H	1,02420	27.675	45.000	
	RA97	1867	H	1,47290	40.050	52.010	SI
	RA97	1859	H	0,45000	9.090	9.200	
	RA97	1859	A	0,66950	17.325	17.910	
	RA97	1859	A	0,66740	18.900	19.000	
	VA130	1856	H	0,41650	2.000	6.010	
			Total:	6,63940	134.784	179.130	
PEDRER, M.	H0109	1859	S	3,94580	10.530	39.010	SI
			Total:	3,94580	10.530	39.010	
PEDROS, A.	RB111	1866	A	1,00050	13.684	23.010	
	RB111	1867	H	1,55690	22.710	36.500	
	RB111	1866	A	0,93080	11.550	23.000	
	RB111	1867	H	1,66220	19.000	40.200	
			Total:	5,15040	66.944	122.710	
PEDROS, F.	H0300	1859	H	0,41650	13.070	17.110	
			Total:	0,41650	13.070	17.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
PEDROS, J.	CT214	1867	H	0,23310	3.150	5.900	
			Total:	0,23310	3.150	5.900	
PEINADO, V.	CO164	1866	S	1,78500	7.020	18.000	
	H0253	1867	H	0,98820	15.585	29.000	
			Total:	2,77320	22.605	47.000	
PEIRO, A.	SA315	1867	H	0,41550	11.865	20.100	
			Total:	0,41550	11.865	20.100	
PEIRO, B.	SA211	1867	H	0,21960	3.745	9.200	
	SA211	1867	H	0,27080	3.962	10.200	
			Total:	0,49040	7.707	19.400	
PEIRO, J.	RB107	1866	A	1,38900	18.225	31.120	
	RB107	1866	A	0,91100	11.025	29.010	
	RB198	1866	A	1,08960	6.525	20.000	
	RB215	1866	H	0,33640	4.050	8.510	
	SA231	1867	H	0,07470	2.025	8.000	
			Total:	3,80070	41.850	96.640	
PEIRO, R.	SA211	1867	H	0,65260	9.025	41.500	
			Total:	0,65260	9.025	41.500	
PEIRO, T.	VA29	1866	H	0,08430	2.497	3.950	
			Total:	0,08430	2.497	3.950	
PEIRO, V.	SA177	1866	A	0,48180	10.968	15.000	
			Total:	0,48180	10.968	15.000	
PELAYO, F.	RA45	1867	H	0,98660	15.750	22.900	
			Total:	0,98660	15.750	22.900	
PELECHA, V.	CT196	1859	H	0,14330	2.587	3.350	
	CT196	1859	H	0,53270	9.615	11.020	
			Total:	0,67600	12.202	14.370	
PELLICER, B.	RA135	1867	S	0,66900	3.200	5.020	
	RA135	1867	S	1,82840	4.545	9.510	
	RA135	1867	S	0,87250	4.950	8.100	
			Total:	3,36990	12.695	22.630	
PELLICER, M.	H0253	1860	H	0,11500	3.082	6.010	
			Total:	0,11500	3.082	6.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
PELLICER, Ta.	HO160	1867	H	0,49860	4.070	6.610	
			Total:	0,49860	4.070	6.610	
PERA, M.	CM220	1861	S	2,24390	2.775	8.300	
	CM220	1861	V	0,29110	2.025	6.070	
	CM89	1861	V	0,68560	3.498	10.400	
			Total:	3,22060	8.298	24.770	
PERA, R.	RA33	1866	H	0,92250	16.200	30.010	SI
	RA90	1867	H	0,60650	9.855	22.000	
			Total:	1,52900	26.055	52.010	
PENADES, J.	VA166	1867	H	0,70310	10.125	22.000	
			Total:	0,70310	10.125	22.000	
PENADES, J. B.	VA166	1867	H	0,11970	5.062	8.040	
			Total:	0,11970	5.062	8.040	
PERALVER, D. (2)	SE139	1867	S	4,06180	22.275	50.010	
			Total:	4,06180	22.275	50.010	
PERALES, J.	CN80	1866	H	0,19320	4.798	4.800	SI
	HO122	1867	S	1,49600	2.025	4.200	
	HO201	1867	H	0,57120	7.200	14.010	
	HO300	1866	H	0,51930	12.245	12.250	
	RA22	1866	H	0,48190	5.197	6.000	
	RA97	1867	A	0,31980	9.720	20.010	SI
	RA97	1867	H	0,68680	14.850	24.410	
			Total:	4,26820	56.035	85.680	
PERALES, M.	RA14	1859	A	0,80870	17.951	21.000	
	RA97	1867	H	1,94240	42.075	58.500	
			Total:	2,75110	60.026	79.500	
PERALES, M. P.	RA97	1866	H	0,65420	12.375	25.200	
	RA97	1867	H	0,53810	10.575	20.100	
			Total:	1,19230	22.950	45.300	
PERELLO, B.	RA92	1866	H	0,25260	2.687	4.000	
			Total:	0,25260	2.687	4.000	
PERELLO, J. V.	HO230	1867	H	0,49860	14.450	36.000	
			Total:	0,49860	14.450	36.000	
PERELLO, S.	RA22	1866	H	0,54010	6.300	9.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,54010	6.300	9.000	
PERELLO, V.	H0230	1867	H	1,24650	18.030	34.110	
			Total:	1,24650	18.030	34.110	
PEREZ, A.	H0300	1866	H	0,44880	4.374	4.470	
	RA212	1866	H	0,15870	6.007	8.010	
			Total:	0,60750	10.381	12.480	
PEREZ, B.	RA212	1866	H	0,43670	7.200	28.000	
	RA22	1866	H	0,68550	5.985	10.000	
	RA92	1866	H	0,10390	2.722	5.000	
	RB111	1866	A	0,52100	5.670	13.010	
	SA318	1867	H	0,41710	11.888	14.110	
			Total:	2,16420	33.465	70.120	
PEREZ, C.	PU252	1864	S	19,26210	15.187	60.200	
			Total:	19,26210	15.187	60.200	
PEREZ, E.	RA97	1867	A	0,95140	28.575	36.010	
			Total:	0,95140	28.575	36.010	
PEREZ, F.	C0217	1867	H	0,45690	4.400	10.000	
	H0249	1867	H	0,18690	4.490	7.100	
	H0249	1867	H	0,34500	10.770	13.810	
	RA146	1866	H	0,36480	14.625	15.100	
			Total:	1,35360	34.285	46.010	
PEREZ, J.	CN116	1867	S	0,58530	3.395	11.020	
	CT142	1867	H	0,86170	6.075	11.000	
	CT142	1867	H	0,41550	8.470	15.000	
	CT142	1867	H	0,51230	8.920	16.210	
	CT142	1867	H	0,32410	6.020	12.110	
	CT142	1867	H	0,40100	8.131	13.610	
	CT142	1867	H	0,26490	6.776	12.020	
	CT142	1867	H	0,33120	5.170	14.010	
	CT142	1867	H	0,22600	2.475	4.000	
	CT142	1867	H	0,23310	5.080	9.030	
	RA45	1859	S	0,16660	2.025	2.310	
	RB198	1859	V	1,20760	2.320	3.500	
	RB236	1866	A	4,30840	34.650	85.300	
	VC106	1866	S	1,94130	900	2.600	
	VC109	1866	H	0,38540	4.050	5.000	
	VC109	1866	H	0,41420	2.025	3.100	
	VC240	1866	S	0,16800	1.012	3.000	
	VC277	1866	H	0,16950	4.500	10.000	
	VC7	1865	S	0,24930	180	2.000	
			Total:	13,16540	112.174	234.820	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
PEREZ, J. F.	PU213	1856	S	446,19350	26.931	70.100	
	PU213	1860	V	0,22820	1.300	1.400	
	Total:			446,42170	28.231	71.500	
PEREZ, L.	CT57	1859	H	0,48650	7.053	16.010	
	CT57	1861	H	0,24930	5.821	10.700	
	H016	1860	H	0,59370	7.445	12.010	
	H0253	1867	H	0,45220	8.315	14.000	
	H0300	1859	H	0,97670	31.025	61.500	
Total:			2,75840	59.659	114.220		
PEREZ, L. J.	RA212	1866	H	0,17350	2.700	6.110	
	Total:			0,17350	2.700	6.110	
PEREZ, M.	CM59	1867	H	0,16620	2.400	10.100	
	CN116	1866	S	0,20500	1.350	5.000	
	CN116	1866	S	0,66050	6.000	20.050	
Total:			1,03170	9.750	35.150		
PEREZ, P. A.	CM220	1867	V	0,91820	3.712	20.000	
	Total:			0,91820	3.712	20.000	
PEREZ, R.	VA178	1866	H	0,13860	6.750	7.500	
	Total:			0,13860	6.750	7.500	
PEREZ, S.	CN116	1866	S	0,42530	1.900	4.000	
	CN116	1866	S	1,23360	4.725	8.270	
	CN78	1866	S	0,83100	3.645	6.000	
	CN78	1866	H	0,10180	2.475	4.300	
Total:			2,59170	12.745	22.570		
PERIS, A.	RB111	1866	A	0,36810	2.385	8.610	
	Total:			0,36810	2.385	8.610	
PERIS, B.	RA45	1867	H	0,91640	9.900	13.100	
	RA90	1866	H	0,63730	14.850	23.010	SI
	RA90	1867	H	0,30270	5.400	9.000	
	RA90	1867	H	0,38230	7.762	23.000	
	RA90	1866	H	0,37810	7.155	14.500	
Total:			2,61730	45.067	82.610		
PERIS, C.	RA45	1859	A	0,90010	15.525	21.010	
	Total:			0,90010	15.525	21.010	
PERIS, D.	H0102	1859	S	2,30620	4.162	19.910	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,30620	4.162	19.910	
PERIS,E.	RA97	1866	H	1,80200	35.775	50.000	
			Total:	1,80200	35.775	50.000	
PERIS,F.	CM220	1867	V	0,66480	3.375	7.110	SI
	CM220	1867	V	0,54010	2.700	5.010	
	HO122	1867	H	0,63290	10.350	22.100	
			Total:	1,83780	16.425	34.220	
PERIS,I.	CM220	1867	H	0,36690	5.062	7.800	
			Total:	0,36690	5.062	7.800	
PERIS,J.	HO230	1867	A	0,14170	3.221	3.410	
	RA14	1866	H	0,93270	7.582	13.000	
			Total:	1,07440	10.803	16.410	
PERIS,M.	CM220	1867	H	0,60330	7.425	14.010	
			Total:	0,60330	7.425	14.010	
PERIS,S.	RA45	1867	H	0,87250	9.675	12.200	
	VA166	1867	H	0,16640	1.518	6.030	
			Total:	1,03890	11.193	18.230	
PERIS,T.	RA45	1859	H	1,11870	8.076	10.010	
			Total:	1,11870	8.076	10.010	
PERIS,V.	CM220	1867	H	0,37380	6.975	8.000	
	HO193	1866	H	0,46010	7.150	13.000	
			Total:	0,83390	14.125	21.000	
PERPINA,M.	HO201	1867	H	1,12170	13.160	23.010	
	HO25	1866	H	0,32820	4.275	8.010	
	HO25	1867	H	2,18140	29.823	51.100	
			Total:	3,63130	47.258	82.120	
PERPINYA,M.	HO25	1866	H	0,64800	7.087	20.010	
			Total:	0,64800	7.087	20.010	
PESET,J.B.	SA211	1867	H	0,34610	6.747	9.910	
			Total:	0,34610	6.747	9.910	
PESET,V.	SA211	1867	H	0,25730	3.809	6.610	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,25730	3.809	6.610	
PICO, J.	RA244	1867	H	0,14920	3.035	6.610	
			Total:	0,14920	3.035	6.610	
PICO, M.	RA244	1867	H	0,17450	1.856	4.500	
			Total:	0,17450	1.856	4.500	
PICO, R.	RA244	1867	H	0,17260	3.205	7.000	
	RA244	1867	H	0,09970	1.161	3.200	
	RA244	1867	H	0,13370	1.687	6.000	
			Total:	0,40600	6.053	16.200	
PICO, V.	RA135	1859	H	0,63150	7.200	19.000	
	RA135	1867	S	1,75770	4.050	13.000	
	RA135	1867	H	0,54020	9.000	9.100	
	RA170	1859	S	1,68090	6.705	15.000	
	RA170	1859	S	0,42030	562	1.300	
			Total:	5,03060	27.517	57.400	
PICOT, J.	RA90	1867	H	0,40430	4.950	10.000	
			Total:	0,40430	4.950	10.000	
PIERA, M.	VC314	1866	H	0,08560	1.800	2.600	
			Total:	0,08560	1.800	2.600	
PIROL, J.	RA90	1859	H	0,68570	17.370	20.250	
			Total:	0,68570	17.370	20.250	
PISA, J.	CM220	1859	S	0,99730	2.025	3.700	
			Total:	0,99730	2.025	3.700	
PITARCH, J.	CT196	1867	H	0,57070	6.525	14.010	
			Total:	0,57070	6.525	14.010	
PITARCH, L.	CT196	1867	H	0,36550	6.300	10.010	
			Total:	0,36550	6.300	10.010	
PLA, C.	RA97	1867	A	0,25380	5.400	19.100	
			Total:	0,25380	5.400	19.100	
PLA, J.	CD265	1866	S	0,71000	2.700	6.010	
	RA45	1862	A	0,61440	14.800	26.000	
	RA45	1867	H	1,12180	15.075	17.010	
	RA45	1867	A	0,66480	5.850	14.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VA63	1867	S	0,03030	250	260	
			Total:	3,14130	38.675	63.280	
PLA,M.	RB111	1867	A	1,64100	21.150	37.000	SI
			Total:	1,64100	21.150	37.000	
PLA,P.	RA14	1866	H	0,23250	6.615	12.200	
	RA14	1866	H	1,09490	16.942	24.310	
	RA14	1866	H	0,85170	13.725	24.020	
			Total:	2,17910	37.282	60.530	
PLA,R.	VA50	1867	S	1,49590	5.130	15.390	
			Total:	1,49590	5.130	15.390	
PLA,V.	VA185	1867	H	0,24930	6.615	6.920	
	VA185	1867	H	0,25510	6.630	7.310	
	VA185	1867	S	1,03670	2.250	15.400	
	VA82	1860	H	0,27000	4.650	6.400	
			Total:	1,81110	20.145	36.030	
PLANELL, J. B.	HO200	1860	S	0,17120	1.854	2.310	
			Total:	0,17120	1.854	2.310	
PLANELLES, B.	CT142	1860	H	0,25730	3.825	4.010	
			Total:	0,25730	3.825	4.010	
PLANELLES, J.	C0265	1861	A	0,49860	25.200	42.000	
	C0265	1866	H	1,65550	20.250	22.500	
			Total:	2,15410	45.450	64.500	
PLANELLS, A.	HU230	1867	H	2,36820	21.560	35.910	
			Total:	2,36820	21.560	35.910	
PLANELLS, I.	HO249	1866	H	0,22830	7.115	20.000	
	HO300	1867	H	0,23400	3.040	5.000	
	HO300	1867	H	0,22350	2.904	4.600	
			Total:	0,68580	13.059	29.600	
PLANELLS, J.	HO230	1866	H	0,51770	8.720	16.000	
			Total:	0,51770	8.720	16.000	
PLANELLS, R.	HO300	1866	H	0,83100	24.935	32.120	
			Total:	0,83100	24.935	32.120	
PLASENCIA, J.	HO122	1866	H	0,20780	3.388	6.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,20780	3.388	6.500	
POBLADER, J.	RA33	1867	A	1,65790	10.710	26.000	
			Total:	1,65790	10.710	26.000	
POLO, F.	CM220	1867	S	0,91410	6.750	25.100	
			Total:	0,91410	6.750	25.100	
POLO, P.	HO102	1867	A	0,30000	4.065	7.010	SI
			Total:	0,30000	4.065	7.010	
POLOP, F.	CN80	1867	S	2,01510	3.425	9.500	
			Total:	2,01510	3.425	9.500	
POLOP, J.	CN116	1866	S	2,53150	1.200	2.400	
			Total:	2,53150	1.200	2.400	
POLOP, M.	CN116	1866	S	0,34830	4.100	11.520	
			Total:	0,34830	4.100	11.520	
PONCE, M.	FB84	1860	S	2,05850	3.330	8.000	
	FB84	1860	S	0,49690	675	1.500	
	FB84	1860	S	0,83260	1.125	2.800	
			Total:	3,38800	5.130	12.300	
PONCE, V.	HO159	1867	H	0,30240	5.420	8.100	
			Total:	0,30240	5.420	8.100	
PONS, B.	RA135	1867	S	1,93230	5.400	12.000	
	RA22	1866	H	0,60550	5.175	10.500	
			Total:	2,53780	10.575	22.500	
PONS, E.	HO16	1867	H	1,55830	30.400	45.100	
			Total:	1,55830	30.400	45.100	
PONS, J.	CT196	1862	H	0,42230	4.230	7.020	
			Total:	0,42230	4.230	7.020	
PONS, J. R.	RA14	1866	A	0,38840	10.681	20.610	
	RA14	1866	H	0,10380	2.531	4.120	
	RA156	1866	A	0,85440	8.908	20.000	
	RA156	1866	H	0,09250	1.265	2.510	
	RA156	1867	H	0,12290	1.919	5.000	
	RA156	1867	H	0,09450	1.154	5.000	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,65650	26.458	57.240	
PONS, J. V.	SE262	1860	S	0,46530	4.815	5.050	
			Total:	0,46530	4.815	5.050	
PONS, O.	RA33	1867	A	1,08030	7.750	12.100	
	RA33	1867	H	0,99720	8.100	17.010	
	RA33	1867	A	0,41550	6.750	10.200	
			Total:	2,49300	22.600	39.310	
PONS, R.	CM32	1867	S	0,58170	1.350	1.550	
			Total:	0,58170	1.350	1.550	
PONS, V.	RA135	1859	A	0,36150	6.750	9.510	
	RA135	1859	A	0,20930	2.500	3.310	
	RA135	1867	A	0,31780	2.800	8.100	
	RA22	1866	H	0,71460	8.595	15.000	
	RA22	1867	H	0,33240	1.350	5.100	
			Total:	1,93560	21.995	41.020	
PORCAR, D.	CM204	1867	H	0,19730	3.615	8.000	
	CM59	1867	S	0,20760	900	2.620	
			Total:	0,40490	4.515	10.620	
PORCAR, F.	CT196	1867	H	1,04850	14.850	30.010	
			Total:	1,04850	14.850	30.010	
PORCAR, J.	CT142	1867	H	0,19250	4.065	5.630	
	CT142	1867	H	0,23390	5.412	6.850	
	CT196	1867	H	0,63850	5.728	14.010	
	CT57	1867	H	0,61310	8.550	16.000	
			Total:	1,67800	23.755	42.490	
PORCAR, J. B.	CT142	1867	H	0,14520	2.250	3.130	
	CT214	1867	H	0,61240	7.650	13.000	
	CT57	1867	H	0,47760	8.470	12.010	
			Total:	1,23520	18.370	28.140	
PORCAR, J. F.	CT142	1867	H	1,05940	2.250	5.150	
	CT214	1867	H	0,37380	4.950	7.000	
	CT214	1867	H	0,97620	11.925	16.000	
	SE187	1867	H	0,10940	4.725	12.100	
	SE187	1867	H	0,08310	3.150	10.200	
			Total:	2,60190	27.000	50.450	
PORCAR, P.	CT57	1861	H	0,39100	9.130	15.000	
	CT57	1861	H	0,43590	5.181	9.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT57	1859	H	0,22850	3.847	4.010	
	CT57	1861	H	0,81820	19.095	32.000	SI
			Total:	1,87360	37.253	60.510	
PORTA, J.	H0201	1867	V	1,24650	10.135	20.250	
	H0201	1867	H	1,99460	25.200	46.500	
			Total:	3,24110	35.335	66.750	
PORTALES, A.	H0200	1866	H	0,22430	3.388	7.010	
			Total:	0,22430	3.388	7.010	
PORTALES, B.	CT142	1867	H	0,27600	3.825	10.110	
			Total:	0,27600	3.825	10.110	
PORTALES, V.	CT142	1867	H	0,30270	4.065	8.040	
			Total:	0,30270	4.065	8.040	
PORTALES, V.	CT142	1867	H	0,29070	5.420	8.130	
	CT142	1867	H	0,29070	6.010	11.290	
	CT142	1867	H	0,16620	4.065	7.320	
			Total:	0,74760	15.495	26.740	
POVEDA, J.	RA97	1867	H	1,62500	33.075	44.900	
			Total:	1,62500	33.075	44.900	
POZO, A.	H016	1867	H	0,60260	11.025	20.010	
	H016	1867	H	0,36560	6.300	8.010	
	H016	1867	H	0,83940	15.300	25.010	
			Total:	1,80760	32.625	53.030	
POZO, J.	H0300	1860	H	1,81610	31.050	60.200	SI
			Total:	1,81610	31.050	60.200	
PRADES, S.	RA90	1859	H	0,54440	13.755	14.010	
			Total:	0,54440	13.755	14.010	
PRATS, B. M.	C088	1866	H	0,58180	21.262	30.120	
			Total:	0,58180	21.262	30.120	
PRATS, J.	RA135	1859	H	0,44210	7.177	8.010	
	RA135	1859	H	0,34680	4.394	5.500	
	RA135	1859	H	0,62000	7.933	9.000	
			Total:	1,40890	19.404	22.510	
PRATS, JO.	CM13	1866	H	0,24370	6.840	14.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CM13	1866	H	0,43960	7.124	21.700	
			Total:	0,68330	13.964	36.400	
PRESENCIA, J. (2)	RA33	1867	H	0,93010	5.850	16.110	
			Total:	0,93010	5.850	16.110	
PRIMO, B.	RA22	1866	H	0,53590	2.512	10.620	
			Total:	0,53590	2.512	10.620	
PRIMO, F.	RA92	1866	H	0,18850	4.050	9.000	
			Total:	0,18850	4.050	9.000	
PROSPER, M.	H0274	1860	H	0,42000	3.000	6.050	
	H0274	1860	H	0,47590	3.580	4.110	
	H0274	1867	H	0,58730	7.115	20.110	
			Total:	1,48320	13.695	30.270	
PUCHADES, J.	H0300	1867	H	0,55460	7.200	9.200	
			Total:	0,55460	7.200	9.200	
PUCHADES, P.	H0122	1867	H	0,99730	2.033	5.100	
	H025	1866	H	0,41750	5.175	9.600	
	H0300	1867	H	0,91420	9.900	20.010	SI
			Total:	2,32900	17.108	34.710	
PUCHADES, R.	RB11	1867	A	0,39460	4.275	7.610	SI
	RB11	1867	A	1,10100	15.750	40.000	
			Total:	1,49560	20.025	47.610	
PUCHADES, Ta.	H0313	1867	H	0,48830	14.908	20.110	
			Total:	0,48830	14.908	20.110	
PUCHALT, F.	H0201	1867	A	1,49580	20.925	50.100	
			Total:	1,49580	20.925	50.100	
PUCHOL, J.	H0201	1867	H	0,70620	6.770	13.010	
			Total:	0,70620	6.770	13.010	
PUERTA, J.	H025	1863	H	0,16820	2.362	4.000	
			Total:	0,16820	2.362	4.000	
PUIG, A.	SA127	1866	H	0,30400	4.725	14.100	
			Total:	0,30400	4.725	14.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIOA
PUIG, J.	H0300	1867	H	0,26200	3.404	4.000	
	H0300	1867	H	0,17040	2.543	5.710	
	H0300	1867	H	0,40200	5.223	8.010	
	H0300	1867	H	0,18330	2.381	4.000	
	H0300	1867	H	0,43840	5.696	8.800	
	H0300	1867	H	0,24600	3.196	3.410	
	H0300	1867	H	0,17750	2.306	4.000	
	H0300	1867	H	0,18160	2.359	2.810	
	H0300	1867	H	1,01420	14.827	33.800	
	H0300	1867	H	0,66720	8.670	20.010	
	H0304	1867	S	0,69680	16.875	32.000	
	H0304	1867	H	0,23830	6.075	11.010	
	H0304	1867	H	0,41950	10.350	19.010	
	RA22	1867	H	0,87240	7.805	8.600	
				Total:	5,96960	91.710	165.170
PUIG, V.	H020	1859	S	0,13820	1.000	1.500	
			Total:	0,13820	1.000	1.500	
PUJADES, J.	CN47	1867	S	0,16970	157	610	SI
	CN47	1866	H	0,26550	7.087	20.000	
	CN47	1867	S	1,24650	600	2.550	
			Total:	1,68170	7.844	23.160	
PUJOL, D.	SE243	1867	H	0,08310	2.700	4.610	
	SE243	1867	H	0,04140	880	1.710	
	SE267	1867	H	0,07350	1.936	3.210	
			Total:	0,19800	5.516	9.530	
PUJOL, R.	RA22	1866	H	1,14920	11.430	17.000	
	RA22	1866	H	0,49770	5.625	8.000	
			Total:	1,64690	17.055	25.000	
PUJOL, S.	H0230	1867	A	0,17780	4.332	5.200	
	H0230	1867	A	0,24260	5.516	6.900	
	H0230	1867	A	0,21260	5.179	6.010	
	H0230	1867	A	0,32780	7.453	7.510	
	H0230	1867	A	0,18000	4.384	4.810	
	H0253	1863	H	0,54020	16.250	24.000	
	H0253	1866	H	0,39550	5.400	8.610	
	H0253	1867	H	0,57340	17.500	20.400	
	H0253	1867	H	3,66040	68.400	106.810	
	H0253	1867	H	3,93100	66.500	104.100	
	H0253	1867	H	3,33600	64.400	117.010	
	H0253	1867	H	0,57030	8.240	15.010	
	H0305	1867	H	0,60250	11.250	19.100	
	H0305	1866	H	0,47780	8.300	17.010	
				Total:	15,22790	293.104	462.480
QUERALT, D.	CM120	1867	H	0,10390	1.265	3.530	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,10390	1.265	3.530	
QUEROL, V.	CT196	1867	S	2,41840	3.375	18.900	
	CT196	1867	S	2,58920	1.350	19.100	
	CT196	1867	S	9,63000	13.500	65.200	
			Total:	14,63760	18.225	103.200	
QUIBUS, J.	HO122	1867	H	2,49300	29.000	46.610	
	HO122	1867	H	1,41270	22.950	35.400	
	HO122	1867	H	1,20500	18.000	29.100	
	HO122	1867	H	0,28050	4.500	14.010	
			Total:	5,39120	74.450	125.120	
QUILES, J.	CM118	1866	H	0,08390	1.148	14.410	
	CM118	1866	H	0,08290	2.155	2.160	
	CM118	1866	H	0,07300	2.101	2.110	
	CM118	1866	H	0,17190	2.475	2.700	
			Total:	0,41170	7.879	21.380	
QUILES, L.	SE187	1867	H	0,19690	7.000	14.810	
			Total:	0,19690	7.000	14.810	
QUILES, M.	HO300	1867	H	0,58980	13.978	22.100	
			Total:	0,58980	13.978	22.100	
QUILES, P.	CM118	1866	H	0,10410	2.450	2.500	
			Total:	0,10410	2.450	2.500	
QUILES, V.	HO300	1867	H	0,59620	15.495	34.700	
			Total:	0,59620	15.495	34.700	
QUILIS, V.	HO300	1866	H	0,87000	27.210	35.120	
	HO300	1866	H	0,48240	9.577	21.400	
	HO300	1866	H	2,49690	49.482	68.610	
			Total:	3,84930	86.269	125.130	
QUINTANA, J.	CN47	1867	S	1,99460	9.720	10.510	SI
			Total:	1,99460	9.720	10.510	
QUINZA, G.	HO305	1867	H	2,18130	37.125	53.910	
	RA156	1859	A	1,22540	24.871	36.000	
	RA156	1859	A	1,23160	24.997	36.500	
	RA156	1866	H	0,97220	15.828	31.100	
	RA156	1866	H	0,52020	6.874	10.900	
	RA156	1866	A	0,09260	1.363	3.000	
	RA45	1856	A	1,57120	39.700	70.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	7,79450	150.758	241.410	
QUINZA, R.	H0264	1867	H	2,18130	31.200	48.200	
	H0300	1866	H	0,74920	14.423	14.500	
	H0305	1867	H	1,41270	24.720	32.110	
	H0316	1867	H	1,20140	18.900	25.610	
			Total:	5,54460	89.243	120.420	
RAGA, J. B.	H0102	1867	A	0,24430	3.190	6.200	
			Total:	0,24430	3.190	6.200	
RAGA, P.	C0265	1866	H	2,05060	75.150	78.500	
	C0265	1866	H	0,75750	31.590	45.100	
	C0265	1866	H	1,18180	22.050	31.600	
	C0265	1866	H	1,42800	85.050	130.500	
			Total:	5,41790	213.840	285.700	
RAMADA, B.	CT57	1859	H	0,84270	13.860	26.010	
			Total:	0,84270	13.860	26.010	
RAMADA, P.	CT57	1859	H	0,45710	7.095	17.010	SI
	CT57	1859	H	0,33110	6.750	14.000	
	CT57	1859	H	0,40680	8.025	20.000	
	CT57	1867	H	0,60120	8.100	14.010	
			Total:	1,79620	29.970	65.020	
RAMIREZ, F.	CT196	1860	S	0,90880	16.352	16.800	
	CT214	1867	H	0,44720	10.530	13.810	
	CT214	1867	H	0,16620	2.025	4.000	
			Total:	1,52220	28.907	34.610	
RAMIREZ, F. P.	CT142	1860	H	0,19320	3.037	3.500	
	CT142	1867	H	0,35310	6.750	11.510	
			Total:	0,54630	9.787	15.010	
RAMIREZ, J.	H020	1859	S	0,22850	450	510	
			Total:	0,22850	450	510	
RAMIRO, M.	H0300	1859	H	0,60540	23.076	41.000	
	H0300	1859	H	0,99390	35.880	66.110	
	H0300	1859	H	1,23700	53.236	99.310	
			Total:	2,83630	112.192	206.420	
RAMIS, F.	SA183	1866	H	0,18240	3.510	4.200	
			Total:	0,18240	3.510	4.200	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
RAMON, B.	CM220	1867	V	2,25680	16.875	21.310	
			Total:	2,25680	16.875	21.310	
RAMON, Ea.	H0300	1866	H	0,17630	5.292	5.400	
	H0300	1866	H	0,66340	17.241	32.610	
			Total:	0,83970	22.533	38.010	
RAMON, F.	RA22	1866	H	0,81850	8.100	15.100	
	RB234	1867	A	0,33240	3.600	6.000	
	RB234	1867	A	0,87240	9.450	30.210	
	RB234	1867	A	1,24650	4.050	8.400	
	RB234	1867	H	0,73690	6.975	16.810	
	RB234	1867	H	1,06940	10.125	24.600	
	RB234	1867	A	0,59170	4.840	17.200	
	RB234	1867	A	1,82820	18.000	45.010	
	RB234	1867	H	1,33960	5.175	12.000	
	RB234	1867	H	0,45690	1.350	8.000	
			Total:	9,29250	71.665	183.330	
RAMON, J.	CM220	1867	H	1,77580	16.875	30.110	
	CM220	1867	S	1,04700	7.500	15.400	
	CT196	1859	H	0,44420	8.017	11.010	
	CT196	1859	H	0,52350	9.400	11.030	
	CT196	1859	H	0,60040	10.837	13.020	
	CT196	1859	H	0,42260	7.627	11.020	
	H0167	1867	H	6,77250	164.025	350.800	
	H0253	1867	V	0,78950	3.150	7.510	
	H0253	1867	H	0,41550	2.475	4.100	
	RA197	1867	A	0,33480	5.400	9.610	
	RA197	1867	H	0,31570	3.825	7.600	
	RA197	1867	A	0,20290	3.375	6.500	
	RA197	1867	H	0,29070	3.825	7.100	
			Total:	13,93510	246.331	484.810	
RAMON, Ma.	H0163	1866	H	0,31990	9.200	12.210	SI
	H0200	1866	H	0,58170	5.175	11.010	
			Total:	0,90160	14.375	23.220	
RAMON, T.	H0102	1866	A	0,37470	4.065	9.010	
	H0300	1867	H	0,13610	3.110	3.310	
			Total:	0,51080	7.175	12.320	
RAMON, V.	H016	1867	H	0,39890	9.000	15.010	
	RA33	1867	H	0,71020	10.125	19.210	
			Total:	1,10910	19.125	34.220	
RAMOS, E.	PU213	1860	H	0,29840	2.700	5.800	
	PU213	1860	H	0,30490	3.298	7.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,60330	5.998	12.800	
RAMOS, F.	PV213	1864	H	0,24220	5.400	21.000	
			Total:	0,24220	5.400	21.000	
RAMOS, I.	H0300	1859	H	0,81150	10.800	16.510	
	H0300	1859	H	0,32530	4.780	4.790	
	H0300	1859	H	0,46370	6.660	7.110	
			Total:	1,60050	22.240	28.410	
RAMOS, J.	H0300	1867	H	0,05040	1.309	1.310	
			Total:	0,05040	1.309	1.310	
RAMOS, M.	CT214	1867	H	0,66480	8.010	9.100	
	CT214	1867	H	0,43620	6.305	13.800	
	CT214	1867	H	0,25570	3.695	7.210	
			Total:	1,35670	18.010	30.110	
RAUSELL, V.	CT196	1867	H	0,25930	3.825	8.000	
	CT196	1867	H	0,28680	4.275	9.900	
	CT196	1862	H	1,18410	13.140	22.100	
	CT196	1862	H	0,45690	4.390	7.140	
	CT196	1859	H	0,41740	12.064	16.760	
	CT196	1867	H	0,70620	8.130	15.000	
	CT196	1867	H	0,41830	2.700	6.500	
	CT57	1867	H	1,69310	27.000	43.010	
	CT57	1867	H	0,52610	9.225	14.100	
			Total:	5,94820	84.749	142.510	
REAL, F.	H0253	1867	H	0,59450	14.640	25.010	
			Total:	0,59450	14.640	25.010	
REAL, M.	H0300	1867	H	0,60000	13.645	21.310	
			Total:	0,60000	13.645	21.310	
REAL, S.	H0300	1867	H	0,53890	18.280	20.110	
			Total:	0,53890	18.280	20.110	
REAL, T.	H0300	1866	H	0,52540	11.947	18.210	
			Total:	0,52540	11.947	18.210	
REDAL, J.	RA45	1860	H	2,18410	44.047	64.000	
	RA45	1866	H	0,79370	26.325	32.050	
			Total:	2,97780	70.372	96.050	
REDONDO, A.	FB275	1856	S	0,58170	3.000	7.100	

CIDMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,58170	3.000	7.100	
REDONIDO, J.	FB275	1859	S	1,03880	1.300	3.000	
	HO238	1862	H	0,43630	10.145	12.000	
			Total:	1,47510	11.445	15.000	
REDONIDO, R.	VC7	1859	S	0,03730	1.575	12.000	
			Total:	0,03730	1.575	12.000	
REGOLF, C.	RA212	1866	H	0,18380	2.810	7.010	
			Total:	0,18380	2.810	7.010	
REGUART, R.	HO253	1867	H	3,09910	117.600	177.110	
	HO300	1867	H	0,79220	19.302	26.100	
	SA127	1866	S	11,00000	9.000	25.410	SI
			Total:	14,89130	145.902	228.620	
REIG, A.	RB111	1859	H	0,66490	12.000	16.010	
	SA256	1867	H	0,14520	3.375	5.700	
			Total:	0,81010	15.375	21.710	
REIG, B.	SA127	1860	H	0,88420	37.687	61.400	SI
			Total:	0,88420	37.687	61.400	
REIG, F.	VA9	1859	H	0,37390	3.375	10.010	
			Total:	0,37390	3.375	10.010	
REIG, J.	CO265	1860	S	7,47980	9.450	9.460	
	CO265	1860	H	0,16620	2.400	2.500	
	CO265	1859	H	0,49030	11.947	20.010	
	HO201	1859	H	0,72590	7.802	13.010	
	HO201	1867	H	0,54020	6.750	10.500	
	HO253	1867	H	3,54870	39.100	60.100	
	HO253	1867	H	3,19970	40.800	67.910	
	HO253	1861	H	0,12960	17.325	30.030	
	RA92	1866	S	0,25420	225	230	
			Total:	16,53460	135.799	213.750	
REIG, J. B.	CO265	1860	H	1,47510	50.867	121.000	SI
			Total:	1,47510	50.867	121.000	
REIG, J. R.	CO265	1860	S	2,49320	5.052	11.000	
			Total:	2,49320	5.052	11.000	
REIG, L.	RB11	1856	A	2,01000	19.642	52.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,01000	19.642	52.000	
REIG, L.A.	C0265	1860	H	0,93240	30.979	55.300	SI
	C0265	1860	H	1,62060	43.875	108.700	SI
	RB11	1855	A	2,99160	31.320	80.000	
			Total:	5,54460	106.174	244.000	
REIG, M.	C0265	1866	H	2,68480	62.122	90.000	
	H037	1867	H	2,49300	48.220	65.010	
	H037	1867	H	2,28510	45.895	90.000	
			Total:	7,46290	156.237	235.010	
REIG, S.	CT142	1860	H	0,32660	6.930	9.010	
	CT142	1867	H	0,20980	5.400	10.200	
	CT57	1867	H	0,78930	12.570	20.000	
			Total:	1,32570	24.900	39.210	
REMOHI, P.	H0274	1867	H	0,58170	7.000	16.000	
			Total:	0,58170	7.000	16.000	
REMOHI, V.	H0249	1859	H	0,37790	6.750	11.650	
			Total:	0,37790	6.750	11.650	
REMOLI, J.	FB275	1867	S	1,00130	4.050	20.410	
			Total:	1,00130	4.050	20.410	
REMOLI, J. (2)	H0172	1867	V	0,68950	7.650	19.510	
			Total:	0,68950	7.650	19.510	
REMOLI, P.	H0249	1866	H	0,31140	9.720	25.350	
			Total:	0,31140	9.720	25.350	
RENART, V.	RA22	1859	V	0,48070	2.810	8.000	
			Total:	0,48070	2.810	8.000	
RENTE, F.	CT142	1867	H	0,08690	3.388	6.100	
			Total:	0,08690	3.388	6.100	
REQUENA, J. R.	RA197	1860	A	0,45930	3.950	14.110	
	RA197	1860	A	0,38420	8.900	18.000	
			Total:	0,84350	12.850	32.110	
REQUENA, M.	CM220	1866	H	0,51930	7.440	15.110	
	CM220	1866	H	0,47670	3.510	6.010	
	C0265	1866	S	1,72620	2.030	2.410	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	2,72220	12.980	23.530	
RIBAS, J. B.	VA9	1866	H	0,43840	6.750	16.000	
	VA9	1866	H	0,54180	8.100	19.000	
			Total:	0,98020	14.850	35.000	
RIBERA, J.	RA90	1867	H	0,75290	12.240	21.100	
	RA90	1859	H	0,53610	13.545	13.700	
	RA90	1859	H	0,48830	11.596	12.030	
	RA90	1859	H	0,69600	18.387	18.500	
	RA90	1859	H	0,33240	9.110	9.200	
	RA90	1859	H	0,40020	10.111	11.030	
	RA90	1859	H	0,42720	11.409	11.500	
			Total:	3,63310	86.398	97.060	
RIBERA, S.	CM250	1859	S	0,74790	2.531	6.150	
			Total:	0,74790	2.531	6.150	
RIBEROLLES, A.	RA45	1859	A	0,84610	13.995	20.000	
	RA45	1859	A	0,57350	9.450	15.000	
	RA45	1859	A	0,48830	10.575	20.000	
	RA45	1859	A	0,58180	13.320	25.000	
			Total:	2,48970	47.340	80.000	
RIBEROLLES, P.	RA45	1860	H	0,49620	13.432	19.015	
			Total:	0,49620	13.432	19.015	
RIBES, J.	SA208	1867	H	0,85330	20.796	40.400	
			Total:	0,85330	20.796	40.400	
RICART, J.	H072	1861	H	1,93190	18.500	40.000	SI
			Total:	1,93190	18.500	40.000	
RICHART, J.	RA90	1859	H	0,35400	8.306	10.100	
			Total:	0,35400	8.306	10.100	
RICO, J.	RB111	1867	H	0,28630	6.000	10.320	
			Total:	0,28630	6.000	10.320	
RICO, T.	H0216	1856	H	0,47490	11.430	15.200	
	RB11	1856	A	1,38160	11.072	30.500	
			Total:	1,85650	22.502	45.700	
RIDOCCI, B.	RA33	1867	H	0,19540	2.250	3.210	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
				Total:	0,19540	2.250	3.210
RIEGO, V.	H018	1867	H	0,85170	10.120	20.300	
	H0201	1867	H	0,99730	17.496	26.210	
	H0253	1867	H	2,00950	23.040	40.100	SI
	H0253	1867	H	0,20210	3.870	6.100	
	H0253	1867	H	0,37230	8.490	19.910	
	H0253	1867	H	0,47200	5.760	20.100	SI
	H0304	1867	H	0,51930	8.437	15.000	
				Total:	5,42420	77.213	148.720
RIERA, J. B.	RB234	1867	A	1,99440	13.050	38.010	
	RB234	1867	A	1,30860	13.500	35.400	
				Total:	3,30300	26.550	73.410
RILOVA, D.	CD265	1859	H	1,31720	21.150	45.100	SI
				Total:	1,31720	21.150	45.100
RIOS, F.	RA97	1867	A	0,57940	17.212	34.200	
				Total:	0,57940	17.212	34.200
RIOS, M.	CM220	1867	H	1,58890	56.250	120.000	
	CM47	1867	S	0,41550	3.375	4.210	SI
	FB275	1867	H	1,16770	4.350	5.910	
	FB84	1867	H	0,17360	1.768	5.010	
	H010	1867	H	0,43090	4.347	9.010	
	H024	1867	H	0,39470	9.500	21.500	
	H024	1867	H	0,49860	9.900	26.500	
	RA22	1867	H	0,64380	4.960	7.410	
	RA22	1867	S	0,49860	3.610	11.000	
	RA22	1867	H	0,56070	3.750	8.100	
	RB215	1866	H	0,08310	1.125	2.400	
	RB215	1866	H	0,53950	4.275	6.400	
	RB215	1866	A	0,33240	3.600	6.910	
	SE267	1867	H	0,06230	3.380	6.800	
	SE267	1867	H	0,04640	1.680	3.600	
				Total:	7,43670	115.870	244.760
RIOS, S.	H0301	1859	H	0,57750	17.377	25.010	
	H0301	1859	H	1,03450	24.900	40.010	
				Total:	1,61200	42.277	65.020
RIPOLL, F.	H0163	1867	H	0,48590	15.300	21.010	
	H0230	1867	A	0,10690	2.840	4.010	
	H0264	1867	H	0,19890	4.810	7.000	
	H0300	1867	H	0,51200	4.989	7.000	
	H0300	1867	H	0,10940	2.950	4.010	SI
	RA33	1867	H	0,17140	2.700	4.410	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,58450	33.589	47.440	
RIPOLL, V.	H0201	1867	H	1,12170	18.000	34.000	
			Total:	1,12170	18.000	34.000	
RIPOLLES, F.	PV213	1864	H	0,22330	6.525	18.000	
			Total:	0,22330	6.525	18.000	
RIPOLLES, R.	PV213	1860	H	0,12330	1.350	2.500	
			Total:	0,12330	1.350	2.500	
RISENT, F.	RA45	1867	H	0,33240	4.600	13.770	
			Total:	0,33240	4.600	13.770	
RIU, J.	RA209	1861	H	0,94730	3.375	11.030	
			Total:	0,94730	3.375	11.030	
RIVERA, A.	CM250	1866	H	0,14320	2.090	5.050	
	CM250	1866	H	0,54340	6.341	14.010	
			Total:	0,68660	8.431	19.060	
RIVES, C.	H0264	1867	H	0,51930	7.200	11.800	
			Total:	0,51930	7.200	11.800	
ROBERT, C. A.	RA45	1856	H	2,04900	62.768	106.400	
	RA45	1856	H	12,38710	643.365	1.050.050	
			Total:	14,43610	706.133	1.156.450	
ROBEDO, N.	H0253	1867	H	1,12170	22.275	30.000	
	H0253	1867	H	0,58170	12.150	21.000	
	H0253	1867	H	0,49860	16.875	21.300	
			Total:	2,20200	51.300	72.300	
ROCA, F.	H0200	1867	H	1,14240	9.000	28.310	
	H0200	1866	H	1,30890	6.644	14.500	
	RA14	1866	H	0,91820	13.500	22.000	SI
			Total:	3,36950	29.144	64.810	
ROCA, M.	CT320	1867	H	0,16620	3.010	7.000	
	H0163	1866	H	0,47780	9.900	13.000	
	H0253	1861	H	0,57000	9.607	24.100	
			Total:	1,21400	22.517	44.100	
ROCA, P.	H0300	1859	H	0,97650	26.122	46.000	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,97650	26.122	46.000	
ROCAFORT, J.	CM220	1867	H	1,05940	7.650	26.100	SI
	CM220	1867	V	0,60240	6.360	15.000	
	CM66	1866	H	0,70630	16.575	29.000	
	CM66	1866	H	0,23880	4.657	12.000	
	FB272	1867	H	0,50020	5.062	8.010	SI
	FB272	1867	H	0,21780	2.214	6.910	SI
	FB272	1867	H	0,28870	1.976	5.010	
	H0122	1867	H	1,49580	25.875	39.610	
	H0122	1866	H	0,44460	7.650	13.000	
	H0122	1867	H	1,70340	29.925	50.000	
	H0122	1867	H	0,66490	10.400	24.010	
	H0159	1867	A	0,29090	12.892	13.010	
	H016	1867	H	0,12880	1.575	3.900	
	H016	1867	H	0,48610	5.850	9.100	
	H0160	1867	H	1,01800	9.310	26.000	
	H0160	1867	H	1,93480	7.200	22.310	SI
	H0160	1867	V	1,28790	18.400	27.610	SI
	H0193	1866	V	1,49590	16.748	34.200	
	H0193	1866	V	1,49590	19.698	34.000	
	H0193	1867	H	7,97760	144.000	160.010	SI
	H0201	1867	H	1,99440	20.320	36.010	
	H0201	1867	H	0,56070	8.145	16.010	
	H0201	1867	A	1,16340	11.405	32.510	
	H0201	1867	V	0,89340	11.295	26.010	SI
	H0201	1867	V	0,91420	7.425	17.010	SI
	H0201	1867	H	0,58170	6.975	14.010	
	H0201	1867	H	0,98950	5.062	16.610	
	H025	1866	H	0,28050	3.937	8.100	
	H0253	1867	H	0,49860	8.131	12.910	
	RB234	1867	H	0,83100	4.500	18.010	SI
	RB234	1867	A	1,78650	15.650	41.600	
	RB234	1867	H	1,29770	9.000	31.010	SI
	SA315	1867	H	0,08310	2.190	3.010	
	SA315	1867	H	0,23420	5.850	8.110	
	SA315	1867	H	0,17840	5.294	9.100	
	SA315	1867	H	0,22460	6.075	9.910	
	SA315	1867	H	0,15370	3.375	6.010	
	SA39	1867	H	0,51930	14.915	25.010	
			Total:	37,22310	503.561	889.740	
ROCAFORT, R.	H0253	1860	H	0,29080	5.400	15.010	
	H0253	1861	H	0,58740	10.125	30.510	
			Total:	0,87820	15.525	45.520	
ROALI, F.	H0253	1867	H	0,33240	5.170	10.310	
			Total:	0,33240	5.170	10.310	
ROHANO, F. P.	H016	1861	H	0,99880	13.500	30.000	
			Total:	0,99880	13.500	30.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
RODA, J.	SE267	1867	H	0,10380	2.025	2.610	
	SE267	1867	H	0,05340	1.300	2.110	
	Total:			0,15720	3.325	4.720	
RODENAS, J.	CN175	1866	H	1,07280	27.952	40.600	
	Total:			1,07280	27.952	40.600	
RODENAS, M.	VC7	1859	H	0,21190	7.200	8.000	
	VC7	1859	H	0,47040	11.040	11.300	
	VC7	1859	H	0,68140	16.200	16.500	
	Total:			1,36370	34.440	35.800	
RODES, J.	H0158	1866	H	4,65410	87.750	116.100	
	H0158	1866	H	1,26740	27.000	49.810	
	H0158	1866	H	0,56100	10.800	18.810	
	H0300	1867	H	0,65670	17.330	25.100	
	H0300	1867	H	0,40180	9.135	12.500	
	Total:			7,54100	152.015	222.320	
RODON, T.	CM220	1855	H	0,90520	32.400	44.000	
	H0230	1856	A	0,71430	8.946	19.000	
	H0253	1855	H	0,82440	15.639	37.010	
	H0253	1856	H	0,99640	34.771	52.700	
	SE187	1856	H	0,08630	5.400	7.010	
	Total:			3,52660	97.156	159.720	
RODRIGO, J.	H018	1859	H	3,76100	67.837	87.000	
	H018	1859	H	0,87290	11.497	15.010	
	H0203	1859	H	0,25760	5.115	6.000	
	SA263	1866	S	1,18600	2.250	8.200	
Total:			6,07750	86.699	116.210		
RODRIGO, M.	H0122	1867	H	0,49860	6.075	9.000	
	H0122	1867	H	0,83110	10.800	23.500	
	H0122	1866	H	0,74800	11.250	21.610	
	H0122	1867	H	0,22830	4.065	5.910	
	H0172	1861	S	13,96240	18.562	41.000	SI
	H0264	1867	H	1,53720	19.320	40.100	
	Total:			17,80560	70.072	141.120	
RODRIGO, R. (2)	H0300	1861	H	1,19450	43.000	84.010	
	Total:			1,19450	43.000	84.010	
RODRIGUEZ, F.	VA180	1855	H	1,57890	54.000	95.000	
	Total:			1,57890	54.000	95.000	
RODRIGUEZ, J.	CT57	1867	H	0,46530	5.850	13.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,46530	5.850	13.110	
RODRIGUEZ, M.	CM220	1867	V	0,35870	1.685	4.200	
	CT142	1867	H	0,15380	2.371	4.110	
	H0122	1866	H	1,99460	12.197	28.600	
	H0159	1867	H	0,25480	5.049	9.000	
	H0163	1867	H	0,39940	12.000	15.100	
	H0186	1867	H	0,45710	9.225	20.200	
	H0201	1867	H	0,37400	4.743	9.100	
	H0230	1866	H	0,22030	3.710	4.210	
	H0230	1867	H	0,14520	3.520	5.800	
	H0230	1867	H	0,29000	7.150	9.000	
	H0253	1867	H	2,72180	32.210	47.100	
	H0300	1866	H	0,91990	18.709	42.100	
	H0300	1867	H	0,45610	12.400	15.100	
	H0300	1867	H	0,61240	15.945	22.300	
	RA146	1866	H	0,17030	2.542	4.400	
			Total:	9,52840	143.456	240.320	
RODRIGUEZ, V.	CT57	1861	H	0,44420	10.675	17.000	
	CT57	1867	H	0,27000	3.500	6.610	
	CT57	1867	H	0,18690	2.910	4.010	
	CT57	1867	H	0,36230	5.400	9.200	
	CT57	1867	H	0,21800	2.475	5.700	
	CT57	1867	H	0,49080	8.730	15.030	
	CT57	1867	H	0,32020	7.945	10.000	
	CT57	1867	H	0,93980	18.225	28.010	
			Total:	3,23220	59.860	95.560	
ROGER, F.	SE267	1867	H	0,04140	1.100	1.600	
	SE267	1867	H	0,05340	900	1.200	
			Total:	0,09480	2.000	2.800	
ROGER, S.	SE267	1867	H	0,12460	3.300	6.010	
	SE267	1867	H	0,07550	2.000	6.210	
			Total:	0,20010	5.300	12.220	
ROIG, A.	CT196	1859	H	0,61950	11.182	15.000	
	H0200	1867	H	0,21020	3.262	10.050	
	H0249	1867	S	0,44620	3.730	5.800	
	H08	1867	H	0,15050	3.600	11.100	
	RA22	1866	H	0,38630	4.545	7.000	
			Total:	1,81270	26.319	48.950	
ROIG, B.	RA33	1867	H	0,58170	6.075	16.010	
			Total:	0,58170	6.075	16.010	
ROIG, F.	H0300	1866	H	0,45320	8.482	13.100	
	H0300	1867	H	0,36700	10.390	16.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,82020	18.872	29.200	
ROIG, J.	CT196	1859	H	0,49450	8.420	10.310	
			Total:	0,49450	8.420	10.310	
ROIG, L. S.	H0201	1867	V	0,99730	10.800	22.200	
	H0201	1867	H	0,41560	4.500	13.110	SI
	H0201	1867	H	0,33120	4.725	10.010	
	H0207	1867	H	0,41550	6.750	16.710	
	H0207	1867	H	0,34040	5.400	12.000	
			Total:	2,50000	32.175	74.030	
ROIG, M.	H0300	1859	H	0,74820	14.287	18.010	
			Total:	0,74820	14.287	18.010	
ROIG, M. (2)	H0200	1867	V	0,86840	2.880	5.010	
			Total:	0,86840	2.880	5.010	
ROIG, D.	RA33	1867	H	0,31150	2.700	7.000	
			Total:	0,31150	2.700	7.000	
ROIG, P.	SA177	1867	H	0,22440	2.885	6.000	
	SA177	1867	H	0,60520	4.917	9.200	
			Total:	0,82960	7.802	15.200	
ROIG, R.	RA45	1867	H	0,22830	3.260	6.500	
			Total:	0,22830	3.260	6.500	
ROIG, V.	H0253	1866	H	0,33240	8.480	43.600	
			Total:	0,33240	8.480	43.600	
ROJAS, J.	RA146	1866	H	0,15250	2.790	4.000	
			Total:	0,15250	2.790	4.000	
ROMAN, A.	CO265	1866	H	0,64110	32.550	51.000	
			Total:	0,64110	32.550	51.000	
ROMAN, M.	RB111	1859	H	0,36400	9.855	28.600	
	RB111	1859	H	0,76880	8.550	8.600	
			Total:	1,13280	18.405	37.200	
ROMERO, J.	SA318	1867	H	0,22300	6.581	8.800	
			Total:	0,22300	6.581	8.800	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ROMERO, J. B.	H0253	1866	H	0,88750	17.280	23.000	
			Total:	0,88750	17.280	23.000	
ROMERO, R.	SE243	1867	H	0,14520	5.700	10.320	
			Total:	0,14520	5.700	10.320	
ROMEU, A.	H061	1867	H	0,67310	8.850	18.210	
			Total:	0,67310	8.850	18.210	
ROMEU, P.	H0300	1867	H	0,84410	21.937	40.000	SI
			Total:	0,84410	21.937	40.000	
RONDA, J. B.	H0253	1855	H	1,24650	21.510	37.000	
	H0301	1855	H	1,49590	40.658	91.300	
			Total:	2,74240	62.168	128.300	
ROQUE, J.	H0189	1859	S	0,66770	1.800	9.000	
	H0189	1859	S	0,96330	2.250	10.000	
			Total:	1,63100	4.050	19.000	
ROS RA., J.	H0122	1860	H	0,69600	9.157	11.500	
			Total:	0,69600	9.157	11.500	
ROS, B.	CT261	1867	H	0,12420	3.600	10.010	
			Total:	0,12420	3.600	10.010	
ROS, E.	RA244	1867	S	0,90980	1.687	7.010	
			Total:	0,90980	1.687	7.010	
ROS, J.	H0122	1867	H	0,47790	7.650	20.000	
	H0253	1867	H	0,74790	15.750	25.010	
	H0253	1867	H	5,98000	129.600	217.010	
	H0316	1867	H	1,43340	27.100	62.000	
	RA97	1867	A	0,83100	20.000	20.000	
	RA97	1867	H	0,65010	22.725	30.200	
	RB111	1866	A	0,80820	10.710	23.010	SI
	RB111	1866	A	0,75880	8.505	20.010	
	RB111	1866	A	0,54770	8.405	14.010	
	RB111	1867	A	0,76860	6.245	7.010	
	RB111	1867	A	1,22550	14.700	26.000	
	RB111	1867	A	0,68550	9.130	16.510	
	RB111	1867	H	0,62310	7.975	10.510	
	RB111	1867	A	0,87240	11.190	17.000	
	RB111	1867	A	1,14240	8.000	17.950	
	RB111	1867	A	0,83100	6.000	13.050	
	RB111	1867	H	0,30140	4.800	6.200	
	RB111	1867	A	1,10100	19.870	40.560	
	RB111	1867	A	1,03860	14.700	30.180	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RB111	1867	H	0,37380	4.800	6.200	
	RB111	1867	A	0,72930	9.600	16.010	
	RB111	1866	A	2,36820	32.060	68.500	
	RB111	1866	A	3,08000	34.222	55.100	
	RB111	1866	H	0,55430	19.822	50.000	
	RB111	1867	A	0,72690	16.500	25.100	
	RB111	1866	A	2,72180	34.125	80.550	
	RB111	1866	A	1,70660	22.500	28.000	
	RB111	1866	A	0,80610	10.800	19.000	
	RB111	1866	A	0,89590	10.395	25.000	
	RB111	1867	A	0,58170	8.550	14.350	
	RB111	1867	H	0,54000	6.330	8.000	
	RB111	1867	H	1,19410	16.100	25.100	
	RB111	1867	H	0,92410	12.370	22.250	
	RB111	1867	A	0,74790	8.000	16.800	
	RB111	1867	A	0,78930	14.060	25.020	
	RB111	1867	A	0,60240	8.650	16.500	
	RB111	1867	H	0,49860	6.950	8.400	
	RB111	1867	A	0,83110	13.500	26.000	
	RB111	1867	A	0,83110	16.700	24.100	
	RB111	1867	A	0,92630	16.300	30.200	
	RB111	1867	A	0,83110	10.500	26.010	
	RB111	1867	A	0,81330	13.500	26.000	
	RB111	1867	A	0,79280	12.000	21.000	
	SA127	1866	H	0,33890	6.862	10.600	
			Total:	46,03010	718.251	1.290.010	
RDS, JO.	RA90	1867	H	0,33240	4.970	10.110	
			Total:	0,33240	4.970	10.110	
RDS, M.	CM35	1866	H	0,18610	2.480	6.710	
			Total:	0,18610	2.480	6.710	
RDSAS, P.	RA65	1866	H	0,71290	10.296	25.510	
			Total:	0,71290	10.296	25.510	
ROSELL, S.	RA110	1863	A	0,49860	4.050	6.800	
			Total:	0,49860	4.050	6.800	
ROSELLO, J.	H0253	1867	H	0,33240	4.950	14.210	SI
	H0253	1867	H	0,47760	9.355	18.800	
			Total:	0,81000	14.305	33.010	
ROSELLO, J. B.	RA97	1859	A	0,53190	17.280	20.100	
	RA97	1859	A	0,54310	14.050	21.100	
	RA97	1859	A	0,45050	12.206	19.000	
	RA97	1859	A	0,35320	6.007	8.000	
			Total:	1,87870	49.543	68.200	
ROSELLO, L.	H0230	1866	A	0,43620	10.627	16.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,43620	10.627	16.010	
ROSELLLO,V.	SA270	1866	A	0,15850	1.282	3.010	
			Total:	0,15850	1.282	3.010	
ROVIRA, Ma.	H016	1867	H	0,48610	8.300	18.100	
	H016	1867	H	0,48610	9.450	13.410	
			Total:	0,97220	17.750	31.510	
ROVIRA, S.	RB234	1867	A	1,74510	19.575	33.100	
			Total:	1,74510	19.575	33.100	
ROYO, F.	H0201	1859	A	0,50030	3.037	9.010	
			Total:	0,50030	3.037	9.010	
ROYO, J. S.	FB138	1867	H	0,25500	2.149	3.610	
			Total:	0,25500	2.149	3.610	
ROYO, P.	CT57	1861	H	0,85180	14.201	30.000	SI
			Total:	0,85180	14.201	30.000	
ROYO, T.	CT77	1867	S	0,10800	660	3.000	
			Total:	0,10800	660	3.000	
RUANO, B.	H0102	1861	S	0,66230	3.000	30.010	
			Total:	0,66230	3.000	30.010	
RUBERT, S.	H0131	1856	H	0,43630	8.100	15.610	
			Total:	0,43630	8.100	15.610	
RUBIO, A.	H012	1867	H	1,66220	18.000	40.100	
	H0122	1867	H	0,99730	9.900	16.990	
	H0122	1866	H	1,24660	10.842	20.010	
	H016	1867	H	0,49860	10.800	21.100	SI
	H0186	1867	H	0,45690	6.750	15.810	
	H0300	1866	H	0,44750	7.785	16.310	
			Total:	5,30910	64.077	130.320	
RUBIO, F.	H0160	1859	V	0,71300	6.435	9.510	
	H0160	1861	V	0,44790	3.500	8.000	
	H0160	1867	H	0,20760	2.050	6.100	
	H0160	1867	H	0,46230	3.260	11.010	
	H0160	1867	H	0,49860	4.150	9.700	
	H0160	1867	V	0,95550	8.160	11.110	
	H0160	1867	H	0,49870	5.760	13.210	SI
	H0160	1867	V	0,16000	1.360	4.200	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA33	1867	H	0,56070	7.650	13.110	
			Total:	4,50430	42.325	85.950	
RUBIO,FR.	RA33	1867	H	1,26250	13.050	23.600	
			Total:	1,26250	13.050	23.600	
RUBIO,J.	RA154	1859	A	0,44010	10.620	25.000	
	RA154	1859	H	0,43300	10.631	25.000	
	RA154	1859	A	0,29960	7.501	17.000	
	RA154	1859	A	0,32330	8.752	16.000	
	SA127	1867	H	0,76860	14.825	30.400	
	SA211	1867	H	0,26630	3.894	8.020	
	SA315	1867	H	0,06510	2.193	2.310	
	SA315	1867	H	0,12950	3.375	4.600	
	SA315	1867	H	0,41950	10.564	20.000	
	SA315	1867	H	0,74790	16.200	36.000	
			Total:	3,89290	88.555	184.330	
RUBIO,R.	CT142	1867	H	0,53600	6.975	11.000	
	HO225	1866	H	0,14500	2.000	2.500	
	HO25	1866	H	0,24930	3.800	5.100	
	HO253	1866	H	0,74790	11.520	28.000	
	HO253	1866	H	1,99440	38.200	80.000	
	HO300	1866	H	0,18630	3.375	5.400	
	HO300	1866	H	0,20770	2.812	5.900	
	RA33	1867	H	0,59410	4.950	16.000	
	RA33	1867	H	0,52550	4.275	13.000	
			Total:	5,18680	77.907	166.800	
RUBIO,RA.	CT142	1867	H	0,28890	1.800	4.150	SI
	CT142	1867	H	0,29070	3.600	6.000	
			Total:	0,57960	5.400	10.150	
RUBIO,V.	RB107	1867	H	0,38100	4.950	5.010	
	RB107	1866	S	12,46000	14.850	43.690	
	RB107	1866	S	0,66430	1.372	1.390	
	RB107	1866	A	0,96070	9.480	20.000	
	RB107	1867	A	1,25800	15.750	27.000	
	RB125	1866	V	1,37260	3.150	7.000	
	RB197	1867	A	1,04550	13.500	21.000	
	RB215	1866	A	0,95560	10.350	21.000	
			Total:	19,03820	73.402	146.090	
RUC,V.	CT57	1867	H	0,40430	8.015	12.010	
	CT57	1867	H	0,37520	5.625	11.010	
			Total:	0,77950	13.640	23.020	
RUEDA,F.	VC7	1859	H	0,24320	10.125	10.400	
	VC7	1859	H	0,25280	7.875	8.200	
	VC7	1865	H	0,27950	1.875	6.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,77550	19.875	24.600	
RUI, V.	CT142	1867	H	0,45690	6.775	14.600	
			Total:	0,45690	6.775	14.600	
RUIXO, R.	H0200	1867	H	1,11030	18.225	41.100	
			Total:	1,11030	18.225	41.100	
RUIZ, A.	RB236	1866	H	1,55550	25.852	67.000	
			Total:	1,55550	25.852	67.000	
RUIZ, B.	VA76	1860	S	0,14540	1.350	1.375	
			Total:	0,14540	1.350	1.375	
RUIZ, C.	CT155	1867	H	0,10380	1.565	2.900	
			Total:	0,10380	1.565	2.900	
RUIZ, F.	RA101	1867	H	0,10470	1.350	4.300	
			Total:	0,10470	1.350	4.300	
RUIZ, G.	H025	1867	H	1,55790	18.220	41.000	
			Total:	1,55790	18.220	41.000	
RUIZ, J.	CM220	1867	H	0,22840	4.725	6.260	
	CO265	1866	H	0,34650	2.700	5.000	
	H0172	1867	H	0,83100	18.000	21.610	
			Total:	1,40590	25.425	32.870	
RUIZ, M.	RB11	1867	A	3,06460	32.427	62.300	
			Total:	3,06460	32.427	62.300	
RUIZ, R.	RA146	1856	S	0,66480	1.620	6.800	
			Total:	0,66480	1.620	6.800	
S. PIO, B. DE	RA197	1859	H	0,31530	2.700	4.000	
	RA197	1859	A	1,81330	7.312	26.000	
	RA197	1859	H	0,60670	4.725	8.000	
	RA197	1859	S	1,16730	4.050	7.000	
			Total:	3,90260	18.787	45.000	
SABATER, B.	SA127	1866	H	0,44860	8.808	14.310	
	SA315	1867	H	0,27000	8.225	10.010	
			Total:	0,71860	17.033	24.320	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
SABATER, F.	H025	1855	H	1,78650	20.884	42.020	
	H0253	1856	H	2,47790	112.390	205.000	
	RA197	1867	A	0,16620	2.700	5.010	
			Total:	4,43060	135.974	252.030	
SABATER, J.	CM220	1867	V	0,56080	2.362	5.110	
	CM220	1867	V	0,99720	3.037	7.110	SI
	RA146	1866	V	0,97780	2.407	8.720	
	SE267	1860	H	0,09020	3.255	4.200	
			Total:	2,62600	11.061	25.140	
SABATER, L.	CT196	1859	H	0,15160	2.737	3.500	
				Total:	0,15160	2.737	3.500
SABATER, M.	H0300	1867	H	0,34560	7.859	12.000	
				Total:	0,34560	7.859	12.000
SAEZ, G.	H025	1867	H	0,93490	15.030	46.200	SI
	RB234	1867	H	0,22020	2.250	3.210	SI
	Total:			1,15510	17.280	49.410	
SAEZ, J.	FB84	1867	H	0,13290	3.237	13.100	
				Total:	0,13290	3.237	13.100
SAEZ, R.	CM161	1866	H	0,30560	10.125	14.000	
				Total:	0,30560	10.125	14.000
SAGRISTA, F.	RB40	1856	S	3,12860	7.785	15.900	
				Total:	3,12860	7.785	15.900
SAGRTISTA, F.	RB40	1856	S	3,04390	8.790	27.000	
				Total:	3,04390	8.790	27.000
SAIS, J.	VA180	1866	H	0,08310	3.375	4.000	
	VA180	1867	H	0,48700	13.890	26.210	
	VA180	1867	H	0,93090	18.905	41.000	
	Total:			1,50100	36.170	71.210	
SALA, P.	RA45	1859	S	0,18330	2.137	2.350	
				Total:	0,18330	2.137	2.350
SALAZAR, M.	H0249	1859	H	0,22010	6.187	16.000	
				Total:	0,22010	6.187	16.000
SALCEDO, A.	H0193	1866	S	0,54020	7.447	14.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,54020	7.447	14.700	
SALCEDO, F.	H0300	1866	H	0,25620	7.075	7.110	
			Total:	0,25620	7.075	7.110	
SALCEDO, L.	H0300	1867	H	0,47600	10.824	23.410	SI
			Total:	0,47600	10.824	23.410	
SALCEDO, P.	H0300	1867	H	0,77930	18.280	40.710	
			Total:	0,77930	18.280	40.710	
SALCEDO, R.	H0300	1866	H	1,78650	40.770	60.010	
			Total:	1,78650	40.770	60.010	
SALCEDO, S.	FB275	1859	H	0,03600	1.125	1.200	
			Total:	0,03600	1.125	1.200	
SALES, J.	SA256	1859	H	0,41680	4.207	4.310	
	SA256	1859	A	0,43540	3.420	3.510	
	SA256	1859	A	0,51600	5.850	5.910	
	SA256	1859	A	0,42220	3.717	3.810	
			Total:	1,79040	17.194	17.540	
SALES, J. M.	H0201	1867	H	0,49860	7.087	12.610	
	H0201	1867	H	0,41550	3.500	11.010	
	H0201	1867	H	0,49860	4.275	11.310	
	H0201	1867	H	0,91420	18.000	35.100	
	H0201	1867	H	0,91410	9.450	22.100	
			Total:	3,24100	42.312	92.130	
SALES, M.	RA197	1860	H	0,44620	6.795	11.400	
			Total:	0,44620	6.795	11.400	
SALINAS, P.	H0300	1867	H	0,56210	15.521	19.000	
			Total:	0,56210	15.521	19.000	
SALINES, P.	CN220	1867	V	1,24650	6.300	10.010	
	CT196	1859	H	0,52440	13.776	18.400	
	H0200	1867	V	0,73170	10.125	23.900	
	H0253	1867	H	0,86220	40.500	56.100	
			Total:	3,36480	70.701	108.410	
SALOM, A.	RA90	1859	H	0,69600	17.587	17.640	
	RA90	1866	H	0,39970	13.500	16.480	
	RA90	1866	H	0,26260	7.042	7.080	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,35830	38.129	41.200	
SALOM, Ma.	RA90	1859	H	0,55350	14.830	17.000	
			Total:	0,55350	14.830	17.000	
SALVA, A.	H0172	1867	H	0,66480	8.400	22.700	
			Total:	0,66480	8.400	22.700	
SALVADOR, I.	CM220	1867	S	5,40000	5.062	12.010	SI
			Total:	5,40000	5.062	12.010	
SALVADOR, P.	RA170	1866	H	0,46370	7.650	30.010	SI
	RA212	1866	V	1,87890	4.000	8.700	
			Total:	2,34260	11.650	38.710	
SALVADOR, V.	H0201	1867	H	1,16530	14.625	28.000	
			Total:	1,16530	14.625	28.000	
SALVO, J. A.	FB275	1867	S	0,83390	337	3.500	
			Total:	0,83390	337	3.500	
SAMPER, J.	H018	1867	H	0,35770	3.600	8.230	
			Total:	0,35770	3.600	8.230	
SANAHUJA, V.	SE139	1867	S	5,46360	17.775	60.180	
			Total:	5,46360	17.775	60.180	
SANCHEZ, A.	VC277	1866	H	0,10880	3.206	3.250	
	VC7	1859	H	0,18010	7.270	9.200	
			Total:	0,28890	10.476	12.450	
SANCHEZ, E.	FB152	1867	H	0,61810	3.760	11.800	
	FB152	1867	H	0,40990	3.325	7.100	SI
	FB84	1867	H	0,06380	1.012	3.800	
	H0193	1866	V	0,58170	9.450	17.200	
			Total:	1,67350	17.547	39.900	
SANCHEZ, F.	CT214	1859	H	0,27010	3.037	3.100	
	SE151	1867	H	0,05220	1.350	1.560	
			Total:	0,32230	4.387	4.660	
SANCHEZ, G.	FB84	1867	H	0,08470	1.836	5.700	
	FB84	1867	H	0,03730	759	2.200	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,12200	2.595	7.900	
SANCHEZ, J.	SE267	1867	H	0,06230	3.380	7.010	
	SE267	1867	H	0,03310	1.800	3.110	
	SE267	1867	H	0,06230	3.380	7.160	
	SE267	1867	H	0,29080	15.750	40.910	
	SE267	1867	H	0,23230	8.400	13.030	
			Total:	0,68080	32.710	71.220	
SANCHEZ, M.	RA45	1867	V	1,09150	4.050	8.000	
			Total:	1,09150	4.050	8.000	
SANCHEZ, N.	H0309	1856	H	2,00040	94.990	150.010	SI
			Total:	2,00040	94.990	150.010	
SANCHIS, A.	CM116	1867	S	0,37220	1.395	1.500	
			Total:	0,37220	1.395	1.500	
SANCHIS, B.	CT261	1867	H	0,47660	9.000	20.000	
			Total:	0,47660	9.000	20.000	
SANCHIS, E.	H0157	1867	H	0,65350	7.875	20.100	
	H024	1867	H	0,45710	8.325	22.010	
			Total:	1,11060	16.200	42.110	
SANCHIS, F.	CT214	1859	S	1,24660	2.025	4.010	
			Total:	1,24660	2.025	4.010	
SANCHIS, J.	CM204	1867	H	0,10380	1.312	7.010	
	RA135	1859	H	0,39050	4.950	6.500	
	RA33	1867	H	1,02520	16.425	30.000	
			Total:	1,51950	22.687	43.510	
SANCHIS, J. J.	C088	1866	H	0,17290	8.100	8.110	
			Total:	0,17290	8.100	8.110	
SANCHIS, M.	H0200	1867	H	0,20490	4.500	9.100	
	H0253	1866	H	0,49860	10.450	27.110	SI
	RA45	1866	H	0,99720	12.000	19.900	
			Total:	1,70070	26.950	56.110	
SANCHIS, N.	SA191	1866	H	0,22830	1.530	2.200	
			Total:	0,22830	1.530	2.200	
SANCHIS, R.	C088	1866	S	2,99190	8.100	13.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	C088	1866	H	0,14960	5.062	8.310	
	C088	1866	H	0,22850	8.460	14.010	
	SA211	1867	H	0,21560	5.280	6.010	
			Total:	3,58560	26.902	41.830	
SANCHIS, V.	H0201	1867	A	0,66180	6.525	13.110	
	H024	1867	S	3,32440	15.750	41.000	
	SA211	1867	H	0,20760	3.915	9.010	
			Total:	4,19380	26.190	63.120	
SANCHO, A.	H0201	1867	A	0,99730	6.300	15.100	
			Total:	0,99730	6.300	15.100	
SANCHO, F.	H0207	1866	H	0,47790	9.148	17.700	
			Total:	0,47790	9.148	17.700	
SANCHO, J.	C088	1866	H	1,76580	7.875	16.000	
	H0312	1866	H	0,50270	15.000	29.010	SI
			Total:	2,26850	22.875	45.010	
SANCHO, R.	CM220	1859	S	0,97630	3.510	5.110	
			Total:	0,97630	3.510	5.110	
SANCHO, T.	H0301	1866	H	0,48190	11.520	27.000	
			Total:	0,48190	11.520	27.000	
SANCHO, V.	H085	1866	H	0,10460	3.825	7.300	
			Total:	0,10460	3.825	7.300	
SANDE, M.	RA22	1867	H	0,27000	2.880	4.510	
			Total:	0,27000	2.880	4.510	
SANEGRE, J.	VA180	1866	H	0,19780	7.087	10.000	
	VA180	1867	H	0,47660	17.660	39.000	
	VA4	1866	H	0,13990	1.721	4.000	
	VA4	1867	H	0,07740	1.080	2.250	
			Total:	0,89170	27.548	55.250	
SANJUAN, A.	RA45	1867	H	0,74950	8.550	13.100	
			Total:	0,74950	8.550	13.100	
SANJUAN, J.	H0253	1860	H	0,31320	11.782	16.900	
			Total:	0,31320	11.782	16.900	
SANJUAN, T.	RA90	1859	H	0,63370	6.889	7.640	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	SA127	1866	H	0,40500	8.775	9.510	
	SA127	1867	H	0,28160	7.152	11.000	SI
			Total:	1,32030	22.816	28.150	
SANMARTIN, V.	CM220	1867	V	0,43740	1.960	4.510	SI
	CM220	1867	H	0,27000	2.940	6.010	
	CM35	1859	H	0,32970	4.050	7.710	
	CT214	1867	H	0,16620	3.510	10.710	
	CT261	1867	H	0,39050	2.800	10.010	SI
	HD102	1867	H	0,37380	7.735	12.010	
	HD16	1866	H	0,45710	5.224	10.010	SI
	HD16	1867	H	1,57070	19.237	37.010	
	HD190	1866	S	7,26000	35.361	35.410	SI
	HD253	1866	H	0,27400	4.275	6.210	SI
	HD253	1866	H	0,72720	35.000	62.400	
	HD253	1866	H	1,68580	20.250	40.010	
	HD253	1866	H	0,70620	14.915	30.410	
	HD253	1866	H	0,76860	16.940	25.300	
	HD253	1866	H	0,74870	39.720	140.020	SI
	HD253	1866	H	1,97610	55.360	95.500	SI
	HD300	1866	H	1,93220	39.130	77.110	
	HD300	1866	H	0,98320	27.150	44.000	
	HD300	1866	H	0,83900	21.805	34.110	
	HD300	1867	H	0,18690	2.520	3.210	
	HD300	1867	H	0,34980	9.375	13.210	
	HD301	1867	H	0,62320	19.500	38.910	SI
	HD301	1866	H	0,78520	29.355	62.010	
	HD85	1866	H	1,94670	53.600	85.400	
	HD85	1866	H	0,73960	20.250	39.100	
	HD85	1866	H	2,21480	72.800	125.400	
	PU213	1859	H	0,87840	8.167	9.210	
	PU213	1859	H	0,31160	4.950	6.210	
	PU213	1859	H	0,91210	8.910	12.000	
	PU213	1859	H	0,56090	10.395	15.010	
	RA244	1867	H	0,11900	1.096	3.250	
	RA244	1867	S	2,74710	2.310	6.610	
	RA33	1867	H	0,93930	11.475	26.000	SI
	RA33	1867	H	1,42230	9.450	20.110	SI
	RA33	1867	H	0,24930	1.350	3.010	
	RA33	1867	H	0,33240	2.700	5.600	
	RA33	1867	H	0,37380	7.200	7.810	
	RA33	1867	H	0,66480	4.500	13.100	SI
	RA33	1867	A	1,16340	8.100	23.610	
	RA33	1867	H	0,23290	2.925	8.000	
	RA33	1867	H	0,18690	2.250	5.000	
	RA33	1867	A	0,33850	3.000	8.910	
	RA33	1867	A	0,74790	5.175	14.110	SI
	RA45	1866	A	0,16620	3.600	7.100	
	RA90	1866	H	0,29910	4.320	7.000	
	RB40	1867	H	0,20760	2.000	3.710	
	SA127	1866	H	0,51180	6.581	13.010	SI
	SA127	1866	S	0,14200	1.800	4.010	SI
	SA208	1867	H	0,10710	2.377	5.310	SI
	SA211	1867	H	0,16040	2.356	6.600	
	SA55	1866	H	0,27380	5.514	9.200	
	SE169	1867	S	1,51650	900	1.010	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VA98	1867	H	0,38020	5.287	7.110	
			Total:	44,63190	693.450	1.307.310	
SANTAMANS, F.	RA135	1859	H	0,34900	4.050	9.000	
			Total:	0,34900	4.050	9.000	
SANTAMANS, J.	RA135	1867	H	0,93080	14.040	21.050	
	RA156	1866	A	0,30600	3.796	8.000	
	RA156	1867	H	0,13560	1.903	5.000	
			Total:	1,37240	19.739	34.050	
SANTAMARIA, S.	SA55	1866	H	0,21510	4.387	5.500	
			Total:	0,21510	4.387	5.500	
SANZ, B.	RA33	1867	H	1,66210	9.000	20.000	
	RA33	1867	A	0,66480	5.400	14.280	
	RA33	1867	A	1,12180	12.600	26.010	
	RA45	1866	A	0,83970	24.300	35.810	SI
	RA45	1867	A	0,41840	9.000	16.100	
	RA45	1867	H	0,58670	13.500	17.100	
	RA45	1867	A	1,03870	25.200	32.090	
	RA45	1867	A	0,50560	13.185	21.010	
	RA45	1867	A	1,49580	24.300	49.010	
	RA45	1867	A	0,33240	4.050	8.500	
	RB107	1855	A	6,39870	29.700	115.000	
			Total:	15,06470	170.235	354.910	
SANZ, C.	H020	1859	V	0,10010	225	610	
			Total:	0,10010	225	610	
SANZ, I.	RA90	1867	H	0,20760	4.095	7.000	
			Total:	0,20760	4.095	7.000	
SANZ, J.	RA170	1861	M	15,95600	4.500	5.200	
	RA212	1861	M	8,17610	2.250	2.800	
	RA212	1861	M	7,75990	2.250	2.300	
	RA212	1861	M	0,54000	200	310	
	RA45	1867	H	0,41440	4.500	6.010	
	RB107	1867	A	1,27470	17.100	25.000	
	RB107	1866	A	0,61030	7.875	10.010	
	RB107	1867	A	0,78940	9.450	16.100	
	RB107	1866	A	0,88490	11.700	16.810	
	RB107	1866	A	0,90940	10.800	16.700	
	RB107	1866	A	0,40510	4.725	8.000	
	RB107	1866	A	0,59220	6.180	12.000	
	RB111	1859	A	0,37400	5.670	8.000	
	RB111	1859	A	2,07770	47.500	56.000	
	RB125	1866	A	0,79600	9.450	17.900	
	RB141	1866	S	1,99980	2.025	4.420	
	RB141	1866	A	1,04520	17.775	25.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RB141	1866	S	1,53450	9.900	12.200	
	RB198	1867	A	3,09240	21.825	51.010	
	RB198	1866	A	0,84000	5.850	14.800	
	RB198	1866	A	1,30040	9.000	26.000	
	VA180	1867	H	0,29000	8.955	22.000	
	VA50	1867	H	0,29160	9.112	11.010	
			Total:	51,95460	228.592	369.580	
SANZ, J. B.	RA33	1866	H	0,41550	1.687	1.690	
	RA90	1867	H	1,43340	24.525	25.000	
	RA90	1866	H	0,24260	4.500	4.510	
	RA90	1867	H	0,06210	1.350	2.610	
	RA90	1867	H	0,68980	11.025	13.000	
	RA97	1867	A	0,63100	17.100	35.600	SI
			Total:	3,47440	60.187	82.410	
SANZ, R.	CN161	1866	H	0,07380	3.037	3.100	
	CN161	1866	H	0,29850	9.450	12.100	
			Total:	0,37230	12.487	15.200	
SANZ, S.	CN80	1867	H	0,24930	6.670	6.670	
	CN80	1867	H	0,33240	4.230	4.400	
	CO265	1860	H	0,45860	18.150	25.000	
	CO265	1866	A	0,16620	8.775	15.710	SI
	CO265	1860	H	0,25970	6.750	9.990	
	CO265	1866	S	0,83100	2.360	2.800	
	CO265	1866	H	0,69750	9.000	21.040	
	CO322	1867	H	1,46440	42.750	67.010	SI
	CO88	1866	H	0,42590	8.550	19.000	
	CO88	1866	S	1,33960	4.835	8.000	
	RA14	1866	H	0,24930	3.600	5.010	
	RA45	1867	H	0,75740	13.275	18.000	
	RA71	1866	H	0,27500	4.482	5.690	
	RA71	1866	H	0,10000	980	1.370	
	RA71	1866	A	0,15830	1.309	3.430	
	RA71	1866	H	0,16620	1.972	2.750	
	RA71	1866	H	0,51800	6.300	9.730	
	RA91	1867	S	4,23810	6.020	18.510	
	RA97	1867	H	0,99720	16.800	22.750	
	RA97	1867	H	1,33080	21.000	31.010	
	VA4	1866	H	0,54720	10.215	15.110	
	VA63	1866	S	1,03870	5.636	6.010	
	VA69	1866	V	0,83100	4.050	7.100	
	VA9	1866	H	0,99730	3.710	7.010	
	VA98	1866	V	1,16340	4.050	7.900	
	VC240	1866	H	0,06400	787	790	
			Total:	19,69650	216.256	341.790	
SANZ, V.	RA135	1859	H	0,24930	4.040	4.170	
	RA135	1859	H	0,23260	4.900	6.520	
	RA14	1859	H	0,38640	6.975	9.010	
	SA211	1867	H	0,23000	2.353	7.110	
	SA211	1867	H	0,24250	3.547	10.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	SA315	1867	H	0,24930	6.750	10.000	
	SA318	1867	H	0,31390	4.275	7.510	
	SA318	1867	S	0,24930	3.645	4.250	
	SA73	1867	H	0,12450	4.050	4.610	
	SA73	1867	S	0,23680	4.387	4.510	
			Total:	2,51460	44.922	67.690	
SAPENA, J.	FB272	1867	H	0,10540	1.526	4.100	
			Total:	0,10540	1.526	4.100	
SAPIÑA, F.	RB111	1866	A	1,46360	27.000	43.200	
	RB111	1866	A	0,77910	10.547	19.000	
			Total:	2,24270	37.547	62.200	
SAPIÑA, M.	RB111	1866	A	0,39480	3.375	6.910	
	RB111	1867	A	0,33240	3.600	3.800	
	RB111	1867	A	0,33240	4.240	7.700	
			Total:	1,05960	11.215	18.410	
SARRIO, J.	RB11	1867	A	1,28800	21.825	27.810	
	RB11	1867	A	0,93480	13.500	30.500	
			Total:	2,22280	35.325	58.310	
SARRION, J. R.	CN116	1867	H	0,45690	3.000	11.200	
			Total:	0,45690	3.000	11.200	
SARZO, V.	H0253	1867	H	0,89310	25.875	32.000	
			Total:	0,89310	25.875	32.000	
SASTRE, F.	SA68	1867	H	0,15910	3.825	5.600	
			Total:	0,15910	3.825	5.600	
SASTRE, L.	H0300	1866	H	0,14580	4.025	28.100	
			Total:	0,14580	4.025	28.100	
SAVATER, P.	H0305	1866	H	0,64400	10.125	18.320	
			Total:	0,64400	10.125	18.320	
SAZ, J. B.	H0230	1867	H	0,78560	17.878	30.110	SI
			Total:	0,78560	17.878	30.110	
SEBASTIA, J.	FB238	1867	H	0,40250	6.435	20.500	
			Total:	0,40250	6.435	20.500	
SEBASTIA, M.	H0200	1867	H	0,95650	17.210	41.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
				Total:	0,95650	17.210	41.010
SEBASTIAN, J.	H016	1867	H	1,24650	28.000	54.200	
	H016	1867	H	1,74510	51.225	94.000	
	H016	1867	H	0,74790	20.250	40.000	
	H016	1867	H	1,08030	20.800	40.000	
	H016	1867	H	0,95550	27.000	55.300	
	H016	1867	H	1,57890	20.250	35.100	
	H085	1867	H	1,47780	61.875	86.100	
				Total:	8,83200	229.400	404.700
SEBASTIAN, JU.	FB132	1867	H	0,09300	1.350	3.900	
				Total:	0,09300	1.350	3.900
SEDO, A.	H0159	1867	H	0,23420	2.970	9.010	
				Total:	0,23420	2.970	9.010
SEGARRA, E.	CT57	1859	H	0,18690	4.556	9.010	
				Total:	0,18690	4.556	9.010
SEGARRA, F. A.	CT57	1867	H	0,12930	3.150	7.030	
				Total:	0,12930	3.150	7.030
SEGARRA, G.	CT57	1859	H	0,10590	4.387	8.010	
	CT57	1859	H	1,25780	22.986	50.010	
	CT57	1867	H	0,38460	9.765	12.300	
				Total:	1,74830	37.138	70.320
SEGARRA, J.	CO265	1861	H	0,72850	11.675	16.000	
				Total:	0,72850	11.675	16.000
SEGARRA, M.	CT57	1861	H	0,30040	8.540	15.110	
	CT57	1861	H	0,29580	7.209	13.000	
	CT57	1859	H	1,18090	12.954	20.410	
	CT57	1859	H	0,11780	3.436	7.010	
	CT57	1859	H	0,41550	8.437	21.000	
	CT57	1859	H	0,19810	5.623	14.000	
	CT57	1867	H	0,26300	1.575	9.610	
	CT57	1867	H	0,86730	15.187	32.000	
	CT57	1867	H	0,36510	4.500	6.410	
				Total:	4,00890	67.461	138.550
SEGARRA, T.	H0160	1859	H	0,30750	7.770	12.700	
	H0160	1867	H	1,03930	7.200	24.510	
	H0160	1867	H	0,38940	2.810	10.000	
				Total:	1,73620	17.780	47.210

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
SEGARRA, V.	RA92	1866	S	0,25260	675	710	
			Total:	0,25260	675	710	
SELLES, A.	H0300	1867	H	0,28770	4.205	7.800	
			Total:	0,28770	4.205	7.800	
SEMPERE, E.	VA4	1867	H	0,23800	4.848	8.500	
			Total:	0,23800	4.848	8.500	
SEMPERE, J.	VA4	1866	H	0,28000	360	2.000	
			Total:	0,28000	360	2.000	
SENA, F.	RA146	1866	H	0,16000	3.037	5.010	
			Total:	0,16000	3.037	5.010	
SENA, J.	H0230	1867	H	0,92490	18.783	33.600	
	H0253	1867	H	0,54020	13.550	17.110	
	VA98	1867	H	0,14540	2.475	3.300	
			Total:	1,61050	34.808	54.010	
SENA, V.	H0253	1866	H	1,98080	58.500	161.500	
			Total:	1,98080	58.500	161.500	
SENDRA, A.	RA97	1867	H	0,70620	19.575	31.100	
			Total:	0,70620	19.575	31.100	
SERRA, F.	RB125	1867	H	0,23690	2.925	3.110	
			Total:	0,23690	2.925	3.110	
SERRA, J.	RA97	1859	S	0,33790	1.462	2.000	
			Total:	0,33790	1.462	2.000	
SERRA, M.	H018	1867	H	3,67710	43.875	87.010	
	H0203	1859	H	0,45260	6.982	9.010	
	H0274	1860	H	1,11130	13.625	17.600	
			Total:	5,24100	64.482	113.620	
SERRA, M. C.	H0253	1867	H	0,88510	25.200	28.710	
			Total:	0,88510	25.200	28.710	
SERRA, R.	RB11	1860	A	0,41680	3.375	7.000	
	RB11	1860	A	0,41640	3.375	7.000	
			Total:	0,83320	6.750	14.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
SERRADOR, B.	H025	1866	H	0,33240	4.800	11.010	
			Total:	0,33240	4.800	11.010	
SERRANO, J.	CN266	1867	H	0,12460	2.925	2.940	
	H0274	1867	H	0,20760	2.000	4.210	
	RA97	1867	A	0,76390	14.400	31.000	
			Total:	1,09610	19.325	38.150	
SERRANO, M.	C0265	1860	H	0,37980	13.024	15.000	
	C0265	1860	H	0,62330	12.150	12.200	
	C0265	1860	A	0,53140	19.237	19.300	
	C0265	1866	A	3,55230	51.230	107.000	
	RB11	1867	A	1,16340	15.300	26.000	
	RB11	1867	A	0,99730	13.050	20.010	
			Total:	7,24750	123.991	199.510	
SESE, I.	RB111	1867	A	0,77130	10.000	26.010	
			Total:	0,77130	10.000	26.010	
SETTIER, B.	H0253	1863	H	1,48560	31.387	49.120	
	H0253	1856	H	1,10820	34.000	47.000	
			Total:	2,59380	65.387	96.120	
SETTIER, F.	H0253	1867	H	0,56100	14.902	18.010	
	H0305	1867	H	0,59000	10.164	16.210	
	RA33	1867	H	0,75400	7.650	20.050	
	RA33	1867	A	0,62320	3.825	14.500	
			Total:	2,52820	36.541	68.770	
SEVER, A.	RA22	1866	H	0,40330	3.600	5.100	
			Total:	0,40330	3.600	5.100	
SEVILLA, L.M.	CT57	1861	H	0,46140	9.310	19.010	
			Total:	0,46140	9.310	19.010	
SIFRE, S.	RA45	1860	H	0,90840	21.313	42.010	
			Total:	0,90840	21.313	42.010	
SIGNES, S.	SA211	1867	H	0,17620	2.868	6.600	
	SA211	1867	H	0,22830	3.589	10.000	
			Total:	0,40450	6.457	16.600	
SILLA, E.	H0201	1867	H	0,66480	9.000	17.100	
			Total:	0,66480	9.000	17.100	
SILVESTRE, M.	CT142	1860	H	0,38580	5.730	8.020	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT142	1860	H	0,39450	5.510	7.010	
	CT142	1860	H	0,12450	3.375	4.130	
	CT142	1860	H	0,35310	5.950	7.930	
	CT142	1867	H	0,25830	6.776	11.010	
	CT142	1867	H	0,20600	5.850	22.000	
			Total:	1,72220	33.191	60.100	
SILVESTRE, T.	H0159	1866	A	0,20620	3.375	6.500	
			Total:	0,20620	3.375	6.500	
SIMARRO, J.	RA97	1866	H	0,85170	17.325	28.100	
			Total:	0,85170	17.325	28.100	
SIMEON, F.	RB234	1867	A	1,14920	10.800	27.210	
			Total:	1,14920	10.800	27.210	
SIMEON, J.	VC7	1865	S	0,16090	300	850	
			Total:	0,16090	300	850	
SIMO, C.	RB234	1855	A	1,22550	5.692	17.600	
			Total:	1,22550	5.692	17.600	
SIMO, L.	C0265	1866	A	0,82190	43.000	81.000	
			Total:	0,82190	43.000	81.000	
SIMON, J.	VC277	1866	H	0,08750	2.700	2.750	
			Total:	0,08750	2.700	2.750	
SIMON, P.	RB111	1867	S	0,45690	2.950	3.100	
			Total:	0,45690	2.950	3.100	
SINISTERRA, R.	H0201	1867	V	0,27010	3.375	9.600	
			Total:	0,27010	3.375	9.600	
SOLANICH, E.	RA45	1867	H	0,59890	11.250	20.410	
	RA45	1867	H	0,71840	20.250	20.350	
	RA45	1867	H	4,01210	81.450	130.000	
	RA45	1867	H	1,37650	16.650	20.500	
	RA45	1867	H	0,57790	9.000	17.240	
	RA71	1866	H	0,09460	1.012	1.250	
	RA71	1866	A	0,97500	12.920	28.000	
	RB198	1866	S	0,38840	1.350	2.110	
			Total:	8,74180	153.882	239.860	
SOLAZ, R.	SE113	1867	H	0,14950	3.780	7.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,14950	3.780	7.010	
SOLDEVILA, C.	CO265	1866	H	1,04210	50.107	81.020	
			Total:	1,04210	50.107	81.020	
SOLER, F.	RB107	1866	A	0,81110	8.100	16.000	
	RB107	1866	A	1,10110	10.930	27.000	
	RB125	1866	A	0,87670	10.575	15.110	
	RB125	1866	H	0,87250	11.475	24.010	
	RB215	1866	A	0,90770	9.900	29.000	
	RB215	1866	A	1,68560	18.225	20.000	
	VA9	1859	H	0,13710	3.881	6.000	
			Total:	6,39180	73.086	137.120	
SOLER, J.	CN80	1867	S	0,12930	675	710	
	CO164	1867	M	12,88000	1.085	4.400	
	CO257	1867	H	0,76860	7.400	12.010	
	CT196	1867	S	1,81150	1.575	10.000	SI
	CT214	1867	H	0,17340	2.475	4.110	
	CT214	1867	H	0,38340	5.950	9.010	
	CT214	1867	H	0,47760	6.300	10.000	
	CT77	1867	H	0,21750	7.763	15.210	
	CT77	1867	H	0,33570	6.060	17.300	
	CT77	1867	H	0,07460	1.350	3.500	
	CT77	1867	H	0,21800	3.982	10.200	SI
	FB275	1867	H	0,09140	1.002	4.000	
	HO10	1867	H	0,27340	2.965	7.110	SI
	HO160	1867	H	1,29250	10.280	29.000	
	HO160	1867	H	0,85170	11.000	18.000	
	HO18	1867	V	0,38380	3.150	5.500	
	HO25	1867	H	0,45690	12.375	20.000	
	HO25	1867	H	1,22550	15.075	30.100	
	HO25	1867	H	0,86170	4.050	6.500	
	HO253	1861	H	0,98680	14.835	36.000	
	HO253	1867	H	0,50420	11.475	18.110	
	HO253	1867	H	1,16340	33.180	53.000	
	HO253	1867	H	0,53000	7.450	18.000	
	HO253	1867	H	0,21760	2.800	7.500	
	HO300	1867	H	0,45160	10.697	13.010	
	HO316	1867	H	1,43340	26.720	46.700	SI
	RB107	1867	S	4,00000	4.500	20.110	SI
	RB111	1867	H	0,54720	5.280	7.510	
	RB234	1867	H	5,42550	6.300	18.000	SI
	VA9	1867	H	0,07370	2.160	5.100	
	VC240	1867	H	0,12100	2.700	4.000	
	VC240	1867	H	0,12070	675	680	
			Total:	38,48160	233.184	464.480	
SOLER, J. B.	RB111	1867	A	0,60240	8.450	16.560	
	RB111	1867	A	0,86170	13.500	22.300	
	RB111	1867	A	0,81000	14.550	23.010	
	RB111	1867	A	0,85170	9.120	16.220	
	VA178	1867	S	0,12710	1.012	2.710	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VA50	1867	S	0,08640	300	320	
			Total:	3,33930	46.932	81.120	
SOLER, L.	VA180	1866	H	0,23400	6.300	12.000	
	VA180	1867	S	0,73500	1.800	5.000	
			Total:	0,96900	8.100	17.000	
SOLER, M.	H0300	1867	H	0,27140	6.612	12.410	
			Total:	0,27140	6.612	12.410	
SOLER, N.	RB111	1866	H	0,99400	14.402	22.900	
	RB111	1866	A	0,45830	6.502	17.000	
	RB111	1867	A	1,17340	13.770	23.510	
	RB111	1867	A	1,10100	12.150	16.000	
	RB111	1867	A	0,80000	15.000	25.550	
	RB111	1867	A	0,54000	7.650	9.500	
			Total:	5,06670	69.474	114.460	
SOLER, P.	H0122	1866	H	0,74800	6.075	14.800	
	H0122	1866	H	1,57910	19.125	30.000	
			Total:	2,32710	25.200	44.800	
SOLER, S.	H0225	1867	A	0,20500	2.997	4.600	
	H025	1867	A	0,57340	9.450	19.910	
	H0300	1866	H	0,61770	16.053	22.110	
			Total:	1,39610	28.500	46.620	
SOLER, V.	H0157	1867	H	1,77980	19.800	40.000	
	H0172	1867	S	11,53990	4.950	17.310	
	H0253	1867	V	0,58170	4.162	5.310	
	VA178	1867	M	2,48000	995	2.300	
	VA178	1867	S	0,35790	590	700	
	VA75	1867	H	0,11010	3.667	4.310	
			Total:	16,84940	34.164	69.930	
SOLIS, B. R.	CM220	1866	H	0,95320	5.175	17.250	
			Total:	0,95320	5.175	17.250	
SOLIZ, J.	RA128	1867	H	0,16330	3.510	6.500	
			Total:	0,16330	3.510	6.500	
SONCASE, V.	RA244	1867	H	0,21960	3.975	8.710	
			Total:	0,21960	3.975	8.710	
SOPENA, J.	FB272	1867	H	0,09840	1.389	6.000	
	FB272	1867	S	0,28870	541	2.710	
	FB272	1867	S	0,30800	2.109	7.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,19510	4.039	15.810	
SORIA,E.	H0300	1866	H	0,73390	12.263	30.010	
			Total:	0,73390	12.263	30.010	
SORIA,M.	H0160	1867	H	0,93900	5.000	13.400	
			Total:	0,93900	5.000	13.400	
SORIANO,A.	RA135	1859	A	0,22870	3.892	6.300	
			Total:	0,22870	3.892	6.300	
SORIANO,C.	RA90	1866	H	0,39890	10.080	20.500	SI
	RA90	1867	H	0,45710	6.187	14.100	
	RA90	1867	A	0,20780	7.030	12.010	SI
	RA90	1867	A	0,60250	19.575	36.000	
			Total:	1,66630	42.872	82.610	
SORIANO,J.	CO265	1866	A	1,46250	74.835	120.040	
	H0253	1856	H	1,89690	87.637	126.400	SI
	H0300	1859	H	0,71800	223.328	60.000	SI
	H0300	1861	H	8,64240	405.000	600.000	SI
	H0316	1867	H	0,88440	18.560	28.500	
	SA39	1867	H	0,25730	6.385	10.010	
	SA39	1867	H	0,14210	2.700	3.000	
			Total:	14,00360	818.445	947.950	
SORIANO,J.V.	SA39	1867	V	0,89310	1.053	3.000	
			Total:	0,89310	1.053	3.000	
SORIANO,R.	RB198	1867	A	0,66480	5.400	20.000	
			Total:	0,66480	5.400	20.000	
SORO,H.	RA97	1866	A	0,45700	12.375	20.910	
	RA97	1866	A	0,43620	14.870	20.010	
	RA97	1866	A	0,42590	15.435	21.710	
			Total:	1,31910	42.680	62.630	
SORO,J.	RA97	1867	H	1,03860	19.800	34.010	
			Total:	1,03860	19.800	34.010	
SORO,P.	RA97	1856	A	0,56470	13.585	24.000	
	RA97	1856	A	0,59050	14.397	24.500	
	RA97	1856	A	0,47300	11.542	19.500	
			Total:	1,62820	39.524	68.000	
SORO,R.	RA97	1866	A	0,48600	13.950	18.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA97	1866	A	0,49860	13.500	24.010	
			Total:	0,98460	27.450	42.020	
SORRENTINO,A.	VA69	1867	S	7,32000	3.960	10.100	
			Total:	7,32000	3.960	10.100	
SORRENTINO,M.	RB215	1866	H	0,95300	10.350	15.310	
			Total:	0,95300	10.350	15.310	
SOTO,C.M.	CN206	1867	H	0,71030	12.240	13.000	
	CN206	1867	H	0,21200	3.451	4.000	
	H0300	1866	H	0,23400	6.271	9.510	
	H0300	1867	H	0,41610	12.197	20.010	
			Total:	1,57240	34.159	46.520	
SOTO,F.	RA135	1867	H	2,83340	22.950	60.000	
			Total:	2,83340	22.950	60.000	
SOTO,J.	RA22	1866	H	0,68450	4.567	9.000	
			Total:	0,68450	4.567	9.000	
SUAREZ,J.	RA45	1867	H	0,43630	7.650	15.200	
			Total:	0,43630	7.650	15.200	
SUAY,J.	CT142	1867	H	0,33140	4.500	9.800	
	CT142	1867	H	0,18690	3.370	7.900	
			Total:	0,51830	7.870	17.700	
SUAY,L.	FB272	1867	H	0,21700	2.427	10.000	
	FB272	1867	H	0,28330	5.423	23.200	
	FB272	1867	S	0,43000	1.518	6.500	
			Total:	0,93030	9.368	39.700	
SUAY,V.	FB272	1867	H	0,13080	1.333	3.410	
			Total:	0,13080	1.333	3.410	
SUBERCASE,A.	VA9	1859	S	0,24930	4.050	4.050	
			Total:	0,24930	4.050	4.050	
SURER,F.	RB107	1867	A	1,82820	25.425	35.000	
			Total:	1,82820	25.425	35.000	
SURER,J.	RA45	1867	H	0,83100	9.000	15.400	
	RA45	1867	S	0,54010	2.250	6.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,37110	11.250	21.700	
TABERNER, F.	H0203	1867	H	0,58180	11.700	27.000	
			Total:	0,58180	11.700	27.000	
TAGGAGA, E.	VC240	1866	H	0,17140	3.150	8.100	
	VC240	1866	H	0,05180	900	2.000	
			Total:	0,22320	4.050	10.100	
TALAMANTES, V.	H0201	1856	H	1,75390	6.696	22.060	
			Total:	1,75390	6.696	22.060	
TALENS, A.	RA90	1866	H	1,56490	40.500	67.210	
	RA90	1866	H	0,31360	5.062	10.100	
	RA97	1866	A	0,76860	22.950	40.300	
	RA97	1866	A	1,05240	28.575	40.100	
			Total:	3,69950	97.087	157.710	
TALENS, B.	RA90	1866	H	1,20380	33.750	46.000	
			Total:	1,20380	33.750	46.000	
TALENS, F.	H025	1866	H	0,56920	6.975	21.100	
	H025	1867	H	0,51930	5.800	10.010	
	H025	1867	H	0,40450	5.000	11.000	
			Total:	1,49300	17.775	42.110	
TALENS, Ra.	H025	1866	H	0,25050	3.388	4.010	
			Total:	0,25050	3.388	4.010	
TALLADA, J. B.	H0253	1860	H	1,46270	27.832	56.710	
			Total:	1,46270	27.832	56.710	
TAPIA, C.	CM59	1867	H	0,05140	560	2.410	
			Total:	0,05140	560	2.410	
TAPIA, J.	CM220	1867	H	0,43620	10.530	12.000	
	CM311	1859	S	8,89270	67.662	135.010	
	CM311	1859	H	0,93990	10.179	15.000	
	CM59	1867	H	0,08310	500	1.120	
	CM59	1867	S	0,37380	750	5.200	
			Total:	10,72570	89.621	168.330	
TARAZONA, F.	H0182	1867	H	0,70620	12.860	32.100	
	H0182	1867	H	0,65660	4.000	6.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,36280	16.860	38.100	
TARAZONA, G.	RA11	1860	A	3,00000	25.290	70.000	
	RB236	1866	A	0,88200	15.187	35.100	SI
			Total:	3,88200	40.477	105.100	
TARAZONA, J.	H0182	1867	H	1,52970	12.470	22.900	
	H0182	1867	H	0,97330	6.525	13.900	
	H0182	1867	H	0,34840	3.930	9.800	
			Total:	2,85140	22.925	46.600	
TARAZONA, M.	H0253	1867	H	0,74610	10.930	15.400	
			Total:	0,74610	10.930	15.400	
TARAZONA, P.	H0182	1867	H	0,47170	5.760	8.710	
	H0182	1867	H	0,40930	1.950	5.210	
			Total:	0,88100	7.710	13.920	
TARAZONA, Ta.	H025	1867	H	0,85170	9.225	12.010	
			Total:	0,85170	9.225	12.010	
TARAZONA, V.	H0182	1867	H	1,08030	18.840	50.110	
	H0182	1859	H	0,57170	8.600	14.100	
	H0189	1867	S	2,85890	4.725	11.000	
	H0253	1856	H	1,85950	52.042	90.700	SI
	H0253	1856	H	1,74510	34.200	65.500	
			Total:	8,11550	118.407	231.410	
TARIN, A.	FB275	1859	H	0,11380	3.712	7.100	
			Total:	0,11380	3.712	7.100	
TARIN, F.	FB272	1867	S	1,05900	3.224	8.600	
	FB272	1867	H	0,31230	4.777	10.500	
	FB272	1867	H	0,12570	1.788	9.110	
			Total:	1,49700	9.789	28.210	
TARIN, M.	H0249	1859	H	0,12000	1.125	4.600	
			Total:	0,12000	1.125	4.600	
TARUNGER, F.	CT142	1860	H	0,24930	6.750	9.010	
	CT142	1860	H	0,29070	6.750	10.610	
			Total:	0,54000	13.500	19.620	
TARRAEZ, T.	SA73	1867	H	1,50180	32.478	52.510	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,50180	32.478	52.510	
TARRASA, V.	H0201	1867	H	0,78930	8.100	19.100	
			Total:	0,78930	8.100	19.100	
TARREGA, A.	SE273	1867	S	1,26720	4.600	9.010	
			Total:	1,26720	4.600	9.010	
TARREGA, F.	H0122	1867	H	1,32970	18.047	40.000	
	H0264	1867	H	0,97620	15.600	26.000	
	H0320	1867	H	0,67310	12.900	20.010	
			Total:	2,97900	46.547	86.010	
TARREGA, V.	SE151	1867	S	0,16620	2.025	2.070	
			Total:	0,16620	2.025	2.070	
TATAY, F.	H0160	1867	H	1,70360	27.000	50.100	
			Total:	1,70360	27.000	50.100	
TATAY, M.	H0300	1866	H	0,44800	7.110	13.010	
			Total:	0,44800	7.110	13.010	
TATAY, R.	H0189	1867	S	2,23670	3.600	8.000	
	H0300	1859	H	1,53960	37.507	53.000	
	H0300	1859	H	0,37690	14.512	29.010	
	H0300	1859	H	0,66480	18.405	34.000	
			Total:	4,81800	74.024	124.010	
TATAY, V.	H0253	1866	H	1,68280	36.810	42.120	
	H0253	1867	H	0,92750	8.167	11.310	
	H0305	1867	H	2,99160	23.960	36.020	
			Total:	5,60190	68.937	89.450	
TAVERNER, G.	H0203	1867	H	0,45710	7.875	9.810	
	H0203	1867	H	0,99730	18.450	21.010	
			Total:	1,45440	26.325	30.820	
TAVERNER, M.	H0203	1867	H	1,66200	33.075	41.200	
			Total:	1,66200	33.075	41.200	
TELL, J. A.	CT214	1867	H	0,53930	6.140	9.010	
			Total:	0,53930	6.140	9.010	
TERRADES, J.	RA156	1866	A	0,30400	4.500	10.240	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,30400	4.500	10.240	
TERUEL, E.	VC7	1859	H	0,21830	10.125	15.200	
			Total:	0,21830	10.125	15.200	
TERUEL, J.	VC7	1865	S	1,99470	4.500	16.200	
			Total:	1,99470	4.500	16.200	
TESTOR, L.	H0160	1867	H	0,92410	9.800	25.010	
	H018	1867	H	1,12170	12.150	24.400	
	H018	1867	H	1,41270	14.850	32.100	
	H018	1867	H	1,03870	8.775	20.100	
	H0253	1867	H	0,58180	12.600	14.000	
	H0253	1867	H	0,49860	10.125	15.200	
	H0253	1867	H	0,49860	10.125	15.500	
			Total:	6,07620	78.425	146.310	
TIFFON, R.	H0253	1867	H	0,27000	6.405	6.410	SI
	H0300	1867	H	0,87460	23.440	32.700	
			Total:	1,14460	29.845	39.110	
TIO, L.	H0122	1867	H	0,24930	4.162	9.000	
			Total:	0,24930	4.162	9.000	
TIO, M.	H0253	1856	H	2,02870	54.922	95.500	SI
	H0253	1856	H	0,74790	28.188	82.400	
			Total:	2,77660	83.110	177.900	
TIZON, M.	SA270	1866	A	0,24230	11.125	2.250	
			Total:	0,24230	11.125	2.250	
TODO, E.	VA180	1866	H	0,59000	22.275	45.000	SI
	VA180	1866	H	0,32400	9.112	14.000	
	VA180	1866	H	0,31700	11.475	24.240	
	VA180	1867	H	0,74170	32.062	63.000	
	VA4	1866	H	0,36890	8.437	13.010	
	VA4	1866	H	0,21410	8.437	10.010	
			Total:	2,55570	91.798	169.260	
TOMAS, B.	RA45	1867	H	0,36980	8.775	10.100	
	RB107	1866	A	0,39450	4.500	7.010	
	RB107	1866	A	0,79850	7.120	15.100	
			Total:	1,56280	20.395	32.210	
TOMAS, M.	VA180	1867	H	0,27000	1.585	4.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,27000	1.585	4.010	
TOMAS, R.	HD10	1867	H	0,58300	6.708	19.010	SI
	HD16	1867	H	1,02610	12.600	23.100	
	HD172	1867	H	0,46690	7.100	13.310	SI
			Total:	2,07600	26.408	55.420	
TOMAS, V.	RA154	1856	A	1,09580	21.359	56.000	
			Total:	1,09580	21.359	56.000	
TORELLA, J. A.	VC314	1866	H	0,03210	900	910	
			Total:	0,03210	900	910	
TORIBIO, F.	HD249	1867	H	0,31140	8.655	12.000	
			Total:	0,31140	8.655	12.000	
TORMO, D.	CO265	1866	H	1,13030	46.575	76.000	SI
			Total:	1,13030	46.575	76.000	
TORMO, J.	VA93	1866	S	1,37250	7.200	14.000	
			Total:	1,37250	7.200	14.000	
TORMO, J. B.	VA6	1866	S	0,12460	825	8.400	
			Total:	0,12460	825	8.400	
TORMOS, J.	RA90	1867	S	0,29070	4.050	7.410	
			Total:	0,29070	4.050	7.410	
TORMOS, V.	RB107	1867	S	1,69440	12.150	14.000	
			Total:	1,69440	12.150	14.000	
TORNER, J.	HD16	1867	H	0,37060	7.700	10.600	
			Total:	0,37060	7.700	10.600	
TORRALVA, V.	SE267	1867	H	0,07290	1.960	2.810	
	SE267	1867	H	0,06500	3.538	4.600	
			Total:	0,13790	5.498	7.410	
TORRELLA, A.	VC240	1866	H	0,19340	3.150	7.050	
			Total:	0,19340	3.150	7.050	
TORRELLA, J. A.	VC314	1866	H	0,06000	900	1.060	
	VC314	1866	H	0,06300	1.575	1.810	
	VC314	1866	H	0,15750	4.500	4.600	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VC314	1866	H	0,02100	360	370	
			Total:	0,30150	7.335	7.840	
TORRELLA, R.	H0300	1867	H	0,67120	17.455	21.010	
			Total:	0,67120	17.455	21.010	
TORRES, E.	CM204	1867	H	0,31140	5.695	16.000	
	CM220	1867	H	0,24930	5.703	7.810	SI
	CM220	1867	S	0,45700	5.917	11.510	
	CM220	1867	H	0,52540	8.437	13.210	
			Total:	1,54310	25.752	48.530	
TORRES, F.	RA90	1866	H	0,37380	5.400	8.100	
	SA162	1867	H	0,25410	2.579	4.710	
	VC240	1866	H	0,13280	1.575	3.030	
	VC240	1866	H	0,11800	1.575	2.130	
			Total:	0,87870	11.129	17.970	
TORRES, Ia.	H0182	1867	H	0,49860	8.820	18.010	
	H0182	1867	S	0,13230	925	960	
	H0182	1867	S	0,68550	1.870	6.010	
	H0182	1867	H	0,27480	1.110	4.300	
	H0182	1867	H	0,25560	4.869	5.000	
	H0182	1867	H	0,84360	2.810	4.010	
			Total:	2,69040	20.404	38.290	
TORRES, J.	CM220	1866	V	0,29690	1.950	6.110	
	CQ265	1866	A	1,26880	67.500	96.010	
	H0253	1859	H	0,74090	16.042	20.010	
	H0253	1859	H	0,69390	12.195	25.700	SI
	VC277	1867	H	0,06000	1.010	1.150	
			Total:	3,06050	98.697	148.980	
TORRES, M.	H0302	1859	H	0,37350	12.037	30.000	
	RA90	1867	H	0,55550	14.512	16.600	
	SA162	1866	A	0,23170	6.581	6.800	
			Total:	1,16070	33.130	53.400	
TORRES, R.	H0300	1867	H	0,39000	8.868	16.010	
			Total:	0,39000	8.868	16.010	
TORRES, S.	RA90	1867	H	0,60750	15.750	15.850	
			Total:	0,60750	15.750	15.850	
TORRES, V.	H0200	1866	H	0,36150	8.131	12.250	
			Total:	0,36150	8.131	12.250	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
TORRIJA, F.	H018	1867	H	0,95550	8.810	18.110	
	H018	1867	H	0,47670	4.070	7.800	
	H018	1867	H	7,93590	64.350	110.010	
			Total:	9,36810	77.230	135.920	
TORRUELLA, R.	H0253	1866	H	1,45690	20.250	30.120	
			Total:	1,45690	20.250	30.120	
TORT, P.	CM220	1859	H	0,62040	13.500	21.500	
	CM220	1867	H	0,15550	3.375	5.000	
	CM220	1867	S	0,54000	4.545	11.100	
	CM220	1867	S	0,42800	2.362	4.510	
			Total:	1,74390	23.782	42.110	
TORTOLA, J.	FB132	1867	H	0,35560	7.063	21.000	
			Total:	0,35560	7.063	21.000	
TORTONDA, M.	CM118	1866	H	0,04310	1.350	1.500	
			Total:	0,04310	1.350	1.500	
TORTOSA, C.	RB236	1866	A	0,94530	9.075	26.010	
	RB236	1866	H	0,70700	12.600	23.510	
			Total:	1,65230	21.675	49.520	
TORTOSA, J.	RB11	1856	A	1,99000	19.440	48.000	
	VA180	1855	H	0,45690	15.390	35.010	
	VA180	1855	H	0,44260	14.652	32.010	
	VA180	1866	H	0,14190	8.775	10.000	
	VA180	1867	H	0,44620	13.725	24.500	
			Total:	3,47760	71.982	149.520	
TRACHINER, F.	H0200	1866	H	0,23890	967	2.010	
			Total:	0,23890	967	2.010	
TRAMOYERES, P.	H018	1860	A	0,13410	1.125	2.700	
	H018	1867	H	0,28900	2.520	7.220	
	H018	1867	H	0,70510	6.750	17.040	
			Total:	1,12820	10.395	26.960	
TRAYER, F.	H018	1867	H	0,45690	5.175	12.000	
			Total:	0,45690	5.175	12.000	
TRES COMP.	RB234	1860	A	3,10900	32.062	75.010	
			Total:	3,10900	32.062	75.010	
TRIGO, M.	H0274	1867	H	0,56470	10.560	21.800	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,56470	10.560	21.800	
TRILLO, C.	C0265	1859	H	1,20400	21.750	41.000	SI
			Total:	1,20400	21.750	41.000	
TRINIDAD, J.	PU213	1856	S	154,87530	12.392	26.000	
	VA63	1866	S	0,09810	405	700	
			Total:	154,97340	12.797	26.700	
TRISACH, F.	H0253	1859	H	0,69180	30.950	83.100	SI
			Total:	0,69180	30.950	83.100	
TRONC, C.	H0249	1859	H	0,33240	5.760	12.000	
			Total:	0,33240	5.760	12.000	
TRONCHONI, C.	H0190	1866	H	1,55000	35.266	80.000	
			Total:	1,55000	35.266	80.000	
TUSET, F.	H0203	1867	H	0,37400	9.000	17.310	
			Total:	0,37400	9.000	17.310	
TUSET, J.	H0203	1867	H	0,87240	21.000	42.010	
			Total:	0,87240	21.000	42.010	
UBEDA, R.	VA56	1867	H	0,21660	3.510	6.610	
			Total:	0,21660	3.510	6.610	
UBEROS, C.	RA33	1867	H	0,38260	4.612	7.200	
			Total:	0,38260	4.612	7.200	
UBEROS, F.	RA97	1859	H	0,36880	9.911	9.920	
			Total:	0,36880	9.911	9.920	
UBEROS, L.	RA97	1866	H	1,62820	26.550	40.160	
			Total:	1,62820	26.550	40.160	
URIOS, V.	CM120	1867	H	0,07890	1.240	3.600	
			Total:	0,07890	1.240	3.600	
VALERO, C.	H0200	1867	S	0,45890	5.625	13.410	
			Total:	0,45890	5.625	13.410	
VALERO, I.	CM220	1859	H	0,63330	6.447	8.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CM220	1867	H	0,49860	4.500	9.010	
	CM220	1867	H	0,35840	1.955	7.030	
			Total:	1,49030	12.902	24.040	
VALERO, J.	CM220	1867	H	0,27000	6.750	8.010	
	CM220	1867	H	0,18690	2.510	5.100	
	CM220	1867	S	0,96580	3.375	8.000	
			Total:	1,42270	12.635	21.110	
VALERO, R.	H0253	1867	H	1,30860	15.500	29.100	
			Total:	1,30860	15.500	29.100	
VALLDECABRES, B.	H0203	1867	H	0,83110	18.750	40.000	
			Total:	0,83110	18.750	40.000	
VALLDECABRES, J. B.	H0203	1867	H	1,20480	29.250	64.240	
	H0203	1867	H	0,41550	9.300	20.000	
	H0203	1867	H	1,08040	19.500	48.000	
	H0203	1867	S	1,43600	10.125	28.000	
	H0203	1867	H	0,70640	9.562	24.000	
			Total:	4,90310	77.737	184.240	
VALLDECABRES, D.	H0203	1867	H	0,90590	13.500	24.000	
			Total:	0,90590	13.500	24.000	
VALLES, C.	VC277	1866	S	0,43000	500	610	
	VC277	1866	S	0,37820	675	800	
	VC277	1867	H	0,38030	1.500	2.800	
			Total:	1,18850	2.675	4.210	
VALLET, N.	RB111	1867	A	0,68550	9.700	18.000	
			Total:	0,68550	9.700	18.000	
VALLS, C.	CN80	1866	H	0,25210	3.532	5.400	
			Total:	0,25210	3.532	5.400	
VALLS, J.	H0313	1861	H	0,30700	9.612	14.610	
			Total:	0,30700	9.612	14.610	
VALLTERRA, J. M.	H0300	1867	H	0,79960	29.780	45.010	
			Total:	0,79960	29.780	45.010	
VANACLOCHA, B.	RA22	1859	V	0,63850	4.725	9.400	
	RA22	1859	V	0,27010	2.250	6.020	
	RA22	1859	H	0,42790	5.063	11.000	
	RA22	1859	H	0,39010	4.500	9.100	

COMPRADOR	LOCA	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA22	1859	H	0,30360	5.850	8.800	
	RA22	1859	V	0,19670	1.125	1.800	
	RA22	1860	S	2,33920	4.750	20.007	
			Total:	4,56610	28.263	66.127	
VAÑO, F.	VA69	1867	S	0,22480	3.937	6.000	
	VA69	1867	H	0,06230	2.002	3.250	
			Total:	0,28710	5.939	9.250	
VARIOS	H0300	1860	H	3,94940	65.054	73.110	
			Total:	3,94940	65.054	73.110	
VARIOS(3)	FB04	1867	H	0,52260	13.209	48.110	
	H0216	1867	H	0,66480	14.800	19.000	
	H0230	1867	H	1,18410	23.280	28.000	
	H025	1867	H	0,47760	8.130	14.010	
	H0320	1867	H	1,22580	24.000	32.010	
	RB40	1866	H	1,78650	21.150	59.500	
			Total:	5,86140	104.569	200.630	
VARIOS(4)	H0200	1866	H	0,87260	15.682	33.210	
			Total:	0,87260	15.682	33.210	
VAZQUEZ, B.	CT57	1867	H	0,64380	14.990	30.010	
			Total:	0,64380	14.990	30.010	
VAZQUEZ, V.	H0122	1866	H	0,93910	12.536	23.010	
			Total:	0,93910	12.536	23.010	
VEGA, M. (2)	VC7	1860	M	663,42560	22.100	70.000	SI
			Total:	663,42560	22.100	70.000	
VELAZQUEZ, J.	SA270	1866	A	0,39640	3.477	6.000	
			Total:	0,39640	3.477	6.000	
VENDRELL, B.	RA33	1867	H	0,52350	5.850	12.010	
	RA33	1867	A	0,74790	4.275	14.610	
			Total:	1,27140	10.125	26.620	
VENDRELL, J.	RB234	1867	A	0,75500	9.000	22.000	
			Total:	0,75500	9.000	22.000	
VENDRELL, M.	RB234	1867	H	0,74790	9.450	25.300	
			Total:	0,74790	9.450	25.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATAOA	FALLIOA
VENDRELL, N.	RB234	1867	A	0,78930	9.000	30.100	SI
			Total:	0,78930	9.000	30.100	
VENDRELL, V.	RA92	1866	H	0,12460	1.355	5.500	
	RB234	1867	H	0,60400	6.300	22.000	SI
	RB234	1867	H	0,51930	5.290	11.300	
			Total:	1,24790	12.945	38.800	
VERA, A.	VC7	1860	M	405,78460	23.184	28.000	
	VC7	1860	M	363,27380	19.464	24.000	
			Total:	769,05840	42.648	52.000	
VERCHER, F.	RB11	1856	A	2,72800	26.586	50.250	
			Total:	2,72800	26.586	50.250	
VERDAGUER, J.	RB11	1856	A	1,39000	13.500	35.150	
			Total:	1,39000	13.500	35.150	
VERDEGUER, F.	CT142	1867	H	0,20760	3.375	7.810	
			Total:	0,20760	3.375	7.810	
VERDEGUER, M.	H0300	1866	H	2,77600	90.000	105.000	SI
	H0320	1867	H	0,85180	16.520	20.510	
			Total:	3,62780	106.520	125.510	
VERDU, A.	FB272	1867	H	0,40490	4.630	20.200	
			Total:	0,40490	4.630	20.200	
VERDUCH, A.	FB272	1867	H	0,27250	2.214	4.510	
	FB272	1867	H	0,17320	4.387	20.000	
	FB275	1867	S	0,96800	2.126	5.000	
	FB275	1867	S	0,51180	978	7.000	
	FB275	1867	S	0,36400	168	1.610	
			Total:	2,28950	9.873	38.120	
VERGARA, L.	H0203	1859	H	0,11880	2.407	2.700	
	H0203	1859	H	0,46740	9.472	10.000	
	H0203	1859	H	0,42130	10.170	10.400	
			Total:	1,00750	22.049	23.100	
VICENS, J.	SA177	1867	H	0,17940	3.835	6.010	
			Total:	0,17940	3.835	6.010	
VICENT, E.	RA92	1866	H	0,12620	1.024	3.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	0,12620	1.024	3.000	
VICENT, M.	RA33	1867	A	1,24650	16.875	25.010	
			Total:	1,24650	16.875	25.010	
VICENT, P.	CM220	1867	V	0,87240	5.580	20.600	
			Total:	0,87240	5.580	20.600	
VICENT, S.	CM220	1859	S	1,35030	1.110	1.500	
	CM220	1859	S	0,65380	2.655	4.210	
	CM220	1859	S	0,39060	1.575	3.000	
	HO200	1859	S	2,16060	1.350	1.600	
			Total:	4,55530	6.690	10.310	
VICENTE, B.	VA180	1855	H	8,17040	51.300	91.010	
			Total:	8,17040	51.300	91.010	
VICENTE, F.	HO159	1867	H	0,16620	1.150	2.000	
			Total:	0,16620	1.150	2.000	
VICENTE, J.	RA71	1866	H	0,36100	6.750	7.430	
			Total:	0,36100	6.750	7.430	
VICENTE, L.	RA212	1866	H	0,10380	2.700	7.000	
			Total:	0,10380	2.700	7.000	
VICTORIA, V.	CO149	1867	H	0,49860	5.400	10.000	
			Total:	0,49860	5.400	10.000	
VIDAL, B.	SA193	1859	H	0,82430	10.033	15.200	
			Total:	0,82430	10.033	15.200	
VIDAL, I.	HO300	1867	H	0,29350	2.865	2.910	
	HO300	1867	H	0,19290	4.915	7.100	
			Total:	0,48640	7.780	10.010	
VIDAL, J.	CT261	1867	H	0,11690	2.700	4.400	
	HO157	1867	V	0,42030	4.050	10.000	
	HO253	1867	H	0,37400	4.500	8.100	
	RB107	1859	A	0,34370	4.050	5.000	
	RB107	1867	A	0,66480	8.775	12.010	
	RB107	1859	H	0,59670	7.650	11.000	
	RB125	1866	A	0,42030	2.475	5.600	
	RB125	1867	H	0,38310	4.050	8.100	
	RB215	1866	A	0,77160	12.375	29.000	
	RB215	1867	H	0,13920	1.800	5.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RB215	1867	H	0,50710	4.050	10.000	
	VA9	1859	H	0,10800	2.531	2.610	
			Total:	4,84570	59.006	110.820	
VIDAL, J. E.	SA183	1859	H	0,34610	5.400	7.000	
			Total:	0,34610	5.400	7.000	
VIDAL, J. M.	CM220	1867	S	0,89560	5.280	12.010	
	H0253	1867	H	1,04230	18.623	30.300	SI
			Total:	1,93790	23.903	42.310	
VIDAL, JO.	RB215	1866	H	0,37390	4.500	6.510	
	RB215	1866	A	0,67390	8.325	11.010	
	RB215	1866	H	0,64730	3.375	5.110	
			Total:	1,69510	16.200	22.630	
VIDAL, M	VA69	1867	S	0,36440	6.671	12.510	
			Total:	0,36440	6.671	12.510	
VIDAL, M.	VA69	1867	S	0,56220	2.025	3.510	
			Total:	0,56220	2.025	3.510	
VIDAL, M. J.	VA76	1859	H	0,32250	2.895	3.500	
			Total:	0,32250	2.895	3.500	
VIDAL, V.	RA45	1866	H	0,95560	21.937	40.000	
	SA127	1860	H	0,20000	3.375	3.385	
	VA166	1867	S	6,85000	11.070	40.010	
			Total:	8,00560	36.382	83.395	
VIEL, M.	RA121	1863	A	0,33240	4.050	13.100	
			Total:	0,33240	4.050	13.100	
VIGO, I.	CT142	1867	H	0,20760	3.770	6.110	
	CT142	1867	H	0,16360	3.727	6.300	
	CT142	1867	H	0,21270	3.375	6.620	
			Total:	0,58390	10.872	19.030	
VIGUE, R.	H0189	1859	S	0,96870	2.587	8.300	
			Total:	0,96870	2.587	8.300	
VILA, E.	H0274	1867	H	0,99720	12.000	50.120	
			Total:	0,99720	12.000	50.120	
VILA, J.	CT196	1859	H	0,30660	7.744	12.310	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VA29	1866	H	0,08390	342	1.550	
	VA29	1866	H	0,20770	1.755	3.600	
	VA69	1866	H	0,43840	11.610	7.965	
			Total:	1,03660	21.451	25.425	
VILA, J. R.	VA178	1866	H	0,17600	6.525	6.530	
	VA178	1867	H	0,09120	2.227	4.000	
	VA178	1867	S	0,68550	3.375	3.510	
			Total:	0,95270	12.127	14.040	
VILA, R.	VA178	1866	H	0,15710	3.898	5.600	
			Total:	0,15710	3.898	5.600	
VILA, S.	RA45	1866	H	0,41400	9.900	15.000	
			Total:	0,41400	9.900	15.000	
VILA, V.	RB234	1867	H	0,24930	2.025	7.100	
	RB234	1867	H	0,28000	3.825	9.000	
	RB234	1867	A	1,99440	25.200	44.300	
	RB234	1867	A	0,66480	2.025	10.000	
			Total:	3,18850	33.075	70.400	
VILAR, F.	H0153	1867	H	0,24030	4.050	8.050	
	H0153	1867	H	0,73690	7.435	15.010	
			Total:	0,97720	11.485	23.060	
VILAR, M.	CM220	1866	V	0,85170	3.800	10.500	
			Total:	0,85170	3.800	10.500	
VILAR, R.	H0230	1866	H	0,94950	18.507	26.100	
	H025	1866	H	0,62240	10.600	19.400	
			Total:	1,57190	29.107	45.500	
VILATA, M.	H0253	1866	H	0,65320	13.567	31.010	
			Total:	0,65320	13.567	31.010	
VILLA, V.	H025	1860	H	0,38120	6.885	8.314	
			Total:	0,38120	6.885	8.314	
VILLALBA, R.	CM220	1867	H	0,20860	3.945	5.210	SI
			Total:	0,20860	3.945	5.210	
VILLALONGA, J.	VA178	1867	S	0,77880	1.809	4.000	
	VA178	1867	S	1,38000	5.130	10.000	
	VA178	1867	V	3,98880	6.480	12.010	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	6,14760	13.419	26.010	
VILLAFLANA, V.	VA180	1867	H	1,01870	22.702	41.000	
			Total:	1,01870	22.702	41.000	
VILLAROYA, R.	H0320	1867	H	0,13820	3.150	6.000	
			Total:	0,13820	3.150	6.000	
VILLENA, M.	VC7	1865	H	0,13970	2.278	10.000	
			Total:	0,13970	2.278	10.000	
VIGARTA, J. A.	SA211	1866	H	0,68880	17.111	20.110	
			Total:	0,68880	17.111	20.110	
VIGARTA, V.	SA211	1867	H	0,29230	4.378	9.100	
			Total:	0,29230	4.378	9.100	
VITORIA, J.	RA135	1859	H	1,06780	14.950	20.010	
	RA33	1859	H	0,40720	6.075	6.200	
	RA33	1859	H	0,48450	6.075	6.200	
	RA33	1859	A	0,28250	2.500	3.600	
	RA33	1859	A	0,61180	5.250	6.700	
	RA90	1859	H	0,68730	17.367	18.000	
			Total:	3,54110	52.217	60.710	
VITORIA, V.	RA97	1866	A	1,05740	28.406	33.120	
			Total:	1,05740	28.406	33.120	
VIU, A.	H0186	1867	H	0,43620	6.750	16.100	
	H0186	1867	H	0,58170	9.000	23.100	
	H0186	1867	H	0,45690	7.425	16.500	
			Total:	1,47480	23.175	55.700	
VIVES, F.	RA90	1859	H	0,45960	12.065	12.312	
			Total:	0,45960	12.065	12.312	
VIVES, J.	RA90	1859	H	0,24930	6.314	9.100	
			Total:	0,24930	6.314	9.100	
VIVES, J. B.	CT142	1867	H	0,70620	5.080	9.100	
			Total:	0,70620	5.080	9.100	
VIVES, J. P.	VA69	1866	H	1,06370	15.800	27.000	
	VA69	1866	S	0,37400	2.160	4.100	
	VA69	1866	H	0,27000	8.347	8.600	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	1,70770	26.307	39.700	
VIVES, M.	CM220	1867	H	0,16620	2.632	3.200	
	CM220	1866	H	0,19000	3.948	4.100	
			Total:	0,35620	6.580	7.300	
VIVES, P.	CM220	1866	H	0,45690	3.300	6.430	
			Total:	0,45690	3.300	6.430	
VIVES, R.	SA177	1866	H	0,27710	5.064	10.100	
	SA177	1866	H	0,34860	6.724	13.000	
	SA177	1866	H	0,39460	7.458	13.500	
			Total:	1,02030	19.246	36.600	
VIVES, V.	SA123	1866	H	0,47930	9.450	15.500	
	SA127	1867	A	1,62030	21.720	43.300	
			Total:	2,09960	31.170	58.800	
VIVO, J.	H0300	1866	H	0,25090	6.928	11.100	
			Total:	0,25090	6.928	11.100	
WHITE, J.	CM220	1867	V	0,85410	3.750	8.910	
			Total:	0,85410	3.750	8.910	
WHITE, J. B.	CM220	1867	S	1,53720	7.000	9.000	
			Total:	1,53720	7.000	9.000	
YAGO, P.	H0300	1860	H	0,89430	13.275	15.900	
	H0302	1860	H	0,54390	4.657	13.200	
			Total:	1,43820	17.932	29.100	
ZAMORA, A.	CT261	1867	H	0,16620	4.600	6.110	
	CT261	1867	H	0,45690	12.000	19.610	
			Total:	0,62310	16.600	25.720	
ZAMORA, R.	CT261	1856	H	0,74290	8.676	65.300	
			Total:	0,74290	8.676	65.300	
ZAMORA, S.	CT261	1860	S	1,51410	3.150	3.600	
	CT261	1860	H	1,49580	20.250	30.000	
	CT261	1860	H	1,49580	23.625	35.000	
	CT261	1867	H	0,11650	2.800	14.000	
			Total:	4,62220	49.825	82.600	
ZAMORA, V.	CT261	1862	S	1,15830	6.000	12.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	TIPUS	EXTENSIO	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	CT261	1867	H	0,13110	3.700	8.000	
			Total:	1,28940	9.700	20.000	
ZARAGOZA, A.	H0230	1859	A	0,16120	2.471	5.110	
			Total:	0,16120	2.471	5.110	
ZARAGOZA, T.	H0160	1859	H	0,85690	15.570	22.210	
			Total:	0,85690	15.570	22.210	
ZARZO, F.	CT57	1867	H	0,37810	4.265	8.030	
	CT57	1867	H	0,64990	11.980	18.010	
			Total:	1,02800	16.245	26.040	
ZORILLA, V.	CT196	1859	H	0,54430	9.825	11.000	
			Total:	0,54430	9.825	11.000	
ZORRAQUINO, C.	H0122	1866	H	0,56510	8.160	15.200	
			Total:	0,56510	8.160	15.200	
ZORRILA, V.	CT196	1860	H	0,10380	1.875	1.950	
			Total:	0,10380	1.875	1.950	
			Total:	8.145,20240	62.422.682	112.863.845	

AFENDIX.

AFENDIX 2:

Compradors de la propietat urbana.

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
ABRIL, J.	PV213	1864	4 ESQUINAS, 7	1.620	5.110	
	PV258	1864	CASA	1.685	1.690	SI
	PV258	1864	CASA	1.010	1.640	SI
		Total:		4.315	8.440	
		Cuenta:	3			
ADAM, L.	HO253	1856	CARABASINS, 5	12.000	19.010	
				Total:	12.000	19.010
		Cuenta:	1			
ADELL, J.	HO253	1866	PILAR, 19	6.045	16.600	
				Total:	6.045	16.600
		Cuenta:	1			
ALBA, E.	HO253	1856	ALUDERS, 2	23.274	39.010	
				Total:	23.274	39.010
		Cuenta:	1			
ALBELDA, T.	HO253	1866	ENBANY, 39	26.000	40.050	SI
				Total:	26.000	40.050
		Cuenta:	1			
ALBUIXECH, J.	CM220	1866	VICTORIA, 4	2.870	6.110	
				Total:	2.870	6.110
		Cuenta:	1			
ALCALA, V.	CT142	1856	S. JOSE, 3	8.250	14.010	
				Total:	8.250	14.010
		Cuenta:	1			
ALCARAZ, B.	HO253	1856	NUEVA PESCADORES, 32	30.000	85.000	
				Total:	30.000	85.000
		Cuenta:	1			
ALDAS, J.	HO253	1856	NUEVA, 6	70.000	130.410	
				Total:	70.000	130.410
		Cuenta:	1			
ALDEA, J.	HO253	1855	MURVIEDRO, 168	10.800	12.010	
				Total:	10.800	12.010
		Cuenta:	1			
ALEJOS, J.	HO189	1856	PL. MAYOR, s/n	12.000	13.010	
	HO189	1856	IGLESIA, 18	8.000	19.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		20.000	32.020	
		Cuenta:	2			
ALFARO, P.	SA127	1866	VIL. TRAPIG, 7	4.809	11.080	
		Total:		4.809	11.080	
		Cuenta:	1			
ALTAGA, J. V.	SE267	1860	MOSEN MARES, S/N	1.890	2.011	
		Total:		1.890	2.011	
		Cuenta:	1			
ALTAGA, M.	H0203	1859	PL. CONST., s/n	26.000	39.100	
		Total:		26.000	39.100	
		Cuenta:	1			
ALMASAR, M. V.	H0253	1855	MALLORQUINS, 14	46.980	50.020	
		Total:		46.980	50.020	
		Cuenta:	1			
ALMENAR, M.	H0253	1856	MURVIEDRO, 133	17.618	30.000	
		Total:		17.618	30.000	
		Cuenta:	1			
ALMIÑANO, F.	H0253	1856	PILAR, 28	25.758	30.700	
	H0253	1856	ARBUL, 18	44.000	54.100	
		Total:		69.758	84.800	
		Cuenta:	2			
ALONSO, B.	VA210	1856	S. JOAQUIN	6.000	7.700	
		Total:		6.000	7.700	
		Cuenta:	1			
ALÓS, R.	H0253	1859	ALFONDECH, 21	54.698	86.010	
		Total:		54.698	86.010	
		Cuenta:	1			
ALVAREZ, F.	RA154	1860	S. VTE, 2	5.400	5.500	
		Total:		5.400	5.500	
		Cuenta:	1			
AMIGO, M.	H0253	1855	NUEVA ENCAR., 10	16.605	20.000	
		Total:		16.605	20.000	
		Cuenta:	1			
AMOROS, A.	H0253	1859	TRENCH, 8	42.696	74.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
				Total:	42.696	74.500
				Cuenta:	1	
ANDROS, S.	H0253	1856	HARINA, 11	10.000	19.010	
				Total:	10.000	19.010
				Cuenta:	1	
AMPLE, F.	H0253	1856	CUBELLS, 15	28.000	45.010	
				Total:	28.000	45.010
				Cuenta:	1	
AMPLE, V.	H0264	1856	MAYOR, 38	6.000	8.610	
				Total:	6.000	8.610
				Cuenta:	1	
ANCHELERGUES, M.	H0253	1856	PUEBLA LARGA, 45	27.000	28.010	
	RA33	1856	N. S. SALUD, 25	6.550	7.000	
				Total:	33.550	35.010
				Cuenta:	2	
ANDRE, J.	CT142	1866	MORERA, 7	5.400	16.900	
				Total:	5.400	16.900
				Cuenta:	1	
ANDRES, J.	CM220	1866	S. ANA, 11	2.970	6.510	
	CM220	1866	TINTUREROS, 33	3.780	7.500	
	CM220	1866	TINTUREROS, 31	2.700	7.010	
	CT142	1866	MORERA, 5	5.400	16.000	
	CT142	1866	VOLANTE, 6	3.240	12.100	
	CT142	1866	VILLANUEVA, 14	6.480	24.000	
	CT142	1866	VILLANUEVA, 14	6.480	24.310	
	CT142	1866	S. JOSE, 9	6.480	21.090	
	CT142	1866	MORERA, 3	6.480	16.110	
	CT142	1866	VILLANUEVA, 10	6.480	25.010	
	H0160	1867	FOSAL, 4	6.750	13.200	
	H0300	1866	ERICO, 12	3.000	10.240	
	RA45	1866	COSTA, 4	4.320	4.330	
	RA90	1866	S. BARBARA, 11	7.045	12.010	
	RE198	1867	VIUDAS, 7	4.875	7.100	
				Total:	76.480	206.430
				Cuenta:	15	
ANDUJAR, J.	H0253	1856	SAGRARIO S. CRUZ, 5	26.000	41.710	
	H0316	1866	MAYOR, 5	6.000	22.000	
	RA33	1859	PL. MAYOR, 1	18.142	39.010	
				Total:	50.142	102.720
				Cuenta:	3	
ARGO, C.	RA135	1860	S. LUCIA, 15	1.850	2.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		1.850	2.110	
		Cuenta:	1			
APARICI, J.	HO167	1866	ARBOL, 2	3.252	8.010	
		Total:		3.252	8.010	
		Cuenta:	1			
APARICIO, J.	CN47	1866	MEDIO, 2	8.255	11.010	
	SE262	1860	S. VTE, 8	32.720	55.010	
		Total:		40.975	66.020	
		Cuenta:	2			
APARICIO, V.	CN116	1866	XELLA, 7	2.353	7.010	
		Total:		2.353	7.010	
		Cuenta:	1			
ARAGO, C.	RS111	1860	MAR, 11	6.132	11.000	
		Total:		6.132	11.000	
		Cuenta:	1			
ARANAR, R.	HO253	1856	MESON, CUARTE, 28	82.125	140.000	
		Total:		82.125	140.000	
		Cuenta:	1			
ARMENGOL, V.	HO253	1855	CEQUIOLA, 48	20.340	44.020	
	HO253	1855	CEQUIOLA, 46	17.617	43.000	
		Total:		37.957	87.020	
		Cuenta:	2			
ARNAL, P.	HO253	1859	CREUETA, 11	76.000	140.100	
	HO253	1856	PALMERA, 10	14.000	20.000	
	HO253	1856	ENGALL, 5	31.104	70.000	
	HO253	1856	MEDIO PESC., 5	35.561	70.010	SI
	HO253	1856	GRACIA, 72	26.820	40.800	
		Total:		183.485	340.910	
		Cuenta:	5			
ARPAS, G.	PU216	1864	MONTERA, 37	1.686	1.686	
		Total:		1.686	1.686	
		Cuenta:	1			
ARRAIXA, F.	HO308	1856	PL. FUENTE, 24	19.395	37.410	
		Total:		19.395	37.410	
		Cuenta:	1			
ARROYO, J.	CM220	1866	ARRAB. S. SALVADOR, 94	4.320	9.910	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		4.320	9.910	
		Cuenta:	1			
ASENCIO, F.P.	VA79	1859	ERETA DE PAU, 29	7.560	15.100	
		Total:		7.560	15.100	
		Cuenta:	1			
ASENSI, M.	H0253	1856	TRACION, 5	1.440	6.110	
		Total:		1.440	6.110	
		Cuenta:	1			
BADENES, J.	H0253	1866	MUELA, 9	17.710	50.100	
		Total:		17.710	50.100	
		Cuenta:	1			
BAGUENA, J.	H0253	1856	S. ANT., 18	33.385	99.010	SI
		Total:		33.385	99.010	
		Cuenta:	1			
BAGUENA, S.	H0253	1856	ABADIA S. CRUZ, 2	40.300	52.100	
	H0253	1855	CARDA, 1	30.494	59.700	
		Total:		70.794	111.800	
		Cuenta:	2			
BAILACH, T.	H0253	1866	ALFONDECH, 1	21.093	50.100	SI
		Total:		21.093	50.100	
		Cuenta:	1			
BAIXAULI, C.	RA33	1866	VALENCIA, 23	13.356	27.110	
		Total:		13.356	27.110	
		Cuenta:	1			
BALAGUER, A.	CO265	1866	PUIG, 1	5.958	11.000	
		Total:		5.958	11.000	
		Cuenta:	1			
BALAGUER, F.	RA92	1866	ARRAB. MOLINO, 63	4.879	6.510	
		Total:		4.879	6.510	
		Cuenta:	1			
BALAGUER, S.	CO265	1856	PL. ROCA, 11	19.500	33.500	
		Total:		19.500	33.500	
		Cuenta:	1			
BALAGUER, V.	CO144	1859	HORNO, 5	3.240	3.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		3.240	3.300	
		Cuenta:	1			
BALENGUER, M.	VA69	1866	AURORA, 67	2.970	8.510	
		Total:		2.970	8.510	
		Cuenta:	1			
BALLESTER, R.	H0253	1856	MURVIEDRO, 18	20.345	45.410	
		Total:		20.345	45.410	
		Cuenta:	1			
BALLESTER, V.	H0249	1867	TRINQUETE	3.100	20.010	
	H0253	1866	ABELLO, 5	18.000	35.610	
	H0253	1866	ABELLO, 7	6.912	45.010	
		Total:		28.012	100.630	
		Cuenta:	3			
BARÓN, F.	H0253	1856	CALABAZAS, 13	37.050	65.150	
		Total:		37.050	65.150	
		Cuenta:	1			
BARBERA, V.	H0253	1866	MARCALENES, 77-79	11.230	30.120	
	H0253	1866	MARCALENES, 73-75	13.000	30.890	
		Total:		24.230	61.010	
		Cuenta:	2			
BASTIT, J.	H0253	1866	MURO CORPUS, 4	8.640	24.000	
		Total:		8.640	24.000	
		Cuenta:	1			
BAU, F. R.	H0253	1866	MURTERA, 33	6.480	40.000	
		Total:		6.480	40.000	
		Cuenta:	1			
BAU, J.	H0253	1855	GARRIGUES, 17	55.000	129.100	
	RA90	1856	MONJAS, s/n	12.750	14.310	
	RA90	1856	TALEGA, 3	4.860	9.210	
		Total:		72.610	152.620	
		Cuenta:	3			
BAU, J. B.	H0253	1856	SOLEDAD VIEJA, 9	27.090	60.010	
		Total:		27.090	60.010	
		Cuenta:	1			
BAU, M. R.	H0253	1856	COFR. SASTRES, 19	18.975	27.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		18.975	27.010	
		Cuenta:	1			
BAYARRI, B.	CO265	1867	VALL, 62	4.975	6.000	
		Total:		4.975	6.000	
		Cuenta:	1			
BAYARRI, P.	HO131	1856	MAYOR, s/n	8.131	27.000	
	HO253	1856	PL. MOSCAS, 6	90.000	310.010	
		Total:		98.131	337.010	
		Cuenta:	2			
BAYES, A.	VA178	1856	PL. S. BART., 12	19.687	33.000	
		Total:		19.687	33.000	
		Cuenta:	1			
BAYO, M.	RA45	1859	PL. S. AGUSTIN, s/n	8.010	10.010	
		Total:		8.010	10.010	
		Cuenta:	1			
BELAN, J.	HO253	1855	BISBE, 10	43.650	60.600	
		Total:		43.650	60.600	
		Cuenta:	1			
BELAN, R.	HO253	1855	BISBE, 12	36.585	51.500	
		Total:		36.585	51.500	
		Cuenta:	1			
BELDA, M.	CO265	1859	FOSAR, 31	18.000	37.000	
	CO265	1861	FOSAR, 36	11.500	20.010	
		Total:		29.500	57.010	
		Cuenta:	2			
BELENGUER, F.	HO253	1855	TRINIDAD, 19	12.150	25.000	
		Total:		12.150	25.000	
		Cuenta:	1			
BELENGUER, M.	CT57	1867	CEMENTERIO, 4	4.860	7.510	
	CT57	1867	S. MIGUEL, 10	5.400	8.910	
	CT57	1867	S. MIGUEL, 14	4.320	7.010	
	HO253	1866	PL. IBAREZ, 6	24.300	37.000	SI
	HO253	1866	MEDIO PESC., 21	33.840	71.050	SI
	HO37	1867	MARI, 1	5.000	12.010	
		Total:		77.720	143.490	
		Cuenta:	6			
BELLO, T.	RA45	1866	PERIS, 8	7.578	10.700	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		7.578	10.700	
		Cuenta:	1			
BELLVER, M.	H0253	1855	PL. BARCAS, 33	37.935	88.000	
		Total:		37.935	88.000	
		Cuenta:	1			
BELLVER, V.	VA9	1867	PL. VILLA, 31	3.600	7.310	
		Total:		3.600	7.310	
		Cuenta:	1			
BELTRAN DE LIS, M.	SA127	1860	S. CLARA, 2	4.050	5.810	
		Total:		4.050	5.810	
		Cuenta:	1			
BENET, F.	CM220	1866	S. MIGUEL, 60	1.620	4.000	
		Total:		1.620	4.000	
		Cuenta:	1			
BENLLOCH, F.	H0253	1856	PL. SOCORRO, 1-3	35.640	36.010	
		Total:		35.640	36.010	
		Cuenta:	1			
BENLLOCH, T.	H0253	1856	SOCORRO, 4	73.400	100.000	
	H0253	1856	PL. SOCORRO, 5-6	13.608	15.010	
		Total:		87.008	115.010	
		Cuenta:	2			
BERNAL, V.	H0253	1860	PL. S. JORGE, 2	51.000	161.200	
		Total:		51.000	161.200	
		Cuenta:	1			
BERNAT, J.	H0253	1856	SARRIETA, 7	20.329	33.500	
		Total:		20.329	33.500	
		Cuenta:	1			
BERNIAL, J.	H0304	1856	HORNO, 44	6.000	9.550	
		Total:		6.000	9.550	
		Cuenta:	1			
BERTRAN DE LIS, R.	H0253	1856	HOSP. D'EMBOU	227.000	1.040.100	
		Total:		227.000	1.040.100	
		Cuenta:	1			
BESES, P.	H0253	1856	MURO S. ANA, 17	29.286	40.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		29.286	40.010	
		Cuenta:	1			
BLANQUE, S.	H0253	1856	FLASADERS, 13	84.705	306.010	
		Total:		84.705	306.010	
		Cuenta:	1			
BLANQUER, S.	H0253	1859	CHUFA, 10	40.320	101.010	
	H0253	1856	PARRA, 30	9.000	24.610	
		Total:		49.320	125.620	
		Cuenta:	2			
BLAT, B.	CT142	1866	REY LUCENA, 26	3.523	12.000	
	CT142	1866	MOLINO DE EUSEBIO, 1	3.252	15.010	
		Total:		6.775	27.010	
		Cuenta:	2			
BLAT, J.	H0253	1855	TRINIDAD, 8-9	31.050	54.010	
	H0253	1855	TRINIDAD, 10-11	24.750	64.910	
		Total:		55.800	118.920	
		Cuenta:	2			
BLAT, L.	H0253	1856	ANGELES, 25	62.800	90.010	
		Total:		62.800	90.010	
		Cuenta:	1			
BOADELLA, J.	SA177	1860	S. PASCUAL, 2	2.160	2.160	
		Total:		2.160	2.160	
		Cuenta:	1			
BOCHONS, V.	H0253	1856	MURO CUARTE, 6	72.467	90.010	
		Total:		72.467	90.010	
		Cuenta:	1			
BOIGUES, J. B.	H0253	1856	FORNALS, 24	37.530	69.910	
		Total:		37.530	69.910	
		Cuenta:	1			
BOIX, A.	RA22	1866	PL. MALVA, 7	6.250	7.510	
		Total:		6.250	7.510	
		Cuenta:	1			
BOIX, F. J.	H0253	1866	S. VTE. EXT. , 9	17.340	50.800	
	H0253	1866	S. VTE. EXT. , 11	16.260	50.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		33.600	100.800	
		Cuenta:	2			
BOLINCHES, F.	CM220	1867	TRAS LAS MONJAS, 14	1.530	2.210	
	CO265	1866	CLERIGOS, 6	10.260	17.010	
	HD16	1867	MATOSSES, 17	10.000	20.000	
		Total:		21.790	39.220	
		Cuenta:	3			
BOLUDA, J.	VA178	1860	S. ANTONIO, s/n	2.100	5.500	SI
		Total:		2.100	5.500	
		Cuenta:	1			
BONET, F.	VA180	1866	TRINIDAD, 27	4.000	5.250	
		Total:		4.000	5.250	
		Cuenta:	1			
BONET, V.	VA180	1866	MURALLA, 60	4.500	6.100	
		Total:		4.500	6.100	
		Cuenta:	1			
BORRAS, J.	RA14	1859	MARQUESA, 26	8.100	8.110	
	RA14	1859	MARQUESA, 28	5.390	5.400	
	RB198	1866	ESPARTERIA, 12	7.080	8.000	
	SA127	1859	MAYOR, 4	5.688	5.700	
		Total:		26.258	27.210	
		Cuenta:	4			
BOSQUE, C.	HD253	1860	FUMERAL, 20	6.750	11.010	
		Total:		6.750	11.010	
		Cuenta:	1			
BRINGAS, F.	HD253	1855	S. ANA DE ZAP., 14	19.440	24.100	
		Total:		19.440	24.100	
		Cuenta:	1			
BRU, P.	CT142	1866	BAJA DE XELVA, 8	2.700	9.020	SI
		Total:		2.700	9.020	
		Cuenta:	1			
BUESO, J.	HD253	1856	EMPE. BARCAS, 4	25.200	44.910	
	HD253	1856	ANGELES, 2	26.130	41.100	
		Total:		51.330	86.010	
		Cuenta:	2			
BURRIEL, F.	HD253	1862	MUDA, 7	45.000	129.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		45.000	129.110	
		Cuenta:	1			
BUSO, M.	VA180	1859	CONCEPCION, 37	6.200	10.710	
		Total:		6.200	10.710	
		Cuenta:	1			
CABALLER, J.	HO304	1860	HORNO, 5	6.505	12.210	
		Total:		6.505	12.210	
		Cuenta:	1			
CABRERA, J.	HO253	1859	RANAS, 5	70.000	130.700	
		Total:		70.000	130.700	
		Cuenta:	1			
CALABUIG, J.	VA180	1866	PL. IGLESIA, 5	6.480	16.010	
		Total:		6.480	16.010	
		Cuenta:	1			
CALABUIG, T.	VA180	1859	CONCEPCION, 33	2.700	4.500	
		Total:		2.700	4.500	
		Cuenta:	1			
CALATAYUD, F.	HO253	1856	BOLSERIA, 12-14	39.981	70.100	
		Total:		39.981	70.100	
		Cuenta:	1			
CALDUCH, A.	CN175	1866	S. ANT. , 7	2.854	3.010	SI
	CT142	1866	VILLANUEVA, 12	7.200	23.010	SI
	CT261	1861	MAYOR, 2	6.900	7.110	
	FB17	1863	FRONTON, 2	3.695	4.010	
	HO160	1867	FOSAL, 23	6.000	10.000	
	HO167	1866	CURBELLA, 5	3.510	7.200	SI
	HO167	1866	PL. CASTILLO, 6	25.000	61.217	SI
	HO253	1866	BAJADA ALFONDECH, 20	41.755	126.050	SI
	HO253	1866	CARN-I-COLL, 14	54.000	91.000	SI
	PU263	1864	REAL, 32	2.160	4.100	
	RA209	1860	MAYOR, s/n	7.500	10.200	
	RA22	1866	ARRAB. CONVENTO, 18	6.000	6.500	
	RA22	1866	NUEVA, 37	2.160	5.500	
	RA33	1866	MONTARA, 70	7.107	22.020	
	RA45	1866	S. LUCIA, 24	8.640	8.700	
	RA90	1866	BARRIO, 5	7.575	12.000	
	RA90	1866	BARRIO, 13	5.580	8.500	SI
	RA97	1863	ESTRET CASTELL, 10	12.420	26.010	
	SE41	1867	FUENTE, 28	1.700	2.010	SI
	VA180	1866	LABRADORES, 37	6.000	8.410	
	VA180	1866	LABRADORES, 57	6.000	8.010	
	VA180	1866	LABRADORES, 63	6.000	8.510	
	VA180	1866	LABRADORES, 25	6.000	9.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VA180	1866	LABRADORES,15	6.000	8.210	
		Total:		241.756	480.297	
		Cuenta:	24			
CALOT, J.	RA45	1866	BONET,9	11.610	16.500	
	RA45	1866	COSTA,17	7.038	9.810	
	RB125	1866	MAYOR,24	4.860	4.900	
		Total:		23.508	31.210	
		Cuenta:	3			
CALVO, F.	HO160	1859	S. JUAN,27	5.760	8.000	
		Total:		5.760	8.000	
		Cuenta:	1			
CALVO, M.	HO253	1855	S. CRIST. ROPEROS,5	37.282	59.110	
		Total:		37.282	59.110	
		Cuenta:	1			
CAMILLIERI, V.	HO253	1856	RELOJ VIEJO,3	56.800	100.100	
		Total:		56.800	100.100	
		Cuenta:	1			
CAMISAN, M.	CT142	1866	VOLANTE,12	3.240	11.610	SI
	HO253	1866	CUARTE,44	30.000	46.100	
	HO253	1866	COMEDIAS,18	129.600	210.300	
	HO253	1866	CARN-I-COLL,15	25.200	73.510	
	HO253	1856	FUMERAL,26	40.000	100.110	
	RA97	1863	ESTRET CASTELL,12	10.440	17.010	
		Total:		238.480	458.640	
		Cuenta:	6			
CAMPOS, C.	VA180	1859	LLETERERS,8	4.860	14.000	
		Total:		4.860	14.000	
		Cuenta:	1			
CAMPOS, R.	HO253	1855	ENGONARI,43	13.567	13.610	
		Total:		13.567	13.610	
		Cuenta:	1			
CANDELA, F.	SA127	1866	CRUZ,3	11.482	25.010	
	SA127	1866	ARCOS,14-16	1.840	9.010	
		Total:		13.322	34.020	
		Cuenta:	2			
CANTO, G.	CT142	1866	VOLANTE,16	3.240	11.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		3.240	11.010	
		Cuenta:	1			
CANTO, J.	CO265	1859	ALAMEDA	42.000	91.000	
		Total:		42.000	91.000	
		Cuenta:	1			
CANTOS, P.	CM220	1866	OLLERIA, 10	2.800	5.600	
	CM220	1866	OLLERIA, 8	6.480	6.490	
	H0316	1866	AZAG. MONTCADA, 22	6.505	22.010	
		Total:		15.785	34.100	
		Cuenta:	3			
CARBONELL, D.	CT142	1866	S. JOSE, 7	6.480	23.000	
		Total:		6.480	23.000	
		Cuenta:	1			
CARBONELL, G.	CT142	1866	BAJA DE XELVA, 6	2.718	9.000	
		Total:		2.718	9.000	
		Cuenta:	1			
CARBONELL, J.	CT142	1866	VIRGEN, 2	3.800	6.030	
		Total:		3.800	6.030	
		Cuenta:	1			
CARCASONA, T.	RA45	1866	PILETES, 14	4.878	5.100	
		Total:		4.878	5.100	
		Cuenta:	1			
CARRAU, J.	H0253	1856	MESON DE TERVEL, 4	25.893	60.000	
		Total:		25.893	60.000	
		Cuenta:	1			
CARRERA, A.	RA45	1859	S. ROQUE, 10	12.430	13.560	
		Total:		12.430	13.560	
		Cuenta:	1			
CARUANA, J.	H0253	1859	MURO JUDIOS, 10	40.000	124.200	
	H0253	1858	BONINFANT, 20	4.000	11.020	
	H0253	1856	MESON DE TERVEL	152.470	280.010	
		Total:		196.470	415.230	
		Cuenta:	3			
CARUANA, P.	H0253	1856	FLASADERS, 15	83.000	271.000	
	H0253	1856	CALABAZAS, 1	35.745	76.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		118.745	347.000	
		Cuenta:	2			
CASARA, T.	H0253	1856	PL. ALMODINA, 2	105.000	238.010	
		Total:		105.000	238.010	
		Cuenta:	1			
CASARS, J.	H0253	1856	S. CRIST. ROPEROS, 1	36.000	100.110	
		Total:		36.000	100.110	
		Cuenta:	1			
CASESNOVES, L.	H0253	1856	ARBOL, 10	56.922	77.010	
	H0253	1856	PORTAL VALLD., 18	35.750	61.010	
		Total:		92.672	138.020	
		Cuenta:	2			
CASTELLO, R.	H0253	1856	RAMON JUAN, 3	17.640	22.150	
		Total:		17.640	22.150	
		Cuenta:	1			
CASTILLO, R.	RA45	1859	ARR. S. MARIA, 19	480	550	
		Total:		480	550	
		Cuenta:	1			
CATALA, V.	C0265	1866	VERA, s/n	3.240	7.000	
		Total:		3.240	7.000	
		Cuenta:	1			
CERVELLO, J.	C0265	1859	ALAMEDA	63.000	80.000	
	H0253	1867	ENRODA, 8	37.000	70.110	
		Total:		100.000	150.110	
		Cuenta:	2			
CERVERA, A.	CT142	1866	VOLANTE, 24	5.940	15.000	SI
		Total:		5.940	15.000	
		Cuenta:	1			
CERVERA, B.	RA45	1866	COSTA, 13	5.400	7.050	
		Total:		5.400	7.050	
		Cuenta:	1			
CERVERA, J.	H0159	1859	MILLA, 16	2.988	3.420	
		Total:		2.988	3.420	
		Cuenta:	1			
CERVERA, M.	H0274	1863	MAYOR, 4	6.000	15.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VA69	1866	S. ROQUE, 20	2.600	5.300	
	VA9	1867	S. MIGUEL, 35	2.000	2.100	
		Total:		10.600	22.400	
		Cuenta:	3			
CERVERA, T.	H0253	1855	ENGONARI, 39 (TRINQ.)	32.400	44.210	SI
	H0253	1856	S. VTE. EXT., 33	34.000	75.910	
		Total:		66.400	120.120	
		Cuenta:	2			
CHAPA, I.	H027	1856	FABRICA LADRILLOS	8.200	26.710	
		Total:		8.200	26.710	
		Cuenta:	1			
CHAPA, V.	H0253	1866	BONAIRE, 1	420.000	557.600	
	H0253	1866	COMEDIAS, 14	85.500	230.110	SI
		Total:		505.500	787.710	
		Cuenta:	2			
CHOMON, J.	H0253	1856	HOSPITAL, 22	54.000	90.000	
		Total:		54.000	90.000	
		Cuenta:	1			
CHORA, M.	RA22	1866	GARROFERA, 5	3.252	5.010	
		Total:		3.252	5.010	
		Cuenta:	1			
CHULIA, J. B.	RB11	1867	VIRGEN ANGELES, 19	8.100	11.010	SI
		Total:		8.100	11.010	
		Cuenta:	1			
CIA. VERNES	H0253	1866	ALMACEN	16.056	42.100	
	H0253	1855	BOTELLAS, 5	93.173	200.010	
	H0253	1856	EIXARCHS, 2	80.000	150.100	
		Total:		189.229	392.210	
		Cuenta:	3			
CISCAR, J.	SA256	1867	S. AGUSTIN, 32	6.480	10.000	
		Total:		6.480	10.000	
		Cuenta:	1			
CIURANA, P.	H0253	1859	MURV., 188	52.975	87.500	
		Total:		52.975	87.500	
		Cuenta:	1			
CIVERA, G.	CM220	1866	GILET, 45	2.970	5.500	

CUMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		2.970	5.500	
		Cuenta:	1			
CIVERA, M.	CT142	1860	CHOPD, 7	5.200	5.350	
		Total:		5.200	5.350	
		Cuenta:	1			
CLAUS, J.	VA180	1866	LABRADORES, 33	6.000	8.100	
	VA180	1866	LABRADORES, 59	6.000	8.350	
		Total:		12.000	16.450	
		Cuenta:	2			
CLAVIER, F.	SA127	1866	S. SILVESTRE, 7	13.385	40.000	
		Total:		13.385	40.000	
		Cuenta:	1			
CLIMENT, S.	CD217	1860	VENTA DEL REY	36.720	60.100	
		Total:		36.720	60.100	
		Cuenta:	1			
COL. LORETO	H0253	1860	ERMITA S. JAIME, s/n	4.320	25.000	
	H0253	1860	ERMITA S. JAIME, 2	15.000	40.200	
		Total:		19.320	65.200	
		Cuenta:	2			
COLAS, P.	H0253	1856	MORET, s/n	4.336	17.110	
		Total:		4.336	17.110	
		Cuenta:	1			
COLOMER, J.	RA45	1859	CAM. VIEJO, 32	7.200	12.710	
		Total:		7.200	12.710	
		Cuenta:	1			
COLOMINA, J.	H0253	1856	PL. ALMOINA, 5	180.000	403.200	
	H0253	1855	PL. MIGUELETE, 2	146.250	526.500	
		Total:		326.250	929.700	
		Cuenta:	2			
COMA, A.	CT142	1866	S. JOSE, 3	6.480	25.000	
		Total:		6.480	25.000	
		Cuenta:	1			
COMA, V.	H0253	1855	ENCARNACION, 5	2.800	12.010	
		Total:		2.800	12.010	
		Cuenta:	1			

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
COMAS, R.	VA180	1867	S. JAIME, 152	37.500	90.000	
		Total:		37.500	90.000	
		Cuenta:	1			
COMES, J.	H0200	1866	TORRE, 14	4.050	20.110	
		Total:		4.050	20.110	
		Cuenta:	1			
COMIN HNOS.	H0253	1855	PL. MANISES, 2	90.000	305.000	
		Total:		90.000	305.000	
		Cuenta:	1			
COMPANY, J.	RA36	1866	SOLAR	2.025	4.160	
		Total:		2.025	4.160	
		Cuenta:	1			
COMPANY, R.	H0253	1855	CARNI. PALAU, 15	93.000	273.000	
		Total:		93.000	273.000	
		Cuenta:	1			
CON. RIPALDA	H0253	1864	CAJEROS, 59	204.000	520.000	
		Total:		204.000	520.000	
		Cuenta:	1			
CONEJOS, A.	H0253	1855	DON VENTURA, 6	37.339	50.010	
		Total:		37.339	50.010	
		Cuenta:	1			
CONESA, M.	H0253	1856	CARDA, 24	19.575	40.000	
	H0253	1856	CARDA, 26	11.025	18.000	
		Total:		30.600	58.000	
		Cuenta:	2			
CORBI, J.	H0167	1866	BARRERAS, 5	6.505	14.010	
		Total:		6.505	14.010	
		Cuenta:	1			
CORRONS, G.	H0253	1859	NUEVA, 18	51.000	120.100	
		Total:		51.000	120.100	
		Cuenta:	1			
CORTES, C.	CT142	1856	MOLINO	20.520	56.710	
	H0253	1856	BAJA ALFONDECH, 11	17.000	17.620	
	H0253	1856	BAJA ALFONDECH, 9	12.000	12.010	
	H0253	1856	MEDIO PESC., 4	6.776	12.300	
	H0253	1856	MEDIO PESC., 20	20.980	21.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		77.276	119.640	
		Cuenta:	5			
CUSTAS, D.	CM220	1866	GILET, 55	2.700	6.610	SI
	CM220	1866	GILET, 53	2.720	7.000	
	CM220	1866	S. ANA, 51	2.970	6.510	
	VA180	1866	LABRADORES, 35	6.000	8.310	SI
	VA180	1866	LABRADORES, 27	6.000	8.010	SI
	VA180	1866	LABRADORES, 53	6.000	9.010	SI
	VA180	1866	LABRADORES, 47	6.000	7.610	
	VA180	1866	LABRADORES, 17	6.000	8.010	SI
	VA180	1866	LABRADORES, 11	6.000	8.100	SI
		Total:		44.390	69.170	
		Cuenta:	9			
COTANDA, B.	CT142	1866	REY LUCENA, 28	3.523	16.000	
	CT142	1866	REY LUCENA, 32	3.523	14.000	
	CT142	1866	REY LUCENA, 30	3.523	15.000	SI
		Total:		10.569	45.000	
		Cuenta:	3			
COTANDA, M.	CT142	1856	VOLANTE, 9	4.950	5.000	
		Total:		4.950	5.000	
		Cuenta:	1			
CREIXACH, J.	H0253	1856	CALABAZAS, 3	10.000	85.000	
		Total:		10.000	85.000	
		Cuenta:	1			
CRESPO, A.	CT196	1859	MAYOR	9.000	25.100	
		Total:		9.000	25.100	
		Cuenta:	1			
CUADRADO, J.	CT142	1866	VOLANTE, 14	3.240	11.710	
		Total:		3.240	11.710	
		Cuenta:	1			
CUCARELLA, F.	CO265	1856	ALAMEDA, 15	8.640	12.010	
	CO265	1859	ALAMEDA	10.800	25.000	
		Total:		19.440	37.010	
		Cuenta:	2			
CUCARELLA, L.	H0253	1856	SALINAS, 17	16.500	30.700	
		Total:		16.500	30.700	
		Cuenta:	1			
CULLA, M.	H0253	1859	CEM. S. MIGUEL, 12-14	30.000	37.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		30.000	37.500	
		Cuenta:	1			
CUQUERELLA, M.	VA9	1867	S. MIGUEL, 33	2.000	2.100	
		Total:		2.000	2.100	
		Cuenta:	1			
DALVO, J.	RA209	1860	MAYOR, s/n	8.705	8.710	
		Total:		8.705	8.710	
		Cuenta:	1			
DAVO, F.	RA209	1856	ABADIA, s/n	5.421	10.010	
		Total:		5.421	10.010	
		Cuenta:	1			
DAVO, J.	RA154	1860	FALDETA, 13	9.500	9.800	
		Total:		9.500	9.800	
		Cuenta:	1			
DELGADO, F.	SE41	1867	PL. CONSTIT, 4	3.200	6.600	
		Total:		3.200	6.600	
		Cuenta:	1			
DEVESA, J.	CO265	1866	PORTAL VALENCIA, 11	9.756	16.260	
		Total:		9.756	16.260	
		Cuenta:	1			
DEVIS, M.	HO12	1867	PLAZA, 10	7.500	9.310	
		Total:		7.500	9.310	
		Cuenta:	1			
DÖLZ, FCA.	HU310	1859	PL. CONST.	9.180	9.300	
		Total:		9.180	9.300	
		Cuenta:	1			
DÖMENECH, J.	HO253	1856	BONINFANT, 2	36.200	40.100	
	RA209	1860	IGLESIA, s/n	9.510	9.515	
		Total:		45.710	49.615	
		Cuenta:	2			
DÖMINE, F.	HO308	1856	MILITARES, 4	66.000	141.600	
		Total:		66.000	141.600	
		Cuenta:	1			
DÖMINGO, J.	HO253	1859	CAMPANARIO S. LORENZO, 4	25.000	46.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		25.000	46.000	
		Cuenta:	1			
DOMINGO, R.	H0253	1856	COMEDIAS, 11	27.000	70.210	
		Total:		27.000	70.210	
		Cuenta:	1			
DOMINGO, Va.	H0253	1856	BISBE, 9	17.957	20.010	
		Total:		17.957	20.010	
		Cuenta:	1			
DOMINGUEZ, J.	H0253	1860	GRACIA, 103	14.000	28.200	
		Total:		14.000	28.200	
		Cuenta:	1			
DONDERIS, J. V.	H0253	1859	S. NARCISO, 12	36.000	44.000	
		Total:		36.000	44.000	
		Cuenta:	1			
DUBAL, R.	CT142	1866	S. SALVADOR, 9	4.062	16.810	
		Total:		4.062	16.810	
		Cuenta:	1			
ESCRIG, N.	H012	1867	MAYOR, 18	9.750	10.510	
		Total:		9.750	10.510	
		Cuenta:	1			
ESCRIVA, J.	RA14	1859	MARQUESA, 27	5.450	5.500	
		Total:		5.450	5.500	
		Cuenta:	1			
ESPI, E.	SA127	1866	VICARIOS, 26	11.880	35.020	
		Total:		11.880	35.020	
		Cuenta:	1			
ESPI, F.	CT142	1866	BAJA DE XELVA, 2	3.000	9.130	
	CT142	1866	VILLANUEVA, 38	5.400	6.010	SI
	CT142	1866	VILLANUEVA, 40	2.160	5.150	
		Total:		10.560	20.290	
		Cuenta:	3			
ESTEVE, J. A.	CT196	1867	MAYUR, 57	12.960	30.010	
	H0200	1866	S. JUAN, 36	7.407	18.100	
		Total:		20.367	48.110	
		Cuenta:	2			

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
FABRA, J.	RA45	1866	PERIS, 2	5.940	6.000	
		Total:		5.940	6.000	
		Cuenta:	1			
FAUBELL, M.	H0253	1856	ALBORATA, 39	8.131	12.710	
		Total:		8.131	12.710	
		Cuenta:	1			
FAYOS, F.	VA178	1866	SS. DE LA PIEDRA, 11	3.780	6.010	
		Total:		3.780	6.010	
		Cuenta:	1			
FENOLLOSA, J.	H0253	1855	MUELA, 7	29.816	59.110	
		Total:		29.816	59.110	
		Cuenta:	1			
FERRAN, F.	H010	1861	S. ANA, 20	5.250	9.000	
		Total:		5.250	9.000	
		Cuenta:	1			
FERRANDIS, M.	H0253	1855	DE LA LEAA, 4	27.541	51.010	
		Total:		27.541	51.010	
		Cuenta:	1			
FERRANDIS, R.	H0253	1856	MURVIEDRO, 135	10.852	16.000	
		Total:		10.852	16.000	
		Cuenta:	1			
FERRANDIS, S.	H0253	1866	PORTAL, 2-3	31.340	90.100	SI
	H0253	1866	HUERTO SASTRES, 3	5.975	10.010	
	H0308	1866	TRABUQUET, 5	5.418	11.080	
		Total:		42.733	111.190	
		Cuenta:	3			
FERRANDIZ, A.	H0253	1856	COM. PESCADORES, 50	30.464	37.120	
		Total:		30.464	37.120	
		Cuenta:	1			
FERRANDO, J.	H0160	1867	S. CATALINA, 5	5.250	10.010	
	H0172	1863	CARNICERIA, 1	1.150	2.500	
		Total:		6.400	12.510	
		Cuenta:	2			
FERRANDO, M.	H037	1867	MARI, 2	5.500	7.310	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		5.500	7.310	
		Cuenta:	1			
FERRER, E.	CT142	1866	HERMOSA, 11	3.600	7.600	
		Total:		3.600	7.600	
		Cuenta:	1			
FERRER, G.	CT142	1866	CORRALES, 1	2.400	8.010	
	H0253	1859	EMBOU, 7	120.000	250.200	
		Total:		122.400	258.210	
		Cuenta:	2			
FERRER, J.	H0253	1858	ZURRADORES, 13	18.974	53.000	
	H0253	1858	ZURRADORES, 13	16.263	49.000	
	RA90	1866	MESA, 6	7.575	10.000	
	RA90	1866	S. ANT., 93	7.575	12.100	
		Total:		50.387	124.100	
		Cuenta:	4			
FERRER, M.	VA4	1866	FRENTE CONVENTO, 18	2.600	5.250	
		Total:		2.600	5.250	
		Cuenta:	1			
FERRER, Pa.	H0253	1860	PALMAS, 10	26.000	46.100	
		Total:		26.000	46.100	
		Cuenta:	1			
FERRER, V.	H0253	1855	S. VTE, 5	68.850	90.000	
		Total:		68.850	90.000	
		Cuenta:	1			
FERRERO, A.	VA180	1856	CLERO, 1	5.760	5.770	
		Total:		5.760	5.770	
		Cuenta:	1			
FERRERO, P. V.	VA180	1866	LABRADORES, 7	6.000	10.050	
		Total:		6.000	10.050	
		Cuenta:	1			
FERRERO, V.	VA180	1856	CLERO, 3	5.760	5.770	
		Total:		5.760	5.770	
		Cuenta:	1			
FLORAN, F. J.	H0253	1866	PORTAL, 3	13.550	60.210	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		13.550	60.210	
		Cuenta:	1			
FLORS, F.	CM220	1866	DET. DE LAS MONJAS, 10	2.700	4.000	
	CM220	1866	DET. DE LAS MONJAS, 2	2.970	4.510	
	CM220	1866	DET. DE LAS MONJAS, 6	1.620	1.820	
	CM220	1866	GILET, 47	2.970	6.010	
	CM220	1866	GILET, 49	2.970	6.500	
		Total:		13.230	22.840	
		Cuenta:	5			
FONT, R.	HD201	1860	S. MARIA, 7	4.800	10.000	SI
		Total:		4.800	10.000	
		Cuenta:	1			
FORA, A.	HD253	1856	RAMON JUAN, 8	9.072	14.010	
		Total:		9.072	14.010	
		Cuenta:	1			
FURNES, J.	HD253	1855	COL. S. PABLO, 1-7	104.855	310.010	
		Total:		104.855	310.010	
		Cuenta:	1			
FORT, J.	HD253	1856	PIE CRUZ, 11	74.230	144.100	
		Total:		74.230	144.100	
		Cuenta:	1			
FUSTER, F.	RA90	1866	S. BUNIFACIO, 21	3.240	3.660	
		Total:		3.240	3.660	
		Cuenta:	1			
GABRIEL, D.	SA127	1866	MUR TRENCAT, 13	26.720	84.100	
	SA127	1866	TRUS-ALT, 25	8.705	30.000	
		Total:		35.425	114.100	
		Cuenta:	2			
GADEA, J.	CD168	1861	CASTILLO	12.000	12.000	
		Total:		12.000	12.000	
		Cuenta:	1			
GALDUF, V.	CT142	1866	PL. LOPEZ, 34	5.040	27.000	
		Total:		5.040	27.000	
		Cuenta:	1			
GALINDO, R.	HO167	1866	CORBELLA, 7	3.510	7.000	
	HO167	1866	BARRERAS, 11	3.960	6.510	
	HO167	1866	BARRERAS, 9	3.523	7.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0300	1861	CASA	27.000	45.000	
		Total:		37.993	65.510	
		Cuenta:	4			
GALLEGO, R.	H0253	1856	CRUZ NUEVA, 6	11.790	26.010	
	H0253	1856	ESCALETES, 20	23.272	27.210	
		Total:		35.062	53.220	
		Cuenta:	2			
GALVE, J.	H0253	1866	BARCAS, 9	30.820	58.100	
	H0253	1866	TRINITARIS, 10	8.640	16.200	
		Total:		39.460	74.300	
		Cuenta:	2			
GALVIS, F.	VA180	1866	LABRADORES, 66	7.000	10.150	
	VA180	1866	LABRADORES, 60	7.000	10.800	
	VA180	1866	LABRADORES, 29	6.000	9.200	
	VA180	1866	LABRADORES, 54	7.000	10.600	
	VA180	1866	MIRADOR, 1	4.000	7.510	
		Total:		31.000	48.260	
		Cuenta:	5			
GALVIS, J.	VA180	1866	MIRADOR, 5	3.600	6.600	
		Total:		3.600	6.600	
		Cuenta:	1			
GAMBORINO, A.	H0253	1862	VILA, s/n	3.788	6.620	
	H0253	1862	S. ANT., sn	6.084	7.820	
		Total:		9.872	14.440	
		Cuenta:	2			
GARCIA PE., J.	H0253	1856	LONJA, 10	59.400	100.100	
		Total:		59.400	100.100	
		Cuenta:	1			
GARCIA SIL., J.	H0253	1856	PL. MERCADO, 49	28.800	62.110	
		Total:		28.800	62.110	
		Cuenta:	1			
GARCIA, A.	CM220	1866	ROSETA, 1	3.780	7.200	SI
	CM220	1866	ROSETA, 3	3.780	7.300	
		Total:		7.560	14.500	
		Cuenta:	2			
GARCIA, B.	VA4	1866	NUEVA, 4	3.000	4.000	

CUMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		3.000	4.000	
		Cuenta:	1			
GARCIA, Ca.	H0253	1856	PADRE HUERF., 22	14.000	14.400	
		Total:		14.000	14.400	
		Cuenta:	1			
GARCIA, F.	H0300	1866	PASTORA, 4	1.080	4.040	
	SA127	1866	TQSAL, 23	20.571	45.000	
	VA69	1866	MATEUS, 8	6.000	9.210	SI
		Total:		27.651	58.250	
		Cuenta:	3			
GARCIA, J.	H0253	1856	S. SALVADOR, 10	14.500	16.050	
	RA90	1856	MONJAS, 15	13.553	14.510	
		Total:		28.053	30.560	
		Cuenta:	2			
GARCIA, M.	CO319	1867	CRISTO, 12	7.020	7.200	SI
		Total:		7.020	7.200	
		Cuenta:	1			
GARCIA, N.	H0253	1856	MURTERA, 35-37	45.986	53.810	
		Total:		45.986	53.810	
		Cuenta:	1			
GARCIA, T.	PU213	1860	CARMEN, 30	3.240	5.500	
	PU213	1856	ANA COLLADO, s/n	4.423	6.600	
		Total:		7.663	12.100	
		Cuenta:	2			
GARCIA, V.	CO265	1866	S. JORGE, 2	4.860	11.200	
		Total:		4.860	11.200	
		Cuenta:	1			
GASCO, S. V.	CM220	1859	PVI6, 5	10.200	12.000	
		Total:		10.200	12.000	
		Cuenta:	1			
GRAY, A.	RA45	1866	CANTERERIAS, 21	5.400	5.440	
		Total:		5.400	5.440	
		Cuenta:	1			
GIL, E.	H0253	1856	CR. BLANQUERIA, 11	19.800	30.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	19.800	30.000	
			Cuenta:			1
GIL,P.	HO253	1856	CEQUIOLA BARCAS,1	65.731	174.000	
			Total:	65.731	174.000	
			Cuenta:			1
GIMENEZ,F.	CT142	1866	BAJADA DE XELVA,2	4.337	5.000	
			Total:	4.337	5.000	
			Cuenta:			1
GIMENEZ,J.	HO253	1855	HORNO APOST.,10	80.000	130.000	
			Total:	80.000	130.000	
			Cuenta:			1
GIMENO,J.	HO12	1867	HORNO DE LA PLAZA,18	15.000	30.000	SI
			Total:	15.000	30.000	
			Cuenta:			1
GIMENO,R.	HO253	1855	GRANOTES,4	44.685	90.010	
	HO253	1855	BALLESTEROS,11	8.131	11.000	
			Total:	52.816	101.010	
			Cuenta:			2
GINER,A.	HO253	1866	S.VTE.EXT.,s/n	11.250	16.600	
			Total:	11.250	16.600	
			Cuenta:			1
GINER,J.	HO160	1867	S. JUAN,42	7.500	11.600	
	HO160	1867	FUENTE,6	6.000	9.010	SI
			Total:	13.500	20.610	
			Cuenta:			2
GINER,M.	HO300	1859	PL. CONTRAST,19-21	65.880	100.000	
	HO302	1861	PL. MAYOR,11	12.000	15.810	
			Total:	77.880	115.810	
			Cuenta:			2
GINER,Ra.	HO302	1859	PONTONS,4	11.000	16.510	
			Total:	11.000	16.510	
			Cuenta:			1
GIRBES,P.	RA33	1866	CRUCES,2	10.842	14.870	
			Total:	10.842	14.870	
			Cuenta:			1

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
GIRONA, F.	HO253	1856	OLLETA, 2	22.000	54.000	SI
		Total:		22.000	54.000	
		Cuenta:	1			
GIRONA, M.	RA90	1866	S. ANT., 126	7.038	18.100	
		Total:		7.038	18.100	
		Cuenta:	1			
GISBERT, J.	HO253	1856	COMEDIAS, 17	69.975	160.010	SI
	HO253	1856	COMEDIAS, 15	60.425	127.000	
	HO253	1856	ARBOL, 22	76.680	235.500	
	RA45	1866	S. JUAN, 4	5.400	5.510	
		Total:		212.480	528.020	
		Cuenta:	4			
GOMAR, A.	VA9	1867	S. MIGUEL, 29	2.400	3.400	
		Total:		2.400	3.400	
		Cuenta:	1			
GOMEZ, A.	PU213	1864	PL. CONSIG., 25	5.400	8.000	
		Total:		5.400	8.000	
		Cuenta:	1			
GOMEZ, Aa.	HO253	1855	CARNICERS, 3	44.032	53.010	
		Total:		44.032	53.010	
		Cuenta:	1			
GOMEZ, F.	HO253	1856	CARRASQUET, 10	15.876	16.400	
	HO253	1856	PARRA, 23	15.585	20.100	
	HO253	1855	PL. SERRANOS, 7	18.640	31.800	
		Total:		50.101	68.300	
		Cuenta:	3			
GOMEZ, J.	HO253	1856	VESTUARIO, 2	62.775	72.000	
	HO253	1856	TERTULIA, 2	18.000	31.300	
	HO253	1856	TERTULIA, 4	15.750	30.010	
	HO253	1856	ABADIA S. CRUZ, 1	34.252	36.610	
	RA33	1860	SS. PIEDRA, 32	5.940	6.410	
	VA178	1856	S. JUAN, s/n	3.252	8.010	
		Total:		139.969	184.340	
		Cuenta:	6			
GOMEZ, JO.	HO253	1855	ENSENDRA, 10	54.202	73.610	
	RA33	1860	VALENCIA, 34	14.400	2.400	
		Total:		68.602	76.010	
		Cuenta:	2			
GOMEZ, M.	HO253	1856	POU PINTAT, 2	67.000	130.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	RA14	1859	S. CRISTOBAL, 36	13.500	13.600	
	RB234	1860	CARDA, s/n	2.160	5.510	
		Total:		82.660	149.120	
		Cuenta:	3			
GOMEZ, MA.	RA48	1860	SEÑORIA, s/n	5.310	5.315	
	RA48	1860	SEÑORIA, s/n	4.950	4.955	
		Total:		10.260	10.270	
		Cuenta:	2			
GOMEZ, P.	CO265	1856	PORTAL DE VAL., 7	6.750	13.010	
	HO203	1866	LLANO, 8	3.600	20.000	
	HO253	1866	TRINITARIS, 12	11.800	25.000	
	HO253	1856	CONEJOS, 6	8.000	30.010	
	HO253	1856	ALMAS, 3	33.882	60.510	
		Total:		64.032	148.530	
		Cuenta:	5			
GOMEZ, S.	HO102	1867	LARGA, 5	5.000	9.500	
		Total:		5.000	9.500	
		Cuenta:	1			
GÓNZALEZ, C.	SA127	1866	ALHONDIGA, 3	25.920	58.000	
		Total:		25.920	58.000	
		Cuenta:	1			
GONZALEZ, M.	HO253	1866	COMEDIAS, 10-12	130.000	282.600	
	HO253	1856	S. URSULA, 5	69.772	100.010	
		Total:		199.772	382.610	
		Cuenta:	2			
GOROO, A.	PU213	1856	CARMEN, 30	5.175	15.000	
		Total:		5.175	15.000	
		Cuenta:	1			
GOZALVO, A.	CO265	1866	CARNEROS, 45	7.560	12.160	
		Total:		7.560	12.160	
		Cuenta:	1			
GRANELL, J.	HO167	1866	ARBOL, 6	3.252	7.030	
		Total:		3.252	7.030	
		Cuenta:	1			
GRANELL, V.	HO167	1866	ARBOL, 4	2.700	8.530	
		Total:		2.700	8.530	
		Cuenta:	1			

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
GREGORI, V.	CD265	1866	ENRIQUE, 9	9.180	17.400	
	RA45	1866	PL. MALVA, 2	5.400	5.500	
		Total:		14.580	22.900	
		Cuenta:	2			
GUALBERTO, J.	PU213	1860	CASARES, 19	3.240	3.600	
		Total:		3.240	3.600	
		Cuenta:	1			
GUARTAVINO, R.	HO253	1866	VERONICA, 9	29.736	65.000	
		Total:		29.736	65.000	
		Cuenta:	1			
GUILLEM, F.	HO253	1859	RAPOSA, 4	23.760	50.000	
		Total:		23.760	50.000	
		Cuenta:	1			
GUINART, F.	HO167	1866	ERMITA, 5	3.078	7.110	
	HO167	1866	ARBOL, 1	3.240	7.000	
		Total:		6.318	14.110	
		Cuenta:	2			
HENRICH, P.	HU253	1867	HORNO (S. VTE. EXT.)	16.260	31.500	
		Total:		16.260	31.500	
		Cuenta:	1			
HERMOSO, H.	CM220	1866	PL. DÜLORES, 10	2.160	4.150	
		Total:		2.160	4.150	
		Cuenta:	1			
HERNÁNDEZ, A.	RA90	1859	SANTOS, 14	17.621	25.000	
		Total:		17.621	25.000	
		Cuenta:	1			
HERNÁNDEZ, F.	CT142	1866	PL. LOPEZ, 36	5.040	30.100	
	CT142	1866	BAJA DE XELVA, 10	2.700	9.200	
		Total:		7.740	39.300	
		Cuenta:	2			
HERNÁNDEZ, G.	HO153	1856	COM. PESCADERES, 35	16.941	28.000	
	HO167	1861	BARRERAS, 4	4.500	6.000	
	RA156	1859	MAYOR, 18	6.840	6.850	
		Total:		28.281	40.850	
		Cuenta:	3			
HERNÁNDEZ, J.	HO253	1866	ZAPATEROS, 7	19.200	47.100	
	HO253	1866	ZAPATEROS, 5	32.977	40.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		52.177	87.100	
		Cuenta:	2			
HERRERO, A.	VA79	1856	POSITO, 19	8.100	10.210	
		Total:		8.100	10.210	
		Cuenta:	1			
HERRERO, C.	CT142	1862	ABADIA, 70	1.620	1.720	
	CT142	1866	PL. LOPEZ, 32	5.040	26.100	
	CT142	1866	LOPEZ, 30	5.600	27.010	SI
		Total:		12.260	54.830	
		Cuenta:	3			
HERVAS, J.	H0253	1856	TRAICION, 7	2.000	3.010	
	H0253	1856	TRAICION, 9	1.900	1.910	
	H0253	1856	MIGUELETE, 3	51.500	210.010	
	H0253	1855	PL. MERCADO, 93	60.000	112.020	
	H0253	1856	ALGUACIL, 4	11.250	20.110	
	H0253	1856	BONAIRE, 45	49.102	49.610	
	H0253	1855	S. JAIME, 10	13.567	21.010	
	H0253	1855	POUPINTAT, 7	29.835	50.010	
		Total:		219.154	467.690	
		Cuenta:	8			
HISPANO, F.	SA127	1866	TRAPERIA, 13	28.080	65.500	
		Total:		28.080	65.500	
		Cuenta:	1			
HUESO, M.	H0253	1855	TRINIDAD, 12-13	38.250	71.000	
	H0253	1855	TRINIDAD, 14-16	59.985	81.610	
		Total:		98.235	152.610	
		Cuenta:	2			
IBÁÑEZ, I.	H0253	1856	FLASADERS, 11	75.000	240.010	
	H0300	1856	ABADIA, 2	10.500	15.600	
		Total:		85.500	255.610	
		Cuenta:	2			
IBÁÑEZ, J.	H0253	1855	CRIST. ROPEROS, 9	33.882	47.110	
		Total:		33.882	47.110	
		Cuenta:	1			
IBÁÑEZ, M.	H0253	1856	HORNO, PL. HOR. S. AND. , 7	56.700	133.000	
		Total:		56.700	133.000	
		Cuenta:	1			
IGLESIAS, C.	H0253	1856	SASTRES, 4	26.428	44.200	
	H0253	1856	ESCALES, 24	40.000	55.110	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		26.000	39.010	
		Cuenta:	1			
LAGUNA, E.	PU213	1856	CARMEN, 30	8.100	9.310	
		Total:		8.100	9.310	
		Cuenta:	1			
LANZA, J.	CM220	1859	ALTA S. ANA, s/n	2.160	2.200	SI
		Total:		2.160	2.200	
		Cuenta:	1			
LAZARO, A.	VC7	1859	FIN, S/N	4.500	4.600	
		Total:		4.500	4.600	
		Cuenta:	1			
LAZARO, L.	HO253	1856	TEJEDORES, 42	12.978	16.200	
		Total:		12.978	16.200	
		Cuenta:	1			
LAZARO, P. A.	VC7	1859	S. FCO, S/N	3.800	5.050	
		Total:		3.800	5.050	
		Cuenta:	1			
LEON, A.	CT142	1866	VOLANTE, 3	6.505	27.000	
		Total:		6.505	27.000	
		Cuenta:	1			
LETIEBRE, Ma.	HO253	1856	COMEDIAS, 13	99.900	180.500	
		Total:		99.900	180.500	
		Cuenta:	1			
LINARES, J.	RA90	1856	N. S. DESAMP., 6	6.776	14.210	
		Total:		6.776	14.210	
		Cuenta:	1			
LIRIANO, J.	CT142	1866	VOLANTE, 1	6.660	28.000	
		Total:		6.660	28.000	
		Cuenta:	1			
LITA, M.	HO253	1866	COLOMER, 14	8.670	17.600	
		Total:		8.670	17.600	
		Cuenta:	1			
LIZARTE, S.	CT57	1867	ARRABAL, 8	5.670	11.010	

COMPRADOR	LGCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		5.670	11.010	
		Cuenta:	1			
LLACER, V.	H0200	1859	S. ANT., 64	13.000	45.000	
		Total:		13.000	45.000	
		Cuenta:	1			
LLANES, J.	CM220	1859	CRUZ S. ANA, 10	3.500	5.700	
		Total:		3.500	5.700	
		Cuenta:	1			
LLEO, J.	H0253	1856	GRACIA, 27	52.000	70.300	
	H0253	1856	TORNO HOSP., 31	75.000	144.100	
	H0253	1856	ENCARNACION, 10	32.400	50.400	
	H0253	1856	REJAS, 4-6	63.000	93.010	
		Total:		222.400	357.810	
		Cuenta:	4			
LLEO, L.	H0253	1856	PESCADORES, 13	15.585	31.100	
	H0253	1855	PILAR, 21	75.000	230.010	
	H0253	1855	CUCINA HOSP., 32	22.378	26.410	
	H0253	1855	S. ANA, 4	43.405	59.010	
	H0253	1855	ENCARNACION, 46	16.515	17.010	
	H0253	1855	ENCARNACION, 48	26.415	26.510	
		Total:		199.298	390.050	
		Cuenta:	6			
LLOPIS, G.	CT142	1866	VILLANUEVA, 24	5.400	12.110	
		Total:		5.400	12.110	
		Cuenta:	1			
LLOPIS, J.	CT142	1866	VOLANTE, 5	2.700	17.000	
		Total:		2.700	17.000	
		Cuenta:	1			
LLORCA, F.	H085	1866	MOLINO	73.000	221.340	
		Total:		73.000	221.340	
		Cuenta:	1			
LLORCA, R.	H0253	1856	CORONA, 14	52.000	61.310	
	H0253	1856	CORONA, 28	30.000	37.910	
		Total:		82.000	99.220	
		Cuenta:	2			
LLORET, B.	VA180	1866	LABRADORES, 65	6.000	8.220	
	VA180	1866	LABRADORES, 67	6.000	8.070	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		12.000	16.290	
		Cuenta:	2			
LLORET, I.	SA127	1860	YESERIA, 39	4.050	4.080	
	SA127	1866	S. SALVADOR, 11	10.530	20.010	
		Total:		14.580	24.090	
		Cuenta:	2			
LLOVERA, V.	H0253	1856	VESTUARIO, 4-6	94.230	152.510	SI
	H0253	1856	COMEDIAS, 19	244.620	500.000	SI
		Total:		338.850	652.510	
		Cuenta:	2			
LLUCH, J.	RA209	1861	MOLINO	28.650	29.010	
		Total:		28.650	29.010	
		Cuenta:	1			
LONTE, G.	RA22	1866	S. ROQUE, 18	4.320	4.330	
		Total:		4.320	4.330	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, B.	H010	1867	LARGA, 11	3.500	27.800	
		Total:		3.500	27.800	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, F.	CM220	1859	REMEDIO, 3	6.500	10.200	
	CM220	1859	CRUZ S. ANA, 6	2.295	5.000	
	CM220	1859	CRUZ S. ANA, 4	2.430	6.000	
	CM220	1856	REAL, 20 (TRINQ.)	8.437	13.000	
	CM220	1866	S. ANA, 7	3.024	5.000	
	CM220	1866	OLLERIA, 17	4.860	10.310	
		Total:		27.546	49.510	
		Cuenta:	6			
LOPEZ, J. J.	H0253	1856	EMB. VICH, 10	28.000	46.000	
		Total:		28.000	46.000	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, J. M.	H0253	1855	BONAIRE, 28	54.810	84.100	
		Total:		54.810	84.100	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, L.	RA45	1861	MURTA, 33	7.589	8.010	
		Total:		7.589	8.010	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, M.	H0253	1866	CUARTE, 20-22	51.000	129.900	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		51.000	129.900	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, R.	CM220	1859	EMPAU,5	10.152	10.600	
		Total:		10.152	10.600	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, T.	H0253	1855	POPUL,3	22.140	37.200	
		Total:		22.140	37.200	
		Cuenta:	1			
LOPEZ, V.	RA45	1859	ABAJ0,1	8.250	20.010	
		Total:		8.250	20.010	
		Cuenta:	1			
LUENGO, G.	H0253	1856	P0B. ESTUD. ,2	90.000	170.010	
		Total:		90.000	170.010	
		Cuenta:	1			
LUNA, T.	H0253	1856	CONEJOS,13	21.600	28.610	
		Total:		21.600	28.610	
		Cuenta:	1			
MACHANCOSES, F.	H0190	1867	ACEQUIA,55	8.160	20.300	
		Total:		8.160	20.300	
		Cuenta:	1			
MAESTRE, J.	H0253	1856	MEDIO PESC. ,27	32.204	60.010	SI
		Total:		32.204	60.010	
		Cuenta:	1			
MAGRTANER, B.	RA45	1859	PL. S. AGUSTIN,27	22.680	28.030	
		Total:		22.680	28.030	
		Cuenta:	1			
MAREZ, A.	CT142	1866	GILA,1	3.240	15.000	
	CT142	1866	TIRADOR,4	2.520	10.410	
		Total:		5.760	25.410	
		Cuenta:	2			
MANZANO, M.	H0253	1866	CUARTE,38-40	26.000	61.700	
		Total:		26.000	61.700	
		Cuenta:	1			
MARAVALL, F.	RA209	1856	ABADIA, s/n	4.608	4.628	

CUMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		4.608	4.628	
		Cuenta:	1			
MARCO, F.	CM220	1856	VICTORIA, 17	5.400	8.510	
	CM220	1859	EMPAU, 3	7.000	8.105	
	CM220	1859	CALVARIO, 8	3.789	5.700	
	CM220	1859	EMPAU, 4	3.800	4.000	
	H0253	1855	BOTELLAS, 3	26.100	55.000	
		Total:		46.089	81.315	
		Cuenta:	5			
MARCO, S.	H0300	1866	CLERO, 2	1.080	4.000	
		Total:		1.080	4.000	
		Cuenta:	1			
MARCOS, J.	VA180	1856	CLERO, 5	6.750	6.760	
		Total:		6.750	6.760	
		Cuenta:	1			
MARIANA, J.	H0253	1866	PL. NAVARROS, 5	70.000	130.050	SI
		Total:		70.000	130.050	
		Cuenta:	1			
MARIN, A.	PV213	1864	ERAS, 19	3.254	10.710	
	PV253	1864	HORNO	4.180	12.500	
	PV258	1864	CASA	1.089	1.100	
		Total:		8.523	24.310	
		Cuenta:	3			
MARIN, P.	CN116	1867	S. JAIME, 3	2.635	6.550	
		Total:		2.635	6.550	
		Cuenta:	1			
MARQUES, J.	RA22	1866	S. MIGUEL, 9	4.158	4.180	
		Total:		4.158	4.180	
		Cuenta:	1			
MARQUES, V.	HU253	1866	ACEQUIA PODRIDA, 60	12.960	28.100	
		Total:		12.960	28.100	
		Cuenta:	1			
MARTI, B.	RA45	1859	HORNO S. JUAN, 9	21.142	21.200	
		Total:		21.142	21.200	
		Cuenta:	1			
MARTI, M.	H0253	1855	MURVIEDRO, 178	14.917	16.010	
	H0253	1856	ZAPATEROS, 13	52.000	65.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0253	1856	ANGELES,17	22.457	44.100	
		Total:		89.374	125.120	
		Cuenta:	3			
MARTI,R.	H0253	1866	MURVIEDRO,211	13.550	27.910	
		Total:		13.550	27.910	
		Cuenta:	1			
MARTI,S.	H0253	1855	ENGONARI,16	41.017	52.310	
		Total:		41.017	52.310	
		Cuenta:	1			
MARTIN,V.	H0253	1859	PL.S.CATALINA,2	102.000	280.000	
		Total:		102.000	280.000	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ SE.,P.	H0253	1856	CURONA,17	76.905	120.010	SI
		Total:		76.905	120.010	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ SU.,J.	SE262	1856	MOLINO	236.250	305.000	
		Total:		236.250	305.000	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ,A.	H0253	1855	ALMAS,4	39.082	51.010	
	H0253	1855	FIGUERETA,15	40.162	66.200	
	RA97	1863	ESTRECHO CASTILLO,8	2.630	15.310	SI
	RB11	1856	DAU,12	7.425	11.500	
		Total:		89.299	144.020	
		Cuenta:	4			
MARTINEZ,E.	H0253	1859	ROTEROS,7	101.000	172.010	
		Total:		101.000	172.010	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ,G.	H0216	1856	S.MUNICA	6.000	12.700	
		Total:		6.000	12.700	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ,I.	H0253	1866	VERCHER,13	34.578	57.500	
		Total:		34.578	57.500	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ,J.	CT142	1866	VOLANTE,32	6.930	10.500	
	H0253	1866	CONGREGACION,8	59.184	135.810	
	RA22	1866	MORERAS,3	2.160	3.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		68.274	149.320	
		Cuenta:	3			
MARTINEZ, M.	PU213	1864	S. CAYETANO, 12	6.083	10.500	
		Total:		6.083	10.500	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ, Ma.	HO253	1856	HOSP. PUB. ESTUD., 20	34.547	50.000	
		Total:		34.547	50.000	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ, P.	HO253	1856	HORNO S. ANDRES, 5	34.537	76.000	SI
	HO253	1856	EMBANY, 17	9.210	11.210	
		Total:		43.747	87.210	
		Cuenta:	2			
MARTINEZ, PE.	HO253	1859	COCINA HOSP., 9-13	20.000	90.010	
		Total:		20.000	90.010	
		Cuenta:	1			
MARTINEZ, V.	HO253	1866	TEJEDORES, 19	16.300	41.330	
		Total:		16.300	41.330	
		Cuenta:	1			
MARTORELL AL., J.	HU190	1867	ERMITA, 52	2.100	6.010	
		Total:		2.100	6.010	
		Cuenta:	1			
MARTORELL, J.	CM220	1866	VICTORIA, 32	5.400	6.400	SI
	CO265	1861	ALAMEDA, s/n	2.700	7.000	SI
	HO253	1866	CUARTE, 48-50	28.000	47.110	SI
	HO253	1866	NAVE, 9	32.500	80.310	SI
	HO253	1866	CRUZ NUEVA, 8	57.600	91.005	SI
	HO253	1866	CRUZ NUEVA, 14	36.000	55.010	SI
	PU213	1864	CANTERO, 4	2.016	2.210	
	PU253	1864	CARCEL, 22	1.944	9.910	SI
	RA33	1866	ANADES, 10	6.776	22.390	
	RA45	1866	SELENERIA, 44	9.216	13.000	SI
	RA45	1866	EMPEDRAT, 13	8.118	12.500	SI
	RA45	1866	ARCOS, 19	5.400	6.000	
	RA97	1863	ESTRET CASTELL, 8	13.500	15.310	SI
	SE267	1860	CASA	13.085	15.000	SI
		Total:		222.255	383.155	
		Cuenta:	14			
MARTORELL, M.	RA90	1866	SANTUS, 33	6.840	11.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		6.840	11.000	
		Cuenta:	1			
MAS, F.	CO265	1866	CARNEROS, 41	7.560	16.000	
		Total:		7.560	16.000	
		Cuenta:	1			
MAS, J.	HO249	1867	ERMITA, 49	9.000	30.100	
		Total:		9.000	30.100	
		Cuenta:	1			
MAS, R.	CM220	1860	MAYOR, 6	5.700	8.020	
		Total:		5.700	8.020	
		Cuenta:	1			
MASALO, R.	HO253	1866	MUELA, 8	36.216	57.010	
		Total:		36.216	57.010	
		Cuenta:	1			
MASCARELL, B.	RA45	1859	CAMINO VIEJO, 35	6.750	7.000	
		Total:		6.750	7.000	
		Cuenta:	1			
MASIP, V.	RA14	1859	S. MIGUEL, 25	5.630	5.800	
	RA14	1860	GALTA S. BENITO, 10	4.410	4.510	
	RA14	1859	GALTA S. BENITO, 27	5.520	5.710	
	RA14	1860	GALTA S. BENITO, 9	4.410	4.510	
		Total:		19.970	20.530	
		Cuenta:	4			
MASSO, J.	HO253	1866	MUNJ. PURIDAD, 15	45.000	69.100	
		Total:		45.000	69.100	
		Cuenta:	1			
MASSALO, R.	HO253	1866	MEDIO PESC., 36	29.050	60.010	
		Total:		29.050	60.010	
		Cuenta:	1			
MASSO, J.	HO253	1856	GRACIA, 36	18.968	54.000	
		Total:		18.968	54.000	
		Cuenta:	1			
MATED, P.	HO10	1867	IGLESIA, s/n	19.500	53.100	
		Total:		19.500	53.100	
		Cuenta:	1			

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
MATET HNOS.	H0253	1866	S.VTE.EXT.,48	68.110	117.100	
		Total:		68.110	117.100	
		Cuenta:	1			
MATET,F.	H0253	1856	FORA,28	23.896	30.110	
		Total:		23.896	30.110	
		Cuenta:	1			
MATEU,J.	H0253	1856	HUERTO SASTRES,7	12.000	21.600	
		Total:		12.000	21.600	
		Cuenta:	1			
MATEU,P.P.	RA14	1856	S.BERNARDO,25	12.375	17.010	
		Total:		12.375	17.010	
		Cuenta:	1			
MATOSSES,M.	H0253	1856	MILAGRO,5	18.900	30.310	
		Total:		18.900	30.310	
		Cuenta:	1			
MATOSSES,R.	CM220	1860	ALMENARA,8	4.000	5.000	
		Total:		4.000	5.000	
		Cuenta:	1			
MAZANERO,M.	H0253	1856	NUEVA PESCADORES,36	15.984	50.000	
		Total:		15.984	50.000	
		Cuenta:	1			
MEDINA,J.J.	PU252	1864	C.REQUENA,10	2.500	10.400	SI
		Total:		2.500	10.400	
		Cuenta:	1			
MELIAN,D.	H0253	1866	S.CRIST.BLANQU.,2	18.790	18.800	
		Total:		18.790	18.800	
		Cuenta:	1			
MELLADO,R.	H0264	1860	MAYOR,59	6.480	15.310	
		Total:		6.480	15.310	
		Cuenta:	1			
MERAYO,S.	H0253	1855	POPINTAT,9	14.917	21.200	
		Total:		14.917	21.200	
		Cuenta:	1			
MERENCIANO,G.	CT142	1866	VILLANUEVA,36	4.320	8.010	SI
	CT142	1866	VILLANUEVA,34	5.400	12.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		9.720	20.020	
		Cuenta:	2			
MESTRE, B.	H0160	1867	FOSAL, 8	19.800	31.100	
		Total:		19.800	31.100	
		Cuenta:	1			
MEZQUIDA, J.	C0265	1866	PUI6, 5	4.608	5.500	
		Total:		4.608	5.500	
		Cuenta:	1			
MICO, J.	VA180	1859	CONCEPCION, 38	6.200	10.640	
	VA180	1866	LABRADORES, 39	6.000	9.000	
		Total:		12.200	19.640	
		Cuenta:	2			
MICO, J. I.	H0253	1859	PL. S. CATALINA, 3	112.000	288.610	
		Total:		112.000	288.610	
		Cuenta:	1			
MICO, V.	VA180	1856	CLERO, 2	5.850	5.850	
	VA180	1866	LABRADORES, 49	6.000	8.100	
	VA180	1866	LABRADORES, 52	7.000	9.150	
		Total:		18.850	23.110	
		Cuenta:	3			
MIGUEL, C.	H0253	1856	SANT BULT, 11	16.263	34.600	
		Total:		16.263	34.600	
		Cuenta:	1			
MIGUEL, T.	H0253	1856	NUEVA PESCADORES, 34	47.034	85.000	
		Total:		47.034	85.000	
		Cuenta:	1			
MILLANS, J.	H0253	1856	FORNALS, 7	33.210	43.000	
	H0253	1856	S. NARCISO, 11	13.845	50.310	
		Total:		47.055	93.310	
		Cuenta:	2			
MIRANA, J.	RA209	1860	MAYUR, s/n	9.000	9.010	
	RB111	1861	TRINQUETE	8.820	18.010	
		Total:		17.820	27.020	
		Cuenta:	2			
MIRG, S.	H0253	1856	ALMAS, 8	67.500	86.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		67.500	86.000	
		Cuenta:	1			
MIR, T.	H0253	1859	P. LARGA, 24	101.000	170.010	
	H0253	1856	ABADIA S. ANDRES, 2-4	104.000	170.010	
		Total:		205.000	340.020	
		Cuenta:	2			
MIRALLES, A.	H0313	1861	PL. HUESO, 8	7.000	15.100	
		Total:		7.000	15.100	
		Cuenta:	1			
MIRALLES, J.	CM220	1866	S. ANA, 13	3.024	9.500	
		Total:		3.024	9.500	
		Cuenta:	1			
MIRO, J.	H0253	1856	GRACIA, 15	51.000	120.500	
		Total:		51.000	120.500	
		Cuenta:	1			
MOLINS, J.	VA79	1862	ARCO PERALES, 11	4.320	10.100	
		Total:		4.320	10.100	
		Cuenta:	1			
MOLLA, P.	H0253	1855	CRIST. NUUS, 1	76.253	221.010	
		Total:		76.253	221.010	
		Cuenta:	1			
MOMPO, F.	RB234	1867	CARDA, 2	8.100	10.000	
		Total:		8.100	10.000	
		Cuenta:	1			
MOMPO, J.	VA180	1866	LABRADDRES, 5	5.400	10.500	
	VA180	1866	LABRADDRES, 3	6.000	10.050	
		Total:		11.400	20.550	
		Cuenta:	2			
MOMPO, J. B.	VA178	1866	S. JUAN, 2	4.000	5.000	
	VA69	1866	S. MIGUEL, 25	1.800	2.500	
		Total:		5.800	7.500	
		Cuenta:	2			
MUNFORT, F.	H0309	1856	HORNO	25.750	35.010	
		Total:		25.750	35.010	
		Cuenta:	1			

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
MONTERO, E.	H0253	1866	COMEDIAS, 22	30.000	82.310	
	H0253	1866	CARN-I-COLL, 13	12.000	44.710	
		Total:		42.000	127.020	
		Cuenta:	2			
MONTES, F.	H0253	1866	PARRA, 30	18.070	39.600	
	H0253	1866	TAPINERIA, 6	30.240	80.000	
		Total:		48.310	119.600	
		Cuenta:	2			
MONTES, J.	VA180	1856	CLERO, 4	6.750	6.760	
		Total:		6.750	6.760	
		Cuenta:	1			
MONTESINGS, S.	H0253	1856	CEQUIOLA HOSP., 9	6.480	8.510	
		Total:		6.480	8.510	
		Cuenta:	1			
MONTON, L.	RB234	1867	HUERTA, 2	16.000	20.100	
		Total:		16.000	20.100	
		Cuenta:	1			
MONZO, D.	H0253	1866	CUARTE, 46	60.000	90.100	
	H0253	1866	CUARTE, 30-32	19.800	35.000	
		Total:		79.800	125.100	
		Cuenta:	2			
MONZO, J.	H0253	1866	CUARTE, 34-36	29.000	41.100	
		Total:		29.000	41.100	
		Cuenta:	1			
MONZO, P.	H0253	1856	TORNO HOSP., 1	32.439	80.000	
		Total:		32.439	80.000	
		Cuenta:	1			
MORA, S.	H0253	1866	MURO CORPUS, 5	8.640	25.510	
	H0253	1859	BOLSERIA, 10	51.000	123.000	
		Total:		59.640	148.510	
		Cuenta:	2			
MORALES, J.	CM220	1866	OREJA, 2	4.680	11.000	
	CM220	1866	S. ANA, 9	2.070	8.000	
		Total:		6.750	19.000	
		Cuenta:	2			
MORAN, R.	RA90	1866	S. CRIST., 29	7.100	18.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		7.100	18.100	
		Cuenta:	1			
MORAND, J.	H0253	1855	MOSCAS, 7	120.000	178.000	
		Total:		120.000	178.000	
		Cuenta:	1			
MORELL, P.	H0253	1855	FUMERAL, 39	14.400	31.310	
		Total:		14.400	31.310	
		Cuenta:	1			
MORENA, V.	H0253	1856	MURVIEDRO, 205	12.197	12.610	
		Total:		12.197	12.610	
		Cuenta:	1			
MORENO, B.	FB275	1861	JUAN MUELA, 27	4.573	10.100	
		Total:		4.573	10.100	
		Cuenta:	1			
MORENO, V.	H0253	1856	CEQUIDLA BARCAS, 4	12.000	13.010	
	H0253	1856	SERRANOS, 40	32.000	43.210	
		Total:		44.000	56.220	
		Cuenta:	2			
MORILLO, J.	RB111	1860	MURO S. JOAQUIN, 21	7.603	10.610	
		Total:		7.603	10.610	
		Cuenta:	1			
MOZAS, G.	RB11	1867	MOLINO	54.000	56.000	
	VA69	1866	S. JOSE, 69	2.600	5.100	
		Total:		56.600	61.100	
		Cuenta:	2			
MOZUN, I.	H0253	1859	PL. S. MIGUEL, 11	70.218	140.000	
	H0253	1859	PL. S. MIGUEL, 13	19.800	48.000	
		Total:		90.018	188.000	
		Cuenta:	2			
MUEDRA, L.	H0253	1859	CARDA, 11	27.105	75.000	
	H0253	1859	CARDA, 13	23.040	66.300	
		Total:		50.145	141.300	
		Cuenta:	2			
MUEDRA, R.	H0253	1866	S. ANA, 10	9.720	17.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		9.720	17.100	
		Cuenta:	1			
MUNOZ, F.	H010	1867	S. ANA, 19	8.000	22.010	
		Total:		8.000	22.010	
		Cuenta:	1			
MUNOZ, M.	H0253	1856	PL. MERCADO, 29	125.240	182.800	
		Total:		125.240	182.800	
		Cuenta:	1			
MUNOZ, P.	H0249	1867	ROSARIO, 6	7.000	13.610	
	H0249	1867	ROSARIO, 8	5.200	12.100	
		Total:		12.200	25.710	
		Cuenta:	2			
MUNOZ, V.	H0160	1867	FUENTE, 4	7.500	18.010	SI
	H0253	1856	CUARTE, 30	26.280	50.010	
	RA33	1856	MONTANA, 17	34.632	55.000	
		Total:		68.412	123.020	
		Cuenta:	3			
NACHAR, F.	H0253	1866	CARABASINS, 16	10.690	34.100	
		Total:		10.690	34.100	
		Cuenta:	1			
NADAL, F.	VA180	1866	LABRADORES, 43	6.000	8.200	
	VA180	1866	LABRADORES, 61	6.000	8.300	
		Total:		12.000	16.500	
		Cuenta:	2			
NADALES, F.	H0253	1856	HOSP. PUB. ESTUD., 11	51.000	83.100	
		Total:		51.000	83.100	
		Cuenta:	1			
NAVARRO, I.	H0253	1856	EN SANZ, 6	24.120	30.120	
		Total:		24.120	30.120	
		Cuenta:	1			
NAVARRO, J.	H0253	1856	PALMA, 6	6.750	9.510	
	H0253	1859	COBERTIZO S. TOMAS, 4	21.500	52.000	
		Total:		28.250	61.510	
		Cuenta:	2			
NAVARRO, J. A.	PU213	1864	HIGUERUELAS, 1	4.680	8.300	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		4.680	8.300	
		Cuenta:	1			
NAVARRO, M.	CT57	1867	ARRABAL, 10	5.670	10.000	
	H0253	1856	S. VTE. ROQUETA, 10-12	42.702	50.000	
		Total:		48.372	60.000	
		Cuenta:	2			
NAVARRO, P.	H0253	1859	COBER. S. TOMAS, 4	21.500	52.000	
	H0253	1866	ALTA ALFONDECH, 20	26.352	35.000	
	H0253	1866	EULALIA ROTEROS, 8	15.300	50.000	
		Total:		63.152	137.000	
		Cuenta:	3			
NAVARRO, T.	H0300	1866	BALSAS, 17	5.400	18.010	
		Total:		5.400	18.010	
		Cuenta:	1			
NEBOT, M.	H0253	1859	PL. MERCADO, 84	80.000	147.200	
		Total:		80.000	147.200	
		Cuenta:	1			
NIEULANT, E.	SA127	1859	ENSANS, 24	6.858	11.030	
		Total:		6.858	11.030	
		Cuenta:	1			
NOGUES, D.	C0265	1856	S. PEDRO, 17	7.290	11.000	
	RA154	1856	RIO, 5	6.776	7.310	
	RA90	1856	N. S. DESAMP., 4	6.776	9.520	SI
		Total:		20.842	27.830	
		Cuenta:	3			
NOVES, C.	H0253	1856	COTANDA, 6	24.331	34.010	
		Total:		24.331	34.010	
		Cuenta:	1			
OLANIER, A.	H0253	1856	S. VTE, 1-2	59.632	200.300	
		Total:		59.632	200.300	
		Cuenta:	1			
OLCINA, J.	C0265	1856	BRUNS, 2	10.160	14.210	
		Total:		10.160	14.210	
		Cuenta:	1			
OLIVER, M.	CT142	1866	VOLANTE, 26	3.252	12.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		3.252	12.000	
		Cuenta:	1			
OLMOS, S.	H0253	1856	PALOMAR, 13	57.375	69.910	
		Total:		57.375	69.910	
		Cuenta:	1			
ORDUNA, F.	H0253	1856	MURO S. ANA, 7	11.200	14.710	
	H0253	1855	ENPLUM, 13	37.282	44.000	
		Total:		48.482	58.710	
		Cuenta:	2			
ORELLANA, J. B.	H0253	1855	REL. VIEJO, 11	85.500	240.010	
		Total:		85.500	240.010	
		Cuenta:	1			
ORIA, A.	RA45	1866	AMPARO, 25	2.700	6.000	
		Total:		2.700	6.000	
		Cuenta:	1			
ORIOI, M.	H0253	1856	GARRIGUES, 15	14.400	20.720	
		Total:		14.400	20.720	
		Cuenta:	1			
ORTEGA, F.	H0253	1856	CUM. PESCADORES, 37	14.336	22.000	
	H0253	1856	ESCALETES, 16-18	26.427	26.510	
	H0253	1856	CORONA, 26	12.858	14.410	
		Total:		53.621	62.920	
		Cuenta:	3			
ORTI, La.	H0253	1856	BEDELLA, 6	38.812	67.400	
		Total:		38.812	67.400	
		Cuenta:	1			
ORTIZ, A.	CN116	1866	GRACIA, 5	2.160	5.000	
		Total:		2.160	5.000	
		Cuenta:	1			
ORTIZ, A. P.	H0253	1866	HORNO	13.570	44.110	
		Total:		13.570	44.110	
		Cuenta:	1			
ORTIZ, J.	CT142	1856	VOLANTE, 40	4.770	5.000	
	VC7	1859	S. FCO, S/N	4.000	6.550	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		8.770	11.550	
		Cuenta:	2			
GRTS, J. B.	H0253	1866	MURVIEDRO, 207	10.840	20.000	
	H0253	1866	MURVIEDRO, 209	13.550	24.200	
		Total:		24.390	44.200	
		Cuenta:	2			
GRTS, M.	H0253	1856	P. MERCED, 10	70.000	197.010	
	H0253	1856	S. CRIST. BLANQUE., 5	37.000	39.610	
		Total:		107.000	236.620	
		Cuenta:	2			
OSCA, M.	VA180	1866	CRUZADAS, 23	10.800	19.000	
		Total:		10.800	19.000	
		Cuenta:	1			
PALACIO, M.	CT142	1866	PINCHETA, 6	4.050	13.500	
		Total:		4.050	13.500	
		Cuenta:	1			
PALACIOS, J.	RA45	1859	BOTONERA, 33	6.066	25.100	
		Total:		6.066	25.100	
		Cuenta:	1			
PALAU, M.	H0167	1866	BARRERAS, 13	3.523	10.200	
		Total:		3.523	10.200	
		Cuenta:	1			
PARDO IB., J.	H0300	1855	PL. CRUZ, 22-23	25.066	27.010	
		Total:		25.066	27.010	
		Cuenta:	1			
PARDO, J.	H0253	1856	CUARTE, 6	63.090	90.100	
	H0253	1856	ENCARNACION, 23	13.500	14.010	
	H0253	1856	S. VIE, 68	46.584	133.010	
	H0253	1855	ALMAS, 2	27.090	34.100	
	VA180	1856	CLERO, 13	2.900	3.100	
	VA180	1856	CLERO, 14	3.000	3.050	
	VA180	1856	CLERO, 15	3.000	3.050	
	VA180	1856	CLERO, 16	3.200	3.250	
	VA180	1856	CLERO, 17	4.500	4.550	
	VA180	1856	CLERO, 18	3.200	3.250	
	VA180	1856	CLERO, 19	3.100	3.150	
	VA180	1856	CLERO, 20	3.050	3.100	
	VA180	1856	CLERO, 21	3.000	3.060	
	VA180	1856	CLERO, 22	3.000	3.060	
	VA180	1856	CLERO, 23	3.000	3.060	
	VA180	1856	CLERO, 24	3.300	3.350	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	VA180	1856	CLERO, 25	3.200	3.200	
		Total:		191.714	313.450	
		Cuenta:	17			
PARDO, M.	CM220	1866	DET. DE LAS MONJAS, 4	2.970	3.000	
	CM220	1866	DET. DE LAS MONJAS, 8	3.330	3.510	
		Total:		6.300	6.510	
		Cuenta:	2			
PARELLADA, J.	H0253	1855	COBERT. S. PABLO, 9	31.297	32.300	
		Total:		31.297	32.300	
		Cuenta:	1			
PART, F.	SA127	1856	MAYOR, 15	49.500	70.010	
		Total:		49.500	70.010	
		Cuenta:	1			
PASCUAL, B.	H0167	1866	ERMITA, 3	3.240	8.010	
		Total:		3.240	8.010	
		Cuenta:	1			
PASCUAL, D.	H0253	1855	MURVIEDRO, 172	10.800	12.010	
		Total:		10.800	12.010	
		Cuenta:	1			
PASCUAL, F.	RA90	1866	PUNTE BALAGUER, 2	7.578	9.210	
		Total:		7.578	9.210	
		Cuenta:	1			
PASTOR, J.	H0253	1867	HOSP. PEREGRINOS	109.260	200.210	
		Total:		109.260	200.210	
		Cuenta:	1			
PATINO, B.	H0253	1866	ALBORATA, 17	6.048	7.040	
		Total:		6.048	7.040	
		Cuenta:	1			
PAULINO, J.	H0253	1856	LONJA ACEITE, 14	40.951	100.010	
		Total:		40.951	100.010	
		Cuenta:	1			
PEDRER, J. M.	H0253	1856	MESON MORELLA, 7	51.000	60.010	
	H0253	1855	NUEVA ENCAR., 4	29.340	36.110	
	H0253	1855	ENGONARI, 47	24.412	33.000	
	H0300	1859	MOLINO	149.607	295.000	SI

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		254.359	424.120	
		Cuenta:	4			
PEINADO, V.	H0253	1856	MUSENSORELL, 2	31.320	37.010	
		Total:		31.320	37.010	
		Cuenta:	1			
PEIRO, J.	VA79	1862	POSITO, 26	5.800	11.000	
		Total:		5.800	11.000	
		Cuenta:	1			
PELLICER, B.	RA135	1862	ORTALLS, s/n	3.240	3.550	
		Total:		3.240	3.550	
		Cuenta:	1			
PENADES, A.	VA180	1859	CONCEPCION, 35	7.100	14.010	
		Total:		7.100	14.010	
		Cuenta:	1			
PERALES, J.	H010	1867	S. ANA, 21	16.000	46.000	SI
	H0253	1866	ENCARNACION, 41	7.595	17.600	
	H0253	1866	POZO, 4	18.035	18.300	
	H0253	1866	POZO, 6	10.800	11.400	
		Total:		52.430	93.300	
		Cuenta:	4			
PEREZ, C.	RA154	1856	FUENTE, 3	10.125	20.000	
		Total:		10.125	20.000	
		Cuenta:	1			
PEREZ, J.	CT142	1866	ASALTO, 2	3.042	9.510	
	CT142	1866	CEM. JUDIOS, 2	2.800	6.020	
		Total:		5.842	15.530	
		Cuenta:	2			
PEREZ, J. F.	PU213	1864	S. NICOLAS, 28	4.320	8.110	SI
		Total:		4.320	8.110	
		Cuenta:	1			
PEREZ, L.	H0253	1859	MORET, 1	40.000	80.200	
	H0253	1862	SERRANOS, 29	100.000	260.010	
		Total:		140.000	340.210	
		Cuenta:	2			
PEREZ, P.	H0253	1861	PL. CURREOS, s/n	70.000	230.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		70.000	230.010	
		Cuenta:	1			
PEREZ, S.	CN116	1866	PILAR, 11	3.650	10.100	
	CN116	1866	PATRIARCA, 8	7.560	25.000	
		Total:		11.210	35.100	
		Cuenta:	2			
PEREZ, V.	CO265	1866	PI, 6	8.100	13.200	
	HO253	1856	CEQUIOLA, 8	18.900	31.800	
		Total:		27.000	45.000	
		Cuenta:	2			
PERINI, E.	HO253	1866	PL. IBAREZ, 1	22.500	25.200	
	HO253	1866	EVLALIA ROTEROS, 5	50.095	90.000	
		Total:		72.595	115.200	
		Cuenta:	2			
PERIS, F.	HO253	1855	CARNI. PALAU, 8	101.250	242.000	
		Total:		101.250	242.000	
		Cuenta:	1			
PERIS, J.	CO265	1856	PL. CONST. , 44	32.545	53.510	
	HO253	1856	MUELA, 18	5.150	14.300	
	RA45	1861	NUEVA, 72	9.720	11.055	SI
		Total:		47.415	78.865	
		Cuenta:	3			
PERIS, S.	RA45	1866	CANTERERIAS, 25	4.860	4.870	
		Total:		4.860	4.870	
		Cuenta:	1			
PERIS, V.	HO253	1856	TRIADOR, 37	30.060	42.900	
		Total:		30.060	42.900	
		Cuenta:	1			
PESETTO, L.	HO253	1859	CRUZ NUEVA, 12	45.000	84.000	
		Total:		45.000	84.000	
		Cuenta:	1			
PETIT, P.	HO16	1866	PL. DELMES, 6	2.160	4.300	SI
		Total:		2.160	4.300	
		Cuenta:	1			
PIATOLI, F.	HO253	1856	HORNO S. ANDRES, 8	123.345	210.400	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		123.345	210.400	
		Cuenta:	1			
PINTO, A.	H0253	1860	JABON. NUEVA, 9	22.000	40.000	
		Total:		22.000	40.000	
		Cuenta:	1			
PINTO, J.	H0253	1862	JABON, NUEVA, 7	63.000	90.210	
		Total:		63.000	90.210	
		Cuenta:	1			
PIZCUETA, S.	H0253	1856	BORDELL. NEGRES, 5	4.858	4.860	
	H0253	1856	BORDELL. NEGRES, 3	12.197	13.000	
		Total:		17.055	17.860	
		Cuenta:	2			
PLA, M.	H0253	1856	HUERTO SASTRES, 3	5.963	12.110	
		Total:		5.963	12.110	
		Cuenta:	1			
PLA, V.	CO265	1866	SANTAS, 24	3.240	8.130	
		Total:		3.240	8.130	
		Cuenta:	1			
PLANELLES, M.	CO265	1856	PL. CONST. ,43	29.784	51.000	
	CO265	1867	CALDERERIA, 4	23.040	40.000	
		Total:		52.824	91.000	
		Cuenta:	2			
POLO, F.	H0253	1856	POB. ESTUD. ,7	31.905	58.800	
		Total:		31.905	58.800	
		Cuenta:	1			
POLO, R.	SA127	1859	HOSPITAL, 1	4.050	10.010	
	SA127	1859	HOSPITAL, 3	4.050	11.010	
		Total:		8.100	21.020	
		Cuenta:	2			
PONCE, G.	PU252	1864	HORNO	2.120	2.240	
		Total:		2.120	2.240	
		Cuenta:	1			
PORTALES, B.	H0200	1867	S. JOSE, 14	1.970	4.100	
	H0200	1867	S. PEDRO, 25	6.314	14.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		8.284	18.200	
		Cuenta:	2			
FRADES, S.	RA90	1866	CUARTEL, 18	4.320	14.000	
		Total:		4.320	14.000	
		Cuenta:	1			
PRAT, J.	H0253	1859	NUEVA PESCADORES, 38	14.000	30.000	
		Total:		14.000	30.000	
		Cuenta:	1			
FRATS, J.	CO265	1859	GRAU, 1	4.320	5.100	
	CO265	1859	S. TOMAS, 8	27.900	70.000	
	H0253	1856	CARABASINS, 10	23.400	45.010	
	H0253	1858	GRACIA, 74	15.179	26.010	
	H0300	1859	PL. CONTRAST, 22-23	24.336	37.010	
		Total:		95.135	183.130	
		Cuenta:	5			
PROSPER, V.	H0253	1856	S. VTE, 99	20.329	38.010	
		Total:		20.329	38.010	
		Cuenta:	1			
FUCHADES, M.	H0253	1856	ENCARNACION, 50	3.000	6.510	
	H0253	1856	SERRANOS, 34	42.000	82.510	
		Total:		45.000	89.020	
		Cuenta:	2			
FUCHUL, R.	H0253	1866	EMP. BARCAS, 14-16	47.612	120.050	SI
		Total:		47.612	120.050	
		Cuenta:	1			
PUIG, C.	H0253	1866	REY D. PEDRO, 13	6.480	22.140	
		Total:		6.480	22.140	
		Cuenta:	1			
PUIG, J.	H0253	1856	CULLERETA, 5	36.513	54.410	
		Total:		36.513	54.410	
		Cuenta:	1			
PUJALS, F.	H0253	1859	LIBERTAD, 3	13.500	13.510	
	H0253	1856	LIBERTAD, 5-7	27.000	30.010	
		Total:		40.500	43.520	
		Cuenta:	2			
PUJOL, E.	H0305	1866	ANGEL, 4	3.794	5.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		3.794	5.100	
		Cuenta:	1			
PUJOL, S.	H0305	1866	ANGEL, 6	3.794	5.010	
		Total:		3.794	5.010	
		Cuenta:	1			
QUERUL, V.	H0253	1855	LINTERNA, 29	36.180	49.010	
		Total:		36.180	49.010	
		Cuenta:	1			
QUILES, A.	RA33	1866	MOLINO, 4	10.842	20.600	
		Total:		10.842	20.600	
		Cuenta:	1			
QUILES, M.	SE187	1855	PERES PARDES, s/n	2.700	7.050	
		Total:		2.700	7.050	
		Cuenta:	1			
QUINZA, G.	H0253	1856	TRINQ. MURERA, 3	50.850	66.400	
		Total:		50.850	66.400	
		Cuenta:	1			
QUINZA, J.	H0253	1855	RUZAFIA, 14	48.600	85.200	
		Total:		48.600	85.200	
		Cuenta:	1			
QUINZA, R.	H0253	1856	BEDELLA, 8	47.586	88.800	
	H0253	1866	MURO PILAR, 3	51.910	85.100	SI
		Total:		99.496	173.900	
		Cuenta:	2			
RAMON, E.	PU213	1864	TRAVESIA, 11	1.782	4.500	
		Total:		1.782	4.500	
		Cuenta:	1			
RAMON, F.	H0253	1866	CUARTE, 24-26	25.000	46.310	
		Total:		25.000	46.310	
		Cuenta:	1			
RAMON, J.	CN116	1866	S. ANT. PADUA, 5	3.240	3.500	
		Total:		3.240	3.500	
		Cuenta:	1			
RAMON, M.	CO265	1856	ARGENTERIA, 34	6.750	11.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		6.750	11.100	
		Cuenta:	1			
RAMOS, E.	PU213	1860	ESTRECHO, 2	18.000	50.000	
		Total:		18.000	50.000	
		Cuenta:	1			
RAUSELL, J.	H0253	1856	FLASADERS, 9	110.000	354.310	
	VA180	1866	S. ANT., 33	2.574	7.500	
		Total:		112.574	361.810	
		Cuenta:	2			
REIG MNDS.	H0253	1856	GRACIA, 37	42.691	85.100	
	H0253	1856	PALOMAR, 1	30.150	40.000	
	H0253	1856	MURVIEDRO, 6	11.858	17.500	
	H0253	1855	CABALLEROS, 1	90.000	232.000	
		Total:		174.699	374.600	
		Cuenta:	4			
REIG, A.	RA97	1863	ESTRET CASTELL, 14	8.640	12.000	
		Total:		8.640	12.000	
		Cuenta:	1			
REIG, F. P.	VA180	1866	LABRADORES, 13	6.000	9.020	
	VA180	1866	LABRADORES, 55	6.000	9.020	
		Total:		12.000	18.040	
		Cuenta:	2			
REIG, J.	CO265	1859	ANGEL, 2-3	26.650	26.700	
		Total:		26.650	26.700	
		Cuenta:	1			
REIG, J. J.	VA69	1855	MOLINO	56.250	62.000	
		Total:		56.250	62.000	
		Cuenta:	1			
REIG, L. A.	RA197	1859	MOLINO	260.308	324.000	
		Total:		260.308	324.000	
		Cuenta:	1			
REIG, L. N.	CO149	1856	HORNO	19.440	19.500	
		Total:		19.440	19.500	
		Cuenta:	1			
REQUENA, M.	CO265	1866	BOSCH, s/n	5.400	11.210	
	CO265	1866	S. JOSE, 1	5.400	10.330	
	VA180	1866	MURALLA, 58	4.500	5.500	

CUMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		15.300	27.040	
		Cuenta:	3			
RIBERA, M.	CM220	1866	VIEJA SANGRE, 3	2.700	2.710	
		Total:		2.700	2.710	
		Cuenta:	1			
RICO, T.	H0253	1856	BURGUESINS, 9	19.000	24.500	
	H0253	1856	GRACIA, 32	22.000	30.500	
	H0253	1856	PL. ARZOBISPO, 3	15.000	41.700	
	H0253	1856	GRANDOTES, 12	18.987	35.000	
	H0253	1855	BISBE, 14	23.000	30.200	
	H0253	1855	TAPINERIA, 31-33	35.917	45.500	
		Total:		133.904	207.400	
		Cuenta:	6			
RIVERA, A.	RA135	1860	BRUSITA, 15	3.252	3.610	
		Total:		3.252	3.610	
		Cuenta:	1			
RIVERA, L.	H0203	1859	PL. CONST., s/n	16.000	24.010	
		Total:		16.000	24.010	
		Cuenta:	1			
RIZZO, J.	H0253	1856	SANTISIMO, 2	9.489	9.510	
		Total:		9.489	9.510	
		Cuenta:	1			
ROBERT, S.	RA45	1859	S. ROQUE, 18	9.450	9.500	
		Total:		9.450	9.500	
		Cuenta:	1			
ROCA, F.	H0253	1866	REY D. PEDRO, 15	31.342	101.610	SI
		Total:		31.342	101.610	
		Cuenta:	1			
ROCAFORT, J.	H010	1867	HORNO	4.000	17.100	
		Total:		4.000	17.100	
		Cuenta:	1			
ROCHER, S.	H0253	1856	COCINA HOSP., 44	51.000	70.410	
		Total:		51.000	70.410	
		Cuenta:	1			
RODES, J.	H0253	1856	MESON CADENA, 12	64.000	74.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	64.000	74.010	
			Cuenta:			1
RODON, T.	CM220	1856	REAL, 9	16.200	45.010	
	H016	1856	MOLINO, s/n	10.164	35.010	
	H0186	1856	NUEVA, 15	12.000	33.510	
	H0253	1856	MESON, S. VTE	164.250	270.010	
	H0253	1855	RUBIOLS, 8	58.140	74.000	
	H0253	1855	POB. ESTUD., 10	66.307	104.300	
	H0253	1855	BORDELL. NEGRES, 6	62.539	82.110	
	H0253	1855	CARABASINS, 26	57.510	72.000	
	H0253	1855	PL. ALMOINA, 1	78.750	297.010	
	H0253	1855	DE LAS ROCAS, 6	31.590	42.010	
	RA90	1856	S. BARBARA, 7	9.487	13.300	
	VA180	1856	ARBELLONS, 18	2.710	2.730	
	VA9	1856	MOLINO	52.312	98.010	
			Total:	621.959	1.169.010	
			Cuenta:			13
RODRIGU, S.	RB215	1866	CABALLEROS, 19	5.400	5.510	
	RB215	1866	PL. HURNO, 10	8.100	8.110	
			Total:	13.500	13.620	
			Cuenta:			2
RODRIGUEZ, J.	RA90	1856	MUNJAS, 7	17.354	27.400	
			Total:	17.354	27.400	
			Cuenta:			1
RODRIGUEZ, M.	CM220	1866	S. MIGUEL, 58	1.620	4.000	
	CT142	1866	BAJA DE XELVA, 4	2.700	10.100	SI
	H0253	1855	TRINIDAD, 20	13.500	24.000	
			Total:	17.820	38.100	
			Cuenta:			3
ROIG, A.	CT196	1867	S. ANT., 12	5.400	11.500	
	H0253	1856	ZURRADGRES, 7-9	57.464	120.010	
			Total:	62.864	131.510	
			Cuenta:			2
ROIG, M.	H0253	1856	MURVIEDRO, 220	13.545	28.010	
	H0300	1866	CLERO, 6	1.620	4.510	
			Total:	15.165	32.520	
			Cuenta:			2
ROMERO, Aa.	H0253	1856	TRENCH, 2	24.390	51.000	
			Total:	24.390	51.000	
			Cuenta:			1
ROMERO, J. B.	H0253	1856	MURO S. PABLO, 1-3	27.810	80.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	H0253	1856	MURO S. PABLO, 5-9	51.000	149.000	
	H0253	1856	NUEVA PESCADORES, 40-42	32.778	93.010	
		Total:		111.588	322.020	
		Cuenta:	3			
ROSELL, A.	H0274	1867	BARRACAS, 35	4.500	15.200	
		Total:		4.500	15.200	
		Cuenta:	1			
ROSELLO, J. B.	C0265	1856	PORTAL VAL., 13	13.533	18.700	
	C0265	1856	PORTAL VAL., 14	13.553	18.100	
		Total:		27.086	36.800	
		Cuenta:	2			
ROSILLO, F.	CM220	1859	ABAJO, s/n	1.700	4.000	
	CM220	1859	ALMENARA, 3	6.500	15.000	
		Total:		8.200	19.000	
		Cuenta:	2			
ROVIRA, V.	SA211	1866	RIO, 17	4.914	8.500	
		Total:		4.914	8.500	
		Cuenta:	1			
ROYO, J.	RA45	1859	EMPEDRADO, 55	4.320	4.410	
		Total:		4.320	4.410	
		Cuenta:	1			
RUBIO, A.	H0253	1866	NAVE, 5	18.010	67.100	SI
		Total:		18.010	67.100	
		Cuenta:	1			
RUBIO, F.	H0253	1856	SOROLLA, 34	55.620	104.010	
	H0313	1861	PL. IGLESIA, 8	8.100	13.000	
		Total:		63.720	117.010	
		Cuenta:	2			
RUBIO, I.	H0253	1859	LONJA, 1	30.000	85.750	SI
		Total:		30.000	85.750	
		Cuenta:	1			
RUBIO, J. R.	CT142	1866	ABADIA, 13-15	10.400	20.010	SI
		Total:		10.400	20.010	
		Cuenta:	1			
RUBIO, P.	C0265	1859	PL. S. ANA	3.060	5.500	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		3.060	5.500	
		Cuenta:	1			
RUEDA, Ma.	HO253	1866	MURO CORPUS,3	7.200	20.810	
		Total:		7.200	20.810	
		Cuenta:	1			
RUIZ, A.	HO172	1861	JULIANA,12	6.000	9.000	
	RA45	1861	NUEVA,72	9.720	14.000	
		Total:		15.720	23.000	
		Cuenta:	2			
RUIZ, B.	CM220	1866	VICTORIA,2	2.970	6.540	
		Total:		2.970	6.540	
		Cuenta:	1			
RUIZ, F.	PU213	1856	CARMEN,30	13.815	28.000	
		Total:		13.815	28.000	
		Cuenta:	1			
RUIZ, M.	HO200	1860	MOLINO	50.922	150.000	SI
		Total:		50.922	150.000	
		Cuenta:	1			
S. C. V.	HO253	1856	MAR,67	16.941	50.260	
	HO253	1856	MAR,69	21.000	60.650	
	HO253	1856	MAR,69	26.000	71.180	
		Total:		63.941	182.090	
		Cuenta:	3			
SABATER, B.	SA127	1860	DIEZMO,1	4.500	14.000	
		Total:		4.500	14.000	
		Cuenta:	1			
SABATER, E.	CT142	1866	VOLANTE,18	3.240	16.010	
	CT142	1866	S. JOSE,5	6.505	24.000	
		Total:		9.745	40.010	
		Cuenta:	2			
SACRISTAN, E.	HO253	1866	LONGANIZA,2	7.040	21.000	
	HO253	1866	LONGANIZA,6	13.535	40.200	
	HO300	1866	PASTORA,1	6.668	22.000	
		Total:		27.243	83.200	
		Cuenta:	3			
SAEZ, J.	VA180	1866	MURALLA,62	4.500	6.200	
	VA180	1866	LABRADORES,62	7.000	10.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		11.500	16.300	
		Cuenta:	2			
SAGRISTA, F.	RA90	1856	MUNJAS, 17	12.600	19.900	
		Total:		12.600	19.900	
		Cuenta:	1			
SALINES, P.	H0253	1856	CARDA, 20-22	126.900	230.200	
		Total:		126.900	230.200	
		Cuenta:	1			
SALOM, B.	RA90	1866	S. ANA, 5	4.880	4.890	
		Total:		4.880	4.890	
		Cuenta:	1			
SALOM, F.	H0253	1856	FABRICA, 10	69.980	70.310	
		Total:		69.980	70.310	
		Cuenta:	1			
SALVA, P.	H0253	1856	S. VTE. ROQUETA, 7	13.500	13.610	
	H0253	1856	S. VTE. EXT. , 4-6	48.224	72.000	
		Total:		61.724	85.610	
		Cuenta:	2			
SANCHEZ, J.	H0253	1856	TAPINERIA, 37	15.000	22.000	
		Total:		15.000	22.000	
		Cuenta:	1			
SANCHIS, V.	H024	1856	ALMAZARA	30.000	60.010	
		Total:		30.000	60.010	
		Cuenta:	1			
SANCHIZ, V.	H0253	1866	NAVE, 7	18.000	67.010	SI
		Total:		18.000	67.010	
		Cuenta:	1			
SANCHO, J.	H0253	1867	MUNJAS CORPUS, 19	27.000	45.110	
		Total:		27.000	45.110	
		Cuenta:	1			
SANCHO, R.	H0253	1856	FUMERAL, 24	52.425	66.610	
		Total:		52.425	66.610	
		Cuenta:	1			
SANCHO, V.	H0253	1866	S. GIL, 20	27.720	51.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		27.720	51.000	
		Cuenta:	1			
SANEGRE, J.	VA180	1866	LABRADORES, 45	6.000	9.150	
	VA180	1866	CRUZADAS, 19	5.670	10.150	
		Total:		11.670	19.300	
		Cuenta:	2			
SANMARTIN, F.	H0253	1856	SAGRA. SALVADOR, 8	54.600	60.010	
		Total:		54.600	60.010	
		Cuenta:	1			
SANMARTIN, V.	CM220	1866	S. ANA, 6	4.050	14.910	SI
	CM220	1866	MOLINO	5.400	10.010	
	CM220	1866	DET. DE LA IGLESIA, 7	6.480	15.010	
	H0167	1866	MAYOR, 8	13.500	40.010	
	H0253	1866	COMEDIAS, 16	100.200	200.710	SI
	H0253	1866	CORREJERIA, 33	110.000	190.000	
	H0253	1866	CUARTE, 52	30.000	60.000	
	RA45	1859	S. LUCIA, 8	2.045	2.410	
		Total:		271.675	533.060	
		Cuenta:	8			
SANTONJA, B.	H0253	1866	TUNDIDORES, 16	2.160	3.810	
		Total:		2.160	3.810	
		Cuenta:	1			
SANZ, B.	H0253	1856	PLATERIAS, 10	2.000	13.000	
		Total:		2.000	13.000	
		Cuenta:	1			
SANZ, F.	C0265	1856	PUIG, 33	8.131	8.210	
		Total:		8.131	8.210	
		Cuenta:	1			
SANZ, I.	C0265	1859	ENGAY, 7	14.500	30.000	
	C0265	1856	LONJA SEDA	22.000	60.000	
	C0265	1859	CARNEROS, 24	3.240	5.010	
		Total:		39.740	95.010	
		Cuenta:	3			
SANZ, J.	RB111	1860	MAR, 29	12.690	15.000	
		Total:		12.690	15.000	
		Cuenta:	1			
SANZ, S.	C0265	1859	HORNO VIDRIO, 31	3.240	7.020	
	C0265	1859	HORNO VIDRIO, 30	3.240	7.010	
	C0265	1859	HORNO VIDRIO, 9	4.500	9.310	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
	C0265	1859	HORNO VIDRIO,29	3.240	6.570	
	C0265	1859	BOSCH,13	6.000	15.600	
	C0265	1859	FOSAR,5	4.320	7.200	
	C0265	1859	S.ANT.,1	6.048	10.110	
	C0265	1859	HORNO VIDRIO,24	3.240	6.300	
	C0265	1859	HORNO VIDRIO,25	3.240	6.100	
	C0265	1859	HORNO VIDRIO,32	3.240	7.010	
	C0265	1866	PORTICOS FERIA,18	2.160	7.810	
	C0265	1866	PORTAL VALENCIA,21	8.132	15.000	
	C0265	1859	EMBUT,8	4.860	5.800	
	VA69	1866	ILLETA,17	3.200	5.010	
		Total:		58.660	115.850	
		Cuenta:	14			
SAPIÑA,M.	RB111	1867	VALENCIA,83	11.340	21.030	
		Total:		11.340	21.030	
		Cuenta:	1			
SAPIÑA,V.	RA45	1859	TRINQUETE	13.500	15.000	
		Total:		13.500	15.000	
		Cuenta:	1			
SARID,V.	CM220	1859	ALMENARA,4	10.800	22.000	
		Total:		10.800	22.000	
		Cuenta:	1			
SARMIENTO,F.	VC7	1859	CASA	4.680	10.650	
		Total:		4.680	10.650	
		Cuenta:	1			
SASTRE,B.	H0253	1859	MURO S.ANA,27	40.000	70.100	
		Total:		40.000	70.100	
		Cuenta:	1			
SAURA,J.	H0253	1855	ALBORAYA,21	11.250	12.010	
		Total:		11.250	12.010	
		Cuenta:	1			
SEDO,A.	H0253	1856	TORNO HOSP.,3	10.842	16.510	
		Total:		10.842	16.510	
		Cuenta:	1			
SEGARRA,D.	H0253	1859	PL.S.MIGUEL,21	30.240	52.200	SI
		Total:		30.240	52.200	
		Cuenta:	1			
SEMPERE,T.	H0253	1859	RANAS,6	90.000	144.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		90.000	144.000	
		Cuenta:	1			
SENA, J.	H0253	1856	TINTUREROS, 9	73.000	80.110	
		Total:		73.000	80.110	
		Cuenta:	1			
SENIS, J.	H0253	1855	LARGA ENCON. ,7	10.260	13.010	
	H0253	1855	POUPINTAT, 5	24.000	32.100	
	H0253	1855	POUPINTAT, 3	41.336	50.010	
		Total:		75.596	95.120	
		Cuenta:	3			
SERRA, J.	CO149	1856	HORNO	28.350	52.010	
	SA127	1866	MUGUERES, 3	4.950	5.010	
		Total:		33.300	57.020	
		Cuenta:	2			
SERRANO, M.	H0308	1856	PAZ, 6-10	19.800	35.100	
		Total:		19.800	35.100	
		Cuenta:	1			
SERRULL, R.	H0253	1859	ALQUERIA	18.000	18.010	
		Total:		18.000	18.010	
		Cuenta:	1			
SETTIER, B.	H037	1866	PL. CONST. ,7	6.506	19.410	
		Total:		6.506	19.410	
		Cuenta:	1			
SEVER, A.	RA92	1866	PL. SILLA, 19	7.317	18.110	
		Total:		7.317	18.110	
		Cuenta:	1			
SILVESTE, M.	CT142	1866	VOLANTE, 8	3.252	8.000	
	CT142	1866	MURERA, 1	6.480	12.020	
		Total:		9.732	20.020	
		Cuenta:	2			
SILVESTRE, M.	CT142	1866	VOLANTE, 28	6.480	12.510	
		Total:		6.480	12.510	
		Cuenta:	1			
SOC. SEGU. MUTU.	H0253	1856	S. JAIME, 2	13.200	18.100	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		13.200	18.100	
		Cuenta:	1			
SOLAZ, C.	SE41	1867	PL. CONSTIT. ,10	2.000	4.410	
		Total:		2.000	4.410	
		Cuenta:	1			
SOLDEVILA, C.	CO265	1866	TROVAT, 23	10.800	20.060	
		Total:		10.800	20.060	
		Cuenta:	1			
SOLER, A.	H0253	1867	S. VTE. EXT. ,30	9.650	30.000	
		Total:		9.650	30.000	
		Cuenta:	1			
SOLER, J.	VC7	1867	PILAS, 38	8.435	8.500	
	VC7	1867	S. LUCIA, 4	2.880	13.010	SI
		Total:		11.315	21.510	
		Cuenta:	2			
SOLER, Va.	RA45	1859	ANT. GOMEZ, 40	5.400	6.100	
		Total:		5.400	6.100	
		Cuenta:	1			
SORIANO, C.	RA90	1866	S. VTE, 1	5.960	11.580	SI
		Total:		5.960	11.580	
		Cuenta:	1			
SORIANO, J.	H0253	1861	PL. MOSCAS, 10	80.000	125.100	
	H0253	1867	MURO S. ANA, s/n (CONVENTO)	155.440	370.110	
		Total:		235.440	495.210	
		Cuenta:	2			
SORIANO, J. J.	H0253	1866	CAR-I-CULL, 4	49.030	105.100	
		Total:		49.030	105.100	
		Cuenta:	1			
SORIANO, S.	H0308	1859	FUENTES, s/n	2.300	12.000	
		Total:		2.300	12.000	
		Cuenta:	1			
SPAIN, C.	H0253	1859	CEM. S. ESTEBAN, 2-3	104.000	171.200	SI
		Total:		104.000	171.200	
		Cuenta:	1			
STARICO, R.	H0253	1856	TORNO HOSP. , 3	19.651	39.000	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
			Total:	19.651	39.000	
			Cuenta:	1		
SUAREZ, J.	RA90	1866	S. BARBARA, 7	7.575	8.000	
			Total:	7.575	8.000	
			Cuenta:	1		
SURER, J.	RA45	1866	PERIS, 6	7.560	7.700	
			Total:	7.560	7.700	
			Cuenta:	1		
TABONI, J.	H0253	1859	PL. NIÑOS S. VTE, 2	18.000	30.600	
			Total:	18.000	30.600	
			Cuenta:	1		
TAENGUA, P.	H0167	1866	ARBOL, 3	3.252	7.600	
			Total:	3.252	7.600	
			Cuenta:	1		
TALENS, J. M.	RA22	1866	MATOSSES, 4	3.960	9.100	
			Total:	3.960	9.100	
			Cuenta:	1		
TALLADA, J. B.	H0253	1856	PL. HORNO S. ANDRES	40.356	60.000	
	H0253	1856	SOLEDAD VIEJA, 7	13.000	33.110	
	H0253	1856	SOLEDAD VIEJA, 3	18.293	27.010	
			Total:	71.649	120.120	
			Cuenta:	3		
TAPIA, J.	RA45	1859	BARRERAS, 2	1.500	2.012	
			Total:	1.500	2.012	
			Cuenta:	1		
TATAY, V.	H0253	1866	S. CRIST. BLANQU., 7	24.080	24.090	
			Total:	24.080	24.090	
			Cuenta:	1		
TIO, F.	H0253	1856	NAVELLOS, 6	20.000	70.000	
			Total:	20.000	70.000	
			Cuenta:	1		
TIO, M.	H0253	1855	TRINIDAD, 18	13.500	24.400	
	H0253	1856	PL. ANGEL, 6	83.835	200.000	
			Total:	97.335	224.400	
			Cuenta:	2		

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
TODO, E.	VA180	1867	LABRADORES, 41	6.000	8.500	SI
	VA180	1866	LABRADORES, 51	6.000	8.300	SI
	VA180	1866	S. JAIME, 48	3.240	5.900	
		Total:		15.240	22.700	
		Cuenta:	3			
TOMAS, J.	HO153	1856	PL. IGLESIA, 1	5.400	14.210	
		Total:		5.400	14.210	
		Cuenta:	1			
TORRENTE, C.	HO253	1856	ANGOSTA POPUL, s/n	18.000	50.000	
	HO253	1856	ENCARNACION, 7	31.320	40.000	
	HO253	1856	FIGUERETA DE EE. PP., 5	26.000	35.000	
	HO253	1856	SALINAS, 13	91.380	121.000	
		Total:		166.700	246.000	
		Cuenta:	4			
TORRES, A.	HO253	1855	EMB. VICH, 13	54.000	95.100	SI
	HO253	1855	EMB. VICH, 15	47.137	94.500	SI
	HO253	1856	PL. PIC. DOS AGUAS, P	59.902	80.710	
	HO253	1856	PL. TINTE, 19	10.500	26.510	
	HO253	1856	S. EULA. ROTEROS, 9	40.000	52.110	
	HO253	1856	S. VTE. EXT., 53	66.050	78.500	
	HO253	1856	PICAD. DOS AGUAS, 2	38.286	58.710	
	HO253	1856	PL. ARZOBISPO, 2	18.000	29.410	
	HO253	1856	FORNALS, 15	19.500	25.810	
		Total:		353.375	541.360	
		Cuenta:	9			
TORRES, C.	VA180	1856	CLERO, 11	3.000	3.100	
	VA180	1856	CLERO, 12	3.200	3.200	
	VA180	1856	CLERO, 7	3.100	3.110	
	VA180	1856	CLERO, 8	3.300	3.310	
	VA180	1856	CLERO, 10	3.000	3.100	
		Total:		15.600	15.820	
		Cuenta:	5			
TORRES, E.	HO253	1856	S. ANT., 16	18.000	24.810	
		Total:		18.000	24.810	
		Cuenta:	1			
TORRES, F.	CO265	1866	FUMERAL, 11	6.505	11.100	
	HO253	1859	S. ANT., 1	3.600	5.010	
		Total:		10.105	16.110	
		Cuenta:	2			
TORRES, J.	HO309	1859	S. ANT., 2	51.440	60.010	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		51.440	60.010	
		Cuenta:	1			
TORRES, R.	H0253	1860	FUMERAL, 22	13.100	22.200	
		Total:		13.100	22.200	
		Cuenta:	1			
TORRIJA, F.	H0253	1856	COM. PESCADORES, 23	9.180	27.010	
	H0253	1856	COM. PESCADORES, 25	21.000	50.000	
		Total:		30.180	77.010	
		Cuenta:	2			
TORT, P.	CM220	1866	TINTUREROS, 35	3.780	8.010	
		Total:		3.780	8.010	
		Cuenta:	1			
TORTOSA, J.	VA180	1866	LABRADORES, 9	6.000	9.100	
		Total:		6.000	9.100	
		Cuenta:	1			
TRANSMARRIA, F.	H0253	1856	SOLAR	28.000	89.500	
		Total:		28.000	89.500	
		Cuenta:	1			
TREAA, V.	VA180	1866	LABRADORES, 64	7.000	11.280	
		Total:		7.000	11.280	
		Cuenta:	1			
TRIACH, F.	H0253	1856	PUNALERIA, 8	24.300	31.300	
		Total:		24.300	31.300	
		Cuenta:	1			
TUSET, P.	H0253	1855	CUARTE, 44	20.340	20.400	
	H0253	1866	S. ANA CUARTE, 1	7.600	9.000	
		Total:		27.940	29.400	
		Cuenta:	2			
UBEDA, V.	H0253	1867	S. VTE. EXT., 33	7.500	26.000	
		Total:		7.500	26.000	
		Cuenta:	1			
VALENTI, F.	H0253	1859	BARCAS, 44	41.400	86.010	
		Total:		41.400	86.010	
		Cuenta:	1			
VALERO, J.	H0300	1866	PASTORA, 3	1.080	3.730	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		1.080	3.730	
		Cuenta:	1			
VALDECABRES, J. B.	H0203	1866	CISTERNA, s/n	2.160	10.200	
		Total:		2.160	10.200	
		Cuenta:	1			
VERDAGUER, Ja.	H0253	1856	CULLA, 5	23.679	40.900	
		Total:		23.679	40.900	
		Cuenta:	1			
VERDEGUER, J.	H0253	1856	EMBANY, 19	35.237	42.150	
		Total:		35.237	42.150	
		Cuenta:	1			
VERDEGUER, J. A.	H0308	1866	S. DOMINGO, 12	5.184	21.000	
		Total:		5.184	21.000	
		Cuenta:	1			
VESES, F.	SA177	1866	ALMAZARA	5.400	18.010	
		Total:		5.400	18.010	
		Cuenta:	1			
VIBIXEL, J.	H0253	1859	ZURITA, s/n	32.400	38.710	
		Total:		32.400	38.710	
		Cuenta:	1			
VICENS, J.	RA209	1860	MAYOR, S/n	7.910	7.920	
		Total:		7.910	7.920	
		Cuenta:	1			
VIDAL, A. V.	SA127	1866	VICARIOS, 34	10.836	25.010	
		Total:		10.836	25.010	
		Cuenta:	1			
VIDAL, J.	RA209	1860	MAYUR, s/n	18.000	25.100	
	VC7	1859	MARQUESA	12.500	32.000	
		Total:		30.500	53.100	
		Cuenta:	2			
VIDAL, M.	VA180	1856	CLERO, 6	6.075	6.080	
		Total:		6.075	6.080	
		Cuenta:	1			
VIDAL, P.	VA180	1866	LABRADORES, 56	7.000	11.410	

COMPRADOR	LOCA.	DATA	FINQUES	TAXACIO	REMATADA	FALLIDA
		Total:		7.000	11.410	
		Cuenta:	1			
VIDAL,R.	VA180	1866	TRINIDAD,34	3.000	8.000	
		Total:		3.000	8.000	
		Cuenta:	1			
VIET,V.	HO308	1856	MAYOR,6	42.750	60.100	
		Total:		42.750	60.100	
		Cuenta:	1			
VILAR,L.	CO265	1866	PVIG,12	6.505	14.000	
		Total:		6.505	14.000	
		Cuenta:	1			
VIREB,M.	RA33	1866	CRUCES,3	8.116	10.100	
		Total:		8.116	10.100	
		Cuenta:	1			
VINLO,T.	VC106	1863	MOLINO	99.000	100.000	SI
		Total:		99.000	100.000	
		Cuenta:	1			
VISEDO,J.	HO253	1866	FORNALS,12	38.880	55.100	
		Total:		38.880	55.100	
		Cuenta:	1			
VITORIA,J.	RA45	1859	PL. SANGRE,12	6.480	6.510	
		Total:		6.480	6.510	
		Cuenta:	1			
VIVO,V.	HO16	1866	PL. DELMES,14	5.000	10.900	
	HO16	1866	PL. DELMES,32	4.320	22.610	SI
		Total:		9.320	33.510	
		Cuenta:	2			
ZACARIAS,J.	HO253	1860	TRANSITS,2	129.240	300.000	
		Total:		129.240	300.000	
		Cuenta:	1			
ZANON,T.	PU213	1856	ESTRECHO,16	5.750	8.000	
		Total:		5.750	8.000	
		Cuenta:	1			

Biblioteca Dipòsit

Lun 18 Jun 2007 03:53pm

Recibido. Pertenece a Biblioteca
Dipòsit.

TITLE: La desamortització i els seus benefi

CALL NUMBER: BID.T 00762(4-II) m

BARCODE: 0000450325

ITEM STATUS: EN TRANSITO

STAT GROUP: 32